DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

32

CİLT 32 • MAYIS'15-AĞUSTOS'15 • SAYI 404-416

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYKUSUZ 32 • CİLT 32 • MAYIS'15-AĞUSTOS'15 • SAYI 404-416

28 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2015/22 No: 404
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3,50 TL.

UYKUSUZ

Ortalıkta zırhlı mırhlı lüks arabalar alınıp verilirken Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'e göre biz abartıyor ve konuyu istismar ediyormuşuz. Çünkü devletin makam araçlarına ayrılan bütçe **çerez parası** bile değilmiş.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cumartesi Annelerinin eylemi, 21. yılında.

Ergenekon davasının gizli tanığına "yalan beyan, iftira ve hakaret" suçlarından dava açıldı.

Mısır medyasında Bilal Erdoğan'ın Mısır vatandaşlığı aldığı ve 17-25 Aralık operasyonları sırasında Mısır pasaportuyla Gürcistan'a kaçtığı iddia edildi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Maliye bakanı makam araçları için "Türkiye bütçesinde çerez parası bile değil" dedi... Hemen telefonla aradım "Böyle söylemek doğru mu?" "Çerez" sözünün eşanlamlısıdır... Arkadaşları birbirine düşürür çerez... İki bira içip haftanın yorgunluğunu atmaya gelinişken, çerez tabağında hızla azalan çam fıstıklarının üzerinde kara bulutlar...

Millî aşımızı ürettik" diye seçim afişimiz var... İsim vermemişler yalnız... Geçenlerde arkadaşımın yiğit oğlu... "İki silahım, yüzlerce mermim var, ben ölmeden cumhurbaşkanına kimse dokunamaz" demiş... Seçim afişimizi yapmış olmalı "Millî silahımızı ürettik" diye... Yiğit...

Eski bakan eşeğini Avrupa'ya dış politika danışmanı yapacak... Yabancı diliyi kuvvetli... Mesela Bakara'nın İngilizcesinin "makara" olduğunu kimse sorsan bilmez...

Milletin aklı hala benim sarayda... "Isıtma sistemi 30 milyon lira" diye eleştiriliyor bu sefer de... Yavuz Kütüphaneoğlu'nun fıkrasını bilirsiniz: "Baba senin baban kütüphaneoğlu mudu, peki Onun babası kütüphaneoğlu muydu" diye sorarken, en sonunda "Üşüyorum anne" demiş... Yeni Türkiye gazetesinin üzerinde kara bulutlar...

telaşıyla eski dostlara kin beslerken bulunuyorsun kendini... Vatandaş lebleri genelden yoruldu... Kahzedersin...

Seçim afişimiz üretti" diye seçim afişimiz var... İsim vermemişler yalnız... Geçenlerde arkadaşımın yiğit oğlu... "İki silahım, yüzlerce mermim var, ben ölmeden cumhurbaşkanına kimse dokunamaz" demiş... Seçim afişimizi yapmış olmalı "Millî silahımızı ürettik" diye... Yiğit...

Eski bakan eşeğini Avrupa'ya dış politika danışmanı yapacak... Yabancı diliyi kuvvetli... Mesela Bakara'nın İngilizcesinin "makara" olduğunu kimse sorsan bilmez...

Milletin aklı hala benim sarayda... "Isıtma sistemi 30 milyon lira" diye eleştiriliyor bu sefer de... Yavuz Kütüphaneoğlu'nun fıkrasını bilirsiniz: "Baba senin baban kütüphaneoğlu mudu, peki Onun babası kütüphaneoğlu muydu" diye sorarken, en sonunda "Üşüyorum anne" demiş... Yeni Türkiye gazetesinin üzerinde kara bulutlar...

diye yazı yayınlamış... Önce danışmanım yiğit bulut'u diyelim zannettim, sonra baktım beni ve partimi hedef alıyo... Kimsiniz ulan! Sarayın ısıtma sistemini satarım, o parayla satın alırım lan sizi! Bi sabah uyandığınız da, gregor samsa gibi kendinizi yandaşa dönüşmüş bulursunuz... Kimdir la bu Niyork Taymsin sahibi... Doğan mı?..

Savunma bakanı "Büyüklere ateş açmak bile, uçak tanksis etmek lazım" demiş... Yani laf olsun diye... Adamcağızı eve paraşütle mi bırakacaklar...

Yüksek seçim kurulu, adıma yazılmış dombra parçasını yasakladı... İyi ettiler... Yiğit'i hep bu parçalar bu hale getirdi... Yüzlerce mermisi var... Buzdolabında saklıyo... "Bunları niye buraya koydun" diye sordum "Bozulmasın diye, dedi... "Silahlar da dipfrizde" dedi... Pantolona yerleştirirken, sicim sarılı çakmağı

Vatandaşa Sordük: Şefim

Ülkügar HÖRBİRT (28): Koltuklar hırsızların gatasının şeklini aldı lan... Kaç seneder onlar var... Bu şaattan sonra gidip başkası otursa da onların gatasının kalıbını tutturamaz, bel ağrısı yapar... O kalıbın gatasına sıçmanız lazım illâh... Var mı o gat?. Sorugorum...

Kaldıray ATBAŞ (50): Seçmen ronaldo mu bi lan bu raşi... aşırsın da yüz tekin kalege... Seçmen dediğin tavşan gibi... Hadi diyelim seçmen ronaldo peki selahattin "meşin yuvarlak mı? Değil... Selahattin dediğin köpeği gibi. Hadi diyelim meşin yuvarlak... Diyelim...

Kemil YORKŞAYROĞLU (24): Ben seçimlerde oy vermiyorum. Çünkü kim gelse oyu, bi farkı yoku... Sonra dediler bi "olm zaten oyu parti 0,13 senedir oyu" de "Seçimlerde kullanmayın oyu" diye nasihat... Ben de "cezayir ehligatin" yakmış, kullanmıyorum... Arap baharı yüzünden

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yiğit Bulut, "İki silahım ve yüzlerce mermim var," diyerek Tayyip Erdoğan'ı ölümüne savunacağını söyledi.

Aksaray'ın altı aylık ısınma maliyeti 10 milyon lira.

Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekçi, 200 kişilik kız yurdu için 5 metrekarelik alana göstermelik temel attı.

Çöplükten bulduğu yemekleri yiyen Suriyeli kadın haberi yalan çıktı.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

MİTİNG

Tekirdağ mitingi sırasında bayılan bir kadın Tayyip Erdoğan'ın kendisine seslenmesiyle ayıldı: **1 yıl,**

Devlet Bahçeli, mitinglerde MHP için **"Yavru muhalefet"** diyen Tayyip Erdoğan'a **"Cücük!"** diye karşılık vererek atışmanın boyutlarını iyice küçülteli **6 yıl,**

Tayyip Erdoğan, miting coşkusuyla, **"Diyarbakır... Diyarbakır... Diyarbakırır... Cevap vermiyorsunuz Diyarbakır..."** diye seslendiği Bingöllülerden cevap alamayalı **4 yıl,**

AKP Manisa İl Başkanlığı, düşük katılımlı Manisa mitinginin fotoğraflarını **'aynı kişiye 3 farklı noktadan miting izlettirecek'** bir dizaynla fotoşopiayarak büyük miting havası yakalayalı **5 yıl.**

Tayyip Erdoğan, Kayseri mitinginde, **"Kemal Kılıçdaroğlu diye biri yoktur,"** diyerek rakibi küçük görmenin dozunu iyice kaçırıalı **4 yıl,**

Hak ve Hakikat Partisi Genel Başkanı Dursun Güneş, 5 bin kişilik miting alanında 34 kişiye: **"Halk henüz dirilememiş, korkuyor. Bizimle olmaktan korkuyor!"** diye kükreyeli **4 yıl,**

Tayyip Erdoğan, Tokat mitinginde kitleye yönelttiği, "Kılıçdaroğlu'nun türban sorununu çözeceğine inanıyor musunuz?" sorusuna "Evet!" karşılığını alınca, soruyu **"İnanmıyorsunuz değil mi?"**ye çevirerek durumu ayarlayalı **5 yıl,**

Tayyip Erdoğan'ın Türkiye'nin ekonomisini 3 kat büyüttüklerini, milli geliri arttırdıklarını, "Türkiye'nin itibarına itibar kattık"larını söylediği Rize mitingi sonrası, bazı vatandaşlar Erdoğan'ın konuşma yaptığı platformu kaplayan halıyı halçatayla keserek bölüşeli **4 yıl,**

Adıyaman mitinginde sahneye çıkan Tayyip Erdoğan güneş gözlüklerini takınca alandaki kadınlar çığlık atmaya başlayalı **11 yıl** olmuş.

Akp, uçakların yanlışlıkla 34 kişiyi öldürdüğü Roboski'de "Kendi savaş uçağımızı yapıyoruz," yazılı afiş astı.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek pahalı makam otomobillerine yönelik eleştirileri, "Bunlar çerez parası bile değil," diyerek yanıtladı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, bütün yurtta irili ufaklı açılış törenlerine devam ediyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Furkan Özçoban

N.S.A

MOLLAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında bir gazetenin kendisini tehdit eden ve halka hedef gösteren bir siyasetçiye tepki göstermesi kadar olağan bir şey olamaz. Ama **Yeni Türkiye'de** aynı durumdaki bir gazetenin bırakın tepki göstermesini "Ama niçin böyle yapıyorsunuz, lütfen ama..." tonunda yayınladığı bir mektup bile tokat gibi bir cevap şeklinde algılanır. **Yeni Türkiye** hâlinden sızlanmanın bile cesur muhalefet sayıldığı bir ülkedir artık.

Normal şartlar altında beğenirsiniz, beğenmezsiniz; mantıklıdır ya da pek mantıklı değildir ama ülkeyle ilgili geniş kapsamlı bir proje ortaya atıldığında öncelikli olarak sorgulanması gereken projenin yapılabilirliği, gerçekten faydalı olup olmayacağı ve yaratacağı muhtemel dezavantajlardır. Ama **Yeni Türkiye'nin** gazetecilerinin; büyük bir muhalefet projesiyle ilgili öncelikli olarak merak ettikleri, projede bir de kerhane olup olmayacağıdır. **Yeni Türkiye'nin** gazetecileri en ufak bir hükümet değişikliğinde içine düşmeleri muhtemelen işsizlik sorununu gözlerinde fazlaca büyütmektedirler.

Normal şartlar altında bir kuruma bir kaç içinde yapılan 120 saldırıdan hiçbirinin failini tespit [illegible] sorumlusunu dahi bulamayan bir iç güvenlik teşkilatının, aynı kuruma yönelik sansasyonel bir saldırının failini, ayrıntılı özgeçmişiyle birlikte bir gün içerisinde bulması pek de mümkün değildir. Ama neyse ki **Yeni Türkiye'de** böyle şeyler olmaz, başarılı içgüvenlik teşkilatımız hayatı birbirine zıt fikirdeki muhtelif yasa dışı organizasyonların her birine girip çıkarak geçmiş faili, "eliyle koymuş gibi" buluverir. Burası annelerimizin bize çocukluğumuzdan beri "Nereye koyduysan oradadır," dediği bir ülkedir.

Normal şartlar altında aşk şartsız, çıkarsızdır; aşk olan, olduğunu söyleyen kişi aşkından çıkar beklentisi içine girmez. **Yeni Türkiye'nin** yeni aşkları ise karşılığında akrabalara yüksek yargı makamlarından, ithal ettiği koyturk bir ürünün yasayla zorunlu hâle getirilmesine, bal-lı ihalelerden bilâbedel özelleştirmelere kadar sayısız faydalar sağlayarak gerçekten de ancak yüzlerce yılda bir görülebilecek garip aşklardır.

Normal şartlar altında amirlerinin; emirleri altındaki memurları ya da belediye çalışanlarını bazı siyasi liderlerin düzenlediği mitinglere katılmaya zorlaması ve katılmamaları hâlinde yasal işlem yapılacağını bildirmesi, açık bir şekilde şantaj ve tehdittir. Ama **Yeni Türkiye'de** tescilli Kabataş yalancıları, bazı bölgelerde iktidar partisi taraftarlarının sözde nasıl tehdit edildiğini, alışılmış Kabataş diliyle özene bezene anlatırken, resmi yazılarla iktidar partisinin mitinglerine katılmaya zorlanan binlerce insanın mağdur kaldığı şantajdan bir cümle olsun bahsetmeyecektir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba.

Geçenlerde otobüse bindim öyle. Arkalarda bir yerlerde oturuyorum. Boştu aslında otobüs, bir anda doldu. Sonra otobüsün içinde telaşla uçuşan bir kelebek gördüm. Bir şekilde girmiş. Çıkamıyor bir türlü. O an içimden öyle dev bir istekte bulundum ki, **n'olur** dedim **n'olur bana gelsin bu kelebek, bir şekilde, zarar görmeden salabileyim onu.** O şaşkın kelebek uzaklardan, Bursa Oynar Güvercini gibi uça uça gelmeye başladı bana. Tereddüt etmeden yüzüme, sol yanağıma kondu. Avcuma aldım. Avcumun içinde direnmedi hiç. Hafif açıktı cam, kalktım ayağa, biraz daha açtım, kelebeği saldım. Olağanüstü bir andı.

Afyon'dan özür dileyen bir arkadaşım var.

Tuzlu fıstık tabağındaki tek antep fıstığı. Üstelik de az çatlatılmış. **Sana laflarım var.** Çatlatmaya çalışsak çatlatamıyoruz da biz çünkü seni. Sonra tuzlu fıstık tabağının içine tekrar atıyoruz. Bir süre sonra seni yeniden görüyoruz ve yeniden çatlatmaya çalışıyoruz. Yine çatlatamıyoruz. Senden çektiğimizi biz hiçbir şeyden çekmiyoruz. Hiç çatlatılmamış olsan biz yine hiç ümitlenmeyeceğiz, hiç de böyle mutsuz olmayacağız tamam mı. Senin derdin ne arkadaşım. Olmasan yokluğunu aramayacağız, ama bir lütuf gibi varsın ve yoksun. Şahit olduğum en büyük kahrbelasın. Ben sana daha ne diyeyim bilmiyorum ki. A deyyus seni ya. A illet seni. **Nalet.**

DUR ile **D&R** aynı şey.

Çıktı yola yaz berelisi.

Bir keresinde de bir arkadaşımla buluşacağım. Kendisine pide ısmarlayacağım. Süper bir pideci biliyorum. Gittim pideciye. Arkadaşım henüz yolda. Oturdum masaya. Dört kişilik masa, dört sandalye. Aslında iki kişilik iki masa birleştirilmiş, o öyle dört kişilik masa olmuş. Oturuyorum öyle. Arkadaşımı aradım. Dedim söylüyorum pidelerimizi. On dakikaya oradayım dedi. E dedim öyleyse ben bir çorba söyleyeyim kendime seni beklerken madem dedim. Öyle olsun madem dedim. Tabii tabii madem dedim. Takılınca da takılıyorum. Oturdum öyle. Pide siparişlerimizi verdim. Çorba söyledim. Geldi çorba. İçiyorum öyle. Ben öyle çorba içerken, bir anda doldu içerisi. Ayağım da öyle uğurlu ki, bastığım yer çayır çimen oluyor. Öyle dolunca içerisi müşteriye sandalye lazım oldu zaar. **Yanımdaki ve yanımdakinin karşısındaki sandalye alınıverdi yanımdan.** Bir şey demedim, zaten ihtiyaç duymadığım sandalyelerdi. Sonra yanımdan bitişmiş masa alındı. O ana kadar olan bitenden pek rahatsız olmamıştım fakat masam küçülünce, ne bileyim, kendimi korunaksız, savunmasız, ürkek, çaresiz, ne bileyim, böyle şeyler hissettim hep. Bir yandan da çorba içiyorum. Çorba içen bir insanın bu kadar üzerine gelinmez. Resmen çok kısa bir süre içerisinde dünyam küçüldü. Derken garson geldi. Ağabey bu sandalyeyi de alabilir miyim diye sordu. Güzel kardeşim şimdi arkadaşım gelecek ama oraya dedim. Ağabey almamız lazım ama dedi. Senin arkadaşın gelince biz ona bir sandalye buluruz dedi. Dedim bak ben çorba içiyorum, ona göre. Afiyet olsun dedi. Sandalyeyi aldı gitti. Çorba içmeyeydim iyiydi ama çorbalı çorbalı kaldım bir de orada öyle tek başıma. O çorbayı söyleyen dilim lal olaydı. Off yaa. Tam böyle, ya ben şimdi ne yapacağım, kuş gibi kaldım, bir de şimdi arkadaşım gelirse ben bu durumu nasıl izah edeceğim diye düşünürken arkadaşım geldi. Size şu kadarını söylemek istiyorum, yerimden kalkıp da dawranamadım. Dawranamadım. O öyle tepemde, ben ona öyle aşağıdan aşağıdan bakıyorum, çorba içiyorum. Bu arada ne çorbaymış ki bitemedi. Çorba benim çilem oldu. Keşke az çorba söyleseydim. Keşke. Hayatta keşke demeyi sevmeyen bir insanım ama keşke. Keşke. Dedim valla arkadaşım, durumlar böyleyken böyle. Ben buraya geldiğimde çok başkaydı ortam, şimdi çok başka, açıkçası fena sarsıldım, istikrarlı bir şekilde azaldım, gel otur yerime ayakta kaldın dedim. İyiyim ben böyle, iç çorbanı sen dedi. İçiyorum madem dedim. Bitsin madem dedim. O ara çook başka bir dükkandan arkadaşım için sandalye geldi. Farklı bir sandalye. Gerek rengi olsun, gerek şekli olsun, "farklı". Arkadaşımı adına ben utandım öyle söyleyeyim. Şimal yıldızı gibi parlıyor pidecide arkadaşım. Neyse, çorba bitti, pidelerimiz geldi. Pidelerimiz şahaneydi, yedik öyle. Sonra oradan çıktık öyle. Çay içmeye doğru gittik öyle. Bir yerde oturduk çay içtik öyle. Öyle.

Bir keresinde de arkadaşlarcanak Ankara'da bir akşam bir barda oturmuşuz lafl ıyoruz. Ciğer, salata falan da yenilen bir yer burası. Ciğer tadıyoruz, salata öğütüyoruz. İçeriye zabıta görevlileri girdi. Kimlikler istendi. Paşa paşa verdik kimlikleri. Daha sonra teker teker bizleri yanlarına çağırdılar, kendilerine bir asayiş masası kurdular çünkü, adreslerimizi istediler. Paşa paşa adres de verdik. Sonra masamıza dönerken arkadaşım, **şimdi durduk yere 90 lira sigara içme cezası gelecek eve** dedi. **Ulan** dedim **bu sigara cezası için miydi, ben sigara içmedim ki, neyin cezası lan bu** dedim. Hemen koşa koşa koştum gerisin geri. Dedim böyleyken böyle, ben dedim hayatta sigara içmedim. Ki, içiyorum zaman zaman tek tük, ama aslında içmiyorum. O yüzden inanarak söyledim. İçmiyorum çünkü sigara. Velhasılkelam, son anda uyanmasaydım mevzuya, içmediğim sigaranın cezası gelecekti eve. Bu da böyle bir anımdır.

Sevgilerimle.

twitter.com/benalpayerdem • benalpayerdem@gmail.com

"Reklamdır!"
Mavra Tramvay / **DKM Mutfak Sahne** / Saat: 12.00 / Hsp: 0212 327 12 00
Mavra Pazar / **Bomba** Kiz Bar / Saat: 20.00 / Hsp: 0506 482 77 69
Hayalet Pasajları / **Bahçeşehir** Piyano / Saat: 21.00 / Hsp: 0212 121 30 60
Hayalet Gar / **Ankara** Performance Hall / Saat: 21.30 / Hsp: 0312 418 90 06
Hayalet Gemisi / **Izmir Alsancak** Bira / Saat: 21.30 / Hsp: 0530 575 23 96

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

-9. BÖLÜM-

ERSİN KARABULUT

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

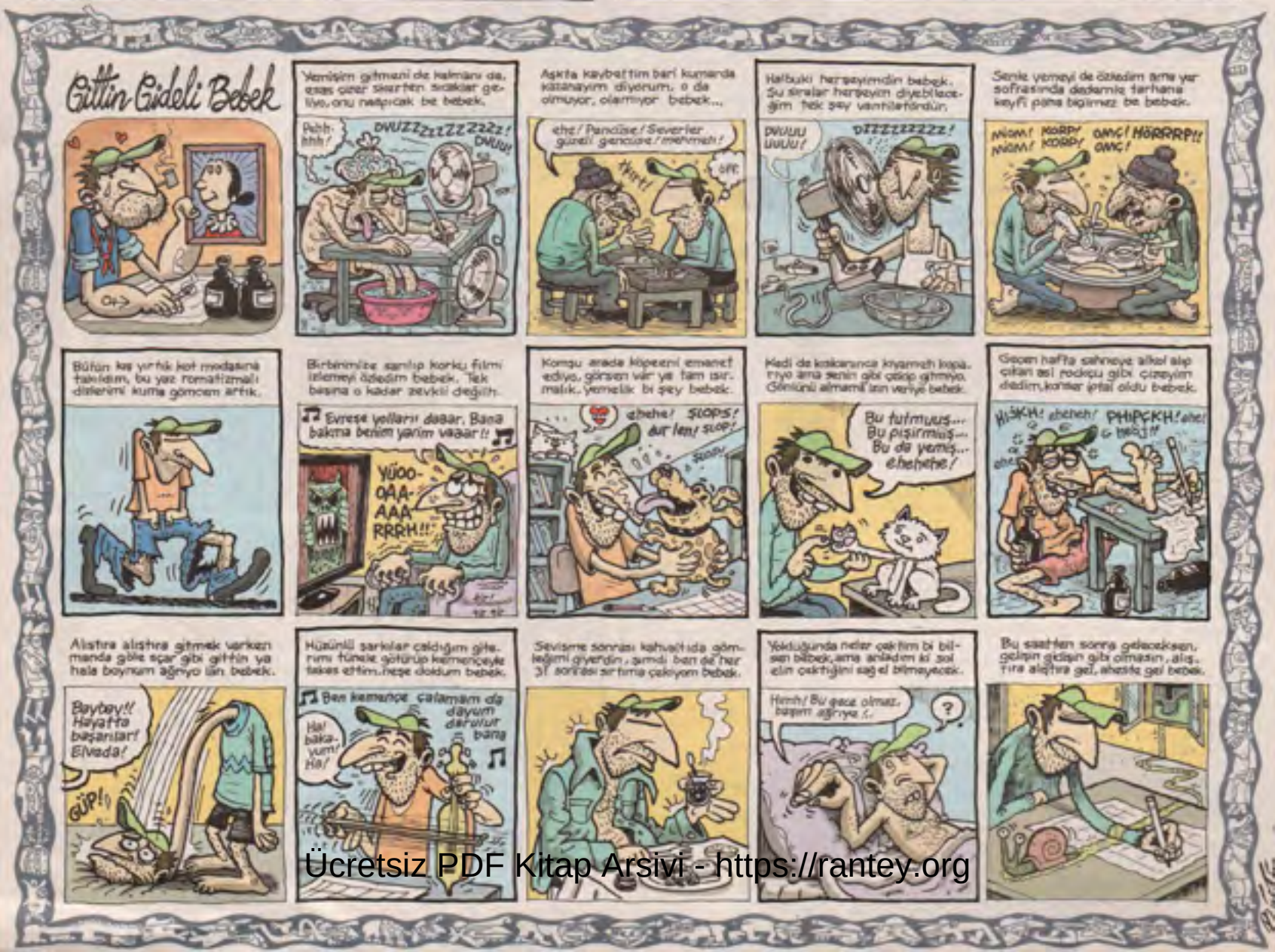

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Barış UYGUR

Onda bir

Dairedecuma mesaisi bitmek bilmiyordu. Önümdekidosya yığınına bakıp, pazartesi vatandaşın yine kızacağını düşündüm. Elimden gelen bu kadar. Ama vatandaş daireye geldiğinde "On kişi bir işi bitiremediniz," der de, o on kişinin yirmikişilik işi yaptığını bilmez. Hâlbukiemekliliğe günsayan Fevzi Abi bile canla başla çalışır. Hatta en çok da o çalışır.

Tam bunu düşünürken müdür muavini içeri girdi, Fevzi Abi hariç hepimiz sandalyemizde hafifçe kaykıldık.

"Hayırdır Müdürüm," dedim müdür muavinin girişteki panoya bir yazı raptiyelediğini görünce.

"Duyuru," dedi yazıyı panoya raptiyeledikten sonra bize dönüp, "Bu Pazaraçılış var, beyefendi geliyor."

Kalkıp yazıyı okudum. Gerçekten de beyefendi bizimilçeye geliyordu ve bütün personelin eşleriyle beraber katılması gerekiyordu. "Ne açılışı bu müdürüm?" diyesordum

"İlçe girişindeki köprülü kavşağın açılışı," dedi müdür muavini.

Fevzi Abi yerinden kalkmadan "Yahu orasıaçılalı kaçyıl oldu, üç kerede açılış töreni yaptık. Kavşak eskidi be," dedi.

"Orasını bilemem," dedi müdür muavini, "Pazar günüherkes eşleriyle birlikte açılış töreninde olacak."

"Ben bacanakla pikniğe gidecektim…" deyiverdim.

"Valla gelmeyenler hakkında soruşturmaaçılacak," dedi müdür muavini. Sonra da ortamı yumuşatmak için "Sen bacanağını da al getir açılışa," dedi belli belirsiz gülümseyerek.

Ortam yumuşadı mı bilmiyorum ama Fevzi Abi yumuşamamıştı. ***"Ben o açılışa nah gelirim, siz de o soruşturmayı nah açarsınız!"*** diye seslendi. Herkes dona kaldı.

"Efendim?" dedi müdür muavini, bir umut, Fevzi Abi "Yok bir şey," der diye. Ben de lafı gargaraya getirmek içinatıldım:

"Müdürüm saat kaçta tam olarak açılış? "

Müdür muavini akıllı adamdı, Fevzi Abi'yi duymazdan gelmek için attığım pası hemen aldı.

"Bilemiyorum Hasan Bey, beyefendi öğlen namazından sonra teşrif edecekler,ona göre artık."

"Eh ne yapalım," dedim. Müdür muavini de, Fevzi Abi'nin az önce söylediklerini duymamış gi bi yapıp arkasını dönüp gidiyordu ki Fevzi Abi oturduğu yerden bir daha bağırdı:

"Nah götürürsünüz nah! Soruşturma açacakmış, açmayanın..."

Baktım ki iş fenaya gidiyor. O an yapacak başka bir şey de aklıma gelmedi, Fevzi Abi'nin sesini bastırmak için durup dururken **"Şen olasıiin Ürgüüüüüp, dumanıiin tüüüt-meeez,"** diye bağıra çağıra türkü söylemeye başladım. ama ben bağırdıkça Fevzi Abi sesini dahada yükseltiyordu.

Fevzi Abi yükselttikçe bendaha da beter yükselttim sesimi. **"Al kanlar içindee kalmış Cemaalım,"** diye gırtlağımı parçalarcasına bağırırken müdür muavini de şaşkına dönmüş birhâlde sanki bir yandan Fevzi Abi ana avratsövmüyormuş gi bi "Yahu Hasan bey, sizin de ne güzel sesiniz varmış," diyerekeliyle alkış tutmaya başladı. Bir ara bir baktım, Fevzi Abi masaya çıkıp masadan bağırmaya başladı, durur muyum, ben de fırladım masaya. Yahu adamcağız bir anlık sinirle emekliliğini yakmasın derdindeyim ama o hiç oralı değil.

"Oğluuun da pek küçüüüük..."

"Gelmiyorum ulan işte, gelmiyorum!"

"Yeriiiii tuutmaaaaaaz!"

Valla biri gelse tımarhaneye geldiğini zannedecek: Salonun girişinde ben bir masaya çıkmış bağıra çağıra türkü söylüyorum, önümde müdür muavini türküden mest olmuş el çırpıyor, salonun öte ucunda Fevzi Abikendi masasınaçıkmış "Ulan ben seni müdür muavini yapanın da, sana emir verenin de,o emri uygulayanın da…" diye bağırıyor. Diğer arkadaşlar baktılar ki benim sesim çatallaşmaya başladı, teker teker onlar da katıldı türkü söylemeye, dokuz kişi, masalara çıktık hep bir ağızdan türkü söylüyoruz, Fevzi Abi'nin küfürleri iyice duyulmaz oldu. Müdür muavini de dokuz memurun masalara çıkıp bağıra çağıra söylediği türküyeellerini şaklata şaklata eşlik ederekçıktı gitti odadanda birrahat nefes aldık.

"Yahu Fevzi Abi," dedim artık kısılmış, farevızıltısı gi bi sesimle," ne gerek var, durduk yere yakacaksın emekliliğini?"

"Bırak yahu Hasan," dedi, "Dokuzunuza karşı bir başıma kaldım. Eğer biriniz dahakatılaydı, onda bir değil de daha fazla olaydık, o zaman o yalaka müdür muavini o duyuruyu yırtar alırdı oradan. Ha benim için hava hoş, ben yine gelmem pazar günü, o korkak herifler de soruşturma falan açamazlar, otuz yıldır bu dairedeyim, gelenher müdürün yediği naneyi bilirim. Ama siz ben gittikten sonra ne yapacaksınız onu bilemem."

TUHAF KÖY HİKAYELERİ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● "Aşığın en büyük sermayesi gamıdır."

-Şeyhülislam Yahya

● İstese uçabilecekken, yerlerde sürünmeyi tercih eden süpsüper kahraman: SEÇMEN!..

● Milletçe alkışlamak yerine, milletçe 'önümüze gelene bin tekme' oynamak isterdim ve önümüze de madenci tekmeleyen zalim Yusuf Yerkel gelsin isterdim...

● Bütün halklar, tüm siviller masum... Ama müessese olarak bakarsak, dünyamızın bir numaralı teröristi ne El Kaide ne IŞİD... Bir numaralı terörist, kesinlikle Amerika Birleşik Devletleri...

● 'Avrupai' olmanın neresi modern, iki kere dünya savaşı çıkarmış başka kıta var mı?!

● 'İşçi' ve 'Vatan' kavramları devamlılık arz edince, Marx ile Engels'in yazdıkları Komünist Manifesto'daki cümleler geldi aklıma: "Komünistler, ayrıca, vatan ve milliyeti kaldırmayı istemekle de suçlanıyorlar. İşçilerin vatanı yoktur. Onlardan sahip olmadıkları bir şeyi alamayız."

● En başından beri bu böyle miydi? Küçük Havva da rengarenk saçlı ponilere tutkun muydu? Ve minik Adem, o da dinozorlara düşkün müydü?!

● Ne Yiğit Bulut gibi danışmanım olsun, ne de sarayım...

● Leh yönetmen Andre Vajda. Sinema rejisörü olarak daha çok tanınır ama tiyatro yönetmenliği de yapmış. Bir oyunun provasında, oyuncudan, kalp krizi geçirip koltuğa yığılmasını istemiş. "Başla" deyince aktör oynamaya başlamış ve koltuğa yığılmış. Beğenmemiş Vajda, "Kes, rezalet!" demiş. Ancak aktör koltukta uzun süre kımıltısız kalınca, bi bakmışlar ki kalp krizinden hayatını kaybetmiş! Hadise devamında söyledikleri çok ilginç: "Bu bir film sahnesi olsaydı çok inandırıcı olurdu. Ama tiyatro yapmacıklar üzerine kurulmuştur. Sahnede hakiki kuş yerine kağıttan kuş, gerçek bulut yerine kartondan bulut daha etkili olur. Sinemada ise gerçeklik duygusunu kurmak esastır."

● Toplum olarak çok fazla 'Komandante'ye sahibiz, tek eksiğimiz cengedecek bir ordu!..

Yıllar önceden bir gerçek hikaye. Uluslararası bir iş, Alman-Türk ortaklı. Almanya'daki görüşmede, Alman ortak banka teminat mektubu ister, Türk ortak "Teminat mektubuna gerek yok, biz erkek adamız, başladığımız işi bitiririz" der. Çevirmen darlanır, çünkü Almancada 'erkek adam' kelimesi, kavramı yoktur! Gene de iş devam eder, Alman ortak İstanbul'a, Türk ortağın ofisine gelir. Bu sefer de "Bu ofiste takvim yok, ben bu şekilde çalışamam" diye masaya çıkarır. Bir ajanda satın alıp ofise koyarlar da iş tatlıya bağlanır!..

● İki aşk arasında kalmayı aşırı isteyip kalamayan da var. Sonuç, vakit kaybı, sonuç, ziyanlık...

● Sekiz çocuğu olmuş Tolstoy'un. Yetmezmiş gibi yazdıklarını temize çeken de gene karısıymış. Okunması zor el yazısı, düzgün biçimde önüne gelince: Tolstoy, müsveddelerin üzerine iştahla oturur, sayfalar bir kez da ciğerci peşkirine dönermiş. Böylece yeni sayfalar gelir gider, kelimeler ve pasajlar girip çıkar, evdeki hummalı mesaiden sonra nihayet matbaaya yollanırmış kağıtlar. Bu sefer de defalarca gidip gelen Kont Tolstoy'dan mürettipler yaka silkermiş. Ve hatta, bazan Tolstoy, matbaa işçilerinin protesto sedaları ile mürettiphaneden uzaklaştırılırmış! Bu yeryüzünde kaleme alınan hiçbir yapıtın, onunkiler kadar tashihten geçmediği yani düzeltilmediği söylenir... 'Tolsto Taklitçisi' diye eleştirmişler, yirminci yüzyıl yazarı Solohov'u, "Onun taklitçisi olmakla gurur duyarım" diye cevaplamış... Şeyh Galip'i hatırlattı bana, 'Hüsn-ü Aşk', Mevlana'nın eserine benzetildiğinde "Esrarımı Mesnevi'den aldın / Çaldımsa miri malım çaldım" yazan Şeyh Galip'i...

● Püalkıker

● 'Hertz' adamın adı, onu anladık... Peki 'Megahertz' o da dedesi midir?

● Sanatçıya iki çeşit insanın öfkemümkün, biri eğitimsiz, bilinçsiz, cahil; diğeri sağlam eğitim almış velakin sanattan

İzinsiz gösteri

MURAT KARADAN

İltem Dilek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nasibini almamış sözde sanatsever...

● 'Nostalji' kelimesinin tam karşılığı, bildiğimiz 'gurbet' esasen. Zaten öz dilimizdeki karşılığı 'yurtsama' olarak imlenmiş! Fakat, günlük kıullanımda 'gurbet'ten ziyade 'hasret' ya da gurbet artı hasret anlamında kullanıyoz biz bu nostaljiyi...

ayranlık yok, yan biraz da ni alkışlıyo

● **"Tersi pis" ne acaip laf. Kimin tersi pis diil ki?! Terslikte var demek ki bi pislik...**

● Seni öldürmek için ayağa kalkmam sivrisinek. Amma oturduğum alana gelirsen, katilin say beni. Bunu da böyle bil, sesi kısılasıca seni!..

● 'Sürgün' kelimesi, hem sürgünlük durumunu, hem de o durumu yaşayan kişiyi anlatıyo. Zorunlu gidilen yer de, zorla oraya giden insana sürgündür belki, ne biliyoruz?!

● Kaldığı pansiyonun yanındaki otelin güvenlik görevlisiyle uzun uzun konuşup, adeta hipnotize ederek, nihayet otelin internet şifresini alan da duydum.

● Gündoğan'da belde merkezinde yürüyorum. Güzel açık hava kahvesi gördüm, girdim, çayımı söyledim. Bi baktım, üç yaşlı adam yerde, çok dikkatle bi şey arıyolar birbirlerine söylenerek. Sordum, domino taşı arıyolarmış. Kalktım, ben de aradım. Epey aradık, bulamadık. Taşı atan amcaya yükleniyolardı, ben onun tarafını tuttum. Bulamadık, "Bana eyvallah" deyip çıktım. Sonra bi amca arkamdan bağırdı, "Bulduk!" diye. "Çok güzel" dedim. "Gel çayımızı iç" dedi. Döndüm, gene çay içtim. Emekli Kaptan Ali Amca, yerel diliyle "Bu Fevzi Amceng emekli dalyancı, bu Mustafa Amceng emekli süngerci.." diye tanıttı arkadaşlarını. Yüklendikleri amca, az duyan Fevzi Amca'ydı...

vedatozdemir@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çalpışma

İpek & burak

Yazan Kitten Oky

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aslan Dayının Vergi Borcu ve Diğer Fantastik Öyküler.

–Ferhan Serisi–

Ferhan az önce zeytinyağlı yemek yemiş insanlara has bir kendine güvenle oturduğu yerde gerindi. Hem karnı doymuştu, hem de vücuduna giren zeytinyağı sayesinde ömrü en az beş gün kadar uzamıştı. Kendisini yemek yerken izleyen annesinin de 15 dakikasının neşeyle geçmesini sağlamıştı. Zeytinyağlı yemek kaybedeni olmayan muhteşem bir anlaşmaydı ikisi arasında. Ferhan arada bir annesinin evine giderek kadının evdeki bütün her şeyi durmadan temizlemesinin önüne geçmeye çalışıyordu. Ferhan'ın babası hayatının bir noktasında "şu an Bulgaristan'da nakliye sektöründe yatırıma çok büyük bir açlık var" diyerek ülkeden çıkmış ve tahmin edileceği üzere bir daha geri dönmemişti. Evrak doldurma ve belge toplama konularındaki doğuştan gelen yeteneğini kullanarak bir şekilde cennet vatan Türkiye'mize tekrar giriş yapmadan Ferhan'ın annesini boşamayı ve kendisi de Bulgaristan vatandaşı olmamasına rağmen Bulgaristan'da Almanya vatandaşı bir kadınla evlenmeyi başarmıştı. Bu, biraz düşününce, diplomatik açıdan önemsiz ama inanılmaz bir başarıydı. Bazen futbol maçında zaten 5-0 önde olan takımın oyuncusu ceza sahası dışından gelişine inanılmaz bir gol atar da, "Allah allah? Aslında ne gerek vardı? Fakat yine de bravo" dersiniz. Ferhan da, babasının hareketlerini aynı hissiz takdir duygusuyla izliyordu.

Ferhan'ın annesi, babası gittikten sonra kendini çok bozmuştu. Hayatının kontrolünü kaybettiğini hissediyordu, eskiden sabit olan şeyler artık kestirilemez hareketler içindeydi. Kocasını sabit zannediyordu ama adam bir anda sıvıya dönüşmüş ve meriç nehrine karışarak Bulgaristan'a akmıştı. Ferhan da "aktif cinsel yaşam" kelimelerinin hiçbirini kullanmadan, bazı bahaneler sunarak yakın zaman önce kendi evine çıkmıştı. Geriye bir tek artık haftanın beş günü temizliğe gelen yardımcı kadın ve evin eşyaları kalmıştı. Bu yüzden Ferhan'ın annesi bütün iktidarını ve gücünü yardımcı kadına ve evin eşyalarına yöneltmişti.

"Tozlar gözle görülmezler / Ta ki gözle görülür hale gelene kadar / Mikroplar ise inanılmaz ufaktır / Unutma, bir şey temiz gözüküyorsa / Üzerinde ya toz, ya mikrop vardır."

Ferhan'ın annesinin beyninde sabahtan akşama bu tekerleme dönüp duruyordu ve bütün hayatı tekerlemenin manyakça ritmine kapılmıştı. Ferhan'ın gözünün önünde, masa örtülerinin saklı olduğu çekmeceği boşaltmışlar, çekmeceyi inanılmaz beyaz, Ferhan'ın daha önce hiç görmediği kadar beyaz bir toz beziyle silmişler ve toz bezinin inanılmaz beyazdan normal beyaza dönmesini çekmecenin kir içinde olduğu şeklinde yorumlamışlardı. Temizliğe yardıma gelen kadın da en az Ferhan'ın annesi kadar deliydi, ya da Ferhan'ın annesinin deliliğinin etkisi altına girmişti. Birbirlerine ve Ferhan'a toz bezini göstererek abartılı hareketlerle tozu ve kiri lanetliyorlardı. Çekmece kirliydi, dolayısıyla bütün masa örtüleri de kirliydi. Yıkanmaları, kurutulmaları, ütülenmeleri ve vakumlu torbalarda tekrar çekmecelere kaldırılmaları gerekiyordu. Ferhan yardımcı kadınla annesinin yüzündeki gülümsemeyi görünce ilk defa gerçekten endişelendi.

Ferhan'ın arada bir annesinin evine gidip zeytinyağlı yemesinin faydası oluyordu. Bir süre boyunca evin yakınlarındaki inşaatlardan, inşaatlardan kalkan ve eve giren tozdan, inşaattan moloz taşıyan kamyonlardan ve yine kamyonlar nedeniyle yerden havalanıp en ufak deliklerden evin içine dolusan tozdan bahsetmeyi bırakıyor, Ferhan'ın zeytinyağlı yemek yemesini izliyordu Ferhan'ın annesi. Evde terapi gibi bir şey. Ferhan gün geçtikçe daha sağlıklı ve gürbüz bir insana dönüşürken, annesi de yavaş yavaş akıl sağlığına kavuşuyordu.

İnanılmaz ama böyle böyle, bir sene sonunda Ferhan karaciğerle ilgili sıkıntılarını, annesi ise obsesif kompulsif davranış bozukluğunu yendi. Üstelik artık her Pazar parkta yürüyüşe çıkıyorlar.

groagh@gmail.com

cihan ceylan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KELEBEK GİBİ UÇARIM, ARI GİBİ SOKARIM, KAZA SİNEK GİBİ BİR YERİM, NAPRAZ BİT GİBİ SEKER SIKARIM..... MEHMET TEMELGİZER...

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Dün peynir yemiş olsa böyle olmazdı. Her zamanki gibi sıra sıra bir kalıp kaşar ve üzerine bolca yoğurt yemiş olsa boku belki sıkı, ama temiz, sessiz ve kokusuz çıkardı. Oysa ki şu eğreti yapılmış daracık yazlık ev tuvaletinde dün yediği hiber ve domates kızartmalarından sonra şimdi getirtti yukarak çıkarı yapışkan bokun kesif kokusunun hacı amca ve hacı teyzenin burunlarına ulaşmaması için küçücük vasıtasın daracık arabağından giren azıcık temiz havadan medet umarak ve değil saçış canlısı, öksüma intihalinin bile dışarıdan duyulmaması için öksürmeden önce salondaki televizyonun arada bir yükselen sesini beklemek dışında çaresi yoktu. "Şöyle güzel denizi var, böyle güzel kumsalı var" diye kafasının etini yiyip sonunda onu ikna eden arkadaşının ailesinin yazlık evine misafirliğe gelmiş, birazdan denize girmeden önce salonda nezakatsiz hacı teyze ve hacı amcayla birlikte televizyon seyredîyorken aniden basmıran kızartma kokusu yürürken, dandik bir mimari plan üzerine inşa edilmiş dandik yazlık evin, kapısı direkt salona açılan dandik tuvaletine girmek zorunda kalmıştı. Yapışkan kalıkların sonunun gelip gelmediğini tam hissedemiyordu, saçış bitmiş gibiydi ama aynı zamanda biraz daha öksüma biraz daha çıkacak gibiydi de, şu can sıkıcı salonun ortasında saçma hissini kısa kesebilmek için bitmemişse de bitirmeye karar verdi ve bir yandan kalıkları geri yollamak için gıdısını zıkıştırırken bir yandan sağ tarafına kafasına değen minik lavaboya tutunup olduğu yerde dönerek tuvalet kağıdı bakındı. Kulonunun üzerinde azıcak bir kaç kat kalmış bitik tuvalet kağıdı, arkasındaki duvarın tavana yakın bir yüksekliğine çakılmış tahta bir rafın üzerinde duruyordu. Lavaboya tutunarak doğruldu. Otururken dizlerinde duran pantolonu ayaklarına düşüp yere sürünmesin diye dizlerini hafif kırık ve dışa doğru açık tutarak ve ayaklarını koyduğu yerden kaldırmadan, belinden geriye doğru dönüp yukarı uzandı. Biraz daha uzanabilmek için diğer eliyle lavaboya hafifçen abandı. Tam tuvalet kağıdını cımbızı andı lavaboya aburcu eli birden kayıverince pozisyonu ve bütün dengesi bozuldu, refleksle savrularak geriye doğru bir kaç adım attı ve sırtını duvara vurarak düşmekten azıcak kurtulabildi. Artık heyecanı geçip kucağında yakaladığı kağıtla güvende olduğunu idrak etikten sonra çevresine bakınırken, az önce maalesef dandik mimik alanırka tuvaletin deliğine isabet kaydedememiş olduğunu gördü. Yapışkan bir bok topağı kahverun beş santim çevresinde beyaz alanırka seramiğine yapışmış halde duruyordu. İçi boş sifonun tetiğini çekti. Maşrapaya su doldurmak için taharet musluğunu açtı. Şebekeniz yazlığın içi gibi akan depo suyunun maşrapayı doldurmasını beklerken içeriden gelen televizyonu ve teyzeyle amcanın alçak sesli konuşmalarını dinledi. Maşrapa dolunca suyu mümkün olduğunca yükseklen döktü, bulamaç bok hiç yerinden kıpırdamadı. Bir maşrapa daha doldurmaya vakti yoktu, zaten bu iş de maşrapa suyuyla olacak gibi değildi, o bokçu oradan sıfmek geneliyordu. Fakat elindeki kundi tuvalet kağıdıyla tuvaleti silerse görünü silemeyecekti. Biraz düşündü, sonra rulo çıplak kalacak şekilde kağıdın heşsini açtı. Pantolon düşmesin diye dizlerîyle gerdire gerdire kukla gibi adımlar ata ata olduğu yerde geriye döndü. Rulonun kenarıyla boku sıyırtırdı, Bok rulonun ağzına yapışı, seramikte kahverengi bir sıyırma izi kaldı. Altından terler sürülmeye başlamıştı artık. Rulonun boklu ağzını dikkatle eviş birbirine yapıştırdı, diğer temiz ağzıyla seramikteki izleri sildi. Sırasıyla ekşiterek kartan ruloyu kubura attı. Ellerini çevirip avuçlarına bakınca sıırası daha da ekşidi, parmaklarına bok bulaşmıştı. Fakat gözü parmaklarının arasından alanırka tuvaletin ayak bankası bela taşına kayınca sırasındaki ekşime dehşene dönüştü. Az önce adım atarken bastığı yerlerde adım adım bok izleri vardı! Ayağı boklanmıştı! Herhalde az önce dengesini kaybettiğinde debelenirken ayağı deliğin yanındaki yapışık boka değmiş olmalıydı. Durumu anlayabilmek için telaşla ayağına baktı. Ve durumu anladı. Dengesini kaybettiğinde pantolonu biraz düşmüş, paçası inip ayağındaki terliğin topuğuna takılmış, arbede sırasında paçayla örtülü topuk boka girip çıkmış, sonra da bokla pantolon paçasıyla örtülü topuk hela taşına basmıştı. Hacı teyzenin, terliklerini takındatarak tuvalet kapısının önünden geçtiğini duydu. Altından akan terler tuvaletin betonuna damlıyordu. Kısa bir süre ne yapması gerektiğini düşündükten sonra harekete geçti. İlk önce kağıdın bir kısmıyla elindeki bokları sildi. Sonra hiç yerinden kıpırdamadan kağıdın kalanıyla yerdeki bütün bok izlerini sildi. Sonra temiz ayağının üzerinde durup bokla paçayı hiç bir yere değdirmeden pantolonu çıkardı. Taharet musluğundan daha da ince akan lavabo musluğunda paçadaki bokları parmaklarıyla sıvazlaya sıvazlaya yıkadı. Kadın kapının önünden bir iki kere daha geçti. Dizine kadar sıkıntmış pantolonu tekrar giydi. Terden ıslanan yüzünü zaten terden sırılsıklam olmuş tişörtüne sildi. Kağıtları kubura attı. Saçlarının içinden akıp kaşlarından damlayan terleri hissederek sıyısın maşrapayı doldurmasını bekledi. Maşrapayı tuvalete boşalttı. Küçük ayrıntı saçını başını düzeltti, derin bir nefes alıp tuvaletten çıktı. Kanepeye yürürken terli yüzünde oluşan rüzgar, biraz olsun ferahlamasını sağladı. Hacı teyze sehpaya tabakların içinde kuruyemişler getirmişti. Kanepeye otururken, az önceki telaş içinde gıdısını silmeyi unuttuğunu farketti. Bir tane kuruyemiş alıp ağzına attı. Hacı teyzenin tepside getirdiği çaya uzanırken az önceki telaş içinde ellerini yıkamayı da unuttuğunu farketti.

SON

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

info@cengizustun.com

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | Mart 2015 | Sayı: 401
TAYİNCİL MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Görsev
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Rıori Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kalligrafi: Şevki Sayışman
Tel: 0 (212) 245 [illegible] Faks: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7629
Abonelik: Yıllığı 160 TL Aylığı: 1205 Avrupa: 80€ Dünyaya: 120$
İBAN Numaraları:

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Tek gecelik maceralar karanlıkta suya girmek gibidir. Derinliğini kestiremez, içindekileri göremezsin. Belki de bu körlüğün verdiği heyecan tatlı gelir. Sürprizlere dolu her kulaçta ferahlar, rahatlarsın. Ancak sabah görürsün sayın ne kadar temiz olduğunu, seni ne kadar kirlettiğini.
-SON-

4 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2015/23 No: 405
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FIYATI: 3.50 TL.

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, MİT tırlarının silah taşıdığını ortaya çıkartan Can Dündar için "Bedelini ağır ödeyecek, öyle bırakmam onu," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

emrah ağlak

Sevgilim Uykusuz okurlarım; ben anladım ki böyle işlere girdiğin zaman mit'le çalışmayacan. Silahları ilaç kutularının altına zulalamak ney lan? Bu mudur yeni güzel yerin? Aspirinin altı... Elalemin ülkesinde millet gıt böyle taşıya taşıya koca kolombiya ekonomisini düzeltti... Örnek olarak söylüyorum.. Sakın, öyle filan yaparsınız, ilaç kutularını sürmeyin oraya..

HDP başkanı iyice komedyene bağladı... Sırrı gönetsin, sen oyna.. Seçimlerde de Cem Yılmaz'a rakip olursunuz...

Eski Cumhurbaşkanı Abdullah tivitırda baan takip etmeği bıraktı.. Ben rica ettim.. "olm sen bakarken yapamıyorum, dedim... Bıraktı... Zaten istenege istenmeye gördüm tivitıra.. Önce bi ülkede tivitıra erişimi engelleyip, tek başına boş tiritırda takılıp alıştırma yaptım, sonra girdim.. Tanıdık bakınca yapamıyorum... Düğünde oynamak gibi...

Kılıçdar Sarayın tuvaletlerine taktı bu sefer de.. "Söyle altın kaplama, böyle gümüş işleme"... Mecliste sıkışınca koşa koşa gelip buraya mı edeyosun tuvaleti? Nereden gördün? Bizde kaplama işi altınla olmaz.. İlaç kutusuyla kaplardık kaplasak.. Bak görükmesin diye... Veya ayakkabı kutusuna koyardık boku..

Örtülü ödenekte bir yılda %70 artış olduğuna tepkiler geldi.. E, dolar hayvan gibi arttı abi son bi senede... Bizim örtülülerimize de yansıdı tabi... Örtülü ödeneği ilaç kutusuyla örtüyoruz.. Oyüzden bi şey olmaz hemen anlaşılıyo.. Bu kutulu mevzulardan vazgeçmek lazım... Kolombiyadan uzman çağıracam...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, MİT Tırlarının silah taşıdığını ortaya çıkaran haberleri yapan Can Dündar'ı "Bunun bedelini ağır ödeyecek, öyle bırakmam onu," diyerek tehdit etti.

Ahmet Davutoğlu MİT Tır'larıyla ilgili konuştu: "İçinde ne olduğu kimseyi ilgilendirmez."

TMSF, Bank Asya'nın tamamına el koydu.

Urfa'da, içki içip kendisini döven kocasından boşanmak isteyen bir kadının açtığı davada mahkeme "Hacca gitmiş biri içki içmez," diyerek kadının boşanma talebini reddetti.

Adana'da Tayyip Erdoğan mitingine götürülen Suriyeli sığınmacılar, mitingten dönüşte yolda kaldı.

Bilal Erdoğan kaftan giyip ok attı.

Sağlık personeline yönelik şiddet devam ediyor: Samsun'da bir doktor silahlı saldırı sonucu öldü.

Usta karikatürist Bedri Koraman'ı kaybettik. Ailesine, sevenlerine ve tüm mizah camiasına baş sağlığı dileriz.

KAÇ YIL OLDU? FIRAT BUDACI

PARDON!

Bir restoran çıkışında yeni aldığı Porsche'unu bir türlü kaldıramadığı için trafiği kilitleyen Emre Belözoğlu, valenin, **"Abi indir el frenini gidersin"** uyarısıyla arzuladığı hızla uzaklaşma görkemine kavuşalı **2 yıl,**

Nazlı Ilıcak'ın "Mevlana'dan" başlığıyla köşesinde yayınladığı sözler, Esquire dergisinin "Hayattan ne öğrendiniz?" sorusuna maddeler halinde cevap veren Can Dündar'a ait çıkalı **5 yıl,**

19 Mayıs konserini 2.5 saat boyunca sessiz yayınlayan TRT, **"Düğmeyi kapalı unutmuşuz"** açıklamasını yapalı **7 yıl,**

Finike ilçesindeki 10 Kasım törenlerine AKP ilçe teşkilatının katılmamasına gelen tepkiler üzerine, AKP İlçe Başkanı Adem Gökyer, **"Uyuyakalmışız. Kesinlikle Atatürk'e karşı bir tavrımız yok"** açıklamasını yaparak tüm teşkilat aynı evde kalıyormuş izlenimi yaratalı **11 yıl,**

TRT'de yayınlanan bir programda Ziynet Sali'nin göğüs dekoltesinin mozaiklenmesi üzerine programın yapımcısı Sinan Üstünel, **"... Otelin yazısını bulurken görüntü kaymış"** savunmasını yapalı **5 yıl,**

16 yıl devam eden Sümela Manastırı restorasyonu çalışmalarına 'kaçak kat' çıkıldığının tespiti üzerine baştan başlanalı **6 yıl,**

Üzerinde bulunan poşetteki kekik ve karbonat uyuşturucu madde sanılan Bahri Zafer Özdemir 118 gün cezaevinde yatalı **7 yıl,**

TRT'de yayınlanan 'Sen Türkülerini Söyle' programında vatan coşkusuna kapılan Orhan Hakalmaz, **"Hanet olsun içinizdeki kitaplara sevgisine!"** diye haykırınca programa tepki telefonları yağalı **7 yıl,**

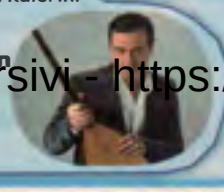

Bush, **"Kitle imha silahlarını bulduk... Yasaklanmış silahları ve üretim tesislerini bulmadığımızı söyleyenler yanılıyor, bulduk,"** açıklamasını yaptıktan bir yıl sonra, **"Bu kitle imha silahları bir yerlerde olmalı,"** diyeli **11 yıl,**

Mehmetçik Vakfı'na bağış yapmak için elini attığı cebinden sadece [illegible] Oksüz, **"Memleketi bu hale getiren biz değiliz ki..."** diyerek dolarlarını savunalı **14 yıl,**

Tansu Çiller, **"Kriz bitti, bir daha tekrarlanmaz,"** dedikten iki ay sonra kriz çıkalı **21 yıl** olmuş

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

uğur gürsoy

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında henüz dolandırmış bir insanın, kendisini dolandıran ve üstelik yakalanmayan suçlular hakkında verip veriştirmesinden daha doğal bir şey olamaz. Ama **Yeni Türkiye'de** evinize giren hırsızları, cebinizi çalpan yankesicileri ya da otomobilinizi satın alıp parasını vermeden kaçanları, ufuörta eleştirmeniz hâlinde hakkınızda beyefendiye hakaretten işlem yapılabilir. Ağzımızla kuş tutsanız da kastettiğiniz hırsızın başka birisi olduğunu kimseye dinletemezsiniz zira hırsızlık marka liginde, hırsız denilince akla sadece onun adı gelen özel biri vardır.

Normal şartlar altında gazeteler yayınladıkları haberleri haber olduğu için yayınlarlar ve gazetecilik öğrencileri için derste kullanılmak üzere hazırlamıyorlarsa, her haberleri için ayrı ayrı "Biz bunu şu yüzden yayınladık," diye açıklama yazısı yazmalarına gerek yoktur. Ama **Yeni Türkiye** artık hemen her ciddi haberin yanında "Efendim bakın biz bu haberi gerçekten başka bir maksatla yayınlamış değiliz," diye not düşülen habercinin yaptığı haberi neden yaptığını daha yayınlarken savunmaya başladığı bir ülkedir.

Ve yine **Normal şartlar altında** bir hükümetin aylardır gizlediği, hakkında yedi düvele yalan söylediği, üzerini örtmeye çalıştığı bir konuyu aydınlığa kavuşturmak ödüllendirilmesi gereken bir gazetecilik başarısıdır. **Yeni Türkiye'deyse** tüm dünyayı ilgilendiren bir konuyu aydınlığa kavuşturan gazete adeta yalanı ortaya çıkarmakla suçlanır, hakkında soruşturmalar açılır. Ve üstelik **normal şartlar altında** kötü niyetli haber dahi yapsa bir insanı soruşturması gereken kişi savcı, hakkında hüküm vermesi gereken kişi de hâkimdir ama **Yeni Türkiye'de** soruşturmalar beyefendi tarafından itinayla tamamlanır, hükümler verilir, açıklanır ve uygulanması için gerekli sinyaller verilir.

Normal şartlar altında bir siyasetçi, yaptığı yolsuzluklar, söyledikleri yalanlar ya da işlediği suçlar ortaya çıkarsa istifa eder. **Yeni Türkiye'deyse** istifa koşulları siyasetçinin tuvaletindeki klozetlerin altın kaplama mı krom kaplama mı olmasına bağlıdır.

Normal şartlar altında bütün bir kariyeri çiğ bir ırkçılık, darbe kışkırtıcılığı ve profesyonel provokatörlükle geçen bir adamın yıllarca elini kolunu sallaya sallaya dolaşması mucize kabilindendir. Ama **Yeni Türkiye'de** yıllardır provakörlük yapan aynı adam hakkında işlem yapılması için beyefendiye hakaret etmesini beklemeniz gerekir. Anlaşılan o ki **Yeni Türkiye'nin** ceza kanunu, sadece ve sadece beyefendiye karşı işlenen suçları kapsamaktadır.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Size biraz Elmalı elması'ndan bahsedeceğim. 51. Cumhurbaşkanlığı Türkiye Bisiklet Turu'nun Kemer-Elmalı etabında girdi hayatıma. Bir aşk gibiydi. Bir kavuşamama hikayesi. Turun Kemer-Elmalı etabının ilk birincisi olan Davide Rebellin'e kürsüde elma verildiği ha berini almamla başladı her şey. Beno sıra sevenlerimle bitiş noktası civarında selfie çekiniyordum. Selfie çekinmeseydim kürsüyü mutlaka takip ederdim. Selfie bitti, haber geldi. **"Davide'ye elma verdiler, git sana da versinler"** diye. Kürsü alanına nasıl koştuğumu hatırlamıyorum. Kürsü alanındaki son insanlar da dağılayazarken oradaki insanlara **"elma kaldı mı"** diye sordum, **"kalmadı"** dediler. Başım döner gibi oldu. Kulaklarımın arkasından sıcak hava vurmaya başladı. Kalbim sıkıştı. Ciğerimden hırıltılı ses gelmeye başladı. Dedim **"ben ölüyorum"**. Yana yatmaya başladım. Elmalı'dan Elmalı elmasız ayrılmak fikri, naçiz bedenimin kaldırabileceği bir fikir kesinliklededğildi. **"Elveda hayat"** dedim, **"güzeldi her şey"**. Tam son nefesimi vermeye karar vermiştim ki Burtay elindeelmayla geldi. Burtay benimkankam. **"Alpay'ım ben bu elmayı kendime almıştım ama al senin olsun"** dedi. Hemen ayağa kalktım. Bu arada Burtay iki elma kapmış kendine, birini yemiş kütür kütür, eğer ben ölmeseydim bana lütfeder gi bi verdiği o elmayı da yiyecekmiş. Vay arkadaş diyorum. Tamelmamı aldım, arabaya doğru gidiyorum, birağa beyçıktı önüme. **"Burada Elmalı elması dağıtıyorlarmış ama kalmamış galiba"** dedi bana, elimdeki elmaya bakara k. Elmayı ağabeye verdim. Çünkü gani gönüllü olmak bunu gerektirir. O akşam Fethiye'de otele yerleştim. Odamda ağladım. Sonra lobiye indim. Lobide arkadaşlarla bir elma muhabbeti açıldı. Muha bbet açılınca yaşadıklarımı anlattım. Gençten bir çocuk var, adı Batuhan, **"ağabey bende Elmalı elması var, ben fazla fazla kapmıştım, bir tane kaldı, ben sana yarın vereyim onu madem, kütür kütür yersin"** dedi. Ciddiye almadım.

Arkadaş, herkeslerde benimle kafa buluyor diye geçirdimiçimden. Ertesi sabah otel önünde öyleoturuyorum öyle, baktım Batuhan, çantasındanelma çıkardı, resmen bana verdi. Hayatımda hiç bu kadar mutlu olmadım, elmayı öptüm. Batuhan'ı kalbimde çok ayrı biryere koydum. Elmayı hemen o gün yemedim, biraz bekletip ertesi gün yemeye karar verdim, demini aldı öyleyedim. Ben böyle birlezzet yaşamadım, bilmedim.

æ **Ergün Penbe** kilo alınca **kemik surat**'lığı gitti.
æ **Nörüyon** ile **ne örüyon** aynı şey.
æ "Bir kuşum vardı, Narino. Çok seviyordum Narino'yu. Bir gün pencere açıkkal, Narino uç git. Terasa kafesini koyduk, belki dönerdiye. Annemle çok ağladık. Dönmedi. Başkasına gitmiştir diye umduk. Aradan bir sene geçti. Annem mutfakta yemek yapıyor, içeriden bir ses. Sırtına birkuş konmuş, Narino'm gibimavi, daha da mavi. Aldıkiçeri, omzuma omzuma konuyor. Yaz günü pencere açamıyoruz tipsizin yüzünden. Kavruluyoruz resmen." **–Emircan Melek-**
æ Bir başkası için **detay**, benim için **hikaye**.
æ Gördüm gördüm de kedi kadar ruh hastası bir hayvan görmedim. Kedimiz Venüs'ün tam iki senedirkuyruk tüyleri çıkmıyor mesela. İki sene önce tüylerini bir tıraşettirelim dedik, o gün bu gündür tripte. Her yerinin tüyleri ayı gibi uzadı yine, kuyruk tüyleri öyle kaldı. Yine de şekilli trip atıyor ama. Ucunda var tüyler, dibinde de var, ortası yok. Götürmediğimiz veteriner hekim kalmadı. En ufak sağlık problemi yok. Tamamen trip. Arkadaşım iki seneoldu iki sene. Ayıptır artık. Havan kime. Pis ya. Öbürü de fena. Çiko da fena. Altı aylık ya var ya yok, sevişmek istiyorum diye yıkmaya başladıortalığı. Arkadaşım senin yaşın kaç başın kaç ya. Yemin ediyorum ruh hastası olacağım iyice sizinyüzünüzden. Milletin kedisini de duyuyorum. Makul bir yaşa kadar hiç seks aramayan kedileride duyuyorum. Kafayı yiyeceğim o olacak.
æ **Karaca** ile **kar aracı** aynışey.
æ Geçenlerde alkolik çocukları olan birannenindramını izledim. Çok komikti. Belgesel bu tamam mı. Annenin üççocuğu var, üçüde alkolik. Çocuklar 18'inde bile değilhenüz. Ama nasıl içiyorlar. Ayı gi bi. Sabahtan bir başlıyorlar, bayılana kadar içiyorlar. Annede birkarar alıyor. Diyor ki ben bunların bu rezil hallerinikameraya alayım, kendilerini izlesinler, tiksinsinler diyor. Yemin ediyorum bunaldım gayrı diyor. Buişin başka yolu yok, ben öyle yapayım madem diyor. Çocuklar hiç bir şeyden habersiz ertesi gün uyanıyorlar. Kahvaltıda içmeye başlıyorlar, sonra bara gidiyorlar, içmeye devam ediyorlar. Akşam oradan striptiz bara gidiyorlar, içiyorlar. Sonra oradan başka biryere gidiyorlar, içiyorlar. Gece eve geliyorlar ama artık insanlıktan çıkmışlar. Kapı önüne kusan mı istersin, ortalık yere sıçan mı istersin, çükünü çıkarıp kapı kollarına sürten mi istersin, rezillik. Anne de bunları tüm detaylarıyla çekiyor kameraya bu arada. Ertesi sabah çocuklar uyanıyor anne diyorki size bir şey izleteceğim. Çocuklara kendilerini izletiyor. Çocuklar utanacağı yerde, ları çok komikmiş diye gülmeye başlıyorlar, sonra kendilerine bir şişe viskiaçıp motorize içiyorlar. Sonra da oradan da ha çokiçmek için bara gidiyorlar.
æ Sevgilerimle.

alpayerdem@gmail.com • twitter.com/alpayerdem

"komedyen"
5 Haziran Cuma / İzmir Alsancak Stoa / Saat: 21.30 / bilgi: 0530 575 23 96
13 Haziran Cumartesi / BKM Mutfak Sahne / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, gişe)

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

- 10. BÖLÜM -

ERSİN KARABULUT

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

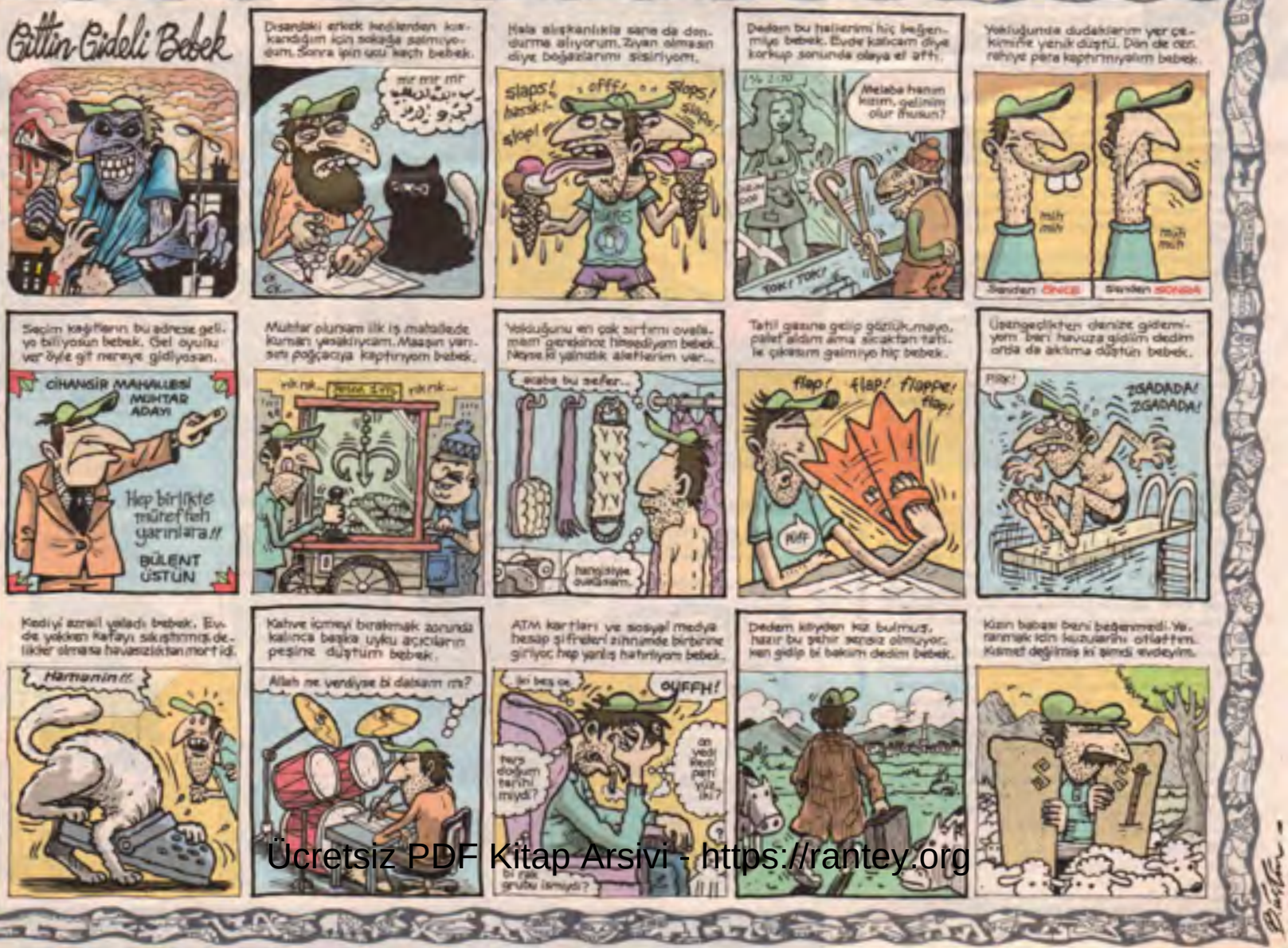

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Barış UYGUR

■ Arkadaş yıllardır sağda solda duyuyorum "öldükten sonra eserlerimle anılmak isterim," diye bir laf var. Kusura bakmayın da yani, öldükten sonra arkamdan iyi konuşsanız ne çıkar, kötü konuşsanız hatta hiç konuşmasanız ne çıkar? Neticede ölmüşüm, sizi hiç duymayacağıma aşağı yukarıeminim ki duyacak olsam da, benimle ilgili her konuştuğunuzdaiçteniçe duzeltmek, "Yayok orasıöyle değil," demek isteyeceğim ve şimdiye kadar müşahade ettiğim kadarıyla bunu yapmak pekde mümkün olmuyor. Yani ne bileyim güniçerisinde yakın zamanlarda ya da daha uzak geçmişte ölmüş gitmiş onlarca insan hakkında konuşan, kimine demedik laf bırakmayan kimini öve öve yere göğesığdıramayan bir kişiyim veüstelik tarih okuduğum için tahmin edersiniz ki bunu birçoğunuzdan daha fazla yapıyorum ve şimdiye kadar bir kişi bile "Arkadaş ayıp olmuyor mu?"diye hakkında söylediklerime itiraz etmedi. Ha iyi ki de etmedi, zira düşünüyorum da, örneğin rahmetli Edward Said kendisi hakkında dediklerimi duysa ve tabii bir de ciddiye alsa, gerçekten çok üzülürdü. Hayır, ne zaman adamdan bahis açılsa, adamhakkındakavgada söylenmeyeceklafları arka arkaya sıralıyorum. Gerçekten çok bozulurdu. Hatta şimdi düşündüm, resmen adama da ayıp ediyormuşum.

■ Tabii bir yandan da ölünün arkasından iyi kötü konuşmayacaksak tarih disiplini varlığını nasıl sürdürecek o da ayrı bir muamma. Hepten iyi konuşalımdesen işin içinde Hitler var, Pol Pot var. Yani şimdi tarihteki bazı figürlerin yaptıklarına ettiklerine şöyle bir baktığımızda resmen iyi olarak anılmaktan rahatsızlık duyacak tipler olduğunu, bu bazı tiplerin bütün bir hayatlarını "Gelecek nesiller bana sövsün, şu yerkürede benden tiksinmeyen hiç kimse kalmasın," diye geçirdiğini, bırakın yaralı parmağa işemeyi, akılları fikirleri kuntizliğe çalışıp James Bond filmi kötüsü gibi "Nahahaha," diye güldüğünü görüyoruz. Yani evet biraz yüzeysel oldu amasiz de Journal of World History değil mizah dergisi okuyorsunuz, çok üzerime gelmeyin.

■ Yukarıdaki satırları yazarken "Yanlış olmasın acaba gerçekten Journal of World History diye bir dergi var mı," diye merakettim araştırdım, hakikaten Hawai Üniversitesi'nin böyle bir yayını varmış. Şimdi bilen biliyor, ben öyle bilime öğrenmeye karşı bir insandeğilimama doğruya doğru, renkli gömlekler pasifik dalgalar diyarı Hawai'de ne üniversitesi allahaşkına? Git sahile sörfyap, aloha diye neşeni bul, sabah gün doğumuna karşı kahvaltı yap, akşamadanın öbür tarafına geç, gün batımınakarşı tropik kokteylini yudumla. Hadi üniversite açtın, tarih bölümü şartmıdır? Hadi tarih bölümü de açtın, dünya tarihi niye arkadaş? Yani şimdi coğrafi olarak dünyadaki diğer her yerleşim birimine uzaksın ve inan bizim dünyanın geri kalanı olarak senden böyle bir beklentimiz deyok. Gereksiz yere sıkıntıya sokuyorsun kendini bence. Hayır, ele aldığın konulara baktım, Avrupa'nınorta çağda İslam'la karşılaşması, Çin'in maddi kültürü falan. Valla sevgili Hawaili akademisyen kardeşim, bu konuları çalışmak için en doğru, en güzelyer Avrupa, Ortadoğu; arşivler de hakkında yazacağın yerler burada. İstersen yer değiştirelim, sen gel çalıştığın konuya yakınlaş, ben de artık orada renkli gömlek giyer aloha diye dans ederim. Biliyorum bunu bize gıcıklığına yapıyorsun zaten. Kütüphanede falan bir kaç saat geçirdikten sonra kesin sahile inip ikialoha yapıyorsundur, oda neyse artık. Biz deoturup Journal of World History okurken sayfaların arasına burnumuzu sokup deniz vekunı kokusu almaya çalışırız artık. Ya neyse sen bana bakma, dönem ödevini yetiştirmeye çalışıyorum, çok geciktim, oyüzden biraz sinirliyim. Zaten seninde kendine göredertlerin vardır, yok yanardağ patlar, yok kasırga gelir.

"18. yy Moğol mahkemelerinde yabancıların yargılanması" konusunda çalışmak için mükemmel bir ortam.

■ Hawaili akademisyenlere de seslenerek yazıda "Bak Obama diye konuştu Flash TV spikeri, "İran cumhurbaşkanıyla bu konuyu konuştum, diyen sahte mehdi kıvamı da yakaladığıma göre buhaftalık bitirelim arkadaşlar. Haftaya zaten görüşebilir miyiz o da bellideğil şimdilik, ama dur bakalım, hadi hayırlısı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

Bir önceki sayfadan devam

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ayağıma 45 numro Amerikan ayakkabısı geçirmiş bir Rodos Heykeli gibiyim Sigorta şirketleri sigortalıyor beni 101 seneye Halbuki ben, gözlerinin bebeğine sığmayan gövdemin kof bi alçıdan ibaret olduğunu biliyorum"

-Nazım Hikmet

● **Babam dedi ki, "400 milletvekili için kimseye veremem, dörtyüze karışmam fakat isteyene sürekli gözünün önüne getireceği dört surat tavsiye ederim: Güler, Çağlayan, Bayraktar ve Bağış'ın suratlarını!.. (Teşekkürler E. Ruhi Özdemiroğlu)**

● Çoğulculuk, göz önünde olmakla birlikte, felsefede yerini almıştır. Değişik ideolojilerden eklektik model kurma içeren parametrik akım çoğulculuk (plüralizm), her şeyden biraz içeren ordövr tabağı de il. Aksine, her ideolojiye 'oluruna bakıp' yaklaştığından, hızlı montaj ister. Mesela, marksizmin başlangıcıyla birlikte sosyal demokrasi hurafe kalmasa da, lüks olmuştur. Marksizm, kapsayan küme olarak, sosyal demokrasiyi içerir ve fazlasını da sunar. Dönüşmeden değiştiremeyiz. Yalnız, 'demokratik sol' daha iyi pakettir.

Neşe toplumu hedeflenmeden, şiddet toplumundan kurtulamayız...

● **Dönülmez Afgan'ın ufkundayız, vakit çok yavaş...**

● Maskeli baloya çocuk getirilmemesi rica olunur. Ama illa ki gelecekse, önce kendi maskenizi, sonra çocuğunuzun maskesini takın!..

● **Kendini bilen şükreder... Bilmeyen küfreder...**

● "Her şey değişiyor, bizim de değişmek için başarısızlığı göze almamız gerekiyor, belki de başarısızlığı ilke edinmeliyiz!" diyor Usta yönetmen Erden Kıral 'Aynadan Yansıyan Hatıralar' adlı kitabında. Agora Kitaplığı'ndan çıkan kitap 'Benim Güzel Günlüğüm' alt başlığını taşıyor. Birbirinden ilginç anılar içinde, beni en çok efsane aktör Erkan Yücel'li anı çarptı... 1979. Orhan Kemal'in 'Bereketli Topraklar Üzerinde' adlı romanını filme çekmektedir Kıral. Oyuncular Erkan Yücel, Yaman Olcay, Tuncel Kurtiz ve ilk filminde oynayan Nur Sürer. Bin türlü zorlukla çekim sürerken; yöre sağcıları, halka yararlı işlerde hep yaptıkları gibi, engellemek için dedikodu çıkarıyorlar: "Film ekibi suyumuzu zehirledi!" Kaymakam, jandarmalar eşliğinde, Karataş'ta, su deposundaki sete geliyor, "Kasabalı galeyana geldi, üstünüze yürüyor" diyor. Yapılması gereken sudan örnek alıp Ankara'ya tahlile göndermek. Bu da en az bir haftalık iş, film için yıkım demek. O esnada, Erkan Yücel çıkıyor ortaya, "En iyi tahlil budur!" diyerek su deposundan bir bardak su içiyor. Bu hareket ikna ediyor yetkilileri ve askerleri, çekim böylece sürebiliyor. Adı geçen rahmetli sanatçılar nur içinde yatsın, yaşayanlara gönülden selamlar...

● **SophieMerceau sinema tarihine geçer mi bilmem ama 'elbisesinin azizliğine uğrayanlar' tarihine kesinlikle geçecek...**

● Rüzgar biriminin 'kuvvet' olması, bi kolpa tadı veriyo bana. "3 kuvvet esecek, 5 kuvvet esecek" derken bilimden nasipsiz, sallıyo gibi oluyo. Çocuğa "Ooo, ne güçlü!" der gibi...

● **"Suçluyu kazıyınız, altından insan çıkar" epigrafıyla başlar Prof. Dr. Faruk Erem'in 'Bir Ceza Avukatının Anıları' adlı minicik ve muhteşem kitabı... Cinayet suçundan mahkum olmuş üç arkadaş vardır orada, en başta her biri dostlarını korumak için cinayeti tek başına üstlenir, üçü de "Ben işledim!" der... Böylece üçü de cinayet suçuyla hapse atılır... Gel gör ki zaman geçtikçe ya da geçmek bilmedikçe delikanlılık raconunda bariz bi dingildeme hissedilir, akabinde üç arkadaşın üçü de birbirlerini suçlamaya başlar. "Ben işlemedim, bu işledi!" diye... Yine netleşmez durum, üçü de kalır cezaevinde... Okumayanların ill ki bulup okumalarını istediğim kitapta, bir sanıkla hakim arasındaki diyalog da unutulmazdır Sanığın mesleğini sorar hakim, "Affedersiniz, hayat kadınıyım" der sanık, "Sen bizi affet kızım" der hakim...**

Başkom Kalan

● Puşkin düelloda ölünce, despot yönetimi lanetleyen bir şiir okuduğu için Kafkasya'ya, sürgüne yollanan Lermontov'un

İzinsiz gösteri

MURAT KARADAN

İltem Dilek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

da birkaç yıl sonra düelloda ölmesi...

● Merkez Esnaf Lokantası var Galata'da, tam da ruhuma uygun bi yer. Sadece yemeklerde değil, eşyada ve konuşmada da fazla hiç yok. Gerektiği kadar. Geçen gün arka masadan "Pardon, kepekli ekmek var mı?" diye ses geldi, cevap ani, kısa ve netti: "Yok!"

değil o, başsavcı... iz de potansiyel...

● Hiç "Esriğin Okyanusya'ya ünlemesi" ile "Sarhoşun Avustralya'ya yelenmesi" bir olur mu?!

● Barış Mutlu'nun, kadim dostumun, 'torba teorisi'ni anlatma vakti geldi. Mutlu'ya göre, iki arkadaş market veya büfeden alışveriş yaptıklarında, parayı kim öderse, alışverişte edinilen torba, poşet vesaireyi diğeri taşır! Tamamen paşa gönül kriterine dayanmakla birlikte, minik sapmalar dışında doğruluğu handiyse saptanmıştır. Siz de deneyin. Boş iş gerçi...

● "Başarısız intihar girişimi" nedir, nasıl bir aklın tasarısı?

● Millet, Van Gogh'u en çok etkileyen ressamlardan. Ferit Edgü, bu iki sanatçıdan bahsediyor: "(Van Gogh'un) Millet'ten yaptığı kopyalarda -ki kopya değiller- Millet kendisini tanıyabilirdi. Ama aynı zamanda kendisinden gelen bir ressamın, yani Van Gogh'un yaratıcı yeteneğini de." Neuen Köyü'nün insanlarını resimlemiş Van Gogh, bu insanlar hangi resimlerini görseler çok şaşırırmış, çünkü ONLAR İÇİN, kendileri ve yaşamları bir sanat eserinin konusu olamazmış, nasıl olurmuş? Resim dediğinde İsa olurmuş, çarmıh olurmuş! Böylece ressam Millet ile bildiğimiz millet arasında köprü kurulmuş oldu mu? Artık oldu!..

vedatsirin@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarpışma

İpek & burak

yazan ve çizen Oky

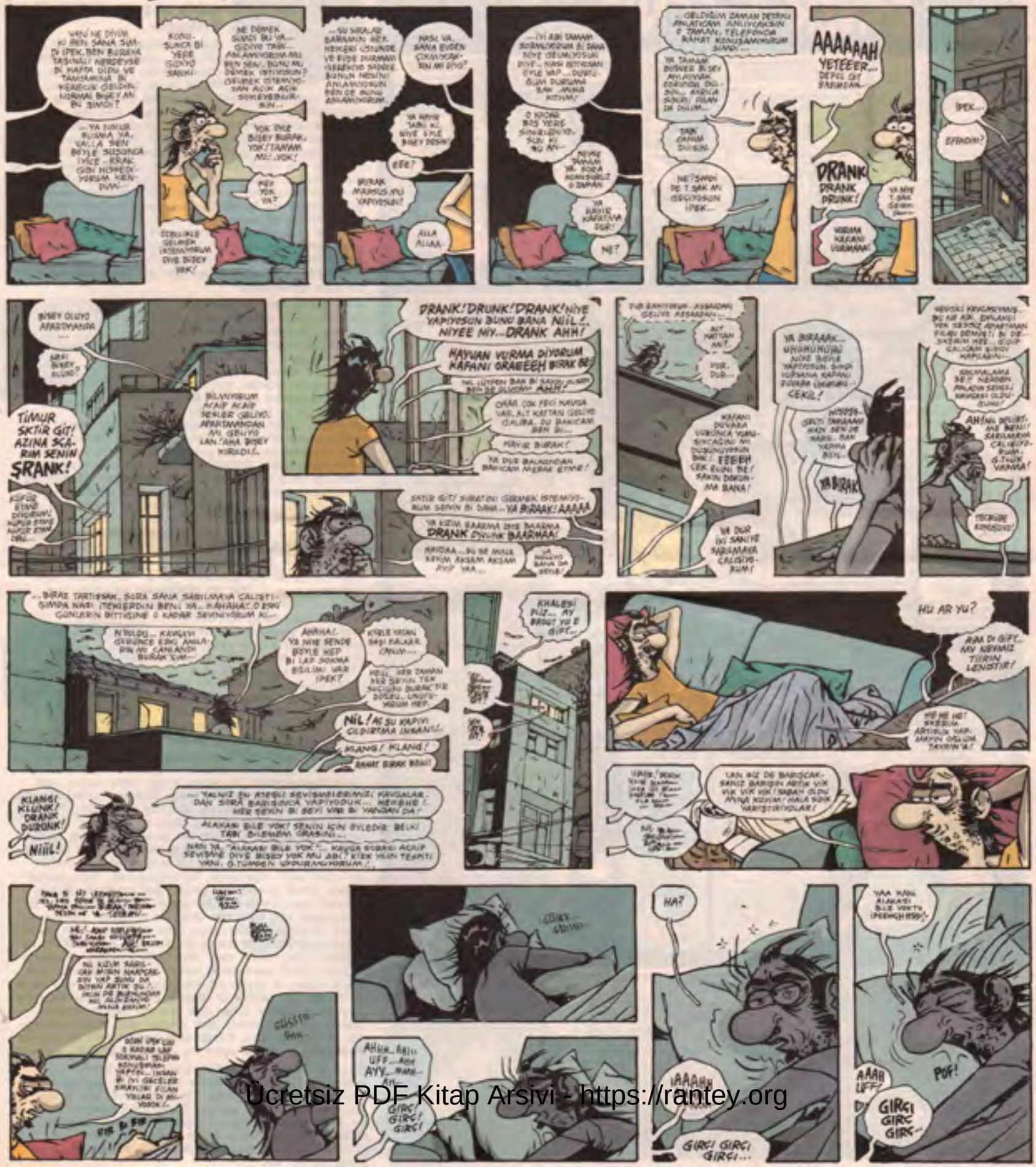

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

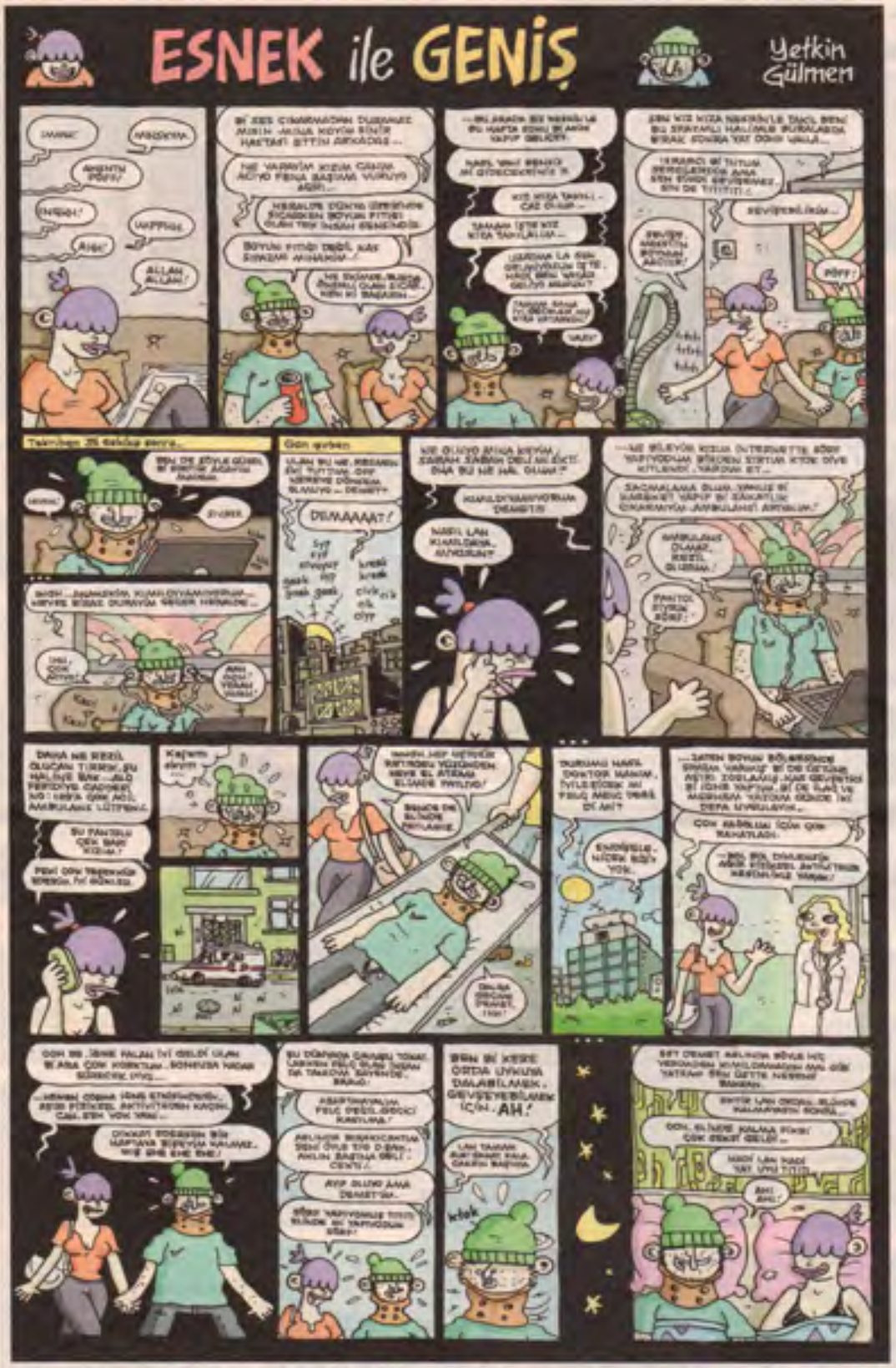

Paralel evrenler ve yatak odasına dahil edilen balkonlar.

Bundan yaklaşık beş yıl önce evin tadilatını yapmıştırmıştım. Bütün evi kırıp yeniden yaptık. Ustalar ve ben. Bizden önceki kiracılar yedinci kattaki apartman dairesini bir şekilde turizm cenneti Pamukkale'ye benzetmeyi başarmışlardı. Evin her yeri beyaz ve pembe mermerle kaplıydı ve evimiz apartman dairesinden çok doğanın bir mucizesi, ender rastlanan bir kaya oluşumu gibi gözüküyordu. Bazen dışarıda güneş batarken evin içinde inanılmaz güzel manzara oluyordu. Eve giren insanlar çocukluklarında anne babalarıyla çıktıkları inanılmaz sıkıcı tatilleri hatırlıyorlardı. Herkesin morali çok bozuluyordu. Annelerinin her yerde fotoğraf çektirmeye çalışmalarını, yol kenarındaki halıcı ve sepetçilerle bitmek bilmeyen pazarlıklarını hatırlıyorlardı. Babalarının durduk yere çıkardıkları sıkıntıları hatırlıyorlardı. Gerçekten de ev Pamukkale'nin yanısıra anne babayla çıkılan tatillere de benziyordu. İkisi aşağı yukarı aynı şey zaten. Mermerin kırılması gerekiyordu.

Göztepe

Mermer maalesef dünyanın her yerinde çekiçle balyozla vurularak kırılıyor. Mermeri yerinden emerek söküp almanın bir yolu yok. Apartmandaki insanların gürültü karşısında götleşip sıkıntı çıkartmaya çalışmalarını önlemek için saçma sapan işlere girdim o dönem. Baklava alıp alt, üst ve karşı komşularıma götürdüm. Zaten daha önceden bana baklava siparişi vermişler gibi bir tavırla aldılar ve yediler baklavaları. Apartmandaki insanlara, gerçekten hissederek, inanılmaz mektuplar yazdım. Metallica'nın Nothing Else Matters şarkısına yakın duygularla yazdım mektupları. "İnanın sizin hissettiğiniz sıkıntının iki mislini her gece yatağa girerken içimde hissediyorum / Maalesef apartman yaşantısının gerçeklerinden biri tadilat / Hoşgörünüz ve sağduyulu tavrınızla bu zorlu süreci en güzel şekilde atlatacağımızı düşünüyorum / And nothing else matters..."

Tabii ki hiçbir şey işe yaramadı ve apartman sakinleri hızla götleştiler. Her gördükleri yerde "kusura bakmayın ama artık yani..." diye göz devirmeler, yalandan "vallahi artık kafayı yiyeceğiz evde" diye mağdur olmalar. Televizyondan görüp öğrendikleri haklı insan serzenişlerini olmayan oyunculuklarıyla bana oynuyorlardı. Aşk-ı Memnu'nun büyük yürüdüğü senelerdi, herkes oradaki aşırı zengin insanların tavırlarıyla gelip bana tadilattan şikayet ediyordu. Benim Aşk-ı Memnu'yu evde dört adet ustayla birlikte çay aralarında takip ettiğimden haberleri yoktu.

Nothing Else Matters.

Apartmanı sakinleştirmenin yolunu bir gün üst komşuyla asansörde karşılaşınca tesadüfen keşfettim. Daha asansörün kapısı kapanmadan "ne zaman bitiyor sizin tadilat, yani onun normal bir süresi olur benim bildiğim, sizinki maşallah bir aydır..." diye serbest stil girişince panikledim. "Bitti sayılır, gelin görün isterseniz, güzel de oluyor ev" demek durumunda kaldım. Çok kısa bir an kararsız kaldı, sonra gözle görülür bir biçimde heyecanlandı, hızlı hızlı nefes alıp vermeye başladı. "Sizin tabii daire planı bizim evinkiyle aynı değil mi?" diye sordu. Ne bileyim ben. "Müsaitseniz buyrun, şimdi göstereyim" dedim. Çok neşelendi. Tadilat halindeki eve girince evin her yerini ellemeye başladı. "Bu duvar bizde yok, bunu size sonradan örmüşler. Bak buradan bölmüşler. Bizim banyo daha geniş ama sizin çalışma odasını genişletmişler demek ki? Siz peki arka balkonu ne yaptınız? İçeri aldınız mı?" diye kendi kendine konuşmaya başladı. Çünkü apartmanda herkes birbirinin dairesini çok merak ediyor. O akşam üst komşuyu evine çocuk gibi mutlu gönderdim. Bir şekilde de isteyene evi gezdirdiğim haberini apartmana yaydım. İkişer üçer gelmeye başladı insanlar. Sözleşip birlikte geldiler. Ben yokken gelip ustalarla kavga ede ede içeri girdiler. Pimapenden parkeye evin her şeyiyle ilgilendiler. O günden sonra hiç sıkıntı yaşamadık.

Şimdi üst komşumuz tadilata başladı. Apartmanın aşağısında her akşam kadınlar bahçede çay içip sonra tadilata bakmaya çıkıyorlar. Resmen festival gibi olmuş. Kahveye yeni ev sahibine börek götürüyorlar. Ufak bir jestle insanların önünde diyalog kapılarını araladım, sevginin rahatça kalpten kalbe akacağı bir kanal kazdım. Sabahtan akşama kafa s.kiyor tadilat, ama yapacak bir şey yok.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

groagh@gmail.com

CİHAN CEYLAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

Yalnız yaşayan insanın götü gevşek olur. Osuruk geldi mi tutmak için kasılmaz, osuruğu hissettiğinde kasılmayı refleks edinmez. Sabahtan akşama kadar kucağındaki laptoptan internete bakarak donuyla -ya da donsuz- kanepede oturup kanepenin minderinin içine tısır tısır -ya da zarıl zarıl- osurabilir. Bilgisayarını, ekranında porno açık olduğu halde kanepede bırakıp tuvalete gidebilir, kakasını yaparken tuvaletin kapısını açık bırakabilir. Sifonu çekmeyi unutmayı dert etmez, çektiği zaman klozetin beyazında kalan bok izini fırçayla temizlemek için dürtülenmez. Bok izini -sırf eğlence için- çiş tazziğiyle silme çalışmaları yapabilir, günden güne azalarak bitmesini gözlemleyebilir. Yalnız yaşayan insanın, götü gibi ruhu da gevşek olur. Uygunsuz durumları ortadan kaldırmak ve yakışıksız eylemleri engellemek için her an içinde bulunması gereken tedirginlikten mahrumdur. Yalnız yaşayan insan gevşek, rahat ve huzurlu insandır.

* * *

Parmağının burnunun içinde olduğunu farkettiğinde filminheyecanlı aksiyon sahnelerinden biri oynuyordu. "Başlatıyorum" deyip DVD playerin kumandasının düğmesine bastığında o ana kadar süren hararetli muhabbetaniden bitivermişti; karanlıkekranda beliren küçük yazılardan oluşan sessiz jenerik başlayınca ister istemez ilgisi kendine dönmüş, burnunda her nefesalış verişte fısırdamaya sebep olan iri bir tatağın varlığını hisseder olmuştu. Normalde üzerinde düşünmesini bile gerektirmeyecek ölçüde anlık bir refleksele halledilecek küçükbir meseleydi aslındabu, fakat birlikte film seyretmeye çağırdığı ve sahipolduğu -yada sahip olduğunu farzettiği- tümneşe, anlayış ve de yüksek kavrayışı sergilimek için saatlerden beriyüksek performans gösterdiği kız şu an başını göğsüneyaslamış haldeyken burnundan parmağıyla sümük çıkarıp odanın uzak bir köşesine fiskelemesi yakışık almayacaktı. O yüzden içindenyükselen burnunu parmaklamadürtüsünü engelledi. Fakataklını da sümükten alamıyordu; sümük burnunda fısırdadıkçaburun deliklerini genişleterekgirip çıkan havayı rahatlatmaya çalışıyor, ağzını yüzünü kastırıp tikimsi mimikler yaparak içerideki tatağı oynatmak ve daha rahat bir noktaya itelemek için çabalıyordu. Arada bir elini göğsüyle koltukaltı arasında yaslı duran kızın başının arkasındaki saçlarında gezdiriyor, sonra çaktırmadan üstten üstten burnunu ovalıyor, sümüğün yeri değişmeyince tekrar kızınsaçlarını okşayıp tekrar burnunu ovalıyordu. Burnunu her ovalayışındatatağın burnundaki pozisyonunu, burun içi duvarına ne şekilde yapıştığını, ne de iri ne de kocaman oluğunu dahaiyi kavrıyor, artan dikkatiyle birlikteiçindeki burun karıştırma arzusu da arttıkça artıyordu.

Filmin sürükleyici birfilm olması bir şanstı, çünkü bu sayede on beş dakika kadar sonra kendini filme kaptırmış, artık sümüğü düşünmez olmuştu. Fakat bu aynı zamanda kötü şanstı, çünkü sümüğü düşünmez olduğu gibi, burnunu karıştırmasını engelleyen sosyal tedirginliği de hissetmez olmuştu. Aklı filmin heyecanıyla sürüklenirken, parmağının sosyal melekeden kendini azledip tamamen kendi iradesiyle burun deliğine girdiğini fark etmemişti bile. Parmağının burnunun içinde sümüğe ulaşma çabasında olduğunu farkettiğinde elini telaşla burundan çekip kızın saçlarına gömdü. Heyecanlı sahnede saçının okşanmasına kız, koltuk altına daha da sokularak karşılıkverdi. Fakatolan olmuştu. Evet, en nihayetinde iri tatak yerinden oynamıştı, fakat gereğinden çok fazla oynamıştı. Tatak artık burun iç duvarının doğal bir kalınlığından ibaret değildi; artık o iri sümük, bir ucundan duvara yapışık dururuken gerikalan tüm iri kütlesiyle burun kanalının tam ortasında titreşerek salınan, girip çıkan her nefeste nefes yolunuaçıp kapatan bir valf kapakçığıydı.

Elini saçlardan çekipyanağına, dirseğini de kanepenin arkalığına yasladı. Burnunu karıştırmayı hiç istemiyordu, ama eliyle burnusankiflörtedergibi çaktırmadan burnuna yakınlaşmaya çalışıyorlardı. Aslında burnunu karıştırmayı çok istiyordu; istemediği şey, kıza gösterdiği medeni davranış modelinin bozulmasıydı. Aslında kıza gösterdiği modelin bozulmasını da umursamıyordu, kıza gösterebilmek için gerçekliğine kendisinin de inanmak zorunda olduğu modele olan kendi inancının sarsılmasını umursuyordu. Aslında önemsediği şey inanç da değildi, kendisi ancak gerçeğe inanabileceği için gerçekten medeni, duyarlı ve yalansız olmak istiyordu. Kıza bir kızın yanında burnunu karıştırmayacak bir erkek olduğunu gösterebilmesi için, kızın ensesi ona dönük olduğu halde burnunu karıştırmamalı, gerçekten de bir kızın yanında burnunu karıştırmayan bir erkek olmalıydı. Fakat burnunun içinde kalp kapakçığı gibi ritmik şekilde açılıp kapanan bir sümük barındıran bir erkeğin hem medeni, hem dürüst hem de rahat ve huzurlu olabilmesi mümkün değildi. O da işte, burnuyla parmağının flörtüne alttan alta göz yumuyor, işaret parmağının arka boğumuyla başparmağı elmacık kemiğine yaslanarak birlikte kafanın ağırlığını taşırlarken küçük parmakarada bir burun deliğine uzanarak tatağıyokluyordu. Bu yoklamalardan birinin sonunda parmaktatağın nemli bir bölgesine yapışarıponu yarısına kadar delikten dışarı çekerek burun kıllarına asılı bıraktığında, yasak ilişikinin skandala dönüşmesi tehlikesi oluştu.

Başroldeki adamve kadın yakınlaşmışar, birbirlerine dramatik sözler söylüyorlardı. Kızın kafası göğsüne sokuldukça sokuluyor, o ise baş parmağıyla işaret parmağı arasında tuttuğu iri sümüğü ne yapacağını düşünüyordu. Uzak noktalara fiskelemesi mümkün değildi çünkü iri sümüğün dışarı bakan ucu sert ve kuru da olsaderinlerden gelenucu sıvıyavaracakderecedeıslak veyapışkanlaşıyordu; sümüğü panikleburnundantutup çekerkenyapışkan sümükucu işaret parmağına olduğu gibi yapışmıştı. Parmağını duvara sürttürerek sümüğü duvara aktarabilirdi fakatkaranlıkta nereyeyapıştırdığınıgörmeden yapıştıracağı sümük, film bitip ışıklaraçılınca kabakgibi görünürhale gelebilirdi. Duvara değil duvarla kanepeninarasına parmağını sokup kanepenin sırtının arkasına yapıştırabilirdi, fakat film bitip ışıklar açılınca -yada açılmadan- kanepede oluşacak hareketlilik seviyesini bilemezdi; belki de parmaklar kanepenin sırtını sıkısıkı kavrayacaklardı, kim bilir? Fiskeleyerek atamadığı ve kol menzilinde hiç bir yere yapıştıramadığı sümükten kurtulmanın tek yolu onu sakince duvarla kanepenin sırtı arasındaki boşluğa bırakmaktı. Fakat bunun için sümüğün kuru olması gerekiyordu. Islak sümüğü kurutmanın ise tek yolu onu emici bir kumaşyüzey üzerinde yuvarlamaktı.

Dirseğini kanepenin arkasından kaldırmadan eliniyan tarafa doğru uzatarak parmağını kanepenin kumaşına koydu Hareketlenme hisseden kızbaşınıdöndürüpona bakarak "beğendin mi filmi?" diye sorunca sankikız görecekmiş gibi gibi sümüğü hızlı bir hareketle parmak ucuylatırnağıarasına sıkıştırıp sakladı, "Evet, güzelmiş" dedi gülümseyerek. Kız yüzünü tekrar filme çevirince sümüğü tırnak arasından çıkarıp parmağıyla kanepe kumaşı arasında ufak ufak yuvarlamaya çalıştı fakat kumaş fazla kalın bir dokumaydı, umduğu kadar emici değildi. Kolunu tekrar kaldırıp yanağına bu defa elinin sırtını yasladı, işaret parmağını alttan uzatıp sümüğü tişörtünün omuzuna sürttürdü. Tişörtün sık ama yumuşak ve hafif tüylü dokusu tam bu iş içindi. Sümüğü yuvarladıkça yuvarladı. Tişörtün sümüğe değen yeri ıslandıkça yuvarlama yerini değiştirip sümüğü daha kuru yerde kurulamaya devam etti. Bir kaçdakikasonraartıksümük parmağına yapışanbir bulamaç değil yuvarlakve kuru bir haptı. Dirseğini koltuktan kaldırıp orta parmağıyla kafasını numaradan kaşıdı, sonraensesini kaşıyormuşçasına elini arkadan aşağıya uzatıp yuvarlak hapı duvarla kanepearasındaki karanlık derin boşluğa bıraktı. Umduğundan yüksek bir "pıt" sesi geldi kulağına, derin bir nefes alıp bacağı uyuşmuşçasına yerinde kıpırdanarak pozisyonunudeğiştirdi, artıközgür kalan eliylekızı omuzundan kaşıdı, problemsiz burnundan derin derin kokusunuçekerek sağ kaşındaki tüyünü sıvazlama sorunu çözebilmeye gerekyoktu; o, ruhu -dürüstlükte olmasa da- medeniyetle ve huzurla dolup taşan gerçek bir centilmendi.

SON

Tribal aşklıçizgiler JUNIOR

MACERAYI SEVEN ADAM

Macerayı Seven Adam'ın bu tekinsiz ve çetrefilli aşk macerasının devamı ve sonu haftaya...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BÖYLE DUDAK GÖRÜLMEDİ

Yakın arkadaşıyla birlikte akşamüstü dört civarında oturmuştu içki masasına. Yoğun iş yaşamı yüzünden bu saatlerde kurulan masalara pek alışık olmadığından büyük bir coşku yaşıyordu Hakan. Hayat böyle güzeldi işte! Yaşadığı coşkudan olacak, hiç adeti olmadığı halde, Sarıyer'i, Boğaz'ı, balıkçıları, oturdukları mekânda çalan müzikleri, havada sinsi birer esnafa dönüşmüş martıları ve hatta etrafta başıboş dolanan köpekleri bile övüyordu arkadaşına. Böyledir Hakan, coşkuyu buldu mu zamanı geçmiş, yaşlı bir şair gibi kaliteyi düşürmekten çekinmez. Plana göre, insan gibi oturup akşam sekiz civarı insan gibi kalkacak, erken gitmenin gururuyla eve varacaktı. Fakat vakit hızla ilerlerken mekândan aldığı keyif artınca, kalkma saatini birazcık esnetmenin (bir kere gelinen şu dünyada) çok da önemli olmadığıyla ilgili güzel düşüncelere ulaştı. Böylelikle, saat sekize doğru eşinden gelen ilk telefonun baskı unsurları içermemesinden de güç alarak bir süre daha oturma karar verdi. Evi zaten Sarıyer'deydi ve tehdit dozu yüklenmiş ikinci bir telefon alması halinde eve ulaşması yarım saatini bile almazdı. İkinci telefon geldiğinde hemen kalkarsa, eve vardığında büyümeye meyilli sıkıntıdan ufak bir hareketle sıyrılması ve yara almadan evlilik dünyasına devam etmesi mümkün olacaktı.

Saat dokuza doğru geldi ikinci telefon, ama evden değil; Taksim'de "gece daha yeni başlıyor" fikrine ulaşmış bazı arkadaşlardan. Karşısında oturan arkadaşı Fırat'a baktı Hakan. Kaygan bir ses tonuyla, "Valla ben giderim, ama senin eve gitmen gerekiyorsa git yani, bana hiç bakma, sen bilirsin..." dedi Fırat. Böyledir Fırat, karşısındakini mantığa davet eder gibi yapan, ama bir yandan da alttan kısık ateşler yakan değişik bir ses tonuna sahiptir. O an için yaşadığı gerçeklikle (ev), arzuladığı (Taksim) arasında iki üç saniye kadar gidip geldi Hakan. Alkolün mantığını iyice gevşettiği o iki üç saniyenin sonunda, sanki dillendirmeye korkuyormuş gibi, "hadi yürü gidelim" anlamında bir el hareketi yaptı. Ardından kendi el hareketinden cesaretlenmiş gibi, "Yürü gidelim abi, ayda yılda bir çıkıyoruz zaten..." dediğinde, Boğaz'dan geçen bir geminin korna sesi duyuldu. Balıkçılar sanki bir fırtına yaklaşıyormuş gibi gökyüzüne baktı. Martılar çığlık çığlığa havalandı. Balıkçıların, gemicilerin ve tabiatın uyarılarını duymayan Hakan, verdiği kararın coşkusundaydı: "Nolcak ya iki bira içer kaçarım." Başıboş köpekler birbiri ardına havlamaya başladı.

Saat ona doğru geldi üçüncü telefon, ama karısından değil: "Baba eve ne zaman geleceksin?" diye soran oğlu Tuna'dan. Telefonu açarken karısı için hazırda beklettiği yuvarlak kelimeler, karşısında oğlunu bulunca boğazında düğümlendi Hakan'ın. Belirgin bir cevabı olmadığından soruya soruyla karşılık verdi: "Napıyosun oğlum, hâlâ uyumadın mı sen?" Tuna, yetişkin dünyasına ait bu garip oyalama taktiğini anlamadığından ya da belki babasının dünyadaki bütün soruların cevabını bildiğine inandığından kendi sorusunda ısrar etti: "Baba eve ne zaman geleceksin?" Evden 20 kilometre uzakta olan Hakan, *"Yarım saat sonra kalksam + direkt taksiye atlasam = Bir saatte evde olurum"* formülüne güvenerek nihayet bir cevaba ulaştı. "Bir saat sonra gelirim oğlum, yat sen, ben gelince seni öperim." Zamanı henüz bira cinsinden hesaplamasını bilmeyen Tuna babasına hemen inandı.

Hakan'ın sonradan karısından öğreneceği üzere 6 yaşındaki Tuna antrede oturup kapıya gözünü dikerek beklemiş babasını. Bekleme süresi uzadıkça başlarda sevimli duran bu eylem yavaş yavaş trajik bir hal almış. Babanın bir türlü açmadığı o kapı, annenin gözünde evladı için travmaya açılan başka bir kapıya dönüşmüş. Kahraman baba bir türlü gelmeyince ağlamaya başlamış Tuna. Ah Hakan! Bu trajedi yaşanırken Taksim'de yeni formüllerin peşinde hâlâ bira yuvarlayan Hakan! İşte bu olmadı Hakan! Bir çocuk babasını beklerken ağladığında insanlık tarihini büyüten bütün kahramanlar ölür. 60'lardan Fred Çakmaktaş ve Jetgiller, 70'lerden Vikingler ve Arı Maya, 80'lerden Casper ve Tsubasa, 90'lardan Hugo ve Power Rangers , 2000'lerden Fineas ve Förb devrime yürür.

Saat onbir civarı eve dönme kararlılığı yaşayan Hakan, mekân değiştiren arkadaşlarının, "Lan çoktan uyumuştur Tuna, kalkarız bir saat sonra" telkinlerine yenildi. Sarıyer'de rakıyla başlayıp Taksim'de birayla devam eden günü yaşama arzusu, "çoktan uyumuş" bir evladın yanaklarını çok uzaklardan öptü. Alkol tarihinde bu kadar uzayabilen (20 kilometre) bir dudak daha yoktur. Sonrasında biralara, ardından kokoreçe ve zaman kavramının kaybolduğu bir boşlukta çorbaya kadar uzanan çok yetenekli dudaklardı bunlar.

BİR SARHOŞUN BEŞ YILDIZLI ZAMAN HARİTASI

Göktürk Merkez
Sarıyer Merkez
EV
İşkili Yer
Kemerburgaz
Sarıyer
Akbaba
Örnekköy
Beykoz
Cebeci
Maslak
Altayçeşme
Altıyol
Altıyol
Altıyol

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

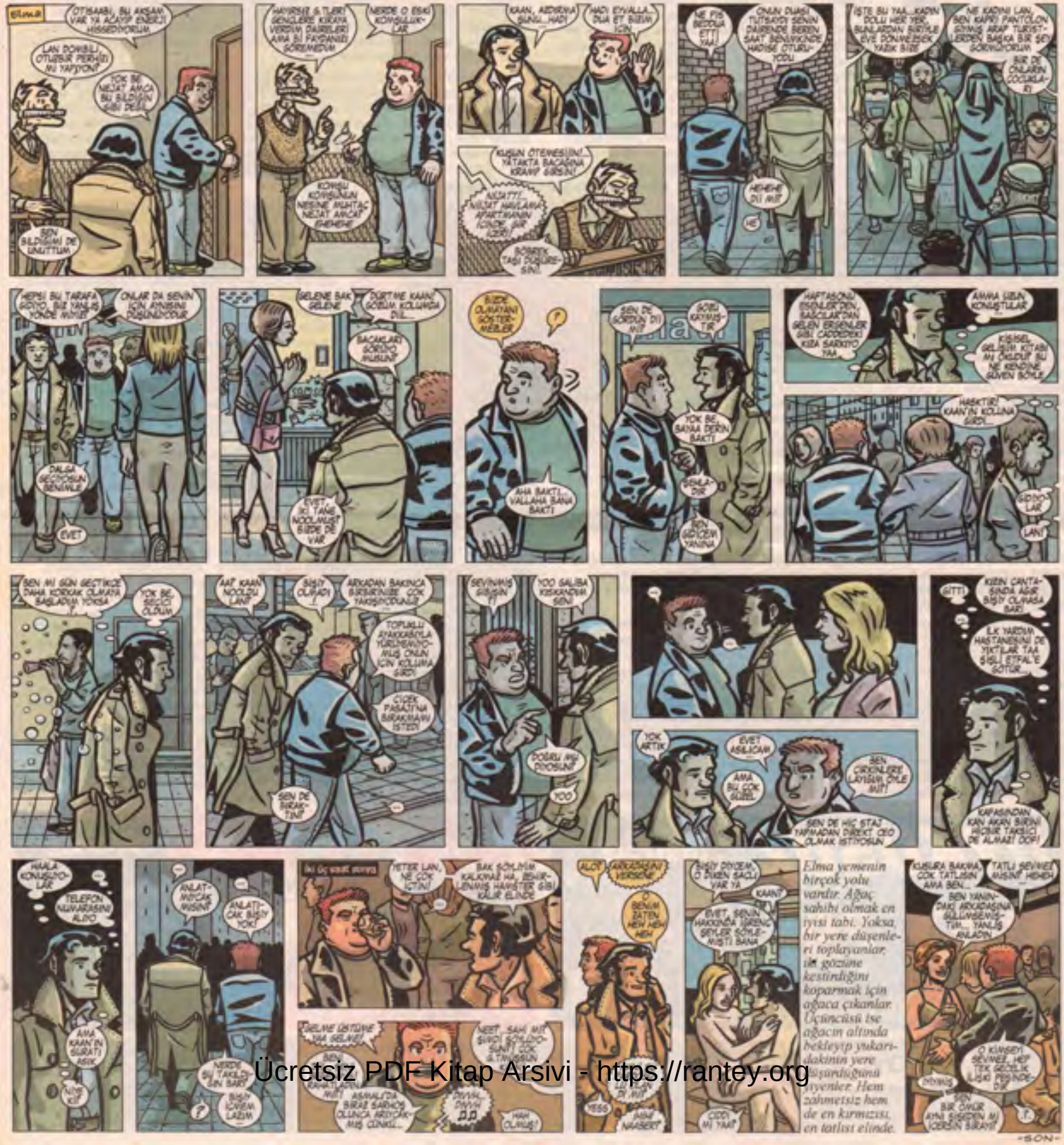

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

11 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2015/24 No: 406
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

EMRAH ABLAK

UYUYUN LAN

Sevgili Uykusuz Okurlarım; Kemal Kılıç'ın ilk hallerini hatırlıyorum da, yukarı yönlü yürüyen merdivenden aşağı inmeye çalışmıştı... Başkası olsa durumu farkedince vazgeçer.. Bu inat etti... O gün herkes gülerken, o'nun inadı beni korkuttu.. Şimdi seçim sonuçlarına bakıyorum da, herif ders çıkarmış o merdivenden kendine la...

Davutoğlu davul balkonda zafer konuşması yaptı.. Yapar tabi, "başkan" olsaydım kariyeri bitecekti.. Bence O da Selo'ya oy verdi.. Benim düşünde herkes serinti arasını sattım. Böyle seçim mi olur?.. Bir'o karşı hepiniz...

Başbakan yardımcısı HDP için "Dağdan gelip bağdakini mi konacaklar" demiş.. Durun bakalım.. Belki dağlar sadece üzüm yemektir.. Biraz üzüm yiyip gidarler...

En çılgın projem "başkanlık sistemi"ydi, olmadı.. Olmadı çünkü biz yapmaya çalıştık - koreliye Japona versedim inaleyt, beni 50 kere başkan yapmışlardı...

Bakara makara bakanı egemen, gezicilere güzellemeler yapmış - işte beni de aynı böyle yaluyodu bu.. Kanmayın.. Nuri Alço, Coşkun, egemen..

İlk defa ordusu olan bi parti girdi meclise... Şemsiyeyi dara soktunuz... Ya asılırsa...

Şimdi koalisyon falan konuşuluyo.. Bu "Kurt-Kuzu-Ot" üçlüsünü kayıkla karşıya geçirmeye çalışan adamın hikayesine benziyo... Kayıkı da kuzuyu yiyebilir ama.. İyice zor gani...

TCDD'de kadın-erkek yolculuk yapılması yasaklanmış... Biz kadın erkeği birbirinden ayırmaya çalışırken, halklar bir araya geldi... Bu seçim ne orcı yaptı be...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan'ın "Kürt sorunu yoktur," açıklaması Ak Partiye oy kaybettirirken HDP'nin barajı geçmesinde de etkili oldu.

HDP %10 barajını geçti.

Seçim sonuçlarına göre ufukta koalisyon görünüyor.

HDP Diyarbakır mitinginde bombalı provokasyon başarısız oldu.

Tek başına iktidara gelemezse istifa edeceğini söyleyen Davutoğlu, Türkiye'deki siyaset geleneğine uyarak parti başkanlığına devam ediyor.

Bülent Arınç seçimden sonra yapacağını söylediği Melih Gökçek'in yolsuzlukları konusundaki açıklamasını erteledi.

Ak Parti mecliste azınlığa düştü: Diğer partiler anlaşırsa dört eski bakan yüce divana gönderilebilir.

Ankara'da mahkeme, karısını döven kocayı yargılarken; dayak esnasında sert vurduğu için eli şişen kocanın da zarar gördüğünü iddia ederek, dayak mağduru kadını da cezalandırdı.

Emirgan'da Sütiş'in bulunduğu tarihi binada çıkan yangın sonrası yapılan tadilatta binaya kaçak teras katı eklendi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

N.Ş.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında dayak yiyen bir insanın mahkemeye çıktığında beklediği şey mağduriyetinin giderilmesi, kendisine şiddet uygulayanın cezalandırılmasıdır. Ama **Yeni Türkiye'de** bir kadının, kocasından dayak yedikten sonra başvurduğu mahkeme tarafından, yediği dayak sırasında kendisine vuran kocanın eli incindiği için ceza aldığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** kadınların kocalarından dayak yerken bir yandan da kocalarının eli zarar görmesin diye gerekli önlemleri alması, mümkünse dayakçı kocanın yumruklarının vücudunun daha yumuşak bölgelerine gelmesini sağlaması ve dayakçı koca çok sert vurduğu için elini falan incitirse en azından derhal bandaj falan yapması gereken bir ülkedir.

Normal şartlar altında evinizde, ofisinizde, binanızda karafatma çıkarsa şeltaks sıkarsınız, etrafa böcek yeni koyarsınız. Eğer sorun daha da büyükse bir böcek ilaçlama şirketi çağırır ilaçlama yaptırırsınız. Ama **Yeni Türkiye'de** başbakanlık konutunda karafatma çıkınca ilaçlamak yerine yüzlerce milyon dolara, 1150 odalı dev gibi bir saray yapılır. Üstelik işin saçma tarafı bu yeni başbakanlık konutu ansızın cumhurbaşkanlığı konutuna dönüştürüldüğü için başbakanlık konutunun hâlâ karafatmalı kalması kimsenin aklında soru işareti oluşturmamasıdır. Ama böyle şeyler zaten siyasetçilere soru sorarı gazetecilerin aklında soru işareti oluşturur, soru işaretini kullanımdan kaldırıp "smiley" ile değiştirmiş pseudogazeteciler için böyle garipliklere yine bir smiley ile karşılanır.

Normal şartlar altında bir hükümet, bütün ülkeyi ilgilendiren bir çözüm sürecini, ülkenin kazanması için yürütür. Ama **Yeni Türkiye'de** çözüm sürecinin sadece iktidar partisine oy devşirmek için yapıldığını ve istenilen oy kazanılmayınca "bana ne bana ne oynamıyorum," diyerek sürecin bitirildiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bütün bir siyasi söylemi milletin iradesi, sandığın iradesi, sandık ne derse o olur, milletin kararı her şeyden üstündür ve milli iradeden ibaret olan bir siyasi partinin seçim sonuçlarına da saygı duyması beklenir. **Yeni Türkiye'deyse** iktidar partisinin sırf daha önce bedavadan konduğu milletvekillerini kazanamadığı için iradesini ortaya koyan milleti nankörlükle suçladığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında herhangi bir ülkede yapılan seçim sonucu ortaya çıkan tablo siyasetçiler tarafından değerlendirilir ve eğer hiçbir parti tek başına hükümet kuramıyorsa, partiler arasında koalisyon pazarlıkları başlar ki zaten siyaset de aslında en çok budur. Her parti kendi taleplerinin bir kısmından taviz vererek birbirine yaklaşır ve uzlaşır. Ama **Yeni Türkiye'de** siyasi partilerin hepsi adeta manasızca kutuplaşan rakip liseler ya da birbirini çekemeyen ergenler gibi olduğundan ortak noktalar aramak, uzlaşma için çaba göstermek yerine "Hiç de bile, sen git onunla koalisyon yap, hayır ben seninle yapmam, ben bununla yapmam," türünden çocuksu tepkiler verebilir. Türkiye'nin siyasi partileri, siyasetin en zır kutuptakiyle dahi bir noktada uzlaşma sanatı olduğunu unutmuş görünmektedir. Tabii bu eli kulağında bir krizin muhatabı olmamak için yan çizme çabaları da olabilir, orası ayrı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ "Banabalıkverme, bana balık tutmayı öğret" kadar dakolpabir laf ömrümde duymadım. Balık tutmayı öğrenmenin nesivara be deyyus seni ya. At'la deve sanki. Birolta bir misina. Ucuna ekmek takmayı mı öğretecek bu adamsana. Gördüm gördüm de senin kadar da beleşe balık getirmenin yolunu yapan birinsan daha görmedim. "Bana balıkverme, balık tutmayı öğret" yücegönüllüğü kisvesi altında "bana balıkver" demiyorsa bu adam, bende hiçbir şey bilmiyorum şu hayatta. Balıktutmayı öğretecekmişim. Oltanvar mı, yok. Misinanvar mı, yok. İnancın, varmı, yok. Çaban var mı, yok. Kolpan var mı, var. N'apacağım arkadaşım ben sana, ben sana balık tutmayı nasılöğreteceğim. "Oltayı alhaböyle sallıyon" mu diyeceğim. İzle öğren şuursuz. Ne diyeceğim arkadaşım ben sana, ben sana ne yapabilirim. Sigigit lan sigigit olm git bak.
æ Biryaştan sonra insanın ağzı açılıyor, ve o insan dayı oluyor. Kaçınılmaz birşekilde. Ağızaçılmaya başladığı andan itibaren sen dayısın arkadaşım. Bana hiçbunun aksini savunma. Sen dayısın. Ağzı açık dayısın. Senöyleyol kenarlarında ağzın açık bakıyorsun bir yerlere ama nereye o da bellideğil. Birşeyleri anlamak ister gibibir halin var ama anlayamıyorsun da. Ellerin arkanda, hafif göbekli ve yapılısın, montun krem rengi. Kusura bakma amaseni dayısın.
æ Önce ağzıylakaşığı temizleyen, sonra o kaşığı yoğurda daldıran biradamgördüm.
æ AlmanBaşbakanı.
æ Bir de eniştelik diyebir müessese varki, ara ara değinmeden olmaz. Birinsannasıl enişteolur, bunu kendisine nasılyedirir, anlamak mümkün değil. Çünkü eniştelik fiziksel birdurumda değil, bir ruh hali. Biryaşam tarzı. Enişte nin kitlesi belli. Çocuk akrabalar. Hangimiz gülmedik çocukken enişte mize. Hangimiz. Hayatta ençok güldüğümüz insan, çukurgözlü, aşırı zayıf, koyu tenli, kömür karası siyahlığındabıyıklı enişte miz değil miydi. Allah'ım ne komik adamdı. Karnımız çatlayasıya gülmedik mi biz bu adama. Gülmedik mi. Gülmedim diyen yalansöyler. Nasıl gülmedin. O iğrenç, o yerlerde şakalara deligibi güldün ben biliyorum. Çünkü sen de denyoydun. Birinsan düşün ki, hedefkitlesini denyolar olarak belirlesin. Onları güldürünce mutlu olsun. Denyolar akıllanınca yeni jenerasyon denyolar bulsun kendine. Buyüzdenbir sülalede ne zaman bir çocuk doğsa bunaen çokenişte lersevinir. Ayı gibi güldüreceği birinsandahadoğdu işte. Bir zaman gelecek, "**enişte değil yokuşta**" diyecek o çocuğa, o çocuğun gülmekten gözünden yaşlar gelecek. Gerçi bir yandan da enişte olmakgüzel. Matıklı. Risk almamak bir yerde. Ya da ne bileyim, bilemedimya. Allah cezasını versin eniştelikmüessesesinin. Çünkü bir yerdede enişteyemaruz kalan bireyler olarak, gün geliyorkendimizden utanıyoruz. Biz bu adama nasıl güldük arkadaşım yıllar yılı diye resmen kendimizden **tiskiniyoruz**. En güzel yıllarımızıhafızamızdan silmek istiyoruz. Enişteye maruz kalanher çocukeksik bir çocuktur. Çocukluğumuzu bizeyaşatmayan enişte lerimize çok kızgınım. Sonrabu halknedenruh hastası. Arkadaşım ben çocukluğumu yaşayamamışım ki, ben elbet sorunlu bir insan olacağım. Ben elbetkızgın, mutsuz, kindar, savurgan, ne bileyim, itinteki olacağım. Benenişte görmüşüm. Ben enişte yaşamışım ya. Benim yaşadığım travmanın ölçüsü yok ölçüsü. O kadar sinirliyim enişte olayına. Hiç unutmam bir keresinde, kedimiz kuşumuzu kapmış. Güzeelce de yemişkuşutamamını. Birtekbaşını bırakmış. Enişte m kuşun başını yerden aldı, sonra, "**yingee, kuşbaşı yap da yiyek bunu, ehihiehi**" diyeşaka yaptı yine. İşte enişte lik bir de böyle bir şey. Şaka yapılacakyer vaar, yapılmayacak yer var. Kuşumuz ölmüş olm bizim. Enişte sana şu kadarını söylemek istiyorum, bir gün tavayla vuracağım kafana, o olacak. Hiç beklemediğin bir anda. Bensenin yüzünden sanatçı oldum, düşün, bununveba liniasla ödeyemezsin. Asla.
æ Bir keresinde de limonu kabuğuyla yemiştim, çünkübir ağabeyimiz "limonu kabuğuylayersengüzelolur" demişti, öyle yedim yani, **niyeyse**, net söylüyorum, ölüyordum. Alttan üstten gitmeli. Birkaç gün sonra kendime geldim ve limonuyine kabuğuyla yedimve yine aynışeyoldu. Demek ki limonu kabuğuyla yememek gerekiyor.
æ Sen de bambaşka bir huzurlu ortamsın bacanak ortamı.
æ O değil de resmen twitter hesabım hack'lendi. Şifremi ele geçirmiş işte. Birann'oluyordedimamasonrasakinleşip Amerikan Başbakanı dahil herkesi devreye soktum amadur bakalım bir geri dönüş bekliyoruz bakalım. Fena bir şey. Gerçi sabote etmiyor, yirmidört saattir bir şeyyazmadı, ama özelden yapıyorsa bir şeyler bilemem. Off yaa. Twitter'ı aradım, "babam zevkine hack'liyorlar, o kadar çok kişiyi hack'liyor ki, yemin ediyorum o kadarçok kişiyi hack'liyorlar, işi gücü bıraktık hack temizliyoruz" dediler. "Bir yerde de hack'lemek ile hak yemek aynı şey" diyerek yazılarıma da gönderme yaptılar. Bekliyorum bakalım. Neler olacak bekliyorum. Bir yerde de resmen ünlü olduğuma inanabilirim artık ama yani şimdi şöhretin bedeli de bu mu olmalıydı.
æ Sevgilerimle.

alpayerdem@gmail.com • twitter.com/banalpayerdem

"komedyen"
13 Haziran Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, gişe, sondan ikincioyun)

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

- 11 BÖLÜM - ERSİN KARABULUT

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

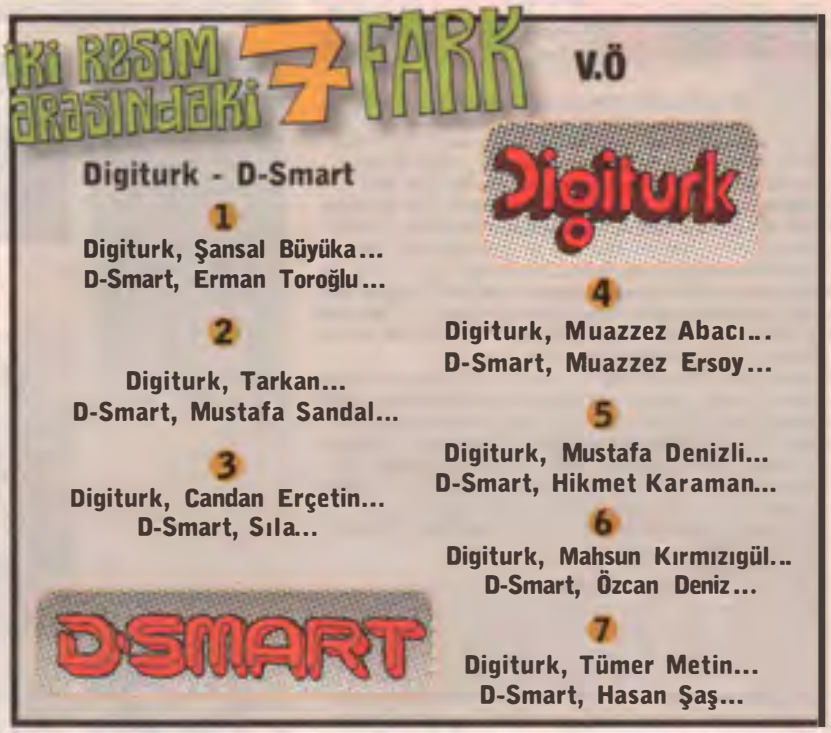

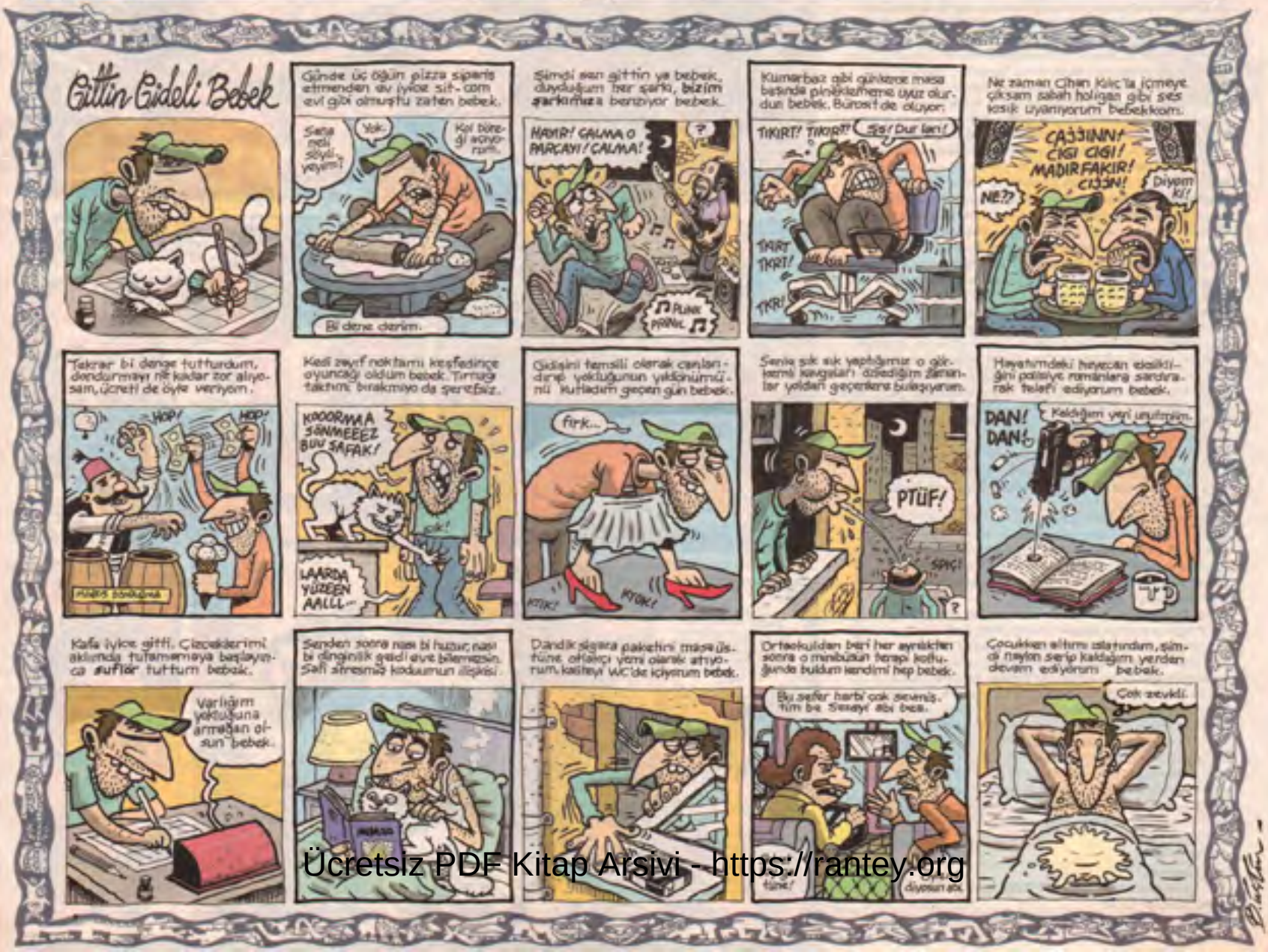

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Barış UYGUR

■ Eminim ki birçoğunuzhâlâ seçim konuşuyorsunuz ama yavaş yavaş siyasetten desiyasipartilere ezeli ve ebedi bağlılıktan da kurtulmak lâzım:Dergiye gelirken bakkalın önünde iki arkadaşın "En çok kim koydu," "En son kim koydu," diyebirbirlerine sardığını gördüm. Bundan bir kurtulsak bence her şey daha güzel olacak. Partiye oyveriyorsunuz,nikah kıymıyorsunuz neticede.

■ Bu aradapazar günü farkettim ki,şu yaşadığımız dünya üzerinde;gayetgüzel, güneşli bir pazargününü sabahtangece yarısına kadar seçimsandığınınbaşında geçiren tekgençlik herhâldebizde.Sandık başlarındaki gencecik arkadaşları gördükçebatılı akranlarının muhtemelen hiç yaşayamayacakları birtecrübeyi,çoğunun şu son bir buçukyılda üç kereyaşadığını düşündüm. Gençlere, zaten gençliklerini borçluyduk, üste bir kaç pazar günüdaha borçlandık.

■ Ha bir de anarşistlervar.Elalemin anarşisti binaişgal eder, komün kurar,oy vermez; bizim anarşistlerimiz oy vermek bir yana dursun,ıslakimzalısandıktutanağıpeşinde koştu. Bu işte bir yanlışlık yoksa ben de hiçbirşeybilmiyorum.Biranarşistten sandık müşahidi yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şeyyapılmazkardeşlerim.

■ Bilen bilir, benim favorim muhtar seçimleridir. Bizim mahallede muhtar öldüğü için, genel seçimle birleştirmişler, muhtar seçimi devardı.Fırıncıüç kere kibarbir şekilde evegelipoy istediği için dayanamadım fırıncıya verdim oyumu ama elbette kazanamadı. E kardeşim,sen hayatı boyunca kazanana oy vermemiş/oy verdiği kazanamamış adamdan ısrarla oy istersen olacağı bu. Resmen üzüldüm adama, keşke eski muhtarın yancısına(azada deniyor, ihtiyar heyeti üyesi de) vereydim de fırıncı kazanaydı diyehayıflandım.Benimki de nasıl bir şartlanmaysaartık.Yahu ilkokuldabile sınıfbaşkanlığı seçimindeoy verdiğim aday seçilemezdi.

■ Neyse seçim bitti ama açılan sandık sayısı izleme zevkimiz kursağımızda kaldı, eve bir döndüm sandıkların hemen hepsi açılmış,yorumcular "Halk bunu dedi,halk şunu dedi," diye konuşmaya başlamış bile.Arkadaş bunlar bizi seçimden önce gizlice bir araya gelip "Ahmet, Zeynep siz şu partiye verin, biz Ayşe'yle bu partiye vereceğiz, Murat da bu partiyeversin," diye mesaj hazırladığımızı mı zannediyornedir? Ha tamam, genel kanaati yorumlarsın da "Halk x'e bu gidişin gidiş değil, ama bak böyle yaparsan sana bir şans daha veririz, dedi;" "Halk y'ye sen biraz otur kenarda sıranı bekle ama Z'ile bir arayagelirsen seni tekrardeğerlendiririz,dedi" diye uzun boylu yorumlarda kafam karışıyor doğrusu. Benim bildiğim bir mühür basıp çıkıyoruz ki zaten oturup oy pusulasındaki partilerin yanına"Sen şöyle yap," falan diye öğretmenin öğrenci hakkındakigörüşleri tadında şeyler yazarsak oyumuz geçersizsayılıyor diyebiliyorum ben.

■ Bir de kafadan gördüğünü değil görmek istediği sonucu çıkaranlarvar.Aslında bu seçim sonuçlarınabakıp misal durup dururken "Halkbaşkanlık istedi, tabiicanımbesbellibaşkanlık istedi," sonucuna varan kafayı az çokanlayabiliyorum. Sizin de anlamanızlâzım. Bütün bir ergenliğimiz beğendimiz kızların / oğlanların selam vermesine,gülümsemesine bakıp "O da beni seviyor canım.Tabii tabii,besbelli o da aşık bana," demekle geçti. Ben bir de üstüne karne notlarıma bakıp "Aslında hiç fena değil,yokyok bayağı iyi canım," dedimdurdum.Ne var ki ben en azından bütünlemede düzeltebileceğimi biliyordum

■ Bu aradageçen haftalarda televizyonda; sürekli kakası gelmişgibi sıkıntılı, stüdyoda bir o yana bir bu yanayürüyen, elini kolunu nereye koyacağını bilemeyen bir arkadaşın sunduğu, dünyanın en sıkıcı sabah programını seyrettim. Seyrettim dediysem hepi topu beş dakika.Arkadaş "Ee şimdi bir haber var, önce izleyelim, sonra yorumumuzu yapacağız," diyor; arkasından haber videosu yayınlanıyor, arkadaş da "Ya bakın ne ilginç şeyler oluyor, değil mi? Enteresan bir durum," gibi kahvede yapsan kimsenin ilgisini çekmeyecek manasız laflar mırıldanıyordu. Biraz izledikten sonra pavyonda uvertür takdim edemeyecek adama sırf iktidar yalakası diye program yaptırdıklarına hayıflanıp Yumurcak TV'de Kaptan Tsubasa varmı diye baktım ama ne yazıkki Çufçuflar Diyarı vardı. Her neyse, seçimin hemen ardından bu arkadaşa hâliyle yol vermişler, beyzadem de hiç utanmamış, sırf iktidara yalakalık yaptığı için orada olduğunu itiraf ederek "Seçim böyle sonuçlanıncabeni kovdular," diyeeziklenmiş.Yavrum sen başarılı olsan seni niye kovsunlar? Senin başarın iktidarın başarısına bağlıysa ve üstelik sen de bunu biliyorsan bu saatten sonra herifsana izlenmeyen programın için niyepara versin? E ama hayır, sen reytingi Mini Mini Huttoşlar programından düşük birinsansın aslanım,havan kime?

■Tabii bir de aklı sıra köprüden önce son çıkışa sapıp"Ama ben objektif birgazeteciyim," diyeçarketmeye çalışantayfa davarama farkına varmadıkları şey,o çıkışın köprüden önce son çıkış değil,"GenişAraç" için ayrılmışgişe yolu olduğu.

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

Bir önceki sayfadan devam

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Hepinizi harcamak isteyen birine birbirinizi şikayet etmeyin." -Kemal Ateş

● **TIR'ları durduracak bir sevgi: NATO...**

● Mutsuz huzur da var, mutlu huzursuzluk da... Zaten önemli olan, öyle veya böyle bir şeylerin var olması...

● **O eski günlerin anıldığı o günü anarak ve böyle zincirleme bir hayat geçirerek... Zamanın kendi belirli miki, bir cümledeki zaman belirsiz olsun... Hiç olmadı, şu an var... Aha, gitti!..**

● Taksi kaportasında bayrakların olduğu metal şerit, bi tek beni mi hipnotize ediyodur?!

● **"Neşeli insanlar beni yanıltır, onlara hiç tahammülüm yok" diyor Tarkovski, sadece hiçbir pürüzü olmayan ruhların neşeli olabileceğine inanıyor, onlar da çocuklar ve çok yaşlılar! Ne diyeyim kardeşlik, şaşırdım kaldım. E hani neşeli olacağdık da genj kalacağıdık. Neşeli insanları, ruhen pürüzlü addeden Tarkovski, son darbeyi indiriyor: "Kanımca neşe, insanın ancak çevresini, içinde yaşadığımız koşulları kavrayamamasından geliyor." Galiba ilk kez, yorumu size bırakıyorum. Bilemedim...**

● Ruhsuz tiplerden ekip yapanlar ile çok sık ekip ruhunun öneminden bahsedenler, genelde aynı adamlar...

● **Görevimiz Tehlike: Bu kaset, kendini beş saniye içinde yok edecektir...**

● Vazifemiz Yenge: Bu haset kendini beş saniye içinde yiyip bitirecektir...

● **Coptagon ile Pentagon arasına sıkışmış bir hissiyat var mı bilmem, varsa ilk biz yaşarız. (İlacın adı kafadan Coptagon, kafasını düşünemiyorum...)**

● Ateş anlamına gelen 'od' eski bir şiir diline ait gibiyken, ondan türeyen 'odun' ne kadar sokak ağzı...

● **El Zaman, Allah'ın 99 adından biri... Ruh, mistik varlık... Her ikisini de zerre umursamayıp, Alman filozofuna çırak olmuş gibi, ikide bir zamanın ruhundan bahsedenler, ah bi yok mu? Var...**

● Sele kapılan kütük... İstediğin kadar uzaklaş, dilediğince ıslan... Nihayet yanacaksın...

● **Beşiktaş bir kez daha gönüllerin şampiyonu, çok şükür. Oldu olacak, Gönüllerin Şampiyonlar Ligi'ni düzenleyelim yeni stadyumda. Liverpool gelsin, St. Pooli gelsin, Adana Demirspor buyursun gelsin. Türki kardeşler gelsin, Kıbrıs karma kadroyla gelsin, ayarlayın bunları. Maradona adına yapılsın. O gelirse, Kustirica da gelir...**

"Beyoğlu'nda yürünmüyo" diyolar... Beyoğlu'nda yürünmez ki... Gezilir!..

● Günler günleri kovaladı ve bir kez bile, gölgesi daha hızlı davranıp Red Kit'i vuramadı, yıllar yılı Red Kit gölgeyi mıhladı. Çünkü *Red Kit'i vurmak* tüm zaman boyunca anlaşılamayabilir fakat *gölgeyi vurmak* her zaman, her yerde anlaşılır...

● **Kuleden pilota iniş izni: Onu yavaşça yere bırak...**

● Aziz dostum Levent Ülgen aradı, 'Bir Ceza Avukatının Anıları' kitabını oyunlaştırıp AST'ta sahneledikleri günlerden bahsetti.

Sinir tüm s

Prof. Dr. Faruk Erem, kitabının oyun halinden zerre kuruş istemediği gibi, kendi kitabının oyununa bilet alıp girer miş her seferinde. Oyuncular ve gişeciler, rica minnet almazlarmış bile parası. Bunun üzerine Faruk Bey, başkalarını gönderip bilet aldırmış ve gene parasını ödeyip izlemiş. Kalpten anıyorum sevgili profesörü...

● **Ya bi kere de Kennedy erken davransın, çeksin makinayı, indirsin çatıdan Oswald'ı. Şu siyah beyaz suikast görüntüleri, bi kere de böyle bitsin. Bi seferinde de Kennedy vuruversin. Adam vurmak neymiş düşünsün Oswald, çatıdan aşağı düşer iken...**

İzinsiz gösteri

MURAT KARADAN

İltem Dilek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

● Sanki Dünya'da bi sevgi fazlası var da, uzaylıları bekliyo bi kısmımız, büyük merakla. Evvela birbirimizi bi iyiden iyiye sevelim, sonra bakarız boşluğa. Uzaylılar da birbirlerini seviyo olurlar belki o sıra! Uzaylıya çok takmak, insandan çalıyo; adeta sevgiyi esirgemek için başkayı bekleyen var, insan da uzaylı sev dur işte! O kadar seversek uzaylıları beklemeğe lüzum kalmaz, biz onlara gidiveririz, nerden biliyosun!!

zuk sistem, sistemlerini zar...

● TAVERNALAR SENSİZ BENSİZ: 'lar' dediğine göre, en az iki taverna var. E biri onsuz, biri de bunsuzsa, hesap tamam. Zaten kime neyi niye anlatıyom ben?

● En baştaki Sevgili..'nin S'si aşırı büyük mektup, göz göre göre tarih oldu gitti. Şimdi bütün S'ler standart...

● Çubukluspor'un formasının çubuksuz olması...

● Bakkal "Peynir tam mı, yarım mı?" diye sorunca, "Tam olsun, ben yarım adam mıyım?!" diyenler, son olarak, sisli bir sabah şilebe binerken GÖZÜKTÜLER.

● Yüzbaşı'nın Kızı'nı gene bi solukta okudum, film oynadı sanki gözümün önünde. Okumayan nerdeyse şanslı! Tek bir detaya giricem, karda pusta ilk karşılaşmanın gecesi kolpacıyla hancının, yabancılar yanında bi tuhaf, şifreli, kafiyeli, tekerleme felan gibi bi konuşmaları oluyo. Orijinali nedir, tam manası nedir, orda nasıl öyle rahat, yılış yılış laubali iki kişi?..

● İlk seyrettiğim filmin adı 'Evlat' idi, tabii ki sinemada. Başrol oyuncuları Fatma Girik, Ekrem Bora, Murat Soydan. Zihnimde en çok Ekrem Bey kaldıydı...

yedatozdemir@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarpışma

İpek & Burak

Yazan & Çizen OKY

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

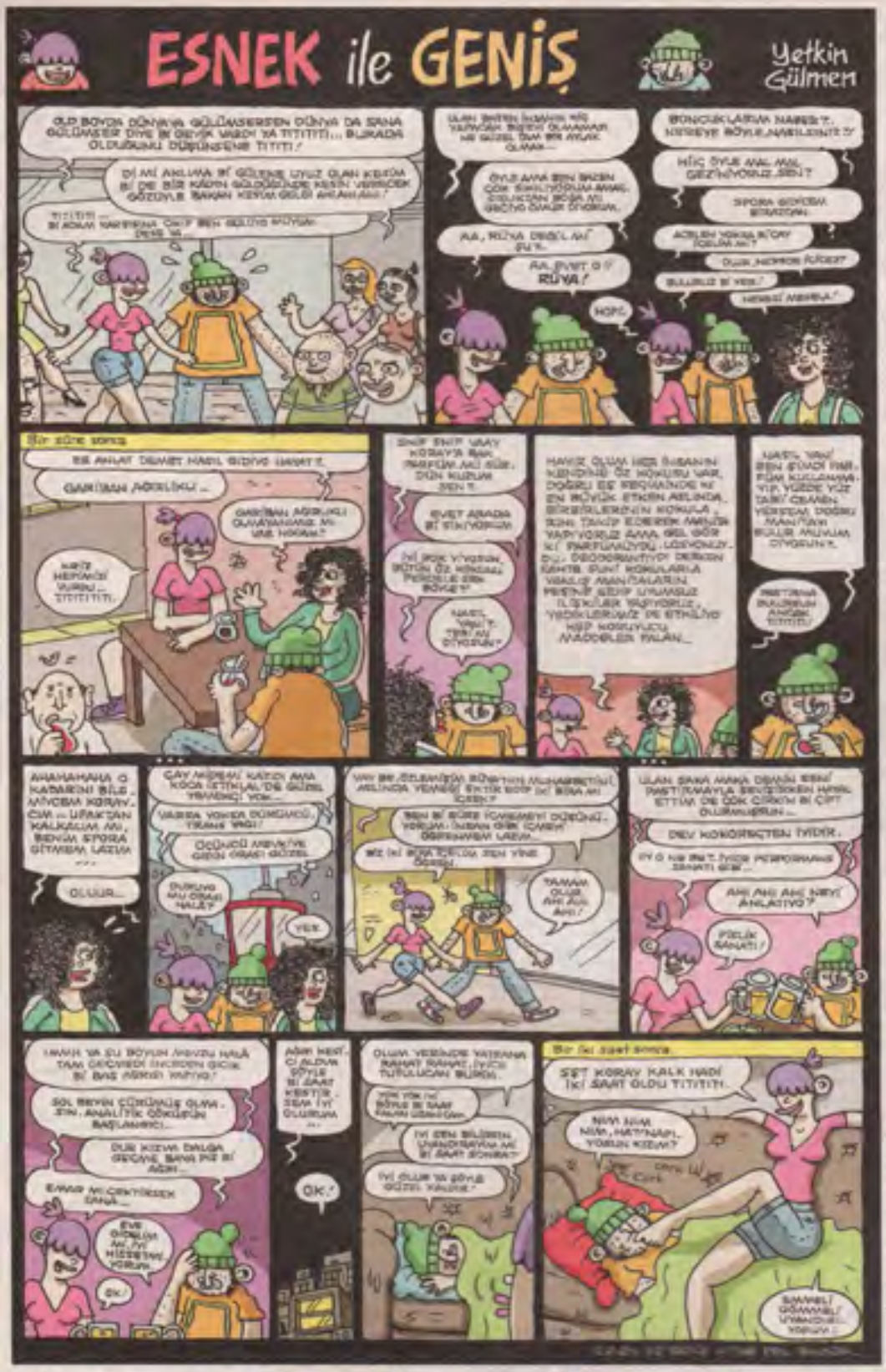

İnsanı evrende bir zerre, sonsuz boşlukta adeta bir moleküldür. Sen o molekülü yaz sıcağında seksen kişiyle birlikte havalandırması çalışmayan belediye otobüsüne bindirirsen sıkıntı olur. Ortaokul fenbilgisi derslerini hatırlayınız. Hava geçirmez cam bir kaba hapsedilen moleküllerin nasıl huzursuzlandıklarını, birbirlerinden uzaklaşmak için nasıl çabaladıklarını hatırlayınız. İşte, Zincirlikuyu'dan Levent yönüne giden belediye otobüsü de camdan bir kaptır. Kalabalık otobüse binmek doğa kanunlarına aykırıdır.

Son ana kadar birbirimize değmekten kaçınıyoruz, bir - iki santim de olsa aramıza bir mesafe koymaya çalışıyoruz. Bu bir medeniyet kavgasıdır. Eğer otobüs tam dolmadan yanlışlıkla bir insana dokunursak "pardon" deriz, bunun karşılığında karşımızdaki insan da bize "biraz dikkat lütfen" ya da "önemli değil" der. Bu bir uygarlık savaşıdır. Bir iki durak sonra, artık kaçacak yer kalmadığında vücutlar birbirine değmeye başladığında bu kez kimse kimseden özür dilemez. Çünkü bu yüzyılın en önemli kazanımlarından olan "kişisel alan" kavramı otobüse binen son yolcuyla birlikte bir serçeye dönüşmüş ve "çok afedersiniz ama şu güzel ortamın .mına koydunuz" diye öterek otobüsün tek açık penceresinden kendini dışarı atmıştır. "Kişisel alan", medeniyet tacının en değerli taşıdır, alamet-i farikasıdır. O taş düşerse medeniyet tacını at gitsin, soba borusu alıp karşılığında mandal veren eskiciler bile almaz, anca saçını toplarsın artık onunla.

Artık birbirimize teması içselleştirdiğimiz bir noktadayız. Otobüste herkes birbirine saygı çerçevesinde ve görgü kuralları içerisinde dokunmaya çalışıyor. Zor, zor, zor. İnsanın bilinçli olarak "götüm şu an nerede ve neye değiyor" diye düşünmek zorunda kaldığı ender anlardan biri. Kimse evden "bugün götüm kime değecek?" diye düşünerek çıkmaz. Herkes başarmak için doğduğuna inandığı şeyi başarmak için ya da o yolda ama ufak ama büyük bir adım atmak için çıkar evden. Bir kısmımızın kaderinde muhteşem şeyler başarmak, büyük bir çoğunluğumuzun kaderinde ise SGK'dan emekli olup emekli maaşı almak vardır. Ben de açıkçası o gün hem çalıştığım gün sayısı artsın, emekliliğim erken gelsin diye; hem de iş yerinde bir çocuk var, masa tenisinde kendine çok güveniyor, onu biraz yıpratmak, masa tenisinde eline vermek için çıktım evden. İnsanlar şişmanım diye masa tenisi oynayamam zannediyorlar, rahat oynuyorlar, ilk seti öyle alıyorum. Servislerim fenadır.

Otobüsün camları yarım açık, hareket ettiğimizde hava o noktalardan otobüse giriyor . Durduğumuz zaman hava da duruyor. Yaşarnak, oksijen almak için devamlı hareket etmek zorundayız. Zaten birbirlerine değdikleri için gergin olan insanlar, oksijen alamayınca iyice huysuzlaşıyorlar. Devamlı bir havalandırma lafı geçiyor insanlar arasında. Aslında havalandırma açılırsa çok iyi olur. Genel kanı o yönde. Havalandırma bozuk, daha ilk durakta bir kadınla kavga etti zaten şoför "bozuk ablacım, yok işte, olmayan şeyi nasıl açayım" diye. Ama tabi her durakta havalandırmanın bozuk olduğunu bilen birileri iniyor, onlar yerine havalandırmanın durumunu bilmeyen yeni insanlar biniyor. Beş dakika sonra onlar da "havalandırma" diye bağırmaya başlıyorlar. Beş dakikada bir havalandırmanın kavgası yaptığı için şoförün beyni pelteye döndü. Dikkat süresi azaldı, refleksleri köreldi. En sonunda bir durakta tam hareket edecekken otobüsün arkasından dolaşmak yerinecahilce bir kararla "otobüsün önünden dolaşayım, benim için en hayırlısı o olur" diye düşünen 50 yaşlarında bir dayıya çarptı. Benim arka tarafa sadece "dupup" diye bir ses geldi. İnsan ezdiğimiz için tabii ki durmak zorunda kaldık. İnsan ezdiğimizin farkında olmayan kulaklıklı bazı insanlar yine "havalandırma neden açılmıyor" diye söylenmeye başladılar. Kendi coşkulu hareketleri yüzünden otobüs tarafından ezilen şişen gülerek çıktı otobüsün altından. "Bişey yok, bişey yok" diye gülerek geçti bir taraflara doğru. Büyük ihtimalle yüz metre ötede bir yerlerde devrilip kalmıştır kedi gibi. Şoför ağlayarak küfretti adama (haklı olarak). Tüm bu yaşananların üzerine birisi yine "kaptan havalandırmayı açacak mısın?" diye bağırınca şoför tamamen delirdi ve havalandırmayı açtı. Havalandırma maalesef gerçekten bozuk olduğu için içeri aşırı sıcak hava ve ayak kokusu üflemeye başladı.

O an; çok terli, götüm başka insanların götüne değer halde ve suratıma tozlu sıcak hava yerken çok hızlı bir şekilde sahip olduğum bütün parayı hesapladım. Kenara biraz dolar koymuştum, onu da kattım; kredi kartında biraz limit var, onu da ekledim. Sonuç: evet, belki götümü sıkarsam bir ay sonra İsveç'e gidebilirdim.

Bir ay sonra...

İsveç'in balıkçılıkla geçinen ve hiçbir numarası olmayan yirmi nüfuslu adası Vrangö'den tüm okurlarıma ve akrabalarıma selam ediyorum. Bir tane market var, genelde kapalı ama market sahibi markette yaşıyor, zil var zili çalarsanız eşofmanlarıyla kalkıp [illegible] sinirlendi, "neden geldin" falan dedi, yabancı-düşmanlığı yapmaya çalıştı ama düzenli bira ve köfte alışverişimle yüzünü güldürdüm esnafın. Köfteleri bizimkine benziyor, bira zaten Türkiye'ye buradan gidiyor. Düşününce bir hafta göztepede yatsaydım aynı şey. Sevgiler, Erman.

groagh@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://fantey.org

CİHAN CEYLAN

İŞTE! BEN BİR **PAZILIM** VE BİR PARÇAM EKSİK VE O EKSİK PARÇA DA SENSİN ∴ BUNU BÖYLE DÜŞÜN SEN OLMAYINCA, YANİ BİR PARÇASI EKSİK OLUNCA BU PAZIL NEYE YARAR KİZ.

SADECE DOKUZ PARÇADAN OLUŞMAN CANIMI SIKTI BU BİR... BİR İKİNCİSİ DE EKSİK PARÇA ARKADAKİ BULUTUN UCU ∴ YANİ DEĞERSİZ VE OLMASA DA OLUR!

YEMİN EDİYORUM VAR YA SANA YARANILMAZ ∴

Bir mafya hesaplaşması

KAN KONUŞUR

DEMEK BİZİM BÖLGENİN HARACINA DA GÖZ DİKTİN 7 BELA ENDER ∴ PEKİ ÖYLE OLSUN... YALNIZ, ŞU KAĞIDA LAKABINI YAZMANI İSTİYORUM SENDEN SADECE...

7'Yİ ÖYLE YAZAN ADAMDAN Bİ BOK OLMAZ ∴ KORKMAYIN ULAN VURUN!

7 Bela

ANEYSKİM!

ALLA ALLAA BU DA GÜLÜMSÜYO... ARKADAŞLAR ŞİMDİYE KADAR ÇEKİLDİĞİNİZ VESİKALIKLARI UNUTUN! DİK DURMAK VE GÜLÜMSEMEK YOK ∴ HAFİF KAMBURLUK VE SURATTA DA NEMRUTLUK İSTİYORUM ∴ SAÇI BAŞI DA DAĞITIN ∴

ŞU KRAVATLA GELEN ARKADAŞA BİŞEY DEMİYORUM ARTIK!

1,50 1,40 1,30

ABİ TABELADAKİ KÖPEK BAŞKA ∴ İÇERDEKİ KÖPEK BAŞKA ∴ İÇERDEKİ TABELADAKİ KADAR KORKUNÇ DEĞİL ∴ BEN DALALIM İÇERİ DEDİM.. Bİ AKIL OLMAZ!

DİKKAT KÖPEK VAR

YÜKTE HAFİF PAHADA AĞIR NE VARSA İNDİRİYORUZ KARDEŞİM DAL ∴

HADİ, MANGAL BENDEN, ETLER VE RAKI SİZDEN ∴ TAM **ALMAN USULÜ** BAK SİZ SEVERSİNİZ ∴ HADİ ALIN DA GELİN...

NAYN! ALMAN USULÜ BU DEĞİL ∴ SEN BİZİ KANDIRIYOR!..

USÜL BEĞENDİRSE... AMA BİZİ DEĞİL İPNELERİ ∴ MİNA KOYMA YA... TAMAM LAN RAKI DA BENDEN TAMAM...

NE ZAMAN GELİCEKSİN YA, KORKUYORUM, BAHADIR ANLAMIYO MUSUN Bİ BAŞINA, YUH KORKUYORUM YA... ACAYİP Bİ SESLER GELİYO, İN CİN FALAN YOK BURDA DA ZATEN OFF!

BAK ŞİMDİ BAK YAA ∴ **HOOOP!**

DUR BAKALIM YİĞİDO DUR SEN NİYE ALIN, GANLIK YAPIYOSUN BIRAK, ONLAR CİLVELEŞİYO...

ABİ VALLA GÜCÜME GİDİYO ARTIK YA... Bİ BIRAK... **ALOO!!!**

ÖZGÜR-İK! LÜÜÜÜÜK!

PASSS

BÖYKÜ ADI: temiz kapak ve getirileri

YA BU TEMİZ KAPAK NE GÜZEL OLDU BE! VALLA HELAL OLSUN KİM BULDUYSA ∴

HİZMİM VAR YA HEP DİYORUM BUNU BİRİ YAPSA YAPSA DİYE BEN ZAMANINDA AKIL ETMİŞLER BANANE

DUR DUR TEMİZ KAPAK ALACAĞIN BANA DA AL İKİ TANE, DUR PARA VERİYİM...

TAMAM KIZIM GELİNCE VERİRİM ALTI SAAT DİLİ ŞAVUR ∴

ŞEKER ALMAYA GİDİYO TEMİZ KARIN ∴

SÖYLE HARDİKİM, SÖYLE... AHMET KAYA, SOLCULARIN SON SESLE, İSLAMCILARIN KISIK SESLE, ÜLKÜCÜLERİN İSE GİZLİCE DİNLEDİĞİ BİR EFSANEDİR. VER AHAKİ VER ∴

Salınarak suyun yanağındasa... rın din din din de'

Yarın sömestrin başlayacak, ödüm yapıyor kamyonet...

NE YAPTIN SEN TEMİZ KAPAK?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

Tencereler boy boy. Genellikle iç içe geçmiş halde tezgahın altındaki dolapta dururlar. En küçüğü cezveden hallice, en büyüğü ise kazan yavrusu. En büyüğünü tam doldurarak yapılan bir yemek ortalama iştah sahibi bir insanı dört gün doyurabilir. Karısı da dört gündüğüne ailesinin yanına tatile gidelerden ona en büyük tencereyi doldurup bir bezelye yemeği bırakmıştı. Minik minik doğranmış patates küpçükleri ve havuç üçgencikleriyle zenginleştirilmiş salçalı bezelye yemeği. Bir gurme için en fazla geçiştirmelik bir öğünde küçük bir tabak yenebilecek, fakat ince lezzetlerin değil de ağızından mütemadiyen mahzene girmesinin peşinde koşan ceset gibi bir obur için dört gün boyunca afiyetle göbeğe indirilebilecek, bir tencere dolusu mükemmel bezelye yemeği.

* * *

1.GÜN

Bir saat önce uyanmış, yapacağı net bir iş olmadığı için bir saattir beri yatakta duruyordu. "Acaba bugün ne yapsam?" diye düşünerek bir saat daha yatakta durdu. Evde yalnız kalması büyük bir fırsattı; haftalardır toplanacağı odasını toplayabilir, aylardır dokunmadığı kitaplığını düzenleyebilir, hatta masasının yıllardır açılmadığı yerlerini bile eldeş geçirebilirdi. Çekmecelerin derinliklerinden çıkması muhtemel taa eski sevgilisinden beri doklanmadığı eski fotoğraflarını ayıklayabilir, taa eski evinden beri dosyalanmamış resmi evrakı dosyalayabilir, taa eski üçyeninden kalma işleri ayıklayıp çöpe atabilirdi. Kendi dünyasını birazcık olsun sahiplenebilmek, kendi varoluşunu birazcık haterlayabilmek düşüncesinin içinde yarattığı minicik heyecan tayfasında yatakta doğruldu. Karşısındaki aynada yatakta oturmaktan yağları kat kat olmuş atletli şişkoya farkedince bu dayanılmaz görüntüden kurtulmak için hemen ayağa kalkıp yatak odasından çıktı. Kaşlarını kaldırmış fiftiye pütfiye kovalarda ilerlerken aklını atletli şişkodan alıp odasındaki gizli güzelliklere vermeye uğraştığı için ne yapığının pek farkında değildi. Bilinçsizce mutfağa girdi, bilinçsizce bozdolabını açtı, bilinçsizce dev tencereyi çıkarıp tezgaha koydu. Tencerenin kapağını açtığında artık ne atletli şişko vardı ne de toplanacak odası, artık bilinci tamamen açık şekilde bezelyelere bakıyordu. Aslında normalde sabahları acıkmazdı ama yatakta saatlerini geçirmiş olduğundan artık tabiib değildi ve nefis bezelyeler ona bakıyorlardı. Kendisiyle baş başa güzel bir yemek yiyebilirdi. Adeta sevgiliye yemek hazırlar gibi cezvemsi küçük tencerede kendisine biraz yemek ısıtabilir, o yemeği tabağa koyup tabakla birlikte bir kaşık, bir kaç dilim ekmek ve bir kase yoğurdu masaya götürebilir, enfes bezelyesini yudumlarken hayatına keyif alabilirdi. Keyifli bir hayatın hayaliyle gülümseyerek çekmeceden kaşık çıkarttı. Dolaptan küçük tencereyi çıkartmak için ufkasını döneceklerin görü bezelyede kaldı. Isıtmadan önce bir kaşıkçık tadına bakma fena olmayacaktı. Bir kaşık bezelye... Mmmm... Bir kaşık dolusu soğuk bezelye... Bir ağız dolusu lezzetli soğuk bezelye... Soğuk bezelye ne kadar da güzel bir yemek. Bir kaşık daha... Bir tepeleme kaşık dolusu soğuk lezzetli bezelye daha... Isıtmaya gerek var mı bilmiyorum. Bir kaç küçük kaşık daha, ve bir kaç dolu dolu dolu kaşık daha... Neyse son bir kaç kaşık var son bir büyük kaşık, ve son bir büyük kaşık daha... Ve bir kaşık daha. Yaklaşık on beş dakika sonra tabakta çıplak dizlerinin üzerindeki laptopla internette gezerken yürüttü ekranından bir hayli uzakta tüttürdü çünkü içi dev bir tencere dolusu bezelyeyle doldığı için çatlayacak gibi şişmiş karnını tükebilmesi mümkün değildi, ancak hamile gibi geriye kaykılarak ve sancıyan karnını ovuşturuyarak oturabiliyordu. Dört günlük yemeği bir hamlede yemiş olmasının dehşetiyle sırasını ekşiye ekşiye uzunca bir süre ekrana bakıp. Sancısı geçtikten sonra dehşetin yerini sonraki üç gün boyunca ne yiyeceğinin endişesi aldı.

2. GÜN

Kare şeklindeki bir dilim ekmeğin büttününü ağzına sokuşturdu, ekmekle dolu ağzına elindeki kutudan bir yudum süt aldı. Ağzında ulaşan yumuşacık dev sütlü ekmeğin yoç yoç yoç diye çiğnenli ve lök diye yutttu. Sonra bir dilim daha, ve sonra bir dilim daha. Ne büyük gün ki tam da bir gün önce market alışverişini kırtısı değil kendini yapmıştı. Normalde eve alınan o sahtaya sokuşan sayısını emmar, çorbaya atıştırıyorsunuz, tahta sertliğindeki koyu renkli ekmekten bulamaşık bu yine onun gibi koyu renkli diyet görünümlü ve fakat gayet lezzetli, ermici ve de yumuşacık, hoş yeilen ekmekleri almış olmasaydı, şu yahane hareketi yapamazdı. Yataktan zorla kalkığı öğleden sonradan, artık odayı toplamaya girişmeden önce bir film izleyebilmeye karar verdiği akşam üzerine kadar, kucağındaki laptoptan inleyene gördüğü süre boyunca dört beş kez mutfağa gidip gelerek gerçekleştirdiği ekmek üzeri süt atıştırmalarının sonra ekmek tükendi, sütü sadece yarım kutu kaldı. Filme başlamadan önce bir şeyler daha atıştırmak istediği için bozdolabını karıştırdı, mayonez ve salça kavanozlarının arkalarında bir kalıp beyaz peynir, bir kalıp da orman zamanı önce alınmış ve fakat paketi açıldığı halde tüketilmediği için yarısı tağlığınış yarısı küflenmiş kaşarımsı bir firaksiz peyniri buldu. Beyaz peynirin kalan sütle birlikte sıcra sıcra yedi. Salonda dönüştüğünde benüz nasıl bir film izleyeceğine karar verememişti. Bu nadide kredi kendisiyle film seyretme fırsatını elliişer kere izlemiş olduğu favori filmlerinden birini elli birinci defa izleyerek mi değerlendirecekti yoksa bugüne dek izleme fırsatı bulamamış olduğu eski klasiklerden birini izleyerek mi? Yoksa güncel filmlerden birini izleyerek mi? Eski klasiklerden ne izleyebileceğini araştırmak için tekrar kanepeye oturup internete bakmaya başladı. İnternete film araştırmak için bakmaya başladığını unuttuğunu farkettiğinde iki saat daha geçmişti. Kafasını toparlamak için ayağa kalkıp tekrar mutfağa gitti. Bozdolabındaki kâşarımsı peynirin tağlayınış kısmını biraz kesmişti, geri kalanını çöpe attı. Sebzeliği yokladı, limon ve patatesten başka bir şey yoktu. Sebzeliğin üst katında kâşeye sıkışıp gözden kaçmış ve yumuşamış bir havuç buldu. Parmaklarıyla sıkarak biraz yokladı, çok da fazla yumuşamamış olduğuna kanaat getirince musluğa yıkadı, rendeledi. Dişlerinin arasında gıyırdayan havucun ağzında fazlasıyla yumuşamış olduğunu kabullenmek zorunda kaldı, kalanı yarısını çöpe attı. Dolabı biraz daha karıştırdı, mayonez ve salça kavanozlarını farketti. Ekmeği bitirmiş olmasaydı çok güzel mayonezli ekmek yiyebildi ama salça için ekmeğe ihtiyacı yoktu çünkü küçüklüğünden beri dümdüz salçasını kaşık kaşık yemeyi zaten çok seviyordu. Kavanozun kapağını açıp çorba kaşığıyla üstten üstten uyuttura uyuttura yemeye koyuldu. Salçanın tadı [illegible] dönüştürmesini tadı bayana kadar da yemeyi sürdürdü. [illegible] kalın bıyımış salça tadını yok etmek için sıradı, fakat ancak burlukta içinde başlanıp donduruleneş kurtu fasülye olduğunu tahmin ettiği bir turba, yumurtalıkta kuruşup sertleşmiş yarım bir limon bulabildi. Sonra birden aklına gelen bir fikirle sevindi. buzdolabının kapağı yardımı dolaptı açtı: evet, işte oradı: buğday, soğuk. bezelye dolu büyük kavanozların önünde üç paket eti form vardı. Üçünü de aldı, tekrar bilgisayarın başına oturdu, beşinci kare kitle yedi. Bir kaç saat sonra kucağında laptop olduğu halde kafası önüne düşmüş bir halde uyuduğunda film seyretmek için artık çok geç olduğunu anladı; laptopu yavaşça yere bırakıp ayaklarını kalepenin üzerine alarak olduğu yerde uzadı.

3. GÜN

Sabah uyandığında üzerinde yatmış olduğu kola ağrıyor, açlıkta kalmış belli ilşiyor, sabah güvesinin yaydığı sarsıntı yayılıyor, yanmalımış ağzı gözü seziyordu. Yine de şöyle bir etrafa bakındığında eskisi çok erkem olduğunu anlamış, her gece daha geç yatıp her sabah daha geç kalkma kısır döngüsünü kırabileceğine dair içinde bir umut peydahlandığı için az da olsa sevinmişti. Hatta saat o kadar erkenli ki kısır döngüyü kırmadan evvel birazı daha uyumasına bile vakti vardı. Kanepede öbür kolunun üzerine dönüp birazı daha uyudu. Tam da uyudu denemez, kanepe o kadar rahatsızdı ki bütün gece olduğu gibi yandı de tam olarak uykuya dalamıyordu. Uyumak gibi olmakla birlikte uyumacak gibi olmak arasında gide gele kanepede döndü durdu. Zamanın hiç akmadığı bu yarımz gibi uyumazlık sonsuzluğunun arasında bir ara başını kaldırıp havanın kararmakta olduğunu farkettiğinde, aynı anda beni uykusuzu sürmemekten hem de fazla uyumaktan zevklayan kafasına ağırnın doğrulup kanepede oturdu. Şiş surasında nefret, öfke ve öfkasızlı birleşimi bir ifadeyle penceresden dışarı bakıp. Dışarıda herkes bir bir türlü işlerini hallediğ koca bir günü tamamlarkıkta nihayetlendirmekle meşgüldüler; fakat o, değil kendi odasını toparlamak, bir film seyretmeyi bile becerememişti. Mutfağa gidip kettle en koydu, salhana çayı elinde salona hiç sapmadan odasına yönelti. Çaydan bir yudum aldı, kupayı sehpaya koyup koltuğa oturdu. Kitaplığa bakıp, yıllardır elime almadığı kitaplardan rasgele başını çevirdi. Kendiyle baş başa kalacağı için sevinmişti fakat kendisiyle kurduğu ilişki yapıncı bir ilişkiydi; barışmak için iyi niyetle bir araya gelip beş dakikada kavga etmeye başlayan iki sevgili gibiydiler. Kafasını elime yaslayıp hayıflanarak yere bakmayı tekrar uyuklardı. Uyandığında gayet ölmüş, sehpadaki çayı soğumuştu. Ofluyarak mutfağa gitti, bozdolabını açtı. Kavanozda kalan salçayı bitirdi. Mayonez kavanozunu açıp hafifçe koklad. Fena kokmuyordu, ama ekmek yoktu işte. Salona gidip bilgisayarı açtı. Hem günü hareketsizlikten hem de salçanın bıyık ısh yüzünden canı sıkkındı. Mutfağa gidip gelip dolapları açıp karıştırdı, bep aynı soluk kavanozlarını, fırın poşetlerini, kağıt havluları, mumları, sıkıştırılmış tükleyip tükleyip bir paketçik bisküvi, bir tanecik çikolata aradı durdu, ama nafile: bozdolabındaki ilşte bir kavanoz dolusu mayonez dışında yiyecek namına hiç bir şey kalmamıştı. Sabaha karşı, açlığının tavan yaptığı, prensiplerin duyulmaz hale geldiği o koyvermişlik anında, kavanozu açtı, kaşığın ucuyla azıcık mayonez alıp dilinin üstüne koydu. Temkinli hareketlerle ekmeksiz mayonezi dilinde durmağı arasında gezdirdi. Hiç fena değildi, hatta içini kaldıran bulamaç hissini gözardı ettiğinde gayet lezzetliydi. Kaşıkla biraz daha fazla alıp bu defa daha korkusuzca ağzında dolaştırdı. Bir kaşık daha, bir kaşık daha. Salona dönüp kanepeye bitirdiğinde, kendinden onca tiksinmesinin yanısıra, ekmeksiz yenilemeyen bir yiyeceği ekmeksiz yiyebilmenin küçük kıvancını da hissederek uykuya daldı.

4. GÜN

Yemek yok... Ekmek yok... Etiform yok... Süt yok... Peynir yok... Salça ve mayonez de yok... Yo yo, bir dakika, peynir mi?.. Buzdolabının önünde umutsuzca ayakta dururken aniden ortaya çıkan küçük bir umut ışığıyla heyecanlandı. Peynir... Öylesine çaresizdi ki artık zerre kadar öz saygısı yoktu. Yahut artık kendine o kadar saygısızlık etmişti ki artık tamamiyle çaresizdi. Peynir ha?.. Dört koca günü, dört koca uzun günü, sadece ve sadece kanepede oturup internette üç dört yazık kürek sitesini tayfasını refere ederek çar çur etmiş bir insan mümkündü; kendiyle ilişkisini tazeleyerek tatarlık denizinde kendisiyle kol kola yelken açabilme fırsatını gülüyle içeriş bir kendini bilmez; bunda yanlış yap bunu yap diyenlere sefret kusan ve fakat yanlış yap bunu yap diyen olmadığında ne yanlış ne de bunu yapabilen acı içinde bir zavallı, çöpe atılmış bir peynir çıkarıp yese ne kaybederdi ki?!.. Olduğu yerde yavaşça dönerek dolunay pürleriyle mıcılığın altındaki, içinde çöp kutusu bulunan dolabı dik dik baktı. Bakışlarını dolaptan kaçırmadan yavaş yavaş dolabı yaklaştı. Bir süre daha dik dik dolabı baktıktan sonra hızla dolabı açtı, dört gün önce kanepenin bezelye pişirirken attığı patates kabukları, havuç kabukları, kurutmalmış peynirler ve emmi çeşit gastronolajiyi yemek artığıyla dolu çöp kutusuna elini daldırıp üç gün önce çöpe attığı peyniri avuçlayıp ayağa kalktı. Mutfağa açıp peyniri yıkadı; peynirin küflü kısmı biraz daha kızlenmişti, tağlayınış kısmı ise hala taş gibiydi. Peyniri tam ortadan ikiye kesti, küflü kısmı tekrar çöpe atıp bilgisayarın başına gitti. Sert peyniri kısmine kırmızı dandik sitelere hakmaya devam etti. Son peynir parçasını da ağzında yumuşatıp yutmayı becerdikten sonra bir süre daha kanepede oturdu, fakat aklı peynirde kalmıştı. Bu defa kendisine hiç düşünme ve hayat muhasebesi yapma fırsatı tanımadan direkt çöpe gitti, küflü kısmı çöpten çıkarıp elleriyle ufak parçalara ayırdı. Dışarıdan leke leke görünen küf, aslında peynirin içine doğru yayılan yüzeyler halinde peyniri içten içe işgal etmişti ve parmaklarla ufalamaya ya da kırmaya çalışınca peynir bu yeşil yüzeylerden ayrılıyordu. Ayırabildiği kadar parçayı ayırdıktan sonra, açığa çıkan yeşil yüzeyleri keskin bir bıçakla sıyırdı. Peynirin nemdeyse üçte biri bıçakla uzaklaşmış küf olarak çöpe gitti. Kalan parça parçık üçte ikiyi mutlukta yıkadı. İncelese aslında seyrettiği yüzeylerde yeşil kalıntılar olduğunu ve iri parçaların içlerinde hala daha ince kılcal yeşil yüzeylerin kaldığını görebileceğini bildiği için biç incelemedi: avuçundaki ufak ve yumuşak peynir rendesi tuşağının olduğu gibi ağzına attı. Bilgisayarın başına tekrar oturduğunda artık yemebilecek son parçayı da yediği için yemek fikrini kafasından atmayı gerektiğini düşünüyordu.

***

"Eee, naptın bensiz?" dedi karısı. "Hiç, odayı toparladım biraz, arsu çok dağınıkmış, pek ilerleme kaydedemedim" diye cevap verdi. Karısı "Yemek yedi mi dört gün?" diye sordu. "Valla" dedi, "çok güzel yemeğe dedi dalgın dalgın, bir yandan dişinin arasına kaçmış yumuşak havuç parçasını tırnağıyla kurcalarken, "dışarıdan söylemek hiç aklıma gelmedi...

SON

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

info@cengizustun.com

Devamı haftaya...

SEÇİM ATMOSFERİ

Pazar-7:30

Bu sabahçokakıllı uyandım.Gözlerimi açaraçmaz, *"Millet uyanmadan oyumuzu erkenden kullanalım, düşüncesiyle hareket eden seçmenler sandık başlarındakalabalık yaratır"* düşüncesi üzerine, *"Sabah kalabalıkolur, öğleden sonra gidelim, diyen seçmenlerde kalabalıkyaratır"* düşüncesiniinşa etmişdurumdayım.Ulaştığım sentez sebebiyle sandığagidişsaatim 16:45 sonrasıolacak. Böylelikle sakin bir ortamda muktedire sondarbeyiindirenben olacağım.

8:30

Kahvaltıdan sonra karımafikrimiaçıkladım. İstediğim saatte gidebileceğimi,ama günü bölmek istemediğinden kendisinin birazdan gidipoyunu kullanacağınısöyledi. Hatalıbir davranış,amakendisi bilir.Zatenevlilik dediğin rahatlık düşüncesiylegerçekleştirilenkendini zorasokma sanatıdır. Yanlış düşündüğü konusunda ısrar etmedim.Bu saatte gidıpkuyruktabeklerken,"Kocacımhaklıymış,keşke onu dinleseydim,"diye düşünmesi değerimi artırır. Sonuçta, "Ben sana demiştim!" demeye bayılan bir insanım. Bu benim için bir tür seçim zaferi olacak.

9:10

Eve dönmesi yarım saat sürdü.Gidıprahat rahatoyunu kullandığını kuyrukfalanolmadığınısöyledi. Allah allah! Yöremizdeki yaşlılaremeklilik günlerinin gereklerini yerine getirmiyor mu yoksa? Sabah altıdakalkıp istikbalimizinsalameti içinYSK'danönceokul kapılarınadayanmadı mı bunlar'?Bunlar nasılemekli? "Hiç mi yoktukuyruk?"diye sordum [illegible] ifadesiyle. "Önümde iki kişi vardı," dedi. "Emekliler miydi?" diye üsteledim. "Yo genç bir çiftti," diye kestirip attı. Tartışmayı çok da özlü sayılamayacak bir biçimde sonlandırmak zorunda kaldım: "Kuyruk kuyruktur."

11:00

Doğrusu bir önseçim beklemiyordum. Şeffaf kutuyu nereden bulmuş? Oy pusulalarını ve zarfları kendisihazırlamış.Minik oğlumunseçim atmosferine sandıkbaşkanıolarakkadargirmesi pek hoş değil, ama demokrasiyi özümsemesi için bu eylemini desteklemek lazım. Sevgili oğlum hazırladığı minik oy pusulalarında parti sayısını beşe kadar düşürmüş. Sadettin Tantan, Haydar Baş ve AykutEdibali ortalardagörünmüyor. Seçmenlerin oğlum, karım, ben ve karşı komşu olduğu düşünülürse, tek oyun yüzde 20'lere denk geldiği,yıllardır yüzde 1'lere doyamayan bazıpartilerinağzını sulandıracakbir [illegible], Oğlumun [illegible] karıştırmamak içinbenden beklediği muhalefet partisine bastım oyumu.Yüzde 100'ününaçılması ikidakika süren sandığımızdan yüzde 100 oy oranınasahipbir iktidar çıkardık.Evin salonunda otokrasiyiyerlebir ederken yepyenibirülkeyeyelkenaçtık.

14:00

Vakit geçmiyor, ama sabahki iddiam yüzünden bu saatteçıkıp da kendime "noldu senin teori" dedirtecekdeğilim. Oğlumlaödevlerini yaptık,sonraoturup herhangibir hatayakarşıoyları yenidensaydık.

16:45

Kendimden emin, rahat hareketlerle çıktım evden, gerçi oy kullanacağım okul yakındı ama saat düşünüldüğünde biraz saçmalamıştım. Yolun yarısında koşmak zorunda kaldım. Saat 16:55'te nefes nefese vardım sandığa. Sandık başındakilerdurumumu biraz garipsedi, müşahitleroturdukları yerde hafifdikleşti. Direktamacımolmasada görüntümle"Bu nefes nefesebir seçim olacak" mesajını veriyordum. Sandık ağzına kadar dolmuştu, görünüşe göre benim zarfa yer kalmamıştı. Mührü basıp dikkatle katlamama rağmen birtürlü sığdıramadığım pusulayı zarfa teperek sandığa ilerledim. Vatan Partisi'neait olduğunu tahminettiğim birzarf,yığınınüzerinde,kısa kenarı deliği kapatacakşekilde tek başına dik duruyordu. Zarfımı içeri ittim ama Vatan'ın direnciyle karşılaştım. Hiç değişmemişti, tekbaşınaolmasınarağmenlıâlâ kendinden eminvekararlıydı. Sağolsunsandıkbaşkanısandığı sallayıp bana yer açtı. Oyumu son dakikada açılan boşluğa attım. Hayırlı olsun.

17:10

Düneve bira almayıunuttuğuma inanamıyorum. Seçim sonuçlarını izlerkenbira içmeyeceksek ne zaman içeceğiz? Marketin salıbiyle bira dolabının önünden tanışıyoruz. Müşteri olmadığını görünce seçim yasağını delme umuduyla içeri girdim. Her zaman yaptığım gibi direkt dolabın önüne gitmek yerine, bira alıp alamayacağımı sordum. Yüzümde, *"Beni tanıyorsun zaten, hadi gel birlikte bir yasağıdelmenin hazzını yaşayalım, ortakgünahlarbizi birbirimize daha da yakınlaştırır, beni sana daha çokbağlar, eğerbira verirsen bugününhatırına arasıra büyük marketlerden aldığımbirayı keser sırf sana yönelirim, inan bunu yaparım, hadi ver!"* gibi bir anlam vardı. "Mümkün değil, kusura bakmayın," dedi. "Tabi tabi haklısınız," deyip çıktım. Oysa ufakbir seçim hilesi yapacaktık o kadar. Üstelik ortamda müşahitbileyoktu. Kendi bilir,onudev marketlerlecezalandıracağım.

21:30

Yaklaşık birsaat önce balkonda birtürseçim üssükurdum.Bira olmadığından kurubir yapılanma oldu.YSK'nın keyfini beklerkenkurudukçakurudum. Fakat sandıklar açıldıkçakeyfimyerinegeldi. Seçimizleme heyecanıylaarzuladığım birayı şimdibirtür şerefe isteğiylearzuluyorum. Bira önemli. Düzenin koyduğusaçmayasaklarabiateden market bununhesabını verecek.

22.40

Davutoğlu balkona çıkıpArdahan'dan Edirne'ye bir takım şehir isimleri saydı. Istranca, Ağrı, Ilgaz gibiyüksek yerlerden,bazı ovalardan ve Seyhandemişken otomatikolarakbirde Ceyhan'dan selamlargetirdiğini söyledi. Sesinde brutal bir hava vardı ve gördüğüm kadarıyla Bülent Arınç onu yumruklamak istiyordu. Bir tür psikoz balkonu. Ama benim asıl ilgimi çeken balkonun sağ tarafındaki yükselti oldu. Numan Kurtulmuş'un uzun olduğunu biliyordum ama bu kadarını tahmin etmiyordum. Numan, balkonda hafif iniş çıkışlarla ilerleyen iktidar grafiğini "balkonda tarihi rekor" manşeti atılabilecek bir seviyeye çıkarıyordu. Numan Kurtulmuş'un boyunu Google'da bulamadım, ama boyunun 1.85 olduğunu bildiğimTayyipErdoğan'dan yolaçıkarakyaklaşıksonuca ulaşmam zorolınadı: Recep Tayyip+5 cm=Numan.Gerçektenuzun.

01:30

Yattım. Zor günler geliyor ama yine de sonuçtan memnunum. Uyumaya yakın, sabah saatlerindeki mini seçimde kandırdığım oğlum geldi aklıma. Gerçek sandıkta evdeki sandıktan farklı bir oy kullanmıştım. Sonuçta fark eden bir şey olmamış, aynı sevinci yaşamıştık, ama yine de ona bir açıklama borçluydum. Kalkıp odasına gittim. Yüzde 100 iktidar zaferiyle huzur içinde uyuyordu. Yatağına oturupuyuyanoğullarla konuşandramatikbabalar gibimırıltılıbir mesajverdim: *"Kusura bakmabenim güzeloğlum,bazenbabalaroğullarınınminik beyinleriyorulmasın diyeküçüksiyasi manevralaragirebilir. Benikınama,çünküişlerevin salonundaki gibiyürümüyor. Seninsol sandığın şeybiraz daha solda olabilir. Beklenenin daha soluna gitmezsen ortada kalabilirsin. Bazen engelleri aşmakgerekir. ÇünküNumançokuzunoğlum."*

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 10 Haziran 2015 | Sayı: 407
Sahibi: Değişim Sürüm Yayıncılık
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLUYAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Volkı Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Soyaslan
Tel: 0 (212) 245 53 39/79 Fax: 0 (212) 245 63 60 • 3836 1307 - 3629
Abonelik: Yıllığı 150 TL Altılığı: 1205 Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaraları:
TL: TR70 0006 7010 0000 0061 2178 39 USD: TR74 0006 7010 0000 0061 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0061 3469 67

Ücretsiz PDF kitap Arşivi - https://rantey.org

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

18 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2015/25 No: 407
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI 3.50 TL.

ÜKKUSUZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KAÇ YILDI? Bazı sorular

FIRAT BUDAĞCI

Yiğit Bulut, "Sansürsüz Özel" programında, Tayyip Erdoğan'a "Sayın Başbakanım, siz niye bu kadar başarılısınız?" diye soralı **5 yıl,**

Azeri işadamı Telman İsmailov'un sahibi olduğu Antalya'daki Mardan Palace'ın açılışına katılarak kendisine verilen metni okuyan Sharon Stone, "Azerbaijan? Bu da ne?" dediği konuşma için 1 milyon dolar alalı **6 yıl,**

Tayyip Erdoğan, NATO zirvesi sırasında, "Oğlunuz nasıl? Kendi ekmeğini çıkarıyor mu?" diye soran Bush'a, "Evet evet..." diye karşılık vereli **10 yıl,**

Flash TV, Gollum fotoğrafı eşliğinde "AB Başkanı Hobbit mi?" diye soralı **5 yıl,**

Yiğit Bulut, evrim konulu Sansürsüz programında akademisyen konuğuna, "Cansız bir maddeden canlı oluştu diyorsunuz, şimdi niye tahtadan kedi çıkmıyor?" diye soralı **6 yıl,**

Serdar Ortaç, "Ben bugün sizce ne yapsam satmayacak? İşte olmuşum yani. Tarih bana 8 tanealbüm, 3 tane single, 300 tane de şarkı yaptırmış. Hangisinde başarısız olmuşum? Hangisi satmamış? Ben fenomenden başka ne olabilirim ki?" diye soralı **9 yıl,**

Bir üniversite hastanesinin açılışına katılan Tayyip Erdoğan, kendisine gösterilen tıbbi cihazlara bakıp, "Bunları 'rent a car'la mı aldılar yoksa tamamen satın alma mı?" diye soralı **5 yıl,**

Skytürk'te "Ufolar Türk mü?" sorusu tartışılalı **9 yıl,**

Adnan Aybaba, kokain kullandığı gerekçesiyle Daum'un Beşiktaş'a gelişinin yanlış bir tercih olduğunu anlatırken, kendisine karşı çıkan yorumcuya, "Ee hocam koko?" diye soralı **14 yıl,**

Bakan Veysel Eroğlu kendisinden iş isteyen kadınlara, "Evdeki işler yetmiyor mu?" diye soralı **6 yıl,**

Ateş Hattı programında Reha Muhtar'ın önderliğinde, "Tokat dayak sayılır mı sayılmaz mı?" konusu tartışılalı **21 yıl** olmuş.

Seçim sonuçlarını beğenmeyen siyasetçiler, kendilerine oy vermeyen seçmenleri nankör, "ırgat" (?) ve cahil olmakla suçluyor.

İngiltere'de kralın da hukuka uymasını şart koşan Magna Carta'nın imzalanmasının 800. yıldönümü.

Seçim sonrası seçmeni aşağılama sırası bu sefer Ak Partililerde!

Adana'da 14 yaşında bir kız çocuğuna tecavüz eden 30 kişi gözaltına alındı.

Barış: Memocum, şu hep istediğin "Biz demiştik!" kapağını yapmanın bence tam sırası dır.

Memo: Mad Max'i seyrettin mi?

B: Hanı istifaettiğinde hacıyatmazgibi çizmiştik ya Baykal'ı kapakta, elbet geri dönücek hesabı... Aha bak, beş sene sonrageri döndü. Biz demiştik işte.

M: Yaa bırak Baykal'ı kuykalı, Mad Max'i hâlâ seyretmedin mi sen?!

B: Seyrettim seyretmesine de, kapak konusu düşünürken y.rakkürek mevzulardan bahsedip kafamı dağıtmak istemiyorum Memoşçum.

M: Ulan nasıl y.rak kürek be! Üst üste dört defa gittim olum! Bu film kaygısızlığın dönüşünü müjdeliyor! Bu fütursuz aksiyon, bu uslanmaz kadın yandaşlığı, tıpkı eskisi gibi, AKP'den öncesindeki gibi kaygısızlık, endişesizlik! Sınırsız-vur patlasın çal oynasıncılık yakındır!

B: Yuh, daha az önce "Tayyip hayatta gitmez, allem ederkallem eder pozisyonunu korur" demiyo muydun lan?

M: Ya tamam, Tayyipöyle. Ben onu senin yok şu şunla koalisyon yapıp Tayyip'i izole edecekmiş, yok bu bunla anlaşıp Tayyip'i etkisizleştiricekmiş tezlerine karşı söyledim. Mevzu siyasetse Tayyip her zaman gerginlikten galip çıkar diyorum. Nerde kavga, ordaTayyipwins.

B: Bırakabi, komploculuktan senin beynin büzüşmüş, erik kadar kalmış. "Vuhuu, Tayyip çok becerikliii!.. Her şeyi Tayyipyönetiyeoo!.. Hasan almaz Tayyip alıır!.." Her olayın ardında gizli güçler göre göre Yalçın Küçük gibi oidun lan başımıza. Utanmasan İlluminati wins diyceksin. Tayyip'in ihareket edicek alanı kalmadı olum. Bak, Aptullah Gül bile aradan kafayı uzattı, ben de varımcılık peşinde.

M: Hocu, bu iktidarı kimse öyle ay seçim kaybettim, vay koalisyon kuramadım diye paşa paşa bırakmaz. İktidar elden gidiyosa savaş da çıkaar, bombalar da patlaar, her şey olur.

B: Memocum, biz senle kaç senedir tanışıyoruz?

M: Ne biliyim? On beş filan?

B: .mına koyyim, on beş senedir "Savaş çıkıcak, bombalar patlıycak"diye kafamı s.kiyosun, bl türlü çıkamadı bu .mına koduğumunsavaşı?

M: Nası lan çıkamadı, dibimiz savaş ya.

B: Ben doğduğumdan beridibimiz savaş [redacted] savaşı, 90-91 Körfezsavaşı, 2003 Irak savaşı.

M: Tamam, savaş çıkmış işte. Ben haklıyım, yor argümınt iz invelid.

B: Evet savaş çıkmış ama o savaşlar o senindedlğin AKP'den önceki kaygısızlık, s.klemezlik dönemine tekabül ediyor. Buna ne diyceksin?

M: Ya, tarihdediğin tekerrürden ibaret değil mi? Savaş da tekerrür eder, totaliterlik de tekerrür eder, s.klemezlik de.

B: Yavrum ne demiş sakallı, tarihte her şey Ikl kere tekrar eder ama Ilkinde trajedi ikincisinde komedi olarak.

M: E tamam işte bak doğru demiş, benim de yüzüm gülüyor. Demek ki bundan sonra totaliterlik komedisi izleyeceğiz.

B: Oh .mına koyyim, argümanını destekleyen veriyi kullan, desteklemeyen

UYKUSUZ

Abdullah Gül, "Ben olsam 4 bakanı doğrudan yüce divana gönderirim," demiş.

Gezi Direnişi sırasında makamında sessiz sedasız oturan Abdullah Gül, meğer Gezi konusunda pek bir hassasmış.

Cumhurbaşkanlığı döneminde yaşadıkları kitaplaştırılan Abdullah Gül, siyaset dönmeye mi hazırlanıyor?

veriyi kullanma, işin iş valla. Ayrıca ne alakası var lan Mad Max'in kaygısızlıkla? Bildiğin postapokaliptik fantastik felaket filmi. Hollywood'ta çöreklenmiş İlluminati'nin Tayyip'in gidişini görüp filmi apar topar piyasaya sürdüğü iddiası zaten hiç ciddiye almıyorum dikkatettiysen.

M: Dört kere üst üste gittim diyorum yaa!

B: Orta okul çocuğu musun nesin anlamıyorum ki seni ben? Ha gitme demiyorum, yine git. Ama sağda solda zamanında "Ben Moonwalker'a on dört kere gittim, Ben Batman'e sekiz kere gittim," diyen adamlar gibi de övünme bununla. Bir kere gidince anlayamadın mı .mına koyim, Proust romanı mı bu, dönüp dolaşıp tekrar gidiyorsun?

M: Anlamak meselesi değil, içselleştirmek meselesi bu.

B: Ya bırak, mısır patlağı frigosu, durduk yere çocuğun okul taksitini matineye gömmüşsün işte, mahalle mektebine gönderirsin artık Çakıl'ı.

M: Ne var, ben de mahalle mektebine gittim.

B: E ben de onu diyorum işte ya.

M: İşte bu elitist tavırların yüzünden kaybediyorsun hocu. Tayyip ondan kazanıyor.

B: Alla alla? Hani kaybediyordu Tayyip? Mad Max falan?

M: İşte tam kaybediyordu, senin yüzünden kazandı, mutlu musun?

B: Çok mutluyum Memo, Baykal diyorum kapak olur mu? Bak bugün de yolsuzluk siyasi bir değerlendirme konusu değildir, demiş.

M: Doğru demiş. O işe siyaset değil hukuk bakar.

B: Ulan bu o mu demek, aynı anda hem Tayyipçi hem Baykalcı hem de Mad Max'çi nasıl olabiliyorsun anlamadım.

M: Mevzu bahis Mad Max'se gerisi teferruattır hocu. Postakopaliptik kaygısızlık destanı.

B: Yavrum Mad Max ortamı olsa kaygısız olacağını mı zannediyorsun sen? G.tünü keserler lan senin Mad Max'in ilk gününde. Motora biniyorum diye oradaki adamlardan biri olacan sandın zaar, oğlum biz fiziksel olarak yetersiz, dayak yemeye elverişli insanlarız, Mad Max'te anca figüran oluruz

M: E bu güzelmiş, yaz bunu.

B: Yazdım zaten bu hafta köşede, okur utanırsın.

M: Ulan sen de bizimle yaptığın geyiği yazıyorsun yazı yazdım diye geçiniyorsun ha.

B: Ben yazdıklarımı sizin üzerinizde test ediyorum oğlum, tepkilerinize bakıpşekillendiriyorumyazıyı. Yoksa ne geyik yapacam seninle, s.kerim Mad Max'i.

M: Aşkolsun hocu. Kendimi stepne başbakan gibi hissettim.

B: E ne güzel işte. Hocuların hocusu, stratejik derinlik Memosu.

M: Aman üf neyse, kapak diyoduk Baykal mı yapıcaz?

B: Yok ya. Ne Baykal'ı. Fasılye gibi nimetten sayıyo kendini, yokmuş gibi yapalım daha iyi.

M: Ulan.

Cemil Çiçek, "Başkanlık sistemi olsaydı şimdi bunları konuşmazdık," dedi.

Tayyip Erdoğan, hükümeti kurma görevini vermeden önce liderlerle görüşmek istediğini söyledi, muhalefet liderleri görüşme talebini reddetti.

Diyarbakır'da HDP mitingine bomba yerleştirdiği iddia edilen kişinin babası, "Emniyet oğlumun IŞİD'ci olduğunu biliyordu," dedi.

Tayyip Erdoğan'dan liderlere çağrı "Herkes egosunu bir kenara bıraksın!"

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında günlük bir gazetede hataların olmaması, bir gazetenin yılın 365 günü sürekli olarak sıfır hatayla çıkması her ne kadar ideal olsa da, elbette beklenemez. Bununla beraber çağımız iletişim çağı; bir gazete hele masaüstün girdiği fotoğrafın gerçek olup olmadığını google da beş saniyede bir araştırıyla öğrenebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** günlük bir gazetenin dokuz sütuna alakasız bir bina fotoğrafı basıp ayakkabı kutularından çıkan rüşvet paralarıyla aslında bu binanın yapıldığını iddia ettiğini (ve elbette yardım paralarının neden evlerde ayakkabı kutuları ve banyo köşelerinde saklandığını) sorgulamadığını) görebilirsiniz. Eyfel Kulesi, Kremlin Sarayı ve Peri Bacalarının fotoğraflarını basıp "Bakın rüşvet dezlikleri paralarla tanıları çıktık," demeleri an meselesi hâline gelmiştir.

Normal şartlar altında özellikle siyasetçiler, kendi ülkelerinden tavsiz vermeleri gerekmiyorsa gayet doğal olarak kendileriyle aynı şeyi isteyen diğer siyasilerle eylem birliği içerisine girerler. A, B ve C kişilerinin X, Y ve Z olmasını istiyorlarsa bu istekleri X, Y ve Z'yi gerçekleştirmek için bir araya gelmeleriyle seçmenleri dahil hiçkimsenin mantıklı bir itirazı olamaz. Ama **Yeni Türkiye'deki** kutuplaşma, siyasetçilerin "bize, gerçekleşmesini istediğimiz konularda B de destek olacaksa, biz onun gerçekleşmesini istemiyoruz," deslijini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** siyaset siyasetçilerin amaçlarını gerçekleştirme çabasından ziyade "Kürt ânsiyi görmesin," düzeyindedir.

Normal şartlar altında yıllarca devlet başkanlığı makamında oturup eşliye sürüye karışmadan, kân kendisine hediye edilen atlardan kân hayret etsiği alaylardan bahsetmekten başka bir şey yapmayan bir adam, görev süresi bittiktten sonra "Ah ben aslında vâr ya ne yapacaktım biliyor musunuz?" "Vurdum kapıyı girdim müdürün odasından içeri," süründen geyikleri, "He he," eşliğinde dinleyeceğiniz anlaatiler kahvehanesinde yapar. Ama **Yeni Türkiye'de** bu işe sapa gelmez çıkışama ve geçmişini temize çıkarma çabalarının planlı ve koordinasyonlu bir şekilde yapıldığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** basını, emekliye ayrılmış işlevsiz siyasetçilerin kurutemizleme atölyesidir.

Normal şartlar altında insanlar siyasi tercihlerinden ötürü hele hele siyasetçiler tarafından aşağılanmaz, küçük görülemez. **Eski ve Yeni Türkiye'deyse** insanlar oy verdikleri parti yüzünden kân gövdeye kayıyan bidon kafalı adam, kân nankör ırgal ilan edilirler. Anlaşılan o ki eğitim durumunuz, kültür düzeyiniz, bilgi birikiminiz ne olursa olsun; Türkiye'de yaşadığınız sürece bidon kafalı çapulcu, ırgal, cahil olarak adlandırılmaktan kaçınmanız mümkün değildir. Bir umut, bu gidişle halkı aşağılayanların şu ya da şu parti değil bütün bağımsız bütün bir siyaset kurumu olduğu gerçeğinin ortaya çıkması beklenebilir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Uzun zamandır gelmiyordu, ne de rahattım. Bacaklarımı yayıp koltuğa uzanmalı takılıyordum kaç zamandır. Şekil olarak o şekildim. Çıkageldi. Zaten önce bir yerlerde karpuz çıkıyor, sonra bizim kuzen geliyor. Yılın en sevmediğim zamanları işte bu zamanlar. İki sevmediğim şey aynı anda bitiyor. İkisinden de kaçış yok. Lanet gelsin. **Alpay** dedi bana. Dedim **söyle, başım belası, bakalım bu defa ne yumurtlayacaksın, söyle bakalım** dedim. **Şu hayatta her şeye sözümü geçirdim, bir serçe parmağıma söz geçiremedim Alpay'ım** dedi. **O ne ki öyle** dedim. **Bak ya** dedim **şimdi. Alpay'ım** dedi **çaymı içeceğim mesela, bardağı elime almamla serçe parmağımın kalkması bir oluyor, ne bileyim, efemine bir görüntü, hayır çok da şey değil de, öyle olmasa iyi olurdu ama işte öyle oluyor** dedi. **Bu muydu yani şimdi, ee** dedim. **Bazen çalışıyorum, dikkat ediyorum, bir süre serçe parmağımı zaptedebildiğimi düşünüyorum, aradan zaman geçiyor, bir gün yine çay içerken bir bakıyorum, serçe parmak yine kalkmış, deli çıkacağım** dedi. **Sadece çay içerken mi peki** dedim. **Yoo** dedi, **kola içerken de aynısı** dedi, **bir şey içmeyegöreyim, serçe parmak tak havada** dedi. **Sorun ettiğin şeye bak, sen** dedim **benim hayalimde olan bir kuzensin, anlatmasan ben bile bilmeyecektim** dedim. **Hayaliysek kendimize de saygımız olmasın mı, yakıştıramıyorum kendime, kendi içimde bir mücadelem olmasın mı yani şimdi** dedi. Aslında son derece haklıydı, ama yine de sırf sinir olsun diye **olmasın** diye cevap verdim. **Vurarım bak sana haa** dedi. **Vurarmısın** dedim, **arkadaş bizim oralıların da bir çözemediği de budur, "vurarım" ne olm, "vururum" olacak o** dedim. **Sus** dedi. **Alpay'ım** dedi sonra yine bana, **şu hayatta** dedi **seninle benim bir ortak noktamız var aslında** dedi. **Neymiş ki o** dedim. **Sen bir kuzenin olarak benden pek hazzetmiyorsun ya, ben de bir kuzenim var, ondan hiç hazzetmiyorum** dedi. **Inception** dedim. **Öyle diyorsan öyle olsun** dedi. Sonra anlatmaya başladı. **Genciken ben** dedi, **"genciken" mi** dedim, **evet** dedi **genciken, bir yerden bir klasik gitar geçmişti elime, ben de başladım ona öyle tıngırdatmaya, ne akor biliyorum ne nota, sadece basıyorum bir yere parmağımla, vuruyorum tele, oradan aldığım tını hoşuma gidiyor, sonra başka bir yere basıyorum, yine vuruyorum tele, oradan da aldığım tını güzel, böyle böyle bitiştirip kendimce beste yaptım, bayağı bir de oturttum besteyi zaman içinde, çalıyorum öyle,.. ee** dedim,.. **benden yaşça büyük bir kuzenim vardı, bir gün o geldi eve,.. ee** dedim,.. **gitarımı görünce tiksindi önce bi, böyle şeyleri hiç sevmezdi çünkü, "çalabiliyor musun bari" dedi bana,.. ee** dedim,.. **"çalabiliyorum" diye cevap verdim, çünkü o anda gerçekten güzel bir şeyler yapabildiğime ikna edebilirsem kuzenimi, sanki bu gitar işini daha sonra kıvırabilirim gibiydi, eşik o andı benim için, başladım çalmaya,.. ee** dedim,.. **çaldıkça çaldıkça kuzenim iyice tiksindi benden, aslında çalarken çalarken ben de yaptığım bestenin kötü ötesi olduğunu anladım ama duramadım da, işkenceye dönüştü bir süre sonra, bitmeyen beste yapmışım bir de, Allah'ım büyük çile yaşıyoruz kuzenimle, asırlar sonra bitti beste, kuzenim baktı bana, ve sadece şunu dedi, "bırak bu işleri", bir şey söyleyeyim mi, hemen bıraktım, bir daha da gitarı elime almadım, ha kuzenim "yürüyedur" demeydi de almasadım çünkü çok kötü olduğumu anlamıştım, öyle işte** dedi. **Ee** dedim. **Ee'si yok** dedi. Gitti sonra. **Ee** dedim.

æ İnsanın imzasına çok yoğunlaştığı bir dönemi var. "Güzel imza olsun, en şahane imza olsun", sayfalar dolusu imza çalıştığı bir dönemi var. Ne boş bir dönemdir o yarabbim. Gün geliyor, imza işinin ne denli önemsiz bir şey olduğunu anlıyorsun. En nihayetinde çiziktirmek işte. Bir de paraf diye bir şey var ki, resmen "dünya sihime, minare hötüme". Resmen.
æ Eskiden neler yazıyormuşum, ara ara bakıyorum da, bildiğin trol'müşüm ben. Hem de twitter'dan çok çok önce. Vaylar vayı, heyler heyi. Komik miymiş, komikmiş. Ama şimdi, ı-ıh. O zaman bir buluş gibiymiş ama şimdi norto.
æ Geçenlerde uzun süre günlerce Beatles dinledim plaktan. Mono ve stereo olarak iki ayrı dev set. Yirmi beş plak. Bazıları ikili, üçlü de var, topla otuz plak. Sonra Cem Karaca koydum plak çalara. Bir an duvara çarpmış gibi oldum. Çünkü bayağı bildiğin sevmedim. Halbuki ne severdim Cem Karaca'yı. Koca plakta bir şarkı eh işte yani. Onu da bilemedim yani. Peki bu ses. Nasıl itiliyorum Cem Karaca'dan ama. Daha fazla dayanamadım, ve plağı hemen kaldırdım. Bir köşeye koydum. Plakların arasına bile koymadım. Aradan zaman geçti, iki gün önce Cem Karaca albümünü bir kez daha dinlemeye karar verdim. Bir şey söyleyeyim mi, yeniden sevdim. O nasıl damar, büyülü bir sestir bir kere. Evet yine var vasat şarkılar, bence, yani şarkı tam vasat değilse bile, araya bir şey sıkıştırılmış, o öyle olmamış, ama iyi şarkılar da o kadar iyi ki. Cem Karaca'dan özür diledim. Beatles yüklemesinden sonra kim olsa aynı şey olurdu galiba. Ne bileyim, bilemedim.
æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
27 Haziran Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, gişe, sezonun son oyunu)

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

12. BÖLÜM — ERSİN KARABULUT

SAMİ
KAPANIŞ YAKLAŞTIYO ABİ!.. KAPANIŞ! KAPANIŞ!..
YAPICAZ ABİ DİMİ RAMAZAN GİSWEDEN SON, EFSANE Bİ KAPANIŞ... ÇOK AZ KALDI!!
AKLUMDA GENÇLER BEN DE ÖYLİ BEKLİYO. RUM, YAPICAZ ALTIN VURUŞU!!
Biz ramazan bekliyoruz kanlar da kapanışı bekliyo
CİHAN CEYLAN

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK
Soru İşareti - Ünlem
1
Soru işareti, Aydın Doğan...
Ünlem, Acun Ilıcalı...
2
Soru işareti, İlber Ortaylı...
Ünlem, Murat Bardakçı...
3
Soru işareti, Hasan Pulur...
Ünlem, Melih Aşık...
4
Soru işareti, Bekir Coşkun...
Ünlem, Yılmaz Özdil...
5
Soru işareti, Özgen Acar...
Ünlem, Hikmet Çetinkaya...
6
Soru işareti, Şirin Payzın...
Ünlem, Cüneyt Özdemir...
7
Soru işareti, Selahattin Demirtaş...
Ünlem, Sırrı Süreyya Önder...

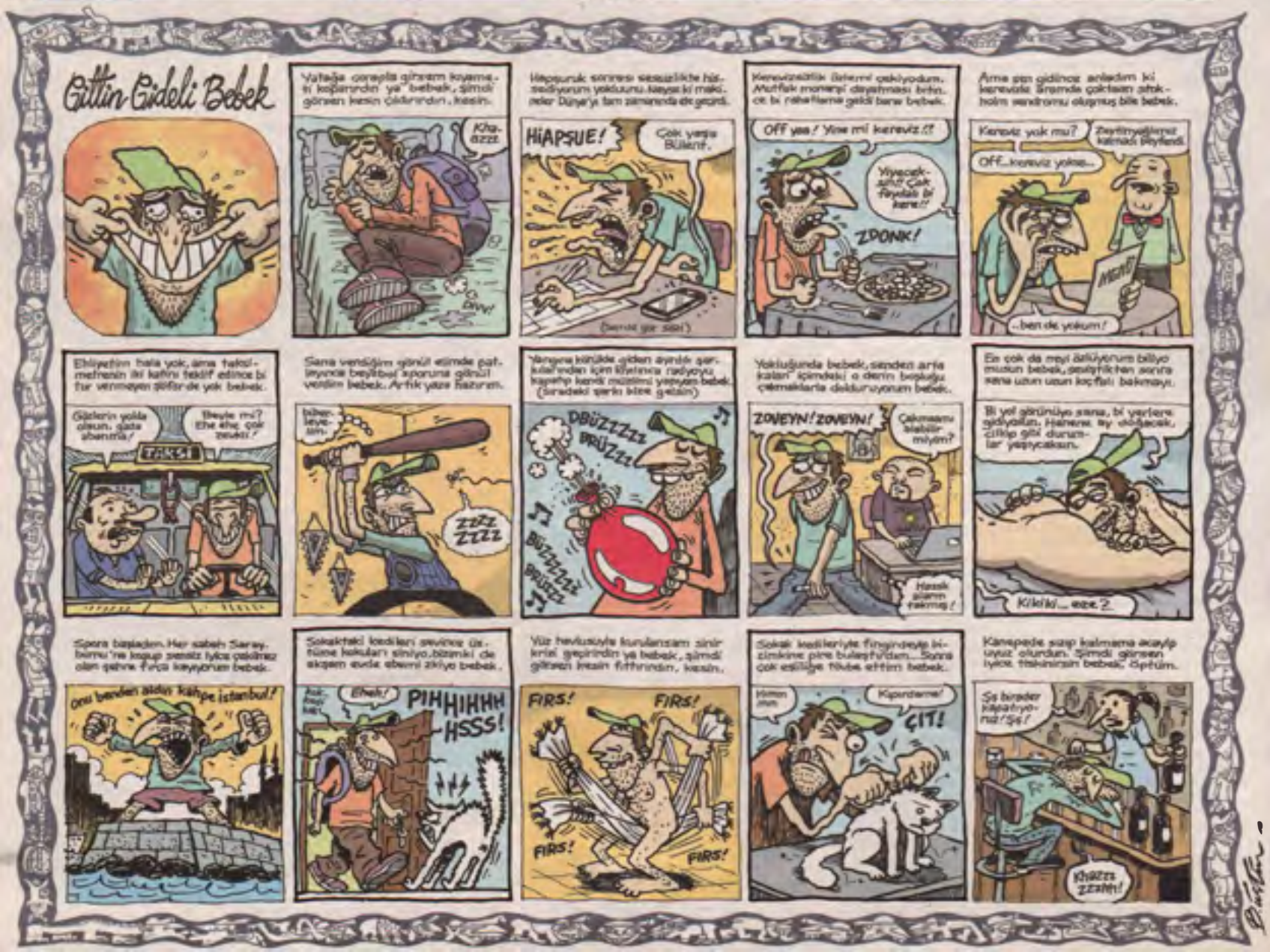
Gittin Gideli Bebek
Vatağa çarşafla girersem kıyamet kopacağından ya bebek, şimdi görsen kesin çıldırırdın, kesin.
Khaaaaa
Divv!
Hıçkırıklık sonrası sessizlikte hüzünleniyorum yokluğunu. Hayat ki makineler Dünya'ya tam zamanında dönerdi.
HİAPSUE!
Çok yaşa Bülent.
(Sevgi gör sen!)
Kervansaraydaki ölümü çekiyordum. Mutfak mimarî dayatması bitince bi rahatlama gelir bana bebek.
Off yaa! Yine mi kervanz!?
Yiyecekleri çok faydalı bi kara!!
ZDONK!
Arma şen gidince anladım ki kervanda Şirmda çektiğim atmosferin verdiramı oluşmuş bile bebek.
Kervanz yok mu?
Zeytinyağlarınız kalmadı diyelimi.
Off...kervanz yokse...
MGHT!
..ben de yokum!
Ehliyetim hala yok, ama taksimetrenin iki kahve teklif edince bi tur vermeyen şoförde yok bebek.
Güzlerin yolda olsun, gaste abeninla!
Eheyle mi? Ehe ehe çok zeuzi!
TAKSİ
Sana vendiğim gönül elimde patlıyorcak beyibbul'aporuna gönül verdim bebek. Artık yaza hazırım.
bilmeyeyim.
ZZZZ ZZZZ
Yangına körükle gidilen ayrıntı şarkılarından için kafamda radyoyu kapatıp kendi müziğimi yapıyam bebek. (Sıradaki şarkı bitse gelsin)
DBÜZZZZZ BRÜZZZ
BÜZZZZZ BRÜZZZ
Yokluğunda bebek, senden artakalan içimdeki o derin boşluğu çekmeklerle doldurduğunu bebek.
ZOVEYN! ZOVEYN!
Çekmemi kilitler miyim?
Hassik şiirin yakmış!
En çok da meyi özlüyorum biliyo musun bebek, sevişliklen sonra sana uzun uzun koçfalı bakmayı.
Bi yol görünüyo sana, bi yerlere gidiyollan. Hanene ay doğacak, cirkip gibi durumlar yapıcaksın.
Kikiki... eee 2.
Spora başladım. Her sabah Sarayburnu'na koşup zenaitiyle çalışırken olan şahane fırça kayıplarım bebek.
Onu benden aldın kahpe İstanbul!
Sokaktaki kedileri sevince üstüne kokuları sinliyo, bizimki de akşam eve abeni zıkıyo bebek.
Ehek!
PIHHIHHH HSSS!
Yüz hevkusuyla kurulamsam sinirlerini geçirdiğin ya bebek, şimdi gittiğin hesaplı fırtınadın, kesin.
FIRS!
FIRS!
FIRS!
FIRS!
Sokak kedileriyle fingirdeşip bizimkine pire bulaştırdım... Sonra çok eşliliğe tövbe ettim bebek.
Hemen mun.
Kapıdanme!
ÇIT!
Kanepede sızıp kalmama acayip uyuz olurdun. Şimdi görsen iyice tiksinirsin bebek, öptüm.
Şu beader yapıyorma! Şu!
Khazzz zzzın!

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Personelin öğle tatilinde yemekhaneye inip apar topar yemeklerini yiyip iş başına döndüğü şirketler daha verimli olabilir ama personelin öğle tatilindeapar topar kahveyegidipiki el okey-batak oynadığı şirketlerin personeli daha mutlu, daha keyifli olur. E madem ki mutlu personel, verimli şirket anlamına gelir,demek ki batak oynayanların şirketi de daha verimlioluyor. Bizde eski çalıştığım şirketlerden birinde her öğle tatilini kahvede geçirirdik mesela. Gerçi bırak departmanı, şirketi, bağlı olduğu holding bile battı, sırası ayrı mesela. İnşallah biz her öğle tatilinde en az iki saat kahveyi kaçtıkdiye batmamıştır koca holding, 45 bin kişininvebalini taşıyamam.Ha zatenbizi şirketbatmadan kovdulardıbakın. Böylece döndükbaşa:Bizi kovmasalar belki batmayacaklardı.

■ Herkes komikli videolar izlerken ne yapıpedip dünyanın ensıkıcı videolarını bulup izleyen bir insanım. Zaten insanbir kez belli bir tip videoya bulaştı mı, Youtube efendi ne yapıyor ediyor, bir şekilde bize hep sıkıcı videolar göstermeyi başarıyor. MisalYoutube Memo'ya sürekli olarak erotik kamera şakaları ve illuminati neşeytanlıklar peşinde videoları önerirken bana"Stratejik Planlama""Süt üretiminde otomasyon" "Polonya Zambrowa Şehrindeki DörtYol Kavşağı trafik kamerası canlı yayını" gibi videolar öneriyor. Hayır, bir noktaya kadar benimsuçum tabii, artık ne ara bu tür videolardan bir kaç tane izlediysemYoutube önermeye başladı, ben de keriz gibi o önerdikçe yollagelsın diye tıklaya tıklaya sıkıntıiçinde kaldım. Bilgisayarın komponentleri bile sıkıntıdan gizli gizli solitaire oynuyor benYoutube'u açınca. Neyse, baribiraz illuminati videosu izleyeyim de bana da doğru dürüstşeyler önersin.

■ İzlemek demişken 1940'ların kara filmlerini çok seviyorum ama artık izlerken akciğer kanserine yakalanmaktan korktuğumdan izleyemiyorum. Arkadaş nasılbir ortamsa sigara içilmeyen sahneyok,sigara içmeyen aktör yok.Bizim televizyonlarda oynatsalar film mi seyrediyoruz, yayıngittide Zeugma mozaiklerini mi koydular film yerine anlamak mümkün olmayacak.

■ Tabii bir yandan Game ofThrones, diğer yandan gittikçe artan ortaçağ ve distopyafilmlerive dizileri sonrası etrafımdagenel bir şevk ve istekvar. Herkes, tüfeğin icatolup mertliğin bozulmadığı orta çağ ve öncesi dönemlerde olmak, ya da hadi temelli olmasa bile o dönemlerde ya da evrenlerde bir süreliğine macera ya mak istiyor maşallah. Oky, Game ofThrones'a sardırdı,al Westeros'a tekgidişbiletidiye bilet versem uça uça gidecek; Memo Mad Max'e (şu an itibariyle) dörtkere gitti,Yetkin zaten kendi olmuşLord ofthe Rings. Eminim ki aranızda da bir iç geçiren "Ah ulan şu Vesteros ortamlarında olaydık," diye hayıflanan vardır; aman diyeyim.

■ Hayır kendim gidip görmüşlüğüm yok ama akıl var mantıkvararkadaşlar,yirminciyüzyılda hattaaramızdanbazıları yirmibirinci yüzyılda doğmuş insanlarız yahu, oralarda bizi kıtırkıtır keserler, ekmeğin üzerinesürerler. Okatılan,balta sallanan, kılıç çatılan ortamlardan bahsediyoruz;allahaşkına Torrent'ten film indirmek, Excel'de formül yazmak, sanat eserlerindeki altmetinokumalarını yapmak ya da debriyaja basmadanvites değiştirecek kadarusta otomobilkullanmak gibi becerilerimizle o ortamlarda hayatta kalabileceğimizi sizedüşündürennedir? Valla ister kabuledin ister Memo gibi "Niyoyoo,ateş folon yakmayı biliyorumben mercekle," diye ısraredin;o izlediğiniz dizilerin jeneriği başlamadan ölen isimsiz figüranları oluruz o tür ortamlarda.Tamam izlemesi zevkli ama düşünecek olursanız o izlediğimiz bütünde gerçekten özdeşim kurabileceğimiz karakterlerya eğlencelik çıtır çerez şamar oğlanı tiplemeler ya da zaten ilk bölümde ortamın tehlikelerini anlatmak için kellesinden olan gariban köylüler. Hiç merak etmeyin, ben hepimizadına oturdum"Hangi Game of Thrones Karakterisiniz?" testini yaptım; hepimiz durduk yere görünmesiyle ölmesi birolan garibanfigüran çıktık.Kimse kusura bakmasın.

■ Buarada tüfek icatolunca bozulan da mertlikfalan değil, bildiğin kaba kuvvetin ince zekaya galip geldiği paradigmanın değişmesi.Şimdi buradan benkomprodorBolu Bey'inekarşı verdiği mucadelesinde sonunakadarhaklı görünen Köroğlu arkadaşı tenzihederimamatüm koşullarbarut ve tüfekönceesine döndürüldüğünde biz yine zararlı çıkıyoruz,kafamıza vura vura elimizden lokmamızı alıyorlar. Şimdi birbirimizi kandırmayalım,mizah dergisi okuyan, mizah dergisinde yazan adamlarız hertür olası karşılaşmadaçok ağırsopa yemeye namzet bireyleriz. Ha değişen nedir? Kuntizleryine var,şimdi de kafamıza vurmadan, tüfek tehtidiylealıyorlar. Demek ki o biraz da karakter meselesi. Zatendikkat ederseniz dahaiyi oldu demiyorum; mertlikdeğilkas gücüyle kuntizlik, kabadayılık yenildi diyorum.

Hep Lunapark

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Ah; bildiğim en güzel kısa hikaye."*
-Bahadır Cüneyt Yalçın, Hep Lunapark'tan

● **Kum: CHP'li toprak...**

● Çözüm süreci ne? Çözümün süreci iç çatışmaydı zaten. Çözüm, sonuç olsun en nihayet!

● **Seçimden sonra, delikanlıca siyasetin söylemi 'Başkanlık olsa bile ben aday değilim' olmalıydı... Fakat mesaj alamıyo ki adam! Tüm mesajcıları yetişip almaktan hal geldi Abdullah Gül'e!..**

● Bir daha zor olur, Devlet Bahçeli ve Engin Ardıç aynı fikirde, ikisi de 'HDP-AKP Koalisyonu' diyolar...

● **Gül geri döner, başbakan olur, Davutoğlu tekrar dışişleri bakanı olur, iki yıl sonraki seçime böyle gider Ak, cumhurbaşkanlığından sonra siyasete dönüş de açılmış olur!**

● Tüm ülkeden ayrı, bir başka rejimin hayalini tek başına kurarak uyuyan adam, 'Hepiniz karşı ben tek!' diye bağırarak uyanıyodur. Sonra Burhan Kuzu'yu hatırlayıp rahatlıyodur!

● *Meclisin başkanı ne zaman ki en yaşlı değil, en genç üye olur, o zaman giricem ben de politikaya...*

● **Politize toplum iyi de, coş eden gene ediyo yolunu bulup. 'HAYDAR BAŞ'I RUSYA DESTEKLİYO' dedi biri, desteksiz...**

● Karga zekası, gene vakit aldı! Arkadaşım anlattı, parkta yürürken, çimenliğe konan bi kargayı kesmiş. Kargacık, bakırmış çok bayat bisküvi parçası. Kıtlanacak gibi değil. Sen en yakın su birikintisini bul, iyiden iyiye ıslat bisküviyi, sonra da ye. Aferin sana kargacık, bravo sana burgacık! Evrim hayırlı bi şey olsa, bu kargalar ilk geçirirlerdi he...

● **Zerrin, altından yapılmış, altın rengi demek. Pürzerrin, iyice altına kesmek. Kosova'da Prizren şehri var ya, işte onun adı Pürzerrin'den gelmek!**

● Doktorlukla, tıpla ilgisi olmayan biri 'Enerjim çok yüksek, şu an açık kalp ameliyatı yapabilirim' dedi. 'Kalbini bize açtığın için teşekkürler' dedim...

● **Arayıp çağıran, 'İşim var' veya 'Sınavım var' deyince de 'GEL, BURDA YAP!' diyen insanın nesli asla tükenmeyecek, eminim. 'Yahu atomu parçalıyoruz' desen, 'Gel burda parçala' diyecektir. Hayır, mucizeler evinde oturmuyosun ya arkadaş!**

● Yeni ekonomi bakanı kim olursa olsun, ilk iş ya 10 lirayı veya 200 lirayı değiştirmek olsun. Aşırı benziyolar. Hay dalgın adam hay, sen cebinde 200 lira değil -190 lira taşıyosun...

● **İlginçliğin güzelliğin önüne geçmesi, durumun ta kendisi: İlginç bir durum fakat güzel değil!..**

● Beykoz şişe fabrikasında ustabaşı olarak çalışan Mösyö Pigeon, İstinye İskelesi'nin dibinde bir yalı yaptırır. Beyaz boyalı yalıyı, bu ilk sahibinden Recaizade Ekrem Bey satın alır ve tamirat, ilave derken binayı daha da güzelleştirir. O yalıda sadece yazarın çocukları Nijad, Emcet ve Ercüment doğmaz, Servet-i Fünun Edebiyatı da doğar. Ekrem Bey'in yalısından ayrılışı garip hikaye. Mabeyin Başkatibi Tahsin Paşa 'Zat-ı şahane (yani Abdülhamit) sizin romatizmadan pek sıkıntılı olduğunuzu haber almışız. Oranın havası ve suyu kendisine hiç yaramaz, taşınsın! diye ferman buyurdular' diyor Ekrem Bey'e. 'Romatizmam falan yok ki lan benim!' diyemiyor Ekrem Bey, duruma şaşırarak ve hiç içinden gelmeyerek, paşa paşa satıyor yalıyı, terk eyliyor İstinye'yi sağlam bacaklarıyla!..

● **Ölümsüz olsaydık, kin ve intikam bi şey ifade ederdi. Bu durumda geçtim ahlakı, vakit de yok...**

● Dizinin birinde, yaşlı kadına takılıyo genç tip, 'Güzeller güzeli, tonton ne diyo bakalım' falan diyor. Fakat kadının suratından düşen binbir parça, nursuzlukta açık a

Furkan Özçoban

İltem Dilek

önde, bari gül di mi, o da yok. Sanırım yepyeni bi şey deniyolar...

● **Çoktanrılı dinlerde, tabiatıyla bi kaos var. Tanrılar, sadece ahlak bozukluğunu cezalandırmıyor, kişisel kriterler de var! Mesela, gürültüden rahatsız olup, 'Çok kalabalıklaştı bu insanat' diye ceza kesen tanrı bile var!..**

ünyanın en iş, yancı günü: lar Günü...

● Bilinemezci: Dur hem ibadet felan etmiim, hem de varsa bilmiyodum ki ben deyip yırtiim!

● **Ömer'miş asıl adı Şair Nefi'nin. Nefi, Dördüncü Murat tarafından da sevilirmiş. Padişah, huzuruna çağırdığı şairden kaside olsun, hiciv olsun şiirlerini dinler ve rivayete göre kimi zaman Nefi'nin ağzını altınla doldurarak ödüllendirirmiş. Bir gün Dördüncü Murat, Nefi'nin hazırladığı 'Sihamı Kaza' adlı el yapımı hiciv dergisini okurken, fırtına çıkmış ve sarayın civarına yıldırım düşmüş. Bunu uğursuzluk sayan padişah, mecmuayı yırtıp atmış, Nefi'ye de hiciv söylemeyi yasaklamış. Naima tarihine göre, yıldırım hadisesinden sonra gözden düşen Nefi dilini tutmayı becerebildi mi peki? Nerde?! Bayram Paşa'ya söven uzun bir hiciv yazınca; sultanın emriyle, sarayın odunluğunda boğduruluyor Bayram Paşa tarafından. Mizah şehidi Nefi...**

● Zamanda yolculuk olmasa da yolculukta zaman: Eski apartmanın içinde aniden beliren çok yeni kapı...

● **Niyeyse cam sehpalı odada kavga çıkınca, illa ki biri düşüyo üstüne, kırılıyo o sehpa pek çok filmde...**

vedatozdemiro@gmail.com

ve SİNEM cevaplıyor...

1. Bölüm

Haftaya: Hain Kâhya'nın planı işleyecek mi; Kral kendine ne kadar hükmedebiliyor ve Sinem niye onda öyle bişey deeil.

Devam Edecek

YİĞİT ÖZGÜR

tamamen gerçek hikaye....

Çatışma

İpek & Burak

Yazan Hazan Oky

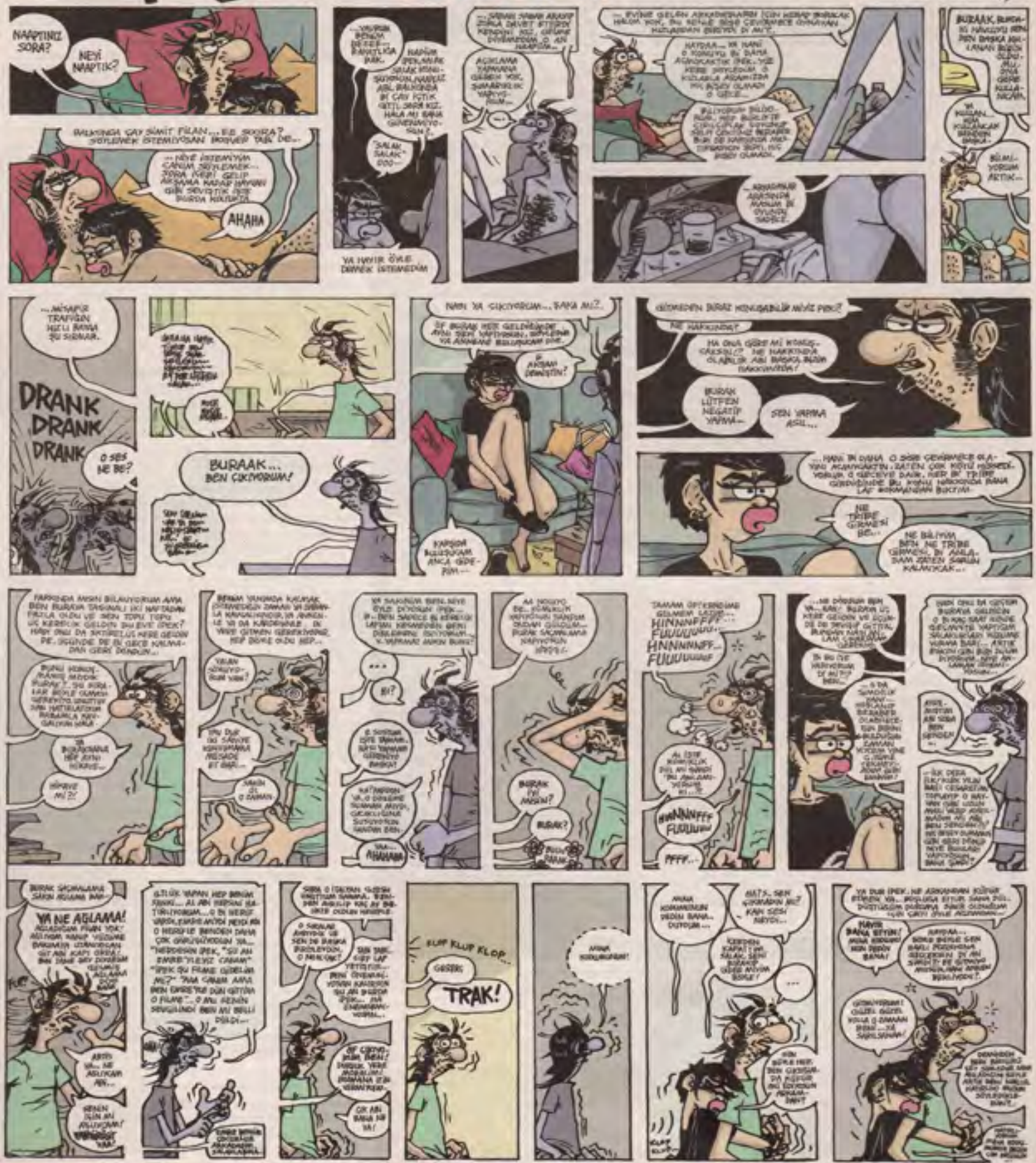

Uzandım ve Televizyona Dokundum

Diğer yazlardan daha sıcak bir yaz değildi, fakat her gün "acaba son on yılın en sıcak yazı mı?" sorusuyla yaşadığımız bir yazdı. Beklenen haber bir türlü gelmiyordu. Yazlığa her gün üç tane gazete alıyorduk (sabah, milliyet, hürriyet), öğlen onikide ve akşam sekizde haberleri izliyorduk ama "son on yılın en sıcak yazı" haberi bir türlü gelmiyordu. Son on yılın en sıcak yazı olsa en azından genel iç sıkıntımıza ve evin içinde darlanmalarımıza bir isim koyabilirdik. Babanem, dedem ve ben yazlığın hakkını vermek için, yazlığı alana kadar tüm yaşanan sıkıntıları anlamlı kılabilmek için ve gazete okuyup meyve yiyebilmek için Yalova'da bulunuyorduk. Yazlık bizim şanlı soyumuzun bir sancağıydı (hala da öyledir), kötü yere sancak beyi yapılan sancak beylerinin yüzyıllar önce yaşadığı bütün sıkıntıları samimi bir şekilde yaşıyorduk. Sancağı boş bırakamazsın, çok boş bırakırsan başka akrabalar gelip sancağa yerleşir ve bir bakmışsın "burası aslında bizim sancağımızdı" falan demeye başlamışlar. Sonra bir yaz "bu yaz sancağa gitmeyi düşünüyoruz" dediğinde "ama bu yaz bizim Almanya'dan dostlarımız geliyor, bütünyaz sancakta olacağız, yani gelin ama yatmaya yer olmayabilir, siz sonraki yaz gelirsiniz olmaz mı?" diyebilirler. İşte tarihteki tatsızlıklar ve toprak kayıpları böyle gerçekleşir. Osmanlı'da çok sıkıcı yere sancak beyi olarak atanan sancakbeyleri öğlenleri meyve, akşamları pilav ve patlıcan kızartması yer ve kaleden dışarıyı izlerlerdi. Genellikle yazlığın balkonundan dışarıyı izliyoruz.

Normal uydu

Yazlığımızda en çirkin uydu çeşidi olan normal düz uydu takılı. Trt 3 cam gibi çekiyor. Dedemin hayattaki iki tutkusu türk halk müziği ve yağlı güreşler olduğu için daha fazlasına da ihtiyacımız yok. Metal müzik dinlemeye yeni başladığım yaşlardayım, kasabada yaşadığım için metal müzik kasedi bulmakta zorlanıyorum. Yazıyla altı adet metal müzik albümüm var. Ezbere bildiğim türk halk müziği parçaları, metal müzik parçalarından sayıca çok fazla. Sevdiğim grupların elemanlarını görsem tanımam ama dev trt halk müziği korosundaki bütün insanları artık tek tek seçebiliyorum, sima olarak tanıyorum. Artık yüzlerinden, türkü söylerkenki tavırlarından karakterlerini bile tahmin edebiliyorum. Arkalardaki oto galericiye benzeyen bıyıklının korodaki diğer insanları ortak kooperatife girmeye ikna etmeye çalıştığından emin gibiyim.

Salonda üçlü koltukta yatar vaziyette okuduğum kitabı terden ıslanan alnıma bastırıyorum. Kitap delice ıslanıyor. Kitapla ilgili şu an yapabileceğim başka hiçbir şey yok. Trt halk müziği korosu "yürü dilber yürü" parçasıyla evin içine akıyor. Halk müziği korosunun önceden prova edilmiş kontrollü neşesi beynimi tamamen dolduruyor, kitabı son üç saattir hiç anlamıyorum. Kitabın serinliği bir an olsun iyi geliyor, ikiyüz sayfa kadar atlayıp henüz kuru olan bölümleri de kafama basıyorum. O kısımlar da ıslanıyor. Ani bir panikle "acaba dedem dünya klasiklerini vücudurna sürerken beni mi izliyor?" diye dedeme bakıyorum, hayır, dedem berjer koltuğunda uyuyor. İşte bu iyi haber.

Oto galeri

Neden sonra, aniden gelen bir hisle, belki elliyedi ekran televizyonun camı biraz olsun serindir diye, yattığım yerden doğruluyorum, uzanıp televizyona dokunuyorum. Gerçekten normal hayattan biraz daha serin. Biraz daha doğrulup alnımı ekrana dayıyorum. Şimdi türka halk müziği korosuyla çok yakınız. Koroyu oluşturan renkleri çok yakından görüyorum, "yürü yavrum yürü" türküsünü beynimde hissediyorum. O an "işte bu şiirsel bir andır ve bu anı hayatın boyunca hatırlayacaksın" diye düşünüyorum. Böylesini istemezdim ama hiç olmamasından da iyidir.

Babanem "napıyorsun sen?" diye uyarmasaydı belki biraz daha uzun sürerdi. Ne yapıyorsun sorusuna verebileceğim geçerli bir yanıt olmadığı için "bir şey yapmıyorum" diyorum. "Öyle yapma, televizyon patlar" diyor. Zannetmiyorum ama tartışmayı göze alacak kadar bilgim de yok. Sen kazandın babanne.

groagh@gmail.com

cihan ceylan

DEYİMLER YETMEZ DERDİMİ ANLATMAYA

Geleceğe dönüş II

uzmanlar uyarıyor!

BEN'LERİNİZİ UMURSAYIN!..

yani...

uzmanlar'dan bu haftalık bu kadar.

BiRAZ DA YiĞRENELiM

Memo TEMBELÇİZER

Adetabircambazgibi yürüyordu.Ayağının altındaki basmaması gereken noktalar iyice artmıştı; çok azalan ve artık basılınası iyice zorlaşan bölgelere ağırlığını verebilmek içinheradımdaaynıdans figürünebenzeyen çalımları atmak zorundakalıyordu. Ola ki umulmadık bir tümsek, hesapta olmayan bir dengesizlik, bir tökezleme sebebiyleayağını dansçalımına göre yere basamaz da basmaması gereken taban bölgelerinden birine yüklenecek olursa, ağırlığı ayağının burnuna biniyor, batan tırnağı battığıetiniçindemilimetreninonıdabirikadarkımıldayıp onuacıyla irkiltiyordu.

Tek biryanlış hareket... Tek bir dikkatsizdavranış... Ve yıllarboyu eziyet.. "Akılsızbaşın cezasını ayaklarçeker" lafım küçüklüğünde annesi sıksık punduna getirip söylerdi. O ise ayaklara karşıaçıkçave gerekçesizce adaletsiz davranan bu lafı hiç sevmezdi.Tek bir üstünkörü makas hareketi... Ayak baş parmağının tırnağını belki milimetrenin onda biri kadar yamuk kestiği o lanet günden beri bulaf kulaklarındayankılanıyordu: "Akılsızbaşın cezasını ayaklar çeker." Yamuk kesilmeş bir tırnak, ve yıllar yılı sonu gelmeyen işkence...

Akılsızbaşınalanet ederekeve doğru yaklaşırken ayağını futboltopuna vurur gibibir kaldırım çıkıntısınaburunlamasına çarpıp on beş saniye kadar acıdan kıvranmamolası vermekzorundakalınca, artık müdahale vaktiningeldiğini kabullenmek zorunda kaldı. Yaklaşık on gündür tabanındaki basılabilir bölgeler iyice küçülmeye yüz tutmuş, müdahale gününün gelmekte olduğunadair içinde yavaş yavaşbirkorku yükselmeye başlamıştı.Evet, kabullenmek istemiyordu;kim kendi eleriyle kendi etinden kenditırnağınıayırınayagönüllüolur ki?Fakatevet, işte şu an kabullenmek durumundaydı; kendi tırnağını sökmeye gönüllü olankişi, halihazırda tırnağının sökülmesinden bile daha fazla eziyet çeken kişidir.

Evde ayakkabılarını çıkarttığında parmağı rahatlayıverdi. Belki deayakkabısısıktığından olmuştubunlarha, belki müdahale gerekmezdi? Hala müdahaleden kaçabileceğine dairiçinde birumutışığıyakmayaçabalıyordu.Sağ ayağının burnununucusol ayağının burnunun ucundan belirginşekilde büyüktü.Üzerine örs düşmüşbir çizgi film kahramanın ayak parmağına benzeyen şişkin sağayakbaş parmağının üzerindeki çorapta ortası ıslak ve kırmızımsı, çevreye doğru kuruyup kahverengiye dönmüş bir yeke vardı. Bir sinek lekenin üzerine konup minikağız hortumuylaıslak yerleri yoklamayabaşladı. Sineğe içinden küfredipeliyle kovaladı,tam lekenin üzerinden çorabıturup çekerek yapışmışolduğu parmaktan söktü.Parmakbiraz daharahatladı. Belkide yapışançorapona eziyet veriyordu ha,olamaz mı? Çorabı topuğundan sıyırarak ayağından çıkarınca parmağı gördü,içinde yeşertmeye çalıştığı müdahale etmeme umudu tamamiyle yok oldu.

Parmak, normalde olması gerekenin bir buçuk katı büyüklükteydi. Ayaktan boğum hizasına kadar normal geliyor,boğumdan itibarenöncekizararak sonramoraraak genişlemeye başlıyor, mor bir ampul şeklini alıyordu Tırnakuzun süredirdokunulmadığı için çapagibi uzanıştı. Tırnağının sol kenarı normaldi fakat sağ kenarlarındaki zaten doğal hali tombik olan tırnak kenarı eti, içindeki tırnağatepkiolarak şiştikçe şişmiş, tırnağın üzerine, tırnak yüzeyinin ortalarına doğru büyümüştü. Çapa tırnak aşırıbüyüketin içine sıkıştığıiçin büyümedoğrultusu bozulmuş, simetriyi kaybetmiş, içe doğru kıvrımlanmıştı. Tırnak mı ete batıyor et mi tırnağı yamultuyor belli değildi. Etletırnağın arasından saydam,yeryer iltahabi sarı,yer yerde kanamalı kırmızı birsıvı sızıyordu.Mosınorve dokunsan yarılıpiçinden cehat fışkıracakmışgibi gergin duran parmak derisinin tırnağa yakın yerlerinde kalınlaşıp nasırsılaşmışölü deriler,saatlerdirkapalı ayakkabının içinde ve sıkı çorabın gerginliği altındakendi terleriyle pastırma gibi pişmişlerdi. Ölü deri, ter ve tırnak arası iltahabi sıvısından oluşan macunsu tabaka bütün parmağı kaplıyordu.

Diğerçorabını daçıkarıp paçalarını sıvadı, küvete girdi, musluğu açtı. Ayaklarına tuttuğu soğuk su onu hem çok rahatlatmış hem de bu rahatlığın yarattığı kurtuluşumudununimkansızlığı karşısında hüzünlendirmişti.Evet, işte serin suayaklarıylabirlikte ruhunu serinletiyordu,ama birazdan o ruhuniçinepensi kanırtacaktı.

Birtop tuvaletkağıdı, biradetbıyık makası,ve bir adet tırnak pensi. Donlayatağaoturmuş, dizini yanağına yaslıyarak ayağını oturduğu yerekoymuş,yüzü ayağına en yakın olabilecek pozisyonda endişeyle tırnağına bakıyordu. İşaret parmağının ucuyla mor parmağa dokundu, bekledi. Parmağı çok hafif bastırdığı anda korkunç bir acıyla irkildi Dokununca oluşan irkiltici acıya göre, birazdan pensi kanırttığında oluşacak acıyıtahayyül bileetmek mümkün değildi. Bilebilebu acıyı yaratmak,bu acının yanısıra aklını kaybetmeden operasyon yürütmek akıl karı değildi. Acıdan kaçma refleksininaksine hareket edipbilinçleacı yaratmak, ve bu yolla asıl büyükacıdan kurtulmak; belkide insanı insan yapan buydu.

Önce bıyık makasınınınceucunutırnağın altınasoktu. Sonra makasın ucununeğimini kaldıraç gibikullanarak tırnağı yukarı doğru ittirdi. Evet, işte az önce onu irkilten acıdan dahabüyük biracı,amabu defa sürpriz değildi,kendinibuna hazırlamış, kendi içindeki acıdanmızıldanantarafa kulaklarını tıkamıştı. Pensi alıp az öncemakasın girdiği aralıktan ucunu soktu. İştedahadabüyükacı. Olsun! Pensi tırnakla et arasına birazdaha ittirdi. Daha da büyük acı! Olsun! Ne kadar büyük acı,o kadarbüyük başarı şansı! Birazdaha ittirince artıktırnağın içindeilerlediğietten kanalın dibine geldiğini düşündü. Pensin pozisyonunu bozmadan kollarını kavradı, vargücüyle sıktı.Çapatırnak "Çat" diyekesildi.Acaba gerçekten dibinden kesebilmiş miydi?Pensi yerindençıkarıp kerpetengibi kullanarak içtekikesilmiş minik parçanın ucundan tutup çekiştirdi. Parça milim kıpırdamadı,değil dibindenkesilmek, dibinde onu tutan derin tırnak olduğu gibi duruyordu. Pensi tekrar deminki yere ittirdi.Birazdaha ittirdi,birazdahaittirdi. Nereye ittirdiğinigörebilmekiçin sol elinin işaret parmağını mor parmağın altından geçirip az öncedokununca yerinden zıplatan şişkineti tutarak araladı. Yine debirşey göremedi çünkü tırnak arasındaki kanlı sıvıbu defa sıvılıkan halinde boşluğukaplamıştı.Penseyi tekrarçıkarttı, tuvalet kağıdından birparçaalıp katladı, katlanmış kenarıtırnak arasına sokarak kanı emdirdi. Artıkkançıkmış psikolojiksınır aşılmıştı.Eti parmağıyla bastırarak iyice ayırdı, penseyi birkerede deminkinden dederinesoktu,gözüyede yeterince derinolduğunuteyit edip bastırdı,"çıt..." Penseyi çıkarıp kerpeten hareketiyle parçayı tuttu,öne doğru kanırttı. Parçanın kolaylıklayerindenoynayınca içindebir zafer coşkusu yükseldi. Hafifçe abanınca, evet!İşteminikparça,o hayatınıçekenceye çeviren,o sivriuçlu o kana bulanmış miniminnacıktırnak parçası pensin ucundaona bakıyordu. Fakat birdakika, sivri olması gereken uçо kadar da sivri gözükmüyordu. Pensi yüzüne yaklaştırıpparçayı inceledi; parçabir önceki müdahalede oluşmuş olması gereken sivri uca ulaşamadan düz birşekildebitiyordu. Parmağıyla az önce yokladığında onuacıyla irkiltenyeri tekrar yokladı. Evet, hissediyordu. Artık canı yanmadan acıyı hissedebilir kıvama gelmişti. Batığı yaratan sivri uç,şimdiaz öncekinden dahada sivri şekildehala içirdeydi. Tekrar eti araladı, tekrarpensi soktu. Pensinsivri uçlarıylaettenkanalın diplerini karıştırdı,kanlı bulamacın içinde iki sivri ucunminikiğne gibibir parçayı tuttuklarını gördü. Sıkıca yakalayıpdikkatliceçekiştirdi. İğnemsiparçadipte tutunduğu anatırnaktanbir anda ayrılıverdi.Acının artıkacısızlıkderecesindesıradanlaştığı noktada acıdankurtuldu. İşte gerçek zaferbuydu.

Çorabını giymiş acısızca koridorda ilerlerlerken çektiği bütün acıları unutmuştu. Hem tırnağı kesmenin acısını hem de hayatını zından eden tırnak batmağının acısını. İçinde sadece zaferkıvancıvardı. Akılsızbu başın cezasınıbir, bilemedin birbuçukay sonratekrarayaklarçekecekti.

SON

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

Haftaya: Eyvah..Maceraya Seven Adam patlıyorrak gibi

info@cengizustun.com

TASARRUF PAKETİ

Collezione yerine Lacoste, Colin's yerine Diesel, Gezer yerine Birkenstock almayacaksın. Yaz geliyordiyeaynı andabeş tişört, üç şort, iki mayoya saldırmayacaksın. Kolunda birazdan kabinde denemek üzerebeş tişörtasılıyken altıncısını havaya kaldırıp bakmayacaksın. Kıyafete göre ayakkabı rengi düşlersen olmaz. O ayakkabı çokgüzel, aferin ama, "tam tatilde akşamları giymelik" diye bir kavram yok, götünden uydurma. Diyelim yemeğe çıktın, Yunanlı gibi ahtapot ızgaranın peşine düşmeyeceksin. Evet, bardak sallayıp koklamak güzel ama dışarda şarap içmeyeceksin. Böyle yaparsan düşmez o kredi kartı ekstresi. Sonra zora düşünce, Doğa yerine Migros şeker, Reis yerine Carrefour bakliyat, 1 yerine 2.5 litrelik kola, 2'li yerine 8'li kağıthavlu, 4'lü yerine32'li tuvalet kağıdı almak işe yaramaz. Tasarrufta akıllılık markette olmaz. Market, coşkulu tüketicinin can havliyle akıllı takliti yaptığı yerdir. 32'li tuvalet kağıdıyla tasarrufu göte denk getirip bu işten sıyrılamazsın.

16'lı tuvalet kağıdı geçen seferki alışveriş listesinde de vardı. Aslında evlendiğimden beri hemen hemen bütün listelerde var. Çünkü paranın gereksizyerlere harcandığı evliliklerde bir tür tasarrufvicdanıdır 16'lı. Torbaya sığmadıkları için üreticilerin taşıma sapı ilave ettikleri devpaketleriyle benimiçinbirtür beladır. Sokaklarda 16'lı taşımak kolay değil. Tasarrufeden değil çok yoğun sıçan birinsan görüntüsü bu. Bugün bu sorunu çözmeye kararlıyım. Karımın peşinde market arabasını sürerken, 16'lıların reyonuna ulaştığımızda konuyu açmayı düşünüyorum. 32'li paket taşıyanbendenbilezor durumdaki zavallı insanlara kolaylıklardiliyorum.

Vakit tamam, 16'lıların önündeyiz. Sanki o an düşünmüşüm gibi, başını ve sonunu sebeplerle pekiştirdiğim ilk çıkışımı yapıyorum: "Dolapta çok yer kaplıyor, 16'lı almayalım bence, zaten çok fiyat farkı yok." Karım dönüp bana bakıyor. 16'lı karşıtı bu ani direnişim karşısında yüzü ifadesiz. Hemen yanımdaki 2'lilerden birini elime alarak, sanki kötü bir reklam filmi çekermiş gibi, "2'li paketler tam bize göre, biri seninki, diğeri benimki için," diyorum. Gülmüyor. İfadesiz bir suratla 16'lılardan birinikendinedoğrudevirip (16'lı alınmaz devrilir), marketarabasına atarak yola devam ediyor. Esas hedefe öfkemi yönlendiremediğimde elimdeki eşyayı cezalandırınak eski huyumdur. Elimdeki 2'liyi arabadaki 16'lının üstüne fırlatıyorum. 2'li, 16'lıya çarpıp yana düşüyor.Fırlattığım 2'li keşkebir mucizegibi 16'lınınyapısınagirseve ortaya 18'li bir paket çıksa (İsa markette). Belki o zaman, paket gerçekten dolaba sığmaz ve ben mühtehzi bir ifadeyle kafamı sallayarak banyoyuterk ederim.Mucizevi bir zafer! 2'li paketi arabadan alıp rafa yerleştiriyorum.

16'lının işini bitirip hızla ilerlemeye başlayan karım, kısabir süre sonradurup yeniden tuvaletkağıtlarına bakmaya başlıyor. Bir sorun var! Eğilip uzun uzun alt raftaki bir paketiinceliyor. Tedirginedicibirbakışbu. *"2-4-8-16-? sayıdizisinde,soru işaretinin yerinehangi sayı gelmelidir?"* problemiyle karşı karşıya olabilirim. Problemi çözüyorum. Sonuç korkunç: 32! Karım, kafasını bana çevirerek başka bir sonuç açıklıyor: "Bak, Marathon'un 24'lü paketi de varmış, fiyatı çok uygun, bunu alalım." Gözlerikararlı, gözlerialıcı gözleri. Derhal arabayı karımın üzerine sürüyorum. Dev Marathon paketini elinealıp bana gösteriyor. 24'lü paket, "Marathon" ismiyle tuvalet ihtiyacımıza uzun soluklu birçözüm getirmek konusundagerçekten iddialı. "Çok saçma!" diyorum. Tepkimde en ufak bir mana yok. "Niye saçma?" diyor. Eski bir mazereti yeniden öne sürüyorum, "Bu, dolaba hiç sığmaz." "Sığar sığar," diyor karım, 16'lıyı elime verip 24'lüyü arabaya koyarken.

Paket, alışveriş arabasına oturtulan bir çocuk boyutlarında. Diğer ihtiyaçlarımız, tam ortada bir tapınak gibi duran 24'lünün etrafını, tanrılara sunulan birer hediye gibi doldurunca kasaya yöneliyoruz. Arabayı boşaltırken, arkada sırasını bekleyenin bakışlarından hep rahatsız olmuşumdur: *"Ooo şarap, içkici demek ki!", "Vaysüt dilimi,çocukları vardemekki!", "Hazır köfte mi? Evde doğru düzgün yemek pişmiyor demek ki!", "Bir paket tavuk kanadı, pazara mangal var demek ki!", "6'lı bira ve ardından 70'lik rakı, e şarap da vardı, karaciğer yağlı demek ki!"* Arabadan en son Marathon'u çıkarıyorum. Kasiyer, önündeki bantta paketi sürüklerken bir an görünmez oluyor. 24'lünün kasadan geçişi sankialışveriş değil demal sevkiyatı havasında gerçekleşiyor. Göz ucuyla bizi bekleyen kuyruğa bakıyorum. Tahminim doğru, herkesin gözü aldıklarımızda. Kuyruktakiler, sanki alışveriş yapmaya değil de 24'lüyü görmeye gelmişler: *"Ooo 24'lü paket, bu kadar yemeyeiçmeye azbiletabi!"*

Karın, gerek fiziki yetersizliği, gerekse erkeğin centilmenliği sayesinde oldukça rahat görünüyor. Elinde sadece 2 torba var.Buna karşılık ben, 4 torba ve24'lü Marathontaşıyorum. 'Taksiye binelim'isteğim, 'ev şurası'gerçeğiyle savuşturuluyoruz. Cadde boyunca yürümeye başlıyoruz. "Bütün bu torbadakileri yemeye ve sonra çok ağır s.çmaya gidiyorum" gibi bir görüntüm var. 2 torbanın verdiği ferahlıkla önden yürüyen karımla bir tür efendi-köle ilişkisi içinde ilerliyoruz. Yol boyunca bazı insanların gözü 24'lüye takılıyor. Özelikle bir tanesi sanki beni tuvalette hayal edermiş gibi sırıtarak geçiyor yanımdan. Oysa torbaların birinde şarap da var. Pekala şarabımı yudumlayarak kitap okuduğum da hayal edilebilir.

Marathon, evladiyelik hacmiyüzünden biray boyunca listelere giremedi. Paket, dolaba sığmadığı için ortalıktadurduğundan sayıyıdikkatletakip edebiliyordum.Bir pazarsabahı (o sabah pakette 3 rulokalmıştı), salondaki masanın üzerinde yeni bir liste gördüm. Karım, kalan son 3 rulonun uyarısıyla 24'lü tuvalet kağıdını listenin başına yazmıştı. Tuvalet kağıdının yanınaparantez içinde "12 tane2'li Solo" yazdım. Oldukça elit bir tercihti. Amacım, tuvaletin, kasa kuyruğundaki ve sokaktaki insanları içine alanuzunsoluklu bir Marathon olmadığına, sadece şahsı ilgilendiren Solobiriş olduğunavurguyapmaktı.

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gümüş
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kalligrafi: Şenki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Sevgül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yanık

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 58/59 Faks: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: A4 Grafik Matbaacılık Yayıncılık Reklam ve Bilgisayar Hizmetleri Ltd. Şti. - 0(212) 452 40 99
Mahmutbey Cad. Meriç Sok. No: 26 Şirinevler - İstanbul Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Haziran 2015 | Sayı: 407

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

25 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2015/26 No: 408
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50TL.
9 771307 76100

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan Angelina Jolie ile görüştü

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Dönem Sonu

Necmettin Erbakan, düzenlediği basın toplantısında önündeki masaya zeytin, maydanoz, kuru soğan ve üzerinde "Demirel'in odunu" yazan bir odun koyarak enflasyonu eleştireli **35 yıl,**

Süleyman Demirel'in şapkası örnek alınarak, 4.20metreeninde, 1.6 metreyüksekliğinde yapılan dev fötrşapka Demirel'in de katıldığı törenle ziyarete açılalı **11 yıl,**

Bülent Ecevit Afganistan başbakanına, "Afganistan genel müdürü" diyeli **13 yıl,**

Bülent Ecevit, "Ekonomide ve devlet yapısında bir enkaz devralmış durumdayız" diyerek, "enkaz devralma" klişesinin açılışını yapalı **37 yıl,**

Süleyman Demirel, Tuğba Özay'a, "Senin yüzünde bir ben vardı. Benin nerde?" diye sorarak hafıza şovunu magazine de taşıyalı **13**

Necmettin Erbakan, "elektronik sanayi tesisi" temeli attığı Dumlu ilçesinden sonra ziyaret ettiği komşu ilçe Pasinler'de bir "elektronik sanayi tesisi" temeli daha atmayı ihmal etmeyeli **39 yıl,**

Süleyman Demirel, "Herkes benim gibi 'dün dündür bugün bugündür' deyip işin içinden çıkamaz!" diyerek işin içinden bir kere daha çıkalı **15 yıl,**

Albay Alparslan Türkeş, ABD Büyükelçiliği'nin kapısına tankla dayanarak para isteyeli **55 yıl,**

Turgut Özal, Çetin Altan'ın "Hiç kitap okudunuz mu?" sorusuna, "Ben masal okumam," cevabını vereli **24 yıl,**

Erdal İnönü, kendisini omuzlara almak isteyen partilileri yere uzanarak savuşturalı **28 yıl,**

"Ortadirek" tanımı ilk defa Turgut Özal tarafından kullanılalı **32 yıl,**

Sami Süleyman Gündoğdu Demirel Isparta'ya bağlı İslamköy'de dünyaya geleli **91 yıl** olmuş.

UYKUSUZ GEYİK

M: Hocu, Demirel de öldü, napıcaz?
Barış: Öldü evet, neyi napıcaz?
M: Çocukluğumun bütün siyasetçileri öldü abi. Ecevit, Erbakan, Türkeş, Özal, geçenlerde Evren, aha şimdi de Demirel... Hiç biri kalmadı. Bir dönem tamamiyle mevt oldu. Sanki içimdeki çocuk ölmüş gibi hissediyorum.
B: Allah allah, Demirel miymiş senin içindeki çocuk? Belki de şu koca göbeğinin sebebi oydu ozaman, şimdiklio vermeye başlarsın artık.
M: Çocukluğumun figürleri bu adamlar diyorum ya, büyürken ister istemez içime işlemişler işte.
B: Ulan çocukluğun Doğru Yol Partisi Merkez Karar Yürütme Kurulunda mı geçti .mına koyim; doktorculuk oynayacağına icraatın içinden mi izliyordun?
M: Bi kere icraatın içindeyde Özal vardı. "Şunu aççık seççik ifaade edeyim" Heh heh heh. Neyse, o da öldü zaten. Yaşlanıyorum lan!
B: İlla içinde yaşatacak figür istiyorsan güncel figür yaşat Memoşçuğum. Devlet Bahçeli'yi yaşat mesela içinde?
M: Bahçeli'yi ben istesem o istemez. Adamda bir istekisizlik, bir iştahsızlık, sanki tahsahaya kadar gelip takım on kişi bırakacak bir havası var.
B: Halısahada onbir kişiyle mimaç yapılıyor?
M: On bir kişi olan futbol değil miydi?
B: Ulan bu kadar futbolcahilisin, niye futbol benzetmeli örnek veriyosun?
M: Sen arada toto loto filan oynuyosun diye sana sempatik görünmek istedim bi an. Belki dedim Demirel'li kapağa razı olursun.
B: Olmaz abi Demirel'li kapak.
M: Ya niye olmasın yaa, siyasi hayatımızın önemli bir ismiydi.
B: Memo sen gizli gizli demirkıratçı falan olmayasın, nereden çıktı bu merkez sağ sempatisi?
M: Asıl sen demiyo muydun lan daha geçen gün, Demirel'de devlet adamı ciddiyeti vardı diye?
B: Onu bugün peksahip olunmayanbir özellik olarak dile getirdim, iyibir özellik diye değil. Sende var mı devlet adamı ciddiyeti? Yok. Kötü müsün? Hayır.
M: E iyi de devlet yönetiyorum.
B: İstediğin devlet olsun Memocuğum, al git Belçika'yı yönet, bak adamlar geçen senelerde bir yıl hükümetsiz kaldı.
M: Aaa, o zaman ne diye trip yapıyoruz koalisyon kurulamıyo diye? Demek ki kurulamamasa gayet iyi bişey. Daha avrupai.
B: Koalisyon kurulamazsa Belçika oluruz diyosun öyle mi?
M: Hıh. Gelsin Belçika biraları, gitsin Tentenler.
B: Ya Memo, kapak konuşacaktık Tenten konuşuyoruz, niye böyle oluyor, niye böyle verimsiz çalışıyoruz. Sahur oldu, güneş doğdu hâlâ kapak yok.
M: E Demirel olmuyorsa Devlet Bahçeli yapalım?
B: Ulan sakın senin canın kel kafalı adam çizmek istiyor olmasın, Demirel'di, Bahçeli'ydi? Saç çizmek zor geliyor tabii di mi?
M: Ulan inadına boi saçlı kapak çizicem. Kim var gündemde saçlı? Barış Manço? Yok be, o da öldüydü.
B: Allah allaah, şimdi de böyle mi saptıycaz kapak konusunu? Saçlı espri var mı diye mi bakıcaz?
M: Al ulan Uğur'un Angelina Jolie esprisi var, en saçlısı o, valla da onu çiziyorum.
B: Hey allahım.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; erken seçim gümbür gümbür geliyor... Apartmanın bahçesindeki birisiz, ta 5. kattan, elinde odunla çıplak ayak, baara baara inen göbekli pijamalı dayı gibi geliyor... On'ar on'ar atlayarak geliyor apartmanın merdivenlerini... Seansörler bile onun hızına yetişemiyor... O geçtikten sonra yanıyorlar... Avucu ütüyor, hızla taşıdığı trabzanlar tutarken... Çıplak ayakları şimdi bu dev apartmanı eski Türk filmlerindeki kötü kadın karakterler gibi tekmeliyor... Al al oluyor apartmanın beton yanakları... Ve topukları, enn kıdemli ramazanı davulcusunu bile isterdirecek şekilde gürültüyor merdivenin sahur kokan sessizliğinde... Bir iki kapıdan bir komşu, bu davulcuya gönülden gelerek bahşiş vermek istese de ancak sensörler kadar hızlı olabiliyorlar ve bu mübarek davulcunun sanki o komşu için aydınlattığı ortamda son bir hayır duası okuyorlar... Dayı daha zemine varmamış, öfkesi mâni gibi kulaklarda; yakalarsa büyük dayak var, bu bahçe bahçe sayırlarda... Siz vatandaşı asfora indirmeksiniz yani...

Tübitak'in bi başkanı, CERN'deki "büyük bedron çarpıştırıcısı" için "Allah'a şirk koşmaktır" demiş... La sana niye maaş veriyolar o zaman?.. Ülke gününa girmesin diye mi dualığın orada... Eğer öylayse Allah razı olsun... Düşünmeyen yeter... Arada dahi olsa düşünsen yeter... "Düşünmek" lan... Hani böyle yalnız kalınca veya birisi bi şey sorunca filan, gözlerimizin arkasındaki bölgede kelimeleri peşpeşe koşarız ya, işte onu diyorum... Hani bi şey geldi aklımıza... Gözlerimizin arkasındaki bölgeye (kafa) bişey gelir nası bişey... "Tınn" eder... Evet, "Bi-bip" de edebilirsiniz...

Sarraf'la ihracatta katkılarından dolayı ödül verdik... Bi kutunun içinde plaket... Ödülü aldıktan sonra, arkada, baktım plaket bulunan içini parça pinçik sökmüş... "Bu kutunun içi boş?.." diye güvenmiş gözlerle sordu... "İftardan sonra vericeğiz şimdi ağızlar bozulmasın" dedim, yolladım... Arsız...

3. Köprüyü durdurdular... Ormanlar bi ülkenin çıplak bedeni gibidir, onları yakmazsın... Ben bu maceradan bunu öğrendim, ama yetkilimiş bişin davası olmaz... Domuzlar diğer kitaya yüzecek falan göç ettiler bile... 1 milyon ağaç kesildi... Neyse, en azından elimizin altından odun eksik olmayacak...

Medya öyle bi tavadır ki, ne koyasın piser... Şimdi de Abdullah'ı istiyolar... Ben de mikro dalgada Deniz'i istedim... Maalesef sofrada bi şeyler ulaşın...

Hollywood filmlerindeki gibi olduk... Meksika sınırımız var... Angelina Jolie falan bile geliyor...

Vatandaşa Sorduk: Koalisyon

Mehmet Yusufoğlu (32):
"Koalisyon istiyorum" en kısa tanımı budur... Vatandaş tek partiden bi süre sonra sıkılır... Koalisyon ister pozisyon ister, gruba başvurur... Ve günah kapıları da bu şekilde açılmış olur... Arzu içinde yanan vatandaş bi süre sonra alevlerin arzudan olmadığını anlar... Ve hükümetler çağır çağır kurulur derim.

Ataerkil Koray (45):
Dayımın oğlu "AKP-CHP koalisyonuna sıcak bakıyorum..." dedi... Yani "I am looking hot to the Eşkipi-Şirkipi koalatyşın..." Sonra "Sence nasıl bi tabela olur?" diye sordu. Yani "Look at the tabela, wha'do you think?..." "I suppose the Şirkipi-Hodipi koaleşyn gonna be allright, now what?"

Hanedanlığın Devamı Oğulları (58):
İnsanoğlu binlerce monarşi, krallık, padişahlık, sultanlık, kraliçelik gibi yönetimlerle yönetildikten sonra, en nihayetinde, her sal bakanın "Kral benim" dediği "demokrasi" yönetimi gelmiştir... Koalisyon bir sistem değil, yeni dünya yönetimidir... Albert Einstein'ın bi lafıyla bitirmek istiyorum... "Emredersiniz"

UYKUSUZ

Koalisyon arayışları kör topal ilerliyor.

Devlet Bahçeli, Kılıçdaroğlu'nun "Hükümeti beraber kuralım, sen de başbakan ol," çağrısını reddetti.

Mitingine katılan Yunan Syriza koalisyonu temsilcileri nedeniyle HDP'ye soruşturma açıldı.

Tel Abyad'dan Türkiye'ye ulaşan 500 metrelik bir IŞİD tüneli ortaya çıkarıldı.

Tayyip Erdoğan erken seçim sinyalleri vermeye başladı. "Siyasiler çözemiyorsa millet çözecek tek mercidir."

3. Köprüde mahkeme kararına rağmen inşaat devam ediyor.

Çanakkale 18 Mart Üniversitesi'nin sınırları içinde bulunan 18 bin metrekarelik alan Tayyip Erdoğan'ın oğlu Bilal'in vakfı TÜRGEV'e tahsis edildi.

Tayyip Erdoğan'ın oğlu Bilal'in vakfı TÜRGEV, 300 yıllık Damat İbrahim Paşa Külliyesi'nin çatısını otoparka dönüştürdü.

Bakanların "Senin önüne yatarım," diye kanundan koruduğu Rıza Sarraf'a ihracat ödülü verildi.

Kadınlara yönelik cinayetleri takip eden anitsayac.com sitesine göre bu yıl içinde öldürülen kadın sayısı 144.

Emrah ablak

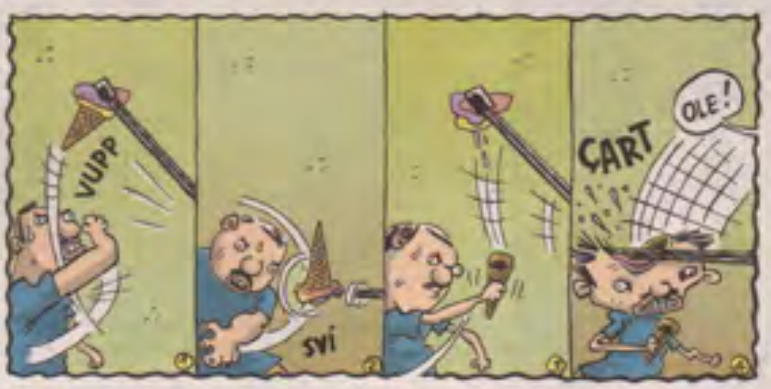

AZAP YOLU

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba.

Sevgili okur biliyorsun ben bu sene 51. Cumhurbaşkanlığı Türkiye Bisiklet Turu'nu içinden takip ettim. Her şey olağanüstüydü. Son gün ise hüznüm devdi. Bu kadar güzel bir şeyin bitecek olması beni resmen yıktı. Bir arkadaşım, **"sen niye bu kadar üzgünsün, hayırdır"** diye sordu. **"Bitiyor tur, nasıl üzülmeyeyim, biz burada günlerdir bisikletçilerin peşinden dünyanın en güzel günlerini geçirdik, kafası çok başkaydı, ben şimdi normal hayata nasıl uyum sağlayacağım, ben şimdi nasıl edeceğim, ben şimdi nasıl yapacağım"** şeklinde bir cevap verdim. **"Omzumu arkadaşımın başına koydum"**, ben de böyle bir insanım, ağlayacağım zaman başımı omza değil, omzu başa koyuyorum, öyle ağlıyorum, öyle ağladım. Bir de arkadaşım kısa boyluydu, iyi denk geldi. Arkadaşlarımı kısa boylulardan seçiyorum, kendimi daha iyi hissediyorum. Ben ağladığım zamanlarda bile uzaktan sanki onlar ağlıyormış gibi **"görüküyor"**, mutlu oluyorum. Etap öncesi VIP çadırında ne yaptığımı bilmez bir halde dolanıp duruyordum öyle, turun "Master of Ceremony"si Başak Koç geldi önce, kürsüye çıktı, konuşmaya başladı, bisikletçiler gelmeye başladı yavaş yavaş, takım arabaları, hakem arabaları falan geldi, motorlar geldi, o an bu son etapla birlikte turun biteceğine tam olarak inandım, çünkü biteceğine içimde bir yerlerde **hâlâ** inanmıyor, inanamıyordum, sonra yemek geldi, yemek yedim biraz mutlu oldum ama tam da olmadım. Son etabı takım arabasından takip etmeye karar verdim. Gittim bir takım arabası önüne, **"bu etabı sizin arabayla takip etmeye karar verdim"** dedim. **"Sen kimsin"** dediler, ağladım. Ağlamama kıyamadılar, beni takım arabasına ön koltuğa aldılar. **"Gas baza"** dedim **"gas baza"**. Güldüler. Bazı kötü şakalar gerçekten ölümsüz. Güldüler ama **"kardeş daha yarış başlamadı, ben nasıl basayım gaza"** şeklinde sürücüden bir tepki geldi, sustum. Etap başladı, sürücümüz gaza bastı. Bisikletçilerin peşinden Sultanahmet'ten doğru hımhızlı bir şekilde köprüye çıktık, sonra yine hımhızlı bir şekilde köprüden geri döndük. Ne kadar da hüzünlü bir ruh halinde olsam da o anlarda, şakacı bir insanım, mutlaka şaka yapmam lazım, sürücüyü ayrı, diğer adamı ayrı güldürmem lazım, öyle düşündüm. En sonunda dayanamadım, bisikletçilerin durup durup her yere işemelerinden dem vurarak memleketin betinin bereketinin kaçtığıyla ilgili bir şaka patlattım, size şu kadarını söylemek istiyorum, yarıldı ortalık. Üç kişi yarıldık yani. Sonra da sürekli şakalar yaptım, karınlara ayrı, yanaklara ayrı ağrı soktum, karşıdaki mutlu olduk, arabanın içinde birbirimizi çok sevdik. Ben zaten bu turda tanıdıklarımı ayrı, tanımadıklarımı ayrı güldürdüm. Bisiklet sporunun bir şekilde içinde olmanın mizah duygusuna katkısı dev büyük, buna bir kez daha şahit oldum. Turda Efes Harabeleri'ni gezerken de hiç tanımadığım bir kadını titretircesine güldürmüştüm, **"dünyada da başka bir millet var mıdır ki acaba harabe gezsin"** demiştim. Zevzeklik işte. Etap tüm hızıyla devam ederken halkın ilgisi karşısında, (bisiklet İstanbul'da gerçekten çok seviliyor), iyice keyiflendik. Bir süre sonra da zaten sinirlerimiz iyice bozuldu, her şeye gülmeye başladık. Telsizden ikaz geldi sustuk, ama sonra sessiz sessiz **"tihinhin, hihihihi"** şeklinde göz kenarlarımızdan yaşlar döke döke yeniden gülmeye başladık. Su isteyen bisikletçiye, **"sonra içersin, yörü"** şeklinde şakalar yaptık, ama sonra su verdik, Lastiği patlayan bisikletçiye, **"hiç bunları kendine dert etmeye değer mi"** şeklinde şarkılar söyledik, İnanılmaz sinir bozucuyduk. Arabanın içinde ölümüne eğlendik. Hiç bu kadar eğlenmemiştim. Etap bittiğinde gülmekten ağlıyorduk artık. Olağanüstü bir gündü.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Bir gelince de devamlı geliyor. **Alpay'ım** dedi bana. Dedim **söyle, söyle başım belası**. **Geçenlerde eve gelen ustanın düğününe gidemedim, ne bileyim, üzüldüm biraz** dedi. **Eve gelen ustanın düğününe mi gitmek** dedim. **Evet ya** dedi, **çağırdı, gitmeye miydim yani** dedi. **E gitmemişsin** dedim. **Gidemedim gidemedim** dedi. **Olm** dedim, **insan yeri geliyor, en yakın arkadaşının düğününe gidemiyor, ustanın düğünü ne lan** dedim. **Aa, öyle deme, bir kapı yapıyor, aklın çıkar, elektrik zaten şov, klozet söküp takıyor, bıraksan sıfırdan ev yapıyor, ayakkabıdan radyo yapıyor, öyle maharetli bir usta, bir de asla yenilgiyi kabul etmiyor, kapı kapanmıyor mu mesela, kapıyı tamamen söküp, yeniden bir araya getiriyor, öyle takıyor, neler yapıyor bir görsen** dedi. **Ee** dedim. **Düğün günü enişteni hastaneye götürdük** dedi. **Hayırdır** dedim. **Sürekli kuyruk sokumunu kaşıyordu** dedi. **Allah Allah** dedim. **Götürdük doktora, "mantar olabilir, hatta mantar, ama yine de bir röntgen çeksek iyi olur" dedi doktor** dedi. **Ee** dedim. **Röntgen sonucu enişteminin kalçasında çatlak çıktı** dedi. **Ee** dedim. **Ee'si mi var** dedi, **o gün bu gündür önce alerji hapı veriyorum, sonra kuyruk sokumunu oksijenli suyla güzelce temizleyip ver ediyorum kremi** dedi. **Resmen enişteninin bakımıyla ilgilenen bir insan oldum, çok mutsuzum** dedi. **Ustaya da iki nokta üst üsteli bir de yana yatmalı çizgili (:/) özür mesajı attım, inanabiliyor musun** dedi. **Ee** dedim. **Ee'si yok** dedi. Gitti sonra. Sustum. Öyle sustum.

Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyen"
27 Haziran Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00
(biletler biletix, gişe, sezonun son oyunu)

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

–13. BÖLÜM–

BESİN KARABULUT

Gittin Gideli Bebek

Ankara'dan abim geldi... Keşke daha önce tanıştırsaydın. Çok cılgın bi insanmış. Tam kafa dengim bebek.

Dil yarası gönül yarasından beter! mış herbirden de bebek. Yeminle ezmeye gelmiyo avcı pezevengin.

Kedi senin gibi artiz değil. Kavga ettikten sonra en fazla on dakika dargın kalabiliyorlar kendileriyle.

Yarıtlatlar sıcak üflüyo. Dedem hasta adiyo diye kilmayı acıtır-mıyo. Yiyeyorum bebek, eriyorum!

Yalan olmasın bazen kedilerle kavga ettikten sonra aylarca dargın kalabiliyoz. Seni hiç aratmıyo bebek.

Yeni bi sigara bırakma yöntemi keş-fettim bebek. Sigaraları çakmak yerine bardağı patlatıp tekrar dolduyom.

Yeni bi aşka daha takıldım kalmadı. İlk aşkım Barnı Molozteş'ti, sizinim son aşkım sen olacaksın bebek.

Şen bu işten anlardım. yakaladığımı fırsat bilen zırtlan balıkçı ilk çağ-dan kalma balıkları kakalıyo hep bana.

İlk hamile kaldığımı anlayınca bi uyuz oldum. sonra ben baba olacakmı-sım gibi tripler geldi bana bebek.

Aklında bulunsun. ağrıyan yerleri-ne (dişim şişti) kedi bastırırsan titreşimle ak diye kesiliyo bebek.

Aşka, ayrılığa dair bestelar yapım diye org aldım ama aklıma hep ba-na yaptığın götoşluklar geldi.

Hep kedi, hep kedi, kedi faşisti gi-bi oldum. Ama artık evde değ-mekrarsız rüzgarları esiyor bebek.

Senden hiç cıt çıkmayınca dükün zannedip nefes alıp almadığını kontrol ediyorum bebek.

Senden yadigar çocuklarını sulamak hasmi'ye artık hafta sonları arabı yıkıyorak stres atıyorum bebek.

Barış UYGUR

YeniKomşu

Mahalleye kamyon gelince,hele bir de apartmanın önüne park edince, hepimizi bir heyecan sardı. Neticedeseksenli yıllarınbaşı, henüz internet yok, facebook yok, instagram yokve tanımadığımızinsanların hayatlarını incelemenin,nasıl bir insan,ne tip bir aile olduklarını anlamanın ilk yolu, taşınırken kamyondan indirdikleri ya da kamyona yükledikleri eşyalara bakmak. Böyle zamanlarda, annelerimiz birer ikişer camlara balkonlara çıkar, taşınan eşyaları büyük bir dikkatle etüd ederlerdi.

Bizbile, çocuk hâlimizle,"başka birevin eşyaları"diye ilgiyle izlerdik. Gerçi o zamanlar televizyon desen günde bir kaç saat tırtodan şeyler var, park yok, bahçe yok dolayısıyla zaten etrafımızda hareket eden herhangi bir şeyi izlemek için hiçbir fırsatı kaçırmaz; sokağa gelenyol mühendislerinden,oynatılarak gezdirilenayılara kadar her şeyleilgilenirdik. Hele ki bir inşaatolmayagörsün,inşaat hafriyattan subasmana, subasmandan çatıya büyüyene dek şantiye şefinden dahabüyükbir dikkatleinşaatıtakip eder,yalnızca kakamız geldiğinde inşaata sıçmakla kalmaz, her yeni kat çıkıldığında o kattan aşağıdakikum yığınınaatlareğlenirdik.Düşünüyorum da, komple gerizekalı çocuklarmışızve hayır, sevimli bir gerizekalılık dadeğil.Durdukyere çocukluğuma kafa atasım geldişimdi bakın. Ayı seyrediyor ki burada vahşi bir hayvandan söz ediyoruz, elâlemin inşaatına sıçıyor ki burada insanların konut olarak kullanacağı, belki bebek odası yapacağı yerlerden söz ediyoruz veson olarak ikinci kattan aşağıkuma atlıyor ki burada artık sıfır numarageri-zekalılıktan sözediyoruz.Resmen sokaktaoynattıkları ayı bilebizden medeni.Valla o kafayla gidip liseyi bitirmemiz mucize.Aslında zatendüşünecekolursak,mahalledeki çocuklardan sadece iki kişi liseyi bitirdik, o bakımdan şaşılacak bir durum da yok.

Her neyse, biz apartmanın önüne park eden kamyondan indirilen eşyaları "A ne ilginç," diye seyrederken camlardan izleyen annelerimiz de"Halıları da pek çirkinmiş,""Ay bu zamanda büfe mi kaldı,zaten pek eski,""Çamaşır makinesi indi mi kız?""Koltuk takımını gördün mü, o ne öyle?" şeklinde yorumlarla izliyor ve inen eşyaları gözleri pek tutmadığı için muhtemelen içten içe seviniyorlardı. Düşünecekolursanızbildiğinizfacebook duvarının duvarsahibinin görmediği hâli ya da kısaca dedikodu da diyebiliriz tabii. O zamanlar facebook duvarlarımız bir yere taşınırken kapının önüne dayadığımız kamyonlar, duvardaki yorumlar da pencerelerden bizi izleyen komşuların dedikodularıydı.

Bu yeni taşınanların eşyaları anlaşılan herkesinkinden tırttı ki apartmandaki teyzelerin yüzündegülücükleraçtı.Hâlbuki,daha birkaçay önce 2 numarayataşınanAlmancılar (kiaslında İsviçre'den kesin dönüş yapmışlardı) eşyaları indirirken herkesin yüzü asılmıştı. "Renkli televizyonları bile var kız," demişti komşulardan biri,sahip olduğu en luksev eşyası bez torbalı bir elektrikli süpürge olan anneme. Ben önce sonunda misafirliğe gidip renkli televizyon izleyebileceğim bir komşu geldi diye heyecanlanmıştım ama o Almancılarınkızları dahataşındıkları ilk haftabeni dövdüler, ben de hiç gitmedim.

Tabii biz annelerimizgibi yeni taşınanların sadeceeşyalarına değil,çoluklarıçocukları var mı, ona da bakıyorduk. Hüseyin'i ilk kez orada gördüm. Büyük bir adam gibi bir torbayı yüklenmiş taşıyordu. Sadece gerizekalı değil, izlediğimiz ayılar kadarayı da olduğumuzdan hiçbirimiz yardım etmeyi teklif etmemiştik tabii. Öyleşeyler zaten Ertem Eğilmezfilmlerinde oluyordu ve biz de o zamanlar ne Ertem Eğilmez'i tanıyorduk ne de filmini izlemiştik. Hani belki izlesek,özenip adeta bir Ömercik gibi,"Hoşgeldin mahallemize, dur sana yardım edeyim.Adın ne? Benimki Ömer, banaÖmercik derler," falandiye yardımakoşar mahalle sıcaklığını gösterirdik amatekyaptığımız büyüklerimizden gördüğümüzgibi mal mal izlemek oldu ve mahallemizdeöyle sinemaskop bir sıcaklık da yoktu doğrusu.

Torbayı evinegötürüp başka bir şey yüklenmek için aşağı inmişken galiba Ceyhun "On numaraya mı taşındınız siz?" diye sordu. Hüseyin "He, On numara," dediğinde yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunu anlamıştık.Almancılardan bile daha komik konuşuyordu. Aramızdan biri (galibakarşıapartmandaki aşçının oğlu Sinan) hemen Hüseyin'i taklitetti, bizgüldük o bozuldu. Sonra hepberaber"On numara,on numara,salla salla vur duvara," diye tekerleme söylemeye başladık. Elbette aptalcaydı çünkü beş numaraya dataşınsalar,aynı şeyi söyleyebilirdik, kafiye on sayısında değildi. Hüseyin daha da bozuldu.Tam cevap verecekken annesi anlaşılamayan bir dilde bir şeyler söyledi Hüseyin'e.Hüseyin annesinin yanına gitti, onun verdiği bir torbayı dahaaldı,bize bakmadan yukarı evine götürdü. Şaşakaldık. Bizden bir iki yaş büyük olan Sinan "Arapça biliyorlarmış," diye fısıldayınca Ceyhun,"İbo Abi de biliyor," dedi. Beş numaradaki İboAbi'nin annesi Osmanlı'ya Sudan'dan getirilen siyahi vatandaşlarımızdan olduğu için İboda, babası Rizeli olsa da cildiV'inDiesel kıvamındaydı ve hepimizsiyahi olan herkesinArap'tan başka bir şey olamayacağını dolayısıyla İbo'nun da Arapça bilmesi gerektiğini düşünüyorduk.

Ne yeni komşularımızın ne de İboAbi'ninArap olmadıklarını yıllar sonra anlayacaktım.

(Devamı haftaya)

Sedat Kaygusuz

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"deniz gibi olunmaz / denize karışılır / denizde kaybolunur
gece gibi olunmaz / geceye ram olunur / gecede sır-r-olunur
rüzgar gibi olunmaz / rüzgarla savrulunur / kurda kuşa dağılınır
-Cahit Koytak'tan

● **Erken seçim yok, tekrar seçim var...**

● Başkanlık sistemi yok, tekrar cumhurbaşkanlığı var...

● **Demirel, İslamköy'ü meşhur etti ve gitti. Bu topraklarda, tüm zamanların en çok karikatürü çizilmiş siyasetçisiydi. En bağlı olduğu devrim de şapka devrimiydi...**

● Son Dakika! Abdullah Gül'ün "Ahmet Sever'le 12 Yıl+12 Gün" adlı kitabı çıktı...

● **Doğrusu, dört partinin ortak koalisyon yapmasıydı. Böylece muhalefetten de kurtulurduk. Hayır, muhalefet oluyo da n'oluyo?!**

● Kırmızı çizgiler... Beyaz yalanlar... En büyük Türkiye!..

● **Tayyip'in de eşbaşkanı var: Recep!..**

● Güney Amerika'da, Guarani dilinde "ñe'ẽ" aynı zamanda hem 'kelime' hem de 'ruh' anlamına gelmekte... Guarani yerlileri, yalan söz söyleyenlerin ya da boş konuşanların ruhlarına ihanet ettiğine inanmaktalar. Okuyunca ben de inandım. Hele bizde, doğru ve güzel kelam, her geçen gün değer kazanmakta. Çünkü giderek azalmakta!

Kendi zamanlarında 'kavuşamayan çift' olan Leyla ve Mecnun, geniş zaman 'ayrılmaz ikili' olarak geçti...

● **Sevdiği kadın için ölümü göze alanlardan, gözünü kırpmadan kadın öldüren sevgisizlere nasıl geldik?!**

● Tuhaf soyadı olur da 'EŞEKÇALAN' ne ama ya?! Hakaret için söylenen at hırsızından da fena. 'Eşekcanbazı' var bi de. Soyadı öyle olan adam ne dese, bi kere daha düşünürsün, tam ne diyo diye. Madem soyadı-eşek parametresine girdik, Mustafa Kemal'in Tarım Bakanı Reşat Muhlis'e "Eşek yapalım senin soyadını!" diyecek kadar sinirlendiği bir gün var. Bakan "Aman paşam nasıl olur?!" diyor, yanıt şöyle geliyor: "Ee, sen tarım bakanı değil misin, toprağı eş, ek!" Neyse ki tarihe 'Erkmen' olarak geçiyor Reşat Muhlis...

● **Victor Hugo ile Peyami Safa'nın tek ortak yönleri yazar olmaları değil. İkisi de ruh çağırmaya meraklıymış. Çağırırlar, geldi geldi, gelmedi yazarlar!..**

● Türk Halk Müziği ve empati: "Bilmem o kimi sever?!"

● **Güngörmüş bir ağbinin, güzel çayını içtim. Çeşit şey anlattı. Yılmaz Güney'in 'Zavallılar' filminde oynamış. "Neydi rolün, nasıl görünüyosun" diye sordum, "Bir dakika görünüyorum, net görünüyorum!" dedi...**

● 12 Nisan 1961. Saat 10:55. Rusya'nın günaydoğusundaki Saratov bölgesinde yaşayan orman bekçisinin karısı Anna Akimovna Takhtarova ve altı yaşındaki Rita, aniden karşılarına garip kıyafetli bi tip çıkıncaçok korkuyolar. "Korkmayın!" diyor yabancı. Yabancı uzaylı değil ya da hepimiz kadar uzaylı Sovyet Kozmonot Yuri Gagarin. Aynı gün sabah 09:07'de Kazakistan'daki Baykonu Uzay Üssü'nden fırlatılan Vosktok adlı uzay gemisinin kaptanı. Uzaydaki ilk kozmonot, Vosktok'la yörünge çevresinde devir yapıp dünyasına geri dönüyor.

Tarihte ilk kez "Be" deyip

Bu yolculuk için başvuran üç bin kişiden önce yi aday seçilmiş. Deneme, test, eleme derken, adaylar ikiye inmiş. Biri Yuri Gagarin diğerinin adı German Titov. Titov'u bir nevi yedek tutmuşlar son ana kadar Gagarin'in yanındaym Gagarin'in tercih edilmesinin sebeplerinden biri de 1,57'lik boyuyla uzay gemisinin yapısına daha uygun olmasıymış. Yuri'n finali dramatik, Vosktok'u problems yeryüzüne indiren ko monot, 27 Mart 196 günü deneme uçuşu sırasında normal uçağın düşmesi sonucu -dünyayı geçici olarak değil- ebedi olarak terk etmiş. Köyden ç kıp bi yerlere gelmek başarıy en başarılısı Kluşino Köyü'nden dörtçocuklu bir ailenin üçüncü çoc

İzinsiz Gösteri

İltem Dilek

ğu olarak çıkıp uzaya yükselen Gagarin olsa gerek. Yedek kozmonot Titov n'apmış, işte onu takip edemedim...

● Çin'de Loudi Hemşirelik Yüksekokulu'nda öğretmendi Bayan Zhang. İşini ciddiye alan bir hocaydı velakin öğrencileri dersi onun kadar ciddiye almıyorlardı. Yaptıkları gürültü yetmez gibi, bir de derste çekirdek yiyorlardı. Defalarca uyardı Zhang Hoca. Kimse sallamadı uyarılarını. Bi gün baktı, gene çekirdek çitleniyor ders anlatırken, tepesi attı Zhang Hoca'nın: 16 öğrenciyi koridora oturttu, önlerine de 15 kilo çekirdek koydu, "Bitecek ulan bunlar!" dedi. Öğrenciler evvel şaka sandılar, baktılar hoca ciddi, daldılar çitlemeye. 2,5 kilo çekirdek, yani toplamın henüz altıda biri bittiğinde yılıp pes etti ve özür diledi öğrenciler. Özrü kabul etmekle kalmayıp, kendi de özür diledi hoca. Olay böylece tatlıya bağlandı. Kalan 12,5 kilo çekirdeğe n'oldu bilmiyorum. (Olay tamamen gerçek, sadece Çincede 'ulan' var mı ondan emin değilim!)

neçhul yan tip' ilk n duymuş olma!" veren çiğ kişi...

● Tarih Baba sıktı. Artık Coğrafya Ana'dan bahsetme zamanı...

● Yıllar yıllar önce, lojmanda, iki ufak kızı konuşurken duymuştum, bi başka kız hakkında konuşuyolardı, biri diğerine, "Bi daa onunla oynamayalım, durmadan kıçını kaşıyor!" dedi, o diğeri de ona hak verdi. Ne saçma lan!..

● Erken bilinç, can kurtarır! Marksizmi baleye benzetiyor Amerikalı yazar Mary McCarthy. Ona kalırsa, ki kalsın, Marksizm de bale gibi erken yaşlarda alınması gereken bir eğitim...

● Mutluluk kimi için sınır genişletmek, kimi için de sinir gevşetmek...

vedatozdemiro@gmail.com

ve SİNEM

niye orda öyle bişey dedi.

2. Bölüm

Sinem in ilkte ona öyle bişey değişmedi... Ama haftaya birçok başka soru cevaplanacak, nasıl devam edecek ve Sinem garipliklerle yoluna...

Devamı edecek...

YİĞİT ÖZGÜR

BRAVO. DİKKATİMİ ÇEKMEYİ BAŞARDIN... SENİ DİNLİYORUM...
DİKKATİNİ ZIKIYIM NE İŞİM OLUR LAN SENİNLE BU SAATTEN SONRA !! PENCEREYİ AÇ !!! AÇ PENCEREYİ !!!

TEK BİR GÜLÜMSEMESİ BİLE BÜTÜN YORGUNLUĞUMU UNUTTURUYOR ÇÜNKÜ GÜLÜNCE BEYİNSİZ ÖRDEKLERE BENZİYOR.
NİHEHE (anlamadı)

HA. NEYİ HALLEDİYORUM LAN BEN?
HOOYT !!!
GÜLÜNCE UYUMUR MU LAN SAVCISI!

BUGÜN TÜM DÜNYANIN TANIYIP SEVDİĞİ ÜNLÜ ŞAİR, İŞTE BU EVDE FAKİRLİK İÇİNDE ÖLDÜ... ÖLDÜĞÜNDE CEBİNDE SADECE 25 KURUŞ, BİR OTOBÜS BİLETİ, DÖRT TANE SUSAM, İKİ OSURUK, BİRAZ SÜMÜK VE LEBLEBİ HISSI VARDI.
YA DA BEN ÖYLE HİSSETTİM BİLMİYORUM.
YAŞLANMAYI TAMAMEN DURDURAN FORMÜL BULUNDU !!!
BİR YAŞLANMA DAHA GİRDİM.
KAHSETSİN.

ANNEMLE KONUŞTUM DİYORUM, İSTEMEYE GELECEKSİN DİYORUM... NEDEN GÖRÜŞMEYİ KAÇIRIYORSUN?
RAHAT RAHAT GÖĞÜSLERİME BAKABİL DİYE...
SENİ SEVİYORUM...
YA BİRAK ALLAHINDA BÜYÜSÜN.

ALANIMA GİRDİN BURÇAK !!!
GÜLMEÇ!

DÜNYAMIZ ÖNCELERİ TOZ VE KİR BULUYUYDU, HER YERİ YAĞLIYDI VE TEKE GİBİ KOKUYORDU. GÜZELCE SİLDİM, ONALADIM. İYİLİ PEKİ YAPTIM SENİN İÇİN KINALI KUZUM.
Nasıl hakimi ödiyecem lan ben bunun...

İNSANLAR NEDEN BU KADAR APTAL YAA...
İNSANLAR GERÇEKTEN GERİZEKALI?
İNSANLAR AŞIYOR, ÖRÜMCEK ZİNCİRLERİMİŞ...

BÜTÜN BU OLANLAR AMERİKA DEVLEŞİK BİRLEŞİKLERİ'NİN OYUNU !!!
HOHAHA NE DEDİM LAN BEN DEVLEŞİK Mİ? HOHAHAHA...
Güzel eğlendim bugün...

şizofren
Deniz Eker
ÜNİVERSİTE, HAYALLERİN, GERÇEK OLACAĞI BİR YER.
AÇIL ZİHNİN OLAYIM BEN.
HAYALİNİ ÇALIYM BEN LEMBİ...
DÜNYAYI DEĞİŞTİRMEYİ UMDUĞUN BİLGİLERİ, ÖĞRENECEĞİN YER.
Hocam!, FASAYİSİNİ BIRAKALIM! GERÇEK DEHŞETİNİZİ PAYLAŞSANIZ PEKİ?
MEĞERSE TÜM HAYALLER METROBÜSE BİNMEMEK İÇİNMİŞ.
SİVET!, ASTRONOMİ VE YILDIZLAR MI?
ŞEHİRİ Mİ ULAŞIM?
ULAŞIM YABİ
ŞEHİR MERKEZİNDE OLDUĞU İÇİN ÖNÜNEN, ÜNİVERSİTE REKLAMI VAR.
EVET LAN DEDİM NE?!
İLKÖĞRETİMDE; OYUN OYNANACAK ZAMAN DERS ÇALIŞMAKLA GEÇTİ
KİTABEK...
GENÇLİK "KIZILERKEKLİ" YERİNE MASA BAŞINDA OTURUP, TEST ÇÖZMEKLE GEÇTİ.
BENDE GİRİŞİMCİ İSTERİM ANA ÇALIŞMAM LAZIM
YAN ÇALIŞMAM YANİ...
NEYSE BE, SONUNDA SINAVDA AZ PUAN ALDIYSAN, BOŞ VER BE! ÖZEL VAR...
EVET BE!
KASMA HACI! SANKİ R-x YARAR!
PARAN YOKSA, ÖNEMLİ DEĞİL.. "RAHAT OL" DİYE, ÜNİVERSİTE REKLAMI VAR BE!
- DİPLOMAMI ALICAN MI?
- ALICAN!
- TAKMA GERİSİNE!
TABİ BE!

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

Büyük katliamdan canlı kurtulabilenin bir tek kendisi olduğuna inanamıyordu. Gökten zehirli sıvı yağmaya başladığında "Saçlardan çıkmamız lazım! Saçlardan çıkalım!" diye bağırınmış fakat kimseye lafını dinletememişti. Zaten kimsenin laf dinleyecek hali de yoktu; bazısı gafil avlanmış, hiçbir şeyden habersizken baştan aşağı zehire bulanıp olduğu yerdecansızyığılıvermişti;bazısıpaniklebağırarak zehire bata çıka koşturuyordu; bazısı zehire zapışmış, çığlıklar içinde kıvranıyordu. Her şeyin bir anda oluverdiği o esnada o, ense civarında gezintiye çıkmış, yumurtaların gölgesinde dolaşarak keyif yapmakla meşguldü. Gökten bir anda yağmaya başlayanın her zamanki gibi sabunlu su olmadığını daha ilk anda keskin kokusundan ve koyu kıvamından anlamıştı. Gölgesinde durduğu iki üç [illegible] birbirlerine yapışarak ona [illegible] ölenleri [illegible], ilk anda ölenlerden ya da paniğe kapılanlardan olmaktan kurtulmuştu. Çevresinde herkesin bağrınmaya ve kıvranmaya başladığını görünce dehşete kapılarak "Kaçalım! Saçlardan çıkmamız lazım!" diye bağırınmış fakat kimsenin onu dinleyemeyecek derecede dehşet içinde olduklarını görünce kendisini kurtarmak refleksiyle koşarak enseden aşağı, saçların dışına kendisini zor atmıştı. Tişörtün yakasından içeri girene kadar hiç durmadı. Yakanın kuytusuna girebildiğinde durup geriye baktı. Bütün kafadan çığlıklar ve inlemeler yükseliyordu.

Bir çocuğun saçlarında doğmuştu. Bütün çocukluğu o çocuğun saçlarında geçmiş, orada arkadaşlar edinmiş, oyunlar oynamıştı. Delikanlı olduğunda ise bütün arkadaşları gibi onu da maceranın heyecanı kaplamış, kafadan kafaya atlamak hem bir cesaret gösterisi hem de hayat tarzı olmuştu. Ortamda birbirini itekleyen, birbirine sarılıp güreşen, sık sık kafa tokuşturan bir sürü çocuk vardı ve kafadan kafaya geçmek kolaydı. Her kafada bambaşka arkadaşlar edinmiyor, aşklar yaşıyor, canı sıkıldığı anda ise belki de arkasında pek çok yumurta bırakarak başka kafaya atlayıveriyordu. Fakatyaşıilerleyip delikanlılık çağıgeçmeye yüz tuttuğunda artık her kafada daha uzun kalmaya başladığını, kafa değiştirmenin artık ona maceradan çok yorgunluk yaşatmaya başladığını farketti. En son tesadüfen bir çocuk kafasına değil bir adam kafasına atladığını farkettiğinde ise bunu bir işaret olarak değerlendirip buraya yerleşmeye karar verdi. Burada kendine daha mesafeli arkadaşlıklar, daha dengeli aşklar ve yüzlerce ve yüzlerce yumurtadan oluşan yepyeni ve dingin bir hayat kurdu. Ve işte tüm bu arkadaşları ve sevgilileri ve yavruları şu an çığlıklar içinde kıvranarak can veriyorlardı. Adamın devasa ve iğrenç elinde tuttuğu devasa dişli bir aleti saçlararasında gezdirerek sevdiklerinin cansız bedenleri alete taktırıp saçlardan alıp bilinmeze götürdüğünü görünce, bu korkunç katlıama daha fazla tanıklık edemeyeceğine kanaat getirip arkasını döndü; yakadan içeri girip tişörtün dikişlerinin arasındaki bir kuytuluğa saklandı; elleriyle kulaklarını kapayıp gözlerini yumarak büzüştü kaldı.

"Nerden çıktı ki bu?!.. Napıcaz şimdi?.." "Bence biraz burda dursun, yorgun gözüküyor." "Dursun mu? Deli misin sen, uğursuzluk alameti bu! Hemen kovalım gitsin!.." "Niye uğursuzlukmuş? O da bir bit işte." "Bit ama saç biti! Saç bitinin burda ne işi var?! Kesin uğursuzlukalameti bu!.."

Uyandığındatişörtünkaranlığınıniçindezarzor seçebildiği ikibit karşısındadurmuşlar,ona bakarak aralarında tartışıyorlardı. İki bit,ama daha önce hiç görmediğicinsten, daha tıknazvedahaesmerikibit. Uyandığını görüncesusup dikdik ona baktılar."Merhaba" dedi,"Siz.. Kurtuldunuz mu?.." Daha tıknaz olanı elini alnına vurup bağırdı: "Ben dedimabi! Dedim ben! Bir uğursuzluk var bu işte!.." Diğeri hala dık dik bakıyordu: "Neyden kurtulduk mu?.." "Zehirden.. Buraya yağmadı mı? Kafada herkes öldü" Tıknaz olan daha da telaşlandı: "İşte! Ben sana demedim mi? Hep beni gereksiz evhamlılıkla suçlu yosun, ben sana demedim mi? En son çamaşırsepetindedondanbu tişörteatladığımızda 'burdaniye kimse yok, kesin bi olay var' demedim mi?! Al işte, zehir varmış!.." Diğeri gözlerini devirerek "Ya, o başka bu başka" dedi. "Temiz çamaşıra geldik işte, daha kimse yerleşmemişti buna. Hem kafa neresi saç neresi..." Saçtangelenbit "Siz.." dedi, "siz saçta yaşamıyor musunuz? Çamaşırda mı yaşıyorsunuz?.." Diğerleri tekrar ona baktılar. Tıknaz, "Bu [illegible] dönemden haberi yok" dedi. Diğeri "Biz çamaşır biliyiz" dedi. "Çamışır kıvrımlarınınarasındayaşıyoruz. Sizin oralara gelmeyiz. Buradaki kan daha lezzetli" Saç biti aşağıdaki deriye baktı, miğdesi kalktı. Hiç yağlı kafa derisi gibi ısırılıp emilecek gibi gözükmeyen, sert ve iğrenç bir deriydi Gözlerini yerden kaldırmadan kısık bir sesle "Demek... Burayı zehirlemediler..." dedi. "Bizim orada... Herkes... Herkes öldü..." Yere kapaklanıp hıçkırarak ağlamaya başladı. Çamaşır bitleri biraz üzüntü vedahaçok dehşetle ona bakakaldılar

Saç biti ne yapacağını, nereye gideceğini bilemediği için tişörtün yakasında kaldı, çamaşır bitleriyle arkadaşlık etmeye başladı. Birbirlerine hayatlarından, çocukluklarından bahsettiler; ne kadar farklı olduklarına güldüler, ne kadar ortak yönleri olduğuna şaşırdılar. Saç biti uzun uzun büyük felaketi anlattı. Tıknaz çamaşır biti, üzerinde yaşadıkları adamın herkesten kurtulmaya çalıştığını ve saç bitlerinin başına gelenin eninde sonunda onların da başına geleceğini iddia ediyordu. Diğeri ise onunla dalga geçiyor, her olayın kendine özgü ayrı dinamikleri olduğun, kimsenin bu kadar büyük ve çok yönlü bir stratejiyi planlayıp yürütemeyeceğini söylüyordu. Saç biti bizzat felaketi yaşamış biri olarak tıknazın fikirlerine hak veriyor, fakat yaşadığı travmanın etkisinden kurtulabilmek için diğerinin olumlu hislerini daha çok onaylıyordu. İçinde bulundukları durum bir endişe, bir savunma yahut bir kaçış olanı değil de bir muhabbet olduğu sürece kendini dahagüvende hissediyordu

Birgünyine tişörtün yakasının kenarında oturmuş dışar yı seyrederek muhabbet ederlerken tıknaz eliyle sus işareti yapıp yukarıyı gösterdi. Hepsi kafalarını kaldırıp yukarı baktılar. Çok güzel bir sivrisinek yukarıda dönüp duruyordu. Sonra yavaşça alçaldı, yakanın hemen ilersine, ensenin ortasına kondu. "Ne kadar güzel" dedi saç biti fısıldayarak. Kocaman kanatları, yere basmadan yukarıda duran arka ayakları ve sivri burnuyla son derece havalı bir hayvandı sivrisinek. Sivri burnunu deriye yasladı, sağa solakanırta kanırtaderinin içine,bitlerin ulaşamayacakları derinliklere kadar soktu. "Vay be" dedi tıknaz, "gönlümün [illegible] yere oy, cennet çektiği yere kıvr, en güzel kanları em... Hem de zehir mi yağdı? Hemen topukla, hiç bir felaketten etkilenme... Hayat bu işte..." Hepsi hayranlıklarınest olmuş bir halde sivrisineğin karızmatik duruşunu incelediler, sırıtarak ince uzun karnının kıpkırmızı kanla dolarak şişmesini seyrettiler. Öylesine mest olmuş durumdaydılar ki adamın devasa elinin ensenin hemen yukarsında durduğunu ve uygun bir an beklemekte olduğunu farketmediler bile. El ensede şakladığında neye uğradıklarını şaşırdılar, büyük bir zelzeleylesarsılarak herbiribir tarafa savruldu. Kendilerine gelip birbirlerini bulduktan sonra yakadan dışarı baktıklarında korkuyla titrediler.Az önce bütün olumlu hisleriyle hayranlık besledikleri, bütünumutlarıyla özdeşleştirdikleri sivrisineğin vücudu ezilerek parçalanmış, bağırsakları ense derisine sıvanmıştı. Sağlam fakat yere yapışıp kalmış bir kaç bacak kendi kendilerine titreyerek seğiriyordu. Her şey ve her yer az önce emdiği kanla kıpkızıla boyanmıştı. Korkuyla yakadan içerikaçtılar. Dışarıya dauzuncabir süre tekrarbakamadılar.

"Saçlara geri dönemem" dedi saç biti. Tıknaz, "Gitmek zorundadeğilsin ki"dedi,"negüzel takılıyorızişteburda." "Çok acıktım, buranın kanını ememiyorum. Saça da dönemiyorum, bir çare bulmam lazım." Aslında saç bitinin derdiaçlıkdeğildi,dahabirkaç haftaproblemsiz aç kalabilirdi Mesele umutsuzluktu. Sivrisineğinölümünden sonra,yeni arkadaşlarla yenibir gelecekumudu inşaettiğibu tişört yakasının aslındabir felaketten hiçde uzak olmadığı ortaya çıkmıştı. Çamaşır bitlerinikendisiylebirlikteburayıterk etmeye zorlayamazdı, onların yuvası burasıydı.Ama kendisi zatenyuvasından uzakta olduğundan umut arayışınaçıkabilirdi; umutsuzluğu kabullenip gündelik muhabbetle avunmak kaldıramayacağı kadarbüyük biryüktüartık. Çamaşırbitlerine sarıldı, vedalaşıptişörtün karanlığına doğruilerlemeyebaşladı Karanlıkta yürürken felaketleri düşündü,çocukluğunu düşündü, arkadaşlarını ve sevgililerinidüşündü. Uğursuz birkaç olaya mıdenk gelmişti, uğursuzbir dönemdenmi geçiyordu,yoksa çocuklukta kavranamayacak şekildeuğursuzluklarve felaketler hayatınolağan yapısında vardı dabunu farketme yaşınayeni mi giriyordu? Bunları düşünedüşüne uzuncabirsüne ilerledi. Yorulduğundaherhangi birbir kuytulukbulamadan, gepgeniş sırt düzlüğünün ortasında büzüşüpuykuyadaldı

- devamı haftaya -

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

Hiç anlamamak üzerine.

Bazen kendimi hiç anlamazken yakalıyorum. İş yerinde kıran kırana toplantı oluyor mesela, herkes en güzel powerpoint sunumlarını hazırlamış gelmiş, bazen powerpoint de kesmiyor insanları excel dosyaları açıyorlar, kurumsallık festivali tadında, tam gerçekten bu toplantı işlerini sevenleri çok mutlu edecek güzel toplantılar oluyor. "Önce sektör genelinde neler olup bitiyor, ona kısaca bir bakalım isterseniz" beslemelesiyle başlayan bir verimlilik duası, veri yağmurlarında şemsiyesiz ıslanan bedenler. "Millenial kuşağı" aslında ne istiyor, bir ara "Y kuşağı" vardı onlar ne oldu, okulu bitirebildiler mi, onların internetten zengin olma işi vardı o ne oldu, şimdi neredeler ne yapıyorlar? İnsan bunları bilmek istemez mi? Kuşkusuz görmeyi bilen gözlere, kulağıyla değil kalbiyle dinleyenlere bu toplantılardan çıkarılacak nice dersler, alınacak bir çok feyizler vardır. Genelde iyi başlıyorum, ilk on dakika falan nefessiz dinliyorum, yeni bilgi geldikçe çok heyecanlanıyorum, hayatım değişecekmiş gibi oluyor.

Neden sonra, beynim yavaşça bayılıyor.

Aksiyon filminde Jean Claude Van Damme öldürmek istemediği düşmanının ağzını burnunu arkadan yakalayıp avucuyla sıkıca kapatır da gitmesine izin vermez de, düşman gözlerinde biraz şaşkın, biraz da "aşk olsun" dercesine kırgın bir bakışla havasızlıktan boğgınlık geçirir. Beyin de öyle gidiveriyor. Dışarıdan bakınca "özellikle son dediğiniz şeyler çok ilgimi çekti, lütfen biraz daha anlatın" der gibi bir bakış var yüzümde, ama aniden müdahale edip beynimi açabilseler belki içinden beyin değil de beş kilo karışık lüks kuruyemiş, iki buçuk litre kola ve on yıl önce üniversitede okurken öğrenci evinde kullandığım YU-MA-TU marka vcd oynatıcı çıkar. Eğer YU-MA-TU marka vcd oynatıcıyı açarsanız, onun içinden de büyük ihtimalle Van Damme'ın aksiyon dolu bir filmi çıkar. İşte bu, çalışmayı aniden bırakan bir beyinin başarısız fakat samimi bir tasviridir. O saatten sonra ben insan değilim, artık belki de kapı cereyan yapıp çarpmasın diye araya koyabileceğiniz bir nesneyim. "Acaba neler düşünüyor, aklından neler geçiyor?" diye düşündüğünüz japon balığınızım. Gece sizinle birlikte oturup televizyonda oynayan bilim-kurgu filmine bakan seksen yaşındaki (maşallah) anneannenizim.

Lisedeyken bütün hayatım hiç anlamamakla mücadeleyle geçti. Yorucu, tüketici bir çaba. Lisedeki hocalar adeta kokusunu alıyorlardı hiç anlamamanın. Yüzümdeki ifade değişmese de anlıyorlardı beyinin gittiğini. Biliyorum, çünkü daha henüz dijital kameralar yaygınlaşmamışken bana yurtdışından bir tane hediye gelmişti, derslerde kafa gidince, suratım dışarıdan nasıl gözüküyor öğrenmek için gizlice kendi resmimi çekiyordum. Eski bilgisayarımın içinde bir sürü lise üniformalı, sabit bakışlarla karşıya baktığım fotoğrafım var. Surat ifadem değişmiyordu, ama anlıyorlardı. Verilen bilgiyi almayınca çok sinirleniyorlardı. Lise hocası affetmez, "ne anlatıyorum ben" diye soruverir. Öyle bir durumda kalmamak için hep kendimi yokluyordum.

Lise bittikten sonra yavaş yavaş kaybettim kontrol duygusunu. Lise hocasından başka sadece kız arkadaşınız, eşiniz sorar size "ben en son ne anlatıyordum?" diye. Ona dikkat ettikten sonra sıkıntı yok. İş yerinde çağdaş yaşam olduğu için bir insan anlamaz gözlerle baksa bile ona "Erman, en son ne söyledim, tekrar et" diyemeyiz. O yüzden artık beyin kendi kendine Van Damme filmi oynatmaya başlayınca eskisi kadar endişelenmiyorum. Kimse yaşlanmak istemez, ama inşallah gerçekten böyle bir şeydir. Beynin içinde oynayan Van Damme filminin sıklığı artacak, bir noktada evde hiçbir şey yapmadan ve boşluğa bakarak yaşayabileceğim, sonra da bir gün "herkesin boynunu kırdı, bu sonuncuyu neden bayılttı, madem bayıltabiliyor neden ötekileri de bayıltmadı?" diye düşünürken yorgun kalbim tekleyecek. Aynı yazıda hem iş hayatının sıkıntılarından, hem bunaltıcı lise ortamından, hem bunamadan ve aynı zamanda ölümden de bahsettiğimize göre bugün gönül rahatlığıyla "iyi ki para verip mizah dergisi almışım" diyebilirsiniz. Sizin için varız.

groagh@gmail.com

cihan ceylan

TİLKİ UYKUSU HER ZAMAN KAZANIR

Survivor'daki evli...

Bir dahaki kitap düşkünü programında buluşmak üzere.

Normal şartlar altında, okulu tatile giren bir lise öğrencisi, yılın yorgunluğunu ailesiyle ya da arkadaşlarıyla çıkacağı bir tatilde atar ya da duruma göre yakında gireceği üniversite sınavı için eksiklerini gidermek üzere iyi bilmediği konulara göz atmaya başlar. Ama **Yeni Türkiye'de** okulu tatile giren bir lise öğrencisinin derhal inşaatlarda çalışmaya başladığını, güvenlik önlemi alınmadığı için sekizinci kattan düşerek hayatını kaybettiğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** seçtiği vekiller tarafından 16 yaşını doldurmuş çocukların ağır işlerde çalışmasına olanak tanıyan bir yasaçıkarmış, çocukları kendi vekilleri tarafından ölüme yollanmış bir ülkedir.

Normal şartlar altında kamu kurumlarında üst düzey bürokratlık yapmak için üniversite yıllarından itibaren kararlı bir çalışma, kendini geliştirme ve devlet memuriyeti basamaklarında, liyakatlerini göstererek yükselmek gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** durduk yere din bilgisi öğretmeniyken kendinizi ülkenin en büyük kamu yayıncısının yeni teknolojilerle ilgili biriminin başında bulabilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** bürokraside yükselmek kişisel bilgi ve becerilerinizle tamamen alakasız bir durumdur. Halka tepeden bakan, eğitimsizleri küçük gören ceberrut statüko **Yeni Türkiye'de** yerle bir edilmiş onun yerine herkese tepeden bakabilen ve bilhassa eğitimli sınıfla dalga geçen yeni bir rejim tesis edilmiştir.

Normal şartlar altında yanıbaşındaki bir ülkenin bir sınır şehri insanların kafasını kesen ve dünyanın dört bir yanından adam öldürmeye gelen sosyopatlar tarafından işgâl edilen bir ülke, eğer bu yabancı savaşçılarla işbirliği içinde değilse bu duruma tepki gösterir. **Yeni Türkiye** ise, hemen hiçbiri o bölgenin insanı olmayan ithal sosyopatların işgaline hiç sesini çıkarmazken, aynı kent bölgenin halkları tarafından alındığında birdenbire etnik temizlik yapıldığı iddiasıyla ayağa kalkar. **Yeni Türkiye** için Avrupa'dan Kafkasya'dan ve hatta Çin'den adam öldürmeye gelen sosyopatların bir ortadoğu kentini işgal etmesi normal, aynı şehrin bu yabancı unsurlar ve işbirlikçilerinden temizlenmesi ise kabul edilemez bir durumdur. Görünen o ki **Yeni Türkiye'nin stratejik derinliği,** "en iyi ve masum ihtimalle" **Kürt anasını görmesin**'den ibarettir.

Normal şartlar altında zihinsel engelli bir gencin başınayanlışlıkla bir çok şey gelebilir. Gördüğü bir şeyi yanlış anlayabilir, bir tabelayı yanlış yorumlayabilir, çukura düşebilir, ayağı takılabilir. Ama **Yeni Türkiye'de** okuldan eve dönen zihinsel engelli bir genç, sivil polisler tarafından "yanlışlıkla" ve dövülebilir ve hatta kör edilebilir. **Yeni Türkiye** polislerin insanları durdurup dövdükleri için ancak "yanlışlıkla" dövdülerse özür diledikleri bir ülkedir ve görünen o ki **Yeni Türkiye** polislerin birilerini istedikleri zaman bilinçli olarak da dövmeye hakkı olan bir ülkedir.

Barış UYGUR

* YEDİKLİ ÇALIŞTIĞIM İÇİN BEN BU HİKAYEYİ ÇİZDİĞİMDE 7 HAZİRAN'DAN ÖNCEYDİ. TAYYİP BAŞKAN OLACAK, YILLAR SONRA DA İLAHİ VEHAİNT OLARAK TEPEMİZE BİNECEK SANIYORDUM. HİKAYE BİRAZ HAVADA KALDI AMA OLSUN, UÇUŞ ATLATTIK YA HAVADA KALSA DA OLUR.

Furkan Özçoban

ERKEĞİN DEĞİŞMEYEN DÜNYASI

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 25 Haziran 2015 | Sayı: 408
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Poyan - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sarıyıldız
Muhasebe: Mesut Tümtürk Hukuk İşleri: Cengiz Yıldız Bilg. Sorumlusu: Selçuk Yılmaz
Adres: Nispetiye Mah. Sıdıkzade Sok. Akatlar Ap. 2-Blok No: 26/27 Kat:3 Beşiktaş - İSTANBUL
Tel: 0 (212) 345 73 38/39 Fax: 0 (212) 345 63 48 - 0534 3387 - 7625
Baskı: AFA Uluçınar Matbaacılık Ambalaj Sanayi Kâğıt Mürekkep Reklamcılık Turizm Tic. Ltd. Şti.
Genel Dağıtım: DYP - (0212) 422 22 22
Abonelik: Tutkuş 240 TL Avrupa: 2200 Amerika: 2200 Kanada: 2200
İSMN Numaraları
TL: 7803 0004 7000 0000 0965 2000 00 9000 7804 0004 7000 0000 0965 1400 75 Eski: 7642 0004 7000 0000 0965 2400 62
Haftalık Yayın Süreli Yayınlar
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uyar
YAZI İŞLERİ Mdr Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cengiz Aydın

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Arkadaş
BOYNUN NE GÜZELMİŞ
DİDİNANO YAA ADAMIN... SÜPER NUMARALARI VAR
BENDE DE NE NUMARALAR VAR
SUNU KULLANMAKLAR ARTIK
TAMAM
TEŞEKKÜR EDERİM
BAK BAK BAK
BİLİYORDUM, BİLDİM BU BOLLUKL... SIRA SİSESİNE IPHONE SOKUYO
YAA ÇOK KÖTÜSÜN, SÜRPRİZİMİZİ SÖNÜNLÜ
HEEEY! NAAPTIN YAA?
RAHATLARSIN DİYE SİS YAPTIM
TEK ELLE SÜTÜMÜN KÖPÜĞÜ AÇIYORUM, ALIŞIŞ YOK, AZAR VAR
ÇOK SİNİRSİN YAA! NAAPTIĞINI SANDIĞIN SENSİ!
TACİZ BU YAA, RESMEN TACİZ!
AMA BU AĞIR OLDU BİRAZ
HİÇ DE ÖYLİ
ANLA İSTE NİYETİNİ ÖNCEKİ BAĞA VİR Mİ DİSEMİYİM
AMAN TANRIM
NEREYE GİTTİ OF
NASIL YAPTI BUNU?
AMAN TANRIM
BEN YATIYORUM
CEVAP YOK
BİLGİSAYAR BİLE KAPATMAK İSTİYORSUN DE "EMİN MİSİN?" DİYE SORAR
DIIIIIIIT
GİTMİŞ!
YOO MONTU SUSUN
GİZLİLİĞİN ÇOK TEK YER VAR
HEH HEH
GİTTİN DİYE ÇOK KORKTUM
SOYUNDU YAA ACABA ?
OOO SÜTÜNÜNÜ ÇIKARMIŞ
Bİ YANLIŞ HAMLE DAHA YAPMA
NEYSE UYUDA KAZARA SARILMIŞ GİBİ YAPIP İŞLEMİ BAŞLATIRIM
Bİ GİZLİLER
SANA DA
BANA DA MI?
LAN MAHALLEDEKİ KUAFÖRMÜŞÜ BİLE DAHA İCTEN CEVAP VERİRDİ
Yarım saat sonra
HEEEY!
HIT!
HET!
YOOLDU!
ÇOK İCİM!
ELİMİ NEREYE SİLİM!
HA FARDON, FARKINDA DEĞİLİM
KAHVALTI ETMEDEN Nİ ÇIKARSIN EVDEN?
SANKİ GECE ÇOK KALORİ YAKTIK!
HALADAN DİSARDA YİYECEK
BAK PELİN, BİRİN...
SENİ?
YANİ GİZ...
BAŞT!
AYRILALIM DİYORLAR
YAAT
EVET
NİYET
OLMUYO İŞTE DİMEDİK
ARKADAŞ OLMAYI DENEMEK
ARKADAŞ MI?
HMM
DUR, DUR DUR
YARDI YARDIM DİYORUM
YA NE FARK EDER
OLMAZ SEVGİLİ DİLİZ Kİ
DİYMİŞ LAN BÖYLE
EEE BURDAN NEREYE GİDİYORUZ?
AABİ İYİ KAS YAPMIŞ YALNIZ
AMA MANİTA DA ERİK GİBİ
AHHAHH
AKŞAM OLMUŞ SET
DİSARDA HİÇ YOK HACİ BOŞAR BENİ
BAKMIŞ YEŞİL MİŞ
UYAR VALLA
EVDE MAKARNA FALAN?
İLLAŞIK-LAR ELLERİNDEN ÖPER
OHAA SENİN BAYA GÖRESİN VARMIŞ HA
YOK YAA İSİLDİĞİN İÇİN ÖYLE GÖRÜNÜYO
YAA YÜRÜ GİT
GÜZEL MİNDER YAPMIŞSIN KENDİNE
GENETİK O YAA, HALAMA ÇEKMİŞİM
SAAF ŞAP
VAY İŞ VAY
NAAPTIYSAN BİTİREMEZSİN
Bİ ESOFMAN ALTI VERSENE BANA
AİŞ KULLANIL-MIŞ, VAR BU TANE
NASIL YAA?
OTUZBİR ÇEKERKEN DAVLATMIŞTIM, KİRLİ SEPETİN-DE GİTTİĞİNİ...
AİŞ
EEEİ BAKSENE VER O ZAMAN
Bİ DE BİZE KOCA G.TÜZÜ DERSİNİZ, BU NE BET
KEMİK-LERİM KALIN BİR DE EKSTRA HALİSİNOS VAR EHEHEHE
ÖLÇTÜN MÜ YOKSAA
EHEHEHE
ÜZENÇ-SİN
SEN MEMELERİNİ ÖLÇMEDİN, BİLİYORUM
Karşı cinsle arkadaş olmak topuklara kadar uzun, masum bir elbise gibidir. Ama arkasında derin bir yırtmaç sürprizi barındırır. Cinsellik vadetmese de her adımda timsah gözü gibi açılıp kapandığında iki taraf da rollerini hatırlar. Unutur. Hatırlar, unutur. Ve bir gün libido uyutur.
GELİYON MU HACI ?
HAMEK VER
-SON-

2 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2015/27 No: 409
3 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 3.50 TL.

UYKUSUZ

UYUYUN LAN

Suriye'ye girsek mi girmesek mi" onu konuşuyoruz milli güvenlikler.. Diyeceksiniz ki "madem gireceksiniz, Süleyman Şahı niye getirdiniz?,, Bu sefer de Vahdettin Hanı getirmeye gidiyoruz..

LGBT yürüyüşüne su sıktık diye protestolar oldu.. Meraketmeyin orucunuz bozulmamıştır. Bi daha ki sefere yürüyüşü iftara denk getirin, suyu sıktıktan sonra plastik mermi yerine zeytin atıcaz. Sorular geliyor.. "Hocam, özgürlükler bakımından LGBT yürüyüşüne destek verdim, orucum azalmış mıdır?,, Bu ne biçim soru lan?!.. Sonra mausun tekerleğini çevirip de sayfayı aşağı doğru indirince, sorunun devamının olduğunu farkediyorum.. "Yani orucumun sevabında azalma olmuş mudur? Her ihtimale karşı tekerleği biraz daha" döndürüyorum, yok, sayfadibe oturdu. Evet, azalma olur.. Çünkü oruç ağız attığın sloganlara bak...

Manken tuğçe "Derin uyku" diye kitap yazmış.. Benim köşemin ismi "uyuyun lan" ya.. Bak yaa.. "Sarayın tuvaletini iki kere kullandım, altından değil" diye de demeç verdi.. "Bizim milletin aklı sıkarken gelir" diye bi laf var... İkinci kere de saçmış ki sağlamasını yapmış.. Gayet bilimsel.. Leyy...

HDP'li kürkçü "Yunanistanın 1,5 milyar dolar borcunu biz ödeyelim,, dedi... Ödeyelim de bi adalarını alırım ama.. Ege'de millet yüzerek dahi ağılamıyo yunan sularına girmemek için.. onu biraz açalım veya

kaptan Kürk..

NEWSTYLE

Tayyip Erdoğan Türkiye'yi Suriye'de savaşa sokmak istiyor.

Tayyip Erdoğan'ın Suriye'ye asker sokmak istediği ancak Türk Silahlı Kuvvetleri'nin karşı çıktığı iddia ediliyor.

Elazığ'da Alevilerin yaşadığı evler işaretlendi.

devletin 4 işlemi

Sivas Katliamının üzerinden 22 yıl geçti.

Erdoğan: "İftar yemeği maliyetine ilişkin rakamlar abartılıdır. Hesabını verecekler."

İzmir'de çalıştığı kurun kurbanı olan yolsuzluğu ihbar eden memur hem sürüldü hem de kıdem düşürme cezası aldı.

Davutoğlu, Kılıçdaroğlu'nun "rövanşist değiliz," açıklamasını olumlu buldu. Partilerin koalisyon örtü sürüyor.

Dünyanın dört bir yanında şenliklerle yapılan Onur Yürüyüşü, İstanbul'da engellendi, polis biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Hürriyet gazetesi Kanal D'nin, Sabah gazetesi ATV'nin, Akşam gazetesi de Show TV'nin en çok izlenen kanal olduğuyla ilgili ilanları aynı gün yayınlayalı **9 yıl,**

Dükkânının duvarına Che posteri asan bir esnafı ziyaret eden Egemen Bağış, **"Che yaşasa AK Parti'ye oy verirdi,"** diyeli **2 yıl...**

Çelik, "Okudunuz, yazdınız, evlendiniz, bir çocuk bekliyorsunuz, 10 seneden beri albüm yapıyorsunuz ve hep satıyorsunuz. Bunu neye bağlıyorsunuz?" sorusuna verdiği cevaba **"Biraz da ben ekleyeyim..."** diye başlayalı **11 yıl,**

Kocaeli'de düzenlenen Türkiye Ralli Şampiyonası'nın 6'ncı ayağında gürültü gerekçesiyle yarışçıları durduran polis ehliyet-ruhsat soralı **3 yıl,**

Ayşe Hasan Önal, bir defilede sırtındaki geceliğin altına iç çamaşırı giymemesinin nedenini, **"Kaset çalışmalarım devam ediyor. Kaseti çıkarmadan iç çamaşırı giymeyeceğim,"** sözleriyle açıklayarak bir süre düşündürdü **12 yıl,**

Meclis İnsan Kaynakları Daire Başkanlığı, imaj eğitimi verdiği meclis personeline giyim tarzını örnek almaları için Necati Şaşmaz'ı önereli **3 yıl,**

Gaziantep'teki 23 Nisan kutlamalarında, iki öğrenci protokolde gösterileri izleyenlere çay servisi yaparak büyüklerinin yerine geçeli **5 yıl,**

İsmet İnönü'nün emriyle bütün askerlere ve devlet memurlarına gelen bıyık yasağına direnen Tarık Buğra 11'inci sürgün cezasını alalı 70 yıl,

"Erken yatıp erken kalkmak, kişiyi sağlıklı, zengin ve akıllı yapar" özdeyişinin sahibi Benjamin Franklin, insanları gün doğarken kilise çanları ve top ateşiyle uyandırma fikrini önereli **231 yıl olmuş.**

Astoria Alışveriş Merkezi açılışının birinci yılında çekilişle uçak vereli **6 yıl,**

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR altında

Barış UYĞUR

Normal şartlar altında, bir insanın gayet doğal olarak kimi gıdaları, filmleri, müzik türlerini falan sevmemeye hakkı vardır. Ancak aynı "sevmemek" hemen her biri birbirinden farklı binlerce, milyonlarca, on milyonlarca insanı toptan tanımlayarak kullanılamaz. **Yeni Türkiye'deyse** ırkçılığın, ayrımcılığın yeni kılıfı "sevmeme hakkı" olarak yüzeye çıkmıştır. **Yeni Türkiye** insanların bir şeyi ya sevmek ya da özel olarak sevmemek zorunda hissettikleri, fikir ve duygu beyan etmemeyi, en azından ilgisiz kalmayı akıllarının ucuna bile getiremediği bir ülkedir ve "fikrim yok," şıkkı bu ülkenin insanı için uzun süre önce kullanılabilirliğini yitirmiştir.

Normal şartlar altında, henüz iki saat önce bir grup insanın açık açık "kafatasçıyız," diye slogan atıp etraflarına sinkaflı hakaretler ederek rahatlıkla gövde gösterisi yaptığı ama iki saat sonra aynı yerde yürümek isteyen LGBTİ bireyler ve onlarla dayanışma içinde olanların üzerine biber gazları, tazyikli sular ve coplarla saldırıldığı bir ülkede hoşgörüden söz etmek için insanın aklını peynir ekmekle yemiş olması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'nin** sahte liberalleri görünen o ki bir kuruşunu bile haketmeden aldıkları yüksek maaşlara rağmen oturup akıllarını ama peynir ekmekle ama katık etmeden yemiş durumdadır ve hâlâ ısrarla ne kadar hoşgörülü bir hükümetimiz olduğunu dış dünyaya pazarlamaya çalışırlar.

Normal şartlar altında koalisyon hükümetleri, ilgili partilerin duyurulan bir takvim çerçevesinde birbiriyle görüşüp anlaşmasıyla kurulur. **Yeni Türkiye'deyse** koalisyon hükümetinin sokakta çoktan kurulduğunu ve şimdiden kolluk kuvvetlerinin davranışlarına yansıdığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir ülke, sınırlarının yanıbaşına, neredeyse tamamı o coğrafyaya tamamen yabancı sosyopat katillerin gelip yerleşmesinderı ve bir devlet ilan etmesinderı rahatsız olur. **Yeni Türkiye ise,** yanı başında yıllardır kafa kesen işkenceci canilerin kurduğu bir devletten hiçbir rahatsızlık duymadığı hâlde, o coğrafyanın kendi insanları bu yabancı savaşçıları bölgeden süpürmeye başlayınca rahatsız olur. Anlaşılan o ki **Yeni Türkiye** için "yabancı düşmanlığı," ancak ve ancak sözkonusu yabancılar kafa kesen sosyopatlar olduğunda kınanabilecek bir durumdur.

Normal şartlar altında savaş hakkındaki bilgisi kahvehanede dinlediği askerlik anıları ve er, erbaş ya da yedek subay olarak yaptığı askerliğin biraz ötesinde olan herkes ve en çok da profesyonel askerler kesin olarak bilir ki savaş felaket demektir ve sonucu ne olursa olsun insanlık kaybeder. Ama **Yeni Türkiye'de** savaşın bir seçim taktiği olarak değerlendirildiğini görmeniz mümkündür. Görünen o ki **Yeni Türkiye'de** elindeki gücü kaybetmektense binlerce yoksul gencini ölüme göndermeyi bile göze alabilen insanların da yaşadığı bir ülkedir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Geçenlerde biran için çok saçma bir şeye üzüldüm. Çok saçma ama. Daha sonra çok saçma bir şeye üzüldüğümü fark ettim ve bu defa çok saçma bir şeye üzüldüğüm içinüzüldüm. Dolayısıyla üzülmemiş oldum. Çünkü matematikte de böyle bir şey var, iki negatif şey birbiriyle çarpınca, ortaya pozitif bir şey çıkıyor. Hayat matematiğe o açıdan da çarpmadır. Çarpma olacak ama. Gerçi çarpma da çok adil, çok matah bir şey değil ama ben şimdi burada bu konuya girmeyeceğim. Ne diyordum, ve ben o an Mirkelam'ı anladım.Mirkelam'ın da öyle bir şarlo sözü var ya,"üzüldüğüme üzülsem" diye. Bu bana hep çok manasız geliyordu. Bir insan üzüldüğüne niye üzülmek istesin. Böyle bir temenni mi olur. Bir kez üzüldün, bir daha niye üzülüyorsun be adam diyordum hep kendi kendime. Meğersem Mirkelam orada **"üzüldüğüme üzülsem"** derken, **"üzülmesem"** demek istiyormuş.Vay be Mirkelam. Çokk-büyük sanatçıymışsın. Çok büyük ama. Döneminin önünde bir sanatçıymışsın ki seni anlamak yıllarımı aldı.Saygım sonsuz. Şu andan itibaren sana laf eden olursa karşısında beni bulacak, ben sana bu kadar söylüyorum. Yemin ediyorum.
æ ...çalıştığım mağazada küçük kız babasına,"**baba n'olur dürbün alalım, kuşları izleyeceğim, yanlarına gidince benden kaçıyorlar**" deyince aklıma sen geldin, eve kuş girmeli kuş hikayesi değil gerçi ama paylaşmak istedim, ayrıca serçeleri ziplarken izlemek gibisi de yok... **-Emre Arar-**
æ **Mahir** ile **rahim** zorlasan aynı şey.
æ Biraz once hayali kuzenim geldi yine eve.Yaz gelince coşuyor, coşuyor,insanıbir kendisiyle de bırakmıyor. **Alpay'ım** dedi. Dedim **söyle, söyle başım belası, bakalım şimdi ne yumurtlayacaksın, yemin ediyorum çok merak ediyorum** dedim ya. **İlk gençlik yıllarımda,bıyıklarım yeni terlemiş düşün,yaz aylarında bir apartta çalışıyorum, Didim'deyim** dedi. **Didim'de misin** dedim. **Evet** dedi **Didim'deyim. Ee** dedim. **Orada da bir Çetin abi var,çok komik bir adam, piknik tüp tipli, sevilen biri gibi ama değil gibi de.İnceden sapığa da benziyor,ama ne bileyim çok komik, ben de seviyorum Çetin abiyi, muhabbeti falan komik** dedi. **Ee** dedim. **Aram iyi ya Çetin abiyle, bir süre sonra etrafımdan tuhaf tuhaf şeyler duymaya başladım,"s.kecek oğlum Çetin abi seni" falan diyorlardı hep bana** dedi. **Ee** dedim, **peki** dedim **daha önce yapmış mı öyle bir şey birisine** dedim.**Yok abi**dedi,**ben öyle bir şey duymadım** dedi. **Ee** dedim. **Bir gün ofisine çağırdı beni** dedi. **Gitmeseydin** dedim. **Gittim valla**dedi.**Ee**dedim.**Ofisinde yalnızdı, ben içeri girer girmez kapıyı üzerime kapattı** dedi.**Oha** dedim.**Sonra beni tam olarak kucağına oturtmasa bile bacağına oturttu** dedi,**o kadar da kuvvetli ki davranamıyorum** dedi. **Kaç lan kaç** dedi. **Nereye kaçıyorsun oğlum** dedi, **adamda sapık kuvveti var** dedi.**Hayda**dedim. **Sonratam olarak yanağımdan mı öptü dudağımdan mı öptü bilemiyorum ama yanağımdan öptüyse bile dudağımdan öper gibibir hali vardı, bayağı bildiğin s.kilmek üzereyim, aslında o anlarda en çokda aptallığıma üzülüyorum, çünkü Çetinabiyi her yerde savunmuş,"ne sapıklığını gördünüz,Çetin abi yapmaz öyle şey" diye resmen Çetin abiyi yere göğe koyamamıştım, yere göğe koyamadığım Çetin abiye bak sen** dedi. **Ee** dedim. O anda gözlerim çok büyüdü. **Sonu kötü bittiyse anlatma** dedi. **O anda aklıma eniştem geldi** dedi. **Eniştemden çekindiğini biliyordum,çukur gözlü aşırı zayıf bireniştеden kim çekinmez, "eniştem aşağıda bekliyor beni" dedim. aklı çıktı korkudan,hemen kapıyı açtı beni gönderdi, şu hayatta herkesin bireniştesiolacak** dedi. **Ee** dedim, **sonra** dedim. **Sonra ara ara Çetin abiyi uzaktan hep beni süzerken gördüm. aslında enişteme bu olanları anlatıp onu öldürtmeyi bile düşündüm, ama sonrayine benim adım çıkar diye vazgeçtim, sonra da Çetin abi yok oldu gitti zaten** dedi. **Ee** dedim. **Ne bileyim,yıllarca kimseye anlatamadım, ama şimdi hayaliyim ya, sen de bir yerde kuzenimsin, ne bileyim,öyle işte** dedi. Gitti sonra. Sustum. Bu defa çok uzun sustum.
æ Sevgili okur. Sana heyecan verici bir şey söyleyeceğim. Ben temmuz'un 26'sında Sinop Güzelkent sahilinden bisikletimle çıkıyorum yola. Denizden çıkıp, kıyafetlerimi kuşanıp, kaskımı eldivenlerimi takıp atlayacağım bisikletime, oradan önce babamın köyüne uğrayacağım, sonra Ayancık, Yenikonak, Boyabat, yolumun 8 kilometre dışında kalmasına rağmen mudaka Kamil köyü derken, güneye, yani Mersin'e doğru yol alacağım. Bekle beni Çorum, bekle beni Yozgat, bekle beni Kapadokya, Niğde. Geliyorum. Köylerde kahvelerde, hanelerde kalmaya geliyorum. Tanrı misafiri gibi geliyorum. Butur yaklaşık bir ay sürecek. Normalde bir haftada da bitiririm de gerek yok.Sindire sindire'nin canlığı hiçbir şeye benzemez. Kuzeyden güneye yolculuğum Mersin'de denizde bitecek yine. Beni ve bisikletimi misafir etmek isteyenlere şimdiden teşekkürler. Hayatlara karışmaya, hikayeler biriktirmeye geliyorum. Size iyi bir bisiklet yolculuğunun ne muhteşem bir şey olduğunu göstermeye geliyorum. Üstelik bana çok heyecanlandıran bir şey daha var. Bu eşsiz yolculuk aslında film olacak. Başı sonu olan bir hikaye buldum. Derinleşirmek adına buyola çıkıyorum biraz da.Yolculuk bitince biraz dinlenirim. Ekim Kasım Aralık senaryo eve kapanması. Sonrası da sonra işte.
æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"komedyon"
11 Temmuz Cumartesi / **BKM Hastane Sahne** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix, gişe, süpersonik ilgi üzerine son bir oyun daha)**

ÇİZGİLİ HİKÂYE

- 14. BÖLÜM -

ERSİN KARABULUT

BAKLAVALARIM

Banyoyagirerken gözümaynayakayıncaçıplakbir gerçekliklekarşılaştım. Profil görüntümü bozmadan ikiadım geri giderek aynayı ortaladım. Zayıf vücudumdan bir parabol gibi çıkan göbeğiminbu kadarçirkinolduğunu dahaönce fark etmemiştim. Yapısında fazlayağ barındırmadığından birbiriüzerinekatlanmayan, tek parça, gergin bir dayı göbeğiydi gördüğüm. Göbeğimi tamamlayan kelliğimle birlikte "rolü uğruna tanınmayacak hale gelen" bir oyuncuya benziyordum. Karnımı içime çekip çekip bıraktım. İki Fırat arasındaki fark can sıkıcıydı. Karnı düz Fırat'ta kellik akademik kariyerimüjdelerken, göbekli Fırat'takellik sabah besmeleyle kepenk açmayı anımsatıyordu. Aynada kendini inceleme bahsiniçok uzatmakistemiyorum. Sadece, göbeğimden başlayarak genel bir vücut taramasına giriştiğimi ve totalden hiç memnun kalmadığımı söylemekleyetineyim. Sonrasındakonuylailgili düşüncelerim suyun altındagelişipserpildi. Banyoçıkışı bilgisayar başınageçerekkonuyuaraştırınayabaşladım. Google, "göbek" yazıldığı vakit insanı Hürriyet'in "Göbekdüşmanı 10 egzersiz"ine bağlıyor, oradan devam edildiğinde fitness, spor salonları, Uzman TV, Eczacı Mehmet Müderrisoğlu Guarana Erkek Göbek İnceltici Kremi, beline mezura sarılmış kadınlarfalanderken, en son, baklavakarınlı erkeklerle dolubir dünyanınkapıları açılıyor. O gece girdiğim bu baklavadünyasından saatler boyuncaçıkamadım. İkiyüzcivarında badici fotoğrafına bakmış olmalıyım. Bu vücutlar, normal insanın yekpare vücudununaksinekendi sınırları olançoksayıdaparçadan oluşuyordu. Kasıkbölgesindebacakları gövdeden ayıran derinçizgileroluşmuştu. Bacaklar, vücuda sonradan takılmış gibiydi. Sadece bacaklardeğil, vücudunher parçası sanki takılıp sökülebilirinişgibi öğretici birhal almıştı. Vücutbütünhalinde şişerse şişmanlık oluyor,oysa parçalar ayrı ayrı şişerse erkek güzeli olmak ve mayoyu iyice minimale çekerek geri kalanı sergilemek işten bile değil. Fotoğraflarda (beni de ilgilendirdiği için) en çok karın bölgesini inceledim. Yaptığım sayımda baklavaların 4, 6 ya da 8 adet olduğunu gördüm.Fotoğrafların ardından,böylesine büyükbir dünyanın ayrıntılarını öğrenmek üzerebody forum sitelerini ziyaret ettim. Gerçekten kendine ait iç dinamikleri olan bir dünyaydı. Mesela, BodyForumTR'ninen aktifüyelerinden Tunerboy şöylesorıyordu:**"Beyler,4 baklavadan 6'ya en hızlı nasıl geçilir? Sadece 6 baklavası olanlar cevap versin."** Pump Forever bu yakıcı soruyu, **"Leg raise hareketine yüklen hocam,"** diye cevaplayıp göz kırpıyordu. Belli ki Pump Forever6 baklavalıydı. 4 baklavayıaşmış olmanın özgüveni ve 6 baklavanın verdiği neşeylegöz kırpıyordu. Derhal foruma "Abdominal-6" nikiyle üye olup kendi derdimden bahsettim: **"Acil Yardım! Ben yeni başlıyorum. Henüzkarnımı tek parça. 5 ve 6'ıncı baklavalar ilk4 baklavadan sonra mı oluşturulmalı, yoksa en baştan 6'sı için birden mi çalışmak gerekiyor?"** Soruma cevap gelmedi. Ertesi akşam Tunerboy sorumun altına yeni bir soru ekleyerek beni tamamen devreden çıkardı: **"Beyler, 6 baklava için başka önerisi olan?"** Adam beni sallamamıştı. Kimdibu Tunerboy?

BadiciTunerboy'unHikayesi:

Tunerboy badidünyasındakısa süredeyükselmişti. İki sene içinde steroidlerin de yardımıylakanatlarını açığa çıkarmış,bicepslerinibüyütmüş,kalça kaslarınıbirakapağı açabilen badicimizalınauygun seviyeyegetirmiş,sırt kaslarını gritışörteüçgenter bırakacak kadar palazlandırmış vekarnından4 adet baklavaçıkarınıştı. Bu kadar süredekarın kaslarını 4'e ayırıncasalondakidiğerbadicileronun rahatça 6'yave ardından 8'e ulaşabileceğinimüjdelediler. Bu müjdeli haberle birlikte, o günlerde memekaslarına odaklanan Tunerboy (aynakarşısında memelerini seğirtmeye bayılıyordu) bütün ilgisini karnına çevirdi. Hatta evde ayna karşısında karnıniizlediğibirgece baklavalarına isimbile verdi.Eski sevgililerinin isimleriydi bunlar:Şıile, Demet, Pınar 1 ve Pınar 2 (Pınar'la ayrılıp 3 ay sonra tekrar birleşmişlerdi). Baklavalar büyümeye devam ederkenufak bir iki sorunla karşılaştı. Bu sorunlardan ilki, Demet'in diğer baklavalara göre biraz küçük kalmasıydı. Demet'in bu haline salondaki diğer badiciler de anlam veremedi. Çevresinden yardım alamayan Tunerboy, bu sorunu kendi bulduğu bir yöntemle aşımayı denedi. Antrenman hareketleriyle baklavaları ayrı ayrı çalıştıramayacağından Demet'i dışarıdan geliştirmeye çalışacaktı. Böylelikle, her akşam yattığı yerden Demet'i iki parmağının arasında sıkıp sıkıp bırakmaya başladı. Demet, bu uyarana tepki vererek kısa zamanda diğer baklavalara yaklaşınca salondakiler bu yönteme "Tunerboy presi" ismini verdiler. Bu olaydan kısa bir süre sonra, Pınar 1 vePınar2 sınırlarınınkaybedipbirleşecek gibi oldularsa da,yoğunbirmekik diplomasisiyle sınırlar yeniden çizildi. Sonraki aylarda bu dört baklava sorunsuz bir biçimde gelişmeye devam etti. Tunerboy ve tüm salon artık 5 ve 6'ıncı baklavaları bekliyordu. Fakat ne yazıkkibeklenen baklavalar birtürlü ortayaçıkmıyordu.

Tunerboyaylar geçtikçekaygılanmaya başladı. Kendisinden sonra4 baklava çıkaranlar bile 6'yı bulmuş, hatta içlerinden bir tanesi 7 ve 8'inci baklavalar için gün saymaya başlamıştı. OysaTunerboy beklenenbaklavaların isminibile belirlemişti; sağdakine Mathilde (Marmaris yaz hatırası),soldakineLaura (yineMarmaris) isimlerini verecekti.Mathildeve Laura, birtürlü ortayaçıkmayıncabaklavalarınagecelik ilişkiisimlerivermesininbir tür ilahi cezalandırınaolduğuna bile inandı. Bu batılınanç yüzünden baklavaların ismini Tarık(abisi)ve Cenk(yeğeni) olarak değiştirdi.Tunerboyartık sadece karınkası çalışıyordu. Bu inadı yüzündenbicepsleri sönmeye, kalçalarıyumuşamaya başladı. 4 baklavaise tüm vücudu emiyormuşgibi coştukça coşuyordu.Aynısalonda antrenman yapan BodyForumTR üyelerinden Du Hast,Aziz4458 ve Flexor, Tunerboy'la konuşıp baklavasayısının çokda önemli olmadığını,vücudundiğerkısımlarını ihmal etmemesigerektiğini anlatmayıdenedilerse debir sonuç alamadılar.Tunerboy 4 baklavası hariçgünden güneeriyordu.

Tunerboy'unne zaman delirdiğitam olarakbilinmiyor. Birkısım badici,keçeli kalemle karnınaiki baklava ilaveettiğive sonrabütünkaslarınınsınırlarını çizdiğigündeısrar ederken,birkısımbadiciise plastikten yapılmış oyuncak birkarın(8 baklavalı)takaraksalona geldiğigünde ısraredıyor. Tunerboy'un antrenmanları bırakırbırakmaz sankigeçmişin izlerini silmek istercesine dengesiz beslenmeye başladığı ve vücudunun kısa sürede kabul edilemez bir hal aldığı konusundaysa bütün badicilerhemfikir. Mesela, 5 ve 6'ıncı baklavalarını çıkarınak üzere olan Du Hast bu inanılmaz çöküşü anlatırken, **"Onu son gördüğümde çok şaşırdım, özellikle de karnına inanamadım. O muhteşem karın gitmiş, yerine bir tarafından parmakla dokunulduğunda diğer tarafı titreşen jölemsibir göbek gelmişti, fakatgaripolan bu halini dert etmemesiydi, hatta halinden memnun gibiydi..."** ifadelerini kullanıyor. Flexor, **"Tam bir rezalet! Hiçbir badici hunu kendine yapmaz. O, kaslarını havayla şişirdi ve patladı adamım. Bommm! Anladın mı? Bom!"** diyerek konuyu kapatmayı tercih ediyor. Aziz4458, Tunerboy konusu açıldığındahiç konuşmadan gittikçe artan şiddette dambılındirip kaldırmaya devam ediyor. Belli ki çok sinirli.Tunerboy ise baklava dünyasınınçok uzağında, bardak bardak kola eşliğinde günlerini evde,bilgisayarbaşında geçiriyor.

Tunerboy, bir bardak daha kola koyarak uzun zamandır ziyaret etmediği BodyforumTR'de dolaşmaya başladı. Geçmişte kendi yazdığı mesajları acı acı gülümseyerek okurken Abdominal-6 isimli bir üyenin "Acil Yardım!" başlıklı sorusuna denk gelince, "Geri zekalı!" diye bağırdı. Yine de yaklaşık birbuçuk yıl önce sorulmuş bu soruyacevap yazma ihtiyacı hissetti: **"Hocam, badiye başladın mı başlamadın mı bilmiyorum, ama eğer başlamadıysan hiç bulaşma derim. Bırak tek parça kalsın. Yokeğer başladıysan bence 6'yı hiç kasına,olmuyorsa olmuyordur."**

Barış UYGUR

Yeni Arkadaş

Tarbaya evine gitmiş başka bir şeyi yüklemek için açtığı konteyner gibiydi Ceyhun "On numaraya mı taşındınız siz?" diye sordu. Hüseyin "Hiç, On numara," dediğinde yalnızca gitmeyen bir şeyler olduğunu anlamıştık. Almancalardan bile daha komik konuşuyordu. Aramızdan biri (galiba karşı apartmandaki aşçının oğlu Sinan) hemen Hüseyin'i taklit etti, biz güldük o bozuldu. Sonra hep beraber "On numara, on numara, salla salla vur duvara," diye tekerleme söylemeye başladık. Elbette aptalcaydı çünkü beş numaraya da taşınsalar, aynı şeyi söyleyebilirdik, kafiye on sayısında değildi. Hüseyin dahada bozuldu. Tam cevap verecekken annesi onlaşılamayan bir dilde bir şeyler söyledi Hüseyin'e. Hüseyin annesinin yanına gitti, onun verdiği bir torbayı daha aldı, bize bakmadan yukan evine götürdü. Şaşakaldık.

Mahallede her pazar, bütün çocuklar evden geç çıkardı, çünkü pazar sabahları, tek kanallı televizyon hepimizin merakla beklediği kovboy filmleri oynatırdı. Siyah beyaz televizyonlarımızda ya da bazen bir punduna getirip beş numarada oturan Sadık Amcaların, 155 bin liraya "fabrikasından" aldığı 56 ekran renkli Blaupunkt televizyonda, kovboy filmlerini izler, daha sonra hep beraber sokağa çıkıp izlediğimiz filmdeki rolleri aramızda paylaşırdık.

Sayı saymayı bilmiyor değildim ama filmde yüzbaşı varsa, ben illa yüzbaşı olmak isterdim. Binbaşı'dan Albay'dan falan daha kıyak gibi gelirdi. Bir de galiba istemsizce yüzbaşı ve binbaşı kelimelerindeki yüz ve bin'in bu adamların liderlik yaptığı asker sayısı olduğunu da düşünmezdim ve zaten bu rütbeler hiyerarşisini de askere gidene kadar öğrenemeyecektim. Askere gidince de bölük komutanının pozisyonuna bakıp küçükken özendiğim şeyin dandikliğini anlayacaktım ya, ayrı mesele. Ama o yaşlarda, ne yapar eder oyunda yüzbaşı olurdum.

Arnasorun rütbelerin dağılımında değildi. Zaten ben yüzbaşılığı kapsamda aşçının oğlu Sinançavuşbile olsa, bizden iki yaş büyükolduğu içindeemir komuta onda olurdu. (Düşününce burada daçokderinbir anlam var ya, o daayrı mesele.) Sorun kızılderililerdi. Henüz kızılderiliyi kızılderiliden çokseven birer Türkiye rockçısı olmadığımız için, tamda filmlerin empoze ettiği gibi kızılderili bizim için ortalıkta donla gezinip medeniyeti tehdit eden birtakım vahşilerdi. Kendihalinde kalesinde takılan iyi yürekli süvarilere saldırıyor, elbiselerinin altında tarlatanolduğunu bilmediğimiz için kocaman ve çıkıkkıçları olduğunu sandığımız beyaz şapkalı masum MissAmy'leri falan kaçırıyorlardı. Eh, o zamanlar He-Man olsa oradaki asıl kahramanın İskeletor olduğunu ve He-Man'in askeri vesayetin simgesi Generali ve din baronlarının sembolü Orko'yu arkasınaalarak feodal bir beylik düzeninin savunucusu olduğunu da çakozlamaz, kerizgibi He-Man'den yanasaftutardık herhâlde. Henüz küçüktük ve kimse kızılderili olmak istemezdi. Ayrıca o filmlerdeki kızılderililer de, zaten eğer siz ki empati kurması zor insanlarda. Mahallede bir tek İso, aramızdan en esmer (ve biraz da hepimizden küçük) olduğu için otomatik olarak kızılderili olurdu ama bu kızılderililer grup hâlindegezen kişilerolduğu için kızılderili sabitimiz İso'nunyanınabir iki kişi daha vermek gerekirdi.

Yeni komşularımız taşındıktan sonraki ilk pazar, hep beraber sokağa çıktığımızda Hüseyin'i tek başınakaldırımda otururken bulduk. Durumu ilk farkeden belki kendini kurtarabileceğini zannettiği için İso oldu ve "Hüseyin de kızılderili olsun," dedi. Dikkat edincegördükki İso'dan biledaha esmerdi. İşin garibi Hüseyin'e kızılderili olacağını söylediğimiz zaman, sevinerek kabul etti. Ama birsorun vardı çünkü tekrar ve uzata uzata canlandırmak istediğimiz filmi seyretmemişti. Neyse ki oyundaki rolü İso'yla beraber hulu-lu-lu diye bağırarakbize saldırıp etrafımızda dolaşmak ve dahasonra hayâli atıpatlarlarımızdan çıkan kurşunlarla devrilmekten ibaret olduğundan bu işi de kolayca kıvırdı.

Yeni arkadaşımız Hüseyin kızılderili olarak başladığı mahalledeki hayatına, maçlarda daimi kaleci, saklambaçta daimi ebe olarak devam etti; aldım verdim ben seni yendim seçmelerinde sürekli sona kalaneleman veancak ihtiyaç olursa oyuna dahil edilen yedek olduhep. Hepimizin biren iyi arkadaşı vardı ama Hüseyin hep tek kaldı. Hepimizin anneleri az çok görüşürdü amabirtekHüseyin'in ailesiyle kimsegörüşmezdi. Türkçe bilmiyorlardı çünkü. Hüseyin ailedekiTürkçe bilentekkişiydiki onunda Türkçesiyle sürekli dalgageçiyorduk.

Bunları, yıllarsonra ayrımcılık üzerine düşünürken hatırladım. Büyük bir özgüven ve gururla hayatımda hiçkimseye hiçbir zaman ayrımcılık yapmadığımı düşünürken çocuk yaşta İso'yu vedaha daçok Hüseyin'i nasıl "ötekileştirdiğimi" fark ettikten sonra gerisi çorap söküğügibi geliverdi. Giydikleri (ve giyemedikleri) kıyafetler, derslerde aldıkları (ve alamadıkları) notlar yüzünden sayısız çocuğu; ergenlik ve lise çağında dahaçok kızlarlageziyor oynuyor diyealay ettiğimiz okul arkadaşlarımızı hatırladım. Dışgörünüşüyle, memleketiyle, aksanıyla, giyimiyle ve dinlediği müzikle yargıladığımız bir sürü çocuk geçti gözümün önünden.

Bir an kendimden utansam da umutlanıverdim birden. Onca ayrımcılıktan, önyargıdan kurtulabildiysem, insan isterse veya koşullar oluşursa değişebiliyor demek, diye düşündüm. Bugün, bir grup insana olan nefretlerini sanki koskoca birinsan topluluğu mönüdeçıkantek bir yemekmiş, sinemadaki bir filmmiş, pazarda satılan bir sebzeymiş gibi "sevmeme hakkı" diye pazarlamaya çalışanların dadeğişme, dönüşme ve günün birinde hiç bir insan topluluğuna sevgisizlik duymadan yaşayabilme ihtimalini sevdim. Hem

ihtimalleri küçümsemek, yabanaatmamaklâzım. Bakın Gazi Koşusu'nda da en az şans verilenatlardan biri Renk'ti ve yılın en renkli gününde 2,5 boyfarkla birinci geldi.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Dalgaların tek işi*
Onunla seksek oynamak
Sanırdı kum kuşu"
Haluk Şahin, Büyüyor Üzümler Bağlarda'dan...

● **Hükümeti ANAP kursun! Şu an meclisteki dört parti, onların dört eğilimi. Sosyalistsiz meclis, ticaret odası...**

● Yahudi bir bilim insanının anılarında okumuştum: Naziler, toplama kamplarındaki, hasta, bitik, ölmek üzere olan Yahudilere 'Müslüman' derlermiş. Faşist zihin böyle bi şey, yanında yakınında olanı ezip öldürüyo, uzakta olup erişemediğini de gıyabında aşağılıyo...

● **Deniz Baykal'ın meclis başkanlığı gündemde. Bu demektir ki, Kılıçdaroğlu'na meclis başkanlığı yolu açıldı!..**

Sanmam ki başka bir dilde 'hukuk'a kafiyeli bir kelime çok yaygın kullanılsın, bizdeki guguk gibi!..

● Haiti'de gündüzleri hikaye anlatılmazmış. Gündüz hikaye anlatan her türlü uğursuzluğu hak edermiş: Dağlar kafasına koca bir taş fırlatır, annesi ancak dört ayak üzerinde yürüyebilirmiş. Rahmetli E. Galeano, Yürüyen Kelimeler'de anlatıyor: GECE, KUTSAL OLANI ÇEKER ÇIKARIR. Ve hikaye anlatmayı becerenler, aynı zamanda bilirler ki, buldukları ismin yegane halidir o isim...

Zalım'a kalsa, başkanlık şelene kadar seçim olacak...

● **Sosyal olmayan medya var mı ki allasen?!**

● Üç arkadaş oturuyoduk, birine "Bin tane oyuncak araba mı yoksa Charlize Theron'la bi gece mi?" diye sordum, "Tabii ki oyuncak arabalar" dedi. "Peki sen?" dedim diğerine, "Ne bi gecesi, bi saat!" dedi. Hakikaten insanlar birbirlerinden ayrı, farklı, başka...

● **İnsanlık olarak GOOOT'yu bekliyoruz lakin gele gele VADİ GARA geliyor!..**

● Evet sayın seyirciler, mutluluk ve huzur iki ayrı konu! Bu yıl içinde yapılan iki ayrı araştırma, bunu ortaya koymuş bulunuyor. İlk araştırma Gallup tarafından yapıldı, dünya insanlarıyla konuşuldu, mutlu ülkeler sıralandı. Orta ve Güney Amerika ülkelerinden oluşuyor ilk on. İlk üç sırada Paraguay, Kolombiya, Ekvador var. İkinci araştırma ise ekonomik konfor ve istatistiklere bakılarak, dünyanın en huzurlu ülkelerini saptadı. İlk onda bulunan ülkeler, Yeni Zelanda, Avustralya ve Japonya dışında, Avrupa kıtasından. En huzurlu üç ülke, sırasıyla İzlanda, Danimarka ve Avusturya. En mutlu ilk on ülkeden hiçbiri, en huzurlu ilk on listesinde bulunmuyor. Tersi de geçerli tabii ki bu durumda. Demek ki seyirci, rakama dayanan göstergeler, teknik konfor -özelde para- anlamında mutluluk kaynağı olmakla yetmiyormuş. Halkların kendini 'mutlu' hissettiği ülkelerde hiç de o kadar sosyal güvence ve maddi zenginlik yok. Fakat ruhen mutlular. Huzur parametrelerine sahip ülkelerin halkları ise muhtelif kaygılar nedeniyle kendilerini çok da mutlu hissetmiyorlar. Benim güzel ülkem, her iki sıralamada da, bırakın ilk onu, listenin çok aşağı sıralarında yer alıyor. Bu araştırmalara göre mutluluğun da huzurun da çok uzağındayız. Ne gam! Türkiye'de olmadıktan sonra n'apayım huzuru, neyleyim mutluluğu. En dipte bile olsak, mutluluk ya da huzura kavuşmak için hiçbir yere, asla gitmem yerleşmek için. Mutluluk da huzur da gelecek buraya nihayet. Bak, barış geldi!..

● **Her şeyi anlamak isteyen, her şeyi kabullenmek istiyemeyendir...**

● Milliyetçi televizyon dizilerinde, Türk düşmanı karanlık tipler oluyo. 'Perde arkasındaki egemen güç' hesabı. Göya kırık bi Türkçeyle konuşuyolar: "Türkiye'nin yükselmesine engel olmaliyiz!" veya "Bu Türk teşkilati, her seferinde işleğimizi baltaliyor, artik buna son vermeliğiz!" E arkadaş, bu kadar Türk düşmanıysan niye onun dilinde konuşuyosun? Türk olmuşun alan sen! Kırık mırık, konuşuyosun işte şakır şakır. Niye, çünkü altyazı koyarsan kaçak seyirci di mi, kurnaz seni. Bi de hep mavi gözlü oluyo o Türk düşmanları, kara gözlü düşmanımız olmazmış gibi!..

Çocuğu gecikirse kadar diyen çe

● **Harabat ehlinden olan Vincent van Gogh, kendisiyle benzerlik taşıyan düşkünlere düşkün! İki yıl kaldığı Lahey'de modeli olan eski fahişe Sien'le yaşamaya başlar. Oldukça çirkin ve yıpranmış bu kadının bir kız çocuğu vardır, ikinciye de hamiledir. Yeni doğan Willem'e annesinden çok Vincent bakar. Zaten 'taş kadınlar' asla çekmemiştir onu. Sien için "Hiçbir zaman, bu solmuş, çirkin kadın kadar iyi yardımcım olmadı. O benim için güzel. Hayat onu yaralamış, acı ve talihsizlik izler bırakmış. Toprak sürülmediği zaman ondan hiçbir şey elde edilemez" diyecektir. Defalarca başka desinatörlere yardım eden Cor**

Amcası, Vincent'a sadece 12 desen ısmarlar. O kadar. Arkası gelmez. Zaten ailesine gıcık olduğundan soyadını kullanmaz, resimlere hep 'vincent' imzasını atar...

● 'Kıyamet' olgusunun tartışıldığı bir tv programında şu cümle sarf edildi: "Deccal, tam demogog bir adam!.."

● Önemli olan, sınıfı geçmek... Değerli olansa, yaz tatilinde sınıftakilerin ve hocaların seni özlemle hatırlaması...

emüsü siparişi "Siz getirene etişkin olduk!" k da duydum!..

● IKEA varken, İsveç'in başka ülkelerde büyükelçilik, konsoloslık falan açmasına gerek yok ki. Bi köşeye kuruversinler işte. Nasılsa IKEA, İsveç'ten daha ünlü!..

● Bebeklerin boğum boğum kolları, bacakları güneşte hafifçe yanıyo da o boğumların içi pek beyaz kalıyo ya... Daha ben bi şey yapamam bu konuda...

● "Tomris Uyar'ı çok kıskanıyorum yaa, çok iyi şairler kadın için şiirler yazmış" diyene çok rastladım, "Tomris Uyar'agıpta ediyorum, ben de onunkiler gibi öykü yazmak isterdim" diyene hiç denk gelmedim...

● Arkadaşım, Londra'da bi yaş gününe giderken on tane bira götürmüş, eli boş gitmiim diye. Orda üç tanesini de içmiş biraların. Ertesi gün, yaş günü olan kişi aramış "Biralarını unuttun bizde" diye!..

● Adı Sanat, soyadı Kumar olan Hintli var. Sanat Kumar, adının bizdeki anlamını yine bizden birinden öğrenmiş. (O adama kısaca Dostoyevski diyebiliriz.)

● Babadan oğula geçen sadece krallık değilk ki... 'Halklık' da geçiyo babadan oğula...

● Her iş yerinde bir 'haybeci' bulunur, piyasanın sessiz kuralıdır bu. İşe nasıl girmiştir, nasıl orada durmaktadır, bilinmez, akıl ermez. Herkes de bilir ha haybeciyi...

vedatozdemiro@gmail.com

ve SİNEM

Gerçeklerle yüzleşiyor

3. Bölüm

Geçen Haftadan Devam: Kübra ve eşi Gökhan, yakınlarını önce yemeğe, sonra da swinger olayına çağırırlar... Ve bu ikisi'ye hiç uymaz...

"Tamam bitsin artık" dediğinizi duyar gibiyiz... Peki öyleyse, haftaya son bölüm: zarlar atılıyor, ilişkinin kaderi çalınıyor ve Sinem yoluna gidiyor.

Devam edecek...

YİĞİT ÖZGÜR

SPOR YAPINCA İNSANIN YÜRÜYÜŞÜ DEĞİŞİYOR... BEN SPOR YAPMIYORUM. BENİM YÜRÜYÜŞÜM NİYE DEĞİŞİYOR?
G.TÜNÜ KIRMIŞSIN GALİBA FUAT ABİ...

BEDENEN BURDASIN AMA RUHUN ÇOK UZAKLARDA GİBİ...
UZAK DEĞİL, HEMEN ARKA MASADA.

ERCAN, BEN ESKİ TOPRAK MIYIM?
YOO...
NASI YANİ, YENİ TOPRAK MIYIM?
HAYIR...
ULAN ESKİ TOPRAK DA DEĞİLİM, YENİ TOPRAK DA DEĞİLİM. NEYİM BEN?
KAKMASIN BEN ABİ...
HOPPAA... ZOKTUN YİNE LAFI !!... HOYDUN ÇOKUĞU HELAL.
SENDEN NEFRET EDİYORUM SUNDUZ...

BU NE İHTİRAS DEMEK, İNSANLIĞA HAKARET, HEMEN ÖZÜRLERİNİZİ DİLE... BU HAYVANIN SÖZÜNÜ NE? SİNİRİM... HAYVANLIĞIN DİBİ... SONRA... SONRADAN BİRİ BİZİM BU GİBİ ANLARI KAMERA DEVAM... AMAN EFENDİM HAYVANLIK OLABİLİYMİŞ BAZEN DEDİ... AH UNUTMUŞUM NE ÇEKİNMİŞİZ BİZ BU DİBİTTEN HAYVANLIĞA DİYE DEDİ YANİ...
BU KADAR ÇOK İNSANLIĞA REVİŞ OLAMAZ? SEN KENDİ İÇİNİ ÇOK SEVDİĞİNİ ANLADIN! AŞIK OLMUŞSUN SEN KENDİNE !!

GÖRÜŞMEMİZİN DOĞRUSU, AMBİYO NE, AMBİYANS MI?
AMBİYO...
YÜKÜ NİYE ABİM ?.. FENA LAN BU...
HAKKIMDA İYİLİK...
OLSUN... YİNE BİRİNİ PİYASTİSİNİZ...
FİRİK YU !!!

DERENİN FİNALİ VAR, BAHATİSİZ ESNİF DE ÇALIŞSIN...
ABAY GERÇEK FİNAL.

BİZ NİYE BÖYLE GÜZEL FİLMLER YAPAMIYOZ YAV ?..
KURTLER 3D YAPAMIYOZ...
YAZ KEŞKE... SANIĞIN ALLAHSIZ TOSBAŞA OLDUĞUNA KARAR VERİLDİ...
HAYDAA...

TATLI KAHKAHASI KULAKLARIMDAN GİTMİYOR... UNUTAMIYORUM ABİ...
HASTASIN SEN.
BAKIYUM...

OLAY ESNASINDA NEREDEYDİNİZ?
OLAY ESNASINDA HİÇBİR YERDE DEĞİLDİM ŞU ANDA DA DEĞİLİM. OLAY MOLAY DA YOK... SINAVI KAZANAMADIN SEN. POLİS OLAMADIN... ÜZÜNTÜDEN KARIN YEDİN SEN LEVENT...
LEVENT ÖLDÜ... ADAM RED KİT
TEBRİKLER RED KİT, SUÇLULARI YAKALADIN... RED KİT? HEY NEREDESİN?
GİTMİŞ MİYİM? BAZEN GİDİYORUM GİBİ GÖRÜNÜ...

DAYIMLA ENİŞTEMİ YATAKTA YAKALADIĞIMDA BEN

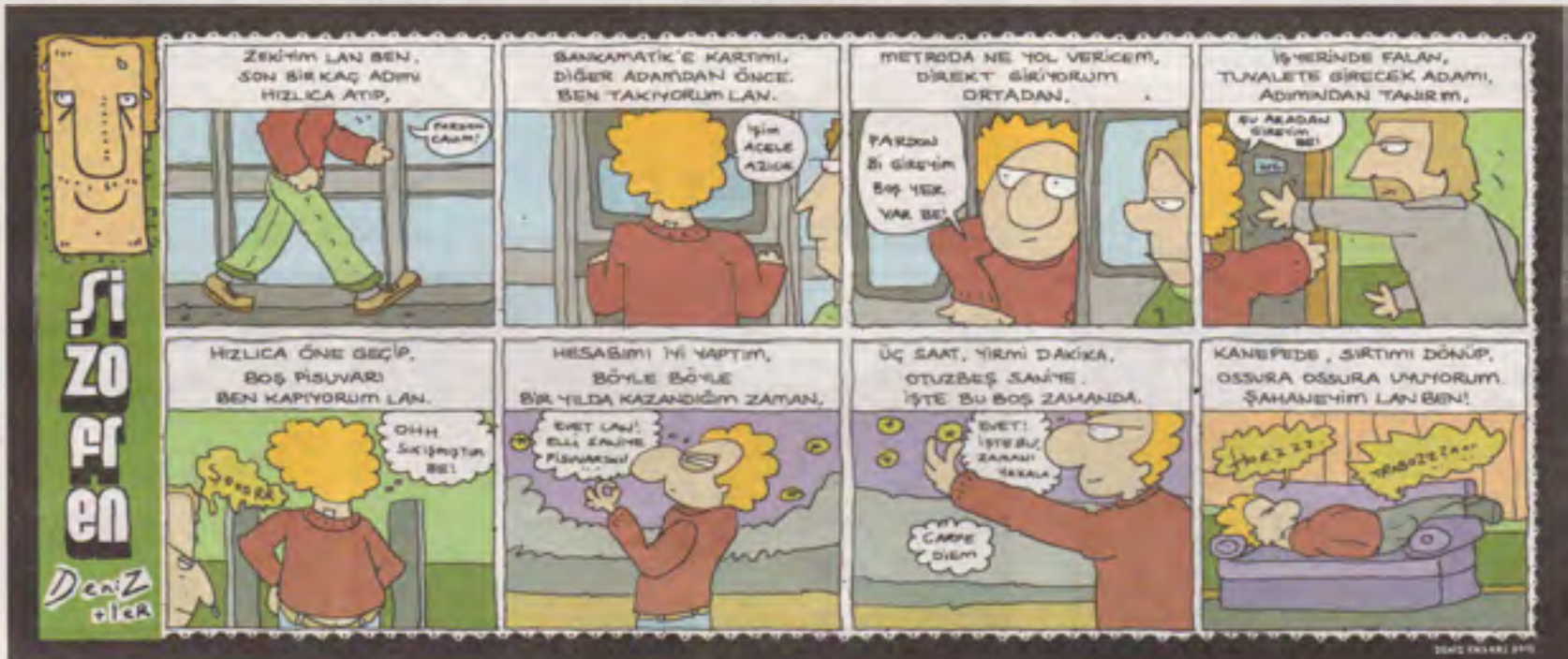
şizofren
Deniz Ekiler
ZEKİYİM LAN BEN. SON BİR KAÇ ADIMI HIZLICA ATIP,
PARDON CANIM!
BANKAMATİK'E KARTIMI, DİĞER ADAMDAN ÖNCE. BEN TAKIYORUM LAN.
İŞİM ACELE AZİZİM
METRODA NE YOL VERİCEM, DİREKT GİRİYORUM ORTADAN.
PARDON BİR GİREYİM BOŞ YER VAR BE!
İŞYERİNDE FALAN, TUVALETE GİRECEK ADAMI, ADIMINDAN TANIRIM.
BU ADADAN GİREYİM BE!
HIZLICA ÖNE GEÇİP, BOŞ PİSUVARI BEN KAPIYORUM LAN.
OHH SIKIŞMIŞTIM BE!
HESABIMI NİYAPTIM, BÖYLE BÖYLE BİR YILDA KAZANDIĞIM ZAMAN,
EVET LAN! ELLİ SANİYE PİŞİRMİŞİM!
ÜÇ SAAT, YİRMİ DAKİKA, OTUZBEŞ SANİYE. İŞTE BU BOŞ ZAMANDA.
EVET! İŞTE BU ZAMANI YAKALA
CARPE DIEM
KANEPEDE, SIRTIMI DÖNÜP, OSSURA OSSURA UYUYORUM. ŞAHANEYİM LAN BEN!
HRRZZZ
HRRZZZ...

Çarpışma

İpek & burak

Yazan Kıvanç Oksay

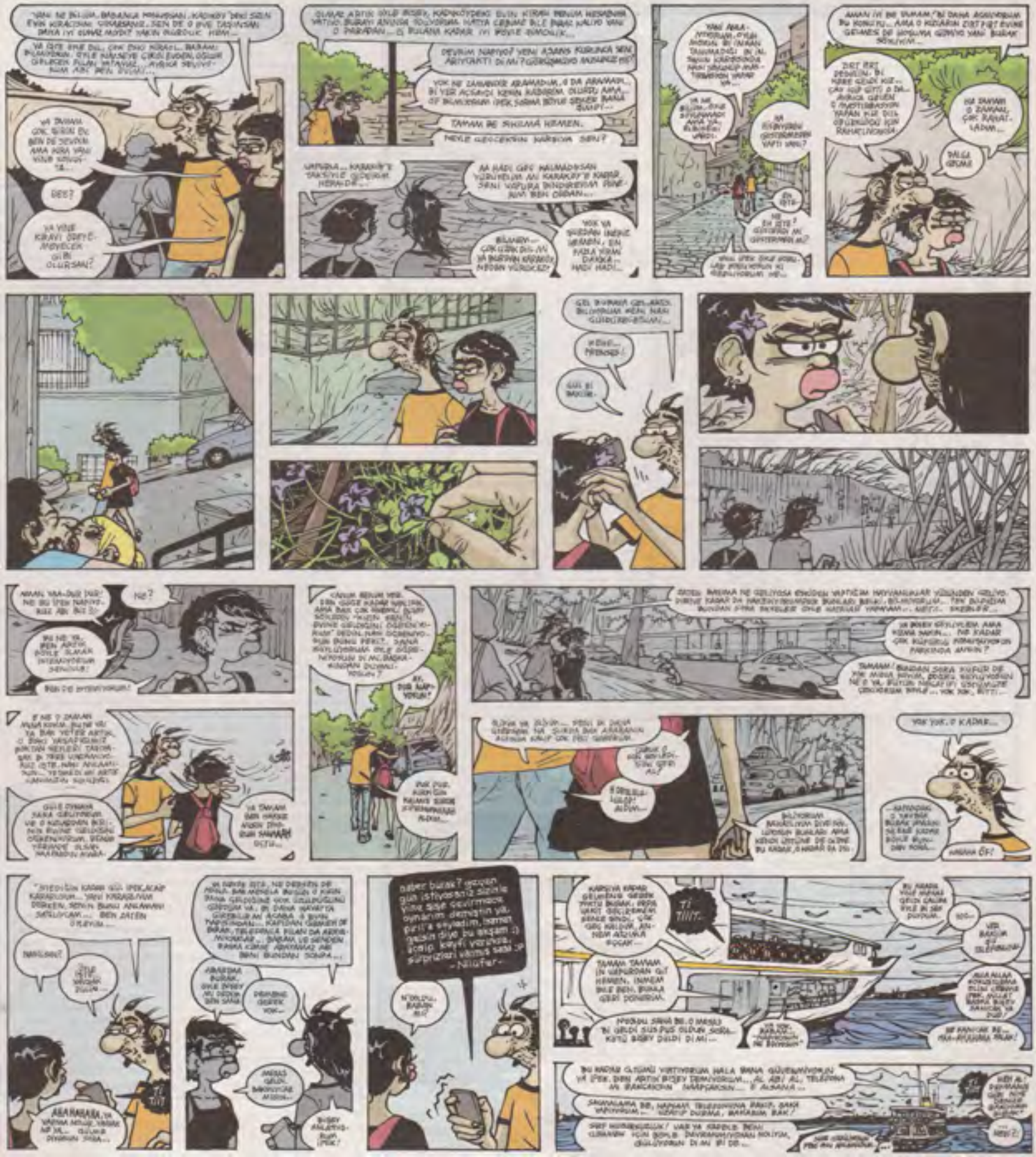
YANI NE BİLİM... BABANLA MIRAYDAN, KADIKÖY'DEKİ SİZİN EVİN KİRACISINI GÖRMEDİNİZ. SEN DE O EVE TAŞINSAN DAHA İYİ OLMAZ MIYDI? YAKIN OLURDUK. HEM...
YA ÖYLE EVE DEL, ÇOK EKSİ KİRALI... BABAM: PİLAVKÖRÜN, ÖYLE NAVSEYE GİRİŞ EVDEN, OĞLUM GİRLİĞİN PİLİN YATAVAZ... AVRUPA YAKASI'NIN ARA BERİ SVİÇİ...
YA ZAMANA GÖRE, BİRİNİ BİZ BİLİN DE DEVRİM. AMA KİRA YANI VİLİR SEVGİ-TA...
DEE?
YA YİNE KİRAYI DÖPİ-MEYECEK GİBİ OLURSAN?
DEVRİM NAPIYOZ? YENİ AŞKINS KURUNCA SENİ ARIYORTI DİMİ? GÜRÜŞMÜYO MUYUZ HİÇ?
YOK NE ZAMANDIR ARAMADIM, O DA ARAMADI... BİR YER AÇSAYDI KENDİ KAFAMDA OLURDU AMA... OF BİLMİYORUM İPEK, SARMA BÖYLE SEVDİĞİ BANA SUNIYOR...
TAMAM BE SİKİLMA HEMEN.
NEYLE GİDECEKSİN KARŞIMA SEN?
UMUDUM... KARAKÖY'E TAKSİYLE GİDERİM. HERALDE...
AA HADİ GEÇ KALMADIYSAN YÜRÜMEDİN Mİ KARAKÖY'E KADAR. BENİ VİSPURA BİNDİRDİNİZ PİNE... BİNİ BEN ÖDEMEM...
BİLİMEM... ÇOK ÜZÜLDÜ DİYİ YA İNSANIN KÖŞEKİŞ İNSAN YÜREKSİZ?
YOK YA ŞUKSAN ÜNİVE MİSİN, EN KAZA KİRAL DAKİKA... HADİ HADİ...
YANİ AMA... İYİYİMDİR, OYUN ARKADAŞI DİYİNİ TAMAMADIĞI BİR İNSANIN KARŞISINDA NASIL DÜŞÜNÜP AMA-TÜRKİYEDİN YAPMAZ YA...
YA NE BİLİM... EVDE DÜŞÜNMEDİ AMA YA BİLMİYİ VARDI.
NE KONUŞTUĞUN GÖSTERMEDİN YAPTI VARI?
EN İYİSİ...
NE DİYE? GÜVENMİYOR MU GÖSTERMİYOR MU?
YANİ ÜFFF EVE GİDİP DÜŞÜNMEK İSTİYORUM Kİ...
AMAN İVİ BE YAHAM, "BİZ DAHA AGGLAŞMADIK BU KONUDA... AMA O KIZARIN ZİRT PİRT EVİNE GİTMESİ DE MOLLYA GÜZEL YANI BURAK SÖYLİYİM...
ZİRT PİRT DEDİNİZ Bİ KİBİR GİZİK KIZ... ÇOK İYİ GİTTİ O DA... AVRUPA YAKASI'NDA O ÜNİVERSİTİNİN YAPAN KİR DİLİ OĞLUMUZU İÇİN FEDAKÂRLIĞINDA...
HA DAHASI O ZAMANLI, ÇOK RAHAT. LAFINA...
YALGA GİRME
ŞEY... BİLİYORUM, BİLİYORUM... BEN DE DİYİYORUM...
NE DİYE... NEDENİ?
GÜZİ Bİ BAKSANA...
GEL BAKALIM GÖZLERİNİ BİLİYORUM NEDEN, NASIL GÜZELLEŞTİĞİNİ...
NE? NE DİYİYORSUN? BEN ARTIK BÖYLE SLAKAR İNSANLARLA UĞRAŞMIYORUM DEMİŞTİM!
BEN DE DİYİYORUM!
AMAN YA-DUĞU ŞEY! NE BU İPEK NARİN... BİZE ABİ BU İŞ!
NE? NE YA, BEN ARTIK BÖYLE SLAKAR İNSANLARLA UĞRAŞMIYORUM DEMİŞTİM!
ÇOCUK BEKLİYOR DİYİ YA İNSANIN KÖŞEKİŞ İNSAN YÜREKSİZ?
BİL BİL! BİLİYORUM! ÖYLE DİYİNCE ÖĞRENİYORUM, BİZİMİ YÜRÜMEDİ BİLİYİM...
İYİ DİYİ KAPIYORUM!
ŞİMDİ NE? ZAMAN MUHAKKAK... BİLİNE VİLİ YA BİRİ YETİŞE ARTIK. O BİNCİ YAŞAYACAKMIŞ GİBİ BİTİN HEKİMİ TAŞIMA-MAK İÇ İŞİNİ UNDANIYOR... BİZİ İSTE... BİNİ ANLAMIYOR... YETİNİN Mİ ARTIK UMMADIN KALDIĞI...
ÖYLE DİYİNCE BANA GELİYORSUN VE O KONUŞMADAN BİZİ... BİZİ ÜNİVE GİTMİŞİNİ ÖĞRENİYORUM, BİZİMİ YÜRÜMEDİ BİLİNİ SAHİLİNİ...
YA ZAMAN BİR HAFTA KADAR ÖNCE BİNİ BİR SAHİLİNİ...
ÇOCUK BEKLİYOR DİYİ YA İNSANIN KÖŞEKİŞ İNSAN YÜREKSİZ?
BİL BİL! BİLİYORUM! ÖYLE DİYİNCE ÖĞRENİYORUM, BİZİMİ YÜRÜMEDİ BİLİNİ

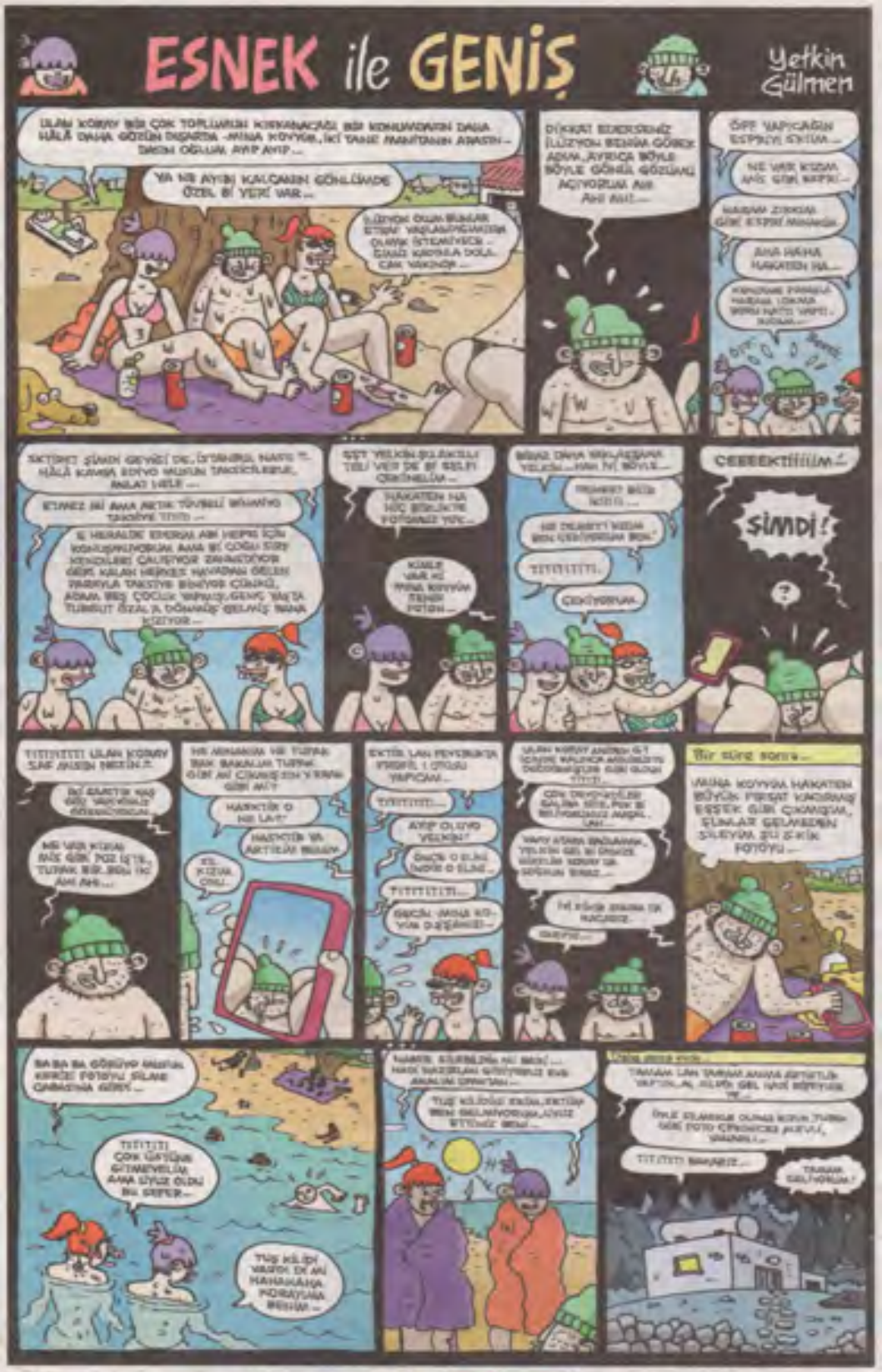

Klasörler Ağlıyordu – Ferhan Serisi

Beynimiz neden böyle çalışıyor Ferhan? Dışarıda bu kadar güzel bir haftasonu varken, yaşıtlarımız kızlar bisiklete binerler, yaşıtlarımız erkeklerin bir kısmı bisiklete binen kızları izler, bir kısmı kendi aralarında "transformırsı da s.ktiler, ninja kaplumbağaları da s.ktiler, bir jurassic park kalmıştı daha izlemedim ama onu da s.kmişler galiba? Neden her şeyi s.kiyorlar abi?" diye tatlı ve zahmetsiz bir muhabbet içindelerken beynimiz neden böyle çalışıyor? Hayatın kolay olduğu, dışarıda adeta başlangıç seviyesinde bir günün yaşandığı, dünyanın insanlara durup dururken "bugün ders yapmayacağını, isteyenler test çözebilir, çıkmak isteyenler çıkabilir, ya da şarkı söylemek isteyen arkadaşımız varsa çıkıp söyleyebilir" dediği bu tatlı günde beynimiz neden böyle çalışıyor? Dışarıda manavlarda karpuzlar olmuş, kirazlar en güzel günlerini yaşarken beynimiz ne yapmaya çalışıyor?

Dışarda gerçekten de muhteşem bir haftasonu yaşanıyordu. Yağmur yağacak demişlerdi, ancak yağmamıştı. Onun yerine yağmur sonrasının temiz serinliği ve ferahlığı gelmiş, şehire biraz nefes alması ve kafasını toparlaması için bir fırsat sunmuştu. Ferhan'ın beyni, nedeni belli olmayan bir şekilde bu güzel günü duvarlara bakarak ve kendisiyle kavga ederek geçirmeye çalışıyordu. Lise sonu hatırlıyor musun Ferhan? Ne kadar çok utanç verici ve hatırlaması acı anımız var lise sonla ilgili hatırlıyor musun? Hadi hepsini birden aynı anda hatırlayalım. Bütün lise boyunca çok hastası olduğun kıza en sonunda açılmıştın da kız çok ağlamıştı, sonra kızın arkadaşları seni dövmeye gelmişlerdi. Bütün ayrıntılarıyla o günü hatırlayalım. Biraz gayret. Dayak yememek için kendi yaşındaki insanlara ne kadar çok abi demiştin. Lise zor tabii. Dayak yeseydin daha iyiydi aslında. Hiç dayak yemediğimiz için mi böyleyiz acaba? Çünkü bakıyorum, şimdi de çok iyi değil hayatımız. Hayat geçiyor. Kaç yaşındayız şu an? OUVV! Yirmidokuz diyorsun ama şu an otuz yaşındayız. Ömür bitti. Ömür ötücü bir kuş misali [illegible] olamayacağız. [illegible] Bu bence ayıp bir şey değil. Dışarıda altmış liralık yemek yemek şeklinde bir zenginlikten bahsetmiyorum. Bayaa yarış atımız falan olsun istiyorum. Asla yarış atımız olmayacak Ferhan. Bunu biraz düşünelim.

Ferhan bakışlarını sabitlediği duvardan güçlükle ayırdı ve "yarış atı nereden çıktı lan?" diye düşünerek şaşkınlıkla yerinden doğruldu. Demek ki derinlerde bir yerde gizli kalmış böyle bir tutkusu vardı. Kendisiyle ilgili yeni edindiği bu inanılmaz bilgiyi de aldı, lavaboya gitti, yüzünü yıkadı. Aynaya baktı, yarış atı olsa bile atı mundar edecek, cins hayvana layığıyla bakamayacak bir insan gördü. Dışarıda yediği altmış liralık yemekleri bile mundar edliyordu. Garsonlara karşı aşırıyapıcı tavırlar, yemek seçerken yaratıcılıktan uzak korkak kararlar. Genelde dürüm şeklindeki yemekleri ya da menüye resmini en büyük bastıkları yemeği seçiyordu. Ya da köfteli bir şeyler. Oradabir yerlerde kanlı steakler yüzüne alayla bakıyordu, arkasından konuşuyorlardı. "Anlamaz abi, yese bile anlamaz" diyorlardı. Ferhan'ın bir an önce kendisini az pişmiş etlerin bile kendisiyle taşak geçtiği bu garip dünyadan kurtarması gerekiyordu.

Ani bir kararla bilgisayarı temizlemeye karar verdi. Daha önce yine böyle darboğazlarda olduğu bir gün bilgisayardaki eski dosyaları temizlemiş, bilgisayarın klasörlerini düzenlemişti ve bilgisayarın başından kendini biraz daha iyi hissederek kalkmıştı. Bilgisayar üzerinde sorgulanamaz bir otoritesi vardı. Sistem yöneticisiydi, bilgisayarın tek sahibiydi, masaüstü arkaplanına karar verebilecek tek kişiydi. Özel hayatındaki sinirini çalışanlarından çıkartan bir patron misali azarlayacaktı bilgisayarı, haftasonu çalıştıracaktı.

Önce masaüstünden başladı. Masaüstü rezalet durumdaydı. Her şeyi klasörledi, silinecekleri sildi, hızını alamadı geri dönüşüm kutusundan da sildi. Sonra gereksiz programları ve oyunları kaldırmaya başladı. Bundan sonra böyle arkadaşlar, işe yaramayan s.ktir olur gider, bu bilgisyarda hiçbir program dokunulmaz değil. Belli belirsiz bir ferahlama hissediyordu, iyi gidiyordu. Sonra eski fotoğrafların depolandığı alana girdi ve eski kızların fotoğraflarını buldu. Ağla Ferhan, üzül. Aynı klasörden eski kızlara çok aşık olduğu dönemde dinlediği albümler de çıkınca Ferhan'ın beyni sevinçle ellerini çırptı. Haydi her şeyi iyice hatırlayalım, o acı dolu günleri yeniden yaşayalım Ferhan.

Ferhan kendi ayağıyla ölümcül bir tuzağa sürüklenmişti, elleriyle yıkmaya çalıştığı evin en kazı altında kalmıştı. O gün gözleri kamaşana kadar eski fotoğraflara baktı. Beyni uyuşana kadar bazı anlamlı gibi şarkıları dinledi. Hiç istememesine rağmen gecenin ilerleyen saatlerinde internette bazı kızların isimlerini aratı. Bazıları hala çok iyiydi, bazıları evlenmişti, bir tanesinin kocası inanılmaz zengindi. Ümitsizlik içinde adamın atının olup olmadığını öğrenmeye çalıştı, google'da "adamın adı + yarış atı" diye arattı, çıkan sonuçlardan bir yerlere varmaya çalıştı. Aniden ne kadar acınacak bir durumda olduğunu farketti. Dibe vurmuştu, eski kız arkadaşının kocasının atı var mı yok mu öğrenmeye çalışan, haset ve nefret duygularıyla kendini bitiren bir insana dönüşmüştü. Bu böyle gidemezdi.

Anı bir kararla bütün eski dosyaları sildi, bilgisayara format attı. Geçmişte yaşayan Ferhan da eski kız arkadaşlarının fotoğraflarının olduğu klasörlerle birlikte tarihe gömülmüş, karanlıkların içinden yani bir Ferhan doğmuştu. O günden sonra piyasadaki bütün kişisel gelişim kitaplarını okudu, seminerlere katıldı, varlıklarını daha akıllıca yönetmeye başladı, parasının bir kısmıyla altın, bir kısmıyla ise yüro aldı. Kredi çekip kendi şirketini kurdu. Sadece üç yıl sonra uluslararası tarafsız değerlendirme şirketleri kurduğu şirkete altmış milyon dolar değer biçiyordu ve kişisel serveti yüz milyon doların üstündeydi. Otuzbeş yaşına girdiği gün şirketini bilişim devi google'a sattı ve emekli olduğunu, bundan sonra sadece hayır işleriyle uğraşacağını açıkladı. Parasının bir kısmıyla kendisine yarış atı aldı.

Unutmayın, beyniniz bilgisayar gibidir, bazen gereksiz klasörlerle dolar, yavaşlar şişme yapar. Tıpkı bilgisayar gibi beyninize format atmak ve yeni bir başlangıç yapmaksa sizin elinizde. Ferhan'ın diğer maceralarında görüşmek üzere, sevgiyle kalın.

groagh@gmail.com

cihan ceylan

Böyle öpüşen herhangi iki erkeğin hükümeti kurmuş...

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

- geçenhaftadan devam -

Uyanıpgözleriniaçtığında yerindenkıpırdayamadı, korkudan gözlerinitekrar kapattı, fakat yinede seslerini duyabiliyordu "Ne yapıcaz? Yine bizim çatlağa mı giricez?" "Napalım abi, her yerayrı." "Amaen çok ceset bizim çatlaktaydı." İki tane onun neredeyse beş katı iri böcek tam üzerinde durmuş. bir yandan kanemiyorbir yandanı konuşuyorlardı. "Ençok ceset bizim çatlaktaydıçünkütlen uygun duvar çatlağıorası olduğu içinen çok tahtakurusu o çatlakta kalıyordu. Çokistiyosanbaşkabir çatlakarayalım,amabence hepsizehirli." "Abi madem öyle diyosun o zaman başka çatlak değil başka yatak. hatta başka bir oda aramamız lazım!" Durupbirbirlerine baktılar."Sen doydun mu?" dedi biri. Öbürü bakışını kaçırmadan kafasıylaonayladı Hemen dönüp cüsselerinden beklenmeyecek bir çeviklikle ve sessizlikle, hiç titreşim ve sarsıntı yaratmadan koşarak uzaklaşmalar. Bitbirsüre arkalarından baktı. sonra kalkıp o da yolunda ilerlemeye devam etti. Tıknaz bite artık daha çok hak veriyordu: felaket gerçekten de her yerdeydi. Adamın vücudu ve vücuduna yakın dış dünya ölüm, acı ve korkuyla doluydu Uzuncabir yürüyüşten sonra pantolonun belindenve donun lastiğindengeçti. Kumaşkıvrımlarında vedikişaralarındabaşka çamaşır bitleriyle tanıştı. Onlar da her yerdeki cesetlerden ve ölümden konuşuyorlardı,herkeskorkuve umutsuzluk içindeydi

Bit onlarla arkadaşlığı fazla ilerletmeden yoluna devam etti. Tam donun içinde, kabaetlerinalt kıvrımına vardığı sıradabeklenmedik şekilde ortalık aydınlanıverdi. Pantolon,don, tişört, hepsibirandagidivermiş,bitortayerde kalakalmıştı.Açıklıktakalınca içinde önlenemez bir güvensizlikve korku peydahlandığı içinhemendaha karanlık olan t.şak bölgesinedoğru koşturdu. Sadece önleyemediği açıklık korkusundan değil,artıkher sıradışıdurumu korkunç bir felaketin habercisisaydığı için de t.şak kıllarının engür,en yoğunolduğu, bacakla t.şak arasındaki en kuytuyere saklandı İlk katliamdasaçlıbölgeyeboca edilenaynı zehirlisıvı üzerine boşaldığında ise kötümserlikte haksız olmadığını anladı. Çok şükür ki doğru bir hareketyapıpkıldankafesiniçine sığınmıştı; kıvamlı zehir kıl hasırdan kafesi geçemedi, hasırın üzerinde kalınve yapışkan bir katman olarak kaldı.Kıldan kuytunun içinde büzüşüp,etrafınısaran zehrisoluyarak veher aldığı soluktaölmeyi bekleyerek uzuncabirsüre kıvrandı. Bir süre sonra zehrinkesifkokusununyerini sabunlu sıkokusu alınca rahatladı. Sabunlu sularzehri,temizsulardasabunlarıalıp götürdükten ve t.şaklar kurulandıktan sonra, don ve pantolon dagiyilip ortalıktekrar kararıncabulunduğuyerdençıktı Aslındaburadakikıl yoğunluğukafayaçok benziyordu,buraya yerleşebilirdi, ama deriyiemmeyeçalıştığındaderinindeğil emmek, ısırmasının bile mümkün olmayacağı derecede nemli, yağlıve tuzlu olduğunufarketti. Tekrar kaba eteçıkıp bacaktan aşağı yürüdü.

Pantolonun paçalarıkısa olduğundan yineaçık havayaçıkmak zorunda kalmıştı, ama burasıkaba et kadar tüysüz değildi, seyrek deolsa kıllarlakaplıydı. Bacağınbu seyrekve güçsüz kıllarını umutsuzca seyredeseyrede, aylak aylak yürürken arkadan gelen "Naber" sesiyle irkildi. Dönüp baktığında az önce geçtiğiyerdeduran, boyubit kadarfakat çok kaslı arkabacaklarıkendi boyundan dahauzunbirböcek gördü "Merhaba" dedi bit, "Ben saç bitiyim. Sen kimsin?" Diğer böcek kahkaha atarak güldü, "Saç biti mi? Ha Ha Ha Ha! . O zaman yanlış yerdesin dostum!.." Bitin yanına yaklaşıp elini uzattı,"Benpireyim.İlk defabacakta birsaçbiti görüyorum." Bitbaşını hüzünle öneğerekpirenınelinısıktı, "Evet"dedi, "Evimden bırazuzaktayım." Pire gülümsedi,"Aldırına"dedi, "Zorzamanlardayız, hayatta olmanbile büyük başarı." Bit kafasınıkaldırıppireyebaktı.Pire anlattı: "Doğduğumdan beribu evdeyim.Doğduğumdan beritozlarıniçindezıplayıp eğleniyorum.Ama artık hiçbir yer eskisi gibi neşeli değil. Her yerzehirli,heryerdeölüm var.Tozlar pirecesedi,çatlaklar ve oyuklartahtakurusu cesedi,çamaşırlık bit cesedi dolu Eskiden biraz kan emeyim diye kollara bacaklara zıpladığımda birsürü böcekgörür yarenlik ederdim. Uzun zamandırcanlı gördüğüm tek kişi sensin." Bit umutsuzluğa kapılmamaya çalışıyordu, "Belki aşağıdayaşamaya uygunyerler vardır?" dedi. "Ayakta mı?" diye gözlerini devirdi pire, "Ayak şu an bu adamın en ıssız yeri. Bütünçoraplara, bütünayakkabılara baktım, hepsi zehirli.Ayak uzunca bir süre daha ıssız kalacak Hatta buadamın bulunduğuher yerde,bütün bu odada, bütün bu evde artık ölüm sessizliği hüküm sürecek!.." Bit korku içinde pireyidinliyordu. Pire devametti,"Ne düşünüyorum biliyor musun? Annem derdi ki bizim dedelerimizin dedeleri bu eve balkonakonan kuşlar üzerindegelmişler. O balkondenenyeri bulsak, vebalkona konan kuşları beklesek.. Ve kuşlarla uçarak bu cehennemden kurtulsak... Ha? Benimle gelir misin?.." Bit "Ben..." diyesöze başlıyordu kipire "Yereyat!" diyebağırarak bitin üstüne atladı. Tam o anda adamın devsa veiğrençeli daha önce sıvrısineğin üzerindeşakladığı gibibu defaonların üzerinde şakladı. Darbeninetkisiyle çokfena sarsıldılarsa da pirenin son derece sert kabuğu ve uzun güçlü bacaklarının amortisör etkisi sayesinde ezilmekten kurtuldular. Fakat pirenin neşeli hali gitmişti,telaşla "Benim gitmem lazım!" diye söylenerek bitinüzerindenkalktı, o kaslı bacaklarını zemberek gibiyere vurdurupçok yükseğezıpladı. Fakattelaştan neyöne zıplaması gerektiğini iyi hesaplayamamıştı, çok yüksekten tekrar bitin birazilerisinekondu.Tam konduğu anda daadamınhazırda beklevendevasa elinin ikiparmağı pireyi yakalayıverdiler. Pire iki parmak arasındahavayayükselirken "Bırakbeni!.. İğrenç herif bırak beni!.." diye bağırıyordu. Parmaklardiğer elinde yardımınıalarak birkaçustaca hareketle pireyiparmıakuçlarındaniki serttırnağın arasınaaktardılar.Pirenin küfürlübağırtıları, kabuğunun ikitırnak arasındakırılarakezildiğinihaberveren korkunççatırtıylabirlikte sonaerdi

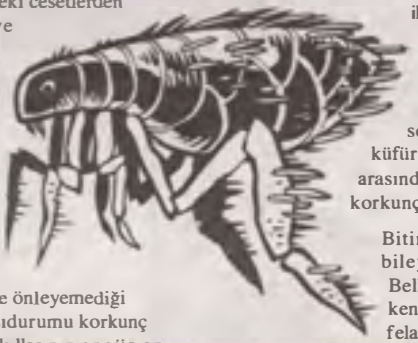

Bitinartık gidecekyeri yoktu.Ayaklarda bileyenibir hayatkırınaumudukalmamıştı. Belki de bu vücuttakitekcanlı yaratık kendisiydi şu an. Ne tarafa gitseölüm, felaket ve umutsuzluk vardı. Bacak kıllarından birinindibine oturup uzunuzun düşündü.Sonunda kafasın yukarı çevirip kafatarafına baktı.Nasılolsa ölecekti,hiç olmazsamemleketinde ölsündü

Bacaktanyukarı tırmandı,kabaeti geçti,don lastiğini ve pantolonun belinigeçip tişörtün altınagirdi, yakadan çıktı. Bütün kıyafetlerdeğişmişti,heryer sabunkokuyordu ve hiçbir yerde tekbirkişi bile yoktu. Enseyigeçerken tüm sevdiklerinin acılarıçindecan verişine tanıkolduğusaçlı bölgeyeyaklaştığı içintedirgindifakatsaçlı bölgeyegirdiğinde korktuğu kadar duygulanmadığınıgördü. Tıpkıo felaket günündeyaptığı gibisaçların arasındayürüdü, gölgelerinde oturdu,saçların arasından göğüseyretti.Kaheski mutlu günlerindenkah felaket gününden sahnelercanlandı gözünde amauzun yolculuğu boyunca kendianılarındaki hüzne karşıyüreği katılaşmıştı artık; herşeyi sanki başka birisinin anısıymış gibi, duygusal yükünü hissetmeden hatırlıyordu. Biraz ilerinde saçınüzerinde biryumru gördüğünde isebu defa yüreğinden ummadığıbir heyecanlasarsıldığını farketti. Yumruya yaklaştı,saçtankoparıp aldı. Bir yumurtaydı bu, ilaçla kurumuş ama her nasılsa saçta yapışık kalmayı başarınış ölü bir yumurta. Gözleri dolarak kuru yumurtanın içindeki ölü yavruya baktı.Anidentüm vücudunu sarsarak ağzındanyüzünden dışarıboşalanhıçkırığı tutamadı, yumurtaya sarılıp yerde hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Tam o sırada üzerinebirkaraltı düştüğünü farketti. Devasaiğrençelin sonundaonun canınıalmaya geldiğini düşünüpyaştanşişmiş gözlerini zorla açarak öfkeyle yukarıbaktı. Bu birel değildi, çokgürupuzunkıvırcıksaçlarıolanbir başkakafaydı.Adam kafasıiu başka birkadının kafasınadeğdiriyordu. İştebaşkabir kafaya atlamak için,mükemmel bir fırsat, fakat sebep? Her yerde kol gezen felaket varken yeniden başlamak için sebebi yoktu. Tamo anda kıvırcıksaçlarınta dibindekorkudolu birçiftgöz gördü. Bakışlarından kendisigibibir felaket yaşadığıfakathenüz korkuyu daaşıp umutsuzluğa ulaşmadığıbelliolanbir çiftbit gözü.Ölü yumurtayı yerebırakıpkıvırcıkuzun saça tutundu. Artık birsebebivardı; kendi kaybettiğiumudu başkasında bulmakiçin, başkasında halamevcudiyetinikoruyanumudun kayboymasınıengellemek içinkıvırcık saça tutunatutunakarşı kafaya doğru yürümeye başladı. "Kim bilir," diye düşündü, "Belki de felaketler döneminin sonuna geldiğimizin bir işaretidir bu..."

SON

Furkan Özçoban

gelen kutusu

Nebi AY

İsimsiz

Özgür

İsimsiz

Murat ARAS

Servet TURAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 2 Temmuz 2015 | Sayı: 409

Haftalık Yayın Süreli Yayındır
YAYINCI, MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gümüş
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kimsin Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şinki Saygınsın
Muhasebe: Nüvit Tahiroğlu Halkla İlişkiler: Songül Yolalp Bilgi Sorumlusu: Selami Kavak
Adres: Kocaçınarlı Mah. Sofuçay Sok. Hatipoğlu Ap. 2/Blok No: 20/12 Kat:1 Beşiktaş / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 92 50/59 Fax: 0 (212) 245 42 42 - ISSN 1307 - 7649
Renkler: Alfa Grafik Kağıthane Kağıt Ürünleri Klişe matbaacılık Hazırlık Tel: 0212 290 28 40
Genel Dağıtım: BFP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi 160 TL Amerika: 1200 Avrupa: 800 Ortadoğu: 1200
İBAN Numaraları:
TL: TR33 0006 2000 6050 0006 2000 79 USD: TR74 0006 2000 6050 0006 2000 21 EUR: TR42 0006 2000 6050 0006 2000 58

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

9 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2015/28 No: 410
3.50 TL. (KDV DA HİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

RTE'den Yeşilay mesajı:

"KOSKOCA PROFESÖR, SİGARA ALKOL HEPSİNİ GÖTÜRÜYOR."

UYUYUN LAN

Sevgi-lim Uykusuz okurlarım; Kürkte cinsiyetçi rafkı eğmerken, "Rafkı kimde kalacak gerilimi olurya, işte erken seçim ihtimali de öyle hoş bi gerilim yarattı meclisin hükümetsiz koridorlarında... Ülke aksaraydan yönetiliyo aslında... Meclisi müze yaptık.. Daha açıklamadık...

Doğu türkmenistan yürüyüşünde, Koreli turistleri çinli sanıp saldırmışlar... Yani, Sen de o zaman laik düzerin ahlaksızlaştırdığı günler gibi gözlerini çekinip, dışarı çıkmayacaksın... Ayrıca turistlerin ifadesi de çelişkili.. Önce "japonuz" diyolar, sonra "Koreliyiz" diyolar... Bi tanesi "Ben görüğüm" demiş. Yani bizim ayırt edemediğimizi anlamışlar... Buradan vatandaşları uyarmak istiyorum, Fatih ürek gibi olanlar çinli.. Diğer kalanları japon, koreli ve botoksludur... Bu kadar açık net...

Yunanistan yurodan çıkıyo.. Sökkeye dönüyo.. Kriz kol gibi.. Sırtaki yüzünden batti ülke.. Kırılan tabağın çanağın haddi yoktu lan... Şeşki avrupa birliği yuroyu bunlar için icat etti... Kendi kirdığı gibi, gelen turiste de kirdiriyodu.. "Kirin kirin, avrupa öldüyo parasını"... En sonunda Merkel "Şkerim sizin tabağınızı çatlatırız" dedi. "Böyle eğlence mi olur lan? Zaten çobuğumuzu çocuğumuzu helenik yetiştirdik, yıktları başları kapanmıyo" diye ekledi merkel... Görüyorsunuz **dini** zeuslukolanın, başı beladan kurtulmuyor...

Suriye sınırına topu tüfeği yığdık... Tampon bölge oluşturmak için girebiliriz... Zaten bi sınırı var, Suriye yok burda, gitmiş.. Sahibi şamda... Başkaları var, savaşıyolar..

Gazetecilere aksaray gezdirdik... 1000 adamı iki buçuk saatte gezdiler... Nuri Bilge filmi gibi arasını satıim... Gözler hep altın tuvalet aradı tabi... Fayansa saça biraz güçleriine gitti... Çok altın meraklısıysan, çıkart bileziğine sa..

UYKUSUZ

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in "çerez parası" dediği özel taşıt harcamaları dört kat arttı.

Cumhurbaşkanlığı yerleşkesinde yapılan camide, yalnızca imamın oturması için yapılan kürsünün maliyeti 40 bin lira.

Direnen işçilere yönelik polis saldırıları sürüyor. Arçelik'te direnişe geçen işçilere saldıran polis 17 işçiyi gözaltına aldı.

Ötücü bir grup, Sultanahmet'te Çinli zannettiği Koreli turistlere saldırdı.

1990'lı yıllarda işlenen 19 faili meçhul cinayetle ilgili davaya Mehmet Ağar yine katılmadı.

Nasrettin Hoca törenlerle anılıyor!

Bilal Erdoğan, bir dönem takma isimle Cafcaf mizah dergisinde yazdığını açıkladı.

Bu haftadan itibaren dergimizin fiyatını artırmak zorunda kaldık. Bunun başlıca nedeni kâğıt fiyatları. Ne yazık ki ülke olarak kâğıt üretmiyoruz, kullandığımız kâğıt ise tüm diğer gazete ve dergilerin kağıtları gibi ithal. Üstelik kağıtla birlikte kalıp, mürekkep gibi yine dolara endeksli baskı maliyetleri de sürekli artış halinde. Dolayısıyla dolar kurundaki küçücük değişiklikler bile anında maliyetimize yansıyor. Normal olarak haberiniz olmuyor ama biz bu artışları derginin fiyatına yansıtmamak için aylarca mücadele ediyoruz. Devam edemeyeceğimiz kadar zorlandığımızda da fiyata yansıtmak zorunda kalıyoruz işte. Ülkenin mevcut şartlarında sayfalarımıza boy boy reklam almadan, sadece okurların desteğiyle bağımsız bir dergi çıkartmak gittikçe daha zor bir hal almaya başladı. Gönül isterdi ki dergimizin fiyatı hiç artmasın. Fakat biz bu şekilde varlığımızı sürdüremiyoruz. Uykusuz, reklam almadan sadece sizlerin katkısıyla ayakta kalmaya devam edecek. Bu artış için özür diler, anlayış gösteren ve destek olan tüm okurlarımıza şimdiden teşekkür ederiz.

- Uykusuz -

KAÇ YILOLDU? Rüya

FIRAT BUDACI

Ahmet Davuoğlu rüyalarında Gazali ve Hegel ile tartıştığını söyleyerek kaliteyi elden bırakmayalı **1 yıl,**

AKP milletvekili Mahmut Durdu sigarayı bırakmak için kullandığı ilacın etkilerini, **"İlaç abuk subuk rüyalar gördürüyor... Sayın Genel Başkanımız bir bakıyorum baş ucumda beliriyor. Davidoff sigarasından karton karton ikram ediyor. CHP seçimin galibi gelmiş, öyle, rüya bu. Rüyama kızmayın,"** sözleriyle anlatalı **7 yıl,**

Hasan Sancak, notere onaylattığı ve reklam şirketlerine gönderdiği rüyasının Coca-Cola tarafından çalındığı iddia ederek dava açalı **9 yıl,**

Mersedes'in Aksaray fabrikasında yöneticilik yapan Mustafa Şener, rüyasında Tayyip Erdoğan'dan **"Niye yanıma gelmiyorsun?"** diye azar işitince derhal Ankara'ya hareket ederek yalakalığına ruhani bir hava katalı **9 yıl,**

Esra Ceyhan, Huysuz Virjin'e rüyasını anlatırken **"Siz ben olmuşum, ben siz olmuşsunuz..."** diyerek hayal sınırlarımızı zorlayalı **12 yıl,**

Evini teröristlerin bastığını söyleyen Emekli Albay Nurettin Esatoğlu'nun evine polis tarafından yapılan operasyon sonrası Albay'ın rüya gördüğü anlaşılalı **20 yıl,**

Milliyet gazetesinin "renkli rüyalar" köşesinde rüyasında şişe şişe rakı görenin kötü niyetli kimselerle karşılacağı, rüyasında paça yiyenin ise geçmişte kalmış bir olay yüzünden endişeleneceği iddia edileli **31 yıl,**

Ali Şen'in oğlu minik Metin, Fenerbahçe'nin maç sonuçlarını bir gün önce rüyasında gördüğü iddiasıyla haberlere konu olalı **32 yıl,**

Emine Erdoğan, rüyasında evleneceği kişi olarak gördüğü erkeği ertesi gün katıldığı bir toplantıda Recep Tayyip Erdoğan ismiyle kürsüde konuşma yaparken goreli **38 yıl,**

Antonin Artaud'un başını çektiği bir grup sanatçı isteyen herkesin rüyalarını, yaşadıklarını, düşüncelerini aktarabileceği "Sürrealist Araştırmalar Bürosu"nu kuralı **90 yıl olmuş.**

UYKUSUZ GEVİŞİ

Memo: Aaa, Barış? Şimdi terkettim, her an dayak yiyebilirsin abi sen?

Barış: Valla sayende hakkatten sopayı yiyoz şaliba sonunda.

M: Benle ne alakan var .mına koyim, ben mi çektim senin gözlerini. Çinli niyetine dövücekler seni diyorum, memleketteki bütün çekik gözlüleri bir bir döviyolar ya.

B: Ya onu bırak, Bilal'in bile dikkatini çektin olum, senin yüzünden başımıza ekşiycekler diye korkuyorum.

M: Bilal mi? Ya Hak Bilal'i mi diyosun? Babacık Bilal?..

B: Adam durduk yerde "Takma isimle mizah yazısı yazıyorum" demiş.

M: Anaa, hahahaha! Nerde yazıyomuş lan? Bizde yazmadığı kesin!... Yoksa bizde mi yazıyo?..

B: Mesele o diyel olum! Bak bi de ne demiş: "Türkiye'nin değerlerine yabancı dergiler, küfürle okur topluyorlar" demiş.

M: Bize mi demiş? Allah Allah, madem Türkiye'nin değerlerine yabancıyızmışız, küfürle nereden okur topluyoruzmuşuz? Yoksa bizim okur Alman mıymış? Felemenk miymiş? Yoksa Çinli miymiş?

B: Yıllarca yazdın küfürü, yazdın küfürü, herkes hepimizi senin gibi terbiyesiz sanıyo artık!

M: Ben de hepimizi terbiyesiz sanıyorum abi. En azından seni gayet terbiyesiz bir insansın.

B: Ne münasebet! Ben yazılarımda asla küfür kullanmam!

M: Bi dakka lan, yoksa sen Bilal misin? Bilal'in takma ismi, alter egosu filan olmayasın?

B: Evet, Bilal'le ben Fight Club kurduk. Çinli niyetine birbirimizi dövüp dövüp duruyoruz. Ne alakası var küfürlü yazmıyorum diye diye Bilal oluyorum .mına koyim. Al bak ediyorum.

M: Elmek ayrı yazmak ayrı. Kesin Bilal'sin sen. İçimizdeki Bilal.

B: Ya bırak, Bilal olsa olsa sen olursun. Kırmızı sakal check. Kelleşmiş koca kafa check. Arada bir söylenmeyi anlamayıp "Nasıl yani?" diye bön bön bakma check. Ulan sen hakkatten Bilal olmayasın?

M: Oha lan ne alakası var, yuh diyorum yani. Resmen Yunanistan'a çevirdin beni, tokat içinde kaldım.

B: Yunanistan değil Bilal'sin sen. Yunanistan benim.

uğur gürsoy

EMLAK BİZİM İŞİMİZ

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Beylerbeyi'nden selamlar. Ara ara yaptığım gibi bugün de köşemi gezgin gibi geze geze yazmak istiyorum. Evet, ben bunu seviyorum. **Çohseviyorumhemde**. Bisikletimle geldim elbet. Lokma niyetine ağzıma birşey sokmuşluğum yok. Henüz karnı ekmek görmemiş bir insanım. Yemin etsem ederim ama gerek yok. Bir yerde de. Hele hele. Bak ya. Çok güzel bir gün bu gün. Pidecime geldim. Burası çünkü artık benim pidecim. Asıl pidecim Trabzon'dadır, o ayrıdır, ama burası da bambaşkadır. Yumurta da kırdırıyorum içine. Sarı olarak. **Dereyağlı**. Hafif de böyle bir rüzgar var. Meltem dedikleri. Dışarıda oturuyorum. Şu anda da ezan okunuyor. Tenteler garç gurç ediyor. Meydandaki dev çınar ağacının yapraklarının hışırtısına karışıyor. Yani şimdilik diyeceğim bu kadar. Beylerbeyi'nden selamlar. Şimdikapatıyorum. Çengelköy'den ararım yine.
æ Çengelköy çay evinden selamlar. Birden aklıma geldi. Televizyonlar Sinop'u eskiden hava durumlarında göstermezlerdi. Bir türlü mana veremezdim. Türkiye'nin kuzeyinin en uç şehri bu ya. Hallahallaya. Samsun'u verirdi, Sinop'u vermezdi. Kastamonu'yu verirdi, Sinop'u vermezdi. Çorum'u verirdi, Sinop'u vermezdi. **Vermezdi**. Çocukken Sinop'ta neler olduğunu bir türlü öğrenemezdim. Çok merak edersem dayımı arıyordum gerçi. "**Havalar nasıl dayı orlarda**" diyordum. Kar yağıyorsa karlar altında bir Sinop hayal ediyordum. Mutlu oluyordum. Ben isterdim ki bu konuda televizyon da beni mutlu etsin. Ama ı-ıh, Sinop hep yok sayıldı. Bu uzunç'ü hissetmek için bir insanın Sinoplu olmasına da gerek yok, bir kez Sinop görmüş birinsan kıyısından köşesinden bir şekilde Sinopludur çünkü artık. Dünyanın en güzel şehirlerinden biri yıllarca yok sayıldı. **Yıl-lar-caama**.
æ Akıllı telefona bile **Alpay** diyorsun, o onu **Altay** olarak yazıyor, kafayı yiyeceğim en sonunda o olacak.
æ O değil de bugün Sinop-Mersin arasıbisiklet turum için Samsun'a uçak bileti almaya kalkıştım. **Açıklayacağım**. Belki bir saat bilgisayar başında uçağın saatini kontrol ettim, çünkü benim için saat çok önemli bir olay. Sabah ise ben kalkmıyorum çünkü yatağımdan, gerekirse de gitmiyorum hiçbir yere. Gitmem aga. Ne gideceğim. Neyse, girdim bilgileri özenle, aldırı bileti. Çıktım sonra evden dışarıya öyle yürüyüşe. Telefonuma mesaj geldi. Bilet bilgilerim. Baktım şöyle bir, ress-men 18.35 uçağına diye sengit 08.35 uçağına bilet almış ol. Başım döner gibi oldu. Kalbim hemen sıkıştı. Arkadaş ya, belki bir saat kontrol ettim diyorum, gözlerime perde miindi a be Osmanya. Osman kim bilmiyorum ama carlamam bu şekil oldu. İçimden bu geldi. **A be Osman ya, a be Osman**. Koşa koşa koştum eve. Dedim "**Özlem'im ben ölüyorum, hakkını helal et**". "**Ne oldu ki**" dedi. Dedim "**böyleyken böyle, nasıl oldu hiç bilemiyorum resmen**" dedim. "**Tamam tamam ben arar hallederim şimdi**" dedi. "**Sen bir daha bilet alma ama**" dedi. "**Almam**" dedim. Özlem'im aradı halletti. Şimdi ekstra bir işlem ücreti çıktığı için, ben de internet bankacılığı denilen şeyi kullanmadığım için, en yakın şube olan Kızıltoprak'a gidip 24 Lira ödeme yapmam lazım. İşimden gücümden oldum, o şekil. Neyse, 20 temmuz akşamı, **bu arada temmuz da ne şahane bir aydır**, Samsun'dayım. Özlem'im de gelmek isterse diye ona da bilet alındı. Oradan 22 temmuz Sinop Merkez, 23 temmuz Güzelkent, Türkeli, 24 yeme içme yüzme çimme, 25 düğünvar, 26 bisikletle yola çıkış. Efsane olacak, bu kadar söylüyorum.
æ Yıllar evvelsi de, durakta öyle otobüs bekliyorum, karşıdan da bu yana bir adam geliyor, arabaların önünden arkasından öyle gele gele geldi tamam mı, tam geldi diyebileceğim bir noktada, karşıdan bu yana hiç gelmemiş bir arkadaşı, gelmeye de niyeti yoktu bence, bu yana neredeyse gelmiş olan arkadaşına seslendi, "**hüoop, Osman**" diye. Osman'ın bir anda o yana dönmesiyle hızla gelen minibüsün Osman'ı havaya uçurması bir oldu. Osman havada parendeler attı. Osman ölüyor. Neyse, ambulans çağrıldı, ambulans bekleniyor, Osman'ın öleyazan naçiz bedeni tabip görmek istiyor. Şimdi anlatınca komik gibi geliyor ama bence gözden kaçan bir şey oldu o arada, onu da bir tek ben gördüm galiba. Osman'ın belki de ölümüne sebebiyet veren o arkadaşı var ya, Osman öleyazarken o kalabalığın arasında kendisini öyle bir kaybettirdi ki aklınız şaşar. Sanki Osman'ı bu çağırmamış. Öyle Osman'ın etrafına üşüşen kalabalık arasında öyle meraklı meraklı bakıyor Osman'a. Ambulans çağırılıyor, bu bakıyor, Osman ölüyor, bu bakıyor. Resmen kendisini kaybettirmek istiyor ve başarıyor. Bir tek benim gözümden kaçmıyor. Tam artık bir tepki göstereceğim, "lan birader, Osman senin yüzünden ölüyor, kanı kıpırdatmıyorsun" diyeceğim tam, otobüsüm geldi, dedim kaçırmayayım şimdi otobüsü, köprü bir tıkanırsa şimdi neme lazım dedim ve otobüse bindim öyle. Onlara derlerken bu arkadaşla göz göze geldim. "Kaçayım ajisen" der gibi bakıyordu bana. "Valla onlara ben bilemeyeceğim" der gibi baktım ben de ona. Sonra zaten koptu gitti otobüs. Osman'a ne oldu bilmiyorum.
æ Kapalı musluktan bir anda "**rüaarrgghhhhoooaaarrrşşş**" diye boşalan su, dünyanın en korkunç şeyi değilse ben de hiç bir şey bilmiyorum. Hayır bu bir de bizim dersk geldiğimiz, biz evde yokken kimbilir neler yapıyor.
æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"Oynuyor"
11 Temmuz Cumartesi / BKM Mutfak Sahne / Saat: 22.00 / bilg: 0212 327 7200
(bilmeden [illegible]öz, gişe, süpersonik ilgi üzerine son bir oyun daha)

HAYALİ ARKADAŞ ve KANLI NİGAR

KANLI NİGAR

HASTALIĞIM SEBEBİYLE BU HAFTA ÖYKÜYÜ ÇİZEMEDİM. TAKİP EDEN HERKESTEN ÇOK ÖZÜR DİLERİM. HAFTAYA KALDIĞI YERDEN DEVAM EDECEK.

- ERSİN KARABULUT -

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, bir siyasi hareket belli başlı konularda doğru bulduğu fikirleri savunmak için bir araya gelir ve bu fikirleri uygulamak için halktan oy ister. Ama **Yeni Türkiye'de** kimi siyasi hareketlerin bütün varlıklarını kendine rakip gördüğü ama bir yandan da yok saydığı başka siyasi hareketler ne yapıyorsa tam tersini yapmak, ne diyorsa tam tersini savunmak üzerine kurulu olduğunu görebilirsiniz. Yine aynı şekilde **normal şartlar altında** bir siyasi akımın kendisine göre olmazsa olmazlarının bulunması normaldir. Ama **Yeni Türkiye'nin** kimi siyasi hareketlerinin bütün kırmızı çizgileri tek bir adamın etrafına tebeşirle çizilen olay yeri inceleme çizgileri gibidir. **Normal şartlar altında** siyasi hareketler ülkeyi kurtarmak için çalışırken **Yeni Türkiye'de** koskoca bir siyasi hareketin kendini tamamen tek bir adamı ve sülalesini korumaya adadığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, bir grup insanın sebebi, motivasyonu ne olursa olsun tanıdığı tanımadığı başka bir grup milletten, dinden ya da düşünceden insana saldırması tek kelimeyle **yanlıştır.** Ama **Yeni Türkiye'de** bir grup insanın başka bir grup insana saldırması ancak cehaletleri yüzünden karşılarındaki insanların nereli olduklarını karıştırmalarından ötürü "yanlışlık" olarak kabul edilir. Ha **Eski Türkiye'nin** de böyle "yanlışlıklar" yapmayarak hedefini bulan saldırılarla dolu olduğunu, onlarca insanı bir anda vurabildiğini ya da yakabildiğini de unutmamak gerek tabii. **Eski ve Yeni Türkiye** arasındaki değişmeyen şeylerden biri, dolduruşa gelip insanlara saldırmak olsa gerek.

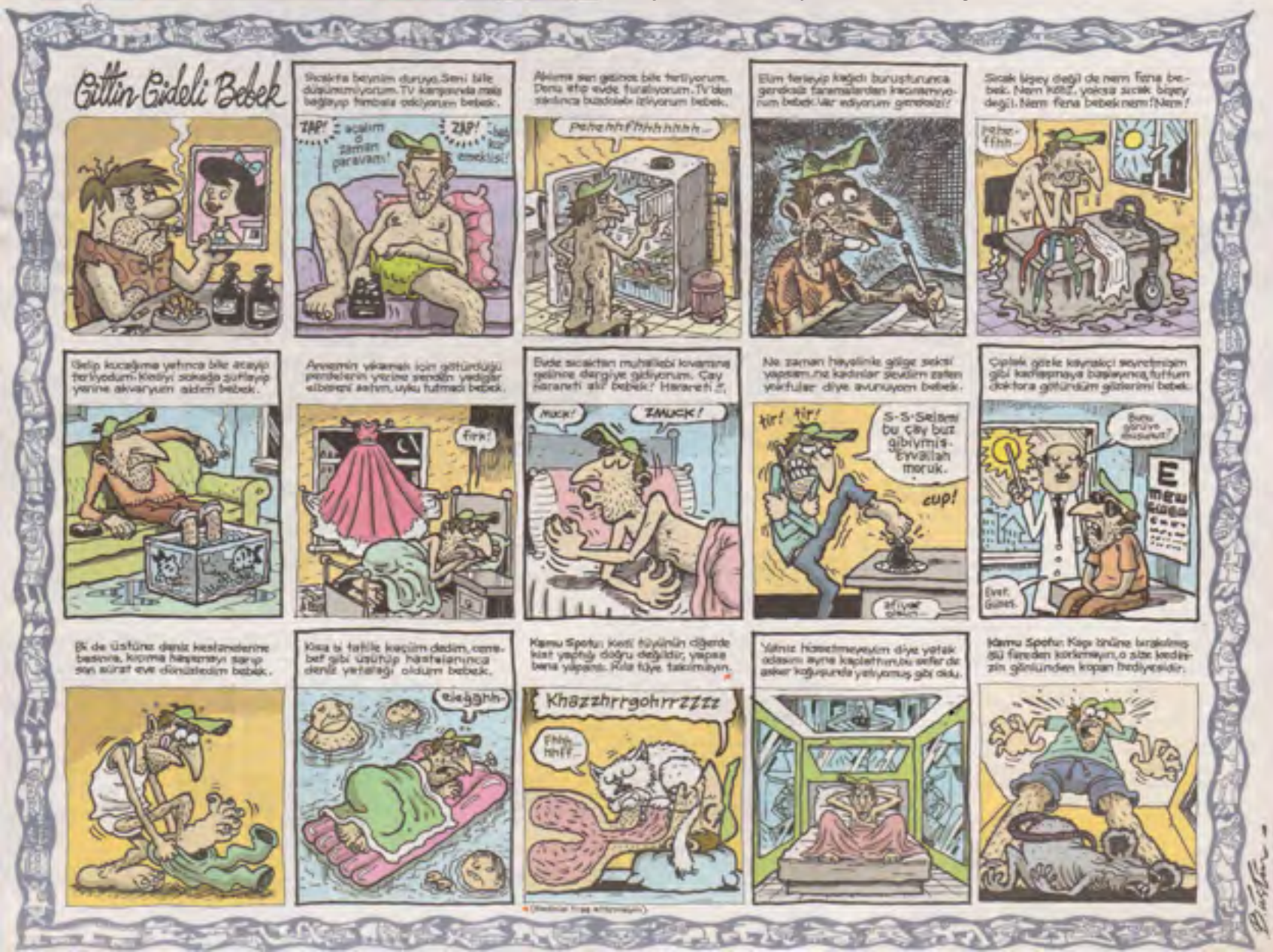

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Uzay Çağı ve Koli Bandı

Ülkeolarak kendi yolcu uçağımızı yapmakta olduğumuzu müjdeleyen ilanları önünden koltuklarım kabararak geçtim. Gerçi ilanları görmeden önce de koltuklarım kabarık bir vaziyetteydi; evsahibi tebligatgönderdiği için taşınma vakti gelmişti ve bende heriki üçyıldabir yaptığım gibi nalburdan, evdeki kap kacağı koymak için kolialmıştım. Koli de, bildiğinizüzere açıkhalde bir hayli geniş yüzeye sahipbir ürün, dolayısıylabir koltuğumun altındabeş tane, diğerinin altındabeş tane, uçlarında yere sürtmesin diye, koltuklarımı kabarta kabartakoli taşıyorum. Ama vallahi, o an koli taşıyor olmasaydım da koltuklarım kabarırdı; uçak bu boru değil. Yapacağımız uçağın hayâliylenalburdan eveadetauçarak gittim, yaptığımız uçağa binmişkadaroldum.

Eve gittiğimde karım dolaplardaki kıyafetleri battal boyçöp torbalarının içine yerleştirmiş, kanter içinde kırılacakkap kacağı da biriktirdiğimiz gazete kağıtlarına sarıp mutfak tezgâhınınüzerine diziyordu.

"Hayatım duydun mu," dedim, ayakkabılarımı çıkartıp içerigirerken. Taşınıyorduk falan ama, karım evsahibi depozitoyuvermezfalandiye evi pırıl pırıl bırakalımistediğinden, evde ayakkabılarla dolaşmak yasaktı. Bir önceki evi badanabile ettirdiğimizhâldeev sahibi "Efendimeviçok kirli bırakmışsınız, temizlikçi çağırdık," diye depozitoyu iç etmişti çünkü.

"Neyi duydunmu?"
"Yolcu uçağı yapıyormuşuz."
"Kim kim?"
"Nasıl kimkim? Ülke olarakyahu."
"Ayaman, ben de birşey sandım. Koli bandı aldın mı koli bandı? Unuttun mu yoksa?"
"Unutur muyum hayatım," diyerek kolileri duvara dayadım koli bandını da masanın üzerine koydum. Aslında koli bandı almayı kesinlikle unutmuştum unutmasına da, nalbur koli isteyince, "Koli bandı da lâzım mı abi?" diye hatırlatmıştı.
Koltuğa oturupkolileri hazırlamayabaşladım ama karımın yolcu uçağı yapıyor olmamıza ilgisizliği canımı sıkmıştı doğrusu.

"Yahuazşey değil ki hayatım, yolcu uçağı bu. Kaçülke yolcuuçağı yapabiliyor?"

"Hasan kolilerihazırla bakben mutfağı biraz bitirmişolurum, uçağına da başlatmaşimdi. Sen kolileri yap, yolcu uçağı eksik olsun."

Yolcu uçağı yapmanın yanında koli bantlamak neydi ki? İşim hepitopu bir kolinin birtarafındakidört kulakçığı da bir kenarı diğerinin üzerine gelecek şekilde katlamaktan ibaretti. Bu şekilde kolinin zeminini oluşturduktan sonraartık geriye koli bandıyla bu kenarları yapıştırmakkalıyordu. Bende bütün kolilerianlattığım şekilde hazırladım, daha sonra da koli bandını açıp kenarları yapıştırmaya koyuldum. İçeriden karım söylenmeye devam ediyordu

"Yolcuuçağı yapıyormuş. Ev sahibikirayıyüzdeotuz artırmazsanız çıkın demiş, bizimki avukata gideceği yerde hay hay deyip evden çıkıyor, gelmiş bana uçak anlatıyor."

Tartışmanın anlamı yoktu. Ne yapsam ne etsem karım ülke olarak ne kadar ilerlediğimizi, bir sürü ülkenin yapmaya cesaret bileedemediği milli yolcu uçağını yapmamızın ne anlamageldiğini anlamayacaktı. Zaten o sırada koli bandının ucunuaçığaçıkarmaya çalışmaklameşguldüm.

Sonunda koli bandını açabildiğimde benidaha zorlu birsüreç bekliyordu. Koli bandı, yapması gereken işi, üretilmesinintemelfonksiyonunu gerçekleştiremiyor, kolinin kulakçıklarını birbirineyapıştıramıyordu. Yani yapıştırıyordu yapıştırmasına dabeni diğerkulakçığı yapıştırırken az evvel yapıştırdığım bant kalkıyordu ya da bant daha yapıştırırkenkendiliğinden buruşuyordu. Kanteriçinde tamamladığım üç koliye baktım, tekrar alıpdahaönceyapıştırdığım bantları tutturmak için o bantları dayine bantlatutturmaya başladım. Karım elimde gazete kâğıtlarına sardığı bardaklarla geldi.

"Neoldu yaptın mı kolileri?"
"Yapıyorum yapıyorum da, koli bandıiyi yapışmıyor."
"Hah," dedi, "Koli bandı yapamadınızama uçakyapacaksınız öylemi? Bırakbırak," dedielimden bandı alarak, "Al bununalbura geri götür, doğru dürüstbirbantversin."
Bu kez, sanırım altlarındakoli olmadığı için pek de koltuklarım kabarmadan tekrarnalburunyolunu tuttum. Giderken de, karıma koli bandı üretmekle uçak üretmenin birbirinden farklı şeyler olduğunu, bir ülkenin kolibandı üretemese de uçak üretebileceğininasıl anlatabileceğimidüşündüm. Nalbur, getirdiğim koli bandını yarısına yakınını kullandığım için geri almayı reddetti ve banaithal koli bandı önerdi:

"Abi bakbu bantvarya, zamanında Apollo 13'ün oksijen tankındaki sızıntıyı kapatmakiçin kullanıldı. Koskoca uzay mekiğini tamir ettiler bununla."

Uzay mekiğindeki sızıntıları biletamir edebilen koli bandını alıp eve döndüm. Neyse ki karım hâlâeşyalarıtoplamakla uğraştığından uçak konusu birdaha açılmadı.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● "sanat sırdaş
sanat arkadaş
sanat çağdaş
ekmek bayat"
Diren Can Öztemel, Sosyal Bilgiler

● Ülke n'aptığını bilmez hale geldi... Çözüm: Ergen seçim...

● Fethullah Hoca! İşin içinde olmayı çok isteyip de, hiç istemiyomuş gibi dışarda durmak için Pensilvanyalara falan hiç gerek yok ha... Bak Bahçeli'ye...

● Anketten ekmek çıkaramıyorsanız, anket pastası yapın!..

● CHP oyların dörtte birini aldığına göre, altı ilkeden bir buçuğu kaldı elinde... Bi laiklik, yarım da devletçilik...

● Yunanistan, AB'den çıksın, Kıbrıslar'ı da alıp yeni birlik kuralım... Ciddiyim, birliğin adı Akdeniz olsun... Biraz sonra Malta da gelir...

● Ak Partili başbakandan gına geldi... Başbakan Demirtaş olacaksa, AKP-HDP koalisyonu uyar...

● "İnsanlığın iki büyük düşmanı var, biri veba diğeri Türkler!" diyor aydınlanmanın perukalı halaybaşı Voltaire. Hümanistin böyleyse, faşistin nasıl acaba a kolpacı Batı?!

O saray, kimsesizlere tahsis edilmeden, kimsenin o adamı dinleyip konuşmaması lazım...

● Bi gün İstanbul'un yarısının benim olacağı hiç aklıma gelmezdi... İstanbul'un yarısı benim değil... Gene bak, hiç gelmiyo aklıma!..

● Bebeklerin babaya daha çok benzemelerinin sebebini "Anneyle zaten organik bağları var, babaya benzeyerek onun ilgisini de çekmeyi hedefliyorlar" diye açıkladı bi arkadaşım... Vay sizi kurnaz minimaller vay...

● Yıllar önce, lanet savaş daha yokken Suriye'ye gi niş değerli dostum Emine Algan. Bir taksiye binmiş, taksici çalan müziğe coşkuyla eşlik ediyomuş. "Kimi dinliyoruz?" diye sormuş Emine, meğer şoför kendi CD'sini koymuş, kendi sesine eşlik ediyomuş. "Alsaydın bi tane" dedim, "Fazla yoktu, tekCD'yi de o dinliyodu" dedi. En kısasürede barış gelsin oraya inşallah, oraya ve bütün aleme...

● Dünya durdukça çöpçatanlık eylemi durdurulamayacaktır, bunu biliyorum. Bari bir insanı bir diğerine 'yapmak' söylemi bir nihayet bulsa be! Hayır, lego mu lan bunlar, kanlı canlı insan evlatları...

● Dünya, insanın hikayesi değil, hikayenin insanı. Bakınız, Amerika'nın kuzeyindeki yerlilere göre hikaye anlatıcıları, hikaye şarkıcıları YALNIZCA KAR YAĞARKEN anlatabilirlermiş hikayelerini. Gelenek böyle emredermiş! Derlermiş ki, hikaye anlatılırken bitkiler büyümeyi bırakırve kuşlar yavrularını beslemeyi unuturlarmış... Unutmak demişken, konuşurken -ve yazarken- unuttuğumuz kelimeler nereye giderler? Ne olur onlara? O kelimeler için Kayıp Kelimeler Krallığı varmış... (Yürüyen Kelimeler, Eduardo Galeano, Çitlembik Yayınları)

● Nasıl ki çok yiyenin damak tadı daha gelişmiş sayılmıyorsa, çok sevişmek de daha fazlahaz anlamına gelmez!

● Nur içinde yat Refik Halid Karay. O tadına doyması asla mümkün olmayan Memleket Hikayeleri'ni hem içimi ezen hüzünle, hem de yazıya, edebiyata, hayata kalbimi dolduran coşkuyla okudum, bitirdim. Hep bahsedilen, kahramanlık nasajlarında kelle hesabı görülen, inancıyla hor görülen cahilliğiyle alay edilen, sırtından zengin olunan Anadolu insanını beyninin ışığıyla aydınlığa çıkarıp kendi adın gibi ölümsüz kıldığın için şükranlarımı sunarım ey büyük yazar. Seni ilk okuyuşu değildi ama Memleket Hikayeleri attığı sürece bu kalbin içindeki yerini koruyacak. Herbiri için bir köşe ayrılır, ben sadece 'Komşu Namusu' adlı öyküden alıntıyla yetineceğim: "O zaman düşündü ki insanlaryalnız kendi mutluluklarını iyice duymak için, başkalarının felaketini arar ve bencilliklerinin böyle bazı çeşitlerine erdem adı vererek mesela aldatılan kocayı uyarmayı 'ahlak' sayarlar. Halbuki bunun aslı, başkasının felaketinden duyulan vahşi zevk, kendisini ondan mutlu görmek için hazırlanmış garip bi dildir." Kitabı bitirdiğimde bu topraklara ait olmanın, bu anadile sahip olmanın zevkiyle beraber, belki de ondan çok, insanlık denen tuhafsülaleye dahil olmanın şaşkınlığı vardı kafamda. Okuyanlar çoktur, okumayan güzel okuyucularım eminim ki bu muazzam keyiften mahrum etmeyeceklerdir kendilerini. Geniş zamanlı teşekkürler Refik Halid...

Başkasın... tam mu...

İzinsiz Gösteri

İltem Dilek

● **Yarı Türk yarı İngiliz bir kadın "Kısmet yasaklansın!" dedi. "Nasıl ya?" dedim. "Kısmet diye diye hayatlar mahvoluyo, yasaklansın!" dedi. Yasaklanması imkansız belki de tek şeyden bahsediyodu. Bi şey demedim...**

● Gündoğan'da 'Gözlüklü Sokağı' var. Kim adını vermiş sokağa belli değil. Aksesuarla yetinilmiş...

mutsuzluğuysa, uk olamıyo o...

● **Trafikte hata yapana ceza kesiliyosa, hiç hatası olmayana da devlet çıkma yapsın. Ayarlayın bunları...**

● Filipinler'de güzellik yarışmasına katılan kıza sunucu soruyor: "Ülkemiz kaç adadan oluşmaktadır?" Cevap: "Med zamanı mı cezir zamanı mı?!" (Ada sayısı 7100)

● **İyice oldum ben! Geçen gece uyku tutmayınca, attığım en güzel on frikik golünü düşünürken buldum kendimi. Bi de o kadar atmışım ki yani, onunu seçiyorum yalnız. Çok uzaktanı mı anlatiyim, sıfıra yakındanı mı yaziim, bilemedim. Zaten de uyumuşum...**

● Nihat Genç'e biri "Ben bir tanrıya inanmıyorum" demişti, "Şu söylediğin cümlede dört tane tanrı var" dedi Nihat Abi... Yirmi yıllık anıdır...

● **Çok saçma bir askerlik detayı. Komutan "Sen beni siklemiyo musun lan?!" diye bağırıyo askere. Askerin cevabı: "Sikliyorum komutanım!"**

● Peki koca süperstarın "Yüzüne, gözüne, dizine de dursun" diye şarkısı neydi ya, İsmail Y K gibi. Devamında "Buraya kadar sana uğurlar olsun" diyo bi de, az evvel beddua eden başkasıymış gibi...

● **Bağırışından ne sattığı anlaşılmayan mısırcıya, bi adamın "Okuma gözlüğü mü satıyosun?" diye sorması...**

yelizsezenoglu@gmail.com

ve SİNEM

Yolunu bulur.

4. Bölüm

Hain Kübra'nın planı istediği gibi sonuçlanmasa da Sinem'le Alper'in ilişkisine ağır hasar var. Hayırdır...

Yazlık yerde dorla gramek pik yadırgamaz, kahramanlarımız bir şekilde evlerine giderler. Fakat Alper bu işin peşini bırakır mı? Bunu haftaya mevzuda görecegiz...

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

EFSANE MASADA

Ortada bir adet "gergin kalamar" duruyor. (Gergin kalamar, masadakilerin nezaketen birbirine bıraktığı son halkadır, ömrü "gergin patates"e göre daha kısadır.) Aklımda. Çatalı uzatınca karşımda oturan Hakan'da ufak bir kıpırdanma oluyor. Son kalamarın peşindeyalnız değilim. Derhal diğer elime bıçakalarak sanki niyetim aslında buymuş gibi kalamarı ikiye bölüyor ve gani gönüllü bir hareketle büyük parçayı onaveriyorum. Bir kalamar için biraz ağır bir psikoloji yaşıyoruz, ama sonuç yüz güldürücü. Son kalamar halkasından pay alamayan Ertan, "Aslında kalamarın ızgarasını yiyeceksin" diyerek paylaşımımızı küçümsüyor. Ertan, ne yesek "aslında" diyerek yemediğimiz bir başka şey söylüyor Kalitesine göre ucuz olmasıyla ünlendiğinden damağı coşkulu insanlarla dolup taşan bir mekândayız. Ortam, kadim duayen Aydın Boysan'ın bedeninden koparak titreyerek etrafa yayılan Mini Milorlarla dolu. Garsonlara doğru kalkan kararlı parmaklarla (sanki işletme mutfağı yetersizmiş gibi) zeytinyağı ve narekşisi istenerek yeniden yapılandırılıyor mezeler. "Biraz daha zeytinyağı" konusunda herkes kendinden çok emin. Ama bana kalırsa bizim masamızda oturan Ertan bu mekanın en bilgili tüketicisi. Ertan denizlerin sesi, Ertan balıkların nefesi, Ertan ara sıcakların efendisi, Ertan normalde arkadaşım Hakan'ın abisi.

Balık ismi bilerek kaliteli bir görüntü sağlamak mümkün. Lahoz tecrübeli, sınarı bilgili, palamut kalender gösterebilir insanı. Ertan sürekli balık isimleri söylüyordu. Söylediği balığı bilmiyorsak, "çok şey kaçırmışsınız" anlamında "A-a bilmiyor musunuz?" diyor, biliyorsak masahakimiyeti yara almış gibi neredeyse üzülüyordu. Sadece balığı değil, bir kültürü, bir tarihi, bir yaşama sanatını yiyor-duadeta. "Hangi balık hangi mevsimde yenir" tablosunu ezberlemiş, eski adamlardan meyhane âdâbı almış gibi bir tavrı vardı. Balığı severim, ama bu kadarına alışık değildim. Denizin kıyısında değil altında içiyor gibiydik. Hakan'a nazaran balık bilgimin biraz daha fazla olmasından güç alarak bana yönelmişti. "Barbunun iyisi asıl Ege'den çıkar", "kalkanı asıl tandırda yiyeceksin", "balığın iyisi asıl ankara'da olur" gibi değerli bilgilerle masadaki "asıl" insanın kendisi olduğunu ispat ediyordu. Vakit ilerledikçe üst üste gelen bilgilerle masada hareket edemez hale geldim. Tuvalete gitmek için ayağa kalksam sanki engelleyecek gibiydi: "Tuvalete asıl kasımda gidilir, istiyosan git, ama şimdi pek tadı olmaz."

Tuvalet dönüşü, kaliteli lakerdanın asıl torikten yapıldığı bilgisinden sonra bir süre sustuk. Daha çok benimle konuştuğu için bu suskunluğu benim bozmam gerekirmiş gibi bir sıkıntıya girdim Kafamda, boşluğu dolduracak, ortama uygun bir şeyler aradım, ama aklıma Bülent Ersoy'un Popstar Alaturka stüdyosuna hamsi getirtmesi dışında bir şey gelmedi. Bir iki dakika içinde, "Geçen Pazar iki kiloluk bir fangriyi fırına yatırdım," diyerek suskunluğu bozan o oldu. Daha önce adını hiç duymadığım fangrinin bir balık olduğu belliydi, ama "fırına yatırmak" eylemi yüzünden bir an tepki veremedim. Bir balığın pişirilme haberinin ötesinde, "onu yatırmak", "üstünü örtmek", "yanaklarından öpmek", "onu yatarken seyretmek" gibi daha insani duygular uyandı bende. Kendimi tutmasam, işbilir bir dil tutturmak adına bir balığın yatırılmasına varan bu coşkusuna vereceğim tepki patlayan bir kahkahadan başka bir şey olmayacaktı. İçinde bulunduğum durumdan bir an önce kurtulmak için, "Hiç duymadım nasıl bir balık fangri?" diye sordum. Sahte bir şaşkınlıkla, "A-a bilmiyor musun fangriyi?" dedikten sonra, yeniden hakimiyeti ele geçirmenin keyfiyle arkasına yaslanıp, "Lüferin büyüğüne denir Fangri," diye devam etti. Tam bu sırada, "Yok, fangri mercan türüdür, lüferin büyüğü kofanadır," dedi nereden çıktığını anlamadığımız bir garson. İş bir anda karışmıştı. "Yok canım lüferin büyüğü fangridir," diye karşı çıkan Ertan'ın yüzünde gerçek bilgiyle karşılaşma ihtimalinin kaygısı vardı. Ben, bu zorlu durumun sıkıntısıyla bardağı kafama dikip saklanmaya çalıştım, ama Hakan abisine karşı pek acıma hissi beslemediğinden olacak telefonunu bir silah gibi çekti. Kısa sürede kofananın şeceresi Google yardımıyla masaya serildi. Garson haklıydı, kofana lüferin büyüğüydü. Bir kaç kere, "Yok ya, olmaması lazım," dedi Gergin Ertan. Sonra da derin sulara gömüldü.

Bir balık, denizlerden çıkıp kendisini kültürşovu tıaçevirmek isteyen bir insanı yok etmişti. Bir kofana yüzünden statü endişesi yaşanabileceğini, fangrinin yokluğun öbür adı olduğunu psikoloji bilimine hangi maddeyle sokacağız? Ertan artık masanın en küçüğüydü. Kaygısını belli etmemeye çalışıyor ama balık dünyasına olan hakimiyetinin yerle bir olması canını çok sıkıyordu. Konuşmaya çalıştığı anlarda, ağzı, karayaçıkarılınca nefes almayaçalışan bir balık gibi açılıp kapanıyordu. İnsanın var olduğu alanı kaybetmesi kolay değildi, onu anlıyordum, ama bence bu kadar kaygılanmasına da gerek yoktu. Sonuçta konu bir av hayvanı olan balıktı. Balık, modern insanı şık gösteren bilgisiyle, içki kültürüne dahil olmasıyla, sağlıklı yaşama can vermesiyle bir hayvan olmaktan çıkabiliyordu. Konu balık değil de küçükbaş hayvanlar olsa, mesela tavuğun peşinden böylesine büyük bir kaygı yaratamazdık. İnsan zavallı, diye düşündüm. Kalkıp tuvalete gittim.

Tuvaletten dönerken, balıkların sergilendiği bölümde ıstakozu görünce durdum. Ayaklarıyla levreğin kafasına basıyordu. Hakikaten değişik bir hayvandı. Biraz seyrettim kendisini. Eskiden muzun da pahalı olduğu, ama sonra sıradanlaştığı, fakat ıstakozların ısrarla elit konumunu koruduğuyla ilgili gereksiz şeyler düşünürken, "Yaptıralım size bir ıstakoz," diyen bir ses geldi. Duruma bakılırsa, bu işletmede garsonların aniden belirmek ve müdahale etmek gibi tavırları vardı.

Cevabın direkt "hayır" olması gereken anlarda, sessiz kalarak karşı tarafı cesaretlendirmek eski alışkanlığımdır. Garson, yarattığım boşluğa bir ıstakoz sığdırabileceğini hissederek ıstakozu eline aldı. Çocukluk yıllarının 'böcek atma' şakasını hatırlatan bir tedirginlik hissettim. O yıllar sokaktan bulunan böcekle oynanan bu oyunu, iş sahibi olmuş diye ıstakozla oynamanın ilkesi yoktu. "Akşamımız geldi," dedi garson. Istakoz onaylar gibi bacaklarını oynattı. "Hoş geldin" denebilecek kadar canlı görünüyordu. "Yok," dedim, "kalsın."

Büyük suskunluğunun ardından tuvalete gidip epeyce süre masaya dönmeyen Ertan'ı balıkların olduğu bölüme bakarken gördüm. Mesele ıstakoz gibi duruyordu. Kısa bir süre sonra, garson arkasındansinsi gibi yaklaşarak birşeyler söyledi Ardından ıstakozu dolaptan çıkarıp yüzüne tuttu. Istakoz bacaklarını oynatınca, garsonla ıstakoz arasında bir çeşit anlaşma olduğunu düşündüm. Daha da kötüsü, ıstakozun bacaklarını garson oynatıyor olabilirdi. Normalde pek hareketli olmayan ıstakozun bir anda kıpır kıpır olması garsonun ıstakoz kuklacılığında usta olduğu şüphesini uyandırıyordu. Ertan, kısa bir süre daha ıstakoza bakıp garsona dönerek, "hadi madem" anlamında bir el işareti yaptı. Yapma be abi, dedim içimden. Bu pahalı hayvanın, masada kaybettiği statüyü dolduracağını düşünmesi gerçekten üzücüydü Kalesini geri alabilmek için dünyanın en pahalı deniz gücünü kullamyordu. Masaya dönen Ertan'ın yüzünde bir ıstakoza sahip olmanın gururu vardı. Istakoz, masaya gelinceye kadar bize durumu açıklamayacağını anladım. Oturup telefonunu kurcalamaya başladı. Sanırım ıstakoz hakkındaki bilgilerini (neresi yenir, nasıl yenir) güncelliyordu. Kaybedilen mevkinin geri kazanılınası için ödeyeceği bedelin yüksekliği can sıkıcıydı. Sürekli, "Ah be abi ne gerek vardı," diyordum içimden, ama bir yandan yükselen bir coşkuya da engel olamıyordum. Belki sağlıklı bir biçimde değil ama sonuçta efsane masamıza geliyordu. Birazdan hayatımda ilk defa ıstakoz yiyecektim.

Istakoz masaya geldiğinde Ertan telaşlanacağımızı düşünerek, "Merak etmeyin, benden," dedi. "Abi naptın"ların arasında coşkumuzu gizleyemiyorduk. Tek gözüyle kendisini yiyenlere bakan levreklerden, minik halkalara dönüşmüş kalamarlardan sonra, aniden masanın ortasına konan bu hayvan ayaklarıyla masayı havalandıracak gibi duruyordu. Yükseliyorduk. Bu böcek, bizi kaliteli hayatın semalarına uçuruyordu. Bir şenlik havası hakim oldu masaya. Ertan'dan "Vikipedi-ıstakoz" maddesini dinlerken fangrinin lüferin büyüğü, Ertanise hepimizin büyüğü olduğunu kabul edecek kadar neşeliydik. O an psikoloji falan yoktu ortada, sadece "Bunu ye, her zaman bulamazsın!" diyen bir içgüdü vardı. Dadandık. Tabakta son parça kaldığında kısa bir duraksama oldu. Hayatımda ilk defa "gergin ıstakoz" görüyordum. O gece şunu öğrendim: Gergin ıstakoz, gergin kalamara benzemez, kaparlar.

Çarpışma

İpek & burak

yazan Ozan Oky

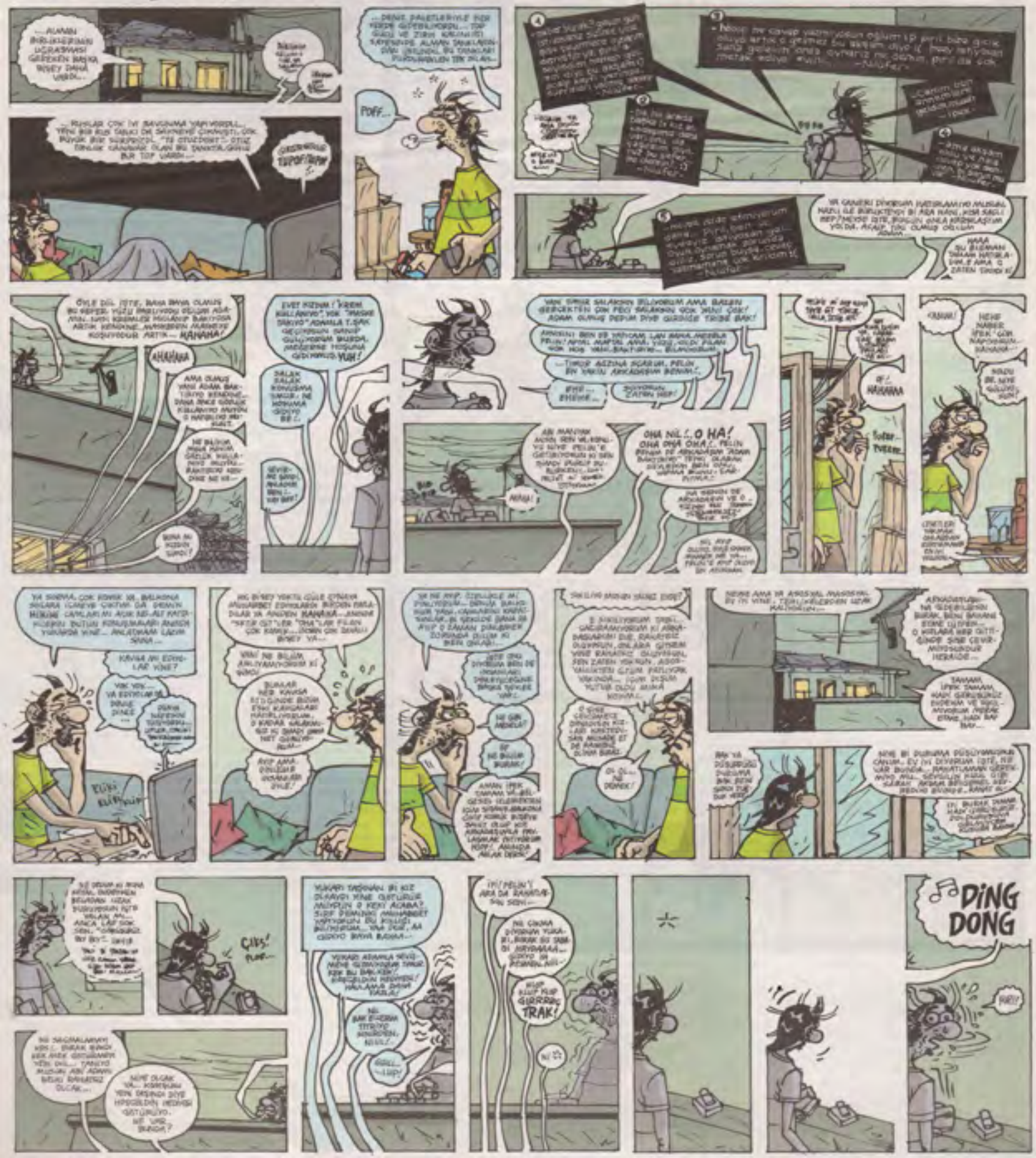
...ALMAN BİRLİKLERİNİN UĞRAŞMASI GEREKEN BAŞKA BİŞEY DAHA VARDI...
...RUHLAR ÇOK İYİ SAVUNMA YAPIYORDU... YENİ BİR EGE TAKIMI DA SAHNEYE ÇIKMIŞTI. ÇOK BÜYÜK BİR SUKSESİYDİ. "İŞ STÜDYOMU?"... İŞTE TÜRKİYE ŞAMPİYONU OLAN BU TAKIMLARIN BİR TOP VARDI...
GÜRÜLTÜLÜ TUPOF!
...DERKEN, PALETLERİYLE İNSİ VEREN GÜREŞÇİLERİN... TOP GİBİ VE ZİRVE KRALININ! KAYBEDİNCE, ALMAN TANKLARININ ÜSTÜNDE OLDUĞU GİBİ TANKLARI PARÇALANMIŞTI...
PUFF...
- Bence yazmıyorum. Çünkü ben de bir insanım ve insanlar gibi ben de duygularımı ifade etmek istiyorum. Ama bu sefer de kelimeler yetersiz kalıyor. Ne yapmalıyım? -Nuriye.
- Hocam, ne cevap yazmıyorum diyorum ya! Bir şey yazmıyorum işte! Yazmıyorum! Yazmıyorum! Yazmıyorum! -Nuriye.
- Ben de annemle babamla ilk kez aynı odada uyuyorum. Daha doğrusu uyuyamıyorum. Sürekli gece yarısı kalkıp tuvalete gidiyorlar. Ben de onların sesiyle uyanıyorum. Ne yapmalıyım? -Nuriye.
- Artık yazmak istemiyorum diyorum. Yazmıyorum yani... Diyorum ki, yazmıyorum... Yazmıyorum! Yazmıyorum! Yazmıyorum! Çok kızdım ben size! -Nuriye.
- Hocam, ben de yazmıyorum artık. Yazmıyorum yani... Diyorum ki, yazmıyorum... Yazmıyorum! Yazmıyorum! Yazmıyorum! -Nuriye.
VE GENERAL DİYORUM HATIRLARSINIZ MALİSAL NAZLI İLE BURUKTEN Bİ AŞK HANG KISA SÜRE DEĞİL MİYDİ İŞTE, BUGÜN ONLA KARŞILAŞTIM YOLDA. AGABEY, ÇOK OLMUŞ DEĞİL MİYDİ...
HAHA BU ARADA TAMAM HATIRLADIM, İLE AMA O ZATEN EVLİ Kİ
ÖYLE DİL İŞTE, BANA BAYA OLMUŞ BU KEFER. YÜZÜ SİMİLİYDU DİLİDİ ASAN... SONRA KENDİNİZE HAKARET BARİYOSA ARTIK KENDİNE...MAHİBERİN MARİBİYE KOŞUYORDUR ARTIK... KAHAHA!
AHAHAHA
AMA OLMUŞ YANİ ADAMA BAKTIĞIYO KENDİNE... DAHA ÖNCE GÖRÜLÜK KULLANIYO MUYDU O HATİRLIYO MU? SUALİ.
NE BİLİYUM, BİLMİ MUYUM, GÖZLÜK YOKLAMAYO MUYDU... BAKTIĞINA GÖRE DİNE NE VE...
BUNA BU KIZDIN SUPOS?
EVET KIZDUM! "KİREM KULLANIYO", YOK "İMAGE DANIYO" ADAMLA T.ŞAK GEÇİRİSİN DİYİP GULÜYORUM BUBOM. ANDİŞİNE YOSUNA GİDİYORUZ. YUH!
BALAK BALAK KONUŞUNA SINGİR. NE MOHAMA GİDİYO BE!.
GÖVDE-NE SAYDI, ANLADINE BENİ, LAN BEN?
ŞİMDİ YANİ SİNİR SALAKSIN BİLİYORUM AMA BAZEN GERÇEKTEN ÇOK PEÇİ SALAKSIN ÇOK YANİ ÇOK! ADAM OLMUŞ DEDUM DİYE GİRDİĞİ TRİBE BAK!
ARKESİNİ BEN DE YAPCAM, LAN AMAN...NEDİBA FELİN! AFİSİ, MAFİA ANA, YÜZÜ OLDU FİLAN YOK HOŞ YANİ...BAKTIĞINE... BİLMİYORUM!
...TİMUR AĞZINA SOKARUM, FELİN BİR YAKIŞIKLI ARKADAŞIM BENİM!..
EYİĞ... EHEHHE...
SUYUNDAN ZATEN HEP!
ABİ MAHİDİN ARKEN BEN VE KİNİ-Yİ SİLİYE FELİN'E GİTİBİYORUN Kİ SEN BUNDU ÇİKİRİP BU BLÖKLERİN ARKEN ONLARLA BİRLİKTE "CAP-PUNKA"!
OHA NİL!.. O HA! OHA OHA OHA!.. FELİN BİTMİŞ DE ARKADAŞIM "ADAM BAKTIĞINDA" TİPİNİ OLARAK SİVİLİYOR BENİ ÖNÜ... "CAP-PUNKA"!
AHA!
HA KENDİ DE ARKADAŞIM VE O... KİZİNİ NE "ADAM BAKTIĞINDA" DİYİ...
NİL AYIP OLDU, BİŞİ DİMİN, MİNİDİ NE VA... FELİN'E AYIP OLDU! UH ARKADAŞIM.
AHAHA!
HEHE NABER İPEK'İ GÖR NAPMAKSIN... HAHAHA...
NİLDU BE, SEVE SEVİLİYİ YANİ!
YA SİNİRVA, ÇOK KİNİK BİR BALKONA SAHİP OLMAYE ÇALIŞTIM DA DİMİN HEKİME CANLARIMI AÇIK NİŞ-ALİŞ KATIŞMADAN BUTUN KONUŞMALARI ANİDİ YAPIYORUM YİNE... ANLATAMAM LAKİN SANA...
KAVGA MI EDİYLAR YİNE?
YOK YİN... VA EDİYLAR DE DİNİZ DİNİZ...
DUYMA NİDİYİN TOSUNBAŞ... OFLAK, ÖNÜM!
BUUS BUUSSUU
HİÇ BİR ŞEY YOKTU GÜLE OYNAYA ANSAMBLE EDİYLARDA BİRDEN PATLADILAR YA ANİDEN KAHKAHA...ANİDİ "NİŞTİR OLİYLER "OHA" LAR FİLAN ÇOK KARIŞI...DÜMÜN ÇOK DAVALI BİŞEY YA...
VAH! NE BİLİM, ANLAYAMIYORUM Kİ YANİ!
BUNLAR HER KAVGA EDİŞİNDE BUZUK ETKİ KAVGALARI HAZIRLIYORLAR. O KADAR KALBİMİZİ Kİ BİLİDİ ŞİMDİ NET ÖNÜMÜ-ZÜNÜ...
AYIP AMA, DİNİZİN DÜŞMANLARI GİBİ!
YA NE AYIP, DİNİZİNİZ Mİ! PİNİYORSUN... DİNİZİ BAKIŞ-SUZ YANİ...ÇAKALARIN KONUŞ-TUKLARI...Bİ GİRİLİP ŞİMDİ DİNİZİNİZİ DİNİZİNİZİ DİNİZİNİZ

İşten eve giderken, avrupa tarafından anadolu tarafına geçerken, boğaziçi köprüsü civarında, artık içimde büyüyen sevgiyi tutamayarak temkinli bir şekilde taksiciye açıldım: Abi ben aslında ülkeyi de, istanbulu da seviyorum dedim. Çok yükleniyordu istanbul halkına, arkalarından konuşuyordu, yalandan "evet abi, haklısın" demek zor geldi, gerçek düşüncelerimi söyledim. Ama beni duyarlı bir insan sanmasın ya da uyuşturucu kullandığımı, mutluluk hapı (ekstazi) aldığımı düşünmesin diye, "ama tabii bazı şeyler de insanın canını sıkmıyor değil" şeklinde bir ekleme yaptım. Muhabbet kapılarını kapatmamak, iletişim kanallarını çalışır halde tutmak için öyle dedim. "Hayatı ve insanları çok seviyorum" diyen insanla muhabbet sürdürmek zor olur diye düşündüm. "Neler canını sıkıyor mesela?" dedi. "Trafik var mesela, çok trafik oluyor" dedim. "Trafik olmasa biz işsiz kalırız, eve ekmek götüremeyiz güzel kardeşim. Senin ailen falan zengin galiba, tuzun kuru... Taksici ne yapsın?" dedi. Durduk yere neden götlük yapıyor acaba? "Trafikle sizin işin ne alaksı var?" dedim, "trafik olmasa herkes işine arabasıyla gider, trafik olduğu için taksiyi tercih ediyorlar" dedi. Senin bu önermeni götürsek dilbilimcilere, felsefecilere falan göstersek seni ne kadarayıplarlar, giyabında ne kadar çok yapıcı eleştirirler farkında değilsin, o yüzden bu kadar rahat konuşuyorsun. Bir tek sen değilsin. Senin beyninin çalışmaya devam etmesi için gerekli olan şekeri şeker pancarından işleyen fabrika da suçlu, o şeker pancarını tarladan toplayıp fabrikaya satan çiftçi de suçlu, şekeri fabrikasından alıp rafına koyan market de suçlu. Hepimiz suçluyuz.

4. TÜRKİYE FELSEFE KURULTAYI

Hayır. Trafik olmadığı için herkes işe ya da gidecekleri yere arabayla gitmeye çalışsa yine trafik olur. Sen bana uyuz oldun. Büyük ihtimalle istanbulu seviyorum falan diyerek her müşteriyle girdiği standart monoloğu bozduğum için uyuz oldu. Her müşteriye bir önceki müşterinin dedikodusunu yapmaya çok alışmış, araya sevgi bloğunu koyunca sinirlendi. "Ben neye uyuz oluyorum biliyor musun abi? Bilmeden konuşanlara uyuz oluyorum. Mesela, seni tenzih ederek söylüyorum, adam üniversite okumuş ama insanlık yok, adamlık yok anlıyor musun?" Beni diyor. Geri dönüşü olmayan bir yola girdiğimizi hissediyorum.

Kavga değil ama başka bir şey aklımda. Daha değişik bir şey denemek istiyorum. "Ben de yazlık mekanlarda, plajlarda, cafelerde falan çalınsın diye bilinen güzel yabancı şarkıların klasik gitarlı lounge / pop caz / smooth caz uyarlamalarını yapan masabaşı müzisyenlerine uyuz oluyorum abi" dedim lafımı sakınmadan. Doğruya doğru, gerçekten sevmem. Kültür sanat işlerinin başına getirilsem yasaklarım. Nitelikli dolandırıcılık gibi geliyor bana yapılan olay. Piyasaya sahte şarkı sürüyorlar. Bütün sene deli gibi çalışmışım, bir şekilde bayram tatili falan ayarlayıp deniz kenarına gelmişim, kafenizde oturup denize girmeden önce soğuk bir şeyler içmek istiyorum. Belki tost yemek, patates kızartması gibi bir şeyler yemek isiyorum. Arkada dönen neşeli akustik elit tınılı lounge fm şarkısına takılıp "neydi lan, bunun orjinalini kim söylüyordu?" diye bulmaya çalışırken kendimnden vermek zorunda mıyım? Yapmayın. Enstrüman çalmayı bilen insanlarsınız, kadın vokaliniz var, kendi şarkılarınızı yapın.

Nitelikli dolandırıcılık.

"Remiks gibi mi dediğin?" diyor taksici eleman. Remix olayına laf söylersem gerçekten bozuşuruz, remixli müzikleri çok seviyor, yol boyunca dinliyoruz zaten. "Öyle değil tam, bu mesela happy diye şarkı vardı, onu alıyor, böyle mıy mıy, klasik gitarlı yapıyor içine hafif latin tınıları koyuyor. Dinleyeni zengin hissettirmek için yapıyorlar, gittikleri kafelerde daha fazla para harcasınlar diye yapıyorlar" diyorum.

Çok sinirlendi ya. "Happy dans şarkısı ya, mal mı bu insanlar, akustik şarkı olmaz ki Happy'den" dedi. "Bak sana bir şey dinleteceğim hacı" dedi, ototeybine takılı mp3 çalarından Happy'nin full + full remixli bir versiyonunu buldu. "Basları açıyorum, asıl basları duyman gerekiyor" dedi. Ver gelsin dedim. Eve gidene kadar basları dinledik. Kavga olmadı, kırgınlık olmadı.

groagh@gmail.com

cihan ceylan

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

Açım .mına koyyim! Çok açım! Dünden beri açıuım, açıuım diye bağırıyorum ama adamın umrunda değil. Bütün gün kanepede oturup kucağına o resim gösteren ışıklı şeyi koyup ona bakıyor. Açım işte abicim, açım aaaç! Yemek ver bana! Kadın nerde ki acaba? Ona biraz bağırsam bi kaşlarını falan çatıyor, sinirli sinirli sesler çıkarıyor ama gidip yemek çıkarıyor,önüme koyuyor. Bu ibne? Sıfır tepki! Yemek vermiyosun hiç olmazsa bi tepki ver de işitiyo musun onu anlıyalım hayvan oğlu hayvan! Yok, beyefendi illa ışıklı resimlere bakacak, s.kini elliyecek.

Dur şunun suratına suratına biraz bağırıyım bakalım napıcak. Alooo! Aloo çek elini dizinden, ben çıkıcam! Hah, tamaam, şöyle. Resimlere bakma lavuk, bana bak banaa! İttirme lan götümden, ittirmesene! Yüzüme bak, gözlerimin içine bak! Açım, anlıyo musun, açım! Yemek ver! Aha, bu da böyle işte, hemen yanağımı okşuyor... Kızamıyorum ki ibneye, hoşuma gidiyo, yumuşayıveriyorum .mına koyyim. Hayır, derdimi anladın da gönlümü almak için mi okşuyosun, geçiştirmek için mi okşuyosun? Biraz oturayım bari şuraya da okşasın ibne, işi ne? Okşa okşa... Yanak yeter düdük, alnımı da okşa... Biraz daha yanak... S.kimi de okşa lan, ehehehe... Hays.kiyimyaa,aç karına uğraştığım işe bak. S.ktiriyim gidiyim de kendi başımın çaresine bakiyim biraz.

Nerde bu yemek, nerde bu yemek, nerde bu yemek... Hasiktir, şu dolabın altından ucu çıkmış şey ne lan?! Bu birrr, Fareee!.. Gel buraya! Gelgelgelgel, tuttumtuttumtuttum!.. S.kym, kalemmiş... Pekiii, şu yerde duran gazete kağıtlarının üstüne bir atlayıversem, altındaki muhtemel bir küçük canlıyı yakalayıp yiyemez miyim? Aha hışırdadı! Ben dürtükledikçe hışırdıyor! İyice bi karıştırıyim, iyice bi didikleyip parçalıyım, parça pinçik edeyim, parça pinçik! Aaa, lavuk ayaklanmış! Haşırtıyı duyunca geldin di mi, köftehor! Sonunda çaktın mevzuyu. Bu zavallı bu kadar çırpındığına göre bi derdi var dedin. Eveeet, işte mutfağa gidiyor. Ver ver ver, ver mamayı, ver, çabuk ver! Eveet, dolaptan süt çıktı... Haydaa, nereye gidiyosun lan?! G.t verene bak, kendi yedi içti, bize vermedi s.kimin anteni. Süt ver bari lan, ibneee! Senin ben var yaa, uyurken ayaklarını cırmıklamaz mıyım, tepene sıçmaz mıyım .mcıkaazlı!

Uff, sıçmak deyince farkettim, fena çişim gelmiş. Al işte, pezevengin evladı kumu da temizlemiyo! İbne kendisi sıçıyo sıçıyo, sularla temizleyip pakliyo, biz burda on gün önce sıçtığımız boku çişten sararıp çamurlaşmış kumla örtücez diye debeleniyoruz. Iyyyh, basamıyourum bile üstüne yaa... Biraz daha tutiyim bari. Çişim vaaaar! Hüooop, çişim var diyourum laaan! Senin ben ta cibilliyetini s.keyim emi. Uff tutamıycam lan, şöyle bi duvar dibine bırakıversem? Dur şu dolabın içinde yumuşak yumuşak şeyler vardı, kadının üstüne giydiği şeylerden. Evet evet, şööyle bi eşeliyim... ohhh... Ulan var ya... Dünya varmış lan... Oh be... Hem de tertemiz, bak çektirince üstü ne de güzel kapanıyor. Valla kum yerine artık buraya yapıyım ben en iyisi. Hem kadınla ilişkiyi yakın tutmak lazım, ömür boyu bu daly.rağa mahkum olamam ya...

Şşt, lavuk, napıyon lan .mına koduğum, hala resimlere mi bakıyon? Frk frk... Ulan var ya, çorabın da şöyle nefis kokmasa yüzüne bakılacak adam diyilsin haa. İşeyince bi rahatlamıştım ama bu çorap kokusu yine miğdemi hatırlattı bana be... Off, çok kötü kazınıyo yaa, bi şeyler yemem lazım artık! Kalem yiyemem, gaste yiyemem... Başka çarem kalmadı, yine yaprak yiycem galba. Bu dallama çiçekleri de sulamıyo ki, bütün yapraklar pörsümüş. Beni ne hale getirdiğini görüyo musun? Ha? Şu patilerle güvercin yakalamam gerekirken toprak eşeliyorum, yaprak kemiriyorum lan, görüyo musun?! Eğayhh, kazıntıya iyi gelir demiştim ama miğdemi çok fena bulandırdı yaprak yaa... Aha yine ayaklandı bu g.toş. Git git, mutfağa git, bana vermediğin o yemekleri g.tüne sok, öyle gel! Hasiktir, bu tıkırtı?! Tabağa tıkırdayan bi şey mi dökülüyo?.. Mama lan bu mamaaaa! Kooooş, mamaaaa!..

Offf, ne yedim lan... Dur şööyle y.rak kafasının yanına kaykılıvereyim... G.t möt ama sonuçta hep beraber yaşıyoruz yanişunun şurasında,küslüğe lüzum yok... Biraz ağzımı burnumu temizliyim. Eller meller hep yağlı kırıntı oldu. Biraz da göbeği yalıyım... T.şakları da... Hep sen mi elliyceksin lan s.kini, bizim de s.kimizin temasa ihtiyacı var. G.tü de yalıyım... İşerken o .mına koduğumun sararmış kumundaki keskin sidik kokusu benim posta da siniyo ya, çok gıcık oluyorum. Yala yala yala, iyice yala. Tuzlu tuzlu... Pöfff, önce o yapraklar, şimdi b.klu göt, çok miğdem bulandı yaa... Aaahhh, napıcam yaa... Aaayyy, oooff... Ay dayanamıyorum artık!..

Nooldun düdük, bu ne telaş. Sabahtan beri g.tünü kıpırdatamıyodun da bi koltuğa kusuverdik diye g.tün attı .mına koyyim... Koş koş, anca gidersin. Aha, işte yapraklar çıkmış... Bulantım da geçti zaten. Yalnız mamaların çıkması iyi olmadı. Frk frk... Mmm... Yeni yenmiş yeni kusulmuş mama normalinden çok da farklı değil... Sadece biraz daha acımsı... Mmmm... Hatta iyice yumuşamış, daha bile iyi olmuş... Aaa!.. A-aa!.. Lan napıyosun, yiyodum lan ben onları!.. Silme laan! Nerden çıktı şimdi bu temizlik ayakları, silme diyorum!.. Lan var ya, ben bu evde yerinde kurumuş kusmukların kendi kendine ufalanıp toza karıştıklarını milyon defa gördüm, titiz ayağı yapma bana! Birazdan kadın gelicek,bana çıkardığı sinirli seslerden sana da çıkarıcak diye g.tün üç buçuk atıyo di mi, ipnetor!.. Ama dikkatini çekerim ben onu kızdırıp kendi istediğimi alıyorum! Peki sen? Hem onu kızdırıyosun, hem onun dediğini yapıyosun!.. Getir lan o kusmukları geri, getiiir!.. .mına koduğumun cibilliyetsiziii!..

SON

Furkan Özçoban

Servet TURAN

Hakan KARADENİZ

İsimsiz

Sezer KORAL

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Zengin
Kaligrafi: Şevki Sayginer
Muhasebe: Nilüfer Tekirler
Kutlu Dişkiler: Sevgül Yeldiz, Efe Serpetkaya, Sinem Yumuk

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel:0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Turtiçi: 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 9 Temmuz 2015 | Sayı: 410

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşleri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve temel ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
TELEKİNİ Vİ
NE UBUN KONUŞTU BE, ARKAYI NUMARA OLMAK İSTEMEZDİM
BU GÜZEL KALÇALAR İÇİN KATLANILMAZ Mİ?
O TE GÖK MU OLANLAR DUH? SANKİ HERKES BANA BAKIYO. GÜNEŞ GÖZLÜĞÜMÜ ALSAYDIM KEŞKE
LAN!
AAY ?!
GÖRDÜNÜZ MÜ? TELEFONUMU, TELEFONUMU ÇALDI!
SİNCİ GETİRİCİSİN TELEFONUMU, HEMEN
AY LÜTFEN YAA
KIZ GÜZEL
ADAM KISA BOYLU
YAKALAR DÜVERİM
EVET KIZ GÜZEL
AHA BURDA
VAAY ADAMDAKİ RAHATLIĞA BAK, KOŞMUYO BİLE
ALOO... ALOOO?
KONUŞSANA LAN S.KİR, KONUŞSANA!
OOO... KIRA ÇOK SİNİR-LİYİŞ
SAKİNLEŞ-MESİNİ Mİ SEVİYORSUN?
HEEE, BAKSANA BURAZ
?!
NE VAR LAN?
HAA...AĞZIYLE KÜSÜYORUZ... "TELEFONU VER BANA"
NE AYARDIN LAN SEN?
NE DERDİN SEN BANA?
SİKTİR GİT LAN!
AĞZINI BÜZME DA VER ŞUNU
AAHH!!
HUHUHEKİM SİNİRİ ÇİZTEN SİNİRLERİN TEPİYOR!
AĞHH!
SEN NE AYGINCIK OLUYON LAN ARAMIZDAKİ İLİŞKİYE?
TANIYO MUYDUN ONU?
TANIYOZ HERALDE!
O ZAMAN NİYE GÜZELLİĞİNİ İSTEMEDİN?
TELEFONU YAA
GÜNKÜ O YAVŞAK & TİPİK KONUŞUNO
HAA SÖNEL YAHSELESİYMİŞ... ŞİMDİ BENİLA SULARIYOMMİŞ CAN ERİK
ALDATTIĞI BU SEVİŞ
BANA MI?
EVET... YANİ... SAYILIR
BU KADAR KUVVETLİ OLDUĞUNU DA GÖSTERMİYO
BİLGİN DE GÖSTERMİYO...
BU KISAYLA O KIZ NASIL BİR ARAYA GELMİŞ OLABİLİR
KUŞUNLA AYNI YERDE ÇALIŞIYOR, TAMAM AN...
LAN PLAZADA ÇALIŞIYOM MALAK'TA
HAA
ARKANTA MI?
OFİS ELEMANIYUM
İCİY, OBLAN DEMEKMİŞ, DEMİŞ, SKERİM BELANİ
OFİSBOY
NEYSE, SEN ANKİNİSİ ANLATIYODUN
SEN GİTTİM BUNA ACİLDEM DEDİM BÖYLE BÖYLE, SEVİYOM DEDİM
GÖNÜLDEN MUNAFIĞIN DERİSİ, ONU DA KESTİ... ARAŞTIRDIM ETTİM, BAKTIM Bİ LAVUK VARMIŞ
...Bİ DE GÖRDÜĞÜN İÇİNE BAKA BAKA KONUŞUYO TELEFONLA
PERTLEŞİ-CEK BİRİNİ ARIYORMUŞ HERHEH
VAH VAH DE LİZA GİT, NAAPARSA YAPSİN
İYİ DE KIZA TELEFONU-NU GERİ GETİRİCİSİNİ SÖYLEMİŞTİN
SONRA DÜŞÜNDÜM LAN, BENİ KIŞKANDİR-MAK İÇİN Bİ YAPSO
VALLA BANA DA ÖYLE GELDİ
OF Bİ!
BAK NAAPALİM? BORABER GİDELİM, SEN TELEFONU VER ONA
AMA...
O MESAJI ALMIŞTIR
NE MESAJI?
HEE
SEVİPİ-SİN İÇİN KIŞKAN-DIĞIN!
SİTE SOS VERİYORUM GİBİ TELEFONUNU GETİRİCİSİN
AYY ÇOK SAĞOL YAA
BUMUN...
HAALA NE DİKİLİYO-SUN Bİ ?!
DEDİĞİ GİBİSİN...
!
BEN GİTTİ GİBİMİ SAKİYODUM, NASIL YAKALADIN?
BU DELİLİĞİNİ NASIL ÖDEYİCEM ?
KARŞI KONYAKTI DENEDİ AMA BAŞARAMADI TABİ
YAZ HEMEN Mİ?
SOĞUK BİRAKLA OLABİLİR BİR DE "SİZ" DENEBİLİR
Dünya üzerindeki tek kadın muamelesi görmeyi sevmeyen yoktur. Bazıları bu ilgiyi geri çevirmez. Akıllı olan ise hep sürmesini sağlar. Hani şu birahanelerde perişan olmuş erkekler var ya, işte bu görevi yerine getiren neferlerdir. Tamam kadınlar karşısında çaya batırılan büskiviyiz. En azından bırak kendini fincanın dibine, o düşüncesin nasıl çıkaracağını.
EVET GİRDİM O SOKAĞA
KİLİSE VAR, ONU GEÇİNCE SAĞA DÖNÜYO SUN
AYY!
NEYRA, NEYRA ALO...ALO ALO
BANA BAK BENİM RUHUMU KORUN
KONUŞSANA LAN S.KİR, KONUŞSANA!
-SON-

16 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2015/29 No: 411
3.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Karadeniz'deki doğal yaşamı tehdit eden Yeşil Yol projesini, önce iş makinelerinin önünde direnen Havva Ana diye tanınan Rabia Bekar, sonra da mahkeme durdurdu.

"Devlet nedir? Devlet yok halk var. Kimdir devlet? Devlet bizim sayemizde devlettir. Vali bize iki tane çapulcu diyor. Biz çocukluğumuzdan beri burada yaşıyoruz. İş makinelerini alıp gidin buradan"

Havva Ana

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Koalisyon, bana göre, hani çay çok demli gelir de üzerine su koyup açtırırsın biraz.. İşte öyle bi şeydir.. İktidarda 12 sene otu-runca dem iyice oturdu tabi.. Vatandaş da su koyup açmak istiyo. Benim için haşikio neyse muhalefet de o.. Benim için haşikio şapon bi şair...

Ahmet gümüş tepside çikolata ve kandil simidi yaptırıp CHP'ye koalisyon görüşmesine gitti.. Keşke önce MHP'ye gitseydi.. Bahçeli "Bizde niye yok" diyor.. Herkesin elinde çikololar, kandil sivitleri..

Aksaray aslında biz deniz kenarı diye oraya yaptık... Melih "Aksaraya deniz getiricem" diyodu "Nereye kadar getireceksin?" diye sorduk, Atatürk Orman çiftliğini gösterdi.. Bakalım bekliyoruz.. Çok değerlenecek oralar... Kupon arazi...

Sahilde arasan çok güzel midye kabuğu bulursun ama o midye kabuğunun diğer yarısını bulmak belki seneler sürer belkim de hiç bulamazsın.. İşte ruh ikizini bulmak da bu kadar zordur.. Ayrıca ramazan nedeniyle pide satılıyodu ya, ben pideyi bi kanadı kaybolmuş yarım ekmeğe benzetiyorum. Ve her ramazan çok hüzünleniyorum.. Pide sanki bana ruh ikizini arayan yarım ekmek yarısı gibi geliyo... Güle güle pide, önümüzdeki ramazan görüşürüz.. "Oo hayır ağlama pide.. no pide.. Şe-Şe ♫ Sedayı mi erbir verviyorvisi ♫ indi govirmiyaar i tregtovi ♫ ula ula sarvin.

UYKUUUZ

Bülent Arınç, hükümetin hâlâ kurulamamasını 82 anayasasına bağladı.

Başbakanın eşi Sare Davutoğlu "Kadına şiddet" kavramının kullanılmasının konuyu büyüttüğünü ileri sürdü.

Karadeniz'de sekiz ilin yaylalarını birbirine bağlayacak olan Yeşil Yol projesi bölgedeki doğal yaşamı tehdit ediyor.

Kaçak Sarayдaki tuvalet tartışmalarına Tuğçe Kazaz'dan sonra Celal Doğan da katıldı.

İstanbul Büyükşehir Belediye'sinin, Emirgan'da bir pastanenin manzarasını açmak için yol kenarındaki ağaçları kestiği iddia edildi.

Gençlik ve Spor Bakanlığı, en fazla proje desteğini TÜRGEV'in kardeş kuruluşu Ensar Vakfı ve İlim yayma cemiyetine dağıtmış.

Tayyip Erdoğan ünlülere iftar yemeği verdi.

Aziz Nesin sergi afişi saldırıya uğradı, Polis "yıkayın geçer," dedi.

Bülent Arınç'ın ortaya attığı Gökçek'in Ankara'yı parsel parsel sattığı iddiasıyla ilgili dosya açılmadan takipsizlik kararı verildi.

KAÇ YILOLDU? - Değişim -

FIRAT BUDACI

16 yaşındaki ortopedik özürlü Mutlu Andıç'a kendi bilgisayarını hediye etme sözü veren Turhal Kaymakamı Mehmet Ünlü, hediyesini almak için kaymakamlık binasına gelen Mutlu'ya, "Bu haliyle bilgisayarı nasıl kullanacaksın!" diyerek bilgisayarını vermeyeli **5 yıl,**

Tansu Çiller'e benzemek için estetik operasyon geçiren insanlar Çiçekçi Savaş tabutuna oldurttan sonra "şu anda aslanı benziyorum" diyeli **7 yıl,**

Manken Bade İşçil, "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" sorusuna ***"Artık lahmacun yemiyorum,"*** cevabını vereli **8 yıl,**

Bade İşçil'in "Artık lahmacun yemiyorum" açıklamasına çok içerleyen Mahsun Kırmızıgül ***"Biz onunla lahmacun değil suşi yedik"*** diyerek sindsal hatayı düzelteli **8 yıl,**

Canlı yayında Sevda Demirel'den tokat yiyen Hande Azizi, "Bu tokat olayından sonra hayata bakış açım değişti artık her şeye daha pozitif bakıyorum." diyeli **13 yıl,**

Cansız manken Vahe Kılıçarslan "Canlandım" isimli bir şiir kitabı çıkaralı **14 yıl,**

Nostradamus'un kehanetlerine göre Dünya'nın yok olacağına inanarak isteyenlerin ziyaretine açılan futbolu binaları ve ibadete başlayan Arjantinli fotocu Carlos Asa, Dünya'nın aynen devam ettiğini görünce futbolu yeri dönüli **15 yıl,**

Kızıl Ordu Korosu "Oynama şıkıdım şıkıdım"ı söyleyeli **16 yıl,**

"Halkın gazetesi" sloganıyla çıkan Milliyet gazetesi "Basında güven" sloganına geçiş yaparak halktan vazgeçeli **21 yıl,**

Belediye Başkanı Nurettin Sözen'in yüzde 170'lik su zammına protesto etmek için imza kampanyası başlatan Tayyip Erdoğan, bir yıl sonra belediye başkanı olunca yüzde 300 zam yapalı **21 yıl.**

Türk rock müziğinin efsane ismi Erkin Koray "Ben artık DYP'liyim" diyeli **24 yıl olmuş.**

Barış: Oğlum Gekas'ı almışız Gekas'ı. Yürü be. En az on golü var bu sene.

Memo: Ne? Ha? Şeyi mi diyorsun? Hani yabancı takıma transfer olmuş da çok yüksek transfer parası almış, o mu? Evet çok büyük bir başarı bence de.

B: Ulan hadi ben boş bulunup, odada Selami, Emrah, Cihan Ceylan yokken futbol muhabbeti açıyorum da, sen niye ısrarla sanki anlıyormuş gibi yapıyorsun anlamadım ki? Daha gelen Gekas'la giden Arda Turan'ı bile birbirine karıştırıyosun, idare mi ediyorsun lan sen beni? Bak Ersin'e hiç oralı olmadı adam.

M: Alla alla, kulaklığı herif takmış Türkçe dublaj film dinliyor, kulaklık olmasa o da idare ederdi.

B: Bok ederdi. S.keyim futbolu der, işine dönerdi. Ersiin!

Ersin: Ha? Ne?

B: Gekas'ı almışız, on gol yazar diyorum.

E: Gol mü? Bana ne golden .mına koyim, s.keyim futbolu.

M: Ohoo, siz anlaşmışsınız oğlum önceden.

B: Ne anlaşması lan, iddiayı kaybettin yemekler senden.

M: Ne iddiası ya? Ne zaman girdik iddiaya?

B: Girseydin .mına koyim, kaybedince hemen mızıtıyorsun? Selami yemek söylesene bana.

M: Alla alla. Neyse, bana da hamburger söyle bari. Büyük seçim.

B: Vaay, enlarge your menu diyorsun ne mi?

E: Enlarge your palace.

B: A güzelmiş lan, kapak olur bu. Olsun mu?

M: Ne ki o?

B: "Sarayı gören yabancılar burası büyük devlet diyor," demiş ya abi.

M: Haa, Ersin efendi gündem göndermeli espiri yapmış. Yalnız adamın da yani yaptığı hakkatten spam mail gibi açıklama olmuş lan. Zaten bu haftanın gündemi kafadan spam mail gündemi .mına koyim. Bak adam ileri derecede oral seks haramdır demiş. Deep Throat'tan bahsediyor zaar.

E: Bak, bi spam gündem daha var burda, 73 yaşında adam genelevde ölmüş.

M: Ooo, happy ending...

E: Olum adam kerhanede ölmüş nesi happy ending?

M: Ya böyle masaj salonunda falan masajın sonunda oral seks yapıyorlarsa ona happy ending deniyo ya.

B: Ulan porno sözlüğü gibi adamsın. Happy ending, deep throat... Nerden öğreniyorsun bunları mına koyim? Ben niye bilmiyorum.

M: O senin cehaletin Barış efendi. Ben araştırmacı, güncel kaynakları takip eden bir sosyal bilimciyim.

E: Nasıl sosyal bilimcisin .mına koyim? Heykel bölümünden atılmadın mı sen?

M: Atıldım ama askerden kaçmak için iki yıllık sosyal bilimler okudum açıköğretimde.

B: Bu da seni sosyal bilimci yaptı. İyi ki sağlık bilimleri okumamışsın, durduk yere bizi ameliyat edecektin burada.

M: Şimdi de ederim? Otuz yıldır bilim teknik okuyorum ben. Hem ablam doktor.

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba,

R'leri söyleyemeyen bir arkadaşım var. "Çok acayip Alpay" dedi, "kızın adının Merve olduğunu biliyorsun, fakat ona Merve diyemiyorsun, Meyve diyebiliyorsun, o da öyle olmuyor, olmuyor Alpay" dedi. Tüm bunları söylerken r'leri söyleyemeden konuştu elbette. "Kızın adı Meyve mi" dedim önce boş bulunup. Ki olsa olurmuş. Aşkın meyvesi değil mi bu insan soyu. Değil.

Çocukken köyde balığa giderdik kuzenlerle. Motorlu sandalla işte. Büyük kuzenindi zaten sandal. Kayık. Hakimdi bayağı oluya. Dümende arkada hep o dururdu. Saatler sürerdi sanki açılmamız. Okyanusun tam ortasında olta atardık denize. Kovalar dolusu balık tutardık. Şakalaşırdık. Kuzen şakalaşması neşedir. Ve sonra dönüş zamanı gelirdi. Elindeki işler bitmiş olan ben, çünkü açılırken elimde tamir edilmesi gereken olta takımları olurdu hep, elim ince işe yatkındı, o görev hep benimdi, dönüşte ise elindeki işler bitmiş olan ben, kaygın yanına yanaşıp, özgür elimi, daldırırdım denize. Su hep geri iterdi elimi. Köpürürdü su bir de. Kendi çapında, gösterişsiz, ama yine de beklenmedik debili, hiç bitmesin isterdim. Elim buruşana kadar da çekmezdim elimi denizden. Sonra öbür yana yanaşır, diğer elimi bırakırdım suya. Çünkü bu denize el sokmak gibi bir şey de değildi, el bırakmak. Suyu okşamak diyeceğim ama suyu okşamaktan daha hantal bir şeydi ama hantal bir şey de değildi. O dünyanın en güzel şeyiydi. Hiç bitmesin isterdim, ama biterdi.

O değil de kafa dengi bir insanla film izlemek kadar da zevkli bir şey yok galiba şu dünyada. Ne yorumlar, ne yorumlar. Filmin vermek istediği duygu bambaşka, senin arkadaşınla birlikte aldığın duygu bambaşka. Filmin yönetmeni istemiz bir şekilde titriyordur bir yerlerde, o derece. Şimdi ben buradan bir örnekle de zihinleri de kısıtlamak istemiyorum çünkü arkadaştan arkadaşa da değişen bir duygu yelpazesi bu. Ha ben mesela Osman'la izlemişim, aldığım duygu farklı olur, Necati'yle izlemişim başka olur, Osman, Necati, ben, üçümüz izlemişiz, o zaman çok başka olur, Osman'la Necati bensiz izlemişler, o da değişik olur. O yüzden hani yani şimdi bunun burada o öyle yani.

Hep derlerdi de inanmazdım. "**Kedi kendini sevdirene kadar bir hayvan**" derlerdi de inanmazdım. Ondan sonrası bayağı bildiğin aşk acısına dönüşüyor. Çiko mesela. Arkadaş, bu kedi eve geldiğinde yüzümde uyuyan bir hayvandı. Ben televizyon izlerken göğsümde yatardı. Yaa benimle ben bu hayvanın öpüştüğünü biliyorum. Ben neredeysem o oradaydı. Gözümün içine bakardı. Aşktı bana bu hayvan. Şimdi evin içinde yakalayabil ki sevebilesin. Ha yine yakın bana ama uzaktan. Yüzümde değil de ayak uçlarımda yatıyor mesela artık. Ha yine yakın. Göğsümde değil de koltukta başucumda tepemde yatıyor mesela. Öpüşmese de öpücük atıyor. He yine yakın. Ama uzaktan. Deli çıkacağım o olacak. Venüs de böyleydi. Bunlar büyüdükçe leblebi karakterli oluyorlar. Bir de kedilerin insan seçmesi var. Venüs hep Özlem'imin kedisi gibi oldu, Çiko hep benim. Daha doğrusu biz onların insanları olduk. Bizi seçer gibi seçtiler resmen. Terbiyesizler.

Bu arada bazı maymunlar insan oldu olmak üzereler ya. Hani bi tık kaldı. Bir tık sonra insan. Alet kullanıyorlar mesela. Sopayla adam dövmeye giden maymun var. Şimdi bu insan değilse kimdir acaba insan. Bi tık diyorum ya, bi tık. Maymunlar Cehennemi'ni göreceğiz bak. Gerçi burada cehennem kimin için. Maymun için. Bana yine bir şey olmaz. Ben burada kaşar olmuşum. Maymun mesela para'yı öğrenince bence önce bir kafayı yiyecek. Anlayamayacak. Nasıl ya, diyecek, bir de bir paranın bir başka para karşısında değer kazanması değer kaybetmesi diye bir şey mi var, lan ne saçma, kür ne mınaki, borsa ne olm diyecek. Aa, ben burada kafayı yemek üzereyim yalnız diyecek, ben burada evrildiğime tüksündim yemin ediyorum diyecek. Ney, İngilizce mi diyecek, Fransızca mı, bunlar hep dil mi mınaki diyecek, Üniversite mi, mayışlı iş mi, Allah'ım sanırım ben burada düşüp bayılmak üzereyim, neyyy, bir de din mi var, irili ufaklı binlerce din, ha son peygamber Hazreti Muhammed olduğuna göre elhamdülillah ben müslümanım o ayrı diyecek. Neyyy, teravih mi, otuz üç rekat mı, o dinimizin bir vecibesiyse elbet yerine getireceğiz diyecek. Neyy, ev kirası mı, neyy, twitter mı, neyy, Engin Ardıç mı diye diye beyni yanacak ve bence insanlığa adımını atan ilk maymun kalp krizi geçirip ölecek. Dolayısıyla bence artık evrim tıkanma noktasına gelmiştir. Çünkü doğada hiçbir canlı sıfırdan böyle bir şeye alışamaz. Her şey kademe kademe olacak. İnsanlık kademe kademe oldu. Cahiliye dönemi diye bir dönem var. Yavaş yavaş. Evrim bitmiştir, geçmiş olsun. **İnsanlık kendi cehenneminde yapayalnız kalmaya mahkum dostum.** Bir an duygulandım, kızdım, bir kaç duyguyu kendi içimde yaşadım.

Ramazan'ın bütün nimetlerinden faydalanan ateist'e de aynı saygım var. Biliyorsun değil mi, en sıcak pideleri o yedi. En şahane gülaçları o tattı. Paça'yı o bildi, iftar sofraları sonrası en çok çayı da o içti. Biliyorsun değil mi.

Destek bekleyen, bekler.

Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

15 BÖLÜM · ERSİN KARABULUT

Babamın askerlik anıları

Çocukken en büyük eğlencelerimden biri, sabah babam kadarerkenkalkabildiğimde, babamlaberaberdışarı çıkmak;önce apartmanın karşısındakimuhtarlababamın tavlaoynamasınıseyretmekve daha sonrada muhtarlığın yanındaki kahvede çayiçip kahvedekilerle sohbetini dinlemekti

İstanbul'a yeni taşınmıştık. Babam her sabah evden çıkınca önceapartmanın karşısındaki muhtarlığauğrar ve muhtarla tavla oynardı. Muhtar babamı hemen her zaman yener,"Ee Saffet Bey, sen de bu tavlayı bir öğrenemedin gitti," diye gevrek gevrek gülerdi.Arada birbabamın dayendiğiolurduya, neredeyse her zaman muhtarkazanırdı Anladığım kadarıyla bizim mahallenin muhtarı bu oyunda çok usta olmalıydı çünkü babam başkalarıyla tavla oynadığında gerçekten çok nadiren kaybederdi.

Daha sonra hemen yandaki kahveye gider bir çay içerdi. Zaten ben de en çok kahveyi severdim. Oraletimi yudumlarken babamın bir iki askerlik anısı anlatmasını heyecanla beklerdim. Yalnız ben mi? Kahvede de ünlüydübabamınaskerlik anıları. Birisi askerliktenmi bahsetti? Kahvedekiler hemen babama döner "Abi sen şu şeyi bir daha anlatsana, ne olursun," diye, bildiğin gazinoda assolistten şarkı ister gibi babamdan askerlik anısı anlatmasını isterlerdi.

Daha o yaşlarda her çocuk gibi yüzlerce askerlik anısı dinlemiştim ama babamın anlattıkları hakikaten bir başkaydı. Babam diye söylemiyorum; başkalarının askerlik anıları üç aşağı beş yukarı aynıyken ve çoğunun doğru dürüst bir finalibile yokken, babamın anıları herzamangirişgelişme sonuç zincirini takip eder, kimi zaman hüzünlü ama çoğunlukla komik bir finalle noktalanır ve herkesin anlattıklarından dahabüyükkeyifle dinlenirdi. Kahvedebirisi babamdanaskerlik anısı istediğinde, babamönce biraz nazlanır, bir iki ısrar üzerine patlatıverirdi hikâyesini. Bir sürü, fıkra gibi askerlik anısı

İşin ilginci, babam bu anılarını evde, birileri misafirliğe geldiğinde falan anlatmaz; adeta bir meddah gösterisini andıran performansını sadece kahvede ya da muhtarın yanında sergilerdi. Eve gelen misafirlerden biri askerlik anısı anlatacak olsa, ben heyecanla babamdan bir karşı anı beklesem de hevesim kursağımda kalırdı hep

İstanbul'a taşındıktan bir kaç yıl sonra, mahalledeki yaşıtlarım ilkokula kaydoldular. Ben de okula gitmek istiyordum, yaşım da gelmişti ama babam biraz beklememi söyledi. Bana bir asır gibi gelen -çocuklara tüm beklemeler bir asır, tüm oyunlar bir dakikadır- bir hafta sonra babam beni karşısına oturttu. "Şimdi," dedi "öğretmenin sana nereden geldiğini soracak, sen de ona Erzurum'dangeldiğini söyleyeceksin. Erzurum nasıldı?diye soracak, sen soğuktu,diyeceksin tamam mı,"diyediyebanane soru sorulduğunda ne cevap vereceğimi, Erzurum'daki ilkokulumun ve öğretmenimin adını, öğretmenimin nasıl da iyi bir insan olduğunu falan iyice öğretti. Bir şekilde babamın sözünden çıkmamam gerektiğini biliyordum. Evdebirkaç provayaptık.

Ertesi sabah önce muhtara uğradık. Ben de üzerimde yeni alınmış okul önlüğü, kendimce mahalleye caka satıyordum. Muhtar babamın tavlaya geldiğini sandı ama babam "İşim acele,bizim Barış'ı okula yazdıracağım, oradan bana bir ikametgâhı versene," dedi. Muhtar belgeyi hemen hazırladı, babama verdi. Sonra okula gidip kaydımı yaptırdık.

İkincisınıfa geçtiğim yaz ansızın taşınmakzorunda kaldık. Çınarcık'ta birpansiyondageçirdiğimiz ve bitmek bilmeyen yağmurlar başladığında bile hâlâ süren, uzun ve garip bir yaz tatilinin ardından bu kez İstanbul'un öbür ucundabir ilkokula götürdü babam beni. Gitmeden önce ama, geçen sene olduğu gibi tembihledi: "Birinci sınıfı nerede okudun? derlerse Erzurum'dadiyeceksin. Erzurumnasıldı derlerse soğuktu diyeceksin."

Üçüncü sınıfa başlamadan önce ama, bir kez daha taşındık. Bu kez daha önce oturduğumuz semtin başka bir mahallesine. Şimdi, birinci sınıfı okuduğum ilkokuluma geri dönmüştüm. Okulunilk haftası okul müdürü beniyanına çağırdı

"Evladım sen birinci sınıfı bizde okumuşsun, ikinci sınıfı nerede bitirdin?"

Babamın tembihlediği gibi ikinci sınıfı Erzurum'da bitirdiğimi söyledim. Ama müdür nedense inanmıyordu.

"Tamam onubiliyoruz dasenin dosyan gelmedi Erzurum'dan hâlâ? Yok, biz seni ikincisınıfa alacağız, ikinci sınıfı tekrar okuyacaksın."

Ağlamaklı olmuş, korkmuştum. Allahtan müdürün yanında aynı zamanda öğretmenimin kocası olan müdür muavini vardı. Müdüre dil dökerek beni tanıdığını, derslerimin de iyi olduğunu, üçüncü sınıfa devam etmemde sakınca bulunmadığını söyledi. Müdür bir kaç matematik sorusu sordu, bir kâğıda yazı yazdırdı, sonra da beni yine sınıfıma gönderdi. Neyse ki ilkokulu bitirine kadar bir daha taşınmadık.

Amadaha garip birşeyoldu. Ben dördüncü sınıftayken, babam askere gitti. Yıllardır askerlik anılarını dinlediğim babamaskere gitti,bana"er mektubugörülmüştür"damgalı mektuplaryazdı ve döndü

Biz aslında, daha önce oturduğumuz yerlerde, resmi olarak hiç oturmamıştık; babamın kolayca ikametgâh aldığı muhtarlığın defterinde hiç kayıtlı olmamıştık. Sonra öğrenecektim. 12 Eylül sonrasıydı, babamın askere giden arkadaşları nadiren geri dönebiliyordu. Ben de o yüzden ilkokuldaki her yeni sınıfa, hayatım boyunca hiç gitmediğim Erzurum'dan nakil olarak geliyordum. Ve babam sırf muhtardan ikametgâh istediğinde, muhtar defterlerden bilgileri doğrulamaya kalkmasın diye, her sabah adama tavlada yeniliyor ve yine kahvede, yıllar içinde dinlediği en güzel askerlik anılarını derleyip, onlara çeki düzen verip kendi başından geçmiş gibi anlatıyordu. Sonra işte babam askere gitti ve döndükten sonra bir daha hiç askerlik anısı anlatmadı.

Geçen hafta Tahsin Şahinkaya'nın yaptıklarının hesabını vermeden öldüğünü okuduğumda, yıllar sonra tekrar hatırladım babamın askerlik ve benim Erzurum anılarımı.

Erzurumsoğuktu

Y.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında, bir ülkenin büyüklüğü iktisadi göstergelerle; bilim, teknoloji, sanat ve spora yaptığı katkılarla, başta komşuları olmak üzere dünyadaki diğer ülkeler tarafından gördüğü saygı, onlar üzerindeki etkisi ve vatandaşlarına verdiği değerle ölçülür. **Yeni Türkiye** ise ülkenin büyüklüğünün, başkentin orta yerine kaçak yapılan bir binanın büyüklüğüyle ölçüldüğünü düşünenler tarafından yönetilmektedir. Buna göre pek yakında ülkenin üzerinin komple kapatılarak bütün ülkenin dev bir binaya çevrilmesi ve bu sayede sadece dünyanın değil galaksinin en büyük ülkesi olmamız da gündeme alınabilir. Konusu Enlarge'la başlayan e-maillerin spam kutularına düşüyor olması ise şimdilik tek tesellimizdir.

Normal şartlar altında, bir devlet memurunun, dünyanın hangi ülkesinde olursa olsun, kazandığı parayla bir kaç tane birden milyon dolarlık daire alması ancak kendisine yüklü bir miras kalması ya da piyangoda büyük ikramiyeyi kazanmasıyla gerçekleşebilir. **Eski ve Yeni Türkiye'de** ise ister iktidar partisinden olsun, ister muhalefet partisinden; belediye başkanı bir eş milyonlarca dolarlık gayrimenkul edinmek için yeterli olabilir. Türkiye'de iktidar ve muhalefetin, bazı temel konularda bu denli uyum içerisinde olması "En azından bir ortak noktaları olsun," diyenler için sevindiricidir. Ve yine **normal şartlar altında** iktidar partisinin milyarlarca doları bulan yolsuzluklarını soruşturmak üzere yola çıkan bir partinin, kendi üzerindeki en ufak lekeleri bile hunharca çitilemesi, iktidarın kaçak saraylarına taş atarken, kendi bünyesindeki camdan rezidansta oturanları da o taşlara sarıp fırlartması gerekir ama **Türkiye** iktidarıyla, muhalefetiyle bitmek bilmeyecek bir çamur güreşine hazır gibi durmaktadır.

Normal şartlar altında, muhafazakarlığı ve milliyetçiliğiyle övünen bir siyasi parti, bazı konularda diğer partilerden daha hassas olabilir ve bilhassa üyelerinin, önde gelenlerinin namusuna dil uzatıldığında diğer partilerden daha sert tepki göstermesi şaşırtıcı olmaz. Ama **Yeni Türkiye'nin** milliyetçi muhalefeti, en önde gelen kadın siyasetçilerinden birine ahlaksızca iftiralar atıldığında, müfterileri iftirayı attıklarına pişman etmek bir yana dursun; seve seve kendi üyelerine iftira atanların oyuncağı olmaya can atmakta; yıllardır kendilerine şantaj yapan, kimi üyelerini rezil rüsva eden ve hâlâ da iftiralar savurmaya devam edenlerin değirmenine su taşımak için elinden geleni yapmaktadır.

Normal şartlar altında, meşrebinize göre terör ya da silahlı mücadele yolunu benimsemiş bir hareketle büyük oranda aynı tabanı paylaşan bir siyasi parti; koşullar ne olursa olsun, hele hele bir de kuvvetli biçimde hakettiği siyasi temsile kavuşmuşken; büyük oranda aynı tabanı paylaştığı silahlı örgütün yerli yersiz ve provokasyona zemin hazırlayacak açıklamalarına herkesten önce tepki gösterir. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye'de** siyasetin uzlaşmak, aldığı kadar bir yandan vermek ve her şeyden önce soğukkanlılık demek olduğu artık tamamen unutulmuştur.

Normal şartlar altında demokrasinin hüküm sürdüğü ülkelerde ülkeyi kimin yöneteceğine halk karar verir ve ülkeyi de yapılan seçimlerde halkın en büyük kesiminin desteğini alan siyasi liderler yönetir. Ama görünen o ki **Avrupa Birliği'nde** eğer iktidara gelen parti, birliğe hâkim ülkelerin ideolojilerine ters bir partiyse, Avrupa Birliği de örneğin Kıbrıs'ta AKEL'i bir çırpıda devirdiği gibi hükümet devirmeye kalkabilir. Anlaşılan Avrupa Birliği, üyesi olan ülkelerde sadece merkez sağ iktidarların iktidara gelmesi hâlinde demokrasiye saygı duymakta, sol ya da aşırı sağ iktidarları çatır çatır devirmekte bir beis görmemektedir.

Barış UYGUR

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

Bir önceki sayfadan devam

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Genç kadının, şehir haricinde küçücük bir kulübesi vardı. Duvarlar büyük sosyalist simalarıyla kaplıydı. Her an bu bıyıklı ve sakallı adamlar ayağa kalkacaklar ve küçük odanın içinde büyük bir ihtilal yapacaklar gibiydi.'

-Sait Faik'ten

● **Ona kalsa Recep ile Tayyip Koalisyonu yönetsin ülkeyi, Erdoğan da dışardan destek versin!..**

● Tarih hakkaten tekerrürden ibaretmiş... Havva Ana ile Cennet'i bir kez daha birbirinden ayırmaya çalışıyo şeytanca planlar...

● **Toplumsal olaylara, protesto yürüyüşlerine katılmıyorum. Çünkü DÖĞÜYOLAR! Onlar vahşi, ilkel davranıyolar, ben onlara uymayacağım...**

● Ne zaman 'çare şu, çare bu' demekten vazgeçip, çarenin kendinde olduğunu çakar halkımız, o zaman kurtuluruz dürrüklerden...

● **Çocukken Hasan Pulur'un köşesinde okumuştum rahmetli Ümit Yaşar'ın tekerlemesini. Sadrazam hamama gidiyodu, şaşaayla, vaveylayla. Herkes el pençe divan yolun iki tarafında, peştemallı takunyalı sadrazam göbek taşına yürüyüp kese için yatıyor. Tellak başlıyor keseye, oklava gibi kirler çıkıyor devletludan. Derken bi bakıyolar kir mir çıkmıyor adamdan, zaten kirden ibaret adam, kese-ledikçe eriyip bitiyor. Nihayet yok oluyor kir sadrazam.**

Anlaşılmayan meçhuller üçgeni: Hanya, Konya, Pensilvanya...

Yetkili tip gelip hesap soruyo hamam personelinden: 'Nittünüz devletluyu?!' Bugüne ve ona uyarlayın hikayeyi, çok zevkli düşünmesi!..

● Ruhi Su'nun tüm güzel seslerin toplamı gibi gelen sesinden dinleyiniz Zeybek ile Yörük'ü. Diyor ki Zeybek: 'Hey, et getir, ekmek getir! Baldan da haberin olsun...' Zeybek proteine düşkün, yörük durumsuz. Alıyor Yörük: 'Hey, kuru soğan, ekmek yavan. Haldan da haberin olsun...' Alıyor Zeybek: 'Hey, elde mavzer, kafanı ezer! Zordan da haberin olsun...' Silah ancak kendisine doğrultulunca hayatına girebilir yörüğün. Cevap veriyor: 'Hey, başta sarık, ayakta çarık. Karşıki dağdan da haberin olsun...' Zamanları aşan halk düeti, bir çok yorumda burada sonlanıyor. Sadece bir yerde Zeybek 'Hey, menzil uzak, kurulur tuzak! Yoldan da haberin olsun...' diye bir hamle yapıyor lakin buna yörüğün verdiği cevaba ulaşamadım. Bilgisi olan bana yazsın, ben de bakıncam yine, atışma sanki daha da uzun hissimdeyim...

● **'Yakalayıp avlamak istediği kuşa mırıl mırıl yalvaran bir kedim var' dedi arkadaşım Can Ömer Uygan...**

● Einstein'ın beynini incelemek için saklamışlar diye çok duydum... Einstein'ın beynini, limonu bolca sıkıp Nobel Yönetim Kurulu sırayla çatal ala ala yiyip bitirmiş aynı gün diye hiç duymadım... Onu ben uydurdum...

Altın gününde birbirlerine külçe altın verecek kadar zen-ler, masallarda bile olmaz. Çünkü masallarda altın gün olmaz...

● **Yoksul köylünün atı, dağ başında, kuş uçmaz kerv geçmez yerde ölüverir. Soğuk, ayaz. Sığınılacak bir çatı, mağara yok. Köylü yarar atın karnını, iç organlarını çıkarabildiği kadar çıkarır, kendi cüssesi kadar bir yer açar. Sonra da soğuktan don-mamak için atın içine girer, gece orada geçirir... Bu, rahmetli Yılm Güney'in senaryolarından birine yazdığ bir sekans. Sonradan vaz geçmiş her nedense, çekmemiş b sahneleri Güney. Çekseydi tekrar hatırlatıp yazmazdım zaten, at ölüsüne sığınan adamı...**

Yaz ferah

● Ben yokken yılbaşı kutlamaları yapıldığını anladığımda epey bi üzülmüştüm çocukken... Gene de biraz üzgünüm... Bensiz yılbaşında eğlenmek, çok ayıp!..

● **'Arap kızı camdan bakıyor'dak Arap kızı değiştirilmiş 'komşu kı olarak. Tam girişecektim 'Nedir kardeşim, bunun neresi ırkçılık, o zaman Acem Kızı türküsü ne?!' diye, sağolsun, Behnan uyardı. Meğer tekerlemedeki Arap kızı, siyahi kızları işaret ediyom ve kızcağız dokuma işinde çalıştırıldığı için dışarı çıkamayıp camdan bakmakla yetiniyomuş. Öğrenince**

İltem Dilek

vaz geçtim itirazdan. Başımın üstündedir yerin güzelim Arap kızı, bakma sen kibirli dangalak ırkçılara...

● Tatile Orhan Pamuk kitabıyla gidip, bitiremeyip, dönüşte kızarık bi şekilde bi gayret okumaya çalışanlar parti kursalar, barajı zorlarlar...

● Adana, Haydarlı... Mahallenin gençleri, otoyol ve mezarlık arası bi koordinatta demleniyolar... Biraz sonra çok gürültü yapıyomuşsunuz, şikayet var diye polis geliyo... Gençlerden Orhan Şeref 'Kim şikayet etmiş, otoyoldan geçen mi, mezarlıkta yatan mı?' diye polise dikleniyo... 'İndir elini, kes sesini!' diye takışıyolar, iş büyüyo... Orhan Şeref'e 'Bin arabaya, merkeze gidecez' diyolar... 'Binmem!' diyo... 'Zor kullanırız' deyince polis, Orhan Şeref azıcık taviz veriyo: 'Binerim ama öne oturcam!' Polis: 'Olmaz geç arkaya' diyo. 'Öne oturmazsam gelmiyorum!' diyerek rest çekiyo Orhan Şeref. Polisler, öne oturmasına mecburen razı oluyolar, kuruluyor ön koltuğa Orhan Şeref, merkeze doğru yol alıyor ekip arabası Haydarlı'dan...

● Nerde, ne zaman 'KPSS' yazısı görsem, kendimi tutamayıp göz kırpıyorum...

● Hiç aynı olur mu ki 'alık' anlamındaki saf ile 'tuhaf' anlamındaki garip iki kişinin ilişkisine karşılık, 'pür' anlamındaki saf ile 'mazlum' anlamındaki garip iki kişinin ilişkisi...

● Gerçi: Sakatlıktan çıkıp düz koşuya başlayan gerçek...

● Bu topraklarda doğduysan, Namık Kemal'le karıştırılan bir Nam-ı Kemal olduğunu er geç işiteceksin...

ağında minimal
tır nemi don...

erdemsizliyiyaz.com

YİĞİT ÖZGÜR

MÜŞTERİ

ZENCİ İNSANLARA KARAOLU DESEK NEFRET SUÇU OLUR MU?
GİBİ DİYE BİLİYORUM...

İNSANLIK ÖLMEMİŞ DEDİRTEN OLAYI

PASTANESİ
TRİLEGEMİZİ DENEDİNİZ Mİ?
DAYDOK DU MU?

TEK BİR KANAT HAREKETİMLE ALAYINIZIN JİNİNİ KORUM.. AKILLI OLUN LAN !!!
KELEBEK ETKİSİ METNİSİ DİYE DİYE HAYVANIN İĞTÜNÜ KALDIRDINIZ...
MAL MI BU...

GRAFİKERLERE ORUÇ TUTMAYI YASAKLIYORUM LAN.!!!
ÜNLÜ 15 ADAMININ ÖLÜMÜNDEKİ ESRARENGİZ KİR PİDESİ.

orada olabilirdim... (mi?)
NIETZSCHE
BEN
KADINLARA MI GİDİYORSUN? KIRBACINI UNUTMA!

şizofren
Deniz Ekici
HAYATTA KARMAŞASINDAN BİR AN UZAKLAŞ
ŞIMART KENDİNİ BİRAZ.. UZUN ZAMANDIR İSTEDİĞİN BİR ŞEYİ AL.
HER GÜN ÖNÜNDEN GEÇTİĞİN KAFEYE GİR VE OTUR.
GÜLÜMSEMELERİNE GIPTAYLA BAKTIĞIN İNSANLARIN ARASINA KARIŞ
YAVAŞÇA KAHVENİ YUDUMLA VE KENDİNE BİR TATLI ISMARLA
ÇALAN MÜZİĞİ DİNLE, SEV KENDİNİ BİRAZ.
SONRA KENDİNE AĞIR KÜFÜR ET VE KOŞARAK KALK
HADİ BE SALLANMA! İŞE GEÇ KALMORSUN SALAK!

BiRAZ DA YiĞRENELiM

Memo TEMBELÇİZER

Boyun,gövdedik dururken kafayı en üsttetutmak üzere gelişmiş bir organdır. Boyun eklemlerinin ve kaslarının açıları ve konumları, kafanın tokmakgibi tepede durabilmesini ve tepeden aşağı sarkmadan sağasola, yukarı aşşağı dönebilmesini sağlamak amacına hizmet ederler.Vücudun dik ve kafanın tokmakgibi tepede olmadığı konumlarda boyun kasları işe yaramamaya, eklem çevresindeki yumuşakdokularzedelenmeyebaşlar.

Yaklaşık üç saatten beri kafası,omuzlarına göre hem yanlış konumda, hem de yanlış açıdaydı. İki omuzun tam ortasındabulunması gereken kafa sağomuzave biraz dasırta doğru birnoktada, üsteliksırta doğrufazlasıyla uzanmış durumdaydı. Çünkü üç saattir sol omuzu ve kalçasının sol yanı üzerindekoltuğun oturma minderine çaprazlamasına yatıyordu. Sol omuzunu koltuğun sırtıyla oturma minderinin, normal oturan bir kişinin kalçasının oturması gereken iç kenarınınsoldaki kolçaklayaptığı köşeye sokuşturmuşken, götünüsağ kolçağayaslayıp bastırarak sırtınıkoltuğa zorla sığıştırdığı için gövdesi sol kolçağadoğru itiliyordi; fakat sol kolçağınüzerine yasladığı kafası dahaileri gidemediği için omuzlara göre geride kalıyordu. Üstelikomuzlargeniş,kalça darolduğundan gövde aşağı doğru biraçı yapıyor, yanağındankolçağa yaslı kafa ise kolçaklabirlikte tamyataydurduğuiçin kafayla gövdenineksenleri çakışmıyor, boyunomurları normalde bükülmeyecekleri bir açıdabükük durıyorlardı. Gövde, kendi ağırlığıyla mindere gömüldükçe, geriyedoğrı ve dönel açıdazorlanan boyunbir de gövdenin ağırlığıyla uzamaya zorlanıyordu. Zorlandıkça herbiromur ayrıayrı ağrıyordu

Geceçalışırken rıtubetli sıcaktan bunalıpbirazaraverip kafadinlemek için koltuğaoturnuş, oturduğu yerdesızıp kalmıştı. Uykudan sağasoladüşen kafası gırtlağını sıkıştırıpnefesini keserek ikide bir onu uyandırmaya başlayınca oturduğu yerde dikelipterli saçlarını sıvazlayarak ne yapacağını düşünmüş, koltuktakestirmeye kararvererek yandönüp kafasını kolçağakoyarakgövdesini zorlakoltuğayatırmıştı. Kalkıpkanepeye uzanabilir ve rahatça uyuyup gerçekten dinlenebilirdi; fakatbekleyen işleryüzündenrahatbir uykuyukendinehak görmüyordu. Bu sorumlulukhissi nedeniyleyarım kalan işleri kafasından atamıyor veyoğun birçabayla kafasındaevirip çeviriyor,üstelik yarıuyku hali yüzünden bu düşünsel yoğunluğu sürdürmesi ona iş yapıyor hissi veriyordu. Koltuğun çukurıylabüzüşen vücudununarasındakidar boşluklardahapsolan hareketsiz vesıcakhavaonu sürekliterletiyor,yüksek rıtubet yüzünden kuruyamayan teratletini, donunu,tişörtünü ve pantolonunun ağını sırılsıklamıslatıyor,tüımvücudunu kaplayanmacunumsu kaygan ve yapışkan bir tabaka yaratıyordu.

Boynu ağrıyordu, ama sadece boynu ağrımıyordu. Boynuylabirlikte gövdesinin ağırlığıya ezilensol omuzu, bükük duran sırtı, dönmüş ve çukurlaşmış beli ve yere doğru sarkmış bacaklarının ağırlığını kemikleriyle değil kemikleribirbirinebağlayanyumuşakdokularıyla taşıyan kalçaeklemleri de ağrıyordu. Sadeceönedoğrı bükülebilen dizleri koltuktaki kalçaile yerdeki ayakarasındaasılı kalanbacaklarınaşağı zorlamasıyla yanal bükülmeye zorlanıyorlar, inceince sızlıyorlardı. Alttaki ayağıiçe kıvrılmış, bileğinin dışyüzü üzerindeyere bastırıyor, üstteki ayak ise bileğin iç çukurınaoturnuş,kendisi ileri kaymamak için alttakine yaslanmış, zaten çukurlaşmış alttaki bileğiiyiceezerekdahada çukurlaşmaya zorluyordu.Aslında alttaki bilekbelki boyundan bile kötü durumdaydı ama uyuşmuş olduğundan kendisi bileğindeki acıdan habersizdi. Onun hissettiği acı, boynundandizlerine kadartüm eklemlerindeki sızı,tüm tenindekiyapışkan ıslaklık ve işleri bırakıpkoltuktauyukladığı içiniçine çöken vicdan azabıydı.

Bir ara acıdanuykusu birazcak hafifleyipkafasındangeçen rüyaylakarışık işlerin aslındayapılmadığını farkettiği biraydınlanmaanında, kafasını kolçaktan kaldırıp etrafa bakında.Ağzından akıpyanağınasıvanmışsalyalarıeliyle silmeyeçalıştı fakat zaten yanağını yasladığı o el de salya kaplı olduğundan saylayı silemedi, sadece burnunu,kulağını ve alnında saylalamışoldu. Salyalı bileğiniçevirip salyalı saatine baktı. Sabahakarşıdört. Şu an kalksasabah dokuza işleri yetiştirip iş teslimine gidebilirdi. Fakathalaçok uykusuvardı. Bir saatdaha uyuyabilirse dahadinlenmiş olarak dahaiyi çalışabileceğinidüşündü.İyi çalışabilmesi işleriyoğun şekilde düşünmeyisürdürmesine bağlıydı, o yüzdenkalkıp kanepeye yatması yinedoğruolmayacaktı

Fakat birazcık daha iyi uyuyabilmesi için acılarındanbirazcık kurtulabilmesi gerekiyordu. Bunun için koltukta pozisyondeğiştirerekeklemlerine binenuygunsuzyüklerinaçılarını değiştirmeye karar verdi. Üç saattir aynıbükük pozisyondaduran zavallı eklemlerihemencecik hareket ettirebilmekmümkün olmadığından evvelaherbirini sıraylatektek yavaşçayerinden oynattı. Sol dirseği ve sağ eline yaslanarak kalçasını kaldırdı, uyuşuk ayaklarıyla sendeleyerek zorlukla sağ omuzu üzerne döndü. Üç saattir vücut boşluklarında hareketsiz bekleyen,sıcak buğuluter yüzündensaunabuharına dönüşmüşhavalar, gövdesi hareketettikçe oluşankörüketkisiyle suratınasuratına püskürdüler.Koltukaltından gelenağır kokudan çokda etkilenmedi,azarazarda olsazatendaima maruz kaldığı,aşina olduğu birkokuydu bu. Fakat t.şaklarındanyükselen kesifıslakkokuhem direkt beyneişleyen ekşiliği yüzünden irkilticiydi, hem de menşei olan t.şaklarına komple yapışmış ter ıslağı don ve tüm apış arasıyla götüne sıvanmışıslak pantolon ağıyla birlikte algılandığında,acınası halini vurgulayarak vicdan azabını güçlendirdiği için üzücüydü.

Ekşi t.şaklarınıkoklaya koklayakoltukta dönüp,az önceki pozisyonunun tam simetriğinde, sağ omuzu üzerine yattı. Boynu sağ değil sol omuza doğru büküldü, beli diğer tarafa çukurlaştı,kalçası ve dizleri diğer yana zorlandılar,ayakları yer değiştirdi, diğerbileğiezildi.Az önce ızdırapçeken dokulargevşedikleri için rahatlamışlar,tam karşılarındaki, cendereye yenigiren dokular ise henüz acımaya başlamamışlardı. Bu durımun yarattığı geçici rahatlık sayesinde işle ilgili yoğun yarı rüyalara hemen geri döndü. Eklemleri aksiyönde acıyarakonu tekraruyandırdığında isebir saat değil birüç saatdahageçmişolduğunugördü. Hemen ayağa fırladı, gidip masaya oturdu.Diğer yanağı salya sıvanmış, ağzı burnu yamulmuş,terlisaçlarıyağlı kafasına yapışmış,ıslak tişörtü sünmüş,ıslakdon yüzünden t.şakları pişmiş, sarkan ayakları davul gibi şişmişti. Yağlı kafasını şiş parmaklarının arasınaalıp masadabekleyen işlerebaktı. İşten tiksiniyordu, hayattantiksiniyordu, amaençok kendindentiksiniyordu. O kadaraşağılıktı kikendisi,bıuişi bitirmeninkıvancına bilelayık değildi. Bürositsandalyesinin mandalınabastırıp sandalyeyi alçalttı, kafasınısağ şakağının üzerinde masaya koyupgözlerini kapattı. Bu pozisyon hoşunagitti,az öncekilerdentamamen bambaşkadokular zorlanıyordu boyuneklemlerindebu şekilde. İşi bitirmekçabasından vazgeçmiş haldederinbir uykuya daldı

Tribal enfeksiyon sunar:

info@cengizustun.com

Otuzbeş derece sıcakta bilmediğinizsemtleregitmeyiniz. Aklınızda bir amaç varsa bile, amaç o sıcakta dışarıda güneş altında kalmaz, bozulur. Otuzbeş derece sıcakta, gölgesiz caddelerde, bilmediğiniz kalabalıklar içinde tüm amaçlarınız ve işlerinizin rengi değişir, koku yapar, tuz salar. Berbat olur, ziyan olur. Ziyan olursunuz. Elinizde adres yazan kağıtla dolaşırken, bir bakmışsınız tanımadığınız semtin delisi olmuşsunuz; refüjlerde yatıyor, yerel halkın verdiği yiyecekler ve giyeceklerle yaşıyorsunuz. Arkanızdan "üniversite mezunuymuş ama nişanlısı terk edince böyle olmuş" diye konuşurlar. Halkın en sevdiği deli, üniversite mezunu delidir. Üniversite okumayanlar "yani üniversite okumuş ama demek ki üniversite okumakla olmuyor bazı şeyler" diye düşünerek kişisel başarı hanelerine bu olayı artı olarak yazarlar ve bazen de dükkanlarının önünden geçerken delinin götüne şaka anlamında tekme atarlar. Üniversite okuyanlar da "yani üniversite okumak değil, sektöre kendini faydalı hale getirmek önemli. Delirmeseymiş, networkingyapıp seminerlere gitseymiş, stajını yapsaymış şimdi belki üçbin lira maaş alabilirdi" diye düşünerler, böylece aldıkları üçbin lira maaşın hissiyatı artar, yoğunlaşır, manevi değeri yükselir. Eğer delinin Boğaziçi Üniversitesi mezunu olduğunu öğrenirlerse iyice sevinirler ve delinin götüne kimsenin bakmadığı zamanlarda şaka anlamında tekme atarlar. Delinin götüne tekme atmak Türkiye'de küçük büyük demeden her yaştan vatandaşın severek yaptığı bir harekettir. O yüzden otuzbeş derecede bilmediğiniz semtlere gitmeyiniz. Delirirseniz çok sıkıntı çekersiniz.

Kendini üzmeye değmeyecek bazı işleri halletmek için İstanbul'un hiç bilmediğim bir semtine geldim. Arabayla gidecektim ama bir arkadaşım "ya boşver, arabayla sıkıntı olur, bin metrobüse, son durakta in, oradan pembe minibüsler geçiyor, onlara bin, cezaevinin orada ineceğim de, oradan zaten yürüyerek en fazla onbeş dakika" dedi. Anlatırken, kendi o dediği araçlara binip gitmiş, işleri kendi halletmiş, akşam olmadan da eve dönmüş gibi zevk alarak anlatıyor, ellerinin titremesini zor zaptediyordu. Bazı insan var; iş halletmekten, iş halletmek için toplu taşıma araçlarına binmekten inanılmaz zevk alıyor. Eline boş dosya kağıdı ver, "bunu Avcılar'da tapu kadastro müdürlüğüne imzalatman gerekiyor" de, posta güvercini gibi kafasında rotayı hesaplar, yönünü bulur, hemen toplu taşımaya atlar gider Avcılar'a. Bir şekilde cinsel bir haz alıyor olabilir, fetiş gibi bir şey olabilir. Bilmiyorum, anlamıyorum. Pembe minibüslerden indim, otuzbeş derece sıcakta, bilmediğim semtlerde kırkbeş dakikadır yürüyorum. Göztepe'yi çok özledim. Devamlı el değiştiren kebapçılarını, elektrik olaylarından zerre anlamayan elektrikçilerini, sabahtan akşama ondört yaşındaki çocuklarla iddia muhabbeti yapan internet kafe işletmecilerini özledim. Gideceğim yeri bulamıyorum. "Taşındı" diyorlar, "geride kaldı" diyorlar, "ne için arıyorsun?" diyorlar, "şurada ileride büfe var, ona bir sor" diyorlar, büfeci de bilmiyor. Bir yandan gerçekten sıcak, cadde üzerindeki dönercilerden ayrıca gelen bir sıcak var, yoldan geçen modifiye arabaların yaydığı başka türlü, egsoz dumanlı bir sıcak var. Çocuklu ailelervar, pazar gezmesine çıkmışlar, çocuklar çok bağırıyor, onların yaydığı değişik bir sıcak var, ufo sobası gibi katalitik gibi. Bunlar birbirlerinin üstüne ekleniyorlar, tüm duyulara hitap ederi bir sıcak oluyor.

İşleri halletmekten vazgeçtim. Her şeyden vazgeçtim. Karanlık bir dükkan arıyorum, biraz karanlıkta durayım, beynim soğusun Göztepe'ye döneceğim. Karanlık dükkan bulmak zor, çünkü kimse dükkanı karanlık olsun istemez. Dükkanlarımızın her yeri ayna kaplı ve tavanı boydan boya florasan olmalıdır. İçeri giren müşteriler ışıktan kendilerini kalorifer böceği gibi huzursuz hissetsin, kıpır kıpır olsun, bir şey alacaksa alıp s.ktirsin gitsin. Kapitalizmin insanları kıpır kıpır eden çirkin yüzü. Allahtan hala kırtasiyeler var, kapitalizm falan hiçbir şeyden haberleri yok, çok güzel karanlık dükkanlarda bütün gün oturup fotokopi makinasının mırıltısını dinliyorlar. Bebek gibi günahsız. Şahane kırtasiye buldum kendime. İçeride ışık yanmıyor, vitrinini gazete kağıdıyla ve kumaşla kapatmış vitrindeki defter kalemin rengi güneşten solmasın diye. Karanlık ve serin. Biraz bir şey demeden durdum, kırtasiyeci de durdu. Bütün gün Ömer Seyfettin kitapları arasında oturaa otura değişim geçirmiş. Ömer Seyfettin kitaplarından dükkanasızan çocukluk travmaları, güven sorunları, anneyle problemler, baba korkusu ve sabahtan akşama kokladığı fotokopi toneri kırtasiyecinin genetiğini değiştirmiş, onu canlı, nefes alan, kırtasiye işleten bir kaşağıya çevirmiş. Ben bir şey söylemesem belki saatlerce duracağız. Biraz kendimi toparladıktan sonra "fotokopi vardı" dedim. Fotokopi kelimesini duyunca hareketlendi, yerinden kalktı makineyi çalıştırdı. Beş dakika makinenin ısınmasını bekledik, makine ısınınca elimdeki bütün belgelerin fotokopisini çektirdim. Fotokopisini çekip bana geri verdiği belgeleri bir daha verdim "bunlar da fotokopi çekilecek" diye. Sakinleşene kadar fotokopi çektirdim. Evden çıkarken yanıma aldığımın beş katı kadar fazla belgeyle ama akıl sağlığım yerinde geri dönüyorum Göztepe'ye. Teşekkürler kırtasiye.

groagh@gmail.com

CİHAN CEYLAN

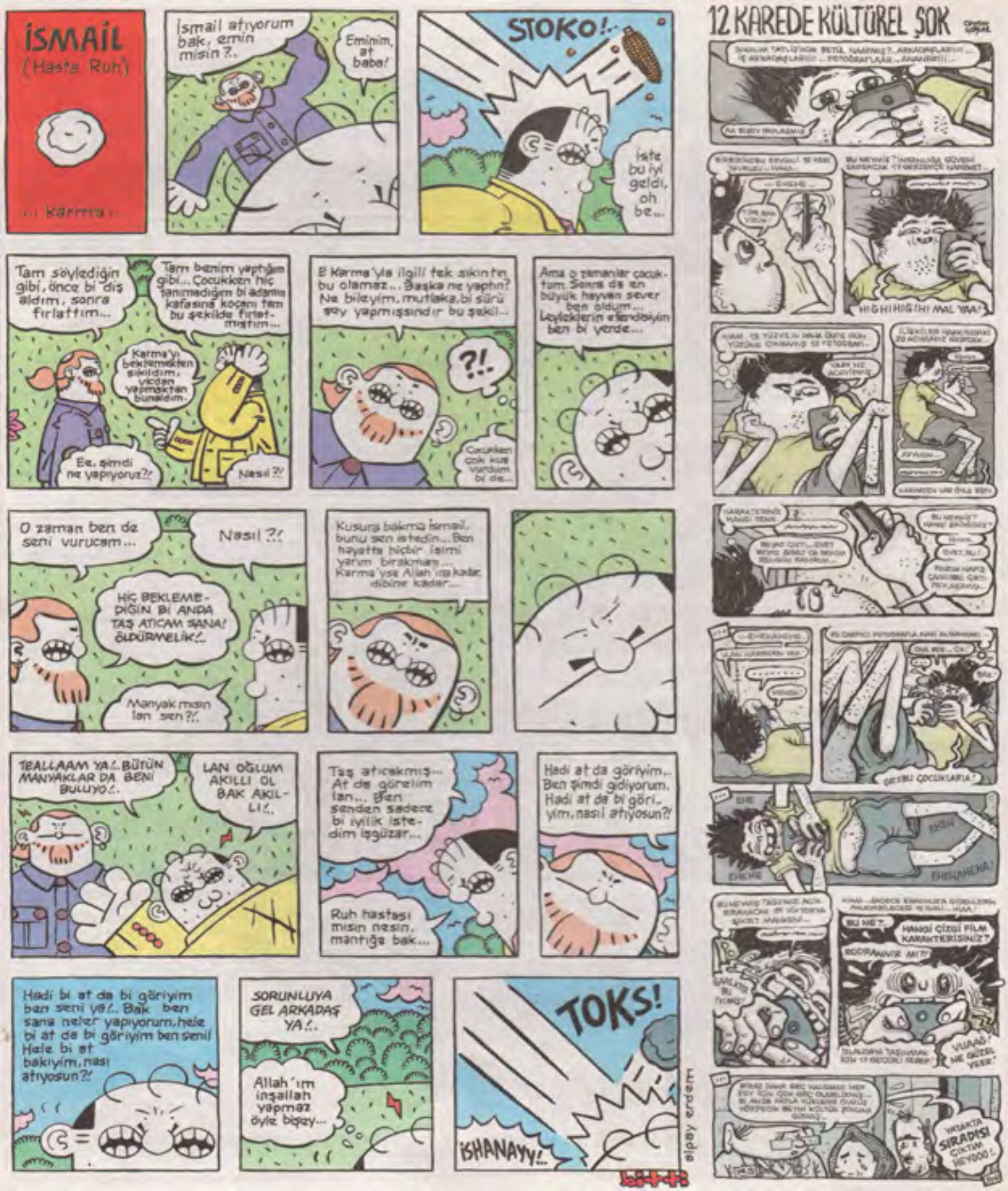
İSMAİL
(Hasta Ruh)
... karma ...
İsmail atıyorum bak, emin misin?..
Eminim, at baba!
STOKO!..
İşte bu iyi geldi, oh be...
Tam söylediğin gibi, önce bi diş aldım, sonra fırlattım...
Tam benim yaptığım gibi... Çocukken hiç tanımadığım bi adama kafasına koçanı tam bu şekilde fırlatmıştım...
Karma'yı beklemekten sıkıldım, yıldan yapmaktan bunaldım.
Ee, şimdi ne yapıyoruz?!
Nasıl?!
E Karma'yla ilgili tek sıkıntın bu olamaz... Başka ne yaptın? Ne bileyim, mutlaka bi sürü şey yapmışsındır bu şekil...
?!
Çocukken çok kuş vurdum bi de...
Ama o zamanlar çocuktum. Sonra da en büyük hayvan sever ben oldum... Leylaklerin efendisiyim ben bi yerde...
O zaman ben de seni vuracam...
Nasıl?!..
HİÇ BEKLEMEDİĞİN Bİ ANDA TAŞ ATICAM SANA! ÖLDÜRMELİK!..
Maniyak mısın lan sen?!..
Kusura bakma İsmail, bunu sen istedin... Ben hayatta hiçbir işimi yarım bırakmam... Karma'yla Allah'ın kadar, dibine kadar...
TEALLAAM YA!.. BÜTÜN MANYAKLAR DA BENİ BULUYO!..
LAN OĞLUM AKILLI OL BAK AKILLI!..
Taş atıcakmış... At da görelim lan... Ben senden sadece bi iyilik istedim ışgüzar...
Ruh hastası mısın nesin, mantığa bak...
Hadi at da göriyim.. Ben şimdi gidiyorum. Hadi at da bi göriyim, nasıl atıyosun?!
Hadi bi at da bi göriyim ben seni ya!.. Bak ben sana neler yapıyorum, hele bi at da bi göriyim ben seni! Hele bi at bakiyim, nası atıyosun?!
SORUNLUYA GEL ARKADAŞ YA!..
Allah'ım inşallah yapmaz öyle bişey...
TOKS!
İSHANAYY!..
alpay erdem
12 KAREDE KÜLTÜREL ŞOK
ÖZGÜR ÇAĞAL
AA BİŞEY YOKLAMIŞ
... EHEHE ...
BU NEYMİŞ? HANGİSİNİN GÖVDESİ DAHA UZUN? 10 GERÇEKÇİ KARİKATÜR
HİÇ Mİ HİÇ İYİ MAL YA!
HANGİSİ 13. YÜZYILIN HANGİSİNİN 20 ACHAEMENİD EKSİKSİK
YARIN NE AÇIYİYİNİZ
HARAKTERİNİZ HANGİ TÜRDE
BU NEYMİŞ? HANGİ BÖLÜMÜ?
EVET, BU!..
BU ÇİZİCİ FOTOĞRAFLA NASIL ALIŞMIŞ!..
OHA, BİZİ... OK
BİZİ?
GE: BİRİ ÇOCUKLARIA?
EHE
EHEHEHEHA!
BU NE? HANGİ ÇİZGİ FİLM KARAKTERİSİNİZ?
BOZDIRANLER MI?
BU NE?
UUAAH? NE GÜZEL YER!
YATAKTA SIRADIŞI ÇÜKTİM HİYOOO!..

Furkan Özçoban

Festival Asıkları

DHALSIM

gelen kutusu

Murat ARAS

Uğur AKSOY

Sezer KORAL

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uyar
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sözyaman
Muhasebe: Münire Taşdan
Halkla İlişkiler: Sevgül Yıldız
Ofis Sorumlusu: Selami Yılmaz

Adres: Acıbademsok Mah. Soğuk Sok. Hamson Ap. 2 Blok No: 20/12 Kat.1 Bayoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 39/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: AFA-Ümraniye Hadımköy Asfalto Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:

Haftalık Mizah Dergisi | 16 Temmuz 2015 | Sayı: 411

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, logo ve karakterlerinin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerleri yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve işitsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

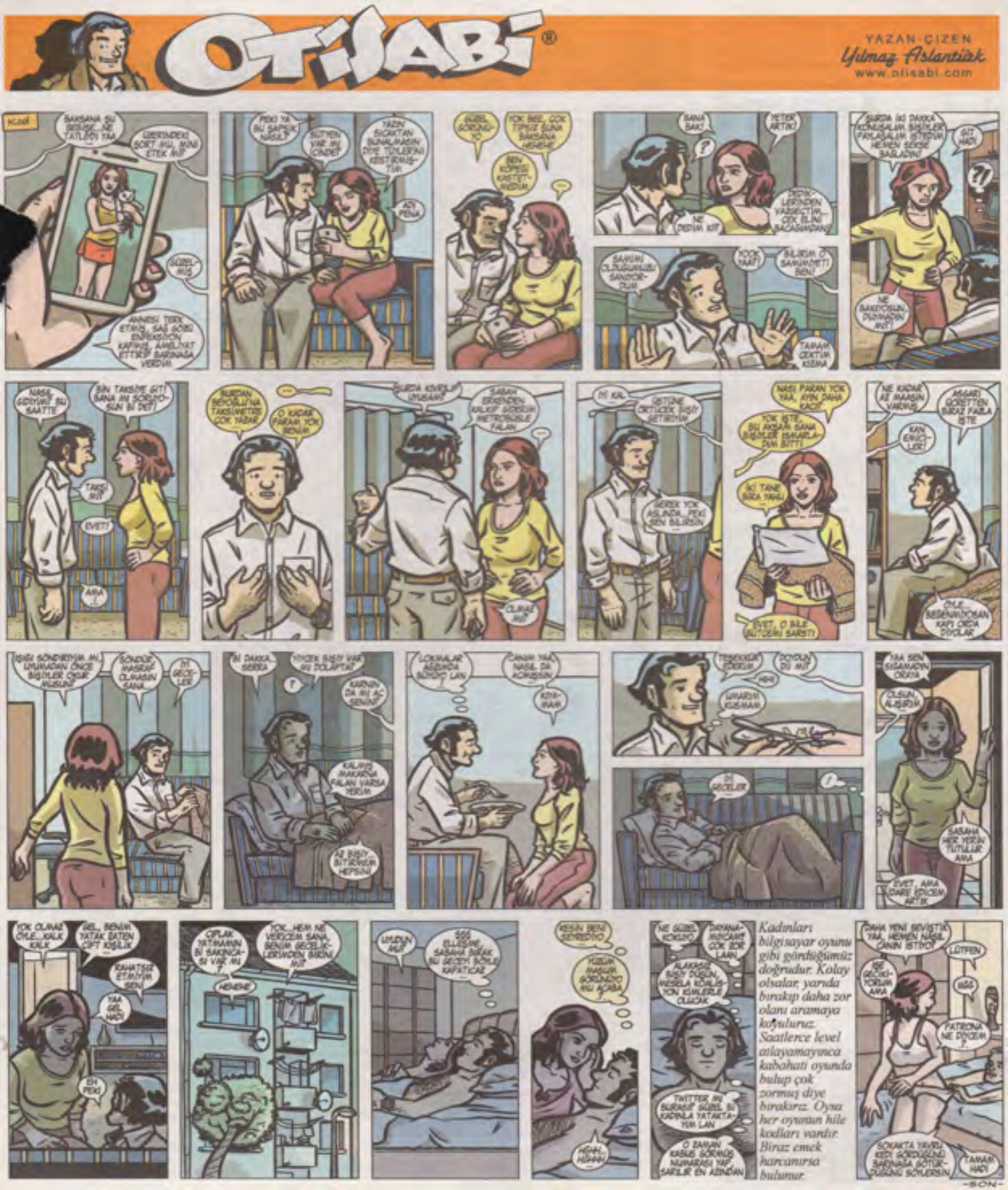
OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
BAKSANA BU DERGİDE NE YATIYOR YAA
ÜZERİNDEKİ ŞORT MU, MİNİ ETEK Mİ?
ÜZERİ MİSİ?
ANNESİ TERK ETMİŞ, SAÇ GÖBEĞİ ENFEKSİYON, KAFİYİS, AMELİYAT ETTİRİP BARDNASA VERDİM
PEKİ YA BU SAPIKLIK NEDİR?
SÜTYEN VAR MI ÜSTÜNDE?
YAZIN SOKAKTAN BUNALMASIN DİYE TÜLLERİNİ KESTİRMİŞTİM
ASİ PRENS
HAYBEL GÖRÜNÜYO
YOK BİDE, ÇOK TİPİZ SANA BAKSANA MESELE
BEN KÖPEĞİ KASTETMİŞTİM
BANA BAK!
?
NE DEDİM Kİ?
YETER ARTIK!
PEKİK LİSEDEN YAZDIĞIMIZ ÇİÇEK BİLİNİ BACAKMIYDIN?
SURDA İKİ DAKİKA KONUŞALIM, BİŞİLER PAYLAŞALIM İSTEDİM HEMEN SEKSE BAŞLADIN!
GİT HADİ
?!
NE BAKIYORSUN, DUYMADIN MI?
BANA İLİŞKİNİZİ SANDIRDIN!
YOOK YAA!
BİLİRİM Ö SAHİLMİŞTİ BENİ
TAMAM ÖZETLİK KİZİM
NASIL GİDİYOR BU SAATTE
SİN TAKSİYE GİT! SANA AN SÖYLİYOSUN Bİ DE!
TAKSİ Mİ?
EVET!
AMA...
BURDAN BEYOĞLU'NA TAKSİMETRE ÇOK YAZAR
O KADAR PARAM YOK BENİM
SURDA KIVRILIP UMSANIZ
SABAH ERKENDEN KALKIP SİRKÜSE METROBÜSLE FALAN
İH KAL
ÜSTÜME ORTUCEK BİŞEY GETİRİYUN
GEREK YOK AŞLINDA, PEKİ SEN BİLİRSİN
NASI PARAN YOK YAA, AYIN DAHA KAÇIŞ
YOK İŞTE, BU AKŞAM SANA BİŞİLER ISMARLADIM BİTTİ!
İKİ TANE BİRA YANLI
EVET, O BİLE BAŞTAN SARSTI
NE KADAR AZ MAAŞIN VARMIŞ
ASGARİ ÜCRETTEN BİRAZ FAZLA İŞTE
KAN EMİCİLER!
ÖYLE... BİRİNİN YOSUN KAFİ ONDA DİYOLAR
NASIL SÖNDÜREYİM Kİ, UYUMADAN ÖNCE BİŞİLER OSUR MUSUNUZ?
SÖNDÜR, MASRAF OLMASIN SANA
İH GEÇİLİR
Bİ DAKİKA SERRA
YOKSA BİŞİY VAR MI DOLAPTA?
KARNIN DA Kİ AÇ SENİNİ?
KALMIŞ MAKARNA FALAN VARSA YERİM
AŞ BİŞİY BİTİRİNCİR HEPSİNİ
LOKMALAR AĞZINDA DÜNDÜ LAN
CANIM YAA, NASIL DA AÇIKSIN
KİBARIM
TEŞEKKÜR EDERİM
DOYDUN DU MU?
HMM
UYARIN KUŞUNUM
İH GEÇİLİR
YAA SEN SİGARADAN ÖLÜYA
OLSUN, ALIŞTIRIM
SABAHA HER YERİN TUTULUR AMA
EVET, AMA İDARE EDİCEM ARTIK
YOK OLMAZ ÖYLE... KALK KALK
GEL, BENİM YATAK İKİTEN ÇİFT KİŞİLİK
RAHATSIZ ETMİYİM SEN
YAA GEL HADİ
EH PEKİ
ÇIPLAK YATMANIN Bİ SAKINCASI VAR MI?
YOK... HEM NE VERECEM SANA, BENİM GEÇELİKLERİMDEN BİRİNİ MİŞ?
HEHEHE
UYUDUN MU?
SİS ELLİŞİNE SABAHA BIRAK, BU GECEYİ BÖYLE KAFİYACAĞ
KESİN BENİ SEVİYOTUR
KUSURUMUN GÖRÜNÜYO MU ACABA?
HEHE HEHEHE
NE GÜZEL KOKUYO
DAYANAMIYACAM ÇOK BÖR LAAN
ALAKASIZ BİŞİY DÜŞÜN, MESELA KÖLÜŞYON KİMLERLE OLUCAK
TWITTER MI, BURASIF GÜZEL Bİ KADINLA YATAKTAYIM LAN
O ŞARJIN KABLOSUNU SÖKMÜŞ NUMARASI YAP SARILIP EN AZINDAN
Kadınları bilgisayar oyunu gibi gördüğümüz doğrudur. Kolay olsalar, yanda bırakıp daha zor olanı aramaya koyuluruz. Saatlerce level atlayamayınca kabahati oyunda bulup çok zormuş diye bırakırız. Oysa her oyunun hile kodları vardır. Biraz emek harcanırsa bulunur.
DAHA YENİ SEVİŞTİK YAA, HEMEN NASIL CANIN İSTİYOR
SİS GEÇİDİYORUM AMA
LÜTFEN
SİS
PATRONA NE DİYCEM?
SOKAKTA YAVRU KEDİ GÖRDÜĞÜNÜ BARDNASA SÖYLERSİN
TAMAM HADİ
-SON-

23 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2015/30 No: 412
3.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Facebook'ta hükümeti eleştiren on üç yaşındaki çocukları bile okullarına kadar gidip gözaltına aldıran, bir şehre siyasetçiler gelmeden önce protesto etme ihtimali olanları tespit edip "önleyici gözaltı" uygulayan, protesto eylemlerine katılan üniversite öğrencilerinin ailelerine kadar tespit edip ailelerini uyaran üstün başarılı istihbarat kurumumuz, adım adım takip ettiği muhalif gençlerin Türkiye'nin dört bir yanından geldikleri Suruç'ta bombalı saldırıyla öldürülmelerine seyirci kaldı.

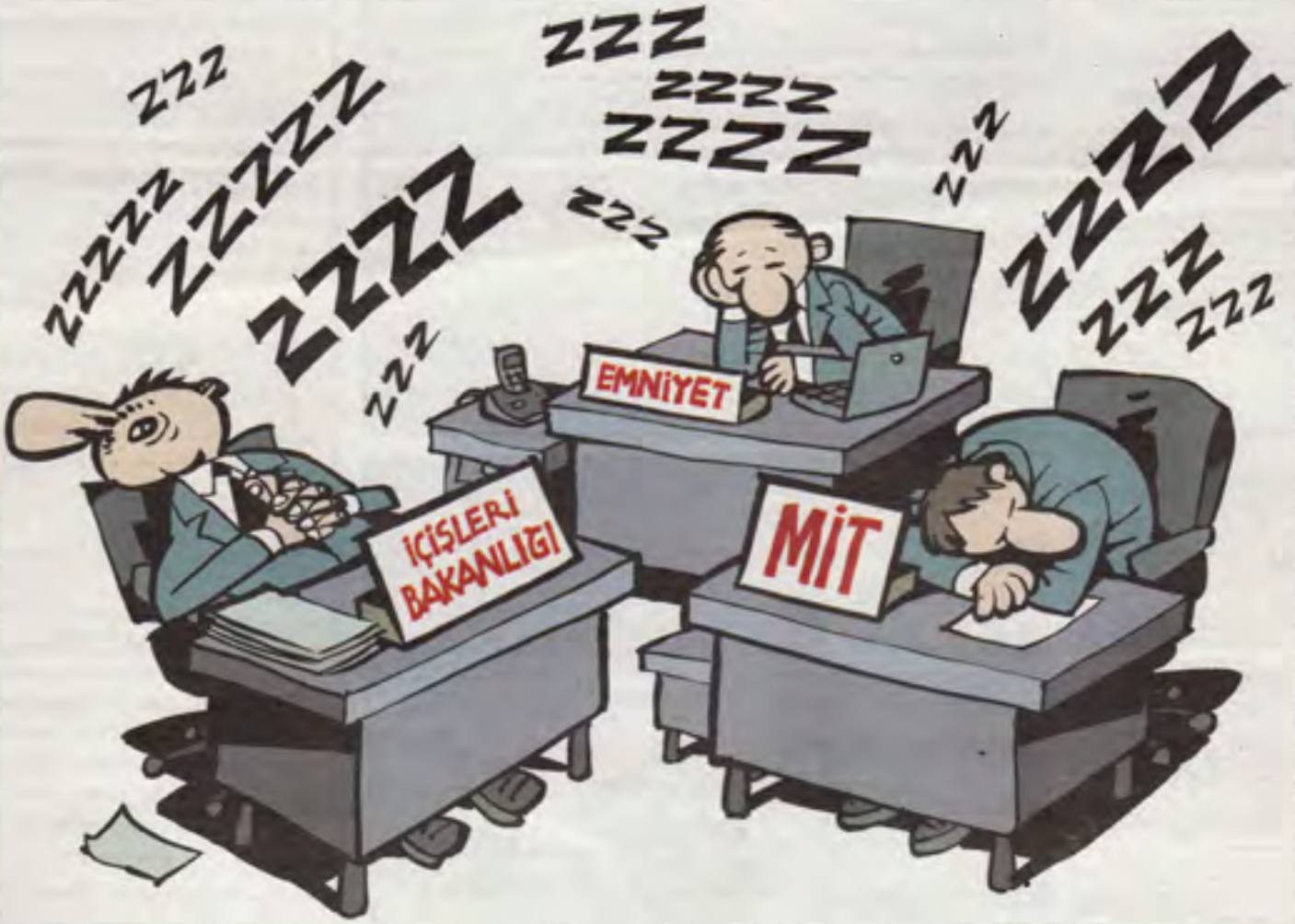

UYUYAN HÜCRELER

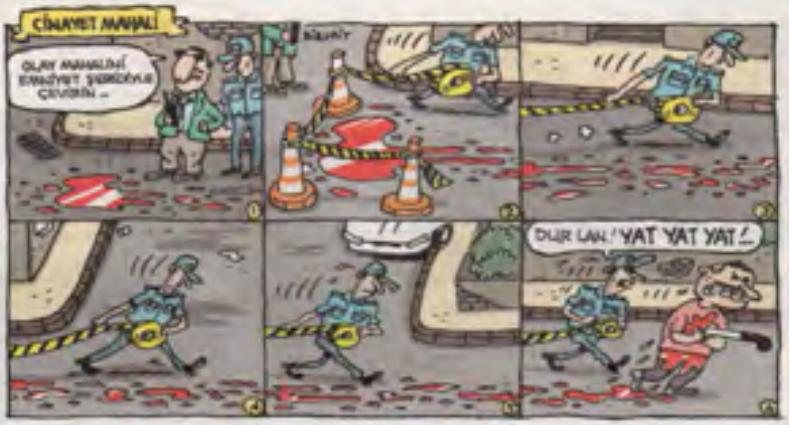

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Ben bu yeni dünya düzeninin müteh*rrikini ***** "Fazladan bir daire alacaksınız," demişlerdi.. Güle oynaya yıkarken eski dünya düzenini, bi ayrıntıyı kaçırdık.. Bi şeyi bozmak, parçalamak ne de kolaydır, ama yapmak ne kadar zordur...

Sınır ötesine oyuncak götürmek istegen[illegible] leri bombaladılar.. Bi[illegible] tüm[illegible]lerdi bi[illegible] pizza zoruyla[illegible] tır ağarladık... Ayrıca [illegible] ötesinin çocukları, o eski çocuklar değil artık.. Az ötelerindeki akranları elde bıçak kapa keşiyorlar, adam vuruyorlar.. Oyuncaklar değişti, oyunlar değişti...

Sınır ötesine ordugu sokacaksak dahi tırda filan sokmak lazım...

İran'a olan ambargoyu bitirdi Amerika... Ufacık rizalerin tonlarca altını yönettiğini görünce "Ortada para varsa, ben yerim," dediler.. Her işe ortak olm bunlar...

Başbakan "erken seçim için hazır olun," dedi.. "İkram servisimiz başlamak üzeredir.. Lütfen koltuklarınızı dik ve servis masalarınızı açık konuma getiriniz-"

HDP'liler "İstihbaratın, emniyetin haberi olmadan bölgede kıs unmaz-" dediler patlamayla ilgili.. İstihbarata güvenleri tam..

Velhasıl, ne ukrayna kaldı, ne mısır, ne suriye, ne ırak.. Büyük ortadoğu projesi bi İran'a yarardı... Emlaiye değil teknolojiye kestiğ adamlar ve nükleer enerji programlarıyla devler ligine girdiler. Ama ön eleme maçları var...

Yunanistan fena piyasası oldu.. Bektiğin zaman tatil kişi gibi ülke, ama turizmle olmuyo demek ki bu işler... Kuzenz İran bak..

UYKUSUZ

Koalisyon görüşmelerinde birinci tur bitti, ikinci tur başlıyor.

Zafer Çağlayan'a yüzbinlerce liralık bir saat aldığı iddia edilen Rıza Sarraf, hakkında çıkan haberler için "Herkesi mahkemeye vereceğim," dedi.

Tayyip Erdoğan "3. Havalimanı ve 3. Köprü karşıtları, karşılarında beni bulur," dedi.

Devlet Bahçeli, "AKP'yi arzulayacağımıza millet iradesini arzularız," dedi.

Türkiye, üç yanı betonlarla kaplı bir kara parçası hâline gelmeye başladı.

Üniversite öğrencisi Şerzan Kurt'u öldüren polis memuruna, Kurt'un da aralarında bulunduğu göstericilerin "taş attığı" gerekçesiyle tahrik indirimi yapıldı.

NASA'nın 9,5 yıl önce gönderdiği uzay aracı, Pluto'nun yakınından geçerek gezegenin seyirciliye kadar çekilen en net görüntülerini dünyaya gönderdi.

KAÇ YILOLDU?

FIRAT BUDAKÇI

İşgüzar

Kendini Emniyet Müdürü Dr. Memet Yiğit arkadaşının Cüneyt'leri kadının cinsiyetini kişiliğini ve kıyafetlerinizin tarzını yapılarını benzetmeliğini anlatırken **"Bazı toplantılarında birileri, 'Hanım eşiniz ne kadar güzel! Onu öpebilir miyim?' dediği zaman, Hanım eşini öpmüştüğü gibi o zata bir de itirazda bulunabilmektedir,"** sözlerinde bulunan **3 yıl,**

AKP Ordu Milletvekili Bülent Yalçın Türkiye'nin Eurovision'a İngilizce şiirleriyle katılmasına karşı çıkarak **"Beyaz Giyme" "İn Deneye Dereye" "Nemrut'un Kızı"** ve **"Makber"** şarkılarının yeni versiyonlarını önerdi **5 yıl,**

CHP'li Milletvekili Ali Arslan'ın **"Türkiye Jokey Kulübü için satın alınan aygırlardan 'Lion Heart'ın tek testisi mi var?"** soru önergesine Tarım Bakanlığı'ndan, **"Evet tek testisi vardır. Dünyada tek testisli çok aygır vardır,"** yanıtı gelen **5 yıl,**

İbrahim Tatlıses, 40'ıncı albümü **"Hani Gelecektin"**deki **"Biz Türküz Biz Kürdüz"** isimli şarkıdan emin olamayınca onay için Tayyip Erdoğan'dan randevu alan **5 yıl,**

TRT Genel Müdürü İbrahim Şahin, **"Golf oynarken kendimi köyümde gibi hisse diyorum,"** diyen **5 yıl,**

Tayyip Erdoğan'ın iftara yetişebilmesi için Boğaz trafiğini durdurup polisler yüzünden **"sıradan müslümanlar"** iftara yetişemeyen **6 yıl,**

Emine Erdoğan'ın da katıldığı bir toplantıda, sadın tayınının fiyat zamlarını evmak isteyen danışman Mustafa Nisan, **"Ben hayatım boyunca iki yerde bu kadar hadını bir arada gördüm; bir hamam da bir de burada,"** diye coşkuya kapılınca işinden olan **7 yıl,**

İtalya Başbakanı Berlusconi, Obama'nın seçilmesiyle tüm dünyada yaşanan coşkuya **"Barack yakışıklı, genç ve bronzlaşmış..."** açıklamasıyla katılan **7 yıl,**

Avcılar Belediyesi Basın Danışmanı Metin Güçlü, manken Aysu Baceoğlu'nun iftar çadırlarına konuk olmasını, **"Aysu Hanım'ı aradık kabul etti. Başkanımız çok yakışlı, sporcu bir insan. Onun kişiliğine gelmiştir,"** sözleriyle açıklayan 12 yıl,

Mustafa Sarıgül, Yalova depremi için yola çıkan yardım kamyonlarını Taksim üzerinden dolandırıp hava attıktan sonra depremin bölge sine yönlendiren **18 yıl** olmuş.

UYKUSUZ GEYİN

Oky: Bu ne ,mına koyyim, haftalardır mesai saatinde geyik çeviriyosunuz. İşiniz gücünüz yok mu lan sizin.
Memo: Noldun düdük, seni aramıza almıyoruz diye mi tirip yapıyosun? Gel hadi gel, sana da yer var burda.
O: Ne gelicem lan, ben sizin gibi soytarılık peşinde diyilim. Cizmem gereken önemli köşelerim filan var benim.
M: Alla alla, lavuğa bak, gelme diyoruz geliyo, gel diyoruz gelmiyo.
O: Gelmiyorum lan, zorla mı?!
M: Gelme ,mına koyim, çok da fifi!
Barış: Alla alla, kavga etmesenize oğlum!
O: Fifi mi dedin sen? Köhnemişsin lan sen, fifiyi en az yirmi yıl olmuştur duymayalı ortamlarda.
M: Klasikleşmiş bir kalıp bi kere o, asla eskimez.
B: Ya da neyse, görünüzce edin kavganızı. Önümüz bayram, öpüşür barışırsınız.
M: Bayramı geçti hocu ayakta uyuyosun.
B: Nasıl geçti lan?
M: Bayağı geçtiii? Şekerler toplandı, kolonyalar döküldü, eller öpüldü, bitti gitti.
B: Oğlum şimdi ben de bozuldum ama ha. Biriniz bile arayıp bayramımı kutlamadınız ipneler.
M: Geçmiş bayramın mübarek olsun Barışçiğim.
B: Geçmiş olan bir şey için nasıl "olsun" temennisinde bulunuyorsun Memo? Nasıl bir zaman mekan anlayışın var ,mına koyim. Bi de o kadar, yok Bilim Teknik okuyorum, yok Nişanyan Sözlük hatmediyorum diye hava atıyorsun.
M: Alla alla, bu bir kalıp. Öyle söylenir.
B: Olsun sen düzgününü söyle.
M: İyi o zaman, 'geçmiş bayramını tebrik ederim.' Oldu mu?
B: Olmadı. Tebrik ne ,mına koyim? Ne başardım da tebrik ediyorsun?
M: E belediye de herkesin bayramını tebrik ediyordu?
B: Ulan beledi,ye kendini camdan atsa sen de mi atacaksın?
M: Belediye bir tüzel kişilik, bir kurum. Kendini camdan atamaz ki.
B: Hah şimdi mantık aramaya başladın değil mi. Mantığı kendinde ara düdük makarnası.
O: Ha ha, düdük makarnası mı? Ulan bunu da var ya, en az otuz yıldır duymamıştım.
Ersin: Arkadaşlar geyiğinizi s.keyim çok kötü bir haber var. twitter'ı açın.
M: Ulan.
B: Serefsizler.

Alper Erdem

akıl fikir ofisi

Barış UYSUR

Eşya'nın tabiatı

Eğer siz de benim gibi arada bir, yaptığınız alışverişlerden şüpheye düşüyor, "Ulan acaba ben bildiğin gerizekâlı mıyım?" diye düşünüyorsanız beni en iyi siz anlarsınız. Geçen gün odune şöyle tepeden tırnağa bir toplayayım dedim ya da karım "Her yer her yerde, düzenle şuraları yoksa ben Esma'ya hepsini attıracağım," dedi. Orasını tam hatırlamıyorum, oturdum çekmeceleri, dolapları elden geçirdim.

Doğrusu odam, öncelikle gerçek bir teknoloji çöplüğüne dönüşmüştü. Sakladığım onlarca hafıza modülü, kablo, kart, cihaz birikmiş de birikmiş, odamı küçük bir Yazıcıoğlu iş hanına çevirmişti.

Eline gelen ilk kablonun, ne olduğunu anlamak için uzun uzun incelemekten sonra Commodore 64 yazıcı kablosu olduğunu anlayınca hüzünlendim. Yıllar evvel bizim Adnan'dan yazıcısını almış, sonra koşa koşa gidip yazıcıya uygun bir kablo satın almıştım. Çalışmayınca yazıcıyı geri vermiştim ama ne olur ne olmaz, belki lüzum olur diye kabloyu keriz gibi saklamıştım. Tabii bunun dijital televizyonla geçildiği hâlde çatı antenini saklamaktan bir farkı yoktu.

Televizyon demişken, ikinci gereksiz parçam da yürek yaraladı doğrusu: PC için, zamanında yarım maaşımı dökip aldığım bir TV kartı. O kadar çok para vermemin tek nedeni, bu kart sayesinde şifreli Cine5 yayınlarını (Cine 5 yazsın, Playboy TV okunur) bedava seyredebileceğim iddiasıydı. Kartı bilgisayara takıp günlerce şifresiz Cine5 seyretmeye çalışmış, bazen bir süreliğine başarılı olsam da en sonunda muhtemelen başka bir gereksiz kart takmak üzere sökmüş ama "O kadar para verdik, belki bir işe yarar," diye bir kenara saklamıştım. TV kartına verdiğim paranın, o zamanlar için 3 yıllık Cine 5 üyelik ücretinden daha fazla olduğunu da belirtirsem kerizliğin boyutlarını da anlayabilirsiniz.

Yıllar içinde kullandığım bilgisayarları "upgrade" ederken çıkartıp sakladığım ve artık teknoloji müzelerinde sergilenen RAM'ler, aldığım her cihazla verilen kısalı uzunlu, çoğu hiç açılmamış USB kabloları, atarı oyunyacağım diye yerine yenisini alıp durduğum grafik kartları, toplu ve bağlantı ucu artık kullanılmayan bir kaç mouse ve klavye, bilgisayarın içindeki hard disk, CD drive gibi komponentleri ana-karta bağlamaya yarayan muhtelif konnektörler... Gereksiz şeyleri atmak üzere yanında getirdiğim battal boy çöp torbaları, kimsinsi hiç kullanamadığım alet edevatla dolmaya başladı.

Ve CD'ler, disketler: Kutularca, beş çeyreklik ve üç buçukluk disket. Beş çeyreklik disketlerde muhtemelen Commodore 64 oyunları vardı ama üç buçukluk disketleri, Pişmiş Kelle'de doldurmaya başlamış. 1.4 megabaytlık bu eşsiz şeyleri, artık içeriğini öğrenmenin mümkün olmadığı yazılarımla doldurup doldurup saklamıştım. Büyük bir ihtimalle, bir disket sürücü bulsam da çalışmayacaklardı. Belki de aralarında yeni yüzyılın en büyük edebiyat şaheseri vardı ama bunu asla bilemeyecektik ve belki de yeni yüzyılın dev romanı da onlarla beraber çöpe gitti. (Yahu hemen üzülmeyin, ben şahsen o disketlerde önemli bir şey olmadığına eminim.) CD'lerinse hangilerinin bilgisayar yedekleri, hangilerinin korsan film VCD'leri olduğunu anlamanın yolu yoktu. Teker teker kontrol etmekteense onları da attım.

Eski cep telefonları, bir an Karaköy'e gidip tezgâh açma dürtüsü uyandırdı. Dehşet içinde, cep telefonu endüstrisinin sağmal ineği hâline geldiğimi fark ettim. Kapaklı, kaydırma kapaklı, aktif kapaklı, kapaksız, ötreşimli, renkli ekranlı, polifonik zil sesli, 150 telefon hafızalı, gprs'li, radyolu, yan çevirip atarı oynanan, duvara atıldığında kırılmayan, su geçirmeyen, onlarca cep telefonu vardı. Resmen bir servet harcamıştım. Hâdi onları yine kullandım, az çok insanlarla iletişim kurdum diyelim, ya kalfalar? Her birine özel, her telefonla beraber ilk heves aldığım ve bir hafta sonra çıkarıp attığım kılıflara ne demeli? Yahu insan bazen prezervatifi bile daha uzun süre çıkarmıyor. Muş Arkadaşlar anlattı, bir filmde görmüşler.

Ve kitaplar, dergiler. Onların da gereksizi olur mu, denmeyin. Komiklik olsun diye aldığım ve bir uzaylıyla temas hâlinde olduğunu iddia eden bir türlüsünün çıkardığı dergiler, Katar emirliğinin "1 Nisan neden şeytan işidir" başlıklı İngilizce kitapçığı, Murat 124 bakım kitabı, önerilerine uymaya kalksam başta duvar olmak üzere hiçbir şeyi yerinde bulamayacağım 1988 Berlin seyahat rehberi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, ortaokul birinci sınıflar için tarih kitabı, Çöpe.

Ama en çok, 16 VHS kasetten oluşan Wim Wenders film seti içimi acıttı. İnternetin ilk zamanlarında amazon benzeri bir Alman sitesinden iki aylık maşanı verip almış, posta gümrüğünde günlerce uğraşmıştım. Karım bile kasetlere uzun uzun baktığımı görünce "Hayatım onlar durşun istersen," dedi ama ben artık eski ben değildim.

Üç uzun günün sonunda odadan kredi kartlarının kimbilir kaç kere dolup taşmasına neden olmuş, kimbilir kaç kez minimum ödemeyi anca yapabilmeme yol açmış ve temelden ewe girişem daire sahibi olacağım parayı, oturup yazsam beş roman çıkartacağım zamanı harcatmış süprüntülerimin doldurduğu iki battal boy çöp torbasıyla çıktım. Hayır, artık bir şey alırken aklıma hep "Bilgisayardan televizyon izlerim hem Cine5'i de çözüyormuş," (Çözemedim) diye aldığım TV kartı, "Telsim'de GPRS bedavaymış, bunun bilgisayarla bağlantısını kurar, internete de bedava girerim," (Giremedim) diye aldığım GPRS'li telefon gelecekti.

Çöpü attıktan sonra eve dönerken telefon çaldı. "Sadece 24 aylık taahhüt karşılığında hiçbir ücret ödemeden tüm belgesel ve müzik kanallarını izlemeye ne dersiniz?" diyordu telefondaki ses. Makul bir teklifti. Ne zamandır Antik Uzaylılar, Depo Savaşçılarını falan izlememiştim. Heyecanla evet dedim.

Eve geldiğimde karımın bir sürprizi vardı. "VPN'le Netflix'e üye oldum, artık bu kutuya gerek kalmadı," diyerek az evvel 24 aylık taahhütte bulunduğum TV şirketinin kutusunu kucağıma verdi. "Çağır da gelip alsınlar kutularını başlarına çalsınlar," dedi. "Ben elden teslim ederim hayatım," diyerek kutuyu alıp dergiye geldim. Şimdi 24 ay kadar dergideki dolabımda bekleyecek.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir kerasinde Ankara'da sahnedeyim. Yüksek enerjili oyun. İçerisi tıklım tıklım. İyi eğleniyoruz. Fakat en önde bir çocuk var, hiç gülmüyor. Hiç ama. O gülsün istiyorum ama o hiç gülmüyor. **Herkeşler** gülüyor, o katiyen gülmüyor. Gülmüyor anam gülmüyor. O gülmüyor ya, ben sadece onu görüyorum. O acaba neden gülmüyor. O gülmüyor ya, benim gözüm hep onda. Deli çıkacağım, acaba neden gülmüyor. Koca bir oyun boyunca bir kez mi gülmez, gülümsemez bir insan be. Yemin ediyorum ayıptır ya. Bazen de ayıp olmasın diye de gülmek lazım. Lütfen ama. Neyse oyun bitti. Acayip mutsuzum. Alkış kıyamet arasında indim sahneden. Gülmeyenin yanından tavırlı geçtim. Lanet olsun dedim. Kulise girdim. Harikaydın dediler. Ya dedim nereye harikaydım, gülmedi ki hiç ama o dedim. O kim dediler. Bilmiyorum dedim. Derken o geldi. Gülmeyen. Elinde kitabım, imza istiyor. Dayanamadım artık. Güzel kardeşim benim dedim ya Sen dedim belli ki beni seviyorsun, oyunda da en öndeydin, kitabım elinde, imza istiyorsun, neden hiç gülmedin dedim ya, ayıptır sorması dedim. "**Yüz kısırımdın imiliyıt ıldım bın**" dedi. Yüz kaslarından ameliyat olmuş. Ben bir üzüldüm. Kitabı özenle imzaladım, öpüştük, gitti sonra. Yıkıldım ben ama. Yüz kaslarından ameliyat olmuş bir insana ne ettim ben öyle dedim ya, benim dedim ya, yatacak yerim yok dedim ya. Daha sonra düşündüm, ulan dedim yüz kaslarından ameliyat olmak diye bir şey mi var. Daha sonra düşündüm, neden olmasın diye düşündüm. Bu da böyle bir anımdır.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Bu arada bu hayali kuzenimin seveni çok olduğu gibi, tek tük de olsa "ağabey n'oluyazma" diye kendini yerlere atanı da var. İki görüşe de saygı duyuyorum, ama ben yine kafama göre takılıyorum. Önce ben eğleneceğim. Ben eğleniyorsam sorun yok. Ha bazen fazla uzayınca bayıyor, onu da fark ettiğim zaman zaten yazmıyorum. Ayrıca bu hayali kuzen de yaz aylarında çok başka geliyor. Her geldiğini yazmıyorum tabii. Ama bazen bir geliyor, yazmasan olmaz. **Alpay'ım** dedi bana. Dedim **söyle. Çüküm çekiliyor** dedi. **Neyy** dedim, **o ney lan öyle** dedim. **Bildiğin çüküm çekiliyor Alpay'ım** dedi. **Bilmiyorum oğlum, İsmail Hasta Ruh öyküsü vardı böyle, onun gibi mi** dedim. **Yok olm** dedi, **bu bambaşka** dedi. **Bildiğin yok olmak istiyor çüküm** dedi. **Nasıl anlatsam, bu hani böyle denize girersin de, soğuktan böyle ürkmüş bir kaplumbağa gibi hani kendini geri çeker, büzüşür, tanıyamazsın, öyle değil** dedi. **Sebepsiz, çok daha kuvvetli bir geri çekilmeden bahsediyorum, ara ara tutup çekiştirmesem yemin ediyorum çüksüz kalacağım, ondan sonra zaten yaşamamın da bir anlamı yok** dedi. **Ee** dedim. **Sünnet olmakla ilgili olabilir ama bence** dedi. **Nasıl** dedim. **Ağabey şimdi normalde bu çük başı sünnetsiz iken evi barkı olan bir insan gibi, arada pencereyi açıyor, dışarıya çıkıyor, bazen ortamlara giriyor, ama normalde yani çoğunlukla evinde oturuyor, huzur içinde bir yaratık, sünnetsiz iken ise bu hep dışarıda, yıllar yılı avare gibi dışarıda, e bir yerden sonra da kendisine sığınabileceği bir yer arar bu, bence benim yaşadığım da tam olarak bu, engel olmasam bir kaçacak, ondan sonra da uğraş dur** dedi. **Bir de yaz aylarındayız, normalde bunun salması lazım, tam tersi** dedi. **Gösteriyorum bak** dedi. **Lan** dedim **git**. Gitti hemen. Sustum. Sonra içime bir vesvese düştü, kendi çüküme baktım. Ne bileyim, içim ferahladı. Her şey yolunda dedim, sevindim.

æ Berber aynasındaki Alpay'ı sevemedim.

æ Geçenlerde bir arkadaşın evindeyim, **aç bir koka kola** dedim, anlamadı, **voaaş bir koka kola** dedim, açtı.

æ Çizerler genelde eski çizgilerini sevmezler. "Eskiden ne güzel çiziyormuşum" diyen çizer büyük sıkıntıdadır.

æ Her şeyden kuş kafesi yapmak istemek gibi bir içgüdüm var. Her şeyden ama. Evden masamı atılacak, ya ben bundan kuş kafesi yaparım diye düşünüyorum. Bulaşık makinesi mi pörtledi, ben diyorum bunun kuş kafesi yaparım. Yapmıyorum gerçi ama en azından öyle bir düşünce geliyor.

æ Bir de Özlem'imle aramızda "neye güldün" muhabbeti var. Yani ben hep soruyorum "neye güldün" diye. Köşemi bazen, İsmail Hasta Ruh'u ise kesin okuyorum. Ve o okurken bekliyorum gülmesini. Gülmemek için kastığını görüyorum ama. Çünkü biliyor ki gülerse o meş'um soru anında gelecek, "neye güldün?" Genelde neye güldüğünü söylemek istemiyor çünkü saçma da bir yandan. "Şurasına güldüm, şuna güldüm", ne bileyim, saçma yani. Bir de galiba hoşuna da gidiyor. Ben çok merak ediyorum, o öyle onu söylemedikçe ben iyice bir şişiyorum ya, o hâlimi görmek, beni resmen kıvrandırmak onu mutlu ediyor. "Neye güldün?" "Neye güldün?" "Ya neye güldün ya?" "Ya ama lütfen söyle, neye güldün?" "Ciddi söylüyorum bak, neye güldün!" Sonra bana gülmeye başlıyor. Deli çıkacağım, o olacak. Neye güldüğünü söylüyor nihayet ama bu arada da bir manidar da gelmiş oluyor. Böyle bir insanı biz, yapacak hiçbir şey yok. "Neye güldün?"

æ **Hiç birşey**'deki tashih de hiçbir şeyde yok.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

- 16. BÖLÜM -

EASIN KARABULUT

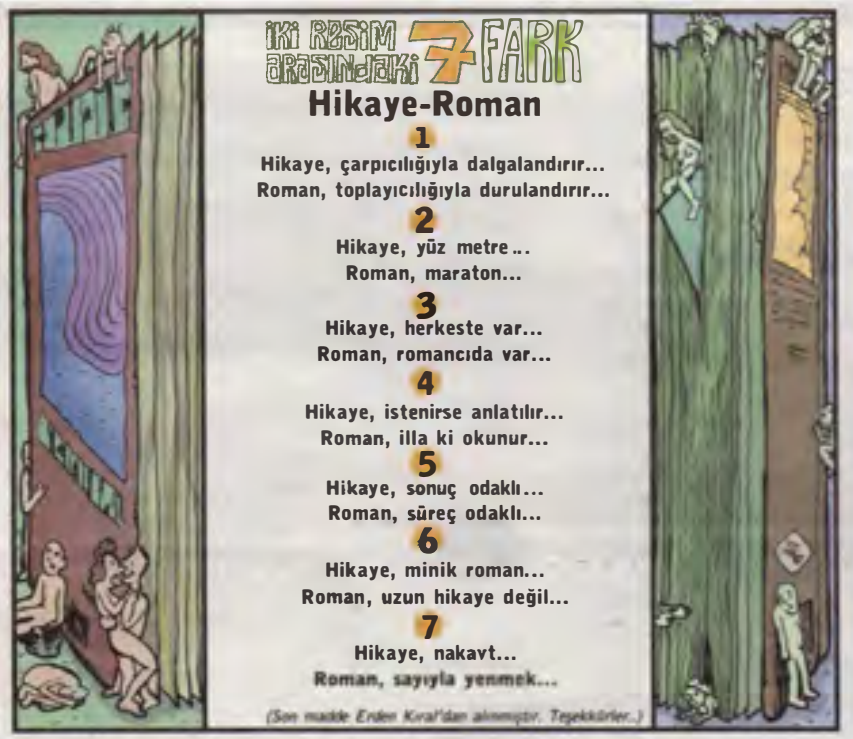

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

Hikaye-Roman

1

Hikaye, çarpıcılığıyla dalgalandırır...
Roman, toplayıcılığıyla durulandırır...

2

Hikaye, yüz metre...
Roman, maraton...

3

Hikaye, herkeste var...
Roman, romancıda var...

4

Hikaye, istenirse anlatılır...
Roman, illa ki okunur...

5

Hikaye, sonuç odaklı...
Roman, süreç odaklı...

6

Hikaye, minik roman...
Roman, uzun hikaye değil...

7

Hikaye, nakavt...
Roman, sayıyla yenmek...

(Son madde Erden Kıral'dan alınmıştır. Teşekkürler..)

* Dünya'nın en pahalı kahvesi Afrika'da bi dünya kakasından elde ediliyo. O mantıkla yürü bebek.

Normal şartlar altında, adım adım bir istihbarat devletine dönüşen, ülkedeki ortaokul öğrencisinden yetmiş yaşında ninesine her tür muhalifi takip altına alan, yeri geldiğinde muhalif facebook mesajlarının sahibini bile arayıp tarayıp bulan bir ülkede; ülkenin en büyük şehrinden istihbarat elemanlarının bilgisi ve muhtemelen takibiyle yola çıkan onlarca kişilik bir grubun, vardıkları noktada uğradıkları ve muhtemelen yine orada hazır bulunan istihbarat elemanlarının gözünün önünde gerçekleşen bir bombalı saldırının failinin kim olduğu hadi yine bilinmeyebilir ama kimler olmadığı açıkça ortadadır. Bu failler **savaş çıkartmak için kendi topraklarına füze atmayı göze alanlar,** bu iş huzur içinde çözülsün istiyorsanız 400 milletvekili verin diye tehditler savuranlar, **oturduğu her satrançta çoban matı olacağı hâlde kendini stratejik derinlik uzmanı zanneden profesörler,** kahve goygoyunu diplomasi zanneden sahtekâr gazeteciler, **iç savaşın kasıp kavurduğu bir ülkeye, sırf kafa kesmek ve tecavüz etmek için dünyanın dört bir yanından gelen sosyopatları besleyen, savunan, silahlandıran namussuzlar,** işledikleri suçların hesabını verme korkusuyla gözü dönen bir iktidarı savunmak için şekilden şekile giren ve yüzüne o iktidar tarafından tükürüldüğünde bile yarabbi şükür diyen bnagalez'ler, **yaşadığı toprakları savunan insanları ithal sosyopatlardan daha tehlikeli göstermeye çalışan satılık genel yayın yönetmenleri,** yarım asırdan beri aile boyu sadece iktidar çanağı yalayan ve onlarca kişinin ölümünden sonra gevrek gevrek gülen insanlık virüsleri, **kanlı örgütlere silah taşıyan tırlara yol verip savaş mağduru çocuklara oyuncak taşıyanları hedef gösterenler,** ve gazetecilerin burada kafa kesen teröristler var mı sorusuna gazetecileri tutuklatarak cevap veren yetkilileri ve hatta ve hatta vesayet sona eriyor diye ülkenin en önemli kurumlarının dünyayı pespaye televizyon dizilerinden öğrenmiş gibi görünen çapsızların yönetimine geçmesini alkışlayan şaşkoloz fikir adamlarından biri, bir kaçı ya da hepsi birden olabilir. Ama böylesine korkunç bir saldırının faili olmadığı kesinlikle ortada olan tek insanlar, elbette bu saldırıda hayatını kaybeden, çoğu gençliğinin baharında maktullerdir. Ama **Yeni Türkiye'de** her alçakça saldırı, her göz göre göre gelen katliamın ardından; hâlâ ve ısrarla hedef şaşırtmaya çalışarak, bir anda vücutları parçalanarak ölen onlarca gencin, kendi kendilerini öldürdüklerini veya arkadaşları tarafından öldürüldüğünü iddia edebilecek kadar kendinden geçmiş ruh hastaları çıkabilir bu ruh hastaları özel televizyon kanallarına atanarak gelmiş soytarılar da olabilir. **Yeni Türkiye** katliamların failini maktuller arasında arayan bir ülkedir.

Normal şartlar altında, ülkenin tarihi mirasını berhava ederek tarihi eserleri göz göre göre tahrip eden, şaibeli bir ticaretle yüzlerce milyon dolarlık vergi kaçıran, en yetkili isimlere nasıl ve ne kadar rüşvet verdiğini anlattığı konuşmaları youtube'da bile yayınlanan, kendisini protesto edenleri korumalarına dövdürüp elini kolunu sallayarak dolaşan, verdiği rüşveti kabul etmeyen memurlara hayatı zindan eden ve içişleri bakanlarının ücreti mukabilinde önüne yattığı bir dolandırıcı; gazeteler yaptığı hukuksuzlukları haber yaptığında zerre kadar utanması kalmışsa utanır, kalmamışsa bile susar oturur. Ama **Yeni Türkiye'de** yaptığı hukuksuzlukların listesi bir düzine meslekten suçlunun sabıkasını sollayan bir adamın "herkesi mahkemeye vereceğim," diyerek üste çıkmaya çalıştığını görebilirsiniz. Arsıza elini verip kolunu kaptıran **Yeni Türkiye'nin** bu gidişle bütün bir halk olarak mahkemeye verilmesi ve haciz yoluyla ülkenin tapusunun pavyon fedaisi kılıklı bir serserinin üzerine yapılması bile beklenebilir. **Yeni Türkiye** yavuz hırsızın tüm ev sahiplerini bastırdığı bir ülkedir.

Barış UYGUR

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Fanilik bile sonsuzluğun şarkısını söyler."*
–Sezai Karakoç, Ruhun Dirilişi'nden

● **'BUNLAR' adlı protest müzik grubu kurun. Sonra bana yazın, söz yazayım. Ayarlayın bunu!**

● Pe Ka Ka'nın silah bırakmasıyla beraber, Tu Ka Ka da nefret bırakısın...

● **Yurtdışındaki Türkleri takip edenler, Mc Donald's'ın kesinlikle Türk ortağı bulunduğunu sanıyolardır ha. Pilavı böyle sevemedin be ya!..**

● Merkez, genellikle en güzel gizlenme yeri...

● **Çoktanrılı din yalan! Yoksa hangi tanrı, çocukları 'çirkin' diye seven bir kavmin olmasına izin verirdi?!**

● Dünya kültürüne tek katkımızın 'yoğurt' olduğu, terbiyesizliğe meyyal bir küçümseyişle söylenir bazan. Eee, yoğurt, daha ne olaydı? Bazı maçlar 1-0 alınır. Dilde 'kısmet' neyse, damakta 'yoğurt' odur...

● **Ömrün bi asgari yaşı olmalı, 101 örneğin, pişti gibi en az 101'de bitmeliyiz...**

● "Yalnız yaşama amca, seni bi Suriyeliyle evlendirelim." Diyolar. "Acele etmeyin, Ukrayna da karışıyo" diyo adam...

Zeki taklidi yapmaktan yorulan da gördüm...

● **John Wayne sıcak içecek idi, Clint Eastwood buzlu sıvı...**

● Uludağ'ın eski adı 'Keşişdağı'ymış, en tepede bir keşişin yaşadığına inanılırmış eskiden. Sanırım Keşişdağı'nın Uludağ'a dönüştüğü gün İda Dağı, Kazdağları oldu, İsa Kulesi de Galata Kulesi...

● **'Prostat' kelimesi sadece scrabble oynarken sevimli...**

● Tolstoy'un 'İki Süvari Subayı' adlı hikayesinde çok acaip detay var. Aşırı coşkulu bir eğlencede, tiplerden biri çok eğleniyor görüntüsü verebilmek için şapkasını çıkarıp saçlarını karmakarışık ediyo bir an...

● **Uluslararası bi heykel sempozyumuna biri Peru'dan, diğeri Tayvan'dan katılan heykeltraşa bizim garsonun "Siz kardeş misiniz?" diye sorması... Hayır, bu kadar benzemeyen iki insan... Bi de Tayvan'da bi gelenek varmış, bazı Tayvanlılar günün ikinci çişini, sıhhat amacıyla içerlermiş... "Niye ilk çiş değil" diye sorulunca, "İlk çiş zehirli olur" cevabı gelmiş ... Tayvanlılar, üçüncü çişi ne yaparlar, işte onu öğrenemedim...**

● Üstünde minik yarık şeklinde delikli tişört, gömlek falanla gezenlere 'abasıyanık' diyebiliriz gönül rahatlığıyla!

● **Lojmanlarda Cihan ve Tarkan isimli iki kardeş vardı çocukken. Karadenizli kardeşler, fanatik Trabzonspor taraftarıydı. Büyük olan, adını soranlara "Adım Cihan ama büyüyünce Şenol olarak değiştirecem" derdi hep. Öyle bi Şenol Güneş hayranıydı ki, her deyişinde ben de inanırdım ismini değiştireceğine.**

● Matematikte problem çözmekten daha zevkli olan problem yazmak da değil, o problemi çözdüren formülü yazmış olmak...

● **Onur Çağlar'la telefonda konuşuyoduk, Polyanna'nın doğu kadar eski doğu sözü "Her işte bir hayır var'ın ambalajlı, kahraman kişili hali olduğunu söyledim. Sonra da "Polyanna'da harcamayalım, çok efsane tiplemeydi, di mi" dedim, Onur'un ceabı şöyle oldu: "Yaşanır!"**

İler İleri

● Peki Ediz Hun'un Büyükada'deki terasında, dünyanın çeşitli yerlerinden getirilmiş 3000 tanelik kaktüs koleksiyonu olması... Alo, ne diyorum, ÜÇ BİN KAKTÜS! Hakiki yıldız insansınız Ediz Bey...

● **Cihangir'de Korkut Tufan'la birlikte tuhaf apoletli beyaz üniforma giymiş bi genç gördük. 'Nerenin askeridir, denizci midir' derken, dikkatli bakınca anladık ki, çocuk asker değil hipster imiş.**

● O sıcakta neyin üniformasıysa, pazarpazar, bayram günü. Bi de bıyıklı falan, iyiden iyiye fragman gibi...

● **Brüksel'de yaşayan Türk berberin "Türkiye'ye çok**

İzinsiz Gösteri

MURAT KARAMAN

İltem Dilek

Suriyeli geldi" diye şikayet etmesi...

● Adamın çok yaşlı babası hastaneye kaldırılmış. Kapıda beklerken, doktorun içerde "Bu hasta fazlasıyla sararmış, galiba gidici" dediğini duyunca "Yok, yok! Babam hep çok sarışındır" diye içeri dalmış. Hakkaten de taburcu olmuş sarı amca...

● Sanki mizahçılar, bir zamanlar Güzel Sanatlar'dan çıkardı genellikle, şimdi daha ziyade mühendislik okuyolar...

emokrasi: recede oral lem...

● "Türkçede çok az kelime var aaağbiee!!" dedi. "Aaağbiee sarırım Norveççe" demedim, "Sen grafikersin, senin işin çizgiyle, Türkçeden ne istiyosun?!" dedim. "Bazen uygun kelimeyi bulmakta zorlanıyorum" dedi. "O senin şahsi zorlanışın, üstelik gayet Türkçe zorlanıyosun" dedim. "Hayret bi olay" ünlemiyle kapandı paragraf...

● Sloven kökenliymiş 'mızrak' kelimesi. Yalnız güzel yayılmış, süt gibi dökülmüş geniş coğrafyaya. Mızrak kendine yer açmıcak da ne açıcak?!

● Futbolcu olma hayali kurmayın demiyorum, gene kurun. Lakin tenisçi olun! Kafa topuna çıkıp kafa kafaya çarpışma riski, bu çağın kahramanlığı. Lakin "Ne kahraman olsun, ne de kahramanlığa gerek olsun" diyor B. Brecht. Tenisçinin steril ve tek başına yıldızlığı, açık ara ışıltılı...

● Hiç bi şeyi kafaya takmayan, gayet rahat, ne lakayt bir Mehmet varmış, arkadaşları 'Gayrı Mehmet' diyorlarmış!..

● Karadeniz'de müşteri ile mekancının diyaloğu:
-Kahve var mı? –Var ama hazır değil. –Nasıl? –Toz halinde var!..

volkansademir@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

EEEH! AMMA DA ÇOKMUŞ LAN!!
UZUN VE SAĞLIKLI YAŞAMANIN 1735 YOLU!

AY BEN SİZİ BURDAYKEN ÇOK YAKIŞTIRIYORUM YAA..
BACIM SKYBOT...

ÖĞLEN YEMEK YEMEK İÇİN DÜKKANDAN ÇIKTIM... GERİ DÖNDÜĞÜMDE BİLİNÇİMİN YERİNDE OLMADIĞINI GÖRDÜM. ÇOK TELAŞLANDIM, HEMEN OSURDUM... SONRA TELE-FONA SARILIP YAZAĞ KASAYI KUCAKLADIM. KASAYI PÜSKÜRERKEN MEMUR BEYLER GELDİ...
YAZ KIZIM, VATS GORKI ON?.

CANIM BENİM ÇIN TATLIKEN
ASLA!!!
DRANK!!

NE MANYAK FİLMDİ LAN...

DOOOOO!!!!

ŞÖYLE KEŞ DIYORUM, BİGEREM'YO GEZİYEKALI BEBEK.

BAŞINA SON SİZAN GÖRÜNTÜLERDE AÇIKÇA GÖRÜLÜYOR Kİ İDAM EDİLEN SADDAM HÜSEYİN DEĞİL BİR BAŞKASIYMIŞ...

ÇOK KİTAP OKUYORUM DİYORSUN AMA DAHA DOĞRU DÜZGÜN KONUŞAMIYORSUN BİLE...
NE ZAMAN BİRİN BUNU SÖYLEDİĞİ ZAMAN BİR LİRA KOYSAM KENARA, ÇOKTAN DOLAR KADAR ZENGİNDİM.
ŞİİR ATÖLYESİ
ŞANA DÜN TEPEDEN BAKTIM İRFAN ABİ...
DAHA GENİŞ GÖR.

TERMODİNAMİĞİN İKİNCİ KANUNUNA GÖRE EVRENDE KENDİ HALİNDE DOĞAL SAFTA-RINDA BIRAKILAN TÜM SİSTEM-LER, ZAMANLA DOĞRU ORANTILI OLARAK DÜZENSİZLİĞE, DAĞI-NIKLIĞA VE BOŞLUKLARA GİDER
ÇOLUŞUMA ÇOCUĞUMA NASIL AÇIKLARIM BEN BUNU...
YAŞITLARINA NASIL AÇIKLARSIN?
BODRUM'DA KIYMALI PİDE 60 LİRAYMIŞ ABİ!! ORAYA YERLEŞİ-YORUM.!!
KIYMALI PİDE YAPABİLİYO MUSUN SEN?
NASIL AMA KIYMALI PİDE GİBİ KOKUYORSUN TEDİ-YAKİ.
BİRİNCİ YERLEŞME...
ZAMAN

Şizofren
Deniz Ilgaz
AİLE HİÇ HAVALI DEĞİL DİYE
BİRAZ DAHA GALİB!
BİRAZ DAHA BÖHLE YAP!
BİRAZ DAHA ŞÖHLE!
DIŞARI ATTIN KENDİNİ,
ZBAMM
BİTİYİNİZ BE!
KAPIYI DAHA AZ ÇARP
ARKADAŞLAR ARASINDA "COOL" OLACAĞIM DİYE,
GEN Mİ BE!
SUSAT YA!
UZAKTAKİ SESSİZ İNSAN OLDUN
"ZEVZEK" OLMAYIM DİYE, ESPRİ YAPMADIN,
HABER?
HİÇBİR...
"BOŞ KONUŞMAYIM" DİYE DERDİNİ ANLATAMADIN
BİR DERDİN VAR?
HMM!?
SONUNDA KİMSENİN TAKMADIĞI SIKICI İNSAN OLDUN.
BİR SANİYE! BENİ BEKLEYİN
ZBAMM
ARTIK KİMSE ARAYIP SORMAYINCA, ASLINDA "COOL" OLDUN HAVALI GİBİ BE.

Çatışma

İpek & Burak

Yazan Kaan Oky

AHH... UMARI... IHH...
ÖHÖH... ÖFF... AHH... IHH...
HIHIH!
NİLÜYO YA NİYE GÜLÜYORSUN KİŞİ?
HANİ ÖF NE OLSUN KONUK GELEN BİRİSİN...
HEY HEMEN GELİN BENİ SEYRETMEYİ GÜLMEK İÇİN PARALIYORUM DI MI BİRAZ ÜSTTE...
HAYRAN MI MASKALADIN?
...SEVİŞİRKEN ÜSTTE OLMAYI REVİŞİNİZİ BİLMİYORUM SANKU. HANİ SENİN DE HOŞUNA GİDİYOYDU...
...GÜNÜMÜZÜN ZAMANLAR GİBİ DİNE EVET'HAYİR! ANLAMIYORUM TİPİM Mİ KONUK OLUYO...NE?
YA HARİKA... ÖF BURAK... NE BİLİM BİR-DEN KONUK GİRİLİ ŞEYE HALMİŞ... KENDİME DE GÜLÜYORUM...
İYİ...HOŞUNA GİTMİYOR... BEN SEVİŞİN... ÖYLE SAKALI ÖNÜ AKIN MAN SİPİLERİ GÖRMEDİĞİNİN DİYE GÜLDÜN ÖYLE AÇMA BARI...KEN-DİNİZ GÜLÜYORUZ...
HARİKA VE GEL HAREKE GÜNÜMÜZ
AYIP AMA, BİLİNÇSİZ DİKEN DÜŞÜNÜN YAPTIKLARIZ BU BU HALDE BİLE BİR DA GÜN ARKA KEN
VE LANSE GİRİLİRKEN DÜŞÜN İŞ KOLAYLAŞIR!
GERÇİ NİYE SAKLIYORSAM... NE YAPSAM, NE ANLATSAM HEP BURDA TEKRARA KAVUŞACAĞIZ... ALT KATTAKİ PİÇ BİLİYORSUN NE ZAMANDIR HOŞLANDIĞIM İÇİN BURAYA KOK GİTTİĞİ... ÖYLE KALMIŞ DİYORUM "HAYAMA" BİR SAAT KADAR SALON AÇTIĞI DİYORUM "HAYAMA NO"
SALAK KAFA BİR GÜLÜM, MALDIĞIN DÜŞÜN ÇOK KONUŞMA! NA-PIM... PİÇ EVDE GÜLDÜĞÜNÜ ANLAMADIN DİYE TEKRARLA KÜFÜR? ÖTÜŞÜNÜN PEKİLEMEN HAMUR PİŞ MA VA... DÜNYA DE GÜLÜNÜZÜN ANLA-TIRKEN...
YEN BÖYLE T.SEK GEÇMEK İÇİN GÜLÜYORUN ARADA FARE VAR... YANI BİLMİYORUM... KARAŞINDA BELKİ DE BİL-MİYORUM...
BURAK TAMAM HADİ UZAKMA-YALIN N'OLDUK, GÜRÜLTÜSÜM İÇİN EĞER DİLERİM AMA HANİ BANA GÜLMEYİN... BEN BAŞKA...
ARADI NEYSE VE, SİNİRİ-NACAKLARDA ZATEN BİRİ DE BİRAZ...
KENDİMDEN BANA BİRŞEYİ YAPTIĞIMIZ DOĞRU DURUŞ BÜYÜ KALMADI DEDİN VE BANA KAHRAN TAMOLDU BANUM DE...
OOH... SEVİŞİYİZ BANA...
BİLMEM Mİ SPEKTİNE BİLİM... ANLA-TA DİNİ BİLİNÇSİZ BİR ŞEKİLDE GİTTİĞİN...
YALAN DİYE... ANLADIM BU ANLADIĞIN BİLİNÇSİZ BİR DE BÜYÜ KONUŞMAK İÇİN BİRİNİN HEP ARA HAMEN LAFA İÇİN... ÖNÜMÜ ALMAK İÇİN BİR TÜRLÜ...
NİYE KONUŞMAYAN İSTİYORSUN ANLAMADIM?
YA BANA BİRŞEYLER...
...BENİM BEYHAN VER YA ÇOCUKLUK ARKADAŞIM... AMSTERDAM'DA YAŞI-YA HANI... BİR KAÇ AY ÖNCE BÜRAN'LA YANINA GİTTİĞİM KIZ İŞTE ÖF! BAK, DALAĞIN SURATI BANKI YAPTO BANA YİNE GEL DİYE...
HARİ ANLAŞILDI NİYE SÜRÜYEMEDİĞİN... OH İPEK OH! ALTTIĞIM BEN BU DÜNYADA ARTIK BUNU ANLAŞILDIĞIYO-RUM Ş. BÖYLE BİR ŞEY İÇİN BENDEN İZİN ALMANA GEREK YOK. ANNEA GİTMEK İSTEMİŞ BENİ BİLMİŞSİN KARŞI... EĞER YANIMDA LAN ANNA KODUMUNUN CANMA...
VE DURSUNA, DAHA NE SÖYLİ-YECEĞİMİN ÖNEMİNE DE BİLİ... BİR VERE Mİ DİLİMİN, BEDUM SUNA... BANUN OLMAYAN!
AH ABİ, SAKIN BİRİ... DA GİDİNCE ANLADIM ZATEN HARİKA, İÇİNDEN YİNE BÖYLE BİŞEY SÜRÜYECEĞİNİ... BANA BANA YİNE BİYER-LERE GİTTİĞİMİN, YANIŞ YANIŞ BENİ KAZIRIN-YORUN İŞTE BU DURUMA...
AMKOYUM BURAK! KAÇAK İÇTEN PAKARLIĞIM YANI BEN!
NEREYE SUNU, YİNE AMSTERDAM'A Mİ GİDİYORSUN?
ÖF BURAK YAA...
İPEÇİM BAK, BÖYLE BU ŞEKİLDE YAPMANA GEREK YOK YANİ... HER BİYERE GİTMİŞİN DE BÖYLE BAKAR DAYRANMIŞIN BANA ÇOK ZULUO-RUM SUNA.
SUS İKİ SERSİYE GÜL...
NE ZAMAN GİDİYO-RUN?
...GİDİYORUN DİYE Mİ? BİR TÜRLÜ ANLAŞILMİYOR... BİR KAÇ BİLİ-...ÇOK GİTTİĞİNİZ!
YA SEN ASLINDA REHMAN KANAOLA İN ARLIĞINA AMERİKA'YA GİDİYO... BANA DA GEL HADİR BİR BAŞ... BİZDE HAL, KARARI ÖNÜMÜZÜN ÖNEN... BİR AY KADAR ÖYLE... FAZLA KALACAK YER DE YOK. GARİP GİRİLİ İŞİ, NE BİLİNA?...
OHH, BİR AY AMSTERDAM'DA BELKİ BİR, BİRİ-CİK DE ÇOK ÇALIŞMALI... KAFEDEKİNİZ Mİ DİYECEKİN YİNE?
İNANAMIYORUM BİLİNÇSİZ BİR ŞEKİLDE AMERİKA'YA GİDİYO... BANA DA GEL HADİR BİR BAŞ... BİZDE HAL, KARARI ÖNÜMÜZÜN ÖNEN... BİR AY KADAR ÖYLE... FAZLA KALACAK YER DE YOK. GARİP GİRİLİ İŞİ, NE BİLİNA?...

İş yerindeki tuvaletlerimizi çok iyi düşünmüşler. İç mimarlar, şirketyöneticileri, i.t. departmanı ve mühendisler bir araya gelmiş ve tuvaletleri tasarlarken bazı kararlar almışlar. Tuvaletlerde internet çekmiyor. Modemleri ayarlamışlar, bazı şeyleri düzenlemişler. Şirketin kablosuz interneti de çekmiyor, telefonun kendi interneti de çekmiyor. Büyük ihtimalle "internetlerini kesersek tuvalette yapacak bir şey bulamazlar, kakasını yapan çıkar işinin başına gider" diye düşündüler. Çalışanlar kaka yaparken facebook gezmezlerse verimlilik yüzde yirmi artar diye hesapladılar. Hiç bilmiyorum ki... Belki de kasıtlı bir olay değil, tuvaletler ters yerde kalıyor, internet o yüzden çekmiyor. Tuvaletteyken böyle şeyleri düşünüyorum. İnternet olmadığı için mail gelmiyor, telefon çekmediği için arayan ulaşamıyor. Kendime zaman ayırabiliyorum, düşüncelerimle baş başa kalabiliyorum. Telefonda Homeros'un ölümsüz ve dev eseri İlyada yüklü elektronikkitap olarak, açıyorum onu okuyorum. Belki Homeros'un haberi olsa hepsini gömer. Destansı eserinin s.k kadar telefon ekranından bir metrekare tuvalet kabininde okunduğunu bilse belki sinir hastası olur. Çok da umrumda değil açıkçası. Benim yazdığım yazılar da genelde tuvalette okunuyor, beni şikeyet ederken göremezsiniz. Kendimi bir şekilde Homeros'la karşılaştırıyormuşum gibi oldu ama bu işler böyle. İddialı olacaksın, kendini ezdirmeyeceksin. Bir üçbin sene daha geçince kimin hatırlanacağı, kimin unutulacağı belli olmaz. Belki Homeros unutulur, "Kuzu Dili Ozan Erman Çağlar" kalır. İnsanlık için büyük kayıp olur ama ben yine dalgama bakarım.

Homeros

Tuvaletten çıktığımda iş yerindeki herkesin üzerinde değişik, kıpır kıpır bir hal vardı. Güzel bir haber gelmiş. Bu halleri biliyorum. Ya birisi işyerine bir tepsi baklavagetirmiş, "baklavanızı masamdan alabilirsiniz" gibi bir mail gelmiş, ya yangın tatbikatı var, ya da ona benzer bir şey. İlk yakaladığıma "hayırdır?" dedim, "arife günü de tatilmiş, sana mail gelmedi mi?" dedi. İşte bu gerçekten güzel haber. Baklavadan da iyi, yangın tatbikatından da. Kimisi internetten uçak bileti almaya çalışıyor, kimisi telefonda "sizin arabada yer var mı?" gibisinden kulis yapıyor, tatlı bir panik havası var. Ben de vakit geçirmeden bebeğimi arayıp durumu açıkladım. Bayramda İstanbul'da kalıp "İstanbul çok boş, keşke hep böyle olsa" diye birbirimize destek oluruz diye düşünmüştük ama ani bir kararla bayram tatilimizi yollarda geçirmeye karar verdik. Neden olmasın? Bayılırım sekiz saat araba sürmeye. Altınoluk'a, annemin yazlığına gideceğiz, zeytinyağlı yemek ve karpuz yiyeceğiz. Sonra yine sekiz saat araba kullanıp İstanbul'a döneceğiz. Daha iyi bir tatil planı düşünemiyorum.

Olaysız bir yolculuk ve binlerce yerel radyo istasyonundan sonra Altınoluk'a olaysız ulaştık (Homeros'ta "Altınoluk'a olaysız ulaştık" diye bir cümle okuyamazsınız. Yolda bir tatsızlık çıkar, tanrılar bir şeye sinirlenir, tek gözlü devler kaya fırlatır, insanların gemileri batar falan, uzadıkça uzar olaylar. İnsanlar binlerce sayfayı böyle dolduruyor.) Zeytinyağlıları yedikten sonra annemle çay içerek Altınoluk'un durumunu konuşmaya başladık. Çok kalabalık, evet. Çocuklar çok gürültü yapıyor, evet. Çok sıcak ama evin içi serin oluyor, evet. Geçen sene evlere hırsız girmişti, bizim evin de penceresini zorlamıştı, bu sene sıkıntı var mı? "Bu sene jandarma çok iyi bakıyor. Zaten hırsız gelse bile kurusıkı tabancam var, pencereyi kapıyı zorlayan olursa sıkarım kaçar" diyor annem gülerek. Evde kuru sıkı tabanca mı var? "Rahmetli baban almıştı, yatak odasında çetiklerin olduğu çekmecede duruyor" diyor annem. Çetiklerin arasındaki tabanca. Fatma Girik'in köy yerinde devamlı birilerini vurduğu ya da "al bu tabancayı, namusumuzu temizle" diyereke cinayete azmettirdiği filmler gibi. Kurusıkı tabancamız var, neden benim haberim yok? Bakayım mı? "Çıkartma şimdi, patlar matlar akşam akşam" diyor annem. Ben o silahla saçma sapan hareketler yapmadan İstanbul'a dönmem. Kendimi tanıyorum.

Oyunlar, hareketler.

Akşam olunca annemle bebeğimi yazlık yer eğlencesi olarak incik boncuk pazarını gezmeye gönderdim. "Sen de gel" dediler, "ya gelirdim ama altı tane biram var, onları içmem lazım" dedim. İyice gittiklerinden ve şal almak ya da ayakkabı değiştirmek için geri dönmeyeceklerinden emin olana kadar bekledim, sonra kurusıkı tabancayı yattığı çetiklerin arasından çıkarttım. Aynı gerçek gibi tabanca. Çok iyi. O kadar da gerizekalı olmadığım için tabancayla oyunlar etmeden önce içindeki kurusıkı mermileri çıkarttım. Evin içinde sıcaktan bunaldığım için pantolonu da çıkarttım. Artık donlu ve silahlıydım.

Annem komşuları çok kötü alıştırmış. Kapının açık olduğunu görünce içeri girecek şekilde alıştırmışlar. Bana da söylemedi "kapı açık olunca içeri komşu giriyor" demedi. Ben de onun rahatlığıyla evin içinde bira, silah ve donla dolaşıyordum. Balkon kapısından içeri giren kadın açısından da kötü oldu, benim açımdan da kötü oldu. Çok neşeli "İYİ BAYRAMLAR NERMİN HANIM, HAYIRLI OLSUN ÇOCUKLARIN MI GELDİ?" diye bağırarak girdi. Başkalarının evine bağırarak girmeyiniz. Kadını da tanıyorum, iyi niyetli bir kadın. Tam olarak donlu bacağıma mı yoksa elimdeki silaha mı bakacağını bilemedi. Sadece silahı bırakabildim, pantolonu banyoda çıkartmıştım, o konuda yapacak bir şey yok. "İyi bayramlar, anneler akşam pazarına çıktılar, ben yalnızım" dedim. Donlu ve silahlı bir insana göre çok naziktim. Ne diyeceğini çok bilemediği için "tamam yavrum, sen rahatsız olma, hoş geldiniz, hadi iyi akşamlar" diyerek girdiği kapıdan hızla geri kaçtı. Nasıl bir şey anladı bilmiyorum ama yanlış anladığına eminim.

groagh@gmail.com

CİHAN CEYLAN

ÖMER GÖKSEL

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

İnsanlar iki çeşittir. Diyotlar ve transistörler.

Aslında elektronikten pek anlamıyordu. Mesela radyonun havadan gelen elektromanyetik dalgayı anteniyle elektrik akımına çevirmesine kadar olan kısmını anlıyordu, fakat antenle hoparlör arasındaki dirençler, kapasitörler, diyotlar ve de transistörler dünyası, bir mercimek çorbasından ibaretti onun için. Yine de çıplak ayakla toprak yoldaki lerken sorduğu "Sizinde ayaklarınız çok fena olmuyor mu?" sorusuna arkadaşlarından biri "Oluyor, ama biz senin kadar kafaya takmıyoruz" diye cevap verince aklı ister istemez, anlayamadığı elektroniği anlayabilmek için beyhude okuduğu diyot ve transistör tanımlarına gitmişti. Evet, insanlar iki çeşitti; diğer herkes diyot, o ise transistör.

Nedenbu kadar eziyete katlanıyordu? Üstelik tek eziyet çıplak ayakda değildi. Eziyetler silsilesi, sıcak ve rutubetli güney havasının terden ıslattığı atletini ve donunu, terden yapış yapış olmuş beyaz sırtından ve pembe g.tünden sıyırarak soyunmasıyla başlıyordu. S.kiş sokuş çağrışımı olmayan doğal çıplaklık, insanın g.tünü kendi evindeki tanıdık, serin ve yumuşacık dokuma yüzeylere yerleştirdiğinde belki bir rahatlama, bir gevşeme ve hatta bir nebze özgüven yaratıyor olabilir. Fakat minimum masraf karşılığında maksimum gelir beklentisiyle derme çatma inşa edilmiş bir pansiyonun damına vuran öğlen güneşiyle fırın gibi ısınmış dar acık odasında, içi dışına çıkarılıp oraya buraya bırakılmış bavullara küçük parmaklarını çarptırmadan adım attırmaya çalıştığı ayacıklarını, dokusuna henüz aşina olamadıkları yer döşemelerine tedirgince bastırıyorken ve nereye dokunsa yapışıveren terli g.tçeğizini yatağın üzerindeki zımpara gibi battaniyeye mecburen dokunduruyorken, özgüveni ancak ve ancak sıcaktan sarkaç gibi sarkan terli t.şaklarını taşımak külfetinde olduğu halde büzüşüp düğme kadar kalmış zavallı s.kçağızı gibi acz içinde büzüşmüş olabilirdi.

Terdamlaları seyreksaçlarının arasından kayıpkaşlarının üzerinden gözbeğine damlıyordu. Elinde tuttuğu plastik şişeyi sıkarak diğer elinin avucuna altmış koruma faktörlü kremden az bir miktar sıktı. Sonra şişeyi kenara bırakıp iki avucunu birbirine sürtüştürerek kremin iki tarafa eşit miktarda sıvanmasını sağladı. Terli suratında normal sosyal hayatta aşırı kaçabilecek abartılı bir tiksinti ifadesi vardı. Oki "Tavuk balıkkelle, bunlar yenir elle" mottosuna yürekten inanmadığı halde sırf elleri yağlanmasın diye iki çatalla tavuk yeme teknikleri geliştirecek kadar elindeki yapış yapışlıktan nefret eden birkişiyken, alişte, an itibariyle bizzat ve de bilfiil kendi ellerine dünyanın en iğrenç beyaz yapışkanını sıvıyordu. Ellerini her santimetre karesi terli derisinde gezdirerek önce yüzünü, sonra omuzlarını, sonra boynunu, sonra göbeğini, sonra kollarını, koltuk altlarını, belini, akrobatik hareketler eşliğinde sırtını, dizlerini, diz arkalarını, baldırlarını, topuklarını ve ayaklarının üstünü, yani az sonra altında meşin derili arkadaşlarıyla adeta çırılçıplak dolaşacağı öğlen güneşinin, değdiği anda kıpkırmızı kızartacağı bir milimetrekare pembe beyaz cildini iğrenç yapışkanla kremledi. Bu kadar iğrençliğe, bu kadar eziyete, üç beş sap arkadaşıya eğlenecek diye mi katlanıyordu? Yo, hayır, saplık coşkusuna saygısı ve sempatisi sonsuzdu fakat birazcoşku için biraz eziyete ancak diyotlar katlanırdı; o ise bir transistördü.

Yapışkanlerisine naylon folyogibi yapışıp kalan mayosunu zarla zorla çekiştireçekiştire giydi. Odadan çıkmaya yeltendiğindeiseihtiyatsızlıkedip terlik ya da sandalet getirmemiş olduğunu farketti. Ayağını daima yumuşacık çorabın ve sımsıkı ayakkabının içinde güvende tutmayı sevdiğinden, hiçadımda ayağın ucundan fırlayıverecek gibihamile eden terlik denen o güvenilmezlik aksesuarını ve havadarlık iddiası sebebiyle çorapla giyilmesi çirkinlik addedilen vefakat sırf bu sebepten çıplak ayak derisiyle plastik tabanı arasındakiteri hapsedip kızıştırarak ekşiten ve ayağı yaktığı gibi burnu da sızlatan, ayrıca hiçbirşeydiçıplak ayağınınayrı yerinden kesen sandalet denen o soytarılığı yanına alınayı aklına bile getirmemişti. Kısa bir tereddütten sonra çoraplarını ve yüksek boğazlıkışlık trekking ayakkabısını giyip dışarıçıktı. Dışarıda on beş dakikadır onu bekleyen arkadaşlarındanbiri gülerek diğerlerini dürtüp onunayakkabılarını gösterdi. Birdiğeri kürek gibiyaptığıeliyle ayaklarını işaret ederek "Hass.ktir, bunlarla mı geliyosun lan denize?!" dedi. "Sandaleti unutmuşum yaa" dedi yarı sırıtıp yarı sıkılarak. Diğer biri "Lan manyak mısın," dedi, "bizde de yok sandalet filan, bak, çıplak ayak gidiyoruz." Birdiğeri "Bot giymiş .muna koduğunun denyosu yaa" dedi. Dört sap arkadaştan biri terlikli, biri sandaletli, diğer ikisi çıplak ayaklıydı. Özgüvenli s.ki gibi düğme kadar kalmış olmasaydı, mesela hava serin, güneş ılık, cildi kuru olsaydı, arkadaşlarının hem t.şsak geçmelerine hemde botları çıkartırma ısrarlarına karşı dik durabilir, çoraplarını dizlerine kadar çekip "Bence sizde çorap giyin" diyekomiklikler ve şakalarla yoluna devam edebilirdi. Fakat şu halde, vücut sıvıları ve aşındırıcı yüzeylerle yürüttüğü mücadelenin yanında bir de sosyal mücadeleye girişecek gücü yoktu. Gülüşmeler arasında "Hadi yaa, çok mu fena böyle" diye mırıldanarak ayaklarına baktı. Odaya dönüp ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Ayağının birini odadan dışarı, dış dünyanınengebeli, sivri, batıcı ve delici dünyasına doğru uzatıp ya vaşça yere koydu. Yerdeki irili ufaklı her çıkıntı, her pürüz sanki tabanına değil doğrudan beyninebatıyor, feci şekilde canını yakıyordu. Arkadaşları artislik yapan sıradışı bir oyunbozanı normalleştirince rahatlamış, toprak yolda yürümeye başlamışlardı. Kah karşıdan gelen bikinili kız ing.tünden inemesinden, kah lişlerden güçlerden bahsediyor, kah sadece kendilerinin anlayacağı kötü şakalar yapıp anıra anıra gülüyorlardı. O da onların hemen arkalarından geliyordu fakat ne onlarla konuşabiliyor, ne de onlarla gülebiliyordu. Her adımda ağırlığını verdiği ayağının taban pozisyonunu ince ince hesapladığı için aklı, acılar içinde kıvrandığı içinse ruhu son derece meşguldü. Birarakafasını kaldırıpyalvarırcasına "Sizinde ayaklarınız çok fenaolmuyormu?" diyesordu. Arkadaşlarındanbirieğilenceli muhabbetini lütfedipkesti, kafasını yanmarkaya çevirip "Oluyor" dedi, "amabizsenin kadar kafayatakmıyoruz." "Nasılkafaya takmıyosunuz .muna koyyim ya, tabanlarım parçalanıyordiyorum!" Arkadaşının lütfü buraya kadardı, geri dönüp daha eğlenceli olan deminki muhabbetine devam etti.

Toprak yolbitincekumla vardılar. Kumu görünce herkes coşup şapır şupur denize koşarken o olduğu yerde kalakaldı. Sıcak kuma bastığındaayağının yumuşacık tabanına binlerce topluiğnebatıyordu. Ayağı vücudunun ağırlığıyla kumabatıyor, binlerce sıcak toplu iğneucu taban derisine sürtüne sürtüne yer değiştiriyor, tabancağızının bebek teni gibi hassas orta kısmını adeta zımparalıyordu. Ağır ağır yürümeye başladı. Her adımdatabanı zımparalana zımparalana denizin kıyısına kadar ulaştı. Suyun başladığı yerde kum irileşti, sıcak toplu iğnelerin yerini buzdan çiviler aldı. Suyun çelik gibi soğuğu kılıç gibi ayaklarından girip böğrünü parçalarken, dalgaların gidip gelen akıntısı yüzünden ayak altından kayıp düşüne düşüne veremediği ayaklarına dengesini kaybetmemek için ani reflekslerle yüklenivermek zorunda kaldığından buzdan çiviler en olmadık ve beklenmedik yerlerine giriveriyordu. Yine de azimle ilerledi. Keskin çelik kılıç önce dizlerini, sonra bacaklarını, sonra t.şşaklarını ve en son göbeğini kesti. Kabullenmek istemiyordu amabiliyordu ki artık vakit gelmişti. Son birnefes alıp kendi taburesini tekmeleyen idam mahkumu gibiolduğuyerde çöküverdi. Artık seslerin boğuk uğultulara, keskin soğuğun serinliğe, acılarınkeyfe dönüştüğü açık yeşil, bambaşka bir dünyaydı.

Denize girmeyi hiçsevmiyordu. Denize girmektentiksiniyordu. Denize girmekten nefret ediyordu. Peki neden bu kadar eziyetekatlanıyordu? Çünkü denize "girmekten" nefret ediyordu. Denize girmekten ve denizden "çıkmaktan." Denizde yüzmeyi ise seviyordu.

Hani adamlar demiş ya "No pain, no gain" diye. Yani acı yoksa kazanım da yok. Dikensiz gül olmaz hesabı. Hayatta elde ettiğimizher güzellik için ödememiz gereken bir bedel var. Bu kuralı dileyen ahlaki, dileyen metodolojik bağlamda değerlendirebilir. Davranışsal bağlamda isekarşısında birucunda acı diğer ucunda ödül olan eylemigören normal insan, bu eylemi hangi ucundan tutacağı ikilemine düşer; "önce acı sora ödül" mü, "önce ödül sonra acı" mı? Bazı insan acıdan ödüle çalışmaz; illa ödülünüönce alacak, külfeti sonra çekecek. Kimisi ise her halükarda çekeceği acıyı öne alıp sonrasında ödülün keyfiniçıkarmayitercihieder. Normal insantipkı birbirine ters özellikleri olan iki malzemeden yapılan bir diyot gibidir; akımı sadece bir yönde iletir, diğer yönden gelen akım işlemez. Denize girmekten nefret eden, denizde yüzmeyi seven ve denizden çıkmaktan yine nefreteden kendisi üçüncü kutuplu bir transistör gibiydi; akımın işlemesi gereken giriş ve çıkış malzemeleri eş, ve fakat ikisinin arasındaki katmanı oluşturan üçüncü malzeme diğer ikisine ters. Böylebir transistördeakımın girişten çıkışa işleyebilmesi için ortadaki üçüncü kutba ekstra bir akım gerekir. O, ruhunun giriş ve çıkışındaki böylesineabartılı hissettiği bu eziyetlere katlanmak zorunda kalıyordu, çünkü transistörvaritabiatı sebebiyle ortadaki ödül katmanına verilen küçük bir ekstra akım, ana akımı işletiyordu.

Suya alıştıktan sonra yarım saat kadar, az önce duygusal kontağı kaybetmiş olduğuarkadaşlarıylakabaşakalar yapıpeğlenerek tekrar kontak kurmakla oyalandı. Arkadaşlarındenizde itişmekten sıkılıp karada geyik yapmaya karar verdiklerinde ise tereddüt bile etmeden onlara arkasını dönüp açık denize doğru uzaklaştı. Yüzme asıl şimdi başlıyordu. Önce altındaki mavi dev boşluktan korkana kadar açıldı, sonra geri döndü. Sonra kıyı kıyı giderek balıkları ve yosunlarıseyretti. Sonra birazaçılıpyunus gibi batacık a yüzdü. Sonra biraz kurbağalama, ve sonra biraz sırt üstü. Sonra kendi soluk sesinden korkana kadar sırtüstü uzandı. Sonra hepsinitekrar yaptı, sonra tekrar, ve sonra tekrar. Evet, yüzmeyi herkesten birazdahafazla seviyordu, ama aynışeylerisatlerce tekrartekrar yapmasının arkasındaki asıl mekanizma aşırı deniz sevgisideğil, hersıkılıpsudançıkmayameyledişindegözünde canlanan çıkışeziyetiydi. Bazen çıkmak niyetiyleki yaya geliyor, ayaklarında kumu hissettiği anda zihnini hemen yüzmenin güzelliklerineveriyor, tekrar tekrar yaptığı şeylerden en az sıkılmış olduğunu tekrar yapmak üzere takrar açılıyordu. Tambeş saat sonra arkadaş arı "Hüooop, hüooooop" diye bağırarak onu kıyıya çağırıp "S.kicem, bu ne yaa! Güneş batıcak .mınakoyyiin, kaç saat oldu lan, yemeği kaçıncaz!" diye celallendiklerinde artık çıkmak gerektiğine kanaat getirdi. Kıyıya doğru gittikçe sığlaşansuyuniçinde çömele çömele sudanı çıkmadan en sığ yerekadar vardı. Ayaklarını iğrenç kumlara koyup ayağa kalktı; bir andaaçık yeşil mutluluk ütopyasından, yer çekimiyle çirkinleşmiş yeryüzüne geçiverdi. Çivili irikumlardançıkıpüzerindeilerlediğitopluiğnelerbu defa sadece nazikt abanlarınındeğil, aynı zamanda ayaklarınıngüneş görmemişher girintiçıkıntısına yapışarak parmak aralarına kadar ayağının her yerini aynı anda zımparalıyorlardı. Her tarafından güneş kremiyle kaynaşmış yapışkan tuzlu su akıyor, mayosunu t.şşaklarınayapıştırıyordu. Mayosunun içindeki file şeklindeki anlamsız ağ, suyuemip peynir kıvamda yumuşamış s.kinin kafası üzerinde her adımda gidip geliyor, kımıla birlikte hassas bölge zımparalama işine yardımcı olmayaçalışıyordu. Beş saatte güneş kreminin etkisi çoktan geçmiş olduğundan alnı, burnu, omuzları ve sırtı yanarak gerilmiş sızlıyorlardı. Her yeri yapışkan, her yeri zımparalı ve her yeni yamkhalde toprak yol boyunca önündeki meşin derili arkadaşlarını takip ederek odasına vardı. Kendini derhalbanyoya atıp duşu açtı.

Birsaat kadarsonra, üzerine böyletatilleriçinaldığı yumuşacık şilebezi uzun kollusunu ve yumuşacık bez pantolonunu giymiş, ayaklarınayumuşacık çoraplarını geçirmiş, çorapların üzerine giydiği ağır ayakkabılarının bağcıklarını sıkı sıkı bağlamış, keyif ve huzur içinde serin çardağa uzanmış yatıyordu. Yumuşaklık, sıkılık, serinlik ve uzanmak; hayatta belki daha yüksek bir tatmin noktası yoktu onun için. Özgüveni bile canlanıp bir kaç santim uzamış, arkadaşlarınınseyrekdokumalışile bezinin altından belliolan gri atletiyle, çoraplarıyla ve ayakkabılarıyla t.şşak geçmelerine sempatiyle yaklaşabilecek kıvama gelmişti. Birazdan arkadaşları "Bütün gece burdayatacazmı .mına koyyim, ilerdeki barda süper manitalar var galiba" diyerek ayaklandıklarında hiçkılını kıpırdatmadı. "Hadilan, dönüşte yine yatarsınolum çardağında" demelerine aldırmadıbile. Obir transistördü, ve bir transistörün "acı-ödül-acı" çeşidiolabildiği gibi "ödül-acı-ödül" çeşidide olabiliyordu. Yumuşacık çardakta uzanmayı seviyordu, barda kızlara yakınlaşma çabasıkaldıramayacağı derecede büyükbir külfetti, ve dönüşte yine yumuşacık çardakta uzanmayı seviyordu. Giriş ve çıkışödül, ortası acı. Ve ilkinin aksine, bu diğer t rlü transistörde yapıyorum yokluğunda yanıyorum, eğer ortadaki katmanda ekstra akım yoksa işliyordu; varsa değil. Veo bir transistördü; ayakkabılarını ve çoraplarını çok seven, yazlık bir transistör.

SON

CENGİZ ÜSTÜN

info@cengizustun.com

GÖKANLAM

"Bak, Orion takımyıldızı! Muhteşem!" diyor. Bilgisine sahip olmadığım ve üstelik ilgimi çekmeyen bir şeye bakmak kolay değil, ama yine de bakıyorum. Gösterdiği bu yıldız kümesinden sadece üç yıldız görmeme rağmen, "Evet, çok güzel," diyorum. Dakikalardır "Bak!" diyor karın. Gökyüzünü işaret eden parmağının yönlendirdiği yerlere bakıp "muhteşem" bir şeyler görmeye çalışıyorum. Gösterdiklerinin hepsi yıldız. Bazılarının daha parlak görünmesi dışında birbirlerinden pek farkları yok. Bazı yıldızları hayali çizgilerle birleştirip oluşan figürü de görmem bekleniyor. Tava, cezve falan kolay da, beli kılıçlı, eli kütüklü bir avcıyı boğaya saldırırken görmek kolay değil. "Bak, yaz üçgeni, gördün mü?" diye devam ediyor. Benim için yaz üçgeni, bira, yemek ve yatmak. Denize girmek bile yok. "Evet, gördüm," diyorum. "Bak!"lar bitmiyor. Ara sıra da, "Yıldız kaydı gördün mü?" diyor. "Hani nerde?" deyip hareketli bir şeyler arıyorum, ama sevgili karının el çırpmaya varan meteor sevincinden başka bir şey göremiyorum. Bir bok görmeden tuttuğum bu kaçıncı dilek? İşim zor. Gökbilim ve romantizm arasında çırpınıyorum. Muhteşem gökyüzünün altında titriyorum. Yaklaşık bir saattir şehir ışıklarının kirletmediği güzel bir Datça gecesinde havaya bakıyoruz. Belli ki bu gökyüzü daha çok övülecek. Bu nadide coğrafyada bulunduğumuz için geceler boyu şükredilecek.

Ben ne yapabilirim? Büyük ve Küçük Ayı düzeyindeki bilgimle, gökyüzü ve romantizm konusunda "ayı" parantezinde kalmış bir insanım. Sevgili karın, romantik coşkusunun birazını astronomiye birazını da astrolojiye yedirerek bazı bilgiler veriyor: Crux denilen haç şeklindeki takımyıldızı "ancak ve ancak" güney yarımküreden görünürmüş. Oysa ben gecenin bu kör karanlığında sahilde yattığım yerden bir sürü haç görebiliyorum. Haç kolay. Yıldızlarla uğraşan insanoğlunun nokta birleştirme hevesi çok saçma. Sonuçta dağınık düzendeki yıldızları birleştirirken hangi şekli istiyorsan çıkarırsın. Önce kafanda figürü bul, sonra yıldızları ona göre birleştir. Gayet basit. Yıldızları kafama göre birleştirip bir gözlük, bir bira şişesi ve bir Arjantin bardak ortaya çıkarınca tespitimden iyice emin oluyorum. Kısa bir araştırmanın ardından, "Bak, orda ızgara levrek var," diyorum karıma. Küçümseyerek gülüyor. Parmağımla önce levreği sonra da ızgara izlerini göstermeye çalışıyorum, ama parmağım bu detaylı figür için biraz kalın kaçıyor. Sıkıcı gökyüzüne lezzet getiren bu keşfim, onun için bilim ve romantizmin buluştuğu, mitolojik hayvanların dans ettiği gökyüzüne ihanet. Hiç ilgilenmiyor levreğimle.

Ben daha ne yapabilirim? Yaklaşık iki saat oldu. Aslında yattığım yerden yukarıya çok uzun bakabilen bir insanım, ama baktığım yerde genelde tavan olur. Tavan insanı yormaz, beyaz ve sabittir, kayanı, yanıp söneni, ayısı, aslanı, boğası, avcısı yoktur. Oysa gökyüzüne bakmak hem bilgi hem de coşku gerektiriyor. Zor iş. Sevgili karım, seyrettiği manzaranın görkemi karşısında insanın önemsizliğine dair bir şeyler söylüyor. Evrenin büyüklüğü karşısında insanın minikliğiyle ilgili bilindik şeyler. Canım daha da sıkılıyor. Şimdi bu durumda, yattığım yerden kendimi uzayda bir nokta olarak görmem ve bu düşünceden yola çıkarak kibrin gereksizliğini, hırs ve başarının zavallılığını, hayatın kısalığını falan mı hissetmem gerekiyor? Böylelikle kendimi iyice önemsiz hissederek rahatlayacağım öyle mi? Peki bunca iş, aş, şort, tişört, güneş gözlüğü, parınak arası, Demet Akalın, İnstagram, selfie, fitness, Turabi, araba, poliçe falan ne o zaman? "Kâinatın ihtişamı karşısında bir toz zerresi bile değiliz," demek biraz haksızlık olmuyor mu? Sözün büyüsünde alçakgönüllülük kolaytabi. Toz zerresi falan değilim ben, insanım insan.

Ben gerçekten ne yapabilirim? Çabaladım ama olmadı. Gökyüzüne bakarken, "Ooo çok yıldız var," diye düşünmek dışında bir duygu oluşturamadım. Sanırın gökyüzüne inanmıyorum ben. Gökyüzü yerine gökyüzüne aşırı hayranlıkla bakana bakmayı tercih ediyorum. Asıl inanılmaz o çünkü. Dönüp karıma bakıyorum. Büyük bir mutlulukla gökyüzüne bakmaya devam ediyor. Galileo bile bu kadar uzun bakmamıştır yıldızlara. O da bir an dönüp bana baksa, "Benim yıldızım sensin," falan diyebilirim aslında. Ama belli ki şu an bir cezve kadar değerim yok. Gökyüzüyle neden bu kadar ilgileniyor karım? Hâlbuki Facebook profilinde "yeryüzünde çalışıyor" yazıyor. Tekrar yıldızlara dönüp, "Sabah olsa da bir tek güneşe kalsa işimiz," diye düşünüyorum. Güneş bunlar gibi değil, insanı zorlamaz, zaten ona böyle bakamazsın, zararlıdır. Güneş gözlüğünü takıp "Amma sıcak," der işi bitirirsin. Oysa şimdi, "Hadi gidelim artık," deyip bu görkemli gökyüzünü terk etmek istesem kütüğüyle kafama vurur Orion. Gözlerimi kapıyorum. İçinde ızgara levreğin de olduğu kendi semalarıma dalıyorırım. Tam içim geçmişken, "Yıldız kaydı, gördün mü?" diyor karım. "Gördüm," deyip gözlerimi açıyorum. "Gidip yatalım artık," diye dilek tutuyorum.

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEPBASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Cebeci
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİMdr.Yrd. : Nuri Açar
GENELMÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Saygınsoy
Muhasebe: Münire Tahirler
Hukuk İşleri: Songül Yıldız
Dış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 24553 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık MizahDergisi | 23 Temmuz 2015 | Sayı:412

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

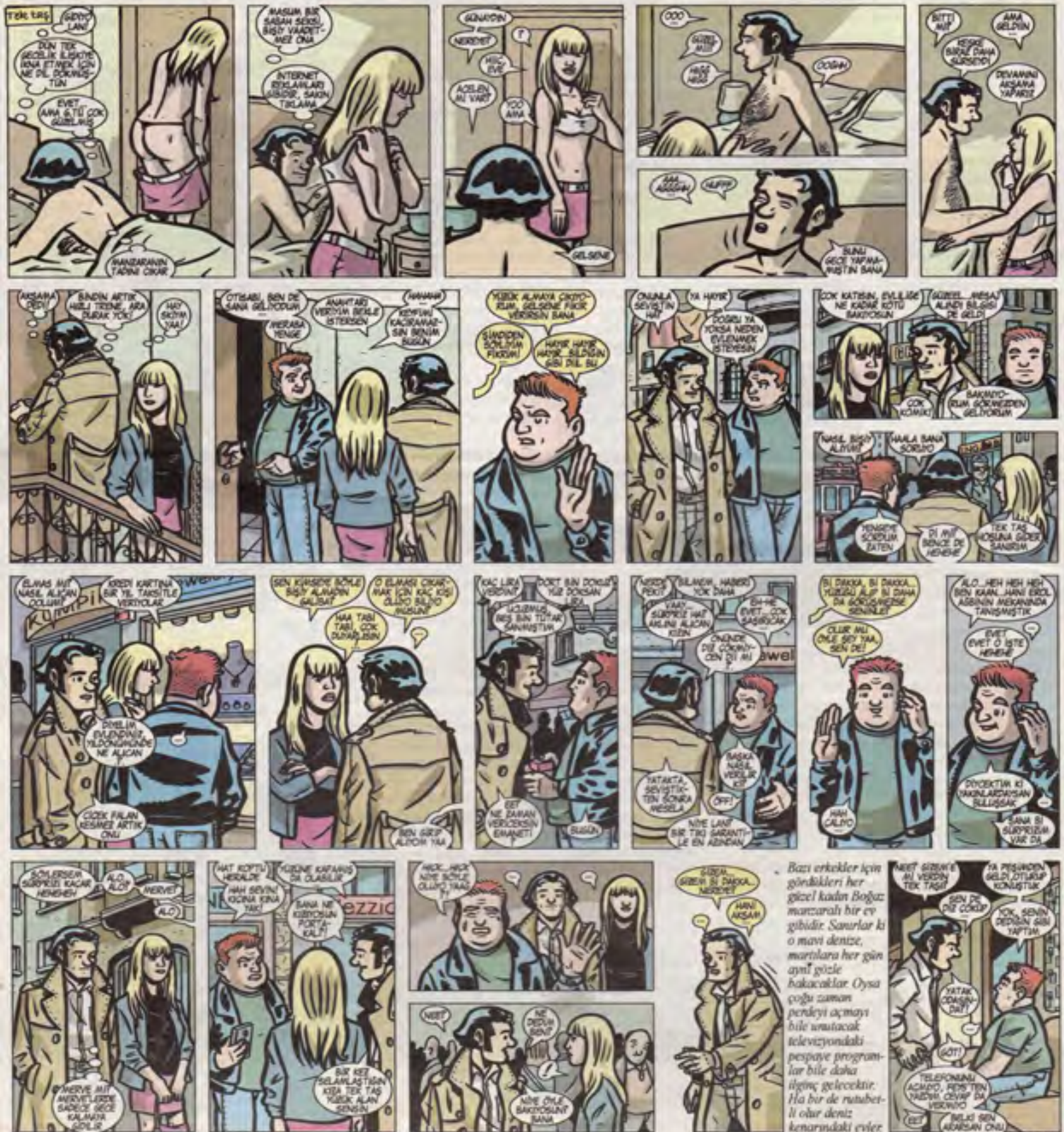

30 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2015/31 No: 413
3.50 TL. (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 4 TL
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Emrah Ablak

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; HDP başkanı demiş ki "Suya yapılan barajlar 'askeri baraj'.. Gerillanın dağları, ovaları kullanarak geçiş yapmasını engellemek, oraları suyla doldurmak için" demiş.. (elektriğine para verene) (Her bileceksiz barajı) Hemen akabinde de deniz yatağına atladığı gibi gerillaya yeni taktikler üretmeye başladı başkan.. Bizim, gerilla ovalarda yürümesin diye yaptığımız milyar dolarlık proceği 5liralık çin malı deniz yatağıyla boşa çıkardılar.. Amfibik gerilla.. Sırtlarındaki deniz yatağını şişirip GAP'ın irili ufaklı göllerinden rahatlıkla geçebilecekler...

Melih başkan da Ankara'ya aynı sebeplerden denizi getirmek istiyordu, Gezi parkı benzeri olaylar yaşanmasın diye.. "Yapma" dedik "Deniz kenarı yerler hep CHP'ye oy veriyo" diye ikna ettik onu.. Ama bugün oluşan tablonun resmini kepçir ettiğimizde görünen fotoraf şu ki, ülkeyi komple suya batırmak lazım.. Üç tarafı denizlerle dolu ülkemiz buna uygun.. Hazır kavurucu sıcaklar varken, bi sokup çıkarmak lazım.. Niyetlenirseniz dev bi abdest de almış oluruz hem.. Ha, diyeceksiniz "Abdestimizi alırken, su kenarında yanlışlıkla CHP'li olmayalım?" .. Zaten teyemmüm abdesti bunun için var...

Meclis ne acaip oldu lan.. Saraylılar var, dağlılar var.. Memuriyete bi CHP'yle MHP devam ediyo.. Lojman kafası.... Şaka maka mecliste dağ var.. Olimpos dağında tanrıların bulutların arasından konuştuğu gibi konuşuyolar... Apollon öcalandan farklı konuşuyolar...

Şimdi deniyo ki "Vaay, siz savaş çıkarıyosunuz ki oylarınız artsın"... Sen 30 senedir savaşıyosun da noldu.. CHP'li soktu seni meclise" Beni de onlar sokmuştu.. Allah razı olsun... CHP, bizi, diskoya götür!

Bu sene yaz gelmedi gelmedi derken nihayet geldi.. Sıcaklık gavur etli gibi yanıyor.. Yanmaktan kıl kalmadı.. Dirhan yangınlarına dikkat.. Ve cinayet... Matbaadan aradılar...

UYKUSUZ

Bülent Arınç, "Bunlar suç makinesi" diyerek Evrensel ve Özgür Gündem gazetelerini hedef gösterdi.

AİHM, Türkiye'yi 2015'in ilk yarısında "yaşam hakkı garantisi" konusunda 3 cezaya mahkum etti.

Suruç katliamının ardından son bir haftada 15 kişi daha hayatını kaybetti.

Suruç katliamına ilişkin soruşturma dosyası için gizlilik kararı alındı.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Yasin Aktay "F-16'lar Cihangir üzerinde alçak uçuş yapsın" içerikli tweetini geri alınsın diye yapmış.

Erdoğan'ın liderliğinde "terörle mücadele" adı altında erken seçime giden yol hazırlanıyor.

KAÇ YIL OLDU? FIRAT BUDACI

Oksimoron

Fransa'nın Mali müdahalesi sonrası Cumhurbaşkanı Hollande'ye, Afrika'da "barışa ve istikrara" olan büyük katkılarından dolayı UNESCO Barış Ödülü verileli **2 yıl,**

"Bana yetki verin kaçakçılığı on günde bitiririm," diyen Mardin Milletvekili Süleyman Bölünmez'in kaçakçılık şebekesi yönettiği ortaya çıkalı **10 yıl,**

Artvin'de hidroelektrik santrallere karşı protesto gösterisi yapan çevrecilere çevreyi kirlettikleri gerekçesiyle 500 lira para cezası verileli **5 yıl,**

Kameralarla dolu bir evde çekilen "Ünlüler Çiftliği" yarışmacısı Hakan Ural, "Küçük sorunları kendi aramızda çözebilmemiz gerekirken her şey ortaya dökülmeye başladı ve ben bundan rahatsız oluyorum," diyeli 11 yıl,

"Ceviz fobisi" olan Emre Altuğ, 3. Çorlu Uluslararası Ceviz Kültür ve Sanat Festivali'nde sahne alalı 8 yıl,

Yetmişli yılların ünlü çocuk figürü "Sezercik" evinde esrar, kokain ve Kalaşnikof'la basılalı **9 yıl,**

Kıraç, "Ben Müslüman, milliyetçi ve komünistim," diyerek hayat görüşünde kombo yapalı 12 yıl,

Times dergisi, Irak'a demokrasi getirdikleri gerekçesiyle Amerikan askerini "yılın adamı" seçeli **12 yıl olmuş.**

Devlet Bakanı Güldal Akşit, "Kadına Karşı Şiddete Son" kampanyasının tanıtımı için İbrahim Tatlıses'i düşündüğünü açıklayalı **10 yıl,**

Ufuksuz Gerilim

Memo: Aziz şimdi İşid'e hem silah veriyoruz, hem de saldırıyoruz, öyle mi?

Barış: Maşallah oğlum, İşid'e müşterek saldırmıyoruz. Rojova'ya saldırıyoruz. Hem biz kimmiş, minik koyyim, ben kimseye saldırmıyorum.

M: Peki ama daha bi kaç ay önce Rojova'dan Kobani'ye asker sevkiyatına izin vermedik miydik? Benimki kafalar iyiydi karışık.

B: Sen kafanı savaş stratejilerine yorma Memoşum Benim. Zaten sabah akşam strateji dedikleri duymaktan içim bayıldı.

M: Peki son bi soru. Amerika...

Oky: Duydunuz mu lan, yeni bi dünya keşfedilmiş!

B: Nası lan yeni bi dünya?

M: Amerika.

O: Nasıl açıklamış, uzayda dünyanın aynısı bi dünya daha keşfetmişler! Çok acayip diyil mi ya?! Düşünsene, bomboş, yepyeni bi dünya!

B: E süper o zaman, mesaiyi halledin! Harman'a kör olalım oraya gidelim!

M: Lan ne geyiksiniz yaa. Kimsiler kaç milyon ışık yılı uzaktadır, daha marsa gidemedik, oraya mı gidicez.

O: Ya gitmek meselesi değil, bi dünya daha olması bir fikir olarak yani, çok heyecan verici değil mi?

M: Sizin işte bilimsel haberleri magazin sayfasından okuyanlar için ilginç olabilir tabi.

B: Memo hazretleri'nin Ortadoğu'yu kavrayamayan kafası anadan gelişme gösterdi, astrofiziğe hâkim oldu da evrenin sırlarına vakıf oluverdi.

M: Peki ati şimdi Amerika herkesi silah yarışı, kim kimi vurarsa da barışı uyar diyo. Noluyo yani, nasıl oluyo? Ne oluyor da oluyor yani şimdi burada?

O: Memo, hani küçükken evde heyecanlı bi çizgi film filan seyrederdiklerinde de babaları gelip cart diye haberleri açar ya. İşte aynen öndeki baba gibisin.

M: Küçükken bebek kanal değiştiriyo öyle mi? Ben küçükken tek kanallı TRT vardı, sen küçükken bilmiyo o bile yoktu. Your tespit is invalid.

O: Mavrocuğum beni kendimi acı-Sudeyt hissediyorum. Sürekli güncelliyorum, hüyalî "neb, gerçek tadında yaşıyorum.

M: Bir önceki sürümü geri döndürebiliyor muyuz?

O: Hah iyide babie olduri, hatta bi tık dom babası olduri.

B: Dö, kavgada söylenmeyiiiz ki bu Memo... Neyse şimdi Amerika diyodun di mi, Amerika bölgede her şeye hâkim, her şeyi biliyor diye bir şey yi.

M: Ya birak şimdi Amerika'yı, nereddeyimiş bu yeni dünyanın meskûn tam olacak? Ondan yani Amerika'yla ilgilenmiyorum ben artık.

B: Dgh.

ŞEVKİ TEYZE

(bir alışveriş uzmanı)

neyi alacağını biliyo

O gün Şevki Teyze alışverişe çıkmıştı... Yüreği kıpır kıpırdı... Şevki de olsa bir teyzenin yüreğinin kıpır kıpır olması... Ne bileyim, bilemedim...

Be, söyle bakalım genç, ne satıyosun?..

Söyle ki açılsın içim...

Solucan silgi satıyorum...

Neyy? Solucan silgi mi?...

O neyy öyle be?.. Hayatımda ilk kez böyle bir şey duyuyorum... Aklım çıktı desem yeri, ki çıktı zaten aklım... Şu anda titriyorum, şu anda orugazım oluyorum... Yanıyorum...

Tutuştum ben tutuştum...

Bir kuş gibi titreye titreye can veriyorum... Titreya Teyze'yim ben şu anda... E be oğlum, sen ne yaptın bana... Böyle bir şey lak diye söylenir mi?.. Şu anda ciğerlerim iflas etmiş durumda...

Eshedü enlâ ilahe illallah...

Muhammeden abdühü ve resulühü... Ben şu anda nalları diktim. Hadi bakalım hayırlısı olsun... Mutlusundur inşallah... Zihniyetiniz zihniyet değil...

Tiynetiniz tiynet değil ...

Cibilliyetiniz mevzuuna ise hiç girmek bile,.. ha?.. ayol bu ne böyle be... Bu nasıl bir güzellik yarabbim ...

Solucan silgi bu!..

Fakat ben ağlasam ağlarım şu anda...

O derecesiyim ...

Ben ki dağlarda bir çiçek, saraylarda kraliçeyim... Ben böyle bişey görmedim, ben böyle bişey bilmedim.. Bilmedim vicdansız...

Böhühü! ühühühü ya..

BÖHÜHAHAARG!.. ÜHÜHAARG!..

Ay ben hislendim ama ya... Ay bana şu anda bişeyler oluyor... Başım döner gibi oluyo... Kulaklarımın arkasından sıcak hava vuruyor... Cildim cerahatlendi... Bu Şevki Teyze'nin bedeni... ühühü...

...tabip görmek istiyo...

AY BEN KENDİMİ YERLERE ATICAM!.. Bu duygu bana fazla geldi... Ben ki yılların kaşarıyım, ben bu yükü kaldıramadım... ALLAH KAHIRBELA!..

?!

YERLERDE DÖNELENİCEM! Bi o yana dönücem, bi bu yana dönücem... "Bir yandan diğer yana Niyagara" diyicem...

Be, söyle bakalım genç, kaça satıyosun?..

250 tele abula...

Peki bu fiyata sen de dahil misin?..

Elbette abula...

♪ÇAYIR ÇİMEN GEZE GEEZE!

O gece Şevki Teyze'nin evi...

-Ayol yeter ayı!.. Sonuçta bu da bi kadınlık organıdır... Yeter etimde sektiğin hayvan!.. -Aldığım paranın hakkını vermeye çalışıyorum, abula... Ayrıca seks'siniz!.. -Kız öyle mi diyosun!.. AMAN SABAHLAR OLMASIN ÖYLEYSE. VUR HA VUR!..

aipay erdam

bir yandan diğer yana, niyagara

ÖMER GÖKSEL

Saç çıktı! Neyse bozmiim ...

GÖN: AŞKIM 21:48
BENİ SAKIN Bİ DAHA ARAMA, KARŞIMA DA ÇIKMA!! LANET OLSUN SENİN İÇİN YAPTIKLARIMA... TAM Bİ GERİ ZEKALISIN!!

PIH! GERİZEKALI AYRI MI YAZILIR YA... SALAK...

İSTEDEM SEKRETERLE BİŞİYLER OLUR AMA ETİK DEĞİL...

KUSURA BAKMA AMA HİÇ TİPİM DİLSİN!

IŞIĞI KAPATIRIZ!! HA?! ÖLMA MI ÖYLE?! HA?!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Sarı, deniz altında en kolay fark edilen renkmiş.
æ Dereotu'nun adı çok güzel.
æ Bir yerlerde bebekler "Turist Ömer bu" diye ağlıyor.
æ Ayılar somon'un derisini nasıl yüzerse, marketten aldığı somon'un derisini aynı şekilde yüzen bir tanıdığım var.
æ Kendisini koli kovalamış bir arkadaşım var.
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. **Alpay'ın** dedi. Dedim **söyle. Amcamla aramız eskisi gibi değil** dedi. **Neyy** dedim, **bu neymiş ya böyle** dedim. **Ulan desen ki, manitayla aramız eskisi gibi değil, anlarım, kankayla bozuşuğuz, anlarım, ana baba bacı gardaş ters düştük desen anlarım, hadi bana desen ki, enişteyle fikir ayrılığı noktasına geldik, çünkü enişte gerçekten çok başka bir şey, yine de anlarım, amca ne lan** dedim. **Öyle deme olm, çok yakındık birbirimize** dedi. **Ne kadar yakındınız mınaki** dedim. **Aabi çok yakındık** dedi. **Tamam da ne kadar yakındınız** dedim. **Çok yakındık** dedi. **Bir yerde de sen de kendini böyle ifade eden bir insansın, ee** dedim. **Ne bileyim, bundan birkaç ay önce aradım, soğuk konuştu benimle, önemsemedim, olur dedim yani insanın bazen de bir şey zamanı olur, normaldir dedim, şey etmedim, sonra geçen yine aradım, yine soğuk, galiba amcam beni eskisi gibi sevmiyor, zaten bence bir yerde dediğin de doğru, hani şaşırdın ya, amcayla ne alaka dedin ya, bir amcayla bir yeğen zaten bu kadar yakın olmamalıydı, bir mesafe olmalıydı, bizim aramızda pek bir yaş farkı da olmadığından biz öyle bir arkadaş gibi olduk, ama galiba amcam son zamanlarda bir amca olduğunu fark etti, ve bana bir amca gibi davranmaya başladı, gülünç yaşanan bu** dedi. **Olabilir** dedim. **Sen** dedim **aslında zaman zaman derin bir insansın, çıkarımın beni duygulandırdı şuandabiliyor musun** dedim. **Vaay, taş kalpli Alpay'agel hele** dedi. **Taş kalpli mi** dedim. **Evet** dedi, **taş kalpli. Git lan** dedim, gitti. Sustum. "Ne taş kalplisi mınaki, sigigit lan sisigigit" dedim.

æ Bir günde bisiklet teröristi oldum. Böyle bir manyakça bir şey olamaz. Kanlıca'da çay içeyim diye duruverdim öyle geçenlerde, bisiklet sürmüş. Bisikletten inme hareketi var ya, hani arkanı doğru dürüst dikkate bile etmeden, sanki arkanda hiç kimse yokmuş gibi, sanki arkanda kimse yokmuş gibi, ineyazıyorum, ayakkabımın tabanı, ki bisiklet ayakkabılarının tabanı ölümcül sert olur, hatta ben bazen dergiye geliyorum bisikletimle, o ayakkabılarla tak tık yürüyorum dergi içinde, dergiye kadın geldi **zannediliyorum**, ne diyordum, bir baktım, ayakkabımın sert tabanı arkamdan bir anda çıkagelmiş olan ağabeyin böğründe. Derhal özür diledim. Bir de bembeyaz gömlek giymiş, böyle bir rezillik olamaz. O kadar morali bozuldu ki anlatamam. La havle çeker gibi gözlerini devirerek başını çevirdi bir yana, o bir iki saniye içinde içimden özürümü de geri aldığım gibi bir de "oh olsun lan" dedim içimden. Bilerek mi yaptık, özür dilemişim, biraz insan olun insan. Keşke daha beter s.kertseydim dedim içimden. Gitti sonra öyle tek kelime etmeden. Çay evinde adamı şikayet ettim ahaliye. Ne lavuk insan ya dedim, özür dilemişiz, mal gibi bakıyor suratıma dedim. Hallahalla ya dedim. Görseniz var ya, iğrenç bir insanım o anda. Ama bir yandan da haklıyım. Haksızken haklı duruma yükseldim kendi içimde. Pis ya. Özür dilemişim arkadaşım, ben daha sana ne yapayım. Beyaz gömleğin var diye mi havan var. Şu an bile düşündükçe sinir oluyorum ben sana. Sevimsiz bir insansın bence sen. Tanımıyorum ama bence sen yakınları tarafından sevilmeyen, herkeşlere bir şekilde zararı dokunan, borç takan, kiçok önemli bir şey, borç çok önemli bir şey, insan borcuna sadık olacak, öyle bir insansın. Tanımıyorum seni ama tanırım ben seni. Ben seni bulurum, ben sana yakınlaşırım, ben seni çözerim. Sana çokpis takım. Senin şu anda belki de hiçbir şeyden haberin yok ama sana şu anda çok pis takmış bir Alpay kul var. Yandın sen ben sana bu kadarını söyleyeyeyim tymetsiz. Uyuz. Oradan Beşiktaş'a geçtim, aynı hareket insanıçinde kalabalık bir ortamda bir kız kardeşimize denk geldi. Tabii ki artık daha dikkatli olduğum için hafif bir temas olur gibi oldu ama tam da olmadı. Hemen özür diledim tabii. Olgunlukla karşıladı. İnsan evladıymış çünkü. Dedim ya sabahleyin Kanlıca'da böyle bir olay oldu, ben var ya dedim o adamın hayatta ileri gitmesini engellemek istiyorum şuanda, o kadar kabullenemiyorum, hadi kabullendim, "hata yapmıyorum" dedim. Bu dürtmeyi gerçekten çok istedim ama bir yere yetişmem lazım dedi. Nereye dedim. Ben de geleyim, yolda anlatırım ki ben size dedim. Sessiz uzun baktı gözlerimin içine, anladım, iyi günler öyleyse size dedim, oradan ayrıldım. Kanlıca'ya gitmeye karar verdim. Ama dedim Kanlıca'ya gidersem ben dedim o adamı döverim. Aksi takdirde benim bu ciğerim soğumayacak, "Allah'ın gözünün önünden gitmiyor nursuzun sıfatı" dedim. Bu defa dışımdan dedim, herkes de duydu. Göztepe'ye gitmeye karar verdim. Göztepe'de dolmuştan inen bir kıza çarptım. Özür dilerim dedim. Yalnız dedim ben çok kötüyüm, benim dedim bir an önce Kanlıca'ya gitmem lazım. Fakat ağlamayın, ben iyiyim dedi. Yok dedim ben başka bir şeye ağlıyorum. Gitmedim o gün Kanlıca'ya. O günden sonra hiç gitmedim. O gün bu gündür ağlıyorum.

æ Sevgilerimle.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

- 17. BÖLÜM -

ERSİN KARABULUT

NABETİ ERSİN? SEN... LEVENDİM DEME...
KUMRU NOOLUR DÜŞ YAKAMDAN NE İSTİYORSUN BENDEN YAA!.. ZATEN AĞZIMA SIÇTIN, YA SENİN KAFAYI YEDİ. Bİ DE EVİMİ BASIYORSUN. SEN MANYAK MISIN?!
AY TAMAM ZORLAMA BEN BİŞEY YAPMADIK... İKİ BACAĞIMA DEĞİL DİYE DİPLADIN KALKTIN, NAAPIYIM, ABİ O VİTSİN KUTKA SENİ GÖRÜNCE CANIM ÇEKİT.
OLA, AMUŞ MU?
VAR YA GİRDİĞİM BİR'MİŞİN İÇİM RAHATLADI, KADIN FALAN DEĞİL O... SENİN ÇOCUĞUNU DOĞURUCAK OLSA HEM BEBEĞİ BOĞAR HEM KENDİ GEBERİR SÖYLİYİM SANA...
NİYE BENİMLE SEVİŞTİĞİNİ ANLADIM, YATAKTA HİÇ BİR İSTEDİĞİNİ YAPAMIYO DİYE Mİ? SÜREKLİ AY DUR CANIM ACIYO KLAN DİYORUZ UYUZ UYUZ...
YAA SAYDIR NE DİYOSUN!
BİZ DAHA FEYSBUKTAN HOŞLANDIĞIN FOTOĞRAFLARIMA BAKIYORSUNUN YA, ONLARLA TEVİŞİRKEN BENİ HAYAL ETMİŞ OLABİLİR MİSİN? BEN ONUN GİBİ MOMENTİ KİZ DEĞİL, YÜKSEK PUANLI BİR KADINIM, BUNU ÇÖZEBİLİYOSUN DA MI?
KUMRU HAYIR!
GÜBE... MOSUN YAZDIĞINI DUYDUM...
GİZLİLİK TAKTIĞİ DİYE BİR BOK MU OLDU, YEMİN DÖLÜME BU NUMARALARI... BEN TANIDIĞIN EN AKLI BAŞINDA KADINIM ABİ.
NAAPIYO-SUN, SAÇMALAMA!
KUMRU!
BANA ON SAAT RAHATSIZ LAFLARI EDİP KANDIRMANA GİBİMİ YOK...
KİRALIK AYDINLIKTA
ANLIKLI AŞKIM YENİDEN LEVENT'E GİDECEK YOK YATAĞA BİLE GİREMEK YOK.
HER SEVİŞMELERİNİN SONUNDA... HADİ HEMEN BUGÜN... VAR MISIN? AYARLIYIM...
KUMRU SIKTİR GİT İSTEMİYORUM!
YAA SAÇMALAMA HADİ DİYİM TUHLU YERİM... LUM MU?
HAYI... KİLOLU SEVERİM...
BAK BEN İSTİYORUM... KA-ÇAMAK BUNU HAKK...
KUMRU SAÇMALAMA, GİY SU PANT...
LAN!
LAN YAVAŞLAMA DÜŞÜCEK!

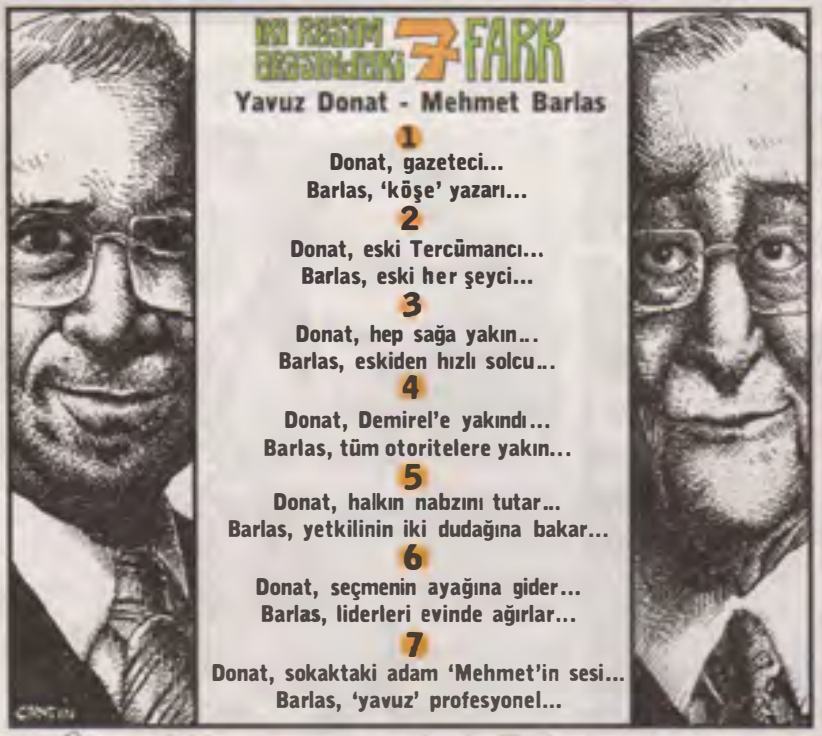

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

Yavuz Donat - Mehmet Barlas

1

Donat, gazeteci...
Barlas, 'köşe' yazarı...

2

Donat, eski Tercümancı...
Barlas, eski her şeyci...

3

Donat, hep sağa yakın...
Barlas, eskiden hızlı solcu...

4

Donat, Demirel'e yakındı...
Barlas, tüm otoritelere yakın...

5

Donat, halkın nabzını tutar...
Barlas, yetkilinin iki dudağına bakar...

6

Donat, seçmenin ayağına gider...
Barlas, liderleri evinde ağırlar...

7

Donat, sokaktaki adam 'Mehmet'in sesi...
Barlas, 'yavuz' profesyonel...

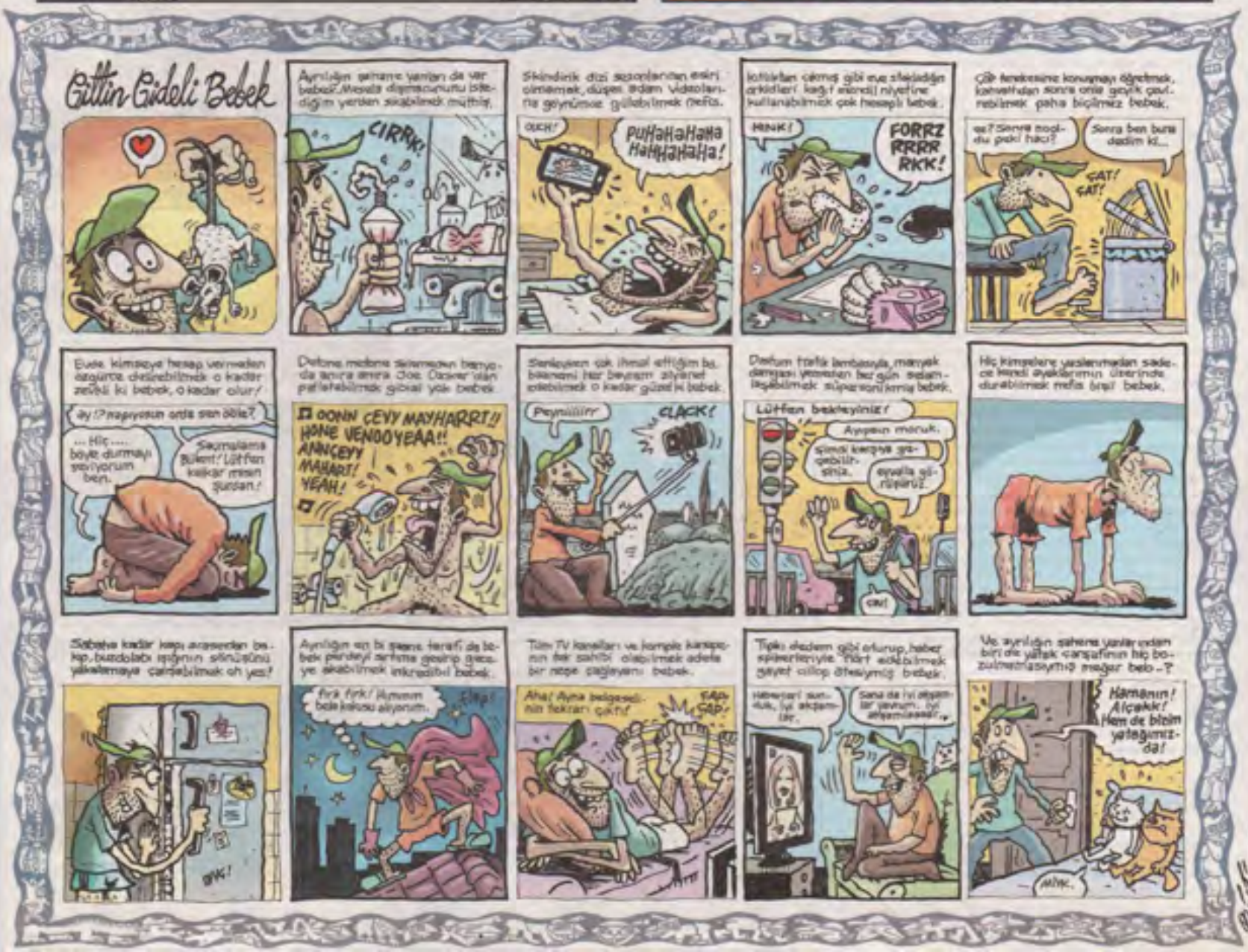

Barış UYGUR

Annemin gizli mektupları

İnsan çocukken, başka her evin ve her ailenin kendi evi, kendi ailesi gibi olduğunu zannediyor, gittiği başka evlerde kendi evinde olmayan şeyleri görünce ya da olan şeyleri göremeyince şaşırıyor. Tabii öte yandan bugün nasıl gittiğiniz herhangi evden birinde aynı Ikea ürünlerini görüyorsanız, eskiden de üç aşağı beş yukarı hepimizin evinin içi aynıydı. Zenginleri ve üst orta sınıfları bilemem tabii, orası ayrı. Arkası iki raf kitaplıklı ve yanları kapaklı dolaplı, çekince genişleyerek yatak olan kanepeler, birbirinin içinegeçmiş kısır gününü bekleyen zigon sehpalar, siyah beyaz bir televizyon ve altında bir regülatör.

Aslında, çocukluğumda başka evlerde, bizde olmayan şeyleri görmeye alışmıştım. İstanbul'a apar topar taşınmış, eşyalarımızın bir çoğunu Eskişehir ve Bursa'da bırakmıştık. Nedenikiayrı şehirde? O da başka bir hikâye. O yüzden bizde olmayan şeyler görünce yadırgamazdım. Yalnız komşularda, bizim evde olupda onlarda olmayan ya da olsabile ortalıkta gözükmeyen bir eşya vardı: Daktilo. Ben herkesin daktilosu olur ve anne babalar, akşam evde oturup takır takır daktilolarla yazı yazarlar zannediyordum amatakdir edersiniz ki bu pek de rastlanan bir durum değilmiş.

Bir dönem evimizde, akşamları daktilo tıkırtıları eksik olmazdı. Annem ve babam, her akşam daktilolarında araya karbon kağıdı koyarak çoğaltıkları sayfalar yazardı. Okuma yazma biliyor muydum o zamanlar, hatırlamıyorum. Ama bilsem bile, daha çok Girgır, Zagor, Red Kit okumayı sevdiğim için ilgilenmemiş olabilirim. Belki okumuşumdur ama hiçbir şey anlamamışımdır, o da olabilir.

Sabahları, annem akşam yazdığı sayfaları teker teker zarflar, zarfların üzerlerini yazar, pullarını yapıştırır ve en güzel pardesüsünü (uzun, beyaz, kaşe bir pardesü) giyip, çizmelerini boyadıktan sonra beni de yanına alıp çantasında mektuplarla dışarı çıkardı.

O zamanlar, iki üç sokakta bir posta kutusu olurdu. Genellikle kırtasiyelerin yan duvarlarında, sarı boyalı üzerinde PTT yazan demir döküm kutucuklar. Annemle bu posta kutularına birer birer uğrar, her posta kutusuna bir iki mektup atarak turlardık. Otobüslere, minibüslere biner şehri posta kutusu posta kutusu dolaşırdık. Bu gezilerin ardından benim armağanım bazen bir Milliyet Çocuk dergisi olurdu, bazen bir Red Kit kitabı. Eve döndükten sonra annemle beraber okurduk. Ne annemin her gün onca mektubu kime gönderdiğini sorgulardım ne de neden bütün mektupları aynı posta kutusuna atmadığımızı.

Bir gün yine dışarı çıktık, bir kaç posta kutusuna bir kaç mektup attık. Minibüslere bindik, minibüslerden indik. Bir minibüsteyken ama, polisler minibüsü durdurup bütün yolcuları indirdi. Hepimizi sıraya dizdiler ve herkesin üzerini aramaya başladılar. Biz, annem minibüsten inerken benim üzerimdeki montu çıkartıp tekrar giydirdiği için (neden?) son inenlerdendik ve arkalardaydık.

Herkes gibi aranmayı beklerken annem beni dürtmeye başladı.

"Üzerum rahat dur, bak polis amcalar kızacak şimdi."

Hâlbuki, gayet sakin bekliyordum, annemin küçük azarına biranlam veremedim.

Beş on saniye sonra annem daha dasert dürttü beni,"

"E ama rahat dur dedim, bakkızıyorpolis amcalar."

Anlamayan gözlerle anneme bakıtım. Annem daha öncehiç görmediğim bir yüz ifadesiyle bana bakıyordu ve birden kolumu kimselere çaktırmadançimdiklemeye başladı. Ama ben hiçbir şey yapmamıştım ki...

Annemin dürtmeleri, sarsmaları ve ardından çimdiklemeleri üzerine gözlerim doldu. Annem nedense hâlâ sinirliydi ama onun da gözleri dolmuştu ve en sonunda küçük bir tokat attı yanağıma. Dahaönce annemden hiç tokat yememiştim. Artık dayanamayarak ağlamaya başladım. Canım acıdığından, yediğim tokattan değil, haksızlıktan; hiçbir şey yapmadığım halde azarlandığım, tokat yediğim için ağlıyordum. Polislerden biri yanımıza doğru geldiğinde annem "Bak şimdi polis amca kızacak sana," dedi. Haksızlığın üzerine bu kez korkmuştum, yüksek sesle ağlamaya başladım. Polis yanımıza vardığında annem,

"Kusura bakmayın memurbey," dedi.

Polis annemi şöyle bir süzmüş olmalı. Gencecik, şık bir kadın. Pahalı görünen bembeyaz bir pardesü, altında boyalı pırılpırıl çizmeler, küçük, ağlayan bir çocuk.

"Tamam hanfendi siz binebilirsiniz," dedi polis memuru bana sevecen bir şekilde bakarak. Minibüse bindik ve diğer yolcuların aranıp binmelerini bekledik. Annem itip kakmayı falan bırakmış, sırnıklı sarılmıştı bana ama yine de sessiz sessiz ağlıyordum. Annem hariç bütün yolcular didik didik arandıktan sonra minibüs kalktı. Biz bir süre sonra, pek bilmediğim bir yerde indik. Annem çantasındaki kalan mektupları bir çöp kutusunun içine attı, beni elimden tutup hızla uzaklaştı.

O gün ödülolarak sadecebir Milliyet Çocukdeğil, bir kovboylu mini mekanik oyuncak ve dondurma da aldım. Yediğim o ilk tokadı unuttum, anneni daha da çok sevdim.

Yıllar sonra annem ve babamın sabahlara kadar 12 Eylül Anayasası referandumunda hayır oyu verilmesini öneren bir metni kopyaladıkların ve ellerindeki adres listesine bu mektupları gönderdiklerini ama bu şekilde propaganda yapmak yasak olduğundan dikkat çekmemek için, farklı posta kutularını seçtiklerini öğrencektim. Annemse bu hikâyeyianlatırken, onu nasıl kurtardığını söyleyip duracaktı. Biraz aklım erince, "İyi ki yemişim o tokadı," diye düşündüm.

ÇIZGILI TIŞÖRT

Bir önceki sayfadan devam

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bugün seni şişeleyip satanlar,
Yarın kement atacaklar bulutlarına!
Güçlü olan ülkelere yağacaksın çaresiz,
Ben yarimi beklerim çeşme başında!"
Özdemir Erdoğan, Soya İthal'dan...

● **Savaş kararını milletin meclisi alamayacaksa, biz niye oy verdik? Her bir seçmenin, yetki gaspı nedeniyle dava hakkı var şu anki başbakanlığa. "Sen kimsin ki vekilin kim" diyo bize sermaye piyasası.**

● Pişmiş Kelle'nin okuyucu köşesinde okumuştum savaşla ilgili en net cümleyi: "Şanlı ordu değil, canlı ordu istiyoruz!"

● **Bazı müesseselerde 'çalma' yoktur 'yer değiştirme' vardır hırsızlık vakalarında. İşte Türkiye'yi öyle bir soydular ki, şu an ülke yer değiştirmiş durumda!**

● Mesaja kapalı tek Evren'di Kenan... Padişahın kızına değil, sarayına talip Keloğlan'dı Süleyman... Tarih de şiir gibi tek başına yazılabilir zannetti Bülent...

Bomba sınırın o tarafına, bu tarafına düşmüş fark eder mi? Tepeden bakınca hepsi topraktı...

● **Ben çocuktum Yukarı Volta ile Aşağı Volta vardı, komşu iki ülke, mapus avlusu gibi. Zamanla Aşağı Volta, Fildişi Sahilleri adını alırken, yukarısı da Burkina Faso olmuş. Anlamı: Dürüst insanların ülkesi...**

● Çok uzaklarda orman yangını çıktı ve giderek yayılıyo sandım... Meğer Yıldırım Demirören yaklaşıyomuş...

● **"Kitap işte, n'olacak ki" deyip okumadan geçen ruh hali, "Kitap işte, daha n'olsun" der hale geçmeden, eksilmeyecek hayatımızdan barbarlık...**

● 'Kadın ve Yaş' konusunda son dakika: Arkadaşımın annesi, doktora yaşı 'doksan' diye söylenince, hasta yatağından düzeltmiş: "Ne doksanı canım, seksen dokuz!.."

● **Cumhuriyet diye bir şey yok, güneşin altında fazla aydınlanmaktan soluklaşmış eski radikal var...**

● "Sofraya her oturan 'ekmek bayat' diyor da, bir Allah'ın kulu ekmekleri kızartmıyor" cümlesiyle geçsin arşive Avukat İbrahim Özt rk amcamız.

● **Hakiki fırlama bir arkadaşım, çocukluğunda daha da fırlamaymış. Onu tanıyan biri anlattı, çocukken balkondan bahçedeki komşu çocuğuna seslenip "Recai, kaka yap! Kaka yap Recai! Kaka yap!" diye diye, zavallı Recai'yi mümkün mertebe, olur olmaz sıçtırıyomuş!..**

● Biz aklımızdan tam eminiz de, bi de telefonlarımızı 'akıllı' ilan ediyoruz! Seyrederiz yakında ŞARJDA TEK BAŞINA'yı!..

● **Korney Vasilyev, akıbetin meçhul be canımın içi! Şöyle başladı hikaye. Arkadaşım Halil Yetiş, okuduğu kitaplardan serdi önüme, "Seç bi tane" di. Tolstoy'un Üç Ölüm'ünü aldım, İletişim Yayınları. Kitaba adını veren Üç Ölüm ve İki Süvari Subayı, müthiş güzel hikayeler. Korney Vasilyev de öyle güzeldi ama yanlıştı forma elimdeki kitapta. Üç sayfa kala yarım kaldı öykü, delirdim. Arandım bulamadım. "Bende var abi aynı kitap, hem de Varlık Yayınları" dedi Çağdaş Erçelik, hakkaten de getirdi 'Üç Ölüm' kitabını. Fakat sadece tek hikaye aynı çıkt iki kitapta, o da tabiatıyna Üç Ölüm hikayesi. Bu saye okudum, Rus kışı nedir ta anlatan Tipi ile olağanüstü güzel, korkunç Polikuşka hikayelerini. Gene de Korney çıkmadı aklımdan. Bir sefer daha yaptım, İş Bankası Yayınları'ndan buldum Tolstoy'un Üç Ölüm'ünü Sonuç, yine tek ortak hikaye aynı hikaye! Amma bu vesileyl okudum, kitabı ve hayvanı seven herkesin okuması gereken Holstomer Daha da güzeli, kısacık Çömlek Alyoşka hikayesini. Ah, nedir o öyle, bu kadar kısa olup**

Anaç algısı:

İzinsiz Gösteri

MURAT KARADAN

İltem Dilek

bu derece masumane, güçlü bir hikaye. Gogol'ün 'Palto'suna eşdeğer arkadaşlar, illa ki okuyunuz. Nasıl eşsiz bir ruh halini, daha da eşsiz anlatmış Lev Tolstoy. Ah bi yakalayaydım da, bana da Korney'in sonunu anlataydı!

● Dünya bir sahnedir, kesinlikle doğru. Ama sahne de birden fazla dünyadır, bu da var...

'da 'playboy' ktığının tıktığı bir!

● **Peki İstanbul'a ilk kez gelen Belçikalının, evde yalnızken çalan kapıyı uzun süre açmaması, çünkü kuş ötüşünden zil olacağına bi türlü aklının yatmaması...**

● Keşke bildiğimiz ton ile aynı balık olduğunu öğrenmeyeydim orkinos! Onu bilmezken daha gizemliydin...

● **Yaşar Kemal'in yazdığı ilk öykü olan Pis Hikaye'yi minik kitap olarak basmış Adam Yayınevi. Bi solukta okudum. Kemal'in Çukurova insanındaki çaresizliği mıhladığı "Ben ne bileyim ben" deyişinin ilk kullanımına, başlangıcına tanık oldum. Çok etkili, insanı kederlendiren bir hikaye. Kaçmaz...**

● İyi ol ama rasyonel de ol. Herkesin her şeyine koşarsan olmaz. Bazısının bazı şeyine koşmazsan da hiç olmaz...

● **Tavlada sevmediğim şey: Zarda dü'yü oluşturan iki noktanın yanyana değil üstüste olması.**

● Kitap şahane ama defter belki daha da güzel! O defterde hangi kitap gizli, bunu o da bilmiyor henüz. Hayatım boyu çok sevdim defteri. Bu yüzden ilkokul üçte 'defterdar' olmayı istediydim. Olabildim mi, hayır...

vedatozdemir.com

EGE SANA GELİYORUM

Tatilin mutfağında ben varım. Bana ulaşmak içindenize sırtınızı vererek önce kumsalı, sonra dar araba yolunu geçmeniz ve karşınıza çıkan mekânın en dibine kadar ilerlemeniz gerekiyor. Orada, hiç suya değmemiş mayom ve hiç güneş görmemiş tenimle oturuyorum. Denizkıyısınagidipdenize girmemekleünlendiğim yıllargeride kaldı.Eskidenbu özelliğimle ilginç bulunurken, artık "aman ne hali varsa görsün" türübir yalnızlığaterkedildim. Bazen "gireyim şu denize" diye düşünüyorum, hatta bazen kıyıya kadar ulaşıpuzunuzun denize bakıyorum. Sağolsunlar arkadaşlarımarasında beni kıyıda görünceheyecanlananlar, benim adıma umuda kapılıp destekleyenler oluyor amasu hiçbir zaman bileklerimi aşmıyor. Dönüp mekanın en dibindeki masada tatilime devam ediyorum. Ağaçların altında çay bahçesine benzeyen ama bira da satılan bir aile işletmesi burası. Üstelik biranın yanında soğuk bardak da veriyorlar. Akşamüstleri mekanın önüne midyeci geliyor. Midyeciye doğru kararlı adımlarla ilerlerken hâlâ benim için umuda kapılanlar oluyor: "Denize mi?" Cevabım elbette çok sert oluyor: "Ne alakası var!"

Tatilimi geçirdiğim bu işletme genelde çocuklu aileler tarafından tercih ediliyor.Etrafçayve hararet ilişkisine yürekten bağlı ebeveynler ve onların 0-12yaş arası çocuklarıyladolu. Bütün hamaklardauyuması şiddetle arzulanan çocuklarsallanıyor. Hamağa yatmak isteyen yetişkinler,torununun dünyanın en önemli çocuğu olduğuna inanan babananneler tarafından savuşturuluyor. Gözlerifaltaşı gibiçocuklar dakikalarca sallanırken,yatsahemeniçi geçecek yetişkin erkeklerkendilerini mecburen çayavuruıyor. Hamaktaki miniklerin ağlamalarına, bağıra bağıra koşandahabüyük(özellikleerkek)çocuklarda ekleninceciddi gürültüoluşuyor. Buradaki erkekçocukların yüzde 70'i Ege,yüzde 30'u Doruk ve yüzde20'si Çınar.Görüldüğügibi yüzde yüzün üzerinde erkek çocuk yoğunluğu yaşanıyor. Ortam biraz karışık. Genelolarak çocukların sevkve idaresindesorunlar var.Egeler, sıksık anneleri masadan kaldıracak kadar uzaklaşmakta kararlı. Doruklar, yemekten hemen önce aniden dondurmaya aşererek ortalığı yıkıyor. Çınarlar durur mu,onlarda masaların arasında koşarak, zaman zaman Dorukların ağlayarak elde ettiği dondurmalara çarparak mekâna hareketlilik katıyor. Bütünçocukları durduran tekşeyiPad.iPadbir mıknatısgibi bütün çocuklarıkendine çeken bir kurtarıcı. Ebeveynlerrahatetmek adına çocuklarının Angry Birds'ler tarafından yetiştirilmesine izin veriyor. Saatlerce beş altı kafa aynı ekrana bakabiliyor. Ondan sonra bu çocuklarneden böyleoldu?Olurtabi, kuşlaryetiştirdisenin çocuğunu.

Benim için gürültü çok problem değil, ama yoğun çocuk popülasyonu yüzünden sık sık yüz yüze gelmek kolay değil. Mesela sigara yaktığım an, bir çocuk aniden toplumsal vicdan gibi yanımda belirebiliyor. Söndürmek zorunda kalıyorum sigarayı, belirme anında henüz nefes çekmişsem çocukların küçük boylu olmasından faydalanarak havaya üflüyorum dumanı. Yanında çocuk varken sigara içen adamları yadırgayan annelerden birine yakalanmak istemiyorum.Mayolarıyla kontrolsüzkoşular yaptıklarından yanlışbir hareketle çıplak bedenlerini yakmak bile mümkün.Yanık bir Ege büyük problemlere yol açabilir. Bu yüzden elimden geldiğince dikkat ediyorum. Bütün çocukların arasında en çok yanıma gelen, suratıma sevimsiz bir ifadeyle bakıp bakıp bir şey söylemeden giden o şişman Ege'yi pek sevmiyorum. Yanlış anlamayın, normalde çocukları severim, ama bu çocukta beni iten bir şeyler var. Ona baktıkça ilerleyenbiyografisinde,"kankibizide gör"diyenbir ergeni,"peder arızaçıkardı" diyenbirgenç irisini, "gönderparayı sokturma belana"diyen birKOBİ'yi,"çakıcam şimdi suratının ortasına" diyen bir kocayı, "al şunları başımdan" diyen bir babayı görebiliyorum. Ege, kendisiyle hiç ilgilenmesem bile günde üç dört defa yanıma gelmeye devam ediyor. Bu çocuğun amacı ne hiç anlamıyorum.

Ailesininbakmadığına eminoluncaminikbirbaş hareketiyle "Git!"dedimEge'ye. Normalde böyle bir tavır sergilemem, ama o sırada dergiye yazı yetiştirmeye çalışıyordum. Pek de sevimli olmayan bir çocuk uğruna köşeyi sallayacak değildim. Gitmedi. Ters ters bakmaya devam etti. Ailesinin beş metre ötede olduğu bir çocuk yanınıza gelip size bakıyorsa onu açık açık kovalayamazsınız. Bu tür durumlarda gerekirse ilgilenmek, sevmek, ne kadar tatlıolduğunun hakkını teslim etmekgerekir. Çirkinçocukyokturöküz yetişkin vardır. Hiçbir şey bulamıyorsanız, "Adın ne senin bakayım?" diyeceksiniz. Yoksa toplum sizi iteler. Çocuğu çocuk için değil ailesi için seveceksiniz. Yanınıza gelen koca kafalı, sevimsiz birvarlıkolsabile çaktırmayacaksınız. Çünkü kafası ne kadar büyükolursa olsuno çocuk ailesinin miniğidir. Annesinin fındığı, babaannesinin kuzusudur. Aileyi kontrol edip, "Hadi git bakayım!" dedim yeniden.Gitmek yerine yanaştı. Sonrabirandaeliniuzatıpmasada duran telefonumu aldı. Aileyi kontrol ettim, bakmasalar telefonumu çekip alırdım, ama annenin bizi izleyeni gözleriyle karşılaşınca gülümsemek zorunda kaldım. "Ege bırakır mısın lütfen o telefonu!" diye seslendi annesi. Bir çocuk kendisine ait olmayan bir oyuncağı falan alıyorsa tepki gösteren ailesine genelde, "Oynasın oynasın, önemli değil," falan denir.Ama gelip masadan telefon alıyorsa veçocuk standartlarına kalın gelen parmaklarıyla ekrana vuruıyorsa "oynasın"dan "napıyo bu ya?"ya kadar ulaşabilirinsan."Ege bırakır mısın lütfen o telefonu" diye tekrar etti annesi. Ege, tahminime göre hızlı hızlı oyun arıyordu telefonumda. Anne hareketlenince bir an, "Sorun değil ya, nolcakrahatsızolmayın,"deyiverdim.İnsan, öylesine kurulan butürbir nezaket cümlesiyle "iyi madem" seviyesine ulaşmaz, ne olursa olsun gelip olaya müdahale eder, ama anne hiç beklemediğim bir biçimde yerine otırup gaspçı oğlunun peşini bırakıverdi. Ege'ye baktım, hızlı hızlı ekranı parmaklamaya devam ediyordu. Her an Clash of Clans'ı açıphızlıhızlı altınlarımı,iksirlerimiharcamaya başlayabilirdi. Telaşlaanneyedöndüm,sahiledoğrıbakarak rahatrahatçayını içiyordu.

Ege oyunu fark etmedi ama telefonu da bırakmadı. Öfkemi gülümsemeyle kamufle etmeye çalışarak annesinin duymayacağı bir sesle, "Tamam hadi ver artık, şarjı bitiyor bak!" dedim. Suratıma bakmadan, "Yalancı şarjı yüzde 85!" diye karşılık verdi. "Ne arıyosun sen telefonda?" diye sordum. Cevabı, "Alo oğlum," diyen annem verdi. "Alo alo!" dedi Ege anneme. "Alo Fırat sen misin?" diye sordu annem. "Alooooo!", "Fırat, alooğlum, Allah Allah...", "Alooo alooo!" diye uzayıp giden Ege-annem görüşmesini, "Anne benimben,birçocukaldıda telefonu, o aramış, hoparlör açık şu an," diyerek kesmeye çalıştım. Araya Ege'nin annesinin, "Ege napıyosun oğlum sen?" diyen sesi de girince, konuşmamız iki anne iki oğlan arasında bir telekonferansa dönüştü. "Kimin çocuğu, ne çocuğu?" diye sordu annem. "Ege ver telefonu!" diyerek bize doğru ayaklandı Ege'ninannesi.Ege'nin annesine,"Problemdeğil," dedikten sonra,kendi anneme,"Ya bir çocuk işte, ben seni ararım sonra, kapat şimdi sen," dedim. "Kapatma alo alooo!" diye bağıran Ege'yi hiç gereği yokken annem susturdu: "Aaa ver bakayim telefonu oğluma!" O sırada yanınıza ulaşan Ege'nin annesi bu fikre büyük bir öfkeyle, "Ege çabuk telefonu ver!" diyerek destek verdi. Ege ağlamaya başladı. Annem, "Allah Allah noluyo oğlum orda, ne biçim çocuk bu? Alsana telefonu şunun elinden!" diyerek ortamı daha da gerdi. Bir şey diyemedim. Cevap, telefonu alıp elime tutuşturan Ege'nin annesinden geldi: "Hanfendi yemedik oğlunuzun telefonunu, hayret bişey ya!" Annesi, bağıra bağıra ağlayan Ege'yi götürürken hoparlörünü kapattığım telefonu kulağıma dayadım. "A-aa noluyo be! Kim bunlar?" diyen anneme, "alo anne benim, dur şimdi, ben seni beş dakika sonra ararım," diyerektelefonu kapattım. Denizebile girmeyecekkadar heyecandan uzakhayatımbir anda saçma sapan bir bulvar komedisine dönüşmüştü. Ege beni yakmıştı.Ter içindeydim. Sahildeki arkadaşlarımın şaşkın bakışları arasında hızlı adımlarla denize ulaştım. Hiç duraksamadan kendimi Ege'nin serinsularına bıraktım.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında evladını, arkadaşını, akrabasını kaybedenler, cenazesini kaldırdıkları insan her ne şekilde ölmüş olursa olsun cenazelerini nasıl istiyorlarsa öyle defnederler. **Yeni Türkiye'deyse** cenazenizi defnetmek için önce polisin elinden kurtarmalı, daha sonra da günler süren bir ablukayı yarmanız gerekebilir. **Yeni Türkiye** hesapta yaradılanın yaradan için sevildiği ama cenazelerin rehin alındığı, mezarlara saldırılan bir ülkedir.

Normal şartlar altında, siyasi partiler ve liderler seçimlerde oy kazanmak için halka projelerini anlatırlar. **Yeni Türkiye'deyse** siyaset "en çok nefret eden kazansın" oyununa dönüşmüştür.

Normal şartlar altında, henüz iki ay önce gerçekleşmiş seçimler için, seçime ilk defa parti olarak giren siyasi çizgilerden birinin dönemin iktidarıyla danışıklı dövüş içinde olduğunu ve seçimden sonra işbirliği yapacakları yorumunu neredeyse binlerce kez tekrarlamış gazeteci ve yorumcuların hiç olmazsa bir yıl boyunca değil konuşmak, nefes almak için bile ağzını açmaması gerekir. Ama **Yeni Türkiye** hayatın her gününe yeniden başlayan hafıza kayıpları ülkesidir.

Normal şartlar altında ülkeyi felâkete götüren bir siyasi çizgiyi yıllarca desteklemiş, bu siyasi çizginin şaibeli operasyonlarını, usül hukukunun ırzına geçerek, kurunun yanında yaş da yanar diyerek desteklemiş; "aman nefret ettiğim kesimlerin ülkedeki hakimiyeti azalsın," diye kimi zaman kırk yıllık eşini dostunu bile çekinmeden satabilmiş insanların aynı siyasi çizgi bir noktadan sonra kendisinden başka herkesin üzerinden buldozer gibi geçmeye başladığı zaman kalkıp yıllardır başkalarına aynı şeyler yapılırken alkışlayanların bir özeleştiri vermeleri hadi bilemedin susup oturmaları beklenir. Ama **Yeni Türkiye** dediğimiz gibi bir hafıza kayıpları ülkesidir. Gerçi arada hakkını yememek lâzım, bir süredir çalışma arkadaşını bile satan, sakallı sahte uzmanı görmüyorum ortalıkta.

Normal şartlar altında gazetelerdeki yalan haberler tepki yaratır, **Yeni Türkiye'de** gerçek haberler sevinç ve umut.

Normal şartlar altında daha altı hafta önce seçimi kaybederek çoğunluğunu kaybeden müstafi bir hükümetin tekrar meşru bir hükümet olması için yeniden bir seçim yapılması ya da en azından azınlık hükümeti kurulması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** bizzat başbakanın kendi ağzıyla itiraf ettiği gibi geçici hükümetin meşruiyet kazanması için bir kaç bomba, ve bir hafta yeterli olabilir.

Ve **normal şartlar altında** sınırlarındaki oluşumlarla sıcak çatışmaya giren bir ülkede herkes kimsenin canına bir zarar gelmesin diye dua eder ama **Yeni Türkiye'nin** müstekreh siyasetçi ve gazetecilerinin zerre kadar utanmadan "Bu bombadan yüzde bir oy gelse, bu böyle devam ederse yüzde kırk beş oluruz," diye askeri operasyonlar ve ölümler üzerinden oy hesabı yaptıklarını görebilirsiniz.

BarışUYGUR

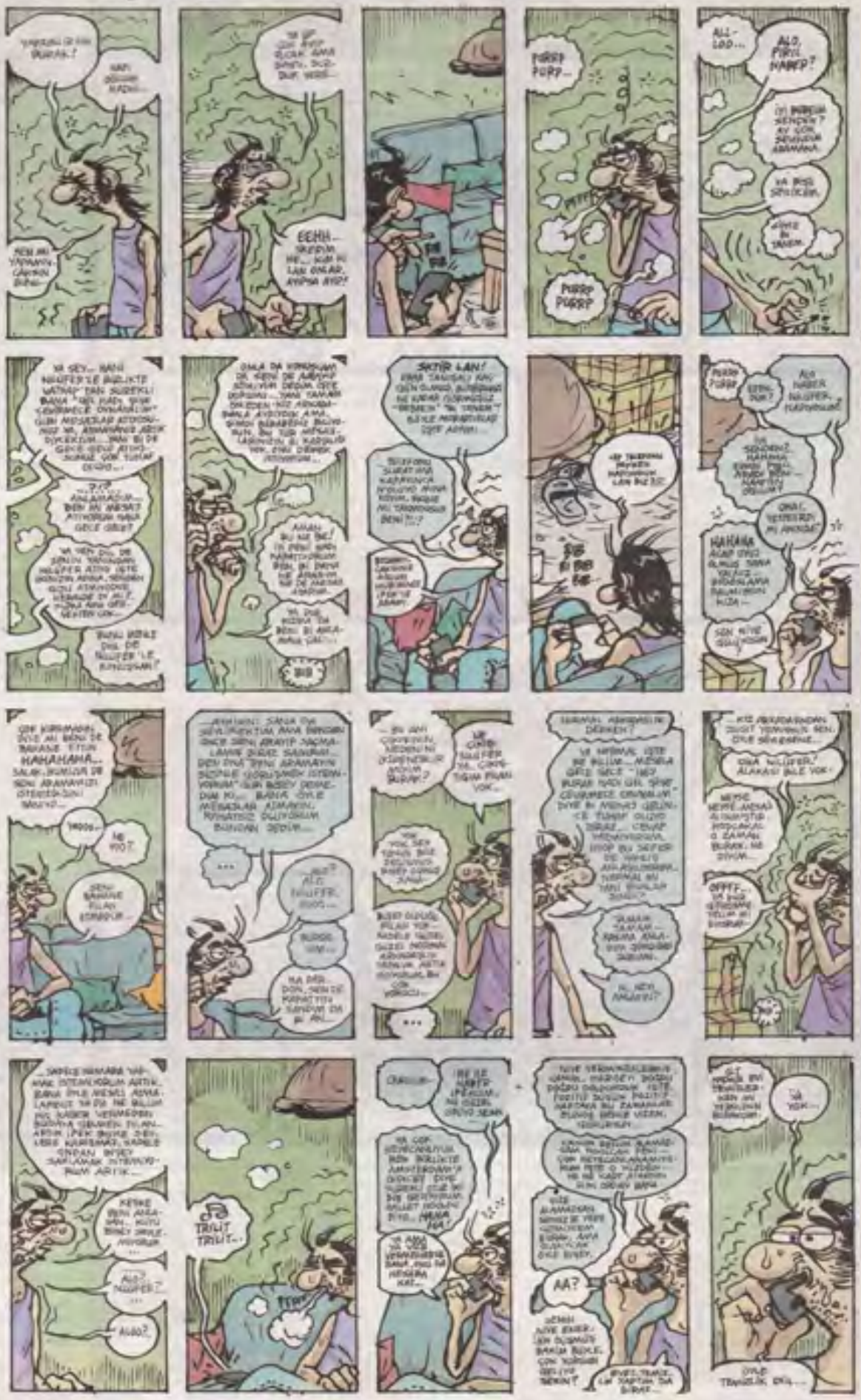

Yeni bir apartman mümkün.

Sevgili apartman sakinleri. Hırslarınızı anlıyorum. Tutkularınızın farkındayım. Apartmanı mütahite vermek istiyorsunuz. Çünkü son beş yıldır bütün diğer apartmanların tek tek yıkılıp yerlerine yeni apartmanlar dikildiğini gördünüz. Kafanızda "böyle bir şey var, apartmanı mütahiteveriyorsun, yıkıyorlar, yeni apartman yapıyorlar, sana da eyni apartmandan daire veriyorlar, böylece eski daire birden yeni daire oluyor" şeklinde yerleşti bazı şeyler. Eski apartman dairelerinden çıkıp yeni apartman dairelerine yerleşen ve hayatları da birden yepyeni olan, seks hayatlarına can gelen, çocukları birden daha zeki ve insancıl olan aileleri gördünüz ve şimdi tüm kalbinizle onlardan nefret ediyorsunuz. "Biz keriz miyiz?" diye düşünüyorsunuz. "Bizim seks hayatımız hep böyle mi olacak?" diye korkuyorsunuz. "Çocuğum devamlı bağırıyor, bir şey söyleyince tükürüp vurmaya çalışıyor, bu çocuk tam olmadı, belki dairemiz yenilenirse çocuk böyle olmaktan vazgeçer, italyan lisesine kaydolur" diye umuyorsunuz. Apartmanı, duvarlarına bakmaktan tiksindiğiniz dairenizi, karınızı, kocanızı, çocuğunuzu mütahite vermek istiyorsunuz. Mütahit bunları alsın, hepsini yeniye çevirsin, size geri versin istiyorsunuz. Ama öyle olmuyor o işler. Sabah akşam kepçe operatörüyle küfürlü kavga eden, mimarın arkasından konuşan, taşeron firmaya nasıl bir oyun ederim de işçilerin parasını az veririm diye düşünen, yeri geldiğinde hısımlarıyla silahlı çatışmaya giren adamdan biraz fazla şey bekliyorsunuz. Mütahiti imkansız şekillerde romantize ediyorsunuz. Bir mütahite karşı hissedilmeyecek hisler hissediyorsunuz. Aşksız hayatlarınızda "artık yaşamam" dediğiniz duyguları mütahit düşüncesiyle yaşıyorsunuz. Müthaite aşksınız. Biraz kendinize gelin. Mütahite verince metrekaresi az alıyormuş evlerin. Bunu da biraz düşünün.

İtalyan Lisesi

Benim sizlere başka bir önerim var. Bugün apartman toplantısına aklımda bir planla geldim. Önümüzde yeni bir dünya inşa etmek için bir fırsat var. Bu apartmanı birlikte yapalım. El birliğiyle, gerekirse arabalarımızla vura vura bu sevgisiz apartmanı yıkalım ve yerine yeni bir apartman değil, ama bir yeni bir duygu, yeni bir hissiyat inşa edelim. Çatısında pinpon masası, kamelyasında fıçı bira olan yeni bir dünyadüşleyelim birlikte. Apartmanın ortasını boşluk bırakalım ve çatıdan su akıtmak suretiyle apartmanın içinde bir şelale oluşturalım. Şelalenin döküldüğü zemin kata alabalık çiftliği kuralım. Yaşlılıktan ya da apartman inşası sırasında ölen insanların evlerini mirasçılara vermeyelim, yeniden satmayalım ama sinemasalonu yapalım. "Çocuğum Bruce Willis'in "Zor Ölüm" serisini sinemada izleyemeyecek" diye hiç üzüldüğünüz olmuyor mu? Sinemalarda Zor Ölüm oynatalım. Şu an sallıyorum.

Suyu buradan vereceğiz.

Bu apartman radye temel ve taşıyıcı kolonlar üzerinde değil; arzularımız ve tutkularımız üzerinde yükselsin. Belediyeden gelip bir şey söylerlerse çatıya çıkıp çocuklarımızı kesmekle tehdit ederiz, zabıta ekiplerine kiremitfırlatırız. Bu apartmanı birlikte yıkalım, birlikte yapalım. Başkasının yaptığı evde yirmi yıllık eşinize başka gözle bakamazsınız. Çocuğu eski evden yeni eve taşımanın olumlu ya da olumsuz bir etkisini göremezsiniz. Bir evden başka bir eve taşınan kedi gibi, bir iki garipser, biraz sıkıntı çıkartır, sonra yine nemrut ve sevimsiz hallerine geri döner. Evimizi ellerimizleyapacağız. Harç karan, tuğla taşıyan, kürekle çimento paketi patlatan eşlerimize başka gözle bakacağız. Seksimiz inşaatla birlikte yükselecek. Su borusunun nereden geçeceğini hesaplamaya çalışırken çocuğunuzun analitik zekası istemsiz olarak artacak. Kendi elleriyle bir şeyler başardığını gördükçe kendine güveni yerine gelecek ve italyan lisesini kazanacak. Hayatlarınızın gerçekten değişmesini istiyorsanız, bu apartmanı birlikte yapacağız.

Ya da illa mütahite verelim diyorsanız metrekare olayına dikkat edelim, dairelerin metrekaresi aynı kalsın, onu önceden konuşalım.

Sevgi ve ışıkla;
Erman Çağlar

groagh@gmail.com

cihan ceylan

Yapım: Kara Haber

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

1990...

"Neymiş efendim, devam zorunluluğuymuş! Devamına da nokta zorunluluğuna da!" iki dakika sonra kalkacak olan hanıyo üniine yetişmek için var gücüyle koşmaktan böyle düşünüyordu. "Dersin de anası kuyayım, okulunun da'ta g.zünden s.kayim!" İlkokulun başından beri okul denen bu çocuk kandırma ve genç uyutma müessesine sabretmişti, sırf liseyi bitirince içinden boşanıp özgür yetişkin hayatına ulaşabilmek için. Fakat sabrımdığı yere zaafında bir özgürlük memduğu, yetişkin insanların karşılıklı fikir üretikleri bir bilim-sanat müessesesi tarandegeldiği üniversitenin, liseden farkınız bir mesnetsiz despotluk mercii olduğunu nereden bilsindi? Nereden perdelerle gizlenebileceğini sandığı bir Ariston gibi, bir Sokrates gibi felsefi söyleşiler, nerede devam zorunluluğu yüzünden asistanla tartışmak. "Dersi dersle öğrenciyorsunuz arkadaşlar. İlk on dakika içinde imza atmayanları yok yazıyorum." "E zaten gelmeyince öğretmiyorsak sınavdan zayıf alıyoruz, niye ayrıca devam zorunluluğu var?" "Ders dersle öğrenilir arkadaşlar." "O zaman sınav olmasın?" "Allah allah, sen çok akıllısın galiba?" "Yani, derse devam etmeden sınavdan geçen ona almadığımız ya sınav sisteminde problem var, ya da devam zorunluluğunda." "Geleceksiniz arkadaşlar, derse ge-le-cek si-niz!" İşte, asistanın felsefi uğraşının karşısında değil, resmi yetkileri karşısında yenik düşmüştü ve şu an Haziran'ın ardından bastıran sıcağında bütün vücudundan şakır şakır ter akıtarak, devamsızlık hakkı bitti için endişelenmemesi gereken derse girebilmek için yetişmesi gereken vapura yetişebilmek için yakalaması gereken treni yakalayabilmek için koşturuyordu.

2014...

Hava, üzerine bir şey almadan çıkmak için fazla soğuktu; o yüzden ofisten çıkarken hırkasını giyip çıkmıştı. Fakat yürüyerek yirmi dakikalık mesafedeki kursa on dakikada ulaşabilmek umuduyla yüksek tempoda koşar adımla yürüdüğü için hırkasını içindeki vücudu yavaş yavaş kaynamaya başlamıştı. "Altı üstü bir ders" diye geçirdi içinden. Bir ders kaçırmverse bir şey kaybetmeyeceğine kendini inandırıp koşturmaktan vazgeçmek, ofise geri dönmek istiyordu, ona inandıramıyordu. Çünkü iki hafta önce bu kasetlerinceye kendini inandırıp ofiste uzayan işleri daha da bir sündürerek iki dersi sallayıvermiş, sonraki hafta girdiği ilk derste bir bebeğil saçlı fransız hocanın anlattığını tam kestiremediği fransız mimikleriyle dik dik yüzüne bakarak ve mazeret tasmaz gizli sinirle tane tane konuşarak sorduğu sorular karşısında angut gibi kalakalmıştı. Bu defa dersi kaçırmamalıydı, daha tempolu yürümeliydi. İçiu içiu su kaynatıp hırkasını yakalarından buhar püskürtmeye başlasa da, üç gündür sabahladığı ofiste üzerinden üç gündür çıkarmadığı donu, atleti, pantolonu ve tişörtü, terin buharıyla üzerine sıcak su dökülmüş hazır noodle gibi yumuşamaya başlasa da daha hızlı yürümeliydi. Fransız öğretmenin mimiklerini iyiye yorabilmek için, bilmem kaçıncı defa girdiği ikinci yabancı dil öğrenme işini bu defa başarabilmek için daha hızlı yürümeliydi.

Bir omuzunda çanta, bir koltuk altında dev dosya ile lambur lumbur koşuyordu. Ayakları iki aydır emdiği ter yüzünden yağlı bir kayışa dönüşmüş çoraplarını içinde her adımda tuzlarak pustalın bir bumuna bir topuğuna gidip gidip geldiği için tam performansla koşamıyordu. Evet, iki aydır yıkanmıyordu. Liseyi bitirip tamamen kendi iradesinde bir hayat sürmek üzere evden ayrılınca sadece okulun mesnetsiz kurallarını değil, her türlü ailevi ve içtimai rutin uygulamayı bırakmıştı. Eve, koltuğa, yatağa postallarıyla girmiyor, saçını saklamıyor, tırnaklarını hiç kesmiyor, pantolonunun, tişörtünü, donunu üzerinden hiç çıkarmıyordu. Evet, iki aydan beri hiç yıkanmamıştı. İki aydan beri tişörtlerindeki teri emdikçe emen donunun paçaları testere gibi olmuş, kasıklarını her adımda jilet gibi kesiyordu ama yıkanmaya hiç niyeti yoktu. Çünkü ayaklarının ve tişörtlerinin sorumlusu yıkanmamak değil, yaz sıcağında onu bir hiç uğruna deli gibi koşturan elit-toplum-okul-devlet dayatmalarıydı. Ve onlara boyun eğerek değil, her türlü üzdıraba rağmen onların tüm dayatmalarına karşı durarak onlarla savaşabilirdi. Yavaşça hareket etmeye başlayan trenin kapısından içeri atladığında hızgın vücudundan yağlıklara ter, nefes nefese soluyan burnundan öfke fışkırıyordu.

Yirmi dakikalık mesafeyi gerçekten de on dakikada alabilmesine şaşırarak kursun kapısına yaklaştı. Öğrencilerin çoğu henüz kapının önünde sigara içiyorlardı. Hızla sınıfa girip sınıfın uzak bir köşesine oturdu, telaşla kalemini defterini çıkardı. Büyük uğraş esnasında asıldan hedefe ulaşıvermenin yarattığı moralsuk yavaş yavaş geçip de ortamı algılamaya başlayınca bulunduğu yere göre fazlasıyla kıyafetsiz olduğunu farketti. Bir kaç öğrencinin sakin sakin önlerindeki kitapları karıştırdığı serin sınıfta o, her yerinden ter akıtarak ve etrafa ısı yayarak oturmuş hızlı hızlı soluyordu. Öğlen yemekte ağzını silikleme sonra atacak yer bulamayıp cebine sokuşturduğu peçeteyi çıkarıp alnından akan terleri sildi, fakat hırkanın boğazından hala buhar püskürtüyordu. Sobstil öğretmen "Bonjuuoğğğ" diyerek hızla sınıfa girdi. "Sa vaa? Komanş sa vaa?" Aha, bunu bilmeyecek ne var, o da sa va diyecekti. "Sa vaaa." Bu kadar basit. Öğretmen derhal arkasını dönüp günün tarihini tahtaya yazdı, kitabı karıştırarak sanki herkes çok anlıyormuş gibi Fransızca bir şeyler sordu. Herkes yarım yamalak cevap vermeye çalıştı. Her derse takım elbiseli gelip kitabını defterini masaya hep hizalı yerleştiren yuppie kılıklı adam, her şeyi eksiksiz not alan triko hırkalı kız ve her boku bilen ergen sesli delikanlı düzgün cümlelerle cevap verdiler, hatta öğretmenle küçük diyaloglara bile girdiler. Kendisi ise yolunun buraya nasıl düştüğü belirsiz, hiç bir şeyi antamayan kır bıyıklı dayıyla birlikte hiç cevap veremeden öylece durdu. Herkesin ne zaman bu kadar da iyi konuşmaya başladığına şaşıramadı, dayıyla aynı kategoriye girdiğine bile üzülemedi. Dikkati gayet dolu olan sınıfta kimsenin her iki yanındaki ikişer sandalyeye oturmamış olmasıyla meşgaldi. Normalde prensip olarak Fransızca dışında kelime konuşmayan öğretmen "Eam... Biğ penceğe... Açıyoğ... Açabiliğ siniz?.." deyince ve üçüncü yan sandalyedeki mimyon kız fırlayıp kalbinin yapışarak pencereyi soğuk havada ardına kadar açınca anladı ki ona sadece sıcak buhar gibi gelen şey, sınıfı dolduran kesif bir kokudur.

Tren bindiği istasyon ilk istasyonlardan biriydi, o yüzden tren hemen boştu. Nefes nefese vagonun en dibine gidip dipteki geniş koltuğun ortasına oturdu. Tren hareket ettiğinde kapıdan içeri esen rüzgar sıcak yüzünü yalayınca biraz rahatladı. Ama bütün bu olanlara hala sinirliydi. İnsanlardan olduğu gibi yazdan da nefret ediyordu. Gayet güzel bir aksesuar olduğunu ve şekala yazın da giyilebileceğini düşündüğü yün berenin altındaki terli kafası çok fena kaşınıyordu. İki aydır yıkamadığı ve tabi ki taramadığı uzun saçları boynunun iki yanında ikişer topuk olmuş, terli boyun derisine yün keçe gibi batıyordu. Tişörtünün altındaki sütyeni acılar içinde kıvranıyor, postalın içine sıvanmış çamursu ter bulamacı içindeki ayakları alev alev yanıyordu. Her ne kadar kollarını kesterek kolsuz hale getirmişse de, üzerindeki anlında bir sweatşört olan kapkalın penyedon mamul tişört omuzlarını ve sırtını yakıyor, koltuk altlarından şarıl şarıl terlerin akmasına sebep oluyordu. Tam öfkesini toplumsal despotluktan alıp yaz sıcağına vermek üzereydi ki tren ilerledikçe vagonun dolmaya başladığını, ayakta bekleyen bir sürü insan olduğunu, fakat hiç birinin yanındaki ve önündeki boş koltukları oturmadığını farketti. Tam o sırada aynı şeyi irene yeni bir kadın da farketti, kalabalıktan uyrılıverip hemen onun çapraz karşısındaki boş koltuğa sevinçle oturuverdi. Sonra sevinçle sırtını aniden ekşidi, oturduğu yerde kıpır kıpır kıpırdanmaya başladı. Çantasından bir kağıt mendil çıkarıp ağzını burnunu kapattı. Sonunda fırlayarak kalkıp kalabalığa karışarak geldiği gibi gitti. O zaman anladı ki kendisinin sadece tişörtlerini yakan ve vücudunu yapış yapış eden bu ter, başkaları için kesif bir kokudur. İki aydır cildini ve giysilerini silinip silinip üzerinde kuruyan ter ve her silinişte üzerine tabaka tabaka yapışan toz, kir, pas, mikrobü ve bakteri, on dakika öncesine kadar kurutulmuş sir tozu gibi hep beraberce ve sessince bekliyorken, koşmasın yarattığı yeni ıslak ve sıcak terle karşılaşınca sıcak suya koyulmuş peşet çayın rengini salıvermesi gibi kokusunu salıvermişti. İnsanlara, mayalanmış vücudunun kokusuna yaklaşmamaları, öfkesinin tekrar toplumu yönelmesine sebep oldu. Yaklaşmamalıydı! Onların yakınlığına ihtiyacı yokta! Tüm bu toplumsal zavallığın, despotluğun, anlayışsızlığın, akıl-iselime karşı aymazlığın, hak ve adalete karşı kaba kuvvetin mucidi ve faili şu karşısında ayakta bekleyen, trenin ritmik sarsıntılarıyla ritmik şekilde hep beraber sağa sola titreyen fındık beyinli kalabalık değil miydi zaten?! Onların hükümranlığına karşı yaz günü giydiği yün berresiyle, sırtına bok çizdiği kolları kesik sweşörtüyle, tişörtlerinin sonuyla, ayaklarının ustalıbeyle ve pis kokusuyla savaşacaktı! Pis kokunu düşünmenin ondan uzak tutan koruyucu kalkanıydı onun!

Üç gün ofisten hiç çıkmamıştı. Üç gün boyunca yumuşacık penye donu, atleti ve tişörtü vücudunun tüm sıvı ifrazatını emdikçe emmiş, bir yandan emdiklerinin suyunu buharlaştırarak kururken bir yandan da deri kalıntısı, toz, bormoo ve bakteri artığından oluşan kimyasal içeriğini bünyesinde saklamıştı. Peynir altı suyu tozu gibi giysilerinde ve cildinde taşıdığı bu konsantre ifrazat, tempolu yürüyüş esnasında salınan yeni terle çözünerek hırkanın içindeki boşluğu bir koku bulutu olarak doldurmuş, sınıfta durduktan sonra da hırkanın yakasından üflenerek ve iri örgülerinin arasından sızarak sınıfa yayılmıştı. Tüm istediği yabani tabiatını birazcık olsun medenileştirmek, birazcık olsun sosyalleşebilmek, birazcık olsun toplum içinde rahat hareket edebilir hale gelmekti; kursa da bunun için geliyordu, dili de bunun için öğrenmek istiyordu. Fakat ehlileşme çabaları yine her zamanki gibi programsızlık, ihtiyatsızlık, ihmalkarlık ve vurdumduymazlık yüzünden imkansız hale gelmişti. Bobstil öğretmenle göz göze gelmek, mimiklerinde bir mazur görüş, bir affediş, o da olmadı bir sitem yakalamak istiyordu. Fakat tüm sınıfla birlikte öğretmen de onu yok farzediyordu şu anda. Ne iş göç arasında kendilerine zorla vakit ayırıp dil öğretmeye çalışırken burunlarına cebren ekşi tişörtlerini ve koltuklarını soktuğu insanlarla sosyalleşmesi mümkündü artık, ne de dinleyemediği ve katılamadığı bir derste herkesle birlikte tekrar etme göcünü ve hakkını kendinde bulamadığı cümleleri öğrenmesi mümkündü. Kırk beş dakika dirseklerini oynatmamaya ve koltuklarını açığa çıkarmamaya özen göstererek yerinde sessizce oturdu. Öğretmen beş dakika kahve ve sigara molası verince usulcacık eşyalarını topladı, selamlaşacak kadar tanış olmayı beceremediği sınıf arkadaşlarına bay bay da diyemeden sessizce sınıftan çıkıp uzaklaştı. Sündüre sündüre bitiremediği ve kurs saatinden sonraya sarkıttığı işlerini bitirmek üzere ofise doğru yürürken umudunu, sevincini ve öz saygısını yitirmiş halde yere bakıyordu. Bir daha kursa geleceğini sanmıyordu; değil dil öğrenmeye, her hangi bir işi başlayıp bitirmeye ne maktedirdi ne de layıktı. Terli vücudundan tiksiniyordu, kendinden nefret ediyordu.

Asıl inecediğinden bir önceki istasyonda indi. Taş istasyon binasının çevresindeki çınarların serin gölgesinde yavaş yavaş yürüdü. "Dersine de sokayım okuluna da" di ye düşündü. İstemiyordu! Okulu istemediği gibi diplomayı da istemiyordu! Zorba toplumun dayatmalarına karşı duracaksa rüş vetini de geri çevirebilmeliydi. Bu düşünce hoşuna gitti. Koyu gölgedeki boş bir banka oturdu, ellerini ensesine koyup ıslak koltuklarını serinletti. İnsanlardan nefret ediyordu, rüzgarda hışırdayan ağaçları seviyordu.

SON

Furkan Özçoban

HOBBIT EVLENİYOR

gelen kutusu

Murat ARAS

Uğur AKSOY

Hakan KARADENİZ

Servet TURAN

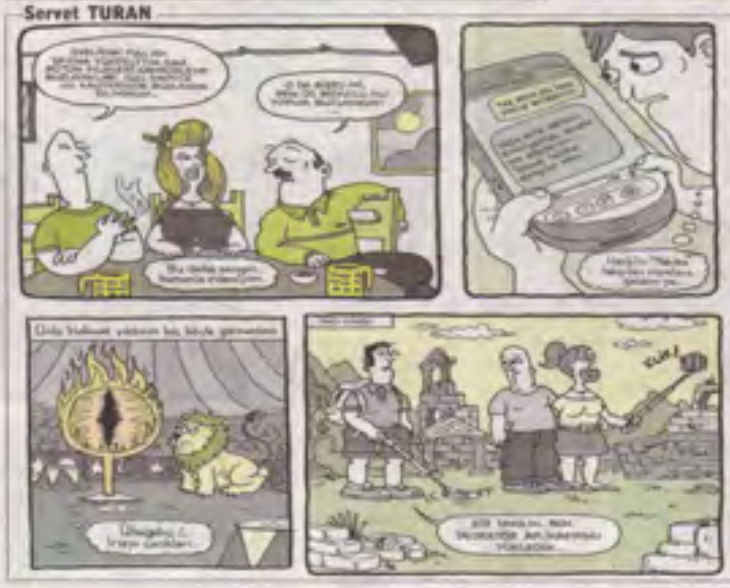

Özgür KAHYAOĞLU

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Görsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Oygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Editör: Yiğit Ekşioğlu, Kerem Pişkin, Murat Zengin
Kalligrafi: Şevki Tanyolaç
Muhasebe: Nilüfer Tüfekçi
Kadro İlişkileri: Sevgül Yıldız
Bilgi Sorumlusu: Sinem Yılmaz

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamşar Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:2 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Faks:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: AFA Ltd.Şti. Hadımköy Arabalı Güneşli Köyü Hadımköy-Esenkent Yol: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Ozeanien:** 120$
IBAN Numaralarımız:

Haftalık Mizah Dergisi | 30 Temmuz 2015 | Sayı: 413

● Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın bağlı yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

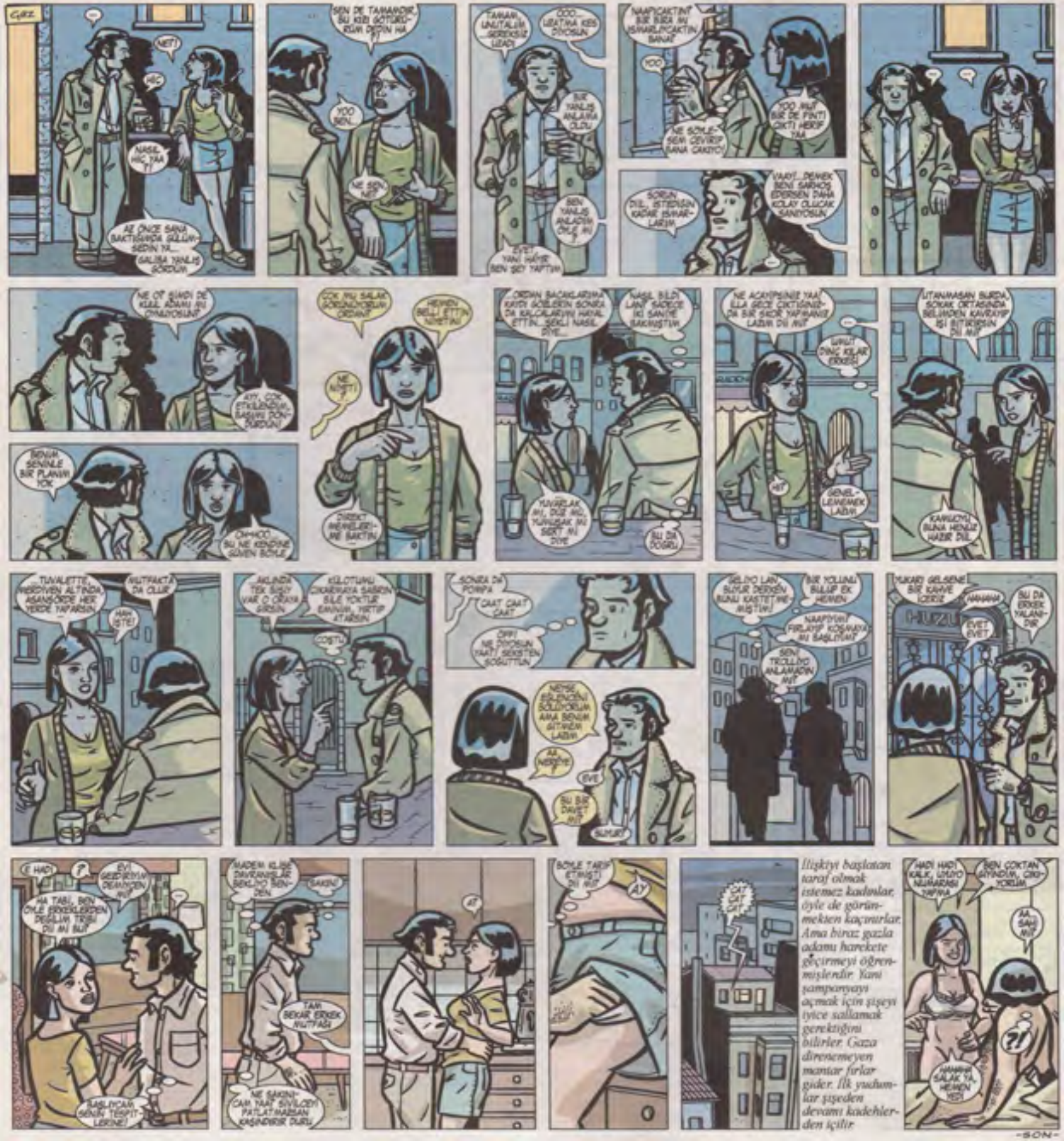

6 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2015/32 No: 414
3.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI 4 TL.

UYKUSUZ

Ahmet Davutoğlu:
"Evlatlarımızı da kendimizi de feda etmeye hazırız."

Çizgi

Ahmet Davutoğlu savaş için "Evlatlarımızı da kendimizi de feda etmeye hazırız," dedi.

Batı Şeria'da ırkçı Yahudilerin Filistinli bebeği yakması İsrailli yetkililer tarafından kınandı.

Taraf gazetesinin haberine kızan Burhan Kuzu, "Bu attığınız başlığı ispat edemezseniz yapacağınız şey günlük gazetenizin o nüshasını olduğu gibi münasip yerinizde saklamanız," dedi.

UYUYUN LAN

Sevgili Uykusuz okurlarım; Bombaların altında koalisyon çalışmaları devam ediyor... Saray-meclis-dağ üçgeni kuruldu ve İç ağrıları toplamı 180 derece ediyor, ama hissedilen 190-200... Genel resme şöyle bi "look at the tabela" edecek olursak: MHP var.. "Emanet oy" verenlere kızıyo... "Boğazda yalıda oturup viskisini yudumlayan, marmaris'te villasında yatan şerefsizler" diye kızıyo..... Fakat, boğazda yalıda, marmaris'te villada oturan adamın HDP'ye işi ne? AKP'li olur.. Nasıl aldılar yalıyı villayı şerefsizler kızım?

Akil heyeti var... Geçen bi balık lokantasında buluşup bazı açıklaması yaptılar.. Çünkü balıkta bulunan omega-3 zihni açar... Ama berkes balık sevmediği için, hepsi gelmedi akillerin... Bi kısmı eminönü'ne köfte yemeye gittiler..

HDP var.. Selahattin rugan ayakkabı modeli saçlarıyla "Silahlar susmalı" diye geziyor etrafta.. Fakat o öyle dedikçe insanın bağırıyor silahlar.. Bülent de kadınları susturamaya çalışıyor ama en az sela kadar başarısız o da.

Sonra CHP var.. Koalisyon peşindeler.. Koalisyon görüşmelerinden çıktığı zamanlarda patlamaları kınıyo kemal kılıç, sonra görüşmeye geri dönüyo.. Adamları lafa tutarken savaşıyoruz lan..

Bi de Amerika var.. "Uzama kaçana sıkıca" diye bakın vardı en son.. Şimdilerde iyice ufaltmadan rahat etmiyecek havalar.. "Sizinle savaşı güzel buralarda...

Yunanistan'ın borsa da çöktü iyice yaka yediler.. Ata spor'u matah olan adama o kadar borç verirsen olacağı bu... Parayı kaptırdığın topuklamış... Mesela, Japon'a ver borcu.. Ata spor'a Sume adamların.. Parayı koyarak cebi yok üstünde.. Getünde zulalasa yine görürsün.. Herşey ortada... Mesela, bize versen parayı, geri alırsın.. Ama biraz güreşmen lazım..

İzmir'de 500 bin suriyeli sığınması, yasadışı yollarla Avrupaya geçmek için bekliyor, parklarda bahçelerde yatıyorlar... Bi sıkıntı olduğunda insanları denize dökme işlemini İzmir'den yapıyoruz... Geleneksel..

Nuh peygamber suların çekilip çekilmediğini anlamak için bi güvercin salıyor.. Güvercin ağzında zeytin dalıyla dönüyo.. Barış güvercininin hikayesi bu... Aslında barış güvercini değil yani... Sıkıntı geçmiş mi, donanlara güvercini...

Yani demek istediğim barış güvercini diye birşey yok.. Bildiğin İHA..

Vatandaşa Sorduk: SICAKLAR

Ulrih TAMBURİNMEN (38):
Bazı zaman, otobüste falan bi yere tutunduğum da, tişörtle vücudum arasında bi boşluk oluyo.. Öyle zamanlarda tür daneleri bedeni geziyor ya hani, sayıyorum ki habitler yaşıyor beni.. Ama arzuyla barışıkla vermek istesem de boşlukta beynede habit arayan dil, sıcakta kurup, kaşlamba kafasına dönüyor..

Kadir HASSİNVERTEST (27):
Eskiden hava çok sıcak olduğunda "çavların gibi yanıyor" "ensede boza pişiyor" "Temmuzda ayran kayganya gibi yakıtırmalar yapardik... Sonra o yakıştırmaların yerine "hissedilen sıcaklık" tanımı geldi. Ve medeniyet yolunda bir adım daha attık. Yan mor..

Metelhan DEMİRYURTGANG (31):
Esmiyor... Kapışı cayır cayır aşık ceregan da yapmıyor.. Tül kipirdamıyor lan.. Oturşan, ebeş değen yerde kabıyor.. Dışarda bile "Haramın bu kadar sıcak olduğunu bilseydim, gölgeden çıkmazdım" diyor.. Diğer taraftan "Saat 3'ten 4'ten sonra çıkmak lazım" diyor.. Diğer yanda halalı.

Kılıçdaroğlu: "AKP ile koalisyon kurmazsak üzülürüm."

Devlet Bahçeli "Türkiye'de ne kadar deterjan varsa Akvil'den Omo'ya Tursil'den bilmem neye kadar alayını dökeceğiz," diyerek Ak Parti iktidarını nasıl temizleyeceklerini anlattı.

Ve son günlerde yaşanan olayların sorumlusu bulundu: Cihangir halkı.

Mecliş oturumunda horul horul uyuyan Uğur Işılak, kendisini savundu: "Vatanseverin uykusu, hainin uyanıklığından evladır."

KAÇ YIL OLDU? — FIRAT BUDACI

Arınç ve Kadın

Bülent Arınç, çocuk cinayetleriyle bir soruya cevap verirken gençlik dizilerindeki kravat gevşekliğine ve mini eteklere kadar ilerlemeyi başaralı **1 yıl,**

CHP'li Aylin Nazlıaka'nın kürtaj hakkında konuşurken "vajina" kelimesini kullanması üzerine yüzü kıpkırmızı olan Bülent Arınç, "Bir evli, bir bayan, çocuğu olan milletvekili kendisi ile ilgili bir organını nasıl böyle açıkça konuşabilir," diye şaşıralı **3 yıl,**

Bülent Arınç, "Kadın herkesin içinde kahkaha atmayacak," diyeli **1 yıl,**

Bülent Arınç, internet sansürünü eleştiren Ümit Boyner için "İktidara gelirse porno siteleri serbest bırakabilir," yorumunda bulunalı **4 yıl,**

Bülent Arınç, "kahkaha" açıklamasıyla İngiliz gazetesi The Independent'ın "en cinsiyetçi siyasetçiler" listesine üçüncü sıradan gireli **1 yıl,**

Bülent Arınç, Mardin Milletvekili Emine Ayna hakkında, "Çok garip bir yaratık," diyeli **6 yıl,**

Asena Erkin'in direk dansı fotoğrafını irdeleyen Bülent Arınç, "'Kocasını bırakıp tatile çıkanlar, direği gördüğünde dayanamayıp direğe çıkanlar... Size kızmanın ötesinde acıyabilirim," sonucuna varalı **1 yıl,**

Bülent Arınç, "Kadınlar, 'eşimdir döver' diyecek kadar sadakat doludur. Tasarı ailenin bütünlüğünü bozacak niteliktedir," sözleriyle kadına şiddet yasasına karşı çıkalı **18 yıl olmuş.**

Uykusuz Gerin

Barış: Hah Memo şimdi tamraa yedin işte. Bak sizin evin üzerinden F16 geçirecekler miş.

Memo: Alla alla. Ne alaka?

B: Oğlum HDP'ye oy veren senin gibi at kuyruklu Cihangir entellerine yoğun saldırı var, tepenizden F16 uçuracak, sokaklarınızdan ZPT geçirecekler miş.

M: O neymiş be..

B: Bitmedi, Bahçeli hepinizi şerefsiz ilan etmiş oğlum.

M: Amaan...

B: Lan oğlum ülkede ne bok oluyorsa hepsinin sorumlusunu Cihangir halkı yaptılar diyorum sana! Cihangir'de oturanları şeytanlaştırıyorlar! Var ya, bir gece .amızın gelebilirler, her an g.zünü kesebilirler Memo.

M: Hiç de bi s.kim kesemezler.

B: Alla alla, olum sen normalde pinklerden böyle şeylerden, hemen fetöset senaryoları yazar, kaçış planları yapar, Cihangir'e sfi sopalılar saldıracak, evimi taşlayacaklar diye ağlayardın! Kendi kendini daha da korkuturdun! Ne o, çok rahat konuşuyorsun bakıyorum?

M: Barışçığım kusura bakma, adres yanlış. Benim ikametgahım Bodrum'da artık. Hanene çocuğu Bodrum'a gönderdim. Git Oky'yi, Ersin'i, olmadı Yiğit'i korkut.

B: Vaay, çakal Memo'ya bak, biz onu burada çocuksu, naif zannederken, çakal gibi, kurnaz gibi gidip çoktan kaçış planını hazırlamış bile. Çocuksu mocuksu değil, resmen Türk filmlerindeki, kafasında kırk tilki dönen gecekondu mahallesi muhtarları gibiymişsin.

M: Ulan her hafta bok yazıyorum, kurnmak yazıyorum, sumuk yazıyorum, köpeğin adı bile biraz da yğrenelim, çocuksuluk s.kti nerden çıktı ki .mına koyim?

B: Çocuk zaten bokuyla sumuğuyle oynayıp gülüp eğlenene denir Memoşko, çocuksu diyince aklına şartlı refleks gibi volt düzeyi gelmeyiyorsun birazcık.

M: E kız babasıyım ben abi, çocuk demek benim için frozen demek, prenses demek, winks demek, pony demek.

B: Tamam işte, çocuğun barbiyle değil de sumuğuyle oynayanına erkek çocuk diyoruz zaten. Anla yani lafı gargaraya getirip kurnalığını perdelemeni yemedim onu da söyleyeyim. Sırrı gibi terketmişsin Cihangir'i Memooo, gizliyi ilk önce fareler terkeder Memooo!

M: Alla alla, ne kurnalığı yahu, ben sadece Çakıl daha yeşil daha doğal bir ortamda okula gitsin istiyorum.

B: Çankırı'ya mı, Boyabat'a mı yerleştin Memo? Hanan ilime .mına koyim? Gittin büyük şehrin minyatürü gece hayatı diskosu barıyla ünlü Bodrum'a yerleştin. Resmen herkesten önce kokuyu alıp Cihangir'i terkettin. O çocuksu, naif Memo Cihangir'deki 600 seçmeni yüz üstü bırakıp Bodrum'a kaçtı işte.

M: Berat yeniti bunları, True Detective'i izliyor musun?

B: Haydaaa. Ben ne konuşuyorum sen ne konuşuyorsun, yazıyı bırakmışsın işte oğlum hemşehrilerini, kaçmışsın. Onları F16'lar ZPT'ler, sana True Detective'ler. Bodrum diskoları.

M: Ulan ZPT ZPT diyip duruyorsun, ne ki bu? Zapoye mi? Zapata mı?

B: Z, zırtlı... Ulan bir dakika, sen diyor musun ki True Detective'i?

M: Yoo. Son yirmi yıldır Breaking Bad'den başka dizi izlemediğim yok.

B: Memo gerçek bir çakal çıktın, konuyu değiştirmek için yapmayacağın şey yok, valla.

M: Peki Barışçığım, F16'yı Cihangir'den uçuracaklar da Asmalımescit'ten geçmeyecek mi o uçak?! İki adım ötesi de senin evin .mına koyim, beni korkutacağına kendin kork.

B: Ohoo, taşındım ki oğlum ben çaktan.

M: E .mına koyim ben niye tek başıma çakal oluyorum, kurnız oluyorum o zaman? Sen de kaçmışsın işte!

B: Şimdi orası ayrı.

M: Ya berak!

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında halktan oy isteyen bir siyasetçinin, bir partiye oy veren altı milyon insana "şerefsiz" diye hakaret etmesini hayâl etmek bile güçtür. Bir siyasetçinin seçmenlere bu kadar açık hakaret etmesi, o siyasetçinin kimseden oy falan istemediği anlamına gelir. **Yeni Türkiye'de** oy vermek; oy vermediğiniz siyasetçilerin hemen hepsinden aptal, cahil, bidon kafalı ve son olarak şerefsiz diye hakaret işitmeye de hazır olmayı gerektirir.

Normal şartlar altında, yasal ya da yasa dışı, birbirinden farklı siyasetlerde birden fazla örgüte üye olmanın önkoşulu büyük bir dengesiz ya da profesyonel bir ajan olmaktır. **Yeni Türkiye'deyse** aynı anda dört örgüte birden üye olmanıza olanak tanıyan bir fırsatlar ülkesidir.

Normal şartlar altında, insanlar ulvi gördükleri amaçlar için kendilerini feda edebilirler ve bunun adına altruism denir. **Yeni Türkiye'yse** ulvi gördükleri amaçlar için yoksul halkın çocuklarını feda etmeye hazır, başkasının hayatı üzerinden fedakarlık yapmayı kahramanlık zanneden korkaklar ülkesidir.

Normal şartlar altında bir tarihi eseri yenilemenin, o eserin bulunduğu koruma altındaki bölgeye inşaat yapmanın her ülkede değişen farklı koşulları vardır. Alınması gereken izinler, onlaylanması gereken projeler ve izlenmesi gereken prosedürler her ülkede değişir ama yalnız **Yeni Türkiye'de** bu şekilde bir inşaat yapmanın ilk adımı tarihi eserin yanıp kül olmasını beklemektir ve büyük bir tesadüf eseri hükümete yakın müteahhitlerin bu tip inşaatlara girişmek için tarihi eserlerin yanıp kül olmalarını uzun süre beklemeleri gerekmez. **Yeni Türkiye** tarihi eserlerin, hükümete yakın müteahhitler tarafından yapılan inşaat planlarının mürekkebi kurumadan herhâlde kederlerinden yanıp kül olduğu bir mucizeler ülkesidir.

Normal şartlar altında bir siyasi parti, bir genel seçimde kaybettiği oyları geri kazanmak için politikasını gözden geçirir ve söylemlerini tekrar değerlendirir. **Yeni Türkiye** ise iktidarı kaybeden bir siyasi partinin, oylarını geri kazanmak için aklına gelen yöntemlerden biri, kendisine oy vermeyen kitleleri günlerce elektriksiz bırakmaktır. **Yeni Türkiye** verdiğiniz oyun size yolsuzluk, susuzluk ve elektriksizlik olarak dönebileceği bir ülkedir.

Normal şartlar altında üstelik yanı başında kanlı bir iç savaş yaşanan bir ülkede, yılın ilk yedi ayında 971 kişi, ancak bu savaşın ülkeye sıçraması hâlinde hayatını kaybedebilir. **Yeni Türkiye** ise yılın ilk yedi ayında 971 kişinin iş cinayetlerinde sessiz sedasız öldürüldüğü ve iş cinayetlerinde öldürülenlerin, toplu halde yüzer, iki yüzer değil de birer ikişer öldükleri takdirde haber dahi olamadıkları bir ülkedir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bizim oralıların bir çözemediği de **"görersin"**. Hatta **"görersin bak"**. **"Görürsün"** diyemiyor. Diyemiyor balam diyemiyor.

æ Geçenlerde bir arkadaş, "ağabey bizim köyde düğünlerde bir meze olur, baksana yemin ediyorum, leğenlerle karpuz keserler" dedi bana. O anda irkildim. "Neyy" dedim, "leğenlerle mi karpuz keserler, o neymiş öyle ya, benim hayatta en sevmediğim şey karpuz, sen birde kalkmış bana leğenlerle karpuz kesilmesi övüyorsun, leğenlerle karpuz kesilmesi ne Allah aşkına, yemin ediyorum şu anda içim bunaldı, ortamınız gözümün önünde canlandı, şu anda ağlıyorum, bu benim kaldırabileceğimden fazlası olan bir şey, mutlu musun lan" dedim. "Ağabey bilmiyordum, bir yerde de karpuzu herkes sever, ne bileyim, karpuz ukim sevmez, bilmiyordum" dedi. "Bilinama bunları" dedim. "Nerden biliyim lan" dedi. Biranda ciddileşti. "Ya yok, ondan değilde" derken, "nelanne" dedi, "gözünün üstünebir vurarım, görersin bak" dedi. "Vurarım" ve "görersin bak"ı peş peşe duyunca, alttan almazsam ağzımın kırılacağını anladım, alttanaldım, konu kapandı. Amabence tam da kapanmadı. Bence ben şu anda mimlendim. Bir gün mutlaka oyacak beni. Hiç beklemediğim biranda yumruk vuracak. Allah'ımçok korkuyorum. Karpuz yüzüne yiyeceğim dayağı düşündükçe yerimde duramıyorum, ağlıyorum.

æ Köy yerinde Cavit emmiye gülümsemeli göz kırp selamı olmuyor.

æ Tırtılın kelebek olduğunu bilmeyen var.

æ Geçenlerde birsahil kasabasındayım. Kaldığım sitenin de havuzu var. Arkadaş ısrar etti, "gel havuza girelim" dedi. Dedim "ben girmem". Ne bileyim, içimden gelmedi. Bir de yani deniz varken, ne bileyim, havuz ne yani. Deniz daha iyi bence. İndik havuz kenarına, arkadaşım yüzüyor havuzda, ben öyle kenardayım, birçocuk geldi. "Senniye girmiyorsun havuza" dedi. Dedim "bendeniz seviyorum, sen niye girmiyorsun denize" dedim. "Ağabey burada denize girilmiyor" dedi "Neden" dedim. "Geçen mesela denize girdim, önümden böyle b.k geçti" dedi. Bir de eliyle de gösteriyor. "Buranın insanı böyle ağabey" dedi. "Tuvaleti mi geldi, evine gitmeye üşenir, denize yapar" dedi. "Gerçi havuza da işiyorlar, ben biliyorum, ama ne yapacaksın" dedi, sonra da havuza akrobatik atladı.

æ Üniversitedeyken çokkomikbir arkadaşım vardı. Halitipi komikti.

Başına hep olmadık işler gelirdi. Zemin Mekaniği sınavında artık nasıl bir kağıt verdiyse, hoca kendisine 0'ı yeterli görmeyip **00** vermişti. Birde kırmızıyla kalın yazmış, bir de altına çizgiçekmiş. Şimal yıldızı gibi parlıyordu notu diğer notlar arasında panoda. Düşünün ki benim notum bile kaynamıştı arada. Ben de 1 almıştım 100 üzerinden. Yineiyi. Ben Zemin Mekaniğidersinden o seneyi takip eden seneler boyunca hep kaldım. Komik arkadaş ise artık nasıl bir hırs yaptıysa sonraki sınavda 100 aldıgeçti. Fantastikti.

æ Bisiklete**çiye** bisikleti bir araba gibigörüp, **"o yollar zorlu, o yollar viraj"**lı" demek çoksaçma.

æ Hani böyle diş macunu bitiyor da, hani böyle o içindekalanson macunu türlü işlemler sonucu uca getirip, son bir can havliyle de uygun bir parmak bulunup, o parmağın ucuylada güç bela bastırıyorsun ya, tüm bu devcileyin uğraşlar sonucu evet belki fırçaya bir sürümlük bir macun baş gösteriyor fakat, biranlıkbir konsantrasyon, birgüç kaybı sonucu hopgeri kaçıveriyor ya o macun, hüzünlenmiyor musun? Bence çok hüzünleniyorsun.

æ Bir saat uğraştığı saça da, üç numaraya vurduğu saça da aynı parayı alan berber, geceleri nasıl uyuyorsun?

æ Peki ya kaka yapmak, hapşırmak gibi kontrolümüz dışı, beklenmedik, bir anda olsaydı. Bence çok güzel olurdu.

æ "Universitedeyken birkıza aşık olmuştum" dedi arkadaşım, durup dururken, öyle birdenbire. "Hepçokyakındı bana, benimle konuşurken hep ellerimi tutardı, parmaklarımla oynardı, öylesine tatlıydı ki, çok güzeldi, neşeliydi, siyah'a tutkuluydu, çantası, eldivenleri, kalemi, her şeyi siyahtı, özel biriydi, bir gün kendisine açılmaya karar verdim, duygularımı ifade ettim, yine gülüyordu öyle, ben sana karşı bir şey hissetmiyorum dedi, ellerimi tutuyordu yine, parmaklarımla oynuyordu, ara ara yürümü seviyordu, gözleri hep gözlerime bakıyordu, gülüyordu, neşeliydi, sanki benonahiç açılmamışım gibi, her şey aynı gibiydi, sonra ümit mi verdim ben sana acaba dedi, ellerimi tutuyordu, öyle birşey yaptıysam farkında olmadan, özür dilerim dedi, parmaklarımla oynuyordu, o anlarda bile ümit veriyordu, galiba çok büyük birruh hastasına çatmıştım, kurtulmak istedim fakatellerimi tutuyordu, davranmak istiyordum, belime sarılıyordu, başını göğsüme yaslıyordu, inanılmaz tiksindim o anda, içimden sigigit lan sigigit dedim kendisine, kendisinden kurtulmak istedim, midem bulanmaya başladı, kusacak gibi oldum, ittim kızı ve tuvalete koştum, kustum, sonra da ondan hep uzak durdum, bakışlarını her yerde hep üzerinde hissettim amasonra, sonrada tavuğun tekiyle sevgili oldu, beni de tamamen unuttu, çok acayip bir tipti" dedi. "Hüoh" dedim ya, "bir nefes alsaydın" dedim. "Bu arada ümit mi verdim ile Ümit Erdim aynı şey" dedi. "Haah" dedim "iyice".

æ Öyle işte.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

- 18. BÖLÜM -

ERSİN KARABULUT

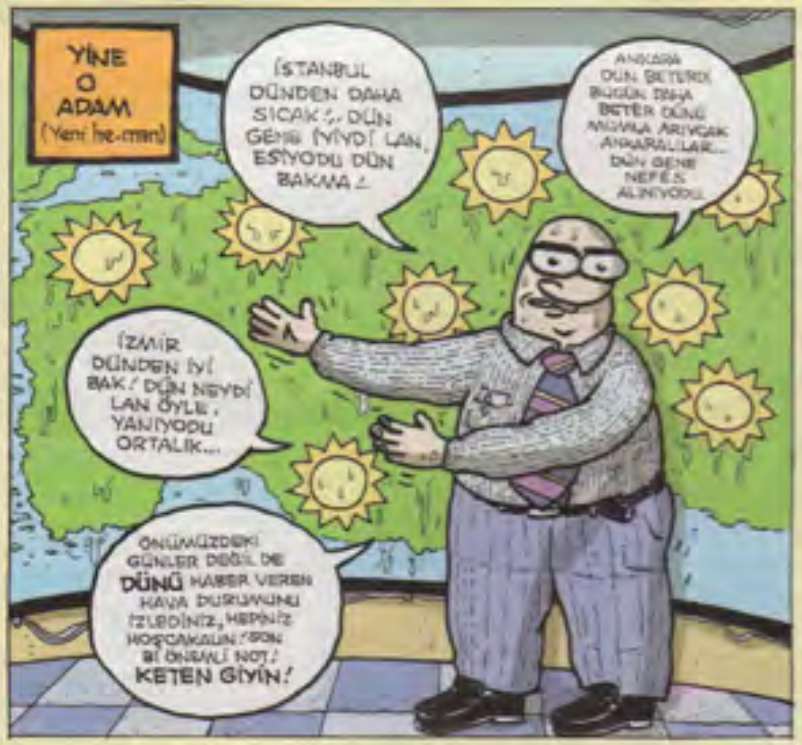

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

OMEGAKAÇ?

Edinburgh Üniversitesi'nden Prof. John Friedman yönetimindeki bir grup araştırmacı, sağlığına önem vermesine rağmen bu konuda herhangi bir adım atmayan insanları tanımlamak için bir kavram öne sürdü: "Faydasız sağlık". Faydasız sağlık kavramı, sağlıklı olmak gerekliliğine inanmasına rağmen bir türlü herhangi bir girişimde bulunmayan insanları tanımlıyor. Bu garip durum karşısında üşengeçlik, boşvermişçilik, farketmezcilik, hiççilik gibi kavramların yetersiz kaldığını düşünen araştırmacılar dünyanın dört bir yanından "faydasız sağlık" mağdurlarıyla mülakatlar yapmaya ve kavramı bir temele oturtmaya çalışıyorlar. Aşağıda araştırmanın Türkiye ayağında görüşülen faydasız sağlık mağduru F.B.'yle yapılan nehir söyleşiden bir bölüm okuyacaksınız

Prof. Friedman: Seninle günlerdir konuşuyoruz, ama bir yere ulaştığımızı söylemek çok zor. Defalarca B-12 vitamini ve Omega-3 satın aldığını, ama bu takviyeleri mi atları doiuncaya kadar kullanmadığını ve sonra tekrar yeniilerini aldığını söylüyorsun. Kullanmayacaksan neden alıyorsun? Ya da anlattıklarından yola çıkarak daha açık sorayım: Buzdolabını açıp bir süre Omega-3 kutusuyla bakıştıktan sonra, tanımlanamaz bir duyguyla kutuyu dokunmadan kapağı kapatmansaçma bir değil mi?

F.B.: Saçmaya benziyor. Aslında Omega-3 kutusuyla bakışıpona dokunmadan dolabı kapatıyor olmam, üşengeçlikten çok, ertesi güne olan inançsızlığımla ilgili olabilir. Çünkü ertesi gün omega-3 kutusunu hiç görmeme ihtimali m yüksek. Her gün tekrarlanması gereken şeyler benim becerimin dışında diyebilirim. Abartmayayım. Bazen o yumuşak jelleri ağzıma attığım oluyor. Hatta bir keresinde, "bu ne yumuşakmış böyle" derken kapsülü patlattım. Kaps'ül güzel ama gerçek omega-3 çok kötü

Konuyu saptırmıyor musunşuan?

Saptı nı? Özürdilerim. Birazara verebilirmiyiz?

Hayır. Yeni başladık. Sıkıldıysan konuyu değiştirelim. Neden spor yapamıyorsun? En basitinden sabahları koşabilirsin...

Sporçok teferruatlı. Bence sabalıları koşmak sporaktivitelerinin en zorı. Bir kere, işe erken başlayan biri olarak nasıl dahada erkenkalkayım. Banakalırsa, modern insanınkaliteli bir yaşamiçin fazladan vakit yaratma çabası tam bir trajedi. Spor uğruna 6'da kalkıp 8'de işinin başında olmaya çalışmak çok yorucu değil mi? Hatta belki de daha sağlıksız. Bir de sabah koşusu için giyinme durumu var, sonra dönüp avrupa'i bir acarlıkla duşalmak, yenidengiyinmek vetazebir neşeyleişe gitmek,.. Bu mümkün değil, böyle bir yapım yok. Zaten işyerinde butürtazesıkılmışbir enerjiyi, "Günaydın BayFırat!" diyerekcoşkuyla karşılayacak tipteinsanda yok. Diyelimki herşeyerağmen sabahlarıkoşma kararı aldım. Beynimin "erteleme" bölümübuna izin vermeyecektir. Bütün irademi seferber etsem bile çıkan karar "Neyse yarın başlarım" dan başka bir şey olmayacaktır.

Peki yüzme?

Ooo yüzme! Sen beni dinlemiyor musun profesör? Doğal yaşam ortamımda yapamadığımı suda nasıl yapayım? Tatillerdekulaç atarken bile, "Şuan nedenbunu yapıyorum?" diyeyabancılaşanbiriyim.

İşyerinde asansör yerine merdivenkullanmayı düşünüyorsun ama?

Tabi! Sporu aradan çıkarmak diye bir şey var. Sinsi sporu. Ama ben onu da tam becerebildiğimi söyleyemem. Zor gelmesinden çok unutmakla alakalı. İnsan kendini asansör aynasınabakarken buluyor. Aynalar her zaman gerçeklerigösterir. Araverelimmi?

Hayır! Toparlamaya çalışalım. Sağlığına önem veriyorsun, bu konuda sağdan soldan duyduklarınla arasıra atağakalkmak istiyorsun, fakat bir türlüeyleme geçemiyorsun. Mesela karbonbidratıkesmek adına sabahları poğaça yememeye karar veriyorsun, ama ertesi gün Kovan Fırın'ın vitrinine bakarken buluyorsun kendini...

Evetamabırakma kararının ertesi günükıymalıdeğil dereotlu poğaça yiyorum. Dereotu sağlıklı birhis veriyor. Azcık kötü beslenmişim etkisiyaratıyor. Tabialakasıyok, ama dereotu iradesizliklebirleşince böyledurumortaya çıkabiliyor. Bu yüzden poğaçayı tamamen bırakmayı erteleyebiliyorum. Sizin kültüre uyarlarsak, Burger King'tenwhopper yemekyerinebeanburgeryemekgibibirşey.

Tamam, kötü beslenmeden kaçamamak ve kendini kandırmak yaygın bir durum, ama hâlâ omega-3 tabletini satın alıp kulianmamak konusunu algılayamıyorum. Bu başka bir durum. Kutuyu alıp ağza birkapsül atmaktanetürbirzorluk olabilir?

Allah allah! Birşeyi hergün düzenliolarak tekrar edemiyorum işte. Nesineşaşırıyorsun? İnsanın karar almasıylaonu uygulama başarısı arasında fark vardır. Sen bunu anlayacak adamsın, ama artık batılılıktan nı yoksabilim adamlıktan nı safayatıyorsunbilemedim.

Birara kondisyon bisikleti almayı düşünmüşsün, uzun uzun araştırmışsın ama almamışsın?

İlk önce koşu bandı nıyı, yoksa kondisyon bisikleti mi diye araştırdım. Gönlümkoşu bandından yanaydı. Bir yerden bir yereilerlermiş efekti yaratanbu aletlevücudumbeni yürüyor sanacakve böylelikleevinbirodasında trigliserit ve kolesterolleri parçalayabilecektim. Üstelik üretkenyazar Stephen King'inkoşu bandında kitapokuduğu bilgiside aklımdaydı. Fakat sonra, koşubandınınız diz eklemlerine zarar verdiğini öğrendim. Bisiklete yöneldim, ama onda da eliptikmi, yatay mı yoksa dikey mi alayım derken günler geçti. Gerisini hatırlamıyorum.

Peki, daha sonıut konuşalım. İki senedir doktora bir türlü gitmediğinden yüzündekidökiintülerin seboreik dermatitolduğunukendikendine öğrendin. Neden gitmiyorsun doktora? Belki değildir, belki başkabirşeydir, Google görsellerbelki de hiçbirişe yaramıyordur.

Olabilir. Ama bence seboreik dermatit. Rıus, Amerikalı, Ortadoğulu birçok seboreik dermatitli insanın fotoğraflarınıinceledim. Hastalıkevrenselbirdökiintü halinde heryeri saçmış. Emin gibiyim.

Seboreik dermatittamamen stres kaynaklı birhastalıktır. Bubulgununyanına söyleşimiz boyunca ortayakoyduğun tabloyuda eklersek depresifbirrub hali ortayaçıkıyor. Bu ruh haiinin kendi sağlığını önemsememekle bir ilgisi olabilir mi? Durumunu kabullenmemek için uiaşamadığını küçümsüyor olabilirmisin?

Bak profesör. Senbeni anlamıyorsun. Günlerdir peşimide bırakmıyorsun. Sana dahanasıl anlatayım Bensağlık meselesiyledalga geçmiyorum. Hatta koşana, yüzene, vitamin yutana, minicikbir kızarıklıkta Google'a "İstanbul'un en iyi dermatoloğu" yazana özeniyorum. Açıklayamadığım birdurumuaçıklamam istendikçe saçmalıyor olabilirim, ama benim meselem başka. Valla nasıl anlatacağımı bilemedim. Bak, mesela sakal bırakmakgibiözel birniyetimyoktur benim, ama genelde uzundursakallarım. Benim isteğimle değilkendiliğinden uzar. Bazenberberinkarşı kaldırımında dükkandaniçeribakıpaniden basturan bir yorgunluklaiçeri girmeden geri döndüğüm olur. Kendimle ilgilibir eyleme kalkışacağım zaman bugünle yarın arasındaki fark belirsiz gelir bana. Yarın da, yarınla öbür gün arasındaki farkın belirsiz geleceği gibi. Üstelik sakalın zaman zaman yakıştığını düşünüyorum. Zaman zamanlar ve diğer zamanlar birbirine karışınca sakalım uzamayadevamediyor. Birtür bilinçdışısakalbenimki. Bilincimin dışındageliştiğinden şekilsizoluyordiye düşünüyorum. Sağlıkda böyle, sağlıklıbir hayatistiyorumama müdahale edemiyorum.

Psikolojide irade felcidiyebirkavram var. İsteyip de yapamama aniamında...

Ooo güzeltanımlama! Tammuhabbette kullanmalık...

Erken ölmek seni korkutuyor mu?

Çok.

Ara verelim mi?

Olur, sigaraiçip geliyorum.

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

Bir önceki sayfadan devam

TUT!...masaydım...

Barış Uysur

İlk Türk korku-komedi denemesi: "**TUT!... masaydım düşecektin!**" oyunuydu herhalde. Biraz yüksek bir yerin yamacındayken dallama arkadaşınız yanınıza gelir, sizi aniden tutup, hafifçe itiriverirmiş gibi yapıp sertçe geriye çekerdi. Her ne kadar korku filmlerini sevsem de, aniden dengemi bozup sendeleşen bu dallama arkadaşları pek sevmezdim. Hatta yapmaları şeyin üzerinde düşünecek olursam, bu arkadaşlar bu hareketi yapmasa da sırf yapabilecek tiynette oldukları için zaten evlat olsa sevilebilecek insanlar değildi. Mesela aslında hiç böyle şeyler yapmayan beyaz eşyacının oğlu Fahri'de bariz bir şekilde bu "**TUT!...masaydım düşecektin!**" refleksini yapabilecek bir tiynet sezdiğim için çocuğu pek sevmez, okul bahçesinde falan yanıma yanaştığında yüz vermezdim. İnsanın o yaşta önyargı sahibi olması, insanları henüz hiçbir şey yapmadan yargılaması kötü bir şey tabii ama insan aslında en çok da o yaşlarda kötü oluyor zaten. Kötülük istihkakını o yaşlarda tüketemeyenler, bitiremeyenler hayatlarının ilk gençlik, gençlik ve yetişkinlik evrelerine de kötü olarak devam ediyor; en kötüleri de işte ayrımcı, savaş tamtamcısı siyasetçiler oluyor.

Bir sene 23 Nisan töreninde laiklik olmuştum. Öğretmeniniz Elmas Sula, sınıftan benimle beraber altı öğrenciyi seçmiş, onların her birine de Atatürk'ün İlkeler'inden birini atamıştı. Benim payıma laiklik düşmüş, sırası gelince kürsüye çıkarak kendimi laiklik olarak tanıtmış ve yeni dinen yağmurun nemli sıcağında zorunlu olarak bekleyen öğrencilere laikliğin ne anlama geldiğini anlatmıştım. İlk sahne tecrübemdi ve zoraki alkışları üzerime alınarak ve gep gep gerinerek sahneden inmiştim.

Sahneden gururla indikten sonra beni bekleyen babamın yanına doğru gittim. O sırada Fahri gülümseyerek yanıma geldi. Sınıfta zaten seksen öğrenci olduğumuz için herkesin sahneye çıkması mümkün değildi. Galiba bizim altı kişilik Atatürk İlkeleri grubumuz dışında bir de yine beş altı kişilik bir grup birer ikişer dizesini paylaştıkları bir şiiri okumuş, sınıfın geri kalanı da aşağıda alkış tutan kalabalığın arasında kalmıştı ve Fahri de onlardan biriydi. Fahri gülümseyerek yanıma gelince kendimi hafifçe geri çekmiş ya da bir şekilde memnuniyetsizliğimi belirtmiş olacağım ki babam bana zorla kendisini Fahri'yle tanıştırttı: "Barış, bak arkadaşın gelmiş seni tebrik ediyor, beni de tanıştır bakalım arkadaşınla."

"Babam, Fahri; Fahri, Babam." Tabii tam olarak böyle tanıştırmamışımdır herhalde ama allahaşkına koskoca babam, dokuz yaşındaki Fahri'yle tanışıp da ne yapacaktı ki? Beraber tavla ya da birdirbir oynayacak değillerdi, her ikisinde de babam Fahri'yi çok pis yenerdi. Ya da yıllar boyu benimle satranç oynarken yaptığı gibi yenilirdi, orasını bilemiyorum. (Bu arada bana satrancı babam öğretti ve oynadığımız her on oyunun temiz sekizini ben kazandım. Daha sonra ortaokulda satranç kulübü gibi bir şey olduğunu duyunca hevesle gidip oynadığım yüz oyunun yüzünde de ortalama beş dakika içinde yenilince anladım ki ya babam devasa kötü bir satranç oyuncusuydu ya da bir şekilde beni eğliyordu işte. Bugün kırk yaşına yaklaşmış bir insan olarak herhangi birini satrançta yenmişliğim yok ama o çocukluktan kalma "Ben babamı bile yenerdim ulan," hissi var.)

Babam Fahri'yle sınıftaktan sonra biraz onunla sohbet etti, sonra da yalnız kalınca bana neden Fahri'ye soğuk davrandığımı sordu. Verecek bir cevabım yoktu ve henüz kelime ve kavram hazinem önyargı kavramını içermiyordu. Kem küm ettim. Anlamış olacak ki bana arkadaşlarım arasında ayrım yapmamam gerektiğini, hem Fahri'nin kibarca gelip beni tebrik ettiğini, bunu güzel bir davranış olduğunu ve benim de arkadaşlarıma böyle kibar davranmam gerektiğini tembihledi. Galiba hayatımda ilk kez önyargılarımla yüzleşiyordum.

Sonraki günlerden birinde Fahri, babamla da tanışmış olmanın verdiği ekstra bir yakınlıkla yanıma geldiğinde babamın öğüdünü dinledim ve ben de sıcak davrandım. Diğer arkadaşlarla beraber, okulun bahçesindeki taş duvarda açılmış büyük delikten çıkarak karşı arsadaki terk edilmiş tankere oynamaya gitmiştik. Küçük çocuklar söz konusu oyun olduğunda bakmayın siz yetişkinlere, cilalop gibi bir park ve terkedilmiş bir otomobil, tanker falan varsa, parkı değil o paslı demir yığınını tercih eder. Ya da belki bütün diğer çocuklar efendi gibi parklarda oynuyordur da, biz biz gerizekâlıyızdır ve tankere çıkıp, bu paslı demir yığınının orasına burasına girip oynuyordurdur; bilmiyorum.

Tankerin tepesine çıkmış, daha yakın arkadaşlarım Tayfun ve Ceyhun'la beraber oynamaya başlamıştık. (Ben de TayfUN, CeyhUN'dan sonra Barış diye lafdan combo breaker'mışım anlaşılan) Aramıza ilk kez aldığımız Fahri de tankerin üzerine çıkmış bizimle oynuyordu. Boş bulunduğum bir anı, belimde bir el hissettim:

"**TUT!**... masaydım..." diyordu Fahri beni hafifçe itekler ve aynı zamanda da tutmaya çalışırken ama tankerin eğimli yüzeyi dengemi daha çok bozduğundan ben aşağıya doğru serbest düşüşe geçmiştim bile. "...düşecektin!" kısmını söylediğinde ben çoktan tankerden aşağı düşmüştüm bile. O yıllarda küfür etmediğimiz için ağzımdan neler çıktığını bilmiyorum ama şimdi olsa herhalde "senin yapacağın şakayı," diye başlardım. Fahri aynı, bana şaka yapayım derken tankerin üzerinden atmıştı. Ceyhun ve Tayfun panik halinde hemen aşağı indiler, onları yapığı eşek şakası kakıcı olmuş Fahri takip etti.

Bir yerimi kırıp kırmadığını merak ediyorlardı ve neyse ki kırılmamıştı ve hatta çok da canım yanmamıştı ama Fahri'ye sinirlendiğim için canım çok acıyormuş gibi yaptım. Hayatımda yüzleştiğim ilk önyargının doğru çıktığına emindim. Artık ceza sahası içinde, defans oyuncusunun formasına değdiği çalımlı bir forvet gibi yerde kıvranırken Fahri'nin yüzündeki üzüntü ve korkuyu görünce utandım. E durup dururken "Yok bir şey yok bir şey," diye aygıtı kalemiyle çekindim.

Bu olaydan sonra, Fahri, kendini affettirmek için daha da yakın daha da kibar davranırdı. Ben de o gün yaptığım çakallıktan utandığımdan aynı sıcaklıkla karşılık verdim. Bakın ki aslında bu Fahri iyi bir çocuk, muhabbeti de fena değil. (Muhabbet dediğim de işte Volteran'da neler oldu, Kalimero tart mı değil mi, Düğme Burun nasıldı) Önyargımı önce kırmış, sonra daha güçlü, ima etmiş, hemen sonra da parampar edivermiştim. "TUT!" masaydı, düşmeyecektim ama düşmeseydim de ömür boyu tanımayacaktım.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sen hiç korkma serçe kuşu,
Suyunu rahat rahat iç,
Sıhhat afiyetle uç,
İnsanoğlu çeşit çeşit
Beş parmağın beşi bir mi?"
Necati Cumalı'dan

● 29 Mayıs 1453: Türkler, İstanbul'u aldı... 30 Mayıs 1453: Bi grup Türk, boğaza bakıp viski içti... 31 Mayıs 1453: Başka bi grup Türk, viski içenleri sert bi dille eleştirdi...

● Anadolu derbilerinin en halisi, Zeybek ile Yörük atışmasına ek Sercan Dalkılıç'tan geldi, sağ olsun. Aldı Zeybek: Hey, yanar tüter çilesi yeter / Kuldan da haberin olsun... Yanıtlamak üzere alıyorYörük: Hey, bazı coşar bazı taşar / Selden de haberin olsun... Yalnız, gariptir, Zeybek'ten gelen son sözler yine cevapsız, illa ki olmalı cevabı, bulamazsak yazıcam valla kafadan!.. Tekrarlıyorum cevapsız bölümü ... Aldı Zeybek: Hey, menzil uzak yollar tuzak / Aldan da haberin olsun... (Al: Hile)

● 'AK LIGHT' diye ampul markası var, parti çatlamış gibi lan!..

● Bugün kurulan partiler için isim: Merkez sağ – HESAP... Aşırı sağ – KASAP...

Fani kul halin böyle ihtiraslıyken, bi de inançsız olsan n'apacaktın acaba a zalım?!

● Müzisyen arkadaşım Utku Dağkıran'ın çocukluğuna denk gelmiş atari salonları. Şıkır şıkır atarici duruyo orda fakat çoğu çocuk gibi o da paradan yana nasipsiz. N'apsın, annesinin manto cebine atıyo elini, alıyo ordan kağıt parayı, atari salonunun kapısında alıyo soluğu. Bi bakıyo paraya, çok para, öyle bozdurulacak gibi falan değil. Tırsıyo, gene koşarak dönüyo eve. Mantonun cebine koyacak parayı, konu kapanacak. Tam koyarken, "N'apıyosun sen?!" diyo ordan annesi. Parayı alırken değil, geri koyarken yakalanan çocuk olarak bahtsızlık tarihine geçiyor Utku...

● Bebeklik: Gündüz iyi uyuduysan gece de güzel uyuyosun, öyle uyku kaçması falan, zinhar yok!..

● Biri beni konser sonrası partiye götürdüydü bi zaman. Parti dediğim, oturmuşlar, içiyolar işte. Çok konuşkan, fena enerjili bi tip kendini şaraba vurmuştu, çevresine de içiriyodu, bana da ikram etti. "İçmiyorum" dedim. Sonra aynı adam domuz pirzolasını övmeye başladı. "Yedin mi?" diye sordu, "Yok" dedim. "O kadar lezzetli ki, sapını kıçına sokarsın" dedi. Olası tüm günahları bir arada yapan korkunç bi adamdı. Tiksindim, içimden dua okudum. Bazan o pis simayı hatırlıyorum. Yazayım da kurtulayım bari...

● Dünyaya, memlekete aklım ermez... Bari şu Sevil Parfümeri'nin logosunu düzelteydi biri!..

● Erbabı, meraklısı elbette bilir de 'has kadın edebiyatçı' araştıran yeni nesil için rahmetli Sevgi Soysal'ı coşkuyla tavsiye ederim. Lisedeyken okumuştum 'Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu' adlı başyapıtını. Çarpıcıydı çarpılmıştım. Sonra 'Barış Adlı Çocuk' adlı güzelim öykülerini de okudum, her iki kitap da Bilgi Yayınevi'nden çıkmıştı. Bugünün cinsiyet ticareti yapan, vasati kolpacıları size de baygınlık verdiyse, Sevgi Soysal'ı illa ki okuyunuz. Cinsiyeti, milliyeti aşan incelikli yeteneği duyumsayacaksınız. Cezaevindeyken, faşizan uygulamaların ardı arkası gelmiyor, diyorlar ki "Herkes 05:30'da uyanacak!" Sırf o zorbaların dediği olmasın diye, her sabah 5'te uyanıyor Sevgi Soysal. Güzel ruhuna selam olsun...

Bi birbirim empery

● 'Dried Fried Aubergines in Tomato Garlie Sauce' diye çe rivermişler... Bildiğin şakşuka!..

● İstanbul hakkaten global olmuş! Cezayirli dostumuzu, Beyoğlu'ndatezgaha getirdiler, hem de bir Lübnanlı aracılığıyla. Yolda "Mekanımıza buyrun, olmadı bi görün" diye ısrar

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

İltem Dilek

kıyamet, beyefendi dostumuz ayıbolmasın diye girmiş, çökertmişler masaya, koymuşlar boş şişeleri, getirmişler 1800 liralık hesap! Bekar Sokak'ta oluyo bunlar, alooo! Acar bir arkadaşı devreye girmiş de kurtarmış mazlum adamı çok şükür...

● Güzel ülkemizde ÇEŞİTLİLİK, sadece tatil beldesindeki araba plakalarından ibaret...

yaptığımız öldürmek değil, ni yaşatmak...

● Datça'da yanından geçtiğim tesiste sünnet düğünü vardı. Tümden beyaz giyinmiş sünnet çocuğu pistteydi. Gözüm ona takıldı ki takılma derim ona, alamadım gözümü: Olmuş, yetişmiş havalarıyla sekmeler, kıvırmalar mı dersin, ani yön değişikliğiyle gel gel yapmalar mı, minik titremelerle başlayan çalkalanmalar mı, bu nasıl çocuk diye oracıkta duraladım. Simasını görmesem kesin cüce derdim. Hayatımda ilk kez akıllı telefon olsa da çekseydim diye düşündüm. Daha garibi pistte gelinlik benzeri kıyafet giymiş kadın da vardı. Sonradan öğrendim, bazı sünnetlerde çocigin annesi gelinlik giyermiş, adettenmiş. Vay ki vay, pes ki pes! Sigmund Freud canlanıp yarım altın taksa yeridir...

● Yazdığımı okuyunca 'tavla ve dü' konusunda anlaşılmadığımı anladım. Şöyle diyeyim, yan yana ya da üst üste değil de ÇAPRAZ DÜ'yü seviyom ben...

● Liseyle beraber bitti nerdeyse fıkraya olan sevgim. Fıkraları yazdığım defter vardı, o defter bitince fıkradan da soğudum. Yıllar sonra, geçen gece fıkraların uçuştuğu ortama denk geldim. Sabırla durdum, "Yusuf'u kuyudan kurtaran Rabb'im, beni de kurtarır" dedim içimden. Öyle de oldu en nihayet...

vedatozdemiro@gmail.com

ve SİNEM

tehlikeli sularda (Kuşadası)

YİĞİT ÖZGÜR

DUŞTAN ÇIKAR ÇIKMAZ TERLİYORUM... YA TUVALETTEN ÇIKAR ÇIKMAZ IŞIRSAM DİYE ÇOK KORKUYORUM...
DEVAM EDİN...
VRRRNNNNNNNN.
O NEDİR, NE OLDU ORDA?
DEVAM ETTİM GİTTİM.
GAYET GÜZEL.
BENİM DE HOŞUMA GİTTİ.

AYOL NE ALAKASI VAR, ÇOK SICAK HİÇ ESMİYO MANASINDA SÖYLEDİM. SEN NİYE ALINIYOSUN Kİ.
ÖYLE SÖYLE O ZAMAN. YAPRAK KIMILDAMIYO DENİR Mİ...

MAKATIMDAN KAN GELİYOR.
KIYAMAAAAM.

DÜNYADA İLK DEFA BİR TÜRK ÜNİVERSİTESİNDE (AMA DİLİ VE EDEBİYATI), KİMYA ANA BİLİM DALI'NI KURDUNUZ... ÖĞRETİM ÜYELERİNİZ KİMLER?
ONLAR KENDİLERİNİ ÇOK İYİ BİLİRLER, KONUŞTURMASINLAR BENİ ŞİMDİ...

KAVURUCU SICAKLARDAN BUNALAN AVRUPALILAR ÇAREYİ PORNO İZLEMEKTE BULDU!!
AMAN BE!!!

MAKYAJSIZ KENDİMİ ÇIPLAK HİSSEDİYORUM...
VAA...
BOŞUM BENİM DONUMDUR.

ELLER YUKARI BAY BOND!!!
ANNECİM!

HAYATIM BOYUNCA HİÇ GÜNAH İŞLEMEDİM, NASIL OLUR DA CEHENNEME GİDERİM. HAYRET BİŞEY!!!
YOK YOK ADAMLAR HEP BU ŞEKİLDE YAPIYORLAR EŞHAN. ÖNÜN DE BİLİYORUM HEP BU ŞEKİLDE ÇALIŞIYORLAR.
YA BABA ÇEKİL BE!! BURDA DA Mİ ELALEMLE BİRLİK OLDUN, BİR KEZ DE BENİM TARAFIMI TUT LAN!!

AY DİŞİSİ MANYAK SICAK, HERKESİN BEYNİ BULANMIŞ DİYORMEN.
AL İÇ BUNU FERAHLARSIN.
NE BU?
BABANI BİLENDİRDEN GEÇİRDİM.

ŞİMDİ DE ÇOCUKLAR İÇİN HABER BÜLTENİ... DÜNYACA ÜNLÜ OYUNCAK ARABA MARKESİ MATCHBOX, YÜZ BİN ADETİNİ GERİ ÇAĞIRDI. GERİ ÇAĞIRILAN ARABALARIN HEPSİNİ GÜLEMEDİ, ÇÜNKÜ GERİ GELİP GELEMİP BİLEMİYORLAR. FERİHA İLERİ GİDİYO BUNLAR. NEREYE İLERİ UÇTULAR ANLIĞA KOYAM Ç?
ÇOK HEYECANLANDIM ANLIĞA KOYAM DEDİM. O YÜZDEN ÖYLE DEDİM.

şizofren
Deniz Ekeler
YILLIK İZNİMDE BOZCAADA'DA YÜRÜRKEN,
AMAN BE! DÜNYA YARMIŞ
YANIMDAN GEÇEN KADIN, "İLERİDE BİR ŞEY YOK DÖNELİM!" DEDİ EŞİNE.
BU NE YA?
BİR ŞEY YOK DİYE GÖSTERDİĞİ YERE BAKTIM.
SOKAK LAMBASI. IŞIK KİRLİLİĞİ YOKTU.
GÜRÜLTÜLÜ MÜZİK, KAZIKÇI MEYHANE YOKTU.
UPPS UPPS UPS.
ARKADAŞIM BU KADAR KÜÇÜK YERDE BU KADAR YÜKSEK SESİ NİYE?
SAHİL VARDI, DALGA SESİ, YILDIZLAR VE AY VARDI.
ONLAR, KALABALIK VE GÜRÜLTÜLÜ YERE DÖNERKEN NİYEYSE,
ŞURASI GÜZEL OTURALIM
UPS UPS UPS
BEN DE "NAPIYORUM LAN BEN!" DEYİP, BİR ŞEY OLMAYAN YERE GERİ DÖNDÜM. GÜZELDİ.
BURASI GÜZEL! BURADA OTURAYIM

Çalpışma

İpek & Burak

Yazan Hizan Oky

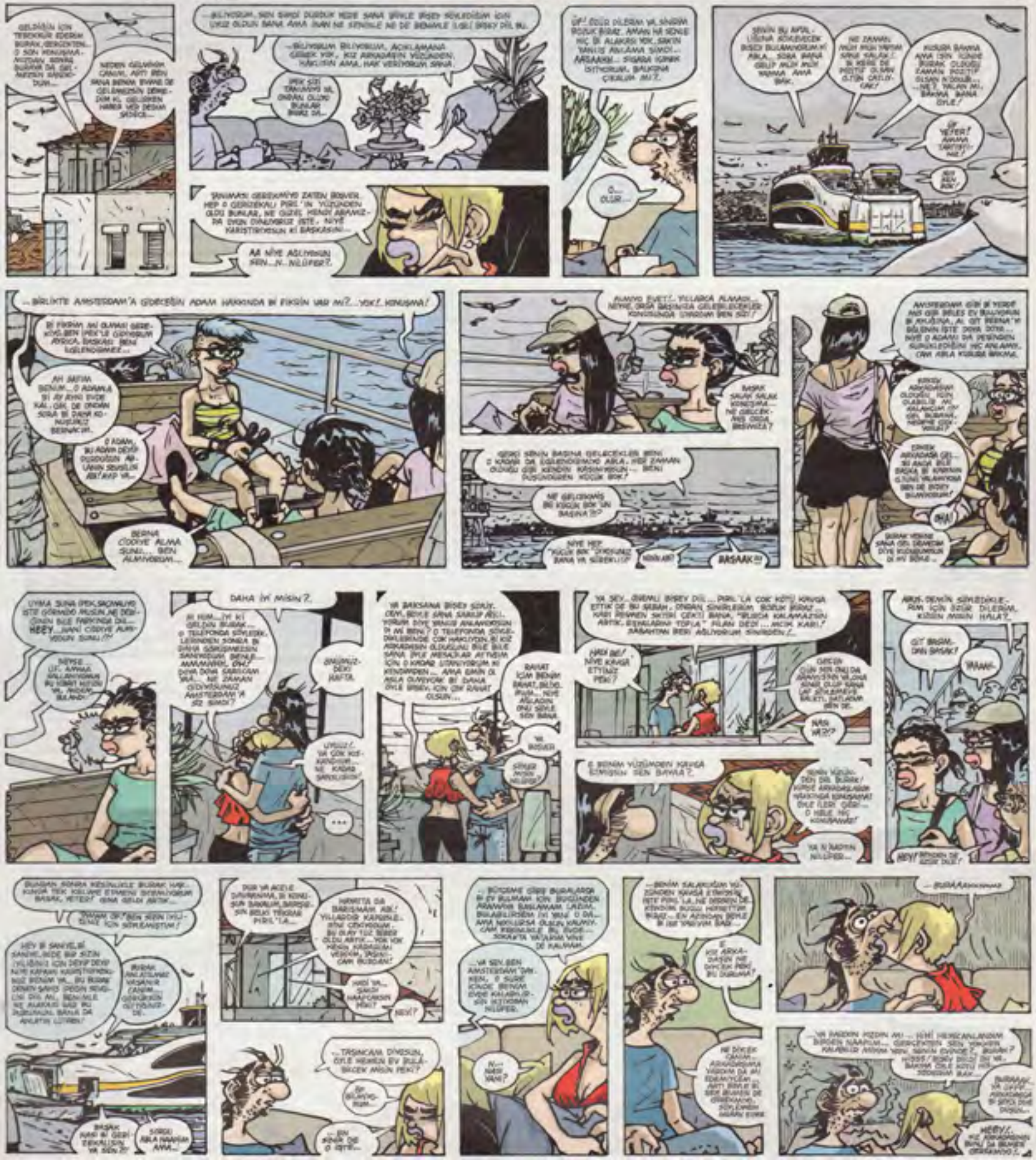
GELDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM BURAK, GERÇEKTEN... O SON KONUŞMA-NIZDAN SONRA BURAYA DA GELMEZSEN ŞAŞIRDIM...
NEDEN GELMEYEYİM CANIM, AYIP BEN SANA BENNA EVİNE DE GELMEMİZİN DEMEDİM Kİ. GELİŞİMİZİN HİÇBİR VİZİ DESEM ŞAŞACA...
...BİLİYORUM, SEN ŞİMDİ DUŞDUK KEDİ SANA ŞİMDİ BİŞEY SÖYLEDİĞİM İÇİN YÜZÜ OLDUĞUN SANA AHA İNAN NE SİZİNLE NE DE BENİMLE İLGİLİ BİŞEY DİL...
...BİLİYORUM, BİLİYORUM, AÇIKLAMANA GEREK YOK, KIZ ARKADAŞIN YÜZÜNDEN HÜZÜNDEN AMA, HAK VERİYORUM SANA.
İPEK SİZİ TANIMAYAN VE, ÖNEMLİ OLDUĞU BUNLAR BİLİYORUM DA...
TANIMASI GEREKMİYO ZATEN BİŞEY. HEP O GERİZEKALI PİRİL'İN YÜZÜNDEN OLDU BUNLAR, NE GÜZEL HENDİ ARAMIZ-DA EVDEN DÜNÜŞMÜŞÜZ İŞTE, NİYE KARIŞTIRDIN Kİ BAŞKASINI...
AA NİYE AŞLIYORUN KEN...N...NİLÜFER?
ÜF! ÖZÜR DİLERİM YA, SİNİRİM BOZUK BİRAZ. AMAN NE SÖYLE HİÇ İŞİ ALAKASI YOK, SAKIN YANLIŞ ANLAMA ŞİMDİ... AAAAAKİ... SİGARA İÇMEK İSTİYORUM, BALKONA ÇIKALIM MI?..
Ö... OLUR...
ŞİMDİ BU APAL-LİŞİNA SÖYLEYECEK BİŞEYİ BULAMIYORUM Kİ ABLA... SONRA BANA GELİP AKLIM AKLIM YAPMA AHA BAK.
NE ZAMAN, NASIL YAPTIM KİRAZ YALAN!.. BİR KERE DE PİSTİ OLMAN GEREKİYORDU GİDİP ÇATLA-DIK!
HAKLISIN BANNA AYIP OLDU BURAK. ÖLDÜĞÜ ZAMAN BİZİ İYİ OLMAK İÇİN NÜKSÜZ... ...NE? YALAN MI, BANNA BANA ÖYLE..!
AH YEŞER! AMANA TAMİRİ MÜ?
KEŞ KEŞ BEN!
...BİRLİKTE AMSTERDAM'A GİDECEĞİN ADAM HAKKINDA BİR FİKSİN VAR MI?... YOK!.. KONUŞMA!
BİR FİKRİM Kİ OLMASI GEREKİYO. BEN İPEK'LE GİDİYORUM AYRICA, BAŞKASI BENİ İLGİLENDİRMEZ...
AH BATMA BENİM... O ADAMLA BİR AY BİYİ EVDE KALMAK DE ONDAN SONRA BİR DAHA KİMSEYİ BEENMİCEM...
O ADAM, BU ADAM DEĞİL DUDUĞÜN AĞ-LAMIN SEBEBİN ABİ'NİP YA...
BENNA ÇÖDİYE ALMA ŞUNU... BEN ALMIYORUM...
ALMIYO EVET!.. YILLARCA ALMADI... NİYSE ORDA BAŞINDA GELEBİLECEKLER KONUSUNDA UYARDIM BEN SİZİ!
BAYAK SAÇMA SALAK KONUŞMA... NE GİRİCEK-MİŞ ORDA, BİŞİMİZE?
GEÇİŞ SENİN BAŞINA GELECEKLERİ BENİ O KADAR DA İLGİLENDİRMİYO ABLA. HİÇ ZAMAN OLMUŞ GİBİ KENDİN KASMAYSEN... BENİ DÜŞÜNDÜĞÜN KÜÇÜK BİR...
NE GELİŞMİŞ Kİ KÜÇÜK BİR ŞEY'İN BAŞINA İŞ?
NİYE HEP "KÜÇÜK BİR" DİYORSUNUZ BANA VE SİZİNKİLER?
BAŞAAK!!!
AMSTERDAM GİBİ BİR YERDE ANA GİBİ BİRİLES EV BULUNUR BİR AYLIĞINA, AL GİT BENNA'Yİ BİLİNEN İŞTE DOYA DOYA... NİYE O ADAMLA DA PEŞİNDEN SÜRÜKLEDİĞİN HİÇ ANLAMIYO, CAN ABLA KUSURA BAKMA.
BİRİSİN ARKADAŞINA OLDUĞUN İÇİN OLABİLİR Kİ, KALAMIYOR İŞTE ÖYLE BİRİNİN, HEPİMİZ İÇİN ÖNEMLİ...
BİRİSİ ARKADAŞINA GİT-Tİ ANCAK BİLE BAŞKA BİR KİŞİNİN ÖLÜMÜ YAŞANIYORA BEN DE BÖYLE OLMUŞTUMDUR!
AHA
BURAK YEMİNE ŞAKA GİBİ LAFLARIM DİYE KÜÇÜMSEMİŞİN DE Mİ BENİ..
UYMA ŞUNA İPEK, ŞAŞKINLIĞI İŞTE GÖRMEDİ MİSİN, NE DEDİ-ĞİNİN BİLE FARKINDE DA... HEEY... İNANI ÇÖDİYE ALMI-YOĞUN ŞUNU!?
NEYSE LE... APAAA, KALAMIYORUM BU KİBAR HİSSİN YA, ANCAK BİLİNDİ!
DAHA İYİ MİSİN?.
AH HUM... İYİ Kİ GELDİN BURAK... O TELEFONDA SÖYLEDİK-LERİNDEN SONRA İŞ DAHA SÖRÜŞMEDİN SANKİSİNİN BENİ... AMAANNNN, ÖYLÜ DUMA DAHA GELİŞİMİN YA... NE ZAMAN GİDİYORSUNUZ AMSTERDAM'A SİZ ŞİMDİ?
BİŞİMİZ-DEKİ HAFTA.
UYUUZ!.. YA ÇOK KO-RAKDI-NUM... NE KADAR ŞAŞIRDIĞIMI...
...
YA BAKSANA BİŞEY SÖYLÜ. ÖEYİ, BEHİÇ ŞİNA SAKLIP AŞLI.. YORUM DİYE YANGIŞ ANLAMDIĞIMI İYİ Mİ BEN? O TELEFONDA SÖYLE-DİKLERİNDE ÇOK HAKLIYDIN. Bİ KİZ ARKADAŞIN ÖLDÜĞÜNÜ BİLE BİLE BANA İPLE MESAJLAR AT'MAM İÇİN O KADAR UTANIYORUM Kİ KENDİNDEN... AMA EMİN OL ABLA ÖLMEYORK Bİ DAHA ÖYLE BİŞEY İÇİN ÇOK RAHAT OLSUN...
RAHAT İÇİN BENİM RAHAT, BİŞİNO. İYİM... NİYE AĞLADIN ÖYLE SÖYLE SEN BANA.
YA BAŞKA
GİNİŞ MİSİN NİLÜFER?
ŞEY.. ÖNEMLİ BİŞEY DİL... PİRİL'LA ÇOK KÖTÜ KAVGA ETTİK DE BU SEBAH, ÖNDAN SİNİRLİŞİM, BOZUK BİRAZ... KABİ BENMEN SİKTİRİ ÇEKTİ BANA, "BİLİŞİM KALAMAZSIN ARTIK, EŞYALARINI TOPLA." FİLAN DEDİ... AKLIM KABİL, ZAMANTİNA BERİ AĞLİYORUM SİNİRDEN /...
HAYA BE! NİYE KAVGA ETTİNİZ PEKİ?
GİDECEK GÜN MİN ÖNCİ DA ARAYIŞ-SİNİ YA, ONA SİNİR OLUP BANA LAF SÖYLEMİŞİŞ. BAKTI, SAÇLARIMA BEN DE.
NASIL YA?!?
O BENİM YÜZÜMDEN KAVGA ETMİŞSİN SEN BANA?..
BENİM YÜZÜN-DEN DİL BURAK! KİRİŞ ARKADAŞLARIM HAKKINDA KONUŞMAYI ÖYLE İLERİ GİDİ-... O HİÇBİR ŞEY KONUŞMADI!
YA N'DİYON NİLÜFER...
ARIŞ.. DEMİN SÜMÜŞİKLE-RİM İÇİN ŞİMDİ DİLERİM, KÜSÜN MİSİN HALA?..
GİT BAŞIM-DAN BAYAK!
YAAAA-
HEEY! BENİMDİ DE BİŞİM DİLE!
BUNDAN SONRA KESİNLİKLE BURAK HAR-KAVGA TEK KİŞİLİK ETMENİ SİNİRLİYORUM BAŞAK, YETER! ONA GÖRE AKTİF...
ZAMAN GİT'BEN SENİN İYİLİ-ŞİNİZ İÇİN SÖYLEMİŞTİM!
HEY BİR SANİYE LE SANİYE... BİZDE BİR SİZİN İYİLİŞİNİZ İÇİN DEYİP DEYİP NİYE KAPANA KAŞTIYORDU-NUZ BENİM YA... BU BİZİME DEMEK ŞAHİS ÜZERİNE YÜRÜ-LÜK ONU, BENİMLE NE ALAKASI VAR BU İNSANLIĞIN, BANA DA ANLATIN İZİMİ!
BURAK ANLATAMAZ YAŞANIR ŞEYİM... GÖRÜŞÜRÜN GİDİYORUZ-DE...
BAŞAK NASI Bİ GİDİ ŞEKİLİŞİN YA SEN ŞİMDİ?
SÖRGÜ ABLA NAMAYAN AMA...
DUR YA ACELE DAVRANMA, Bİ KONU-ŞUN BAKALIM, BARIŞE-SİN DİYE TEKRAR PİRİL'LA...
HAYATTA DA BARIŞAMAM ABİ! YILLARDIR KARŞINDE-...BİNİ GÖRÜYORUM... Bİ OLAY YÜZ SEBEP OLDU ARTIK... YOK YOK HİÇBİR KARŞILIĞI VERİLMİŞ DEĞİL, ÖZÜR FALAN DİLEMİŞ DE DEĞİL...
HADİ YA... SANA HAKSİZLİĞİN PEKİ?
HEY!?
...TAŞINCAK DİYESUN, ÖYLE HEMEN EV BULA-BİLECEK MİSİN PEKİ?
Bİ DÜŞÜNÜ-YORUM...
...BİR KİŞİ DE O İŞTE...
...BİR ŞEKİLDE DE BİZİM BİR ŞEKİLDE BİZİM BİR ŞEKİLDE BİZİM BİR ŞEKİLD

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

Bazı günahların bedeli öteki dünyaya kalmaz genç arkadaşlarım. Bazen ufak ve sevimli günahlar işleriz, ilahi adalet de lise bahçesindeki bir müdür muavini gibi cezayı olay yerinde keser ve uygular. Ortaokuldayken boş derste, sıcakta, okul bahçesinde, biraz mobilya fabrikasını andıran dev okul binasının çirkinliği yüzünden, biraz da daha lise ve üniversite de okumam gerektiği gerçeğiyle aniden yüzleşmem sonucu hafif delirerek oturduğum gölgelikten Atatürk büstünün olduğu tarafa doğru çakıl taşları fırlatmaya başlamıştım. Atamıza karşı bir hareketim yoktu, çakıl taşlarından bir okyanusu andıran dev okul bahçesinde okulun kendisi ve Atatürk büstü dışında hedef alınabilecek dikey yapı yoktu. O yüzden büstün alt taraflarını, mermer kaidesini hedefleyerek, Atamızın kafasına gelmemesine dikkat ederek o tarafa doğru küçük çakıl taşları fırlatıyordum. Ama tabii müdür muavini Atatürk'ün sadece büstünün değil, büstün üzerinde yükseldiği mermer kaidenin de Atatürk'ü ve onun bizlere hediye ettiği çağdaş laik Türkiye Cumhuriyeti'ni ve ilke ve inkılaplarını temsil ettiğini düşündüğü için benim bu değerleri taşladığımı görünce çok sinirlendi. Arkamdan yaklaşıp "NEDEN OĞLUM? SEN GERİZEKALI MISIN?" diye bağırınca kilitlenip "bilmiyorum hocam, özrdlrm" diyebildim. O da haklıydı, sahip olduğumuz tek güzel şey Atatürk büstü ve müzik hocasına tahsis edilen düğün orguydu. Bunlara taş atmamak gerektiğini benim kendim düşünmem gerekiyordu. Babamı tanıdığı ve benim de gerçekten neden böyle davrandığımı bilmediğimi bildiği için dövmek istemedi, kulaklarımı çevirerek saldırılarımı kınadı. İşte anında gelen ilahi adalet böyle bir şeydir.

Cumartesi gecesi o gün okul bahçesinde otururken hissettiğime yakın sıkıntılar içinde odamda oturuyordum. Liseyi ve üniversiteyi bitirmiştim, şimdi en az bir otuz yıl çalışmam gerektiği gerçeğine ayılıyordum. Gerçekler dalga dalga yüzüme vuruyordu, sıcakla bir olup suni deri kaplı bürosite yapışan bacaklarımı tahriş ediyorlardı. O yüzden arkadaş arayıp "akşama Taksim'de metal konseri var, geliyor musun?" deyince evet demek durumunda kaldım. Hayır diyecek nedenleri kendimde bulamadım. Kimmiş, ne tür metal yapıyorlarmış bakmadım. O an içinde bulunduğum sıkıntılı durumdan bir çıkış yolu ve akşam birası için güzel bir bahane gibi geldi bana. Göztepe'den akbil basa basa gittim Taksim'e. Akbilim kan istiyor.

Konser mekanına vardığımda kan yoktu, alt grup vardı. Bira fiyatlarını öğrenerek ve seyirciler arasında kimler benim kadar kel, kimler benim kadar göbekli onları tespit etmeye uğraşarak ve onlardan uzak ama sahneyi güzel görebileceğim bir yer bulmaya uğraşarak vakit geçirdim. Zaten evdeki kendimden kaçıp gelmişim, bir de alternatif evrenlerdeki olası Erman'larla birlikte omuz omuza izlemeyeyim konseri, birbirimizin keyfini kaçırmayalım. Her göbekli ve kel insan, başka bir göbekli ve kelin vicdanıdır.

İlk grup Alman ve black metal grubuymuş. Black metal biliyorsunuz şeytan ve cehennem üzerine bir müzik türü. Gerçi eskiden öyleydi o işler, artık paganı var, viking tanrılarına adak adayanı var, yine de geneli şeytan. Güzel gruptu, şarkıları bilmediğim halde bayaa bir bağırdım, alkışladım falan. Bir yandan da alkol aldığım için ortamdaki günah seviyesi gittikçe artıyordu. Ama ortama akbil basarak, metrobüse binerek geldiğim ve evde eski metal tişörtlerimi bulamayıp her gün işe giderken giydiğim gömleklerden biriyle gittiğim için bana günah yazmıyor gibi hissediyordum. Vicdanım rahattı.

İkinci grup fransız ve satanic death metal grubuymuş. Satanic death metali ilk defa duyuyorum ama mantığını anladım. Black metal sevmiyorlar, death metal seviyorlar ama şeytan seviyorlar. Kendi kafalarında öyle çözmüşler olayı. Lahmacunun arasına adana kebap koyup yemek gibi bir şey. Hangi inanç sistemine dahil olursanız olun kabul edilmeyecek bir günah paketi. Şeytana tapanı bile rencide eder, "madem şeytana tapıyorsun neden bir de üstüne death metal yapıyorsun?" diye. Gerçekten de harfiyat kamyonu gibi bir müzikleri var. Çivi çakmaya, beton dökmeye gelmişler. O da güzeldi, bir önceki grup kadar beğenmedim ama onlara da bağırdım. Bir ara seyirciyi "hail satan!" diye bağırttılar. Ben her ay sigortası yatan, her gün kalkıp ütülü gömlek giyip işe giden ve evde tavşan besleyen bir insan olduğum için bu şartlaraltında "hail satan!" diye bağırmayı saçma buldum ama yanımdaki arkadaşım bağırdığı için ben de yarım ağızla bir iki eşlik ettim. İyice miting gibi oldu ortalık, ne saçma işler .mına koyayım. Tkp'ye oy vermek gibi bir şey şeytana tapmak. Kağıt üstünde barajı geçme şansı yok ama toplantı olunca gidiyorsun işte.

Konser bitince bir iki bira daha içtik, kokoreç yedik arkadaşla. İnsan gibi bir saatte ve hala anlamlı cümle kurabilecek kadar ayık kafayla eve dönüyor olmanın verdiği gururla bindim dolmuşlara. Cep telefonundan bir şeyler okumaya çalışırken kokoreçin kana karışması sonucu uyuya kaldım. Uyandığımda inmem gereken durağı bayağı bir kaçırdığımı fark ettim, birileri iniyordu dolmuştan, ben de panikle kendimi dışarı attım. Eve taksiyle dönmeye yetecek param var mı diye bakarken cep telefonunu dolmuşta düşürdüğümü fark ettim. Ağlasam duyar mısın sesimi, dokunabilir misin gözyaşlarıma. Gecenin geri kalanını dolmuşçu esnafıyla cep telefonu arayarak, sohbet ederek ve seyyar köfteciden köfte yiyerek geçirdim. Telefonu düşürdüğüm dolmuş sabaha karşı durağa döndü. Günahlarımın bedelini çok fazla çay içerek, kötü esnaf muhabbeti dinleyerek ve içi pişmemiş köfte ekmek yiyerek ödedim. Unutmayın, az da olsa, arkadaş hatrına tapıyor da olsanız şeytana tapmayın. Bir kereden bir şey olmaz demeyin. Sevgiler, Erman.

Cihan Ceylan

KAÇANLARA

SAPLAR ARTİZLİK PATİNAJ

İyi NAZİ

BİR ZAMANLAR ASKERDİK (Sertoyal'ın eğitim alayı.)

SON

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

Zonklayarak ağrıyan başını hiç tanımadığı kanepenin kusmuğa bulanmış minderinden kaldırıp gözüne hangi perdeden ışık girdiğini anlamak için etrafa bakındı. Gece o kadar sağlıklı bi mantık, pardesüstüne ayakkabılarüzerindeyken uyumuşolmasına rağmen üstte kalıp donan tarafınıaltaalarak ısıtabilmek içingece boyunca beş dakikada bir rahatsız kanepede dönüp durmuştu. "Ancak sabah güneş doğup evi birazcık ısıtmaya başladığında uykuya dalabilmiştiarna işte aynı doğan güneşşiındıdegözünegözünegirip suratını yakıyordu.Alnındaı sarkan veuçları kurumuş kusmukla yanağına yapışınışsaçlarının arasından şiş gözlerini kısıpaçarakgörüntüyü netleştirmeye çalıştı amabeceremedi. Oflayarak ve inleyerek büyük zorluka yerinde doğrulup gözlerini oğuşturdu.Tekrar bakınca güneşten kaçamıyacağını anladı. Bu hiç tanımadığı venasılgeldiğinihatırlamadığı çıkma çatı katı daireninüç duvarı silmepencereydi vehıç birinde perdeyoktu.

Üzerinde uyuduğu eskiciden alınmış babaanne tarzındaki kanepenin kadifelerinin yer yertüyleri dökülüp dokuması ortayaçıkmış.yeryer dokuması dadelinipiçindekibiryıllık süngeri pörtlemiş,orası burası sigaraateşiyle delinmış, gece boyu kafasına batıp duranahşap kolçakları ek yerlerinden dışarı uğramıştı.Karşı pencerenininönündekiyine eskiciden alınma. rengibozarmış pofidikdev kanepenin genişikiminderleri kaldırılıp yere konulmuş, herbirinin üzerine birerkişi uzanmış uyuyordu, mindersiz kalan kanepeyede uyuyan iki kız sığışmıştı.Yere uzanmış başka birisi belininaltınabir yasıkısıkıştırmış, kafasını minderlerden birineyaslamışhorluyordu. Bir başkakızdayan yana birleştirdiği üç sandalyenin üzerine kıvrılmış tısırdıyordu

Odada göz gezdirirken, gözüne giren güneşten daha acil bir problemi olduğunu farketti, fena halde susamıştı. Gece boyu içtiği biraları singer gibi emip uyurken kendi kendine meydanlarına ediyiş dili, tatlı kusmuk tadıverenkumludamağınayapışmış,ağzınıaçıp kapadığında şapırtıbile çıkarınıyordu. Vücudu bütünsuyunu dibinekadartükenmiş, ağzında kalan son damla tükürüğüdekendineçekmeye çalışıyordu sanki. Uyuşuk bacaklarınazorluklahükmederekayağakalkıncakısabir süregözleri karardı.Başıhem zonkluyor hemdönüyor,midesidehafif hafifbulanıyordu.Yerdeuyuyanların üstlerinden ayaklarınıaşıraaşıra ilerleyip mutfağa ulaştı. Mutfakta içme suyuna benzer herhangi bir şey bulamadı.Betontezgalınüzerindeboşbira şişeleri,altında boşşarap şişeleri,bozuk buzdolabındapaslanmıştencereler,içleri örümceklenmiş mutfakdolapları veeviyeniniçini doldurarak tezgaha taşıptavanadoğrıuyükselenve üzeri yılların toprağa dönüştürdüğü küf vetozkaplı birbulaşıkkulesi vardı amabirpetşişeolsuniçmesuyuyoktu.Can havliylebulaşıkkulesinin arkasına uzanıppaslı musluğuçevirdi.Musluk, çıktığı duvarınhemen üzerinden ilerleyipköşeleri dönerek eviyeye ulaşan tesisat borularını zangırdata zangırdata kahverengi bir su püskürtmeye başladı. On beş saniye sonra suyun rengi açılınca bulaşık kulesinin içinden bir bardağı çekip topraklarını suda çalkaladıktan sonra doldurdu, kafaya dikti. Çok susamış olmasına rağmenyarımbardak alıcakiçebildi çünküpas kokulu subünyesinegirdiğianda geceki sarhoşluğuaynen geri geliverdi. Başıfırıldak gibi döndü, şiş gözleri sulandı,gırtlağımide bulantısıyla şişkinleşipağzınısalya doldurdu. Bardağı tezgahabırakıp mutfaktan dışarıkoşturarak bir kaç odayadalıpçıktı; birinde biryatakta sevgili olduklarınıbildiği birçiftve biradamdaha yatıyordu,birinetepelemeıvır zıvır,çerçöp doldurulmuştu. Üçüncüdebanyoyu buldu,koşupkararmış küvetinyanındaki saramış klozete eğildi,üstüst birkaçkere öğürdü. Dilinin altındaki tükürük bezleri şişmişsüreklisalya akıtıyorlardı ama midereflexleri birtürlüçalışamadığıiçin kusamıyordu. Son çare,elini ağzınasokup işaret parmağıyla yutağınıdürtükledi. Neredeyse her sabah yaptığıbuişe kendisi kadarmidesive gırtlağı da o kadaralışkındılarki sankizorlamayladeğil de"tamamabi, mesaj alınmıştır" diyerekgörev icabıkasılmayabaşladılar.Sarı klozetin iki yanına ikieliyleabanarak öncepaslı sıuyu,sonra sindirilememişsonekşi birakalıntısınıkustu. Midesinde başka kusacakbir şey yoktu ama kusma başlamıştıbirkez, budefada kasılmaları durduramıyordu.Dizlerinin üzerineçöküpklozete dahasıkısarılarakve ağzındankusmuktançoksalya akıtarak,öğüre öğüre bir kaç damla sapsarı acımide sıvısıdahakustu. Kasılmalarve tükürükbezlerinormale dönene kadardizüstüduruıpidrar kokuluklozetin içindeki kusmuklu sıvıyı seyretti.Bozuksifonubirikıtıngırdattıktan sonrakusmukluağzını pardesüsünün kolunasilerekayağakalktı. Klozetle aynırenktekilavabonun üzerindeki yarısınık aynayabaktı. Zannettiği kadarda kötü görünmüyordu aslında,saçlarının uçlarıyla sakallarının birkısımıgeceden kalan kuru kusmukla birbirine yapışmışlardı o kadar. Miniklavabo musluğunun boyundan beklenmeyecek yüksekbir tıslama eşliğindelavabonun dışınadoğru yamuk yamukpüskürttüğüsuylakuru kusmuklarıtemizledi. Başı halabirazdönüyordu ama bulantısı makul seviyeye inmişti. Aynaya bakarak yüzüne sarkan artık kusmuksuz saçlarını topladı,kulaklarının arkasına soktu.İşteyine bilmediğibirevdeuyanmıştı veyinegayetiyi kendını toparlamıştı.üstelikbirhayli kendinibilirve yeterincekendini sevebilirhaldeydi. Tabiki de bu başarılarıylabirazcık kıvançduyabilirdi. Kırıkaynada kendinesonbir manalı bakış atıp kıvançlabanyodançıktı.

Evi bilmediği gibibuieve nasıl geldiğinide bilmiyordu. Geceye ait anıları, ucuz birasıiçin müdavimi olduğuizbe birahanede içtiğionuncu biradan sonrasında bulanıklaşıyordu. Muhtemelen yine her gece kapanışa kadar kalan aynı ayyaş müdavim grubunun masasında içmiş, kapanıştan sonra dagidecekyeriolmayanenson gruplabirlikte yaeviolan birbaşka müdavimin evine ya da birinin hala hatırının geçtiği bir eski dostunun evinegelmişlerdi.Muhtemelenkalanson hatırkırıntıları,evlerinegecenin köründe sarhoş vehırpani kızlar ve adamlar doluşturularakharcanan bueski dostların genellikledüzenlibir hayatları,işleri güçlerive hatta bazenaileleriolduğu için,evleridetemizve düzenlievlerdive buevlerde tedirgin yatılıp erken kalkılır, ortam lızlaterkedilirlerdi.Henüz kimsenin horultısunu kesme zahmetinegirmediğitoz toprağa karışmış bu ev ise onunkendi evinden farksızdı.Dahadoğrusu 'eski'kendi evinden. 'Eski' ev sahibi telefonda "Bensızeeli yüzüdüzgün biröğretmen çocuğusunuz diye evimi vermiştim, siz evimi beş evine çevirmişsiniz!" diye bağırıyor. "Üç gün içinde evimden çıkacaksınız, yoksa polisi çağıracağım!" Ertesi kirayaverdiğievine tesadüfen uğradığıbirgün, evde kiracısınıbulamayıp onun yerine aynı bu evdeki gibi sekiz on sarhoş, mutfak dolusu çöp ve odalardolusu boş bira şişesiylekarşılaşınca bayağıbirsinirlenmişti. O sinirlitelefon konuşmasının üç gün sonrasına kadarkendisininevinegelen bu gruplabirlikte şimdi odabaşkalarının evlerinegitmeyebaşlamıştı. Ve bu ev de muhtemelen birahanedeki müdavim masasından birinin eviydi.

Tekrar kanepeye uzanmak için salona girdiğinde birisininuyanıpayağa kalkmış olduğunugördü. Tanımadığı, gecede n de hatırlamadığıbir adam gömleğini pantolonunun içine sokup üstünü başını düzeltmekle meşguldü. Bu bir 'adam'dı, çünkü yerlerde horlayan, saçı sakalı birbirine karışmış, sosyal kabuldilirliğiumursamayan,hayatınınkontrolünübırakmış yahut kaçırmış,hırpani kılıklı, hayata karşıkızgın, gücenmiş,beceriksiz yahut umursamaz,gündelikalkollü ahbaplıkhay huyu içindeyuvarlanıp giden insanlarabenzemiyordu. İnce aviçizgilibeyazgömlekli, kumaş pantolonlu,siyahrugan kemerli,esmer, tıknaz,bıyıklı,karakısa saçlarını cep tarağıyla tarayan, gerçek bir 'adam'dı bu adam. Tekrar uzanıp biraz dahauyuklamak içintamkanepeye ilişmişkenadambirden "İlhanAbi kalkmış ını?"diye soruverincekanepeninköşesinde oturur haldekaldı "İlhan abi mi? Dişçi İlhan'ı mı diyosun? Burda mı o?" dedi.Adam "İlhanAbi'yle geldik ya dün gece. Bi selametmeden çıkarsam ayıp olacak,dün vapuru kaçırıncao kadarmisafiretti bizievinde." O zaman çapraz karşıdaki masanın arkasında duran, üzerinekapaklarıtabaka tabakatozlakaplı kitaplaryığılmış çokeski modelbir dişçikoltuğuve onunarkasındaki duvaramilyonseneevvelesılnış, konuşandişlerini

çocuklara izahat verdiği eğitici birposterdikkatiniçekti. Burası her akşam birahanede aynı masada oturup hiç muhabbet etmediği Dişçi İlhandenen,her lafaçokşey biliyorımışgibi burukburukgülümseyipkadeh kaldıran yaşlıca adamın eviydi."Dünbayağıbi içmişim,nasıl geldiğimizi hatırlamıyorum" dedikafasını ovalayarak Adam ortadaki sehpamsısandığınköşesine oturup köşele ayakkabılarını giymeye koyuldu. "Sen ne iş yapıyorsun bilader? Öğrencimisin?"dedi. "Valla"dedi o, "öğrenciyim ama pek gitmiyorum okula." "Okulunu oku, bu hayat hayat değil" dedi adam. Sonra İlhan Abi'ye işlerini düzeltsindiyene kadaryardımetmeye çalıştığını,okulun, çalışmanın,parakazanmanın,geleceğinigüvenceye almanınönemini anlatanuzunbir nutuk atmaya girişti. O ise adamın söyledikleriyleilgilenemiyordu, 'boşverabi, takılıyoruz işte' falangibi basitinden itiraz bile edemiyordu, "Hı, Hı" diye mal mal onaylıyarak adamınsuratına bakıyordu.Bakıyorduçünkü gözleriniince tükürük iplikçiğindenalamıyordu.Adanınayakkabı fırçası gibi bıyıklarının altında hepıslakduranve köşelerinde sarıtükürükkalıntılarıbirikmiş ağzınınortasında, ıslaküst dudağınınıucuylaıslak alt dudağınınucu arasında,konuşmasındaki herdudaksıl sessiz harften sonrabirtükürük iplikçiğioluşuyordu."Bak" diyordu,tükürük iplikçiği."Para"diyordu, tükürük iplikçiği.Tam iplikçikkoptuderken"Malum"diyordu,tekrar tükürük iplikçiği.Adam lafınarasında şöylebirduraklayıpyalanıyor, dudaklarınıhafiften biremip tükürüğünü yutmuyordu.İki parmağıyla dudaklarının ikiköşesiniaşağıdoğru sıvazlayıpiki sararmışbulamaç gibikalıntıyışöylebir sıyırttırmıyordubile.Adamın mukusluağzına baktıkça içibulanmayabaşlanıştı,fakat midesinde yada gırtlağında herhangi bir kasılma yoktu. İçkinin yarattığı fiziksel mide bulantısı gibi değildi bu hâlleri. Adamın mukusluğu ayak izini hatırlatıyordu. Dudaklarını kaldığı sosyalilişkinin yarattığı manevibiriç bulantısıydı. Dudaklarını heroynatışındaoluşanyalanma beklentisinin ısrarlayalanmamasından doğanöfkeyle birleşmesinden doğan hislenimselbir girdaptı bu.Adam görsün de bir ihtimal anlasın, belki bir refleksle taklitediversin diye kendi kendine dudaklarını emikleyipağzının kenarlarını sıvazlamayabaşladı ama nafile,adam tükürük iplikçiğini yüzüne yüzüneitireştirmeyedevam ediyordu. Birbirine incebir tükürüktabakası üzerindekayaraktemas eden bubıyıklııslakdudaklar adam konuştukça sankionun suratındageziniyor, kulaklarına tükürükpüskürtüpyanaklarını yalıyor, ağzınıbumunuve bezginruhunu tükürük içinde bırakıyorlardı.

On beş dakika kadar sonra adam "O zaman ben uyandırmıyım şimdi, İlhan Abi uyanıncaçokselamlarımıteşekkürlerimi iletirsin.Benimofiste olmam lazım birazdan.Sende söylediklerimibi düşün arkadaşım,insan birkereyaşar" diyerekceketini vedevetüyü paltosunugiyip gidince rahatladı. Tekrar kanepeye uzandı. Yanağınıkuru kısmuklarınüzerine koyarken"Kumaş pantolonlu ama tükürüklü"diye düşündü,"Bir insanbu kadarığrençolmamalı."

SON

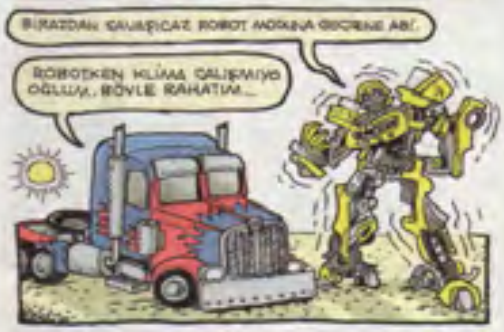

Sezer KORAL

Murat ARAS

Hakan KARADENİZ

Servet TURAN

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhun Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kalligrafi: Şenkl Sayginer
Muhasebe: Mürüv Tabakoğlu
Reklam İlişkiler: Sungül Yıldız
Dış Temsilcisi: Selami Yamak

Adres: Acıbadem Mah. Selvili Sok. Kumsal Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:3 Kavacık / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Faks: 0 (212) 245 43 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA-Litopnot Matbaacılık Anadolu Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 796 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL, Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaralarımız:
TL: TR55 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0903 3409 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0083 3409 67

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Ağustos 2015 | Sayı: 414

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Aslan.
HİÇ DEĞMEMİŞ Mİ İNSAN YAA, AYNASINA HA...ON SENE ÖNCE NEYSEN AYNI
NAAPTIYON OLLUM SEN YAA BÖYLE BİZİ DE YAPALIM!
SPORA HİÇ BULAŞMADIM
YOK BE HACI EVLENİNCE BÖYLE OLDUM BEN
LAN SİKTİR, BİR EVLEN BAK ANLARSIN
ÇOCUK MU SORDUNUZ
SÜTÜN ERSİNİŞ OLDUĞUNU ANLAMAK İÇİN ŞİŞEYİ KAFAYA DİKMEN GEREKİYOR
BÖYLE HAYAT BEN YAA
İYİSİN TABİİ ŞOT
YAR AH BUMUŞLERİ ÖLDÜ MÜ?
NE GİBİ SÖZLER
KIZLAR BAKTO BU SANA HALA...
TAB.
GÖSTERSENE
EN SON ÇIKTIĞIN BUYDU
DUR DUR... BU MUYDU SEVGİLİN?
EVET
E NİYE AYRILDINIZ?
YANİ KÜÇÜKTÜ
SALAK MISIN OLLUM SEN? BULMUŞSUN ÇİTİRİ NİYE BIRAKIYOSUN?
ONDAN ÖNCE DE BU KIZ VARDI
ALLAHA... SARIŞINMIŞ HEM DE
BOYA LAN SAÇLARI
OLSUN, TEKİ BUNDAN KİME AŞIRDIN
ÇOK MASRAFLIYDI
TEBRİK PARÇASI BU PAHALIYDI
DALGA MI GEÇİYON LAN HAYVAN?
YOO... PAHALI YERLERE GİTMEK İSTİYODU HEP
EVLİLİK DAHA PAHALI OLLUM!
AAH ÇOK GÜZEL YAA, DAHA ÖNCE BİR GELMİŞTİK BURAYA
ÇOK DUYMUŞUM AMA GİDEMEDİK BU TÜRLÜ
KISMET
YOLU ÇOK KÖTÜYMÜŞ
MUHABBETİNİZİ BÖLÜYORUM AMA YEMEK HAZIR, MASAYA GEÇİN İSTERSENİZ
TAAM GELİYOR
NEREDEN BİLİYON OLLUM BU KIZLARI? BAKTIN FALAN MI?
NİYE SORUYOSUN, SEN EVLİSİN
ŞUTUK YAPMA
ELİNE SAĞLIK ÇOK GÜZEL OLMUŞ
AFİYET OLSUN, GELİNİDEN HABERİM OLSAYDI DAHA ÇOK ÇEŞİT HAZIRLARDIM
BEKAR BİR ADAM İÇİN ZİYAFET SAYILIR BU
BU NE BUFE! HABİRE GİBİSİ YAPIP KOYUYOSUN ÖNÜNE
AMA SAĞLIKLI
SAĞOLSUN SAĞLIĞINA!
SABAHTAN AKŞAMA O BURUŞUK SURATI SÜRDÜRÜYORUM TELEVİZYONDA EKMEK YAPSAK, YAŞ FOK, TATLI ARSLAA...
ARTIYOSUN AMA ERDOĞAN
KOŞU BANDI ALDIN YATAK ODASINDA
HADİSEN SAĞLIKLI BİR SÖBEK NET
EEH! YETER BE, YETERİ HEP AYNI ŞEYİ SÖYLEYİP DURMA
BUYUR KENDİN YE SAĞLIKLI HANIM!
HERİFE!
OHHH NEMİN DİBİNE!
NAAPTIO LAN BU?
EVLİ ADAM ŞOVU
MEN DE DİYEM, AMA BUSU YEMEDİN
AKŞAMLARI HAFİF YERİM DİYE EATEN
KENDİNİ SUÇLU HİSSETMEYE LÜTFEN
HEM BURDA OLMAM TUHAF KAÇAR
ERDOĞAN ARDI!
ALO
SİKİŞ ÇIKTIĞIMA LAN BENİM BİR CANIM NASEER
AKŞAMDAN SENİ BEKLİ... YANİ
ÖYLE Mİ?... TAMAM BEN DE KALKÇODUM EATEN
ULAN PUST! NASIL DA BİLİYON BU İŞLERİ
OPTİMUM GÖRÜŞLERİZ
ERKEKTEN ÇOK MUTLUYUZ...ŞİMDİ ZAMAN ZAMAN HIRÇINLAŞIYO
GEL SİZİ DAKİKA DAKİKA GÖSTERİCİM SANA
NİYE SANA ANLATIYOR KİZ ARKADAŞI MIYIM BEN?
NASIL TATLI SÖZLER SÖYLEDİ DUYMADINIZ?
BAK MESELA BU RESİMDE NE KADAR DA ROMANTİK, İNCE BİRİ
EVET İNCE, HENÜZ GÖBEĞİ ÇIKMAMIŞ
?!
DRRR! DRRR!
ALO!
HAYDİSENE LAN!
ÇIKTIM, AŞIKIM ÇIKTIM, GELİYORUM
HAYDİ!
...HAYIR YANİ ALİŞEVİNE DE KÖTÜ DAVRANMIYORUM
ÖNLEN-KİME DE ANNE DİYORUM
DRRR! DRRR!
DIŞLANMA BENİ, BURAM ŞA DİDİYOM
NAAPTIYONUZ LAN BURDA?!
SİKİLDİN Mİ AŞAĞIDA BEKLEMEKTEN?!
?!
Evli bir erkek kendini kafeste tutulan aslan gibi hisseder. Uyumadığı zamanlar savanadaki eski hayatını düşünüp iç geçirir. Hep bir fırsat kollar. Oysa dışarı çıksa avlanmaya unuttuğu için açlıktan ölmezse sırtlanlara maskara olur. Hazır ete kamp girdim o kafese. Arada bir kükre.
AKŞAM YEMEĞİ YEMİYORUM, BIRAKTIM
BELLİ BELLİ SÖBEK FALAN YOK
ONDAN DİL, GEZE YAZ YAKAN AKTİVİTELER YAPIYORUM
VAAY İYİMİŞ
LAN SEN OKULDAYKEN BÖYLE DİLDİN, SESSİZ, KENDİ HALİNDE BURİYOYDUN
REKLAMINI YAPARSAN BÖYLE VERİRLER ELİNE
BİZİM

ISSN 1307-7619

Mizah dergiciliğinin büyük ustası

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

bu haftadan itibaren yazılarıyla UYKUSUZ'da

13 AĞUSTOS
PERŞEMBE
SAYI: 2015/33
No: 415
3.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

EMRAH ABLAK

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Yıllar bana "HULK" olduğumu öğretti.. Ama normal hulk gibi bi anda irileşip hemencik ufalmalı değil.. Benim Hulk'a dönüşmem 20 senemi aldı..... Ve beni sürekli kızdırdıkları için normal haline dönemiyorum bi türlü.. Kimse beni normal hâlimle görmek istemiyor.. Kimisi en büyük düşmanı kimisi peygamberi ilan etti.. Çünkü herkes işini, bahanesini vs. başkasına ihale etmeyi seviyor... Beraberce yönetmeyi beceremediğimiz birisi hulk olmak zorunda kalıyor..

Koalisyon çalışmaları bitti.. Ahmetle kılıç toplam 40 saat görüştü, yemekler yenildi içildi... Bunlar zaten 12 senedir he Allahın günü görüşüyolar.. Karılarıyla yediklerinden daha fazla yemeği birbirleriyle yediler... Şimdi başka bi binada 40 saat görüşüp B ögün yemekle mi anlaşacaklar.. Hadi canım... Anlaşsalar da o koalisyondan çıkık olmaz.. Çünkü bi tarafın "HIYAR" olması gerekiyo...

İzmir'den Bodrum'dan Yunanistan'a geçen Suriyeli sığınmacıların artık yolculukları kameraya alınıyor, iniste selfi çektiriyorlar falan... Madem öyle THY'yle götürelim bunları, para kasaya göçeğe gitmesin.. Bu ne lan?. Çipras çakalına bak.. Suriyeli sığınmacıya bu masraf ettik, kirayı o toplugo o tarafta.. Tabii canımm..

Aşırı sıcaklar yüzünden nem iyice buharla uçuşunca hava yoğuştu ve fırtına tufanı oluyo.. Nem damlaları yukarıda yangına çok sıkışınca, biri "Yeter artık boşalın" demesiyle olanca yağmur bardaktan boşanırcasına boşalıyor.. Birbirine öfkeli eşler gibi boşanıyor yağmur ve ikinci evliliği toprakla yapıp devam ediyorlar.. Neticede serinlik veriyor.

AKŞAM

MHP'li Metin Özkan, "Elimizde 3 bin kişilik şerefsizler listesi var," dedi.

Ahmet Davutoğlu analiz yaptı: "Sanki bir el düğmeye bastı, PKK, IŞİD, DHKP-C harekete geçti."

Yeni Şafak yazarı Faruk Beşer, "Avret yerleri görünen giysilerle oynanan oyunlar haramdır," diye yazdı.

KAÇ YILDIR?

FIRAT BUDACI

Deniz, plaj, mayo, parmak arası vs.

Süreyya Yalçın'ın King Charles cinsi köpeği, Highlight Otel'in plajına Doggles marka güneş gözlükleriyle ineli **3 yıl,**

Hürriyet'in "Hangi ünlü erkeğin mayoyla yakalanmak istersiniz?" anketinde ilk sırayı yüzde 28 oy oranıyla Tayyip Erdoğan alalı **9 yıl,**

Van depremzedelerine yollanan yardım paketlerinin bazılarından parmak arası terlik ve mayo çıkalı **4 yıl,**

Tayyip Erdoğan, mayo reklamlarının şehvet sömürüsü olduğunu söyleyeli **19 yıl,**

Tamer Karadağlı, "Tahammül edemediğiniz neler var?" sorusuna, "Brokoli ve parmak arası terlik," cevabını vereli **5 yıl,**

Hürriyet, Turgut Özal'ın Marmaris'te giydiği yazlık kıyafet için "Arı Maya" benzetmesi yapalı **23 yıl,**

Süreyya Yalçın, 40 bin dolarlık bikini, pareo, takı alarak yaz tatiline görkemli bir başlangıç yapalı **7 yıl,**

Bikini, gazete bulmacalarında "bir mayo cinsi" olarak sorulmaya başlanalı **65 yıl,**

Önceden anlaştığı magazin ekibiyle plajda buluşan manken Nilay Dorsa iki metre açıkta boğulma tehlikesi geçireli **7 yıl,**

Fransız modacı Louis Réard Paris'te bikiniyi tanıtalı **69 yıl,**

Hülya Avşar, "Her yaz üç ayı mutlaka tatile ayırmaya çalışıyorum," diyeli **9 yıl,**

Nazım Hikmet'in senaryosunu yazdığı "Bataklı Damın Kızı Aysel" filminin plaj sahnesi "düşmanın çıkarma yapabileceği uygun kumsal imajı" verdiği gerekçesiyle sansürleneli **81 yıl** olmuş.

Giresun'da fındık toplamaya giden Kürt işçiler, "Karadeniz Kürtlere mezar olacak!" sloganı atan bir grubun saldırısına uğradı.

AKP iktidarı boyunca iş cinayetlerinde 15 bin 971 işçi yaşamını yitirdi.

Ahmet Davutoğlu, AKP binasına yapılan saldırıyı yorumladı: "Olayın siyasi mühendislik boyutu açık bir şekilde ortadadır."

İncirlik Üssü'nü hava saldırılarında kullanma IZNİ'nı alan ABD yeni bir üs daha istiyor.

uğur gürsoy

SINIFLANDIRICI
AA KORAY DERSANE BİTTİ Mİ? BİZİMKİ DE ÇIKMIŞTIR.
KORAY ÇOK BÜYÜMÜŞSÜN ABLACIM M., KOCA ADAM OLMUŞSUN.
HOŞGELDİNİZ.
YAŞIMIZ ÇIKACAK KIZ SUN.
BU YÜZÜNÜ YIKA DA Bİ HOŞGELDİNİZ DE...
AKŞAMLARE 1 SENE DAHA ANNEMİZİN GÖNÜL HOŞLUĞUNA HAZIR DEĞİLİZ DE... ÜNİVERSİTEYE KAYIT OLMAMAK İÇİNDİRTİNE KAYIT OLMAMAK İÇİN BİRİNİ BULMALIYIZ. BİRİNİ BULMALIYIZ. BİRİNİ BULMALIYIZ.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Sıkmayan ama düğmesi batan pantolon, sen de nasılbirkahırbelasın, tarifin yok.
æ Bugün de bisiklete bindim öyle.Bisiklet kullanırken ıskartaya çıkarttığım kısa pantolonlarımın da haddi hesabı yok. Birkaç ay içinde caanım kısa pantolonun kıç tarafının öncebir rengi atıyor, sonra böyle o bölgedeki kumaş gözle görülür bir şekilde bir zayıflıyor, bir günbir bakıyorsun, yırtılıvermiş. Cırtlayıvermiş. İnsaniçinde.Artık hafif birdelik gördüğüm zaman hemen kendim yırtıyorum evdeki, dışarıdaöylebir görüntü vermeyelim kimseye, gerek yok. Dün de gri kısa pantolonumun sonuna geldiğim için evdegüzelce yırttım. Düğmelerini aldımtabiiki. Çünkü benim kısa pantolonlarımın düğmeleri genelde çokgüzeloluyor. Onları ben biriktiriyorum. O kadar güzeller ki.Ne diyordum, bugün de zamanında almış olduğum ama pek giymediğim pembe kısa pantolonumu giyivereyim dedim eynime. Renginden dolayı değil de ne bileyim, modeli hep rahatsız etmişti beni.Almışım işte zamanında. Dedim bugün bunugiyeyim madem.Evde giyindim, bir rahatsız oldum. Ben de acayip bir insanım. Evde giydim rahatsız oldumya, bir de dışarıda giyeyim, bakayım ne kadar rahatsız olacağım diye düşündüm. O kadar rahatsız oldumki anlatamam. Hani bazenböyle bir şey olmaz da bir türlü olmaz ya, o.Allah'ım formamla sıfır uyum. Ayakkaplarımla uysun bari diyorum, ı-ıh uymuyor. Şimal yıldızı gibi parlıyor amabir çirkinlik olarak parlıyor. Yolda çıkmış da bulundum. Biryerden sonra da ben bu yola çıkmış da bulundum. Ben bu yola baş koymuş bulundum.Ne kadar kötü olabileceğini görmek istedim. Kendimi hiç bu kadar özgüvensiz hissetmemiştim. Ben kendime ne yaptım. Ben bu pembe kısa pantolonla ben bu yolanasılçıktım.Kendimi yiyorum yolda.Ölümünebir çirkinliğim. Bisiklet sürmek hiçbu kadar ızdırapverici olmamıştı. Çengelköy'e kadar ömrümün en uzun yolculuğunu yaptım. Ben bir pembe kısa pantolonum.Ağzım yüzüm pembe. Çengelköy'de çay evine zor attımkendimi. Tanıdık birses, birnefes aradım. Çay içtim. Çay içen bir dünya çirkini pembe kısa pantolon. Senin dikişlerini diken terziyi affedersin ben. Duramıyorum yerimde, kalktım oradan. Beykoz'a devam etmem gerekiyordu, yakamam Beykoz'u da şimdi diye düşünerek Küçüksu'dan Hekimbaşı'na doğru pedal çevirmeye başladım. Küçüksu'yu da Hekimbaşı'nı da hızlı hızlı geçtim ki az yansınlar. Geçtiğim yeri yakıyorum, üzüyorum, ağlatıyorum. Bir şehir düşünün ki Alpay şebeğinin geçtiği yerlerden doğru yanıyor, herpalanıyor, yıpranıyor. Lanet gelsin. Oradan Ümraniye'ye hiç girmeden tepeden doğru hop indim Gözsepe'ye, bisikletçiye zor attım kendimi. Rengin alasına alışık bir dükkan olan burası kusta. Dükkan kusar mı, kustu. Oradan hemen kaçtım. Ardımda içi dışına çıkmış sapsarı bir dükkan bıraktım. Selamiçeşme'degıcık olduğum bir arkadaşım vardı, ona mutlaka uğramalıydım. Borcu vardı ödemiyordu. İşte şimdi bittin sen diyerek girdim mekanına. Borcunu faiziyle ödedi.Yeter ki gidin buradan dedi. Sen ve lanet olası çirkinlikteki pembe kısa pantolonun, gidiiiiiiiiiiinnnn dedi. Moruk elli lira borç ver gidelim dedik, yüz lira verdi gittik. Biz de var ya, ne fenayız. Bir yerden sonra bitirim ikili gibi bir şey olduk yemin ediyorum. Ne şakalar. İnsan kısa pantolonuyla kanka olur mu. Bir ara banka mı soysak lan diye falan da düşündük, sonra vazgeçtik. Oradan da bastık, eve döndük.Yollarda bizi gören insanlar birbirlerini boğazlamaya başladılar, bir debir kişi bir kişiyi bıçakladı arada. Eve zor attık kendimizi. Toplum sağlığını s.kerttik. Pembe kısa pantolonumuöyle bir çıkardım ki üzerimden, donumla birlikte çıktı. Sonra donumu pembe kısa pantolonumdan ayırdım, tekrar giydim g.tüme.Donumu. Pembe kısa pantolonumu bir daha ömrümde giyer miyim acaba. Hey yavrum hey. Ben o hatayı bir kez yaparım. Eksisiyle artısıyla bir macera yaşandı işte. Atmadımama yinede. Dursunöyle bir köşede. Çirkinliğe ihtiyacımız olduğu bir gün kullanırım yine. Giymem belki ama bir şekilde kullanırım ben bu pembe kısa pantolonu yine. Ben bunu yaparım. Ben bunu, çok ciddi söylüyorum, yaparım.

æ Duvar dibinden binbir güçlükle bir ümit timsali gibi boy vermiş çiçeği neden keser belediye işçisi.
æ Galiba en çok çakmak'ın çeşidi var şu dünyada, ya da Türkiye'de. Çakmak manyağı bir ülkeyiz bence. Diğer ülkeleri bilemem. Çeşit çeşit. Envayi çeşit. Işıklı ışıksız. Her türlü. Müzikli müziksiz. Yaratıcılığın sınırlarını zorlarcasına. İnsan zihnine bir övgü gibi. Evet belki meydanlarımızda caddelerimizde görkemli heykellerimiz yok ama ceplerimizde fantastik çakmaklarımız var. Her türlü.
æ İşlenmiş gıdalar daha sağlıklı bence. Yani ne bileyim, bir pastanede profiterol yiyeceğime, marketten çikolata alır yerim daha iyi. Profiterol'un ben nasıl yapıldığını biliyor musun.Ama çikolatanın nasıl yapıldığını istersem bilirim. Okurum içindekiler'i bilirim. O yüzden benimle bu konuyu kimse tartışmasın.
æ Bir de vantilatör konusunda çok cimriyiz. Ceyran yakıyor diye aklımız gidiyor. Bir arkadaşımız gelse ona biraz terliyoruz vantilatörü, sonra hemen kapatıyoruz. Klima konusunda da cimriyiz var, yok değil.
æ Öyle işte.

twitter.com/kanalpisyordum • kanalpisyordum@gmail.com

ÇIZGILI TISORT

- 19. BÖLÜM - ERSİN KARABULUT

– GENCECİK Bİ SÜRÜ HATUNUN KALBİNİ ÇALIP ÇALIP FINDIK GİBİ ÇATIR ÇUTUR KIRDIN ERSİN, YANLIŞ MI SÖYLÜYORUM?. TAMAM SEN DE GENÇTİN AMA YAPTIN YANİ BUNLARI... BEN O ZAMANLAR SANA BÖYLE Bİ ARIZA YARATSAYDIM BİRAZ DAHA DİKKATLİ OLMAZ MIYDIN?. 20'Lİ YAŞLARIMIN AĞZINA SÇTIN ABİ...

Gittin Gideli Bebek

Yokluğunun en güzel yanı, oturmuş pasa paşa çizerken mesleğimiz artık kimsenin gıdıklanması bebek.

Ayrılığın avantajlarından biri de gittiğinden beri hiç hastalanmamam. Resmen ikna ediyorsun beni bebek.

Akşayla gerginlik gerilime girmeden lokantada yemeğini yiyebilmek dadından yenmez bi kombinasyon bebek.

Hafta sonu iki eşyamı bi pikaboo sokmadan, kahkahalarla sabaha kadar birleşmek şahaneymiş bebek.

Akşam eve dönünce sadece kedinin karşılaması yetiyo da artıyomuş meğersem bebek.

Gece evde cızırken kedi'yle hayvan gibi fişekleşip, mola vermeyebilmek o kadar güzelmiş ki o kadar olur.

Maksat muhabbet olsun diye boşboş konuşmaktansa boş boş fevanu izlemek çok cinderdiciymiş bebek.

Hayatta sağlıktan sonra en önemli şeyin "kafana göre takılmak" olduğunu anlamış bulundum bebek.

Hakkını yemeyeyim, yokluğunun tek kötü tarafı evde bi kahve getirememin bile olmaması bebek.

Aynı zaman dilimlerinin insanları olarak, boşa sürtüşmüşüz. Kafası rahat bi bilim adamı olmak şahane.

Günde beş vakit dilaşalı tıkınmak yerine, her zaman acıkarsam o zaman yemek çok lezzetli bebek.

Gidişinin en nafile yanı kalfeyi yastığa vurdu muydu sabaha kadar delikesiz uyumamış meğer bebek.

Telefonumu karıştırmana öyle alınmışım ki, arada gelen temizlikçi abla ve veriyorum kürdüsünü diye bebek.

Ayrılığın en süper yanı da kedimle arama kimsenin girememesi. O sırada onla da vardı, sonra da olacak bebek.

Barış UYGUR

Dönüşte Alırız

Perşembe günleri, Kınalı Cadde'de pazar kurulurdu. Biraz evvel yandex haritalardan baktım, hangi gün bilmiyorum ama bir alt paralelinde hâlâ kuruluyor anlaşılan. Ama pazar olduğu için herhâlde, yandex'in arabası içeri girememiş, o kısmın cadde sokak görünümü yok. Zaten çocukken oturduğum evlerden birinin sokağına da yandex'le gideyim dedim, ilerledikçe trafik tıkandı, en son trafiğin tıkandığı yerde, artık yandex arabası sıkılıp geri mi döndü, cihazı mı bozuldu bilmiyorum, öyle kaldı. Sokağın yarısına kadar gitmiş, önünde arabalar var, orada bitiyor cadde sokak görünümü. Bir an gaza geldim, çocukluktan beri oturduğumevleri yandex'legörüntüleyeyim dedim, arkadaş yandex tenezzül edip hiçbirinin sokağın girmemiş. Biraz alındım doğrusu.

Her neyse. O zamanlar Kınalı Cadde'de perşembe pazarı kurulurdu. Annemle her perşembe pazara çıkar bütün bir caddeyi kaplayan yüzlerce tezgâhı dolaşırdık. Doğrusu bu sıra sıra dizilen tezgâhlardan ilgimi çeken sadece kiloyla açık gofret, bisküvi, galeta satan tezgâhtı ama ne zaman onun önünde duralasam, anneme bir şeyler aldıracak olsam, annem her seferinde "Dönüşte alırız," derdi ve geçer giderdik. "Dönüşte alırız," lafının annemin satıcının yanında söylememeyi tercih ettiği "Ne olduğu belli değil, açıkta bisküvi mi alınır? ya da Senceelimdeki parayla bir kilo mercimek mi alacağım yoksa muzlu olduğu iddiasındaki açık gofret mi?" cümlelerinin yerini tuttuğunu bir zaman sonra anladım elbette. Çocukluğumun pazarlarındaki o iştah açan rengarenk gofret, şekerleme, bisküvi tezgâhlarını şöyle bir gözümün önüne getiriyorum da, aslını isterseniz annem yerden göğe kadar haklıymış: O gofretlerin içindebeklediği küp şeklindeki kenarları paslı metal muhafazalar; üzerine konansinekleri satıcının arada bir, bir el hareketiyle kovaladığı karton kutular içinde şekerler ve lokumlar; hemen arkada ne alırsanız içine konulmak üzere kıvrılarak külah hâline getirilmiş eski gazete kağıtları. Çocukluğumda iştah uyandıran bir görüntünün aslında rengarenk kumarhaneler ve siyah ışıklı batakhanelerle gizliden gizliye ortak bir hüznü paylaştığını anlamakşaşırtıcı. Hepsi sahteeğlence, mutluluk ve endorfin vaad eden ama pejmürdeliğin billurlaştığı varoluş biçimleri. (Yavrum benim, cümleye bak. Çaktırmayın işte, aklımız yettiğince ahkam kesiyoruz. Tıpkı okuma yazmayı öğrendiğim ilk yıllarda, Atilla Atalay'ın yazdığı bir "Haftanın lakıdılukurdusu" köşesinde, entelektüel olup adını "Haşmet Egzistansiyalist" olarak değiştirmiş bir başka tiplemeden sözedildiğini okuduğum günden sonra entelektüel olmakiçin sağda solda egzistansiyalist olduğumu söyleyip durmam gibi. Anlamını soran olduğunda kasıla kasıla varoluşçu diyordum da, bugün hâlâdaha ötesini de bilmiyorum tahmin edebileceğinizgibi.

"Dönüşte alırız," kısa zaman sonra farkettim ki, hemen bütünannelerin kullandığı ortak bir parola, hemen bütün çocukların hiç olmazsa bir dönem yuttukları boş bir vaatti. Ben artık sormayı bıraktığım hâlde sağımda solumda annesinin "dönüşte alırız" dediği çocuklar görüyor ve içten içe onlar için üzülüyordum. Daha da büyükdükçe ama bunun sadece biz çocuklaradeğil, malı pahalı ya da kötü bulunan bütün bir pazarcı esnafına söylendiğini, her pazarcının hayatında en çok duyduğu lafın "dönüşte alırız," olduğunu fark ettim. Sokaklarımızda, caddelerimizde kurulan pazarların ekonomisi bu söz etrafında şekilleniyor, herhâlde ekonominin durumu da pazarcılar tarafından bu sözün yoğunluğuna göre anlaşılıyordu. "Alın verin, ekonomiye can verin" bir stagflasyon önlemiyse, "Dönüşte alırız" bir tasarruf tedbirleri paketiydi. "Yavrunu sevindir," nasıl bir israfa ve günaha davetse, "Dönüşte alırız," bir temkinlilik şiarıydı. Bugün artıkbiliyorum ki küçük evlerimizi, ailelerimizi ayakta tutan, hepimizin geleceğe biraz olsun güvenle bakmasını sağlayan, insanı yandex'in girmeye tenezzül etmediği sokaklardan çekip çıkaran şeylerden biri de "Dönüşte alırız," diyip hiç almamaktı. Artık kıs kıs güler olmuştum annem "Dönüşte alırız," dediğinde elmalarını beğenmediği, pırasasını pahalı bulduğu, peynirini gözü tutmadığı pazarcılara. Ha o pazarcıların benden intikamı da büyük olacaktı, orası ayrı. Gerçi çok da büyük değil. Neyse, haftaya siz kendiniz karar verirsiniz artık.

ÇIZGILI TISORT

Bir önceki sayfadan devam

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Kimse göründüğü gibi değildir. Fakat kimse görmediği ve kendi olduğunu sandığı gibi de değildir."

-Abdülhak Şinasi Hisar, Fahim Bey ve Biz'den...

● Euro, Dolar karşısında ezilmenin adı globallikse, Küba'yı alnından öperim, Kuzey Kore'nin elini sıkarım...

● Teksas'ta yada Birmingham'da çıkan petrolde Türk, Türkmen, Kürt, Laz, Rus, Fars, Zaza, Arap, vd. söz veya hak sahibi değil. Ama Ortadoğu'nun enerji kaynaklarını ABD-İsrail-İngiltere bloğu yönlendiriyor ve bu durum, normal olarak algılanıyor. Ve hatta, ekonomik ve kültürel açıdan bu bloğa köpeklik etmek, kariyer ve statü için gerekli olarak dayatılıyor. İncirlik Üssü, NATO (ABD) toprağı olarakkendi yurdunda ipotekli iken, başkan olsan n'olur, şah diye ilan etsen kendini, ne yazar? İncirlik'ten kalkıp bombalanan her neyse, bilelim ki İncirlik kimînse, o bombalanan da aynı gücün prodüksiyonu. Onların dilini öğren, onlar gibi giyin, hatta onlar gibi hisset, en fazla onların yalakası olabilirsin. Geniş zamanda onların kurbanı olman hedefleniyo, anlayamadın mı a yandan yemiş modern?! Antiemperyalist olmadan insan olamayacaksın!

'Tek Adam' olayım derken 'Son Adam' olacan uzun, dikkat et!..

● Akıl Tutulması: Yıllar önce 'Yeni Türkan Şoray'ı aradığım yazıda, Nurgül Yeşilçay'ı anmamak ne hata! Düzeltirim. (Gerçi Şoray'ın yeri başka. O, çay. Diğeri, Yeşilçay...)

● Aziz dostum İlker Ekiz, yeğeniyle oynuyomuş, yaymışlar masaya kurşun askerleri... İlker demiş ki, burası çadır, işte buradan kızılderililer geliyo, falan... Çocuk demiş ki "Dayı, aklıma bir fikir geldi.." İlker "Neymiş o" diye sormuş... Çocuğun cevabı: "Fikir dedim ya!.."

● Yeni başlayanlar için Türkçe: 'Meme' ve 'emme'nin benzerliği. Durum acil diye çok yakın kelimeler bulmak...

● Nevizade'nin efsanesi midyecisi Haydar'ı anlattılar. Şimdi pek yaygın olan tepsiyle midye satanlar, bi zamanlar tek tük imiş ve sağlam para kazanırlarmış. Haydar da bunlardan biriymiş. Tepsileri boşalttıktan sonra balya cepte, taksiye atlayıp gidermiş. Gassaray lisesinin önündeki taksiciler de bol bahşiş veren Haydar'ı kapmak için yarışırlarmış. Bi akşam Haydar gene taksilerin yanına gelmiş, iki taksici 'ben alcam' kavgasına tutuşmuş. "Durun," demiş Haydar "ikinize de binicem!!" Sen, Haydar, ceketi çıkar, arkadaki taksiye koy, o taksiciye de "Bizi takip et!" deyip ceketsiz şekilde öndeki taksiye bin. İki şoförün de gönlüne almış böylece Midyeci Haydar...

● Yozlaşmış cennet, eşşek cenneti... Şimarmış cehennem, maymunlar cehennemi...

● "Böyle giderse yakında bikini giyemicaaz" diyen nursuz, yarı cahil bir kadına denk gelmiştim bikaç yaz önce. Bi de yaşıtları nerdeyse ananne babanne olmuştu. "Sen zaten niye bikini giyiyosun" dedim, pis baktı...

**● Tepedeki alıntının devamı şöyle: "Kimse bizi kendimizin olduğumuzu sandığımız gibi göremez. Kimsenin nasıl olduğunu hiç kimse bilmez. Başkalarının gözleri en tabii manamın başka manalara çekerler. Biz sevgiyle gülümseriz ve onlar yüzümüzü kin ile buruşmuş görürler. Yabancı gözler ve izanlar bizi olduğumuzdan büsbütün başka, ya şişman ve kısa, ya zayıf ve uzun gösteren bozucu ve güldürücü aynalardır." Vallahi öyle benzersiz bir kitap ki 'Fahim Bey ve Biz', tamamını yazası geliyo insanın. Kelimenin tam anlamıyla 'enteresan' yazar A. Şinasi Hisar. Çok sevdiğim Dostoyevski, Tolstoy, Stendhal gibi yazarlara mesafeli, sebebi de bu yazarların "Küçük adamların yaban ve renksiz hayatlarını kalem almaları!" Sevmediği yazarlar kadar sevemedim Hisar'ı, lakin romanı, biçimciliğin hakkını sonuna kadar veren, çok ince saptamalar ve birbirinden garip insan halleri içeren, uzun bir manifesto. Hiç sevmeyebilir de çok sevebilirsiniz ama orijinalliğini asla tartışamazsınız, yepyeni, bambaşka bir anlatım bu. Buram buram İstanbulu yazarın, ilginçliği tavan yapan bu kitabına dönüp dönüp bakacağım. Bu da son alıntı: "Bir kadın ihtimal ki yeni, taze bir kan aşılansa bu, onun bedbinlikten nikbinliğedoğru bir felsefe değiştirmesini bir*

İrade, daha

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

İtem Dilek

büyük terzinin esvapları kadar temin edemez, ona kuvvet, neş'e ve hayat veremez. Kadınlar en büyük saadetlerini Allaha olduğu kadar terzilerine de borçlu olduklarını duyarlar."

● Uzun yolda, aniden beliren heykel dükkanları aklımı alıyo. Hiç satın alırken görmediğim o sepet taşıyan kız, cüce, at, Şarlo ve benzeri heykeller, hele bi de yarım ay şeklinde sıralanmıyolar mı, o an yakıyolar adamı.. Canlanıp atılacaklar gibi...

● **Rüzgar, ilk nereden esiyo, ilk, onun merakındayım...**

● Uzun boylu, iri kemikli bir zenci Reyhan Ağa. Zaten lakabı da 'Arab'. Arkadaşlarıyla beraber Galata'yı sustaya durduran (Girit asıllı) Kefalonyalılarla kapışma halindeler. Bıçak fırlatmada usta beş Kefalonyalı, sıkıştırıyo bir yerde beyaz saçlı, göz bebeklerinin etrafı mavimtrak halkalı Reyhan Ağa'yı tek başına. Bıçak mıçak dinlemeden kaptığı gibi iskemleyle bu beş kişiyi üst üste koyuyo Ağa. Fakat kadim dostları iki ay dargın duruyo onla. "Senin," diyolar "tokadın yetmez miydi ki bu gavurlara sandalye kullandın. Ayıp değil mi, sana yakışır mı?!" (Ulunay'ın Sayılı Fırtınalar'ından)

● **Gerçek 'bebek kafası' nasılmış biliyo musunuz, çok acaip, bi yetişkinin zihnine göre çok daha yüksek bir halmiş: Romantik bi şehirdesin, aşıksın, uykusuzsun, coşkulusun da, beş tane sert kahve içmişsin, efil efil, uğul uğul geziniyosun. Sürekli bi beyin ereksiyonu haliymiş hakiki bebek kafası. Yeri gelmişken söyliim, -yeri de ben getirdim gerçi- ne çok şeyin 'kafası' oldu son zaman. Bunların ilki, benim Bebek Kafası...**

vedatozdemir@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

BABACIM BENİM İSMİMİN ANLAMI NE?
ANNEN SANA HAMİLEYKEN SÜREKLİ REFLÜ OLMUŞTU...
REFLÜ NE DEMEK?
NE KADAR ÇOK SORU SORUYOSUN MİDESİ... BAZI ŞEYLERİ BÜYÜNCE ANLARSIN...

YA DEDE ŞNORKELİMİN ÜSTÜNE OTURMUŞSUN YAA!!...
BEN DE DİYORUM NİYE G.TÜMDEN SOLUYORUM...

NE GARİP... BAZI ALIŞKANLIKLAR HİÇ DEĞİŞMİYOR DEĞİL Mİ?
BEN OSURMADIM YEMİN EDERİM...
BEN BAŞKA BİŞEYDEN BAHSEDİYORUM...
FARKINDAYIM... BİZ DE BURDA OSURMUYORUZ ZATEN...
BIKTIM FARUK, OSURUCAKSAN OSUR ŞU HAYATIMIZA KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDELİM...
ÖNCELİKLE BANA BU FIRSATI TANIDIĞINIZ İÇİN...
ZAMBAK!!

MMMMH... YENİ KİTAP KOKUSUNA BAYILIYORUM!..
NE YENİ KİTABI LAN, ZEBUR BU!! NEREDEN BULDUN ZEBUR'U!!!

BEN ELALEME HÜSEYİN'İN KARISI YATAKTA LEOPAR GİBİYMİŞ DEDİRTMEM. ANLAŞILDI MI!!!
SEN DE ANLATMA O ZAMAN GERİZEKALI!!!
BİR ŞEKİLDE KONU ORAYA GELDİ LILAN!!! LAF LAFI AÇTI DİYORUM!!!

TÜRK'ÜN TÜRK'TEN BAŞKA DOSTU YOKTUR...
TEORİDE ÖYLE... PRATİKTE?
TRAFİKTE ADAMIN ANNESİNİ KORUM, BABAMI BİLE TANIMAM...
TEŞEKKÜR EDERİM, BEN CEVABIMI ALDIM.
GİT G.TÜNE SOK... MUHABBETİN BOK GİBİ...
FEVKALADE...

TAMAMEN MERAKIMDAN SORUYORUM, KÜLOTUM NEREDE?
NE BİLELİM LAN...
İNANIN İÇİMDE ŞU KADARCIK BİR KÜLOT BİLE YOK...
YAKLAŞMA LAN...
ARKADAŞ CANLISI BİR KÜLOTTU AMA ARKADAŞ GİTTİ...

BİZİM İÇİN SAÇINI SÜPÜRGE ETTİN AMA SÜPÜRDÜĞÜN BÜTÜN PİSLİKLERİ HALININ ALTINA GİZLEDİN ANNE...
İŞTE BÖYLE GÜT GÜT BİR KONUŞMALAR, BİR ŞEYLER, BUNLARI SEVİYORUM...

NEDEN BABAMLA EVLENDİN?.. KEŞKE BİR TEKNİYLE EVLENSEYDİN...
HADİ ORDAN BABASI BÜYÜKÜ...

şizofren
Deniz Ekler
KEŞKE İSTEDİĞİM ŞEYLERİ YAPABİLSEYDİM HAYATTA.
İŞE GİTMEKTEN SIKILDIM
İSTEDİĞİM ZAMAN İSTEDİĞİM YERE GİDEBİLECEK VE
NAPIYORUM LAN BEN?
İSTEMEDİĞİM ZAMAN GİTMEYECEK
EVİ DÖNÜYORUM LAN BEN
KREDİ 3 AYDA ÖDENİR
İSTEDİĞİM ŞEYLERİ, SÖYLEYEBİLECEK CESARETİM OLSAYDI
OH BE! ŞUKAMA DURUP BİR ŞEY İSTEMİYEM
ZAMAN GEÇİP GİDİYOR, ÇOK GEÇ OLMADAN.
EVET TAV.. ZAMANI NELERE HARCIYORUM! YETER BE!
BİRAZ DAHA CESARETLİ OLMAYA KARAR VERDİM HAYATTA.
OFF
YETER ARTIK BU DÜŞÜNCE BE!
AMA SORUN BİRAZ DAHA BÜYÜK ÇIKTI MAALESEF.
BUNU SAHİL KABAĞINA TAŞIYORUM
BİŞEY YAPMAK, ÇOK BİŞEY SÖYLEMEK "İSTEMİYORMUŞUM MEĞERSE
HMMF EE...
UHUU İŞTE O YAA...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kolay y ki,kolay okunsun" *Bir bilge sözü.*
"Zory ki,kolay okunsun" *Bir başka bilge sözü*

Ya leyl,yaleyl...
"Gece,ey gece..."

Gün batıyor.
Gündüz'ün o yalan örtüsü; ağlamasın diye eline bir çıngırak verilen bir bebek gibi bizi sersemletip, avutan o masmavi kubbe, o binbir renge boyanan pamuk şekeri bulutların kandırıcı örtüsü... İşte o mavi örtü sıyrılıp aradan çekildiğinde... abiler, ablalar, anne yarısı teyzeler... Kardeşlerim, ahbaplarım... eski oturduğum semtin muhterem sakinleri... Çok az tanıdığım insanlar, sadece bir merhaba'm olanlar... bakkalın kasasında duranlar, aşağıdaki pastahanenin çalışanları... Gece geldiğinde yani. İşte o zaman, ebemizin aslında ne renk olduğunu apansız, bütün çıplaklığıyla görürüz.
Bir gezegen üzerinde olduğumuzu birden idrak ederiz. Evet idrak. Başımızı gökyüzüne kaldırdığımızda, sonsuzluğun zifiri karanlık, ürpertici kuyusuna düşeriz. Düşmez miyiz? (hem de yukarı doğru)

Hele o solgun, soğuk ışığıyla, toparlak mahzun yüzüyle ay...Ay usulca yükseldiğinde. Aha işte, deriz, bunabenzer bir yuvarlağın üzerinde, sonsuz bir karanlığın içinde dönüpduruyoruz. Eyvah ki ne eyvah... İyi yerde dükkan mı açtık?

Geceörtmez bir şey, tepsi ilmi. Gündüzdür esas o örtücü.
Hakikati gözler bizden. İşte böyle bu işler, ahbaplarım, çok az tanıdıklarım, bir arkadaşımın arkadaşları...

İşte o vakit geldiğinde,
gece geldiğinde yani...
Bizim mesleği yapanlar,--çizgi romancılar, dergi çizerleri, yazarları falan filan'ı kasdediyorum-- işe başlarız.

Bir saniye.
Pencereden, uzun yıllar önce oturduğum evin penceresi görünüyor. Neredeyse kuş bakışı. --Şimdiki ev epey yukarılarda dik bir yokuşun üzerinde-- İskeleye bitişik meyhanenin üzerindeki o eski ahşap ev. Yıpranmış, pul pul olmuş tahtalarına akşam güneşi vuruyor. Sulardan yansıyan altın ışıkların kıpraştığı pencere, işte tam o pencere önünde gece gelene kadar bir ebleh gibi otururdum. Önümde bir karton.
Geceyi beklerdim.
Pencerenin ışıkları sabahlara kadar yanardı.
O pencereyle bekleyiyoruz. Camlarında gün batımının kızılı... Ev temalı korku filmleri gibibirazda. Nedense o ev hepboşkaldı. Yıllarca yıllarca... Belki camdan bakan birilerini falan görseydim arasıra...

Kaybolup gitmiş eski zamanları; eski hayatımı yukarıdan seyrediyormuş gibi tuhaf bir duygu. Pencerede eski halimi de görmeyeyim de bu kadarı yeter... *--çok çok önceden sönüp gitmiş bir yıldızın ışıklarının sanki o yıldız hala oradaymış gibi yıllarca yıllarca gelmeye devam etmesini de andırmıyor değil biraz ha--*

Filmlerde kamera birdenbire çokyükseklere çekilir. Başına trajikbir işgelmiş oyuncuyu ansızın çokçok uzaktan gösterirbize. Yukarıdan izleriz. "yazık lan, ne olacak bunun hali, nasıl da ufacık, çaresiz görünüyor yeryüzünde gariban" falanı gibisinden birhisoluşsun ister içimizde. Tanrı'nın bakışı dedikleri çekim.

Herneyse, ne diyordum?
Ha, gece, bizim meslek falan filan...
Evet, o saatler geldiğinde, gece çöktüğünde...

Hani itin kopuğun, hırsızın uğursuzun, --arsızın edepsizin-- buzdolaplarını açıp tencerenin dibine hasta yılanlar gibi yapışmış soğuk makarnalarından bir kaç çatal alıp sokağa fırlattıkları o saatler var ya... *--zımkındi odmlarla seke seke, usul usul duvar diplerine siperlene siperlene, parketmiş arabaların teyplerini kese kese... Boşlonu koldnp açık kalmış balkon kapılarını mimledikleri o saatler...--*
Akılları dünyada kalmış huzursuz ölüler kabirlerinde fıldır fıldır dönmeye, kemiklerinden çıkan tıkırtılar mezarlık bekçilerini işkillendirmeye başlar ya abiler...
Eprimiş tül perdelere benzeyen elbiseleriyle o yarı şeffaf ruhlar, süzgün, hafif yana eğik suratlarıyla metruk evlerde odalardan odalara geçerlerken...
Müneccimler titreşen yıldızlara bakıp aşkları birbirinden soğutma tılsımlarını yazmaya girişirler ya hani ablaların... İşte tam o sıra...

İşte bizler, bu mesleği yapanlar,
o vakit geldiğinde... Kardeşlerim... Teyzemin oğlu... telefonumun sık arananlar kısmında kayıtlı olanlar... Beni yolda birine benzetenler... Hiçbir zaman gitmeyeceğim bir şehrin banliyösünde toki evlerinin camlarından bakan tedirgin teyzeler... Dün marmarayda Sirkeci'de inen dört çocuklu aile...

İşte tam o vakit geldiğinde, bizler, o mesleğin erbapları...
gecenin zırhsın koyulaşan zifiri rengine bakıp birden oturduğumuz yerden fırlarız. Musluklara koşup fırçalarımızı sabunlu sularla uzun uzun yıkarız, tarama uçlarımızı, ters yöne doğru sıkıştıra sıkıştıra, rulo yapa yapa bombelerini düzelttiğimiz kartonlara bastırıp esnetiriz, mürekkeplerimizi çalkalarız.

"Kandilli yüzerken uykularda
Mehtaba sürüklerdik sularda..." Y. Kemal Beyatlı

Sabah ezanları okunurken, üzerine hikayeler çizdiğim kartonları masada öyleceyarım bırakıp,--hükümdara gece boyu anlattığı masalları yarıda kesip uyuyan Şehrazat misali-- yatağa girerdim.
Ahşap ev sabahın ilk otobüsleri geçerken zangır zangır sallanırdı. Fareler de sabaha kadar kemirdikleri tahtaları öylece bırakır, mutfaga yeni birgiriş açmakiçin titizlikle sürdürdükleri çalışmalarını paydos eder,onlar da inlerine çekilirlerdi.
Tahtakuruları gündüz uyuyorum diye sinirolurlardı.(kan emici mahlukat gün ışığında çalışamaz) Meslektaşlarımı tenzih ediyorum.

Şehrazat hanımla aynı mesleği yapıyoruz.

Heleki hikayenin dibine "devamı haftaya" y ıp,en meraklı yerinde hikayeyi kesen çizgi romancılar, helehleonlarvarya..Onların işi, işte Şehrazat hanımın yaptığı işin tıpatıp aynısı. Şehrazat masalını en meraklı yerinde kesip, "devamı yarıngece" diyordu hükümdara. Hayatta kalabilmesi bu "merak" duygusunun şiddetine bağlıydı. --daha önce karısı tarafından aldatılmış hükümdar, aynı felaket başına bir kere daha gelmesin diye hergün bir başka genç kızla evlenip ertesi gün kızcaazı idam ettiriyordu--
Çizgi romancı da en ilginç yerinde bıraktığı hikayesine "bakalım haftaya ne olacak" dedirtemezse, eğer o merak duygusu, "müşteri"nin bir sonraki dergiyi satın almasına vesile olamıyorsa, eninde sonunda işsiz kalacaktır. Parasız nasıl sürdürebilir ki hayatını. Modern toplumda işsiz,birçeşitzombidir.

"Semtimizin yokuşlarına dair bir not"
Safiyanım teyze;
Benimşuanda oturduğum yokuştan çok çok daha dikbir yokuşun üzerindeydi evi. Kocası evi tutup, onu semte ilkkez getirdiğinde. Yokuşu ilk gördüğü an'ı şöyleanlatmıştı bize: "...Bakıtm bir yokuş..." Eliniters çevirip tırnaklarının ucunu burnuna dayamıştı, "öylebir dik...Yokuş burnuma değiyor!"
Müthiş bir "teyze"idi.Nur içindeyatsın.

Doğunun şehirlerinde; Şam'da,Bağdat'ta,Kahire'de, İskenderiye'de, Halep'te binlerce gece masalanlatıcıları varmış eski zamanlarda. Binbir gece'den de hikayeler anlatırlarmış.Halada var bu hikayeciler, tek tük kalsalar da.

Şam'da. Emevi camisinin üstü asmalarla kaplı, gölgeli, daracık yan sokaklarından birinde, tavanıalışap oymalı, pembeli lacivertli renkli camları olan o çokçok eski kahvede, bir gece masalanlatıcısının tahtını görmüştüm. Sedefli, nakışlı çokhoşbir tahttı. Yüksekçebir yere konulmuştu.

Nobel ödüllü Mısır'lı büyük romancı Necip Mahfuz'un ünlü Midak Sokağı romanından yapılan eski ilk siyah beyaz Mısır filmi, yeni alınan modern icat radyo'nun güle oynaya kahvehaneye getirilişiyle başlar. Kaba saba kahveci Kirşa, yaşlı, beyaz sakallı, entarili masal anlatıcı amcayı "bütün hikayelerini ezbere biliyoruz, senin zamanın geçti, haydi" diye kovar. Kahvedekiler gülüşürler.

İşte onlar, o sakallı amcalar, o gece masal anlatıcıları bizim mesleğimizin pir'leridir. Hepsinin çoktan toprak olmuş ellerinden öpüyorum. Aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum...
Görüşmek üzere...

engin.ergonultas@gmail.com

KÜLTÜREL GELİŞİM SÜRECİNDE DOSTLUKLAR

-I-

Tutku Tuzağı

Bir haftadır aklımda çok nietbir pilav var. Tereyağlı, arnavut ciğerli pilav. Sabahları kalkıyorum, giyiniyorum, işe gitmek için evden çıkıyorum; gittiğim her yere aklımdaki pilavı da benimle birlikte götürüyorum. İnsanlarla konuşuyorum, benden çözüm beklenen bazı konularda çözümler üretiyorum, verimli bir birey oluyorum ama yaptığım her işe tereyağlı pilav kokusu siniyor, insanlar fark edecek diye korkuyorum. Erman Bey, bu güzel sunum için teşekkür ederiz ama sanki tereyağlı pilav gibi bir koku var topiantı odasında, sizin bilgisayarınızdan yayılan. Devlet hastanesi yemekhanesi gibi kokuyor milyardolarlık şirket. Bu sizin suçunuz mu? Aklındaki pilava gem vuramayan, hakim olamayan siz misiniz? Bu konuyla ilgili insan kaynaklarıyla görüşmek ister misiniz? Milyar dolarlık şirket olduğumuz için insan kaynakları var, kişisel sıkıntılarınızı dinleyip şirket felsefesi dahilinde çözümler üreten insanlar var. Haftada bir gelip çalışanların kendilerini soktukları çıkmazlara bakan, gerekirse çalışanlarasesli bir şekilde "ben değerli bir bireyim, içimdeki gücü hissediyorum ve sevildiğimin farkındayım" dedirten, gerekirse bu cümleleri ufak kağıtlarayazıp bilgisayarınızın ekranının kenarına yapıştırmanız için ufak not kağıtlarına yazıp veren bir yaşam koçuvar. Hiçbirinin karşısına çıkıp "aklımda çok güzel bir pilav var, tereyağlı ve arnavut ciğerli ama yazın çok ağır olur diye, bir de yapmak zorgeldiği için yapıp yemiyorum ama aklımdan da bir türlügitmiyor" diyecek rahatlığı kendimde bulamıyorum. Masabaşı işinin insanın içini çürüten, ruhunu örseleyen doğasından dolayı işi bırakma noktasına gelen, yoga eğitmenliği kursuna giden, Bodrum'ataşınıp el işi dükkanı açmayı düşünen insanlar varken pilav konusunu açmak istemiyorum.

-II-

Cehennemin Kapıları

Normal bir akşam yemeği bir tıutku projesine, çok ufak çaplı bir saplantıya böyle dönüşüyor. Hiçbir şeyi gereğinden uzun süre içinizde gezdirmeyin. İnsanlara otuz yıllık hayatımdaki tecrübelerimden süzüp iletebileceğim tavsiye olarak bu var. En sonunda pilavı yapmaya karar verdiğimde bunu şölene çevirdim. Arnavut ciğerini şehrin en namlı mezecesinden aldım, pirincini özel getirttim, tereyağını güvendiğim şarküteriden aldım. Pilav yapmayı çok bilmiyorum, ilk yaptığımda istediğim gibi olmadı, tekrar yaptım. İnsanlar ne kadar güzel,eski arabaları restore ediyorlar, kendi gitarlarını, kendi mobilyalarını yapıyorlar bu kadar hevesli. Ama güzel oldu pilav. Gerçektengüzel oldu. Yanına da eve hediye gelen güzel kırmızı şaraplardan birini açtım. Çünkü neden olmasın? Bu gece neden özel bir geceolmasın? Sıcaklığın otuzbeş dereceleri zorladığı, vantilatörlerin anlamını yitirdiği, cereyan yapsın diye karşılıklı açılan pencerelerin kifayetsiz kaldığı bu özel gecede terleyerek yedim tereyağlı arnavut ciğerli pilavımı. Yanında iki kadeh kırmızı şarap içtim ancak kırmızı şarap herhangi bir ferahlık sağlamadığı, aksine harareti arttırdığı için şarabın üstüne yarım şişeye yakın ayran içmek zorunda kaldım. Kendi ellerimle böyle bağladım simgesel kayaları ayağıma (pilav, şarap ve ayran ağırlık yaptı anlamında) ve ceplerine taşlar doldurup kendini nehre bırakan Virgina Woolfgibi kendimi kabuslarla dolu bir uykunun kucağına bıraktım.

-III-

Hassas Ruhlara İşkence Eden Bu Korkunç Kabuslar

Kabusları korkunç yapan ne peşimize düşen canavarlar, ne de sebepsiz yere kötülükler yapan, bize düşman olan insanlardır. Kuralları belirsiz bu dünyadan kurtulamayacağımız, bir daha uyanamayacağımız korkusu işkence eder ruhlarımıza.

Yalova'daki bir tatilci sitesinde, öğlen sıcağında bisikletimle sosyal tesislere doğru giderken bunun bir kabus olduğunu biliyorum. Beni sosyal tesislerde neyin beklediğini bilmiyorum, tek bildiğim oraya bir an önce varmam gerektiği. Az önce sitenin hoparlörlerinden adım anons edildi. Sıcağa rağmen insan üstü bir gayretle pedallara asılıyorum.

Sosyal tesislere vardığımda bütün site sakinlerinin bir pinpon masasının etrafında çember oluşturacak şekilde plastik sandalyelerde oturduğunu görüyorum. Annem, kardeşim ve babannem de oturanlar arasında, babannemçok sinirli, annem ağlamak üzere. Ne yaptınız lan? Bu kadınları neden üzdünüz? Pinpon masasının başındasitenin yirmi yıllık yöneticisi İhsan Bey var. Anneme bakıyorum "kaybedersen bizi siteden atacaklarmış Erman" diyor. Nasıl öyle bir şey olabilirya? Tapusu var yazlığın. Öyle saçma şey mi olur? İhsan Bey "gel bakalım Erman, sağda solda iyi oynarım, eline veririm diye hava atıyormuşsun, göreceğiz bakalım kim kimin eline veriyor" diyor. İhsan Bey çok iyi masa tenisi oynuyor, her yıl dörtay Yalova'da ikamet ediyor, dörtay boyuncasitenin gençleriyle her gün masatenisi oynuyor. Pinpon masasının başına geçtiğimde İhsan Bey'in iyi raketi aldığını, bana bir tarafı soyulmuş dandik raketi bıraktığını görüyorum. İtiraz edince "oynayan onunla da oynar, ağlama da at topu" diyor. Servis için topu atıyorum, gelişine hayvan gibi çakıyor. Çığlıklarla uyandığımda beni sakinleştirmeye çalışan bebeğime "masa tenisinde elime verdiler, Yalovada'ki yazlığı kaybettim" demek istemediğim için yaratıklı varlıklı bir kabus uyduruyorum. "Peşimdeydiler, gözleri yoktu" falan diyorum.

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

İnsanhayvandır.Evet,bunu kabullenmekte büyükbir zorlık yok "Evet abi, hayvandan farksızız vallahi"den girip "Hayvanız"a çıkmak mesele değil. Kabullenmesi asıl zor olan şu: İnsan hayvansahayvanda insandır. Evet,kedi insandır,köpekinsandır, at, eşşek, iguana insandır, hamam böceği insandır. Kedi köpeğin insanlığı yine kolay, ne de olsa melül melül bakıyorlar, "pst, fşt" filan deyincekaşını gözünü oynatıyorlar. Fakat değilböcek, daha iguanaya bile varamadan attave eşşekte mevzu bulanmaya başlıyor. "Atnasılinsan.mına koyyim,dörtayaklıbi kere"diyoruz içimizden. Neden? Çünkü anatomi bilgimiz kıt; daha vahimi anatomik sağduyumuz çarpık.Kedinin 'ön ayağı'nın aslında bir el olduğunu kavramak kolay, ne de olsa icabında beşparmağını açа açа basıyor tokadı. Fakat atın 'ön ayağı'nın el olması? Mümkün değil. Dizi var, toynağı var; bildiğin bacak bu .mına koyyim.Anatomik sağduyumuz bizeiki uzun kemiğin arasındaki öne doğru bükülen eklemin diz olduğunu söylüyor, dizden sonragelen çok eklemli ve tabanı yere basan yekpare yapının ayak olduğunu söylüyor. Halbuki güvendiğimiz sağduyumuz bizi peşin hükümleriyle aldatmasaydı, anatomi bilgimiz kara omurgalılarında ayak sayısının, eklemler sırasının ve bükülme yönlerinin değişmediğini, sadece kemik uzunluklarının ve sayısının değişerek her türlü farklı hayvanın elde edilebildiğini söyleyebilseydi, o zaman atçağızın o bizediz gibi görünen öne bükümlü ekleminin aslında el bileği, sonrasındagelen eklemli yapının ayak değil diğer dört arkadaşını kaybetmiş tek bir parmak, mokasen ayakkabı gibi yere basan toynağın da aslında tırnak olduğunu daha kolay idrak edebilirdik. Belki o zaman atın, eşşeğin vezebranıntek parmacığınıntektırnağıüzerindesekeseke koşturan uzun suratlı insancıklar olduklarını anlayabilir, hayvanlıkla insanlığın aynı şey olduğunu kavrayabilirdik. Ve hatta belki de daha mühimi, tırnağın hayvan oluştaki büyük rolünün bilincine varabilirdik. Atın yeri ittirebilmek, kedinin zemine tutunabilmek, keçinin minik çıkıntılara basabilmek, maymunun dalı kavrayabilmek için tırnağa nasıl da muhtaç olduğunu, tırnağın dış dünyaylabedensel ilişkimizdeki gözardı edilemez işlevini özümseyebilirdik.

Burundeliğinin içinedoğru ilerlettiğiişaret parmağının tırnağıylaburuniçi duvarına yapışıkdurankuru sümük tabakasını yerinden sökerek kürek gibitırnağın içindetoparladı. Baş parmağıyla işaret parmağının yumuşakkısmınabastırarakkurusümüğüparmaklatırnak arasınasıkıştırdı. Parmağı yavaşçaburnundan çekincekuru sümük nemlianagövdesinide derinlerden sökerekkendisini maşa gibi yakalayan uzuntırnaklabirliktedışarıçıktı. Diğer elini bilgisayarın klavyesinden hiç çekmeden ve bakışlarını ekrandan ayırmadan, sümüklü elinimasanın aldınadoğrıuzattı; bilgisayarlauğraşmagörüntüsünü hiç bozmaksızınparmağını masanınaşağısınadoğrufiskeledi. Merkezkaçla hızlanan sümükuzuntırnağıbir fırlatmarampası gibi kullanaraksağa sola sapmadındümdüz ve ileri doğru uçtu gitti. Tüm bu işi, yanındaki bilgisayarınbaşındatoplaşmışekranabakıp eğleşen işarkadaşlarınaçaktırmadan birbuçukiki saniyeiçinde yapabilmesini, uzattığı vebirazda sivrilttiğiişaret parmağı tırnağına borçluydu.

Küçüklüğünden beri tırnaklarını kesmekten nefret ediyordu.Yeni kesilmiş tırnakla hiçbir şeyi doğrıdürüst tutamıyordu, çünkü tırnaklarkesilince parmaklarındakihis çok değişiyordu. Uzun zamantırnakla örtülü şekilde yabancı nesnedokunumuna kapalıduran, sadece üzerini kapatan tırnağın hafif ittirimlerindeki nüansları algılamaya odaklanarak hassaslaşmış parmak ucuderileri,tırnakların kesilmesiyle birlikte aniden hem kılavuzdan yoksun hem de her türlü kaba dış etkiye açıkhale geliyorlardı. Bilhassapazarlarıbanyo gününde yıkanma sonrasında tırnak kesildiği vakit ne çorabını giyebiliyor, nekazağınıtutuıpboynundanaşağı çekebiliyordu. Fakat asıl,birkaç saatiçinde builk 'çıplak kalan parmak ucu'etkisi geçtikten günler sonrasındabile, tırnakları tekrar nıakulseviyedeuzayanakadar,pek çok ince işiyapanuyordu. Minikbirtaş taneciğini mi tıtacak? Köfte gibiparmaklarıyla tutamıyordu. Sert toprağı mı eşeliyecek? Yımuşak parmak ıçlarıyla eşeliyemiyordu. Yapışkan bantın ucunu mu kaldıracak? Olmayantırnağıyla kaldıramıyordu. Karpuz kabuğununyeşilini kazıyarakşekil mi çizecek? Kısacık tırnaklarıylaçizemiyordu. Birçocuğun gündelikhayatında yapmasıgereken pekçok faydalı işi göremiyordu. Bu yüzdenbüyüyüp deokuldaki tırnakkontrolünden ve evdekibanyo gününden kurtulduğu anda tırnak kesmeyi bırakmıştı. Artık parmak uçları daima duyarlı, hassas ve işlevseldi. Hattaişaretve serçe parmaklarının tırnaklarınıekstra sivriltmesi sayesinde kurusümük vekulakkiri çıkartma çalışmalarınıfevkalade pratikleştirmeyi başarmıştı.

Henüziçinde başarılısümük operasyonunun kıvancı sürüyorken yandan gelensesle irkildi. "Senbunu görebiliyo musunyaa?" Yanbilgisayardaki kalabalık dağılmış, ekranınbaşındabir türlü muhabbet kuramadığı fakat mütemadiyen kesişmeyeçalıştığı kıztek başınakalmıştı. Ekranda bir'şaşı bak şaşır'resmiaçık duruyor, kız suratını buruşturarak resmebakıyordu. Belliki herkesresimdekini görmeyi başarmış,kız başaramamıştı. "Kolay yoluvar"dedi, bürositinintekerekleriüzerindekayarak kızınyanına seğirtti. Kızlamuhabbet kurabilmesi, hatta -kızın görüntüyü görmesini sağlayabilirse- yüksek sempati toplayabilmesi için mükemmel bir fırsattı bu. "Bak" dedi, "gözlerinibiraz şaşılaştırıcaksın, şu iki noktayı dörttane görmeye başlıycaksın" dedi. Bunu derken de iki elinin iki işaret parmağıyla ekrandaki iki noktayı gösterdi. Gösterirken iki işaret parmağınınikiuzunve sivri tırnağıiki noktayadokunuyordu. Ve kız,vede o,iki noktayadeğil iki iğrençtırnağa bakıyorlardı.

Birazdüşününce,tırnakevet, biraz iğrenç birorgan.Etin içindençıkıyor. Etdediğimiz o kapalı kutunun,delinmesi tamamen yasak meşinkesenin,birlikve bütünlüğününher şart vedurumda korunmasıgereken o en somutkutsiyettorbasının bir noktasını içeriden deliyor ve dışarı doğru uzanıyor. Aslında düşününce ağız,burun,g.t deliği;bütün vücut açıklıkları çokiğrenç.Her birininetimiziniçine doğru açılanbirertünel,iç organdediğimizgizli varlıklarımıza ulaşan birerdehlizolmaları sonderece iğrenç. İnsanın vücudununtamı ortasından eçen,ağzındangirip g.tünden çıkan birhortum bulunduğunu bilmesibaşlı başına bir iğrençlik konusu. Fakattırnak,eti delerek vücutbütünlüğünü bu şekildeihlal etmekle kalmıyor, aynı zamanda etin narin varoluşunu mütemadiyen taciz ediyor. Zira içerde sağlam birköküyok;eteyapışık.Bir kemiğetutunsa, hayattaki kararlı duruşumuzun biricikgüvencesi semsert iskeletimizin semsertbir kemiğine dibiniyaslasa, dış dünyayıdürtüklerkenaldığı etkiyi sağlam bir zemine iletse yinebu kadariğrençolmazdı. Fakat maleseftırnak, dış dünyanın ittirimlerini hem deldiği hemde üzerine yapıştığıete iletiyor. Bir yüzeye misürtündü, birnesneyemi dokundu? Bu temasın bütün mekanik etkisinialt yüzeyiboyunca yapışıkolduğuete veriyor. Dışdünya tırnağı itikledikçe tırnaketi çektiriyor, eti yamultuyor,eti oynatıyor. Sanki biraz daha sertdokunuverseetten ayrılıverecekmişgibi. Sanki "Banaiyi yapışmazsansanadestekolmam"diyenbir şantajcıgibi. Evet,tırnak iğrençbir organ.

Parmaklarını ekrana uzatmış bulunmuştu birkere, şimdi hemençekemiyordu. Sesindekibaşlangıçtakiözgüvengitmişti ama konuşmayı sürdürüyordu. "Eem, gözünü biraz daha şey yapınca... Yanişaşbakınca... Ortadaki iki noktaşeyolucak, üst üste binitcek..." Bir yandan konuşuyor, bir yandan noktaların yapmasıgerekenhareketigöstermekiçin parmaklarınısağa solahareket ettiriyordu. O parmaklarını oynattıkçaikisi birlikte parmaklara,parmaklarınyaklaşıkyarım santim uzunlukta,özenle sivriltilmiş fakat içi yağlı ve çamursu kirle dolu tırnaklarına bakıyorlardı. Normal bir pis tırnakta siyah birçizgişeklinde olması beklenenkir,bu haddindenfazla uzun tırnakların yarımşar santimetrekarelik tümiç yüzeylerine sıvanmıştı. Âlttan vuran ekran ışığı yer yer yarı saydam yer yer kapkarakirleri iyiceortaya çıkarıyor, terve sümüğünyaratttığı minikyağlı topakçıkları kristalgibi ışıldatıyordu. Sesinintonu düştükçe düştü, "Sonra görüntü gözükücek işte" diye konuyu kısaca bağladıktan sonraelleriniekrandan çekti, bürositin tekerlekleri üzerinde kayarak tekrar yerine seğirtti. Kızın ekran başından ayrılıpuzaklaşmasınıbekledi.Masadaki kalemlikten bir sıfır beş kalem aldı, kalemin ince ucuyla tırnaklarının içini sıyırttırarak temizlemeye koyuldu. Az önceki kıvancı silinmiş, yeriniyenilginin üzüntüsü ve kızgınlığı almıştı.Tırnakların yeterince temizlendiğine kanaatgetirince etrafına bakındı.Şaşı bakşaşır heyecanıbitmiş, herkesyerineoturup işinedalmıştı. Çevikbir hareketle diğerburun deliğinden birkuru sümük çıkarıpmasanınaltına fiskeledi.Tırnakları yüzündenkaybettiği özgüveni birazcık da olsa geri kazandı; tabi ki yine tırnakları sayesinde.

SON

Cihan Ceylan

Furkan Özçoban

gelen kutusu

Uğur AKSOY

Sezer KORAL

Servet TURAN

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Ufuk Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayıyener
Muhasebe: Münir Tahirler
Hukuk İşleri: Sevgül Yıldız
Dış Servisler: Selami Yazıcı

Adres: Asmalımescit Mah. Şehyatı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:3 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA-Güneşli Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No: 4 Bağcılar / İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numarası:

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Ağustos 2015 | Sayı: 415

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşpri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Bu hafta Uykusuz'a çizdiğim 415 öyküden birini ikinci kez okuyorsunuz çünkü tatildeyim. Dünyayı biraz sayıp bakıp çıkarayım, haftaya görüşürüz.

20 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2015/34 No: 416
3.50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Recep Tayyip Erdoğan:
"Türkiye'nin yönetim sistemi fiilen değişmiştir."

İŞTE BENİM ALLAH, KRİN, AŞK-I, BABAM!
BABAMA ÇOK BENZİYOR, DEĞİL MİYİM?
ABLAM LİSA VE BEN AMA FOTOĞRAFLA DEĞİL, GERÇEK BİR RÖNTGEN İLE, HEMEN ÖLEBİLMEK İÇİN ÇEKTİRMİŞTİR...
BU ARALIK SU, BİZ AÇLIĞIMIZDAN ÖLMEMİZİ SAĞLAMAK İÇİN YÜZMEZ DOĞARIZ. YÜZ HATLARIMIZ VE ORGANLARIMIZ YOKTUR.
ORGANLARIN YERİNDE DUYULARI OLAN KÜÇÜK DELİKLER VARDIR, AMA BÖYLE BİR DEĞİLİZ. BİZ DE VARDIK, HERHANGİ BİRİNİN YA DA BİR ŞEYİN RESMİNİ TS DAKİKA BAKARAK ÇİZMİŞ OLMAMIZ GEREKİR.
BİZİM SEVİNÇLİ SURATTAKİ SORUŞTURMA VE DÖVÜŞMELERİMİZ BİRKAÇ DİK TOKAT SİZİ EKŞİ MALİ-NİZE DÖNDÜRMÜŞTÜRDÜ. YANI TEKRAR YÜZSÜZ.
LİSTİRİYORDU.
SAK
ÖĞÜNMEKTEN ALLAHIM AMA BİR ÇOK ARKADAŞ BABAM ÖLDÜ!
HEY BU ÖĞÜNÇ ÖLÜMÜ YIL ÇALIŞAR!
ÜZGÜNÜM... AMA YÜZÜT KİRA KİRLİ ÇOK HEMEN LAMA...
ABLAM DA ÇOK ŞANSLIYDI. GENİŞ BİR ANTİS FOTOĞRAFI KOLEKSİYONU VARDI...
JOHNNY DEPP'İN NE KADAR BENZEDİĞİNİ HİÇ BİRİ SÖYLEMEDİ. OLSA BİLİ SANA.
EN FANTASTİK DVD FİLMLERİNİ PARÇA ALIP TS DAKİKA SONRA ÇIKARTMAK ARKADAŞLARI MAHALLEDEKİ ÇOCUKLARI KORKUTMAK... GÜLDÜRÜR, ONLARA HEVİ CANLI HİKÂYELER ANLATTIRDIK.
LAN ÇOK ALIP, BİNE LAN, ORADA DE KURAN.
ABİ.
ABİSİ YOK, KONUŞ LAN BU PARÇALARI "GERÇEK" GİBİ.
DÜŞÜNÜN SİNİR ÜSTÜYÜMÜŞSÜNÜZ... GÖKLÜN MOR KESİLDİ VE PİNCİKLARI!
BU GECE-LİK BU KADAR DEĞİLİM, YORULDU.
ANA BU KADAR ABLAMIN HİKÂYELERİYDİ. ANNEMİZİN BİR YAŞAK ÇOCUĞU ABLAMA TENA ABLIYORDU...
HAYIR BU ZEHİRİ ÇOK NET AŞK UYANDIRIR BAN!
VE BİR GÜN ABLAM DAYANAMAYIP...
TAMAM UGAN BU AKŞAM SANA, EVE GELİYORUM...
SONUÇ
AH UAH!
ÇOCUĞUN EVİNE GİDER GİTMEZ DE TUVALETE GİRMİŞ. HEMEN ANA BEKLEYEN ÇOCUĞUN ABLASININ TELEFONDA BİR KORKU FİLMİ KARAKTERİNE BAKTIĞINDAN HEMEN KOKMUŞ ONU.
AAAA

GÜNCEL

Tayyip Erdoğan muhtarlardan muhbirlik yapmalarını istedi: "Benim muhtarım hangi evde kim var, nedir, ne değildir, bunu gelecek, gayet uygun, sakin şekilde kaymakamına, valisine, emniyet müdürüne bildirecek."

Diyanet'e 5,7 milyar TL'lik bütçe yetmedi, yedek ödenek istenecek.

17 Ağustos depreminin üzerinden 16 yıl geçti...

IŞİD, Suriye'de interneti yasakladı.

"10 Ağustos 2014'te cumhurbaşkanı yerine başkanı seçmiş olsaydık, Türkiye bugünkü kaosu yaşayacak mıydı? Yaşamayacaktı."

RTE DİYOR Kİ

"Ne mutlu şehit ailesine, ne mutlu onun tüm yakınlarına..."

"Şahsım üzerinde spekülasyon yapanlar şunu bilsinler atamayla gelen bir Cumhurbaşkanı değilim. Yetkilerimi kullanırım."

"Türkiye'nin yönetim sistemi fiilen değişmiştir."

"Benim muhtarımı hangi evde kim var, nedir, ne değildir, bildirecek."

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Teknoloji Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Nihat Ergün, Toyota Dünya Başkanı Fuijo Cho'dan Toyota'nın Sakarya'daki fabrikasında "Sakaria" isimli bir model üretmelerini isteyerek, bulduğu bu ismin Japoncaya da çok uygun olduğunu söyleyeli **3 yıl,**

Japonya'daki bir demiryolu şirketi kullandığı bir yazılımla sabah işe gelen çalışanlarını gülümseme kontrolünden geçirmeye başlayalı **6 yıl,**

İnsansı robot ASIMO, kendisiyle el sıkışan Tayyip Erdoğan'ı, "Beraber yürüduk biz bu yollarda" şarkısıyla uğurlayalı **10 yıl,**

İnternet üzerinden "çıplak gösteren gözlük" siparişi veren 587 kişi, kargoyla gönderilen gözlüğün "normal" gösterdiği şikayetiyle emniyete "dolandırıldım" ihbarında bulunalı **3 yıl,**

AKP Çeşme Belediye Başkan adayadayı MehmetAli Gökçeoğlu, seçilmesi halinde düğmeye basıldığında 35 metre havalanabilen "UFO uzay kabin restoranları" vadedeli **6 yıl,**

RP'liler, Meclis'e ağır hakaretlerde bulunan Rize Milletvekili Şevki Yılmaz'ı, "İsviçre'de teknoloji öyle süper gelişti ki inek sesinden ünlü Maria Callas'ın sesinin tıpkısı taklit edilebiliyor. Yılmaz'a da aynısı yapılmış olabilir," diye savunalı **18 yıl,**

Ertuğrul Özkök, "yeniliklere ayak uydurmanın delili" olarak köşesinde üç boyutlu bir fotoğrafını yayınlayınca, okuyucular bulanık bir Ertuğrul Özkök'le karşılaşalı **5 yıl,**

Finlandiya'da motosiklet kazası geçiren bir bilgisayar programcısı kopan parmağının yerine ucunda USB bulunan bir protez taktıralı **6 yıl,**

İlk yerli bilgisayar virüsü MUMCU ortaya çıkalı **22 yıl** olmuş.

alpay erdem

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

barış uğur

Bir bilal uğruna ya râb, ne güneşler batıyor

Normal şartlar altında ülkenin dört bir yanında bombalar patlamaya, mahalleler basılmaya, halkıyla, askeriyle, polisiyle insanlar takır takır öldürülmeye başlamışsa ve bu bir de ansızın gerçekleşmeye başladıysa; bütün bu olanların arkasında kirli bir iradenin yattığını söylemek artık komplo teorisi falan değil, gerçeğin ta kendisidir.

Ve yine normal şartlar altında **her gün dört bir yanın**dan yoksul gençlerin cenazeleri kalkan bir ülke, adım adım bir iç savaşın eşiğine sürüklenirken, üstelik yoksul gençlerini ölüme gönderip, cenazeleri üzerinden sahtekârca nutuklar atan bir bakan çıkıp da *"Eğer bizim istediğimiz olsaydı bunları yaşamayacaktınız,"* derse, o kişi artık dolaylı falan da değil doğrudan, bu kirli savaşı kışkırttıklarını, istediklerinin gerçekleşmesi için ülkedeki halkları birbirine düşürdüklerini, bir muhterisin şabalak oğlunu kurtarmak için halkın evlatlarını ölüme gönderdiklerini itiraf etmiş demektir.

Ve **normal şartlar altında** eğer o ülke; Ali Baba'nın Çiftliği, Barnum'ın Sirki, Kafka'nın Şato'su ya da Hisseli Harikalar Kumpanyası falan değl de, gerçekten bir ülkeyse; açıkça ülkeyi kaosa sürüklediklerini itiraf eden bu adamı bakan da olsa derdest eder, ait olduğu şebekeyi çökertirler.

Ama sevgili kardeşlerim, **Yeni Türkiye** bambaşka bir yerdir; anlatılmaz, yaşanır. Çocukluğunu, gerıçliğini bu **Yeni Türkiye'de** geçiren herkese, hıayat her gün biraz daha borçlanır. Burada artık utanmanın sınırları arşa yüzsüzlüğün boyutları fezaya değmiş, ülkeyi yıllardır yönetenler "vermezseniz huzurunuzu bozarız," diye savurdukları tehditleri, istedikleri olmayınca gerçekleştirdiklerini yüzleri bile kızarmadan söyler olmuştur. **Yeni Türkiye;** gencecik vatandaşlarının bayrak, vatan, bağımsızlık falan değil, düpedüz bir kişinin şahsi hırsları ve şabalak oğlunu kanundan korumak için can verdikleri ve bunu da koskoca siyasetçilerinin itiraf edip halkı tehdit etmeye devam ettiği bir korku filmidir.

Ve belki **normal şartlar altında** değil ama gênellikle, sakallının da söylediği gibi tarihte her şey iki kere, ilki trajedi ikincisi komedi olarak gerçekleşir. Ama **Yeni Türkiye** her bir eskisini aratan ucuz bir korku filmleri serisidir. **Yeni Türkiye'nin** gerçek kahramanları, kendilerine bir gençlik ve belki de bir çocukluk borçlu olduğumuz milyonlar, korku filminin baş kötüsünü yense de, bir devam filmi daha çekmek için yapılmayacak alçaklık bırakılmaycaktır elbette.

Ha bir de ayrıca, **normal şartlar altında** üç kuruşluk menfaati için kapısında bekçilik yaptığı birinin çıkarttığı savaşın kurbanlarının acısını istismar eden ve bunu yaparken ahlaksızca yalanlar söyleyen; üstelik yalanlarını, Boğaziçi mezunu olmasına rağmen yarım yamalak kıvırdığı İngilizceyle söyleyerek aklınca uluslararası kamuoyunu kandırmaya çalışana hiç çekinmeden kıçımın kenarı diyebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** nadir güzel yanlarından biri, en azından bu şapşala kenar demeye devam edebilmenizdir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Big eyes** ile **be guys**, yani **adam olun, akıllı olun** aynı şey.

æ Nah yaparken bileğini kırabilir insan.

æ Saka kuşunun kanadından bir tüy, öyle sarılı, ölebilir insan böyle bir şey için.

æ Karpuz sevmiyorum diye misafir olduğum hemen hemen hiçbir evde sofraya asla karpuz gelmiyor, köşe bucak saklanıyor ya o karpuz, ne bileyim, insan mutlu oluyor. Seviyor lan bu insanlar beni diyorum, hisleniyorum, ağlıyorum.

æ Sütaş için bir çocuk gördüm.

æ Koşuyolu çok bozuldu. Caddede kahvecinin önünde ışıklarda bankta oturuyorum öyle gece gibi artık. Bir genco oturdu yanıma, suratıma bakıp, **telefonu kullanabilir miyim** dedi. Telefonumu kullanmak istiyor. Ne yapacaksa telefonumu. Zarf atığı o kadar belli ki. Aklında bile yoktu. Bir anda heveslendi. Alıp gidecek telefonumu. Biraz zor tabii o ayrı da. Koşuyolu'nda kendime bir çevre yapmışım, adam atasıya indirirler haberi yok. Benden de kaçabilirse tabii. Gerçi şu sıralar kaçabilir. Sağ ayak bileğim ara ara error veriyor, tutukluk yapıyor. Baktım şöyle sevimsizin suratına bir, **kullanamazsın kardeşim** dedim. Bir şey demedi, sigigit oldu gitti. **Telefonu kullanabilir miyim**, yani **telefonunu bana verirsen uzayacağım hacı söyleyeyim**. Lan ne terbiyesizsiniz siz ya. Bir de orada sotede arkadaşı da var, onu da gördüm sonra. Ne ayıp ya. Hayır bir de bu akıllı telefon. Uygulaması var, buluyorsun bunu hemen. Ne cahillik ya. Ne ıdiktir lan bu. Adilik şerefsizliktir lan bu. Bakıyorum, şimdi düşündükçe sinirlerim tepeme çıktı. Benim yüzüm mü yumuşak diye hep sorarım ben kendime. Hep ama. Ne bileyim, sakalım da var gerçi ama gözlerim çipil. Ben oradan kaybediyorum galiba. Olabilir. Lan çok sinirlendim yazdıkça. Halbusi yazdıkça ciğerim soğur idi hep. Off yaa, lan ben sizi bulurum. Şu sağ ayak bileğim bir iyileşsin, bak ben size neler ediyorum. Size net söylüyorum, ben sizi adam etmeye karar verdim. Beklesin lan beni. Sizi bir işe sokmayan Alpay'ı da sihsinler, o derece takıldım ben size bu kafayı. Telefon he mi. Çalış kazan al pis. Milletin eşyasına göz dikmek ne demek. Sabah dokuz akşam beş mesaili işe sokacağım ben sizi, siz durun bak. Şansınız varsa çıkmazsınız karşıma. O derece kızdım.

æ Koşuyolu gerçekten çok bozuldu ama. Koşuyolu'nda bir tavukçu vardı. Kankaydım tavukçuyla. Dükkanı kapatıp Adana'ya gittiler sonra zaten. Adana'daki dükkanın başına geçmek durumunda kaldılar. Kapanmadan hatırlamış, o öyle olmuş. Dikkat ederseniz gerçek bir kankam gibi her şeyi biliyorum. Neyse, o dükkanın önünde bir kadın gördüm. Kokarca. Emlakçıyla bir şeyler konuşuyor dükkanın önünde. Alıcı gözle bakıyor dükkana. Dedim kesin kiralayacak bu dükkanı, hadi bakalım hayırlısı dedim. Tavukçu kankam gibi olamaz ama dükkanın da atıl kalmasından iyidir dedim. Bir şey atıl kalmayacak ağabey. En sevmediğim şey atıllık. Kaç aydır atıl. Neyse karşısında da kebapçı var, dedim iki atıl lahmacun patlatayım madem, vejetaryenlerin öğün niyetine yediği salatayı ben lahmacunumun içine katayım madem. Bu arada ben de artık vejetaryen olmak istiyorum ama vejetaryen olmak biraz zor gibi ya. Resmen üşengeçliğimden vejetaryen olamıyorum. Bir ara olacağım ama. Ne diyordum. Oturdum işte öyle, yimehimi yiyorum, o kadın geldi. Tam karşıma oturdu. Buharlı beyti söyledi ama hep böyle edalı havaları var. Etrafı kolaçan ediyor. İş yapıyor mu? Burası iş yaparsa bizim dükkan da iş yapar. Hani bu mantıkta. Geldi buharlı beytisi, edasından bıçak kullanmıyor, tek eliyle çatalla girişiyor. Ortamı gerdi enerjisiyle. O sıra da bir kedi bundan yemek istedi. Pist pist yapo kediye, hemen garsonu çağırdı, **kediyi alır mısınız** dedi. Garson kadının suratına kadın onu görmezden gelsinerek baktı. Kediyi hafifçe uzaklaştırdı ama tam da uzaklaştırmadı ama kedi anladı. Çünkü burada kediler anlıyor. Koşuyolu'nda kedilere her yerde çok iyi davranırlar. Masalara kadar çıkarlar, kimse bir şey demez. Kedilere kötü davranmaya kalkanlar hemen cezalandırılır, hemen ama. Koşuyolu'nda mimlenseceğine öl daha iyi. Kadının yanına gitmek istedim. "Sanırım karşıya dükkan açmak üzeresiniz, üstelik büyük ihtimalle yemek üzerine olacak, (yemek üzerine bir mevki çünkü orası), eğer o dükkanda da kedileri böyle itip kakmaya kalkarsanız hiçbir şansınız yok, ışık hızıyla batarsınız" demek istedim ama sonra dur lan dedim, dükkanı önce bir tutsun, kaporayı, bilmem kaç aylık kirayı peşin ödesin, dükkanı dönüştürmek için hayvan gibi para harcasın, ondan sonra gidip konuşayım dedim, çıktım oradan sonra öyle. Dün de dükkandaki KİRALIK yazısının kalkmış olduğunu gördüm, lıah dedim, işte şimdi büyük günü bekleyebilirim. Açılışta geliyorum. Sana çok şahane bir konuşma yapacağım, bekle beni edalı. En mutlu gününde seni ezip mutsuz etmeye geliyorum. Bekle beni. Konuşmama şimdiden hazırlanmaya başladım. Sanırım seni ağlatacağım ben o gün. Bekle beni.

æ O değil de s.çırtan lokantası açacağım ben de. Kaç gündür tuvalete çıkamayanları atomik s.çırtan yemekler olacak menüde. Aşçımı bir ülke var, oradan getirteceğim. Bir baharatlar, aklın çıkar. Paraya para demeyeceğimi o kadar iyi biliyorum ki, çünkü bu büyük bir ihtiyaç.

æ Öyle işte.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

- 20. BÖLÜM -

ERSİN KARABULUT

Devamı arka sayfada...

İki resim arasındaki 7 FARK

Aşk - Yalnızlık

1
Aşkın şen şakrak şarkıları var...
Yalnızlığın senfonisi...

2
Aşıkken için içine sığmaz...
Yalnızken dünyalara sığmaz...

3
Aşk Paris...
Yalnızlık Abbasağa Parkı...

4
Aşk balon kadehte şarap...
Yalnızlık bir büyük rakı...

5
Aşk üç harflidir...
Yalnızlıkta söylenecek
tek harf bile yoktur...

6
Aşk media mideye dokunur...
Yalnızlık karaciğere...

7
Aşk sabah kahvaltısında omlet...
Yalnızlık uyumadan önce yenen kokoreç...

(Esencan Serhan'a teşekkürler)

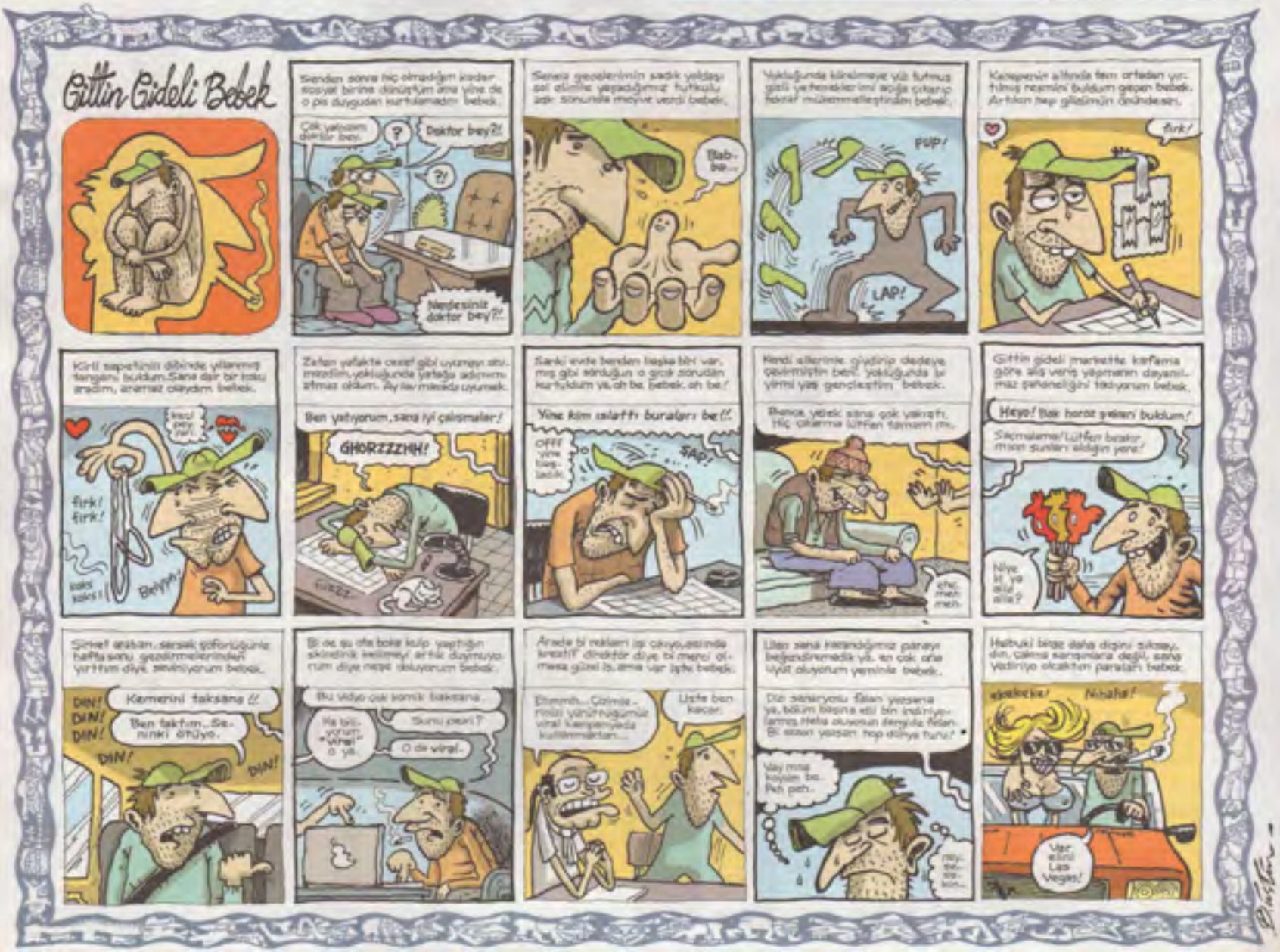

ÇİZGİLİ TİŞÖRT

Barış UYGUR

Buuuz gibisoğuk sudan içen.

Geçen haftapazar ekonomisi ve pazarcılarla tanışmamı anlatmıştım ve evet, pazar ekonomisi bu anlama gelmiyor olabilir. Ama işte bir şekilde pazarı,haftanın bir günü mahallenin büyükçe bir caddesini trafiğe kapatan ve pisliği bir iki gündeancak temizlenen tezgâhları tanımış,burada yapılan işin doğasını az çok anlamıştım. Herhâlde birilerinden görüp özenmiş olacağım.Annem önce olmaz falan dedi ama her nasılsaonu da ikna etmeyibaşardım ve litrelik bir cam kokakola şişesinisuyla doldurarakbuzlukta su şişeniniçinde donanakadar beklettim.Dahasonraelimealdığımbir bardakve buzluktan çıkarıpbuzunun yarısının erimesini beklediğim su şişesiylekoşa koşapazaragittim.

Önce biraz ürkekve çekingendim ama sonra baktım ki bu iş öyle enayi gibielinde su şişesiyle gezmekle olmuyor,ben de diğer çocuklar gibi başladım bağırmaya:"Buuuz gibiii sooğuksudan içeeen!Var mı buzgibi soğuksudan içen! Bızgibi çıkmazsa bedava!"

Koşulsuz müşteri memnuniyetini ön plana alan ve içecekleri su buzgibi değilse onlara para iadegarantisi sunan tanıtım ve satış stratejimle diğer çocuklardan ayrılmayı başarmış,içecekleri su buzgibi değilsepara da ödemek zorunda kalmayacaklarını öğrenen hedefkitlemiadetacan evindenvurmuştum.Pazarcının biri beni uzaktan yanına çağırdı,"Sucu! Sucu çocuuk!" diye."Hah," dedim,"işte susamış bir müşteri." Koşa koşa yanınagittim.

"Buzgibi değilse bedava öylemi?"
"Buzgibi değilse bedava," dedim,içindeki suyun dörtte birihâlâ buz hâlindeki şişeyi göstererek.
"E koybir bardak o zaman," dedi.

Bardağı doldurdum, ilk müşterim suyunu içti ve yüzünü ekşitiverdi.

"Nasılbuzgibi yahu, ılık bu su ılık,"dedi.
"Olur mu amca? Baksanaiçindebuzvar şişenin."
"Ben anlamam. Bence su ılıktı."

İki pazar tezgâhının arasında, tezgâhlardan birinin arkasında bir taburede oturanilk müşteriminkarşısında kalakalmıştım.İtirazımı yinelediğimde yanımıza komşu tezgâhtaki pazarcı gelip "Ne oldu küçük?" diye sordu. Buz gibi bir bardak su sattığımı ama parasını alamadığımı anlattım bu ansızın yardımıma koşmuş gibi duran pazarcıya. O da komşusuna dönerek "Versene lan çocuğun parasını üçkâğıtçı," diye çıkıştı.

"E iyi de buz gibi değilse bedava dedi,ben de içtim,su ılıktı."
"O zaman iş değişir," dedi yardımıma yetişen adam bana dönerek.
"Suyun buzgibi değilmiş,"
"Valla buz gibi amca," dedim.
"İçmeden bir şey söyleyemem."
"E al iç bak bakalımamca,su buzgibi mi değil mi?" diyerek tüketici hâkem heyetine de bir bardak su doldurdum.Aldıiçti, sonrada "Lan oğlum buzgibi su işte,niye vermiyorsun çocuğun parasını?" diye komşusuna tekrar çıkıştı. Sonunda bir destekçi bulmuştum.

"Ben içtiğimde ılıktı o zaman.Ver bakayım bir bardak daha," dedi ilk müşterim. Bir bardak su daha doldurdum ama onu da içip "Valla bana ılık geldi," dedi tüketici hâkem heyetine.

"Nasıl ılıkyahu,dahaşimdi içtim,soğuktu.Allah allah ver bakayım bir bardakdaha."

Tüketici hâkem heyetine de bir bardak doldurdum, içti.

"Yokyok abi, bu su buzgibi,haksızlık ediyorsun, ver çocuğun parasını."
"Yok arkadaş, ılıktı beş para vermem.Çocuk,koy bakalım bir bardakdaha bakbu seferbeğenirsemvereceğim paranı söz," dedi.

Şişeyi bardağa boşalttım ama bir ikidamla su bardağa döküldüktensonra şişenin içindeki buz kütlesi tek başına kalıverdi.

"E suyun bitmiş zaten senin, koş git evden getir bir şişe daha," dedi.

Koşa koşa eve gittim.Annem şişenin boşaldığını görünce "Ne çabuk sattın suyunu?" diye şaşırdı. Ona olanları anlattım,şişeyi tekrar doldurmasını, buzlukta iyicedondurmasını soyledim.Annemşişeyigülerek elimdenaldı,"Haftaya satarsın," dedi,"bugün senin mesai bitti."

BEBEK KAFESİ

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Hatalı hayatyaşayan insanlar, durumlarının kötülüğünü görmemek için gözlerini yumarlar. Bu kurtuluş çaresi aynı zamanda onları mahva sürükler."

-Lev Tolstoy, Kreutzer Sonat'tan

● Hadi anarşisti, etniği, liberali anladım da Hazine'den geçinende ne bu, zorlama ve yapıştırma "sivil'ce" dublajlar?!

● Madem denizcilikten, deniz ulaşımından, deniz nakliyesinden bu kadar nasipsiz kalacaktık, niye kalkıp te Orta Asyalardan buralara geldik?!

● AB, AB al sana AB!.. A Planı: Türkiye, savaşa sokulur... B Planı: Savaş, Türkiye'ye sokulur!..

● Yahudi sermayesinin ABD'yi terk edip Çin'e yerleşmeye başladığını duydum bi programda. Hazır girişmişlerken, İsrail'i de taşıyacak bi yer bulsalar da Ortadoğu huzura kavuşsa bi artık...

● "Kalemize üç kere geldiler, üçü de gol oldu" nedir ulan Allah aşkına?! Mazerete bak hele, iyi ki on kere gelmemişler hafız!!

● Yürüyüş yaparken naif konular konuşulur. Gıybet, goygoy vb. için oturmalı sohbet gerekir!..

● Gölgene el salla, sana mutlaka karşılık verecektir...

● 'Fahim Bey ve Biz' romanından geçen hafta bahsettiğim Abdülhak Şinasi Hisar'ın, lisede okurken başından geçen bir tuhaf olay var. "Orta boylu, orta yaşlı, sert sakallı, beyaz sarıklı, etrafları kendiliğinden sürmeli gibi gözlü, mutekit ve inatçı nazarlı ve tamamen bir papağana benziyen kocaman başlı bir adam" diye anlattığı, Galatasaray Lisesi'ndeki arabi hocası Mecit Bey, bir gün derse her zamanki eski cübbesi yerine yepyeni, pırıl pırıl, lacivert cübbesiyle gelir. Teneffüste merhametsiz bir talebe, tahtaya "Merkep o merkep, semer değişmiş!" yazar. Hoca çok üzülür, çağırttığı ders nazırı Cemil Bey "Hocam, yazan kendi ismini yazmış, Allah onun cezasını verir!" diye yazıyı sildirtmekle yetinip gider. Mecit Bey'in üzüntüsü giderek artar, bu Abdülhak Şinasi'yi de etkiler: "Ona o kadar acıdım ki ağlamağa başladım ve gözlerim yaşarırken bunu benim yazdığıma zahip olarak nedamet hissiyle ağladığıma mı hükmeder diye korkuyordum fakat yine de bu zavallı adama ağlamaya devam ediyordum." Hocasına ağlayan işli yazar benim de gözlerimi yaşartıncа, paylaştım gitti. 'Fahim Bey ve Biz'den gene unutamayacağım cümleler: "Hayatımız, hislerimizi ve kanaatlerimizi daima yoğurur, değiştirir. Bu itibarla biz hayatta hep aynı adam sayılamadığımız gibi hislerimiz ve fikirlerimiz de yaşadıkları anlarda doğru sayılamaz. Zira, hep değişmeye mahkum olan bunların ancak geçip değişmeleri doğrudur. (Bu arada geçen haftaki alıntıda, 'görmediği' kelimesi 'görünmediği' olacak. Hatayı zaten anlayanınız olmuştur, eminim.)

Ülke, ülke dili, Erdoğan Orman Çiftliği...

● Galata semtinin genetiğinde hakkaten kumar tutkusu mevcut. Şimdi de meydandaki merdivenlerde çizgi yakınına para atma oyunları moda oldu. Dönem sineması gibi tan, bi Cenevizli geniciler eksik!..

● Yazlık bir sitede yaşanan saçma bi olayı dinledim bi tanıdıktan. Sitenin kapıcısı hiç çalışmıyomuş, bu yüzden işten çıkarmak istemişler. O da yaz sonuna kadar çalışmadan kalmak istiyomuş. Bu durumda da yeni ve çalışkan bir kapıcının gelmesi mümkün olmuyomuş. Yöneticiye çok ses çıkaramayan kapıcının, yönetici ortalarda yokken, sitenin yaşlı sakinlerini tehdit etme şekli dikkatimi çekti. Yeni şikayetlerde bulunmasınlar diye, yaşlılara "Çok canım sıkıldı dün akşam, ancak kafamı defalarca kapıya vurarak sakinleşebildim" ya da "Moralim çok bozuk, ancak duvara kafa atarsam kendime gelirim" gibi cümleler kuruyomuş. Bu nasıl bi ince tehditli yıldırmaymış, şaştım kaldım valla...

● Tahtası siyah olan tek ağaç veneye değilmiş, bi de abanoz ağacı varmış öyle, geçsin arşive...

● Alıntı yaptığım Kreutzer (Kröyçer) Sonat, adını Beet-

hoven'ın aynı adlı eserinden alıyor. Gariptir, Dostoyevski'yi Mozart'a, Tolstoy'u ise Beethoven'a benzetmiştim bir yazımda. Bu roman hakkında hiç yazmayacağım, sadece tüm dünya halkının okuması gerek, o kadar!.. Lev Tolstoy da nur içinde yatsın... (Bu arada, 'Üç Ölüm'ün hatasız baskısını gönderen İletişim'e teşekkürler, Korney Vasilyev'in sonunu okudum nihayet...]

...det de devlet dili, ...ar oyunu; can nasıl ...ok ve bedava diye, ...nlünce harcıyo...

● Zehir gibi zeka sizin olsun, panzehir [illegible]...

● 12 Eylül yargıçlarından Arif Hikmet Korkmaz, Karadeniz'de görev yapmış. Yargıladığı solcu gençlerimize söyledikleriyle yerleşmiş siyasal tarihimize, ve daha güzeli gönüllerimize: "Oğlum ne yapalım biz yargıcız, siz devrim yapsaydınız şimdi onları yargılayacaktık. Yapamadınız sizi yargılıyoruz..."

● Beyinde nöron var amma Nöron'da beyin yok; güzelim Roma yakılır mı vijdansız pezevenk...

● Musikimizde nasıl 'incesaz takımı' varsa, 'kabasaz takımı' da mevcutmuş. Bu takımın sazları kemençe, lavta, darbuka, zilli maşa ve kaba tefmiş. Hepsi hem okur hem çalarmış ve icra edilen eserler, çoğunlukla köçekçelermiş...

● Dirseğin en kenarını çarptığında kola yürüyen elektrik... Aşk acısını sadece sen unutturursun...

● Arada bi yazdığım 'Ayarlayın Bunları' lafını bu köşede son kez okuyosunuz. Çünkü okuyucum İsa Biçer, yazılarını sevmekle beraber, bu lafı görünce "Beyaz gömlek üstüne siyahtakım elbise yeleği giymiş eli tesbihli bıçkın bir yeni yetme delikanlının ağzına zorla limon sıkılmış hali gibi" oluyormuş!.. Seni mi kıracam mail adresinden gassarayli olduğu net anlaşılan sevgili İsa Biçer, bak ayarladım bunu...

vedatozdemir@gmail.com

ve SİNEM

Kraliar Vadisi'nde

Haftaya: Son Bölüm

GÖSTERİ

MURAT KARADAN

YİĞİT ÖZGÜR

HAYIRLA..NİYE YAVAŞLADIK?
K-KASİS VAR...

SEN KAY!!!
ULAN BOŞLUĞUMA GİRDİ...

İSKENDERE TEREYAĞI İSTER MİSİNİZ?
HANFENDİ...
TEREYAĞI İSTER MİYDİNİZ İSKENDERE?
HABERİM OLMADAN DÜKKÂNIME GİRİZEKALI...

PARDON, SİZ INSTAGRAM'DAKİ KIRPI MISINIZ?
INSIGNIFERR...

DOST DEDİĞİM, ABİ DEDİĞİM, AİLEM GİBİ GÖRDÜĞÜM İNSANLAR VANTİLATÖRÜMÜ ALDI...
AMAN AL!!!

YÜZ KIRK ALTI KİŞİYİ SOPAYLA DÖVÜP HASTANELİK ETMİŞSİNİZ...
BİZE BİLİS...

ÜNLÜ SARKICI DENİZSU, BOORUM'UN ALTINI ÜSTÜNE GETİRDİ, ÇEŞNE'Yİ BİRBİRİNE KATTI, DATÇA'YI KOPARIP ALANYA'YA SIÇTI!!! EVİNİN KAPILARINI SADECE EKİBİMİZE AÇAN ÜNLÜ ŞARKICI, SUSKUNLUĞUNU BOZDU, KİZGİNLİĞİNİ YIRTTI, TABASINI SIYIRDI VE KUSTU, İÇİNİ ŞAHANE MAĞAZİN'E DÖKTÜ, G.TÜNÜ HABER BÜLTENİNE SİLDİ... DAHA DA SUNMAM BEN BU PROGRAMI...
Şahane Mağazin

31

GİDECEĞİNİZ YERE KADAR SEVİŞELİM Mİ BAYAN...
POLİS!!
GELDİM!!

şizofren
Deniz Eker
HERGÜN YEPYENİ BİR TEKNOLOJİYLE KARŞIMIZA ÇIKAN GÜNDELİK BASİT ALETLERİN
YILLARCA YAPTIĞIMIZ İNCELEMELER
DOĞRU DÜZGÜN ÇALIŞTIĞINA İNANAMIYORUM BİR TÜRLÜ NEDENSE.
VE TESTLERİN SONUCUNDA
MESELA DİŞ FIRÇASI. PLASTİK ÇUBUĞUN ÜZERİNE KIL TAKMAK, NE ZOR İŞMİŞ BE
YENİLİKÇİ YÜZYIL TEKNOLOJİSİ
KAMUOYU YOKLAMASI
İNCE MİL...
DİŞ FIRÇASI
BİR GÜN ÇAPRAZ KILLAR, SONRA OYNAR BAŞLIK, PİLLİ, ŞARJLI FIRÇALAR
ÜÇ BOYUTLU TEMİZLİK
TARTARA SON!
PLASTİK ÇUBUĞUN ÜZERİNE BIÇAK TAKMAK DA ÖYLE ZOR ÖNCE İKİ BIÇAK, SONRA ÜÇ.
TAHRİŞLERE SON!
HASSAS BİR DENGEMİŞ
DİĞER GÜN, BAŞKA BİR YENİLİK VE DAHA ERGONOMİK DİZAYN
OFF!
YANİ DİYOR Kİ, YÜZ YILDIR UĞRAŞIYORUZ AMA, BU BIÇAĞI ÇUBUĞUN UCUNA TAKAMADIK BİZ
İNANILMAZ TASARIM
TEKNOLOJİ İŞTE BU
BIÇAKLA TRAŞ OLSAM DAHA KONFORLU OLACAKMIŞ GİBİ TUHAF BİR HİS VAR İÇİMDE
EN TERESAN
TIRT TIRT

Dünyamız Yok Oluyor, Bu Akşam Benimle Gel - Ferhan Serisi -

Ferhan dünyanın yok olmasına, küresel ısınmaya, yağmurormanlarınaeri fazla, "We are the world" şarkısını Michael Jackson'la birliktesöyleyen yancı popçuların Afrika'ya üzüldüğü kadar üzülebiliyordu. Herkes üzülüyor diye, konu oradan açıldı diye üzülüyordu. "Ya, yeni sizderı duydum, su yokmuş galiba Afrika'da... Hangi çağda yaşıyoruz ya? Yemek de yokmuş galiba, bisküvi yiyorlarmış? Yani, inşallah düzelir, eğer başka bir şey lazım olursamutlaka söyleyin" dercesine üzülüyordu. Gerçekten bir şey oluyormuş gibi hissetmiyordu. Gerçek neydi Ferhan? Mesela apartmanlarının altındaki market, yandaki batık çiğ köftecinin dükkanını da almıştı, şimdi iki dükkanı birleştiriyorlardı, dev tadilat vardı, duvarlar kırılıyor, kalebodur döşeniyordu.Tadilat gerçekti. Marketin sahibi İhsan Abi süregeleri tadilata rağmen satışa ara vermemişti. Göztepe'nin bir yerinde içine girip ayran, sucuk, tost ekmeği ve gazete alabileceğiniz bir inşaat vardı. Göztepe gerçekti. Dünya gerçekten yok oluyor olsa herkesin sgk'sı bu kadar muntazam yatmaz diye düşünüp kafasında kapatmıştı konuyu Ferhan.

Gerçek hayat Ferhan? Güzel kız gerçekti. "Seni mekan mekan gezen arkadaş ortamına katıp bana kadar getiren kader, masanıza oturup muhabbete katılmamı sağlayan ortak arkadaşları bize lütfeden tanrılar..." diye düşündü kızın yüzüne bakarak. Kıza "bazı şeylere inanır mısın?" diyerek doğrudan lafa girmeyi çok istiyordu, barda yeterince üç arkadaşıyla adam adama oturmuştu, yeterince sıkıntı çekmişti, ancak masadavuravur küresel ısınma konuşuluyordu. Kız küresel ısınmadan çok korkuyordu. Küresel ısınma bir gün aniden gelecek "hadi bakalım artık bundan sonra internetyok, indie müzik de yok, festival de yok. Artık evinizde oturup kanal d'de akasya durağı izleyeceksiniz" diyecekmiş gibi korkuyordu. Güzel olan her şey aniden elinden alınacakmış gibi korkuyordu. Belki de hayatındaki güzel şeyler giderse kendinden geriye bir şey kalmaz, akasya durağı izlemeye çok hızlı alışabilir diye korkuyordu güvercin. Ne olursa olsun, kıza yanaşmanın yolu küresel ısınmadan, insanlığın yıkımından, medeniyetlerin yok oluşundan geçiyordu.

"Su savaşları da çıkacak, milyonlarca insan temiz suya ulaşabilmek için göç etmek zorunda kalacak" dedi Ferhan, kızın yüzünde oluşacak tepkiyi hevesle izleyerek. Başka bir çocuk "o dediğin şimdi bile var abi, sadece haberlerde çıkmıyor, yoksa Afrika'da falan var şu anda" diye destek çıkınca Ferhan'ın iddiası aniden gerçeğe dönüştü. Gerçeğin kudretli sopasıyla kuşanan Ferhan biraz daha vurmaya karar verdi.

"Büyük şirketler de hükümetlere suyu doğal kaynak olarak değil, şahsa ait mal olarak kabul ettirmek için lobi yapıyorlar abi. Öyle olınca ne olacak, nehir yataklarına borudöşeyecekler çiftçiye kaynak suyunu parayla satacaklar, inanılmaz olaylar..."

"Keşke çiftçiye girmeseydim, çiftçi deyince felaket gibi olmada" diye düşündü Ferhan. Belki biraz canlı öldürürsem tekrar coşar muhabbet diye düşünerek "nehir yataklarını kapatınca tabii etrafındaki doğal yaşam da ölecek, oraya has türler yok olacak, ama adamların umrunda değil" diye ekledi.

O zamana kadarsessizliğini koruyan kız, Ferhan'adönüp "biz küçükken de musluktan su içiliyordu mesela, şişede su sadece dışarıda satılıyordu, şimdi hep damacanadan içiyoruz" dedi. Ormanları yaka yaka, doğal yaşamı yok ede ede, milyonlarca insanı mağdur etme pahasına kıza yanaşmanın buruk sevinci Ferhan'ı kollarından yakaladı, alnından öptü. Henüz erken olsa da "yatakta küresel ısınmayla ilgili yapılabilecek kötü şakalar" klasöründü beyninde kaldırdığı yerden aldı, neşeyle karıştırmaya başladı.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ben âşıkam, hemişe sözüm âşıkanedir"
Fuzuli

"An'ı yakalayışını" yakalamaya çalışıyor.
--Kendisi, an'ı yakalarken-- Saçını düzeltti. Gülümsüyor.
İşte çekti. Bir daha çekiyor. Bir sonraki an'ı da. Onu da yakaladı işte. Hep çekiyor. Bütün an'ları yakalayıp yakalayıp bir kutuya atıyor.

Manzaraya değil, manzara bakışına bakıyor--kendisinin manzaraya yandan yandan bakışına-- Alımünyum çubuğun ucuna tutturduğu telefonunun ekranında görüyor kendi bakışını.
Eminönü'nde, Üsküdar'a gidecek vapurun üst güvertesindeyiz. Kıyamet kopuyor. Batan güneşin ışıkları. Minareler... Deniz ışıl ışıl yanıyor. Köprünün dantel parmaklıklarının eleğinden kıpkırmızı minik minik güneş kırıntıları.

'Manzara'nın kendisi onun umurunda değil. Orada olduğuna tam inanamıyor sanki.
Nasıl inansın. Gerçeklik adımadım karakter değiştiriyor gibi--bunları yazarken ekrandaki bir başka açık sayfanın kenarında yandex soruyor: Oturduğunuz yerden Bursa'yı gezmek ister misiniz?-- Oturduğum yerden?

Kare'sine girmemek için hafifçe arkaya eğiliyorum. Anlayışlı bir ifadeile karşılıklı gülümsüyoruz. Sanki kendisine değil de beraberindeki küçük bir kızın sevimli yaramazlıklarına gülümsüyoruz. O da bir tuhaflık olduğunun farkında gibi.--biteviye kendi kendinin resmini çekip durma faaliyetindeki tuhaflık--
Tebessümünün ucunda utangaç bir kıvrım var.
Ne zaman bakacak ki onlara? Yazık. Bütün hallerini, bütün an'larını çekip çekip durursan onlara bakacak vaktin dekalmaz ki a güzelkız.

Geçen günkü hallerinin fotoğraflarına bakarkenki halini de çekmen gerekmeyecek mi bu gidişle?

"Sarptur alaman dağları"

Yukarıdaki mısrabir "alamancı" ozanın türküsünden alınmış gibi duruyor değil mi?
Amadeğil. Değil arkadaşlar, değil öyle.
Büyük halk ozanımız Karacaoğlan'aait.
Viyana milli kütüphanesi arşivinden alınmış.
Osmanlı ordusuyla seferlere katılmış. O sıra yazmış. *(ama, tabi hangi Karacaoğlan? Şiirlerin bir çok Karacaoğlan'ın yazdıklarının toplamından oluştuğu düşünülüyor.)*

--Yollarındabataklar çok/Eğri büğru sokaklar çok/ Issuz kalmış yataklar çok/ Sarptur alaman dağları--

Ozanımız o sıra bilmiyor ama kendisinden yüzlerce yıl sonra, yine kendisi gibi başka başka Anadolu köylüsü insanlar, yine o aynı aynı "sarp Alaman" dağlarına, bu sefer o ülkeye kaçak işçiolarak girebilmek için ırmanacaklardır. --kimileri o sarp dağlarda donarak ölecek-- Onlar da aynı kendisi gibi Türkçe ses uyumuna uydurulmuş haliyle "Alamanya" diyeceklerdir o ülkeye. *(Gerçi daha sonra "halva da, helva da" demesini bildiklerinden Fatih Akın'a falan da dönüşeceklerdir, o da başka bir mevzu. Sibel Kekilli mi? Evet o da var, noolmuş?*
Game of Thrones ta oynuyor biliyorum.)

Karacaoğlan demişken, "bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm" gibi muhteşem bir özet'e imza atmış o büyük bilge şarimizin bir kaç dizesini yazmak istiyorum buraya.
Karacaoğlan aşıktı.(bütün kızlara) Yaşlanma belirtileriyle ilk karşılaşmasını şöyle anlatmıştı:
"Birkız bana emmidedi neyleyim
Sakal seni makkabınan yolayım"
--Sanki bir Umut Sarıkaya espri anlayışının ön izleri?--

"Kızların, /Oğullarının var gelecekte,/ Herbiri vazgeçilmez cihan parçası..." Ahmed Arif

Yurtdışında yaşadığım yıllarda,
Karacaoğlan'ın "sarptur" dediği o "alaman" dağlarını aşmış, kaçak işçi olarak Almanya'ya, oradan Fransa'ya geçmiş biriyle tanışmıştım.
Bana o yolculuğu anlatmıştı.
Çalıştığı sendikanın boş, yarı karanlık konferans salonundaydık. Yüzlerce sandalyeyi hizalayıp yerleştiriyordu. Dışarda günlerdir süren yağmurun gümbürtüleri...

İki kişiymiş bunlar.
İki ellerinde, tabut gibi ağır iki bavul. Eh fakirin bavulu tabi, kaçak işçi'nin...
İçinde herşey... Hem yazlıklar hem kışlıklar. Paltolar, kazaklar, ayakkabılar, terlikler
--al bunu da koy, giyersin-- Ne olacağı bellimi olur? Ya herşey ters giderse? Ordanalırım diyemez, para çok sınırlı. Dayanıklı yiyecekler de varmış içinde tabi--eh bu da bir "sefer" Sultan Süleyman yok tabi yanlarında ama, "sefer"e çıkıyorlar--

Ölü gibi ağır o bavullarla bir *sisifos* gibi dağlara tırmanmışlar. Tarlalardan, ovalardan geçmişler. Ülkelerden ülkelere geçmişler. (hemasıl yapıyorlarsa, akılışideğil)
Bazen de trenlere biniyorlar tabi.
Derken, bir istasyonda uyumuşlar. Bir uyanmışlar. Bavullar yok! Bavullar çalınmış.

"Bi fena olduk abi" diye anlatmıştı. "Çöktük bi ağladık, bi ağladık." Herşeyleri içinde. "Çoluğumun çocuğumun resminden tut, özlersek bakıcaz..." Yeni doğmuş kızının patiği, koklarım diye koymuş. "...dedeminverdiği okunmuş şeker..."
"Yandık, bittik, yıkıldık! Öldür bizi daa iyi..."
"...Herneyse. Ağlamamız bitti. Bavulsuz devam ettik. Yürüyoruz. Aa! abi bi baktık, gözgöze geldik. Farkında olmadan ikimiz de, iki ayrı türkü söylüyoruz sevincimizden.
Abisonrabi sevindik, bi sevindik... Bavullar çalındı diye seviniyoruz.
Tüy gibi hafifiz. Koşuyoruz, sıçrıyoruz...

Hikayenin burasında, içimde bir işkillenme, "ulan" dedim içimden, "bi şey anlar gibi oluyorum sanki, ama bu ne?
Çok büyük bir makaraya mı sarılıyoruz? Büyük bi salakmıyırn?
Hayatımın en önemli, olmazsa olmazı sandığım bi şey, ağır bi yük mü. tabut gibi sırtımda da, derin bir aymazlıkla farketmiyor muyum?
Bir bağlantı, bir ilişki, bir mülk.. Bir statü ne bileyim artık herneyse o...
Biri çalsa onu, kaybetsek bi şekilde, tüy gibi hafifler miyiz?

İşte böyle bir soru belirmişti o anda benim o sinekten yağ çıkartmaya teşne, işkil ve pimpirikliklerle tıkabasa dolu yamuk yumuk kafamda, saygıdeğer okur.

Kardeşlerim... Arife günleri hala semt hamamına yıkanmaya giden mahalle sakinleri... İlk okulda öğretmenden izin alıp birlikte su içmeye gittiğim o iki kız...

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum...
Görüşmek üzere...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

BABA, BU ARKADAŞ BORCU NU ÖDEMİŞİM.....
CEZASINI KESİYORUM .....
.....
ANLADIM BABACIM...
YÜRÜ LAN!
YOO!
MAFYADA İŞLER HEP TÜPLÜ YÜRÜR...

...Her görmeee

Tribal ezkeksiyon sunar:

BİRAZ DA YİĞRENELİM

Memo TEMBELÇİZER

Kedi bokunu örtüyor. Örtmek içinde bayağı bir çaba sarfediyor; eliyle toprağı eşeliyor, dönüp dönüp bok örtüldü mü diye kokluyor, emin olamadıysa tekrar eşeliyor. Köpek de bokunu örtüyor, ama hesapta. Ayağıyla bir iki toprak attırıyor gibi yapıp ardına bile bakmadan hemenuzaklaşıyororadan,çünküo sıçtığı yer zatenkendi evi değil, kendi bölgesi değil.Gidip elalemin toprağına sıçıyor, sonra da elalem lafemesindiye uyduruktan örtüyormuş gibi yapıyor. Halbuki kedi harbi hayvan. Harbi, çünkü antisosyal: köpek gibi bokunu örter gibi yapmasını gerektirecek bağlayıcı sosyal ilişkileri yok. Bokunu gerçekten örtmeye çalışıyor.Çünkükendievininiçine sıçıyor.

Her halükarda bokundan hoşnut olan yok, herkes bokundan kurtulma derdinde. Hele ki insan. bok hiç yokmuş gibi davranıyor.Gizli gizli sıçıp boku kimseye göstermeden karanlık dehlizlerden geçirerek denizin dıbine yolladığı yetmezmiş gibi, adını dahı anmıyor. G.tünden bok çıkıyor ama ağzından "g.tümden bok çıkıyor" cümlesi çıkmıyor. Ağzından bırak boku. mümkünse "tuvalet" bile çıkmıyor, lavabo mavabo diye kıvırtıyor. İnsanın içi bok dolu, g.tü bok bulaşık, ama içtimai hayatında bokayer yok.

Sadece iki ay öncesine kadar hayatında bokun esamesi bile yoktu..ama şu anen çok istediği şey boktu. Sadece onun değil, onunla birlikte karısının, annesinin, babasının, kayın validesinin, kayın pederinin, baldızının ve bacanağının da şu an en çok istedikleri şey boktu. Hepsi, yüzleri korku, acıma ve çaresizlikle buruşmuş halde "Sıç evladım, sıçar evladım" diye yakarıp duruyorlardı. Çünkü bu bebek bu boku sıçmadıkça bu yürek yakan ağlama çayırtısı sona ermeyecekti.

İnsan yutkunmayı öğrenir mi? Öğrenirmiş.Doğduğuilkgünlerde süt emerken, daha doğrusu emmeye çalışırken, bebeğin nasıl da memeyi bulamadığına, bulsa da ememediğine, emse de yutamadığına, en nihayetinde yutsa da bu yoğun çabalamalar sonucunda yorgunluktan nasıl da bitap düştüğüne şahit oldukça, basit bir refleksten ibaret sandığı yutkunma işleminin bile sonradan öğrenildiğine şaşkınlıkla kanaat getirmişti. Bebek denen insan müsveddesinin dünyayı, evreni, varoluşu ve kendi benliğini kavrayışı, ilk evvela ağzını ve yutağını kontrol etmeyi öğrenmekle başlıyordu. İlki ağız, ikincisi g.t. Yutkunmak gibi sıçmayı da öğrenip refleks haline getirmeliydi ki gereğinde bokunu tutabilsin, kendi evinin ortasına sıçmasın. bok diyebir şey yokmuş gibi davranabilsin ve içtimai hayatta kabul görebilsin. Fakat işte, yutkunmayı öğrenip de dikkatini yutak kontrolünden alarak g.t kontrolüne verene kadar geçen süre zarfında, bok onun hayatının olağan bir unsuru olacaktı. Bu zaruret dolayısıyla annesinin, babasının ve yakındaki tüm akraba-itaallukatının normalde boktanazade hayatlarında da artık bok mevcuttu. Bebek. içinde bulunduğu içtimai doku üzerinde bir gedik açmış, adeta aile bireylerini sarmalayan bir osuruk kabarcığı oluşturmuş. ismilazımdağil boku meşrulaştırınıştı.

İki saattir dinmeyen cayırtının sebebi başlangıçta belli değildi aslında.Acıkmışmıydı, uykusu mugelmişti, kıyafeti misıkıydı, sıcaklamış mıydı, gazı mı vardı, kakası mı vardı kimse tam olarak bilmiyordu. Hamilelikte delirmiş, doğumdan sonra cozutmuş annenin pelteleşmiş beyni sinirden başka pek bir şey üretmiyordu. Aneanne ve bahaanne son çocuklarını kırk sene evvel büyütmüşolduklarından hıerşeyi unutmuşlar,hatırlasalar bile anca kırk sene evvelki kendi pelteleşmiş beyinlerini hatırlanışlar, fakat iş bilmez de gözükmek istemediklerinden 'gazıvardır,uykusuvardır'diye geveliyorlardı. Dedelergakguk ediyor. baldız kızgın anneye kızıyor, bacanakuzaktan bakıyor, baba her birinin ayrı ayrı suyuna gitmeye çalışıp elindeki bebeği evirip çeviriyordu. Ne yapsalar cayırtıyı bitiremeyince hep beraber gazı olduğuna ikna oldular. Bebek bir on beş dakika kadar omuzdan omuza dolaşarak sırtı sıvazlandı. Artık kadınların siniri de erkeklerin çaresizliği de ayrı ayrı ağlamaklı suratlara dönüşmeye başlamıştı ki o sırada dedenin birinin omuzunda sıvazlanan bebek zart diye osurııverdi. Herkesin suratı umutla parladı, fakat maalesef bebeğin daha kuvvetli devam eden cayırtısıyla herkesin suratı tekrar düştü. Anne ve anneanne ağlamaya başladı, dedeler sustu. Bebek babaya uzatılırken bacanak konuştu: "Ne zaman kaka yapmıştı bu en son?" Anne burnunu çekip gözlerini sağa sola oynatarak "Eem.. öğlen heralde.. evet,öğlen almıştım altını.." dedi. "Tamam işte, kakası var bunun, sıçamıyo! Fitil verelim!"diye atıldı baldız. "Hayır yaa, fitil mitil istemiyorum, barsaklarını bozucaksınız çocuğun!"diye ağlayarak bağırdı sinirli anne Babaanne "Canım,hepinizifitillebüyüttük biz,baksana minicikyavrınasıl eziyet çekiyor" dedi.Anne,kayın validesine doğrudan karşı çıkamadığı için sinir içinde kafasını karşı duvara çevirdi. Bacanak elinde bir adet fitillebelirnce babakarısınabaktı, karısıhalakarşıduvara bakıyordu Bağıran bebeği sırt üstü masaya yatırdı, bezini çıkarıp bir elinde fitili tutarken bir eliyle bebeğin ayaklarını tutıp havaya kaldırdı. Bebek cayırdaya cayırdaya bağırıyor, anne ağlıyor, anneanne "ah evladım, vah evladım" diye mızıldanıyor, babaanne "hadi yavrım, ıkın yavrım" diye mırıldanıyor, dedeler bakışıyor, baba çatık kaşlarının burıştırduğu alnından terdamlatadamlatabu işi nasıl yapacağını düşünerek elinde fitille bekliyordu. Bacanak elini babanın sırtına koydu, "hadi abi" dedi. Baba kaşlarını daha da çatarak kendini kararlılaştırdı, fitili sokmak üzere diğer eliyle tuttuğu ayakları bebeğinkarnına doğru bastırdı. Şişkin karın dizlerin basıncıyla ezildiği andabebekbir bağırsak dolusu sıvımsı boku 'pörç'diye püskürterek sıçıverdi. Herkes; anne,baba, anneanne, babaanne, dedeler, baldız ve bacanak, babanıngöğsünesıvanmışve nokta nokta suratına ve kollarına bulaşmış boklara bakakaldılar. Bebek susmuş, iki saatlik ağlamanın yorgunluğuyla anında sızıp uykuya dalmıştı. Az önceki panikli çaresizliğin yerini coşkulubir sevinçalmıştı. Hepbir ağızdan neşeiçinde gülerek bağırdılar: "Sıçtı!.. Sıçtı!.."

Çocuk ailenin neşesidir. Neden? Çünkü evin ortasına sıçar. O güne kadar ortalığa sıçılmasın diye gerilmiş sinirleri gevşetir, bokun yokluğu yalanını ifşa edip herkesi gerçeklerle yüzleştirir. İlişkilerin köhnemiş duvarlarını sıçarak çökertir, sonra dabokharcıyla tuğlalarıtekrarörüpsağlamlaştırır.Kendi bebekliklerinin hatırlamadıkları g.t kontrolü evresinden beri içtimai hayatı boktan arınmış sanan anne babalarına bokun gerçek, sıradan ve vazgeçilmez olduğunu gösterir. Ele güne karşı boku gizlemek kural olsa da arada bir harbi davranıp ortalığa sıçmak gerektiğini öğretir.

Boku kimse istemez, ama g.tümüz bok için var.

SON

Furkan Özçoban

YAZLIK SITAR BAKISI.

DHALSIM

gelen kutusu

Hakan KARADENİZ

Servet TURAN

Sezer KORAL

Şeref EFENDİLER

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Görsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uyar
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sarıgman
Muhasebe: Hüsne Taşkın
Kültür İşleri: Songül Volday
Site Sorumlusu: Sinem Yanık

Adres: Kemalmescit Mah. Sofyalı Sok. Hanışen Ap. 2-Kat No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 50 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: AFA-Ustoprint Hadımköy Avrupa Serbest Kısmı Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaralarımız:
TL: TR03 0006 7010 0000 0061 2319 59 $$$: TR74 0006 7010 0000 0061 3404 73 €UR: TR40 0006 7010 0000 0061 3479 67

Haftalık Mizah Dergisi | 20 Ağustos 2015 | Sayı: 416

● Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, aspri ve karakterlerin, yayın hakları sahiplerine aittir. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmadan hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve kanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Kindar, hep kafasında hesaplaşacağı, dersini vereceği günü bekler, ince ince yaptığı planını devreye soktuğunda arenaya açılan tünele girmişsindir artık. Güçlü olan değil kurnaz olan sağ çıkar. Bir Moğol atasözü şöyle der; hasmının çukuru sarıl, kavgada tek dostun odur.

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ